EL CÒDEX MUSICAL DE LAS HUELGAS

(MÚSICA A VEUS DELS SEGLES XIII-XIV)

INTRODUCCIÓ, FACSÍMIL I TRANSCRIPCIÓ

PER

HIGINI ANGLÈS, PREV.

II Facsímil

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS : BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BARCELONA, 1931

EL CÒDEX MUSICAL DE LAS HUELGAS

INTRODUCCIÓ, FACSÍMIL I TRANSCRIPCIÓ

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

PUBLICACIONS

DEL

DEPARTAMENT DE MÚSICA

VI

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS : BIBLIOTECA DE CATALUNYA

BARCELONA 1931

EL CÒDEX MUSICAL DE LAS HUELGAS

(MÚSICA A VEUS DELS SEGLES XIII-XIV)

INTRODUCCIÓ, FACSÍMIL I TRANSCRIPCIÓ

PER

HIGINI ANGLÈS, PREV.

Cap del Departament de Música de la Biblioteca de Catalunya

II Facsímil

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS : BIBLIOTECA DE CATALUNYA

BARCELONA, 1931

Impremta de la Casa de Caritat
Montalegre, 5 : Barcelona

EL MONESTIR DE LAS HUELGAS[1]

El monestir de Las Huelgas[2] fou fundat per Anfós VIII de Castella i la seva muller Elionor, filla d'Enric II d'Anglaterra. Començat el 1180, el 1187 encara perduraven les obres. Està situat a un quilòmetre de Burgos. Degut a les aigües del riu Arlanzon, posseeix hortes amples i frondoses. El monestir de les Huelgas i el de Huerta s'assemblen; s'explica bé si atenem que Martín, abat de Huerta, fou qui va suggerir els plans per a la construcció de Huelgas interpretant el desig i la idea dels reis Anfós VIII i Elionor d'Anglaterra. Hom ha afirmat que en el lloc del monestir primer hi havia un palau reial on Anfós VIII venia per cercar repòs a temporades donades; d'ací vindria el nom *Huelgas*. Altres, potser amb més fonament, defensen que tal nom prové dels prats frondosos d'aquelles rodalies on els pagesos de Burgos duien a pasturar llurs ramats. Cal recordar encara, que antigament el mot *Huelgas* significava també els prats mateixos que es troben a la ribera del riu Arlanzon. Aquest nom serviria després per a significar el mateix monestir. La primera vegada que surt el nom *Olgas*, és un privilegi del rei Anfós VIII, del 1209 (cf. L. Serrano *Fuentes para la Historia de Castilla*, I, p. 268), i en les Cantigas de Santa Maria, Escorial J. b. 2. n.ˢ 122, 303 i 361. Encara la del n.º 221 es refereix a Oña, i parla com Anfós VIII i Dona Elionor edificaven l'Hospital del Rey i Las Huelgas. (Vegi's *Cantigas de Santa Maria de Don Alfonso el Sabio*, editades pel Marqués de Valmar (Madrid, 1889), I-II.)

Encara no finides les obres del monestir, Anfós VIII va consultar el bisbe Martín de Sigüença, primerament abat de Huerta, per la comunitat que podria portar-hi. El bisbe Martín va aconsellar que fos cedit a les monges de Tulebras, famós monestir del Cister de Navarra. El gener de 1187 les monges de Tulebras de segur haurien ja fundat les Huelgas, almenys ho demostra així la butlla de Climent III, de primer de gener de l'any susdit, dirigida a la pri-

1. Extractem d'A. Rodríguez López, *El Real Monasterio de las Huelgas de Burgos y el Hospital del Rey* (Burgos, 1907), I-II.

2. Escrivim *Las Huelgas* i no *las Huelgas* com s'escriu generalment a Castella, o bé *les Huelgas* com tocaria de dir a Catalunya, per tal que l'assenyalament del monestir castellà resti sempre sense confusions.

mera abadessa Dona Misol. En un document de 1.r de juny de 1187, Anfós VIII confessa que les obres no són finides, i mana que el monestir sigui conegut amb el nom de *Santa Maria la Real*. És per això que al segle XIII, per a citar el monestir de les Huelgas, hom deia simplement *Sancta Maria la Real de la cibdat de Castiella*.

Cal que tinguem present la florida del Cister arreu de la nostra península. Amb la decadència dels monjos cluniacencs a la nostra terra, es donà motiu a la florida dels monjos blancs del Cistell. Manca per fer l'estudi de la cultura musical i literària dels monjos del Cistell a Catalunya, Castella i Portugal. Quan hom es proposi fer aquest estudi, caldrà que, ultra els còdexs musicals cisterciencs que citem al volum I, pàgines 119, 167 i s. i 170, etc., no oblidi un còdex del segle XIII que serven les Bernardes de Palència, el Graduale del segle XIV servat a Sòria, l'Himnari del segle XIV de l'església monacal de Sant Climent de Toledo i altres cantorals allí servats, com també els manuscrits de cant del Cister de l'església de Sant Domingo de Silos de la mateixa ciutat de Toledo i tants d'altres que de segur aniran eixint arreu de la península.

Anfós VIII féu de Huelgas el panteó de la família reial de Castella; per tal, doncs, de tenir un monestir digne, no va plànyer mitjans de cap mena. D'acord amb l'esmentat Martín, bisbe de Sigüença, demanà al Capítol general del Cister, que volgués fer de Huelgas la casa matriu de les Bernardes de Castella-Leon. No cal dir com per donar gust al rei Anfós, el susdit Capítol així ho acordava. El setembre de 1187 es va tenir ja el primer capítol de les Bernardes a les Huelgas; tret de poques excepcions, totes les cases de Castella i Leon enviaren delegacions. Foren presidides per l'abadessa de les Huelgas. En 1199 fou finida tota lluita entre els monestirs que s'havien tingut per postergats per la distinció donada al jove monestir de Huelgas — com per exemple el de Tulebras i les seves filials —, i Huelgas esdevingué definitivament el centre de les bernardes castellanes.

Per heure clarícia d'aquell monestir, recordem de passada, que després de la derrota d'Anfós VIII pels moros en la batalla d'Alarcon (1195), aquest monarca fundà l'*Hospital del Rey* per a malalts pobres, peregrins anants o vinents de Santiago de Compostela, etc., tocant al monestir de Las Huelgas. L'any 1209 era ja construït. L'abadessa de Huelgas hi tenia la jurisdicció plena. Per servir-lo, hi posaren religiosos — anomenats *Freyres* — en nombre de dotze, i, a més, un *Comendador*, subjectes a l'abadessa, els quals professaven vots davant d'ella. Ultra aquests, encara vuit *Freyras*, set capellans i un sagristà.

El desig del fundador que havia pretès que Huelgas fos el panteó reial de Castella, no trigà gaire a ésser un fet. El seu fill Ferran, l'hereu del regne, moria l'octubre de 1211 i fou enterrat a Huelgas; l'enterrament fou solemníssim, i les funeralies, edificants en extrem; Don Rodrigo, el gran capità de

les Navas, hi celebrà l'ofici. Anfós VIII, mort a 6 d'octubre del 1214, i la reina Elionor, qui moria vint-i-cinc dies més tard, hi rebien també sepultura. L'infant Enric, en morir el seu pare, sols tenia onze anys, i, l'any 1217, quan just en tenia catorze, va morir d'accident; les seves despulles rebien sepultura prop de la dels seus pares i germà. Beatriu de Suàbia, primera muller de Ferran III el Sant, en morir, l'any 1235, fou també enterrada a Huelgas; allí va restar fins que Anfós el Savi, havent enterrat el seu pare Ferran III no a les Huelgas, sinó a Sevilla, volgué després traslladar-hi la seva mare, la susdita Beatriu de Suàbia. Elionor, filla d'Anfós VIII, casada amb Jaume I d'Aragó l'any 1221, casament que es va anul·lar el 1229, es va retirar a les Huelgas; va morir allí l'any 1244, i fou enterrada a la nau de sant Joan evangelista. La reina Dona Berenguela, casada amb Anfós IX de Leon i mare de Ferran III, s'havia retirat a les Huelgas el 1244, i havent mort a 8 de novembre de 1246, hi rebia sepultura. L'infant Ferran de la Cerda, primogènit d'Anfós el Savi, morí l'agost de 1275, i també fou sepultat a Huelgas. Mort Ferran IV, quedà el seu fill Anfós XI, petit d'any i mig, sots la tutoria del seu oncle l'infant Pere. Aquest, com el seu germà Joan, morí en l'expedició contra dels moros de Granada, el 1319, i fou dut a enterrar a les Huelgas. La infanta Elionor, germana del rei Anfós XI de Castella, educada a la cort d'Aragó en temps de Jaume II, qui volgué casar-la amb el seu fill Jaume, el príncep hereu, més tard casada amb Anfós III d'Aragó, vidu de Teresa d'Entença, fou assassinada pel seu nebot Pere I el Cruel de Castella, i enterrada a les Huelgas. I així podríem continuar descrivint el bell rengle d'enterraments reials dins aquell temple, en el qual, més tard, els infants foren enterrats a la nau de santa Catarina, i les infantes a la nau de sant Joan Evangelista.

El temple de les Huelgas fou sovint enaltit amb festes de coronació de reis, d'armament de cavallers, i de tota llei de festes d'alegria. Seríem cansadors si volguéssim descriure aquelles solemnitats on els cants i les músiques hi serien brillants com en la millor cort d'Europa. Ferran III, el Sant, es va armar cavaller en aquell temple de Huelgas, a 30 de novembre de 1219. La festa hi fou magnífica, i als tres dies se celebraven les seves bodes amb Beatriu de Suàbia, filla del rei Felip, a la vella catedral de Burgos. L'any 1254, Eduard, fill d'Enric III d'Anglaterra, fou armat cavaller dins aquella església de Huelgas, per mà d'Anfós el Savi, i tot seguit se celebrava allí mateix el seu casament amb la infanta Dona Elionor, germana del rei Savi, i filla de Ferran III. L'infant Ferran de la Cerda, primogènit del rei Savi, es va casar amb Dona Blanca, filla segona de sant Lluís, rei de França, i de Margarida de Provença. Burgos s'omplia de gents de reial nissaga, i els músics millors de les corts de França i d'Espanya hi venien per festejar els dies memorables. No es veu clar si el casament i la cerimònia d'armar cavallers els seus germans

Joan i Pere seria a la mateixa ciutat de Burgos o bé a les Huelgas; certament, però, Huelgas hi va participar en grossa escala. Ni cal dir com seria la festa de la coronació d'Anfós XI i d'armar cavallers a les Huelgas que la crònica descriu amb tant d'entusiasme. Quan Pere I el Cruel deixà d'ésser rei en el castell de Montiel, el seu germanastre Enric II de Castella, fill natural d'Anfós XI, casat amb Dona Elionor de Guzman, es coronà a les Huelgas, i les festes per manament reial foren vistoses a desdir. Joan I de Castella, successor del seu pare Enric II, l'any 1379 es va coronar a les Huelgas, juntament amb la reina Elionor, filla de Pere III el de les Cerimònies; per desig del rei, les festes foren grans, com les de nom perdurable fetes a honor del seu avi Anfós XI.

Les monges del Cistell, a Huelgas, des del començament foren sempre triades d'entre la noblesa de Castella. Veurem tot seguit com durant els segles XIII-XIV fou quasi honorat per la presència d'alguna infanta o regina enviudada que venien allí per a fer-hi vida més santa. Tot això vol dir que, ultra la dotació rica que féu Anfòs VIII en la fundació del monestir, el patrimoni i les rendes d'aquell cenobi amb el temps varen esdevenir fabuloses. Els reis continuaren sempre enriquint-lo, les infantes hi aportaven llurs dots, la gent ennoblida hi abocava sovint el seu patrimoni. És clar que tanta de riquesa fou sempre per aquelles monges un niu d'inquietuds i un esquer de vida ampla, no sempre prou adient amb l'ideal de sant Bernat. Pel fet de la música cal no oblidar que les bernardes no servaven clausura; aquesta no vingué fins després del concili tridentí. Si el nostre Eiximenis tan sovint blasma de les dames del reialme d'Aragó per les músiques no sempre santes — generalment cançons franceses — que sovint canten en les reunions familiars, pensem també que el monestir de les Huelgas pagaria el seu tribut a la música de moda a les cases senyorials de Castella i de Lleó.

Durant els últims anys del regnat de l'abadessa Dona Sancha Garcia — la més il·lustre de totes les abadesses de Huelgas —, morta el 1230, havien entrat per monges dues infantes, de nom Constança; l'una era filla d'Anfós VIII, la qual morí el 1243, i l'altra de Dona Berenguela, casada amb Anfós IX de Leon, morta el 1242. La primera d'aquestes dues fou i és coneguda encara amb el nom de *santa*. La infanta Dona Berenguela, filla de Ferran III i de Beatriu, l'any 1241, potser d'edat de deu o onze anys — morta el 1288 —, es féu monja de Huelgas i hom la va batejar amb el nom de la «virgen consagrada». La *Crónica General* diu que els seus pares la «metieron virgen en el monasterio de las Huelgas de Burgos, et consagraronla y a Dios» (*Primera Crónica General*, edició Menèndez Pidal, I, cap. 1036, pàgina 720). A 3 de maig de 1257, a proposta d'aquesta infanta Dona Berenguela, la comunitat de les Huelgas acorda en capítol, que el nombre de monges de vel no

pugés ni baixés d'un centenar, i que elles fossin «fijas dalgo»; que només excepcionalment poguessin passar del nombre fixat. I per tal que el nombre fos constant, varen acordar admetre «cuarenta niñas fijas dalgo, et si finaren algunas destas ciento dueñas que avemos dicho, que tomen de las cuarenta niñas sobredichas o metan en so logar de aquellas que finaren». Amb cent monges vingudes de cases il·lustres que cantessin matí i tarda en aquell cor de Huelgas, si en serien de belles les funcions del culte cisterciense de les Huelgas! Les *Freyras* pel servei de la casa havien d'ésser quaranta. Amb quaranta nenes ben educades, és bonic d'imaginar com podrien alternar els cants de veus blanques per solemnitzar les festes cabdals de l'any litúrgic.

Hom troba també monja de les Huelgas la infanta Dona Blanca, filla de l'infant Pere i néta d'Anfós el Savi, morta vers el 1275. També una filla natural del rei Savi, de nom Constança, que va morir a 22 d'agost del 1280. Davant aquests fets, no és estrany que Anfós X es complagués a dedicar tres de les Cantigues de Santa Maria al monestir de les *Olgas*. A 9 de desembre de 1286 viu en aquest monestir, per a educar-se, la infanta Isabel, filla primogènita de Sanxo IV, de quatre anys; és aquella que l'havien promès amb Jaume II d'Aragó l'any 1291, i que el 1310 es va casar amb el duc Joan de Bretanya. Vers 1285 va entrar de religiosa la infanta Isabel, filla de l'infant Anfós de Molina, la qual morí joveneta l'any 1292. Cal recordar que les infantes, en un cas de trobar-s'hi com a monges o bé com a retirades, regentaven sempre el senyoriu de les Huelgas; mai, però, per ordre general no esdevenien abadesses; el règim intern, doncs, de la casa, estava sempre sots el comanament de l'abadessa; el règim de propietat i de relació exterior era sempre codirigit per les infantes alhora amb l'abadessa. Per la fundació que hi féu l'any 1313, fou cèlebre per a les Huelgas, la infanta Dona Blanca, filla d'Anfós III de Portugal i de Dona Beatriu, filla d'Anfós el Savi, la qual va morir a 12 dies del mes d'abril del 1321. També hi trobem Dona Blanca, filla de l'infant Pere, el tutor d'Anfós XI, que morí a Granada l'any 1319, i del qual hem parlat suara. A l'abril de 1294 hi havia entrat també Dona Blanca, neboda de Sanxo IV. Just morta aquesta Dona Blanca, hi va entrar Dona Elionor, germana d'Anfós XI, la qual, el febrer del 1328, deixà les Huelgas per a casar-se amb Anfós III d'Aragó. Feia poc que ella havia deixat el senyoriu de les Huelgas, que tot seguit hi entrava la infanta Dona Maria, filla de Jaume II d'Aragó, vídua de l'infant Pere, mort a la vega de Granada, tan bon punt fou casada la seva filla Blanca amb Pere de Portugal. L'any 1335 la susdita Dona Elionor, ja vídua, prengué de bell nou el senyoriu de les Huelgas, si bé ja no s'hi trobava a finals del 1336. Des d'aquesta època fins a mitjans del segle XVI que hi vingué Maria d'Aragó, ja no va exercir el senyoriu de les Huelgas cap altra infanta.

Biblioteca de Catalunya

La comunitat de les Huelgas, constituïda, com hem vist, per un centenar de monges de cor de les cases més il·lustres de Castella, amb les quaranta nenes que s'hi educaven, amb l'alternança de gent ennoblida com tenien, per força havia d'ésser un fogar de música bona. En aquell temple hom no escatimava mica, per tal que el culte hi fos un dels més esplendents d'entre els de les cases de religioses de la península. Cal recordar que, ultra els cants de veus blanques, sovint s'hi oïen les veus dels clergues inscrits al culte d'aquella catedral. Segons les constitucions antigues del capítol de les monges, Huelgas tenia vuit beneficis per a capellans que cuidessin de les cerimònies i del culte d'aquell temple; el desembre de 1228, hom n'hi fundava un altre, i esdevenien ja nou. Ultra aquests nou beneficis, l'any 1313, la infanta Dona Blanca, filla d'Anfós III de Portugal, va fundar altres vuit beneficis, per tal que diguessin misses per a la seva ànima i ajudessin en el cant i en els oficis de la catedral de les Huelgas. «Mando que aya en el monasterio dicho siempre ocho capellanes mios que ponga y la abbadesa ..... Et questos dichos capellanes que digan cadal dia misas en el monasterio por mi alma en esta guisa : el uno de la Trinidad, el otro de Sancta Maria, el otro de *Fidelium Deus*, e los otros cinco de *requiem* especialmente por mi ..... Et estos dichos capellanes ayuden en procesiones et misas et en los otros oficios asi como los otros clerigos del monasterio et sean perpetuos ..... Et cada uno de estos dichos capellanes acabada su misa cadal dia salgan para la mi sepultura e diga un responso con su colecta. Et de si salga al cimenterio a un logar con agua bendita et diga un responso con su colecta por todos los finados.» Encara, entre la infinitat de llegats que fa, «Otrosi mando que den cadanno a los conventos de Burgos ..., a los de San Agostín doscientos mrs. et vengan cadanno al mio aniversario fasta al monasterio de las Huelgas, asi como suelen venir a los aniversarios de los reyes e de las infantas».

No ens és possible de seguir en detall el culte religiós que mantenien aquelles monges en llur església. En les nostres recerques hem trobat notes infinites quant al culte en general, que no és del cas apuntar ara; en canvi, hem estat poc afortunats en la troballa de notes adients a la mateixa música durant els segles XIII-XIV. Avui per avui, és prematur el poder donar unes notes sobre la història musical de les Huelgas durant aquells segles; el còdex polifònic servat és prou significatiu, i esperem que donarà motiu a què hom esbrini d'una vegada en què consistiria l'escola musical tan gloriosa de les Huelgas. Cercant força en aquell arxiu, prou eixirien dades precioses; però fins ara no ens ha estat possible gastar-hi més hores. Tinguem només present que fins fa pocs anys, quan encara hi residien el bell rengle de beneficiats, s'hi servava el costum immemorial d'alternar el cor de monges amb el cor de la clerecia, en diades les més assenyalades; és per això que, ultra

un orgue per a les monges, s'hi serva encara l'altre per als capellans extra de la clausura. Aquest fet, que podia prestar-se a tants d'abusos contra la litúrgia, no deixa de tenir gràcia, i és de força preu per donar-nos idea de les execucions musicals dins aquell temple.

De com aquelles monges es preocupaven del bon cant, recordem, només, que des dels primers temps del monestir tenien una *cantora*, la qual cuidava del bon regiment dels cants de la comunitat. L'ofici de cantora tenia per elles una importància gran, i per això feien que en aquell monestir, després de la Priora, vingués en importància l'ofici de cantora. Dels noms de les monges que en els documents surten com a cantores, hem pogut trobar fins ara : Sancha Garcia, la qual el mes de novembre de 1204 fou elegida abadessa; Maria Garcia, el 1240; Maria Àrias, el juny de 1247; Agnès Gonzàlez, a 5 de març de 1262; Maria Guillén i Urraca Garcia, que signen com a cantores en un document del 6 de maig de 1296, i Joana Sànchez de Porella, el juny de 1343.

No hem pogut identificar el Joan Rodrigues, copista, o almenys corrector de moltes peces del còdex de les Huelgas. Aquest nom surt arreu en els documents castellans de la primera meitat del segle xiv. Així trobem que un tal Joan Rodrigues, que servia la infanta Isabel, filla de Sancho IV, surt en un document de setembre de 1308 : «Yo Johan Rodríguez la fiz escrivir por mandato de la Infant», per no citar-ne més que un. Potser no és cap temeritat l'afirmar que aquest Joan Rodrigues del manuscrit seria un dels disset clergues beneficiats d'aquell temple al primer quart del segle xiv. Potser no seria difícil d'aclarir la seva personalitat, si podíem heure la llista de noms dels clergues inscrits a les Huelgas aquell temps.

De tot això que acabem de dir sobre l'historial de les Huelgas en els segles xiii-xiv, ja es comprèn que, avui per avui, és arriscat el donar clarícia bona sobre la història musical de les Huelgas; el còdex polifònic que avui publiquem, però, és ben significatiu. Com direm tot seguit, aquest còdex demostra que no fou el primer; d'altres de més fidels i més autèntics — si no tan importants — el varen precedir. No és pas possible que una comunitat com la de les Huelgas es presenti sobtadament amb un repertori tan ample i tan ric, si primer no va passar per fases intermèdies d'altres repertoris més petits. Sigui com sigui, l'existència a Huelgas d'un manuscrit com el que presentem, vol dir que a començament del segle xiv hi havia allí una capella musical importantíssima. Altrament, l'ambient ennoblit que allí es respirava ho exigia com a cosa primordial. De moment no podem tampoc afirmar si tot el repertori que ofrenem era destinat per al cant de les monges o bé per al cor dels capellans; la tessitura d'alguns motets demostra que serien cantats per veus d'home; en canvi, d'altres assenyalen bé que foren sempre destinats per a veus blanques. El nostre còdex fou potser copiat uns anys abans o al co-

mençament del segon abadiat de Maria Gonzàlez de Aguero; potser el copista, o almenys el corrector, viuria en el seu temps; potser el plany dedicat a la seva mort que dóna el n.º 171 sigui encara obra del susdit Rodrigues.

El Còdex musical[1] de Las Huelgas

El setembre del 1926, acompanyàvem per la península l'il·lustre professor Peter Wagner, en recerca i estudi dels còdexs amb neumes mossaràbics. Aprofitant l'avinentesa, i com a comissionat per la Biblioteca de Catalunya, ço que a mi m'interessava més de prop era el prosseguir la tasca de fer l'inventari de la polifonia peninsular dels temps vells per a la Secció de Música de la nostra Biblioteca. Just arribats al monestir de Silos (Burgos), demanàvem als monjos si mai no havien vist manuscrits antics amb cant gregorià a veus. Una indicació del pare Cassià Rojo, prior d'aquell monestir, em feia retornar a Burgos per tal de veure personalment els còdexs musicals que guardaven les monges bernardes de les Huelgas. Wagner, va restar a Silos per continuar l'estudi dels manuscrits visigòtics, tan bells com allí es guarden; per aquest motiu ni veié cap còdex de Huelgas. Arribat jo al susdit monestir, la gentilesa de la molt il·lustre Maria Filomena Dorronsoro († 1928), aquells dies abadessa, féu que a poca estona tinguéssim a les mans el volum que ens havia indicat l'esmentat prior de Silos. Efectivament, es tractava d'un còdex amb música a veus de l'*Ars antiqua*, amb organa, seqüències, motets i conductus del segle XIII, alguns provinents de l'escola de Notre-Dame de París.

Confiats que a no trigar podríem heure'n una reproducció fotogràfica, ens férem només una descripció del manuscrit, i ens copiàrem una taula del seu contingut. Dissortadament, per causes que val més no esmentar ara, malgrat la bona voluntat de la il·lustre abadessa i de la Comunitat de les Huelgas, malgrat els esforços dels benedictins de Silos, no ens fou concedit el permís necessari fins al juliol del 1927. Una vegada amb les fotografies, no era pas el nostre intent fer-ne aviat l'edició. De moment estàvem decidits a emprendre l'edició facsímil de l'Antiphonarium visigòtic de Leon, manuscrit del segle X, fonament bàsic per a l'estudi dels neumes mossaràbics. La Biblioteca de Catalunya no estalviava sacrificis per a tasca tan bella, i el pro-

1. Encara que per a expressar la idea de música a veus, en català medieval tinguem els mots *cant d'orgue i cant figural*, etc., en el volum I l'assenyalem sovint com a *còdex polifònic* en el sentit general de *còdex amb música per a diverses veus*, per tal de distingir-lo d'un còdex gregorià. El còdex musical de Huelgas pròpiament no és ni un *Troparium*, com el va titular J. Beck, ni és un *Prosarium*; aquest còdex, ultra els tropus i una col·lecció de seqüències, conté — en majoria — motets, conductus i organa que fugen ja del camp propi dels troparis i prosaris. És per això que el titulem simplement: *El còdex musical de Las Huelgas*.

fessor Wagner estava prest a col·laborar-hi científicament. La iniciativa de la Biblioteca de Catalunya, tan lloada al Congrés Internacional de Musicologia de Viena del 1927 al sol anunci de Wagner, per causes alienes a la nostra voluntat, no pogué realitzar-se. Fou llavors que, per contracop, ideàrem l'edició del còdex musical de Las Huelgas, que avui ofrenem. Per tractar-se d'un còdex que contenia una mostra del repertori complet de la música a veus dels segles XIII i començ del XIV dels temples hispànics; per tractar-se d'un còdex que feia obrir camins nous per l'estudi de la polifonia de l'*Ars antiqua* dins la península; per tractar-se d'un manuscrit que malgrat les incorreccions gràfiques i rítmiques afegides allí posteriorment, arribava amb notació mensural sovint prou clara per a mesurar com cal les melodies de tropus, de seqüències i de conductus, ultra la música dels motets, i per tractar-se de l'únic còdex així servat fins al present en el seu lloc d'origen, foren els motius que ens induïren a publicar el còdex de Las Huelgas.

Aquest còdex polifònic havia restat quasi desconegut fins al present. Foren els monjos de Silos, Dom Lucià Serrano, avui abat, i Dom Cassià Rojo, avui prior de l'esmentat monestir, qui el descobriren en 1904. Tot fent recerca arreu de Castella en estudi dels manuscrits gregorians en treballar al monestir de les Huelgas, entre altres còdexs els va sortir aquest. Poc versats en la qüestió de la polifonia medieval, en donar compte del nostre manuscrit, varen escriure així : «En Burgos hemos tenido ocasión de examinar un Antifonario Cisterciense del siglo XIII, donde la fidelidad musical excede a la pureza de trazos y colores de la escritura, con ser esta hermosísima; *un Tropario del siglo XIV, curioso por los motetes gregorianos y las piezas litúrgicas compuestas a varias voces.*» (Cf. *Qué es canto gregoriano? Su naturaleza e historia por un Padre Benedictino* [Luciano Serrano] *del Monasterio de Silos*, p. 140; Barcelona, 1905). Uns anys més tard, els monjos de Silos feren una reproducció completa de l'esmentat còdex, que — com a consulta — enviaren a Pierre Aubry, per tal que aquest els aclarís la valor històrico-musical del manuscrit. En l'endemig, l'any 1910, va morir el susdit Aubry sense haver complert la demanda dels monjos de Silos; malgrat la petició que aquests feren a la vídua de l'Aubry, les fotocòpies restaren a París. Foren també els mateixos benedictins qui enviaren l'incipit del text d'algunes proses als autors d'*Analecta hymnica.* És per això que Blume cita de pas aquest Troparium, a AH, 54, pp. 345 i 428 sense mai, però, col·lacionar-lo.

L'any 1927 donàrem detalls amples d'aquest còdex al Congrés Internacional de Musicologia de Viena (Cf. *Beethoven-Zentenarfeier. Internationaler Musikhistorischer Kongress*, pp. 161 i ss., Wien, 1927. També a *Revista Musical Catalana*, del 1927, i en tiratge a part). Allí poguérem conèixer personalment el doctor Jean Beck, el qual ens va contar que precisament aquells dies

estava estudiant el còdex de Las Huelgas, valent-se de les fotocòpies del llegat Aubry. Per ell haguérem esment que les fotocòpies dels monjos de Silos es trobaven a la Sorbonne de París, on havien passat junt amb els manuscrits i obres de l'Aubry. Beck suposava que la notació mensural del manuscrit de Las Huelgas donava la clau per a transcriure no sempre amb ritme ternari la monodia lírica de l'Edat mitjana. En la seva obra *Le Chansonnier Cangé. Manuscrit français n.º 846 de la Bibl. Nat. de Paris*, publicada a finals del 1927, Beck va transcriure fragments de Huelgas, va donar una taula no prou justa del contingut del nostre manuscrit, que el suposava provinent de la catedral de Burgos i adquirit després per l'Orfeó Català de Barcelona. No comprenem pas gaire ço que afirma, *l. c.*, II, p. [45], nota 17. A Viena, l'any 1927, Beck ens va contar que precisament aquells dies estava treballant en la transcripció del manuscrit de Huelgas a París. De moment no podem dir si aquell any, Beck treballava amb la còpia que l'Aubry li havia prestat, o amb la que els monjos de Silos havien enviat a l'Aubry. Ja és un fet insòlit que l'Aubry hagués deixat treure una prova completa per prestar-la a J. Beck, de fotografies d'un manuscrit desconegut que hom li havia prestat tan sols com a consulta.

F. Ludwig parla del còdex de Las Huelgas gràcies a les notes i fotografies que nosaltres li havíem prestat, en la seva obra *Guillaume de Machaut. Musikalische Werke* (Leipzig, 1928), II, p. 32*, i al *Handbuch der Musikgeschichte*, de Guido Adler, edició del 1930, pp. 220, 223 i 259. També en parla a la *Festschrift für Guido Adler*, p. 47. F. Gennrich va editar tres motets valent-se de les fotocòpies de la Sorbonne, que nosaltres havíem assenyalat a Ludwig, a la *Zeitschrift für MW* (1928-29), XI, 269 i ss.; són els motets Tr. i Mot. «O Maria, mari[s] stella», del f. 102'; Tr. «O Maria Dei cella», amb el Mot. «O Maria, maris stella», del f. 124', i el motet Tr. i Mot. «Agmina milicie», del f. 90'. Tirats que tenim els plecs del volum I, ens arriba la *Deutsche Vierteljahrschrift für Literaturwissenschaft und Geistesgeschichte* (1931), IX, Heft 2, pp. 302 i ss., on Gennrich publica el tenor de «Christi patientia» del f. 20', i el «Exultet hec coneio» del f. 21.

Es tracta d'un manuscrit en pergamí, de 26 × 18 cms., caixa de 23'5 × 13 cms. com a màxim, i de 15'3 × 13'2 cms. com a mínim. El cos del volum és de finals del primer quart del segle XIV. Consta de 169 folis numerats per mà del fotògraf de Silos, quan féu la reproducció per a enviar-la a l'Aubry; si atenem, però, que el foli 124 va repetit, el nostre còdex abraça 170 folis, el darrer en blanc. Va relligat amb tapes de fusta, gruixudes d'un centímetre i mig, i folrades de pell blanca, molt tacades per la humitat. No duu cap títol exterior ni interior. Per diferents indrets es veu que el manuscrit fou molt usat. A la tapa del començament, part interior, hi ha una fulla de pergamí, provinent d'un Tropari del segle XIV, amb un fragment de dos *Gloria*, un dels quals és tropat; la

melodia del primer no es troba al *Graduale Romanum*; la melodia del segon és el n.º III de l'edició vaticana. El pautat és sempre de cinc línees i tirat amb tinta vermella. Generalment porta sis pentagrames per pàgina quan és en partitura; als motets i al Credo, arriba a set, vuit i nou pautats. Les caplletres van plenes i sovintment adornades. Són amb vermelló, combinades amb tinta blava; altres vegades arriben amb tinta vermella únicament; altres vegades només amb tinta blava. Una vegada, al foli 163', van amb color xocolata i vermell, i al foli 166, sols amb xocolata. Les notes marginals dels folis 38', 41, 45, 54', 76, foren escrites en tinta negra, que avui — descolorides com són — semblen copiades amb color de xocolata com la del text; però des del foli 105 fins al final, van amb vermelló. Molts folis esquinçats al mig, són cosits dels temps vells; altres són raspats i tornats a escriure; alguns a la mateixa època del llibre, altres posteriorment.

El manuscrit conté dinou plecs, distribuïts així:

Primer plec : Folis 1-10.
Segon : Folis 11-20.
Tercer : Folis 21-30.
Quart : Folis 31-32 (un foli doble).

Entremig dels folis 31-32 manquen potser quatre folis dobles.

Cinquè plec : Folis 33-42.
Sisè : Folis 43-52.
Setè : Folis 53-62.
Vuitè : Folis 63-71.

Entre els folis 64-65 se'n veu un d'arrencat.

Novè plec : Folis 72-81.
Desè : 82-91.
Onzè : 92-101.
Dotzè : Folis 102-111.
Tretzè : Folis 112-119.

Entre els folis 113-114 se'n veu un de tallat; potser ja ho era quan copiaven el manuscrit; entre els folis 118-119 se'n veu un altre de tallat, potser ja originàriament.

Catorzè plec : Folis 120-128.

El foli 124 de la foliació fou escrit, inadvertidament, dues vegades, i per això hom va escriure a la segona vegada : 124².

Quinzè plec : Folis 129-138.
Setzè : Folis 139-148.
Dissetè : Folis 149-156.
Divuitè : Folis 157-164.

Els folis 161-162 provenen d'un altre manuscrit, i foren cosits ací més

tard, després de relligar el llibre. Entremig d'aquests folis 161-162, en manquen alguns, que junt amb els dos citats, formarien un quinió.

Dinovè plec : Folis 165-169.

Entre els folis 164-165 en manca un de senzill.

Resulta, doncs : Els quatre plecs primers són quinions; segueix un foli doble. En aquest es veu que manquen quatre folis dobles entre els folis 31-32. Plecs 5-12 són quinions. Plecs 14-16 són quinions. Com hem dit, cal remarcar que quan el monjo de Silos va foliar el manuscrit, va repetir el foli 124; en adonar-se'n, va escriure 124². Els plecs 17, 18 i 19 duen un fragment diferent del cos del llibre; són formats així : plec 17 és un quaternió; el plec 18 — folis 157-164 —, que està format d'un ternió i mig, duu el foli 161, que fou cosit amb el foli 162 després de relligar el llibre; entre els folis 164-165, manca un foli simple tallat, que es troba al foli 169. El plec 19 és format per un foli doble (folis 165-166) i altres dos de simples (folis 167 i 168); aquests dos foren cosits l'un amb l'altre. Tal com ens arriba el llibre, aquest fragment final seria així:

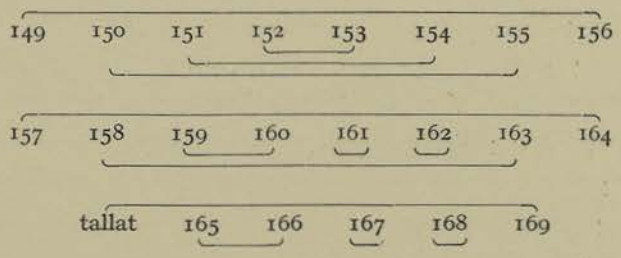

Encara, però, que la relació dels folis, tal com els trobem avui, se'ns presenti així, l'ordre del fragment final és certament com segueix : folis 152, 166, 167, 157, 158, 161, 159, 160, 162, 165, 153, 154, 155, 156, 163, 164 i 168. En el facsímil seguim exactament el manuscrit tal com el trobem avui; en donar la música transcrita, numerem les composicions seguint aquest ordre que tindria originàriament.

El text fou escrit abans que la música; ho prova el fet que sovint vagi tan mal aplicat davall de les notes respectives; entre altres de semblants, cal només fixar-se en el f. 7′ que restà sense omplir, malgrat l'haver-hi ja el text. Foli 17 r., on quedà un espai entre el Sanctus final i el tropus, per mor d'escriure-hi un melisme que no es va escriure; mot *Xpriste* dels ff. 18′-19, on entremig d'ambdues síl·labes es va deixar un espai en blanc per copiar-hi uns melismes que no es varen escriure; ff. 87-88, on es copià el motet *Gaude chorus*, i es deixaren dos pautats en blanc, com si es tractés d'un motet a tres veus; només es va escriure un pautat, i restà l'altre en blanc. La música es presenta generalment escrita amb notació mensural-modal; aquesta unes vegades va copiada com cal; altres, apareix poc fixa i plena d'inconseqüències.

Cal remarcar que el copista presenta unes característiques de notació mensural que bo i no avenir-se sempre amb la de l'escola de Montpeller, Bamberg o Darmstadt i amb la dels teòrics coneguts, no podem dir que siguin poc conformes; elles obeeixen de segur a unes característiques peninsulars que fins ara no estan prou estudiades. Principalment cal notar la constància del copista a escriure per que trobem arreu; per mica, però, que hom es fixi, veurà com el copista escriu sovint si es tracta d'una binària *ascendent*, i escriu si es tracta d'una binària *descendent*. El fet mateix de la *plica*, que en el nostre manuscrit abunda tant, el copista coneixia bé la diferència entre la *plica brevis* i la *plica longa*; el que passa és que el copista no s'hi mirava gaire, i sovint les confonia. Sigui com sigui, el copista ens demostra palesament com els nostres cantors hispànics executaven la plica; cal només fixar-se que en una infinitat de casos, el mateix passatge es presenta amb dues notes reals, i en venir la repetició es presenta amb una sola, però plicada.[1] Sobre aquest punt, és bo també de remarcar, que aquest fet passa àdhuc entre els manuscrits que traspuen una fidelitat màxima; hom hi pot remarcar com un manuscrit copia dues notes reals, cosa que un altre ho expressa amb una nota plicada. És per això que ens hem refermat en la pràctica de fer gravar la nota plicada com a una nota ordinària seguida d'una de tipus més petit. L'estudi comparatiu d'aquesta pràctica dels copistes ens ha demostrat també que la nota plicada pot baixar o pujar àdhuc d'una tercera, segons ho assenyali el bell cant d'una melodia donada. És una pràctica que poguérem comprovar conjuntament amb el malaurat F. Ludwig.

El cos del manuscrit de les Huelgas es presenta com a copiat per una mateixa mà. Aquest punt, però, es fa de comprovació difícil algunes vegades, donat que la diferència de grafia musical i literària sovint obeeix al canvi de ploma, de tinta, diferència de temps en copiar tot el conjunt de pàgines, etc.; àdhuc el mateix pergamí i les diferents correccions són causa que el còdex aparegui amb grafia aparentment diferent. Sigui com sigui, sembla que el copista principal *a* va copiar els folis 1-7', 8'-152', 157-159 (començ), 161-161', 166-167'; el *b*, posterior, només, el f. 8 r.; no gosem a definir si el fet que els conductus polifònics — des del foli 139' — es presentin amb text i notació més gruixuda obeeix a un canvi de ploma, o bé al mateix estil de les composicions — ací sense gaire text — o bé que hagués estat escrita per un altre copista.

1. La interpretació que BECK va donar a la plica en la transcripció de *Le Chansonnier Cangé*, no fou aprovada ni de lluny pels musicòlegs; cf., entre d'altres, J. WOLF en la recensió que féu de l'obra susdita de J. BECK, a la *Zeitschrift für MW* (1928-29), XI, p. 187. No hem tingut a mà la dissertació de F. KUHLO, *Über melodische Verzierungen in der Tonkunst* (Charlottenburg, 1896), on tracta detalladament sobre la plica. H. FREISTEDT, a *Die liqueszierenden Noten des gregorianischen Chorals* (Freiburg de Suïssa, 1929), aporta una contribució bonica a l'estudi de la plica, principalment dins el cant gregorià, que caldrà no oblidar.

Biblioteca de Catalunya

Des del foli 153 fins al final, trobem diferents grafies; unes pertanyen encara al copista *a* i altres són ja més modernes. Així tenim, copista *c*, ff. 153-154, 165'; *d*, ff. 154'; *e*, ff. 155, 160', 162-162', 163' i els dos pautats primers del f. 164; *f*, ff. 155'-156; *g*, ff. 156 (des del mig), 156', 163; *h*, f. 159 (des del pautat segon); *i*, f. 159'; *j*, f. 160; *k*, f. 164 (des del tercer pautat en avall); *l*, ff. 164'-165 (s'assembla al copista *f*); *ll*, f. 168.

Per tal que restin ben aclarides les característiques gràfiques de la notació i les inconseqüències més sortints, hem mirat d'anotar-les cada vegada a la introducció particular que fem a cada una de les peces. Caldrà tenir sempre present que el manuscrit original anava ben copiat; el copista coneixia bé els problemes de la notació franconiana i sabia ben distingir la notació quadrada de la notació mensural. Si el manuscrit avui es presenta tan poc fixe, quant a la grafia de la notació modal, sovint això és culpa del corrector o correctors que el retocaren més tard. Qui fou el copista primer? Qui fou el corrector? Fins ara no hem pogut aclarir-ho; sembla, però, que almenys un dels correctors fou el Johannes Rodrigues, del qual hem parlat tan sovint en la crítica de la nostra edició. Les correccions dels tenors, l'afegir una cauda superior a la darrera nota dels grups de semibreus, els retocs per tal de canviar el modus dels motets, les mateixes notes marginals — per cert molt interessants — que hom hi va afegir posteriorment, potser sí que podríem atribuir-ho a la mà del susdit Rodrigues.

Pel caire de la lletra i de la notació, sembla que el manuscrit fou copiat a darreries del primer quart del segle XIV. Com insinuàvem suara a la pàgina XI, el nostre còdex fou potser escrit uns anys abans o al començament del segon abadiat de Maria Gonzàlez de Aguero, vers el 1325. (Cf. volum I, pàgina 357 i ss.) Per dissort nostra, les correccions que hom hi afegí més tard, fan aparèixer el manuscrit com si tanmateix fos una mica més jove del que en veritat seria. A la crítica de l'edició, en el primer volum, sovint hem exposat el dupte de si les notes marginals i les correccions afegides són contemporànies. Algunes vegades fins sembla que alguna composició fou ja retocada pel primer copista de la notació. Sembla que el copista del text tenia davant seu un còdex musical amb versió ben autèntica, que no sempre fou respectada pel copista de la música. Aquell Johannes Roderici que es presenta com a autor d'algunes composicions, és idèntic, segurament, amb el Juan Rodrigues de les notes marginals. Les correccions introduïdes al còdex de Huelgas, són totes, potser, obra d'aquest cantor, sens dubte contemporani de la susdita abadessa Maria Gonzàlez de Aguero. Una vegada més cal remarcar que la gràcia literària que traspuen les notes marginals, sempre de lloança envers l'esmentat Rodrigues, no correspon sempre, ni de lluny, al nivell d'estètica musical que de primer moment semblaven assenyalar per al

qui les va escriure. Remetem el lector a la crítica de l'edició del fascicle dels motets.

El còdex de les Huelgas presenta algunes composicions de l'Ordinarium Missae i de la secció de les proses, amb notació quadrada. A la pàgina 173 del volum I, ja hem recordat que J. Beck, en escriure que aquesta notació de Huelgas era una notació «ex omnibus longis et perfectis», segons la teoria de Johannes de Grocheo, no té prou fonament. Encara que la música sigui, tanmateix, mesurada — generalment amb compàs binari —, la notació no es presenta com a mensural-modal, sinó com a quadrada. Notació així, amb cauda a totes les notes, la trobem a diferents composicions de troparis dels segles XIV-XV. Allí hem remarcat també — vegi's pàgina 328 — com la secció de conductus a una veu arriba sempre amb notació purament quadrada.

El manuscrit de les Huelgas fou copiat directament per a l'ús d'aquest monestir. No cal repetir ço que ja hem dit a la crítica de la nostra edició. Cal només recordar que el mateix repertori, la prosa n.º VI del f. 38', titulada «de sancta Maria la Real», els conductus dedicats a la mort del fundador de Huelgas, Anfós VIII, i al seu pare Sanxo III, i l'altre dedicat a la mort de l'abadessa Maria Gonzàlez, etc., etc., són proves fefaents per demostrar que el manuscrit fou copiat per a les Huelgas.

El copista de la música fou certament castellà, com ho prova la grafia de moltes notes i el mateix repertori musical; el corrector fou també castellà, com ho prova en les remarques marginals. Així mateix, el copista del text fou també castellà, com ho proven les següents grafies ortogràfiques que caldrà tenir ben present per la relació que guarden amb altres que surten al còdex de Madrid provinent de Toledo. No totes les particularitats d'ortografia són exclusivament hispàniques; és clar que algunes apareixen arreu de les terres de llengües romàniques; d'altres, però, són ben característiques de la península. Allí trobem encara hispanismes molt interessants per a la fonètica de la pronunciació llatina medieval a Castella. Sense pretendre ésser complets en l'anàlisi, donem les característiques ortogràfiques següents del còdex de Las Huelgas: *y* en comptes d'*i* o *j* : *alleluya*, ff. 6', 7', 24, 28', 29', etc.; *eya nunc*, f. 24'; *deytas*, f. 41; *rey*, f. 34'; *ymber*, f. 60'; *dey*, f. 81; *ymagine*, f. 98', 123', 124²'; *yero*, f. 92'; *ymo* per *immo*, f. 99'; *Ydola*, f. 108; *ydiota*, f. 109; *ymaginem*, f. 111; *reys*, f. 116; *yma*, f. 116'; *ymagine*, f. 123'; *moysi nouy physcella* per *moysi noui fiscella*, f. 124²; *ydolatria, syon*, f. 126'; *deytatis*, f. 144; *cuy*, f. 155'; *meruyt*, f. 156'; la *y* s'escriu generalment *ẏ*. *d* en comptes de *t* : *capud* per *caput*, f. 51'; *inquid* per *inquit*, f. 55; *quod* per *quot*, f. 125'. *t* en comptes de *d* : *set* per *sed*, ff. 16', 49, 50', 56', etc., arreu així. *c* per *t* i *t* per *c* : *come* per *tome* [= *Thome*], f. 118'; *sit* per *sic*, f. 70' i *sic* per *sit* f. 93; *uitem* per *uicem*, f. 166; *et* per *ec* [= *hec*], f. 106'. Doblement de la segona consonància en cas d'unió de conso-

nants : *offenssam*, f. 83′; *falssis*, f. 96′; *falssa*, ff. 108′ i 120; *balssamum*, f. 114; *sponssa*, ff. 119′ i 120; *burgenssis*, f. 159′; *menssa*, f. 160′; *offenssis*, f. 155; *ipssi*, f. 163′; *conssidera*, f. 160. *h* inicial : *Helisabet*, f. 24; *hostia* per *ostia*, f. 91′; *hostendit* per *ostendit*, f. 63′; *horphanum* per *orphanum*, f. 92; *hac* per *ac*, f. 108′; *Habrae* i *Habrahe* per *Abrahe*, ff. 119 i 128′. Encara al revés, hom deixa d'escriure-la : *osanna* per *hosanna*, f. 10′; *umus* per *humus*, f. 12; *onorem* per *honorem*, f. 104; *oribilibus* per *horribilibus*, f. 109′; *ypocritas* per *hypocritas*, f. 126′.

El copista no estava segur de si havia d'escriure una consonant doble o només simple; així escrivia simple en comptes de doble : *anua*, f. 15; *comuniter*, f. 16′; *suma*, f. 18′; *imolatur*, f. 28; *inefabilis*, f. 47′; *aparuit*, f. 53′; *Ofert*, f. 53′; *eclesia*, f. 57′; *afluentem*, f. 66′; *conubia*, f. 70; *apellaris*, f. 80′; *caliditas*, f. 82; *ofertorium*, f. 87′; *dimitis*, f. 88; *auferam*, f. 92′; *ymo*, f. 99′; *sufragia*, f. 106; *oprobrium*, f. 106′; *mititur*, f. 108′; *redunt*, f. 109; *literatis*, f. 109; *oribilibus*, f. 109′; *eficeris*, f. 111′; *suplicancium*, f. 114; *sucurre*, f. 115′; *sufragia*, f. 116′; *mitimus*, f. 125′; *mitens*, f. 132; *adolaticis* per *addolaticis*, f. 138′; *suplet*, f. 166; *agere*, per *aggere*, f. 157′; *surexit*, f. 164′. En canvi, escrivia consonant doble en comptes de simple : *Sabbaoth*, f. 10; *Sabba uenient*, f. 30; *pprophetis*, f. 85′; *poppulis*, f. 157′; *interffectos*, f. 159; *ssolio*, f. 160; *seccula*, f. 160′; *ssolemnitate*, f. 164. El copista tampoc no està segur de si s'ha d'escriure una consonant simple o bé si és una unió de consonants; així, *t* en comptes de *ct*: *santus*, f. 14′; *santorum*, f. 77; *santum*, f. 113′. *ct* en comptes de *t* : *docte* per *dote*, f. 43′; *mictis* per *mitis*, f. 50′; *lectum* per *letum*, f. 52′; *nocte* per *note*, f. 96′; *lactens* per *latens*, f. 111; *facta* per *fata*, f. 151. També *ct* en comptes de *tt* : *dimictis* per *dimittis*, f. 50′; *atrictos* per *attritos*, f. 68′.

En el còdex de Huelgas trobem també consonants, una de les quals va canviada; així, *pn* per *mn* : *sollepnia*, f. 15; *sollepnio*, f. 22; *contepnentes*, f. 65; *solepnia*, f. 65; *dapnatoria*, f. 88′; *dapnemur*, ff. 106 i 106′. Entremig de *mn* hom afegeix una *p* : *sollempnio*, f. 11; *idemptitas*, f. 57; *sollempnia*, f. 71′; *perempnis*, f. 72; *dampnetur*, f. 78; *dampna*, f. 90; *dampna*[*t*], f. 90′. *p* afegida entre *ms* : *sampsoni*, f. 85. *p* afegida entre *mc* : *redempcio*, f. 99. *bt* per *pt* : *babtisma*, f. 153′. Es deixa l'*h* després de la *t* i de la *c* : *catolicorum*, f. 22; *tronum*, f. 60; *trono*, ff. 101 i 103; *talamus*, f. 100′; *tronus*, ff. 102′, 124′ i 124[2]; *pulcra*, f. 95; *sepulcrum*, f. 97; *carisma*, f. 121′. En canvi, afegeix *h* després de *c* : *nichil*, f. 127′; i *d* abans de *v* : *aduertas* per *auertas*, f. 8′.

El manuscrit de Huelgas està ple d'altres vulgarismes, alguns dels quals poden ésser hispanismes; així, *n* en comptes de *m* : *inperio*, f. 11′; *inprimis*, f. 12; *sinphonia*, f. 15; *inmolatum*, f. 17; *inmolatus*, f. 23′; *nan* per *nam*, f. 33; *inperium*, f. 37′; *tecun* per *tecum*, f. 41; *cun* per *cum*, f. 42; *durun* per *durum*, f. 45′; *conpatiens*, f. 50′; *inplorantibus*, f. 51; *circuncidi*, f. 53′; *inmolent*, f. 54′;

coran per *coram*, f. 58; *triunphantes*, f. 58'; *inbuti*, f. 58'; *filipun, simonenque, inpetrent*, f. 59'; *conprehendat*, f. 63'; *inmundum*, f. 69; *conpassus*, f. 74'; *inperatoris*, f. 80'; *inmundicie*, f. 92; *inperio*, f. 95'; *inpium*, f. 109; *inmolatum*, ff. 122' i 125; *menbra*, f. 126; *inmeritum*, f. 137'; *inbuit*, f. 158'; *inproperat* per *impropera*, f. 161. *s* per *x* : *nos* per *nox*, f. 52'; *junsil* per *junxit*, f. 119. *x* per *xs* : *exultet*, f. 21; *exultemus*, f. 23'; *exilium*, f. 114. *x* final per *s* : *nox* per *nos*, f. 35. *c* per *qu* : *secuti* per *sequuti*, f. 58'; *cotidie* per *quotidie*, f. 72'; *scalida* per *squalida*, f. 124. *qu* per *c* : *loquares* per *locares*, f. 20; *quoequale* per *coequale*, f. 56'. *k* per *c* : *karissima*, f. 27'. *s* final en comptes de *x* : *imperatris, miseratris*, f. 88; *mediatris*, ff. 145' i 166'; *datris* per *datrix*, f. 166. *s* per *sc* : *sissa* per *scissa*, f. 41. *i* per *j* : *maiestatis*, f. 65'; *iungat*, f. 66; *iam*, f. 65'; *iunxit*, f. 75; etc., etc. *i* per *ji*: *reiciam*, f. 92'; *subicit*, f. 108'. Hom deixa una *b* davant de *s* : *sustancia* per *substancia*, f. 41; o bé hom l'afegeix davant de *p* : *subpremo* per *supremo*, f. 113. Hom es deixa la *s* entre *nc* : *concius* per *conscius*, ff. 52' i 98'; o bé hom l'afegeix: *conscio* per *concio*, ff. 113 i 159'. Hom deixa la *p* davant de *t* : *scritura* per *scriptura*, f. 61; *scriturarum*, f. 111. També deixa la *n* davant de *st* : *costancia* per *constancia*, f. 62; i la *r* després de *p* : *propium* per *proprium*, ff. 75' i 87; i després de la *t* : *frate* per *fratre*, f. 96; *frates* per *fratres*, f. 99'; i la *u* després de *g* : *langoris* per *languoris*, f. 80'. També afegeix una *t* final : *fert* per *fer*, f. 9. Encara els hispanismes : *bautizauit, bautista*, f. 155; *batista, batizato*, f. 168; *manus* per *magnus*, f. 164'; *precusoris* per *precursoris*, f. 155; *precusor* per *precursor*, f. 168; *Grabielem* per *Gabrielem*, f. 33; *abitrum* per *arbitrium*, f. 39'; *spendore* per *splendore* f. 42; *pendor* per *splendor*, f. 46'; *seden* per *sedent*, f. 45; *coiunctis* per *conjunctis*, f. 76'; *flagancior* per *fragancior*, f. 81; *iniungit* per *inungit*, f. 108; *domatum* per *dogmatum*, f. 91'; *salterium* per *psalterium*, f. 107'; *opprobia* per *opprobria*, f. 115; *exequatur* per *excecatur*, f. 16', etc., etc.

Ultra aquestes particularitats ortogràfiques hi trobem que el copista ajunta malament paraules, i per això restaven sense sentit : *initoris pallio* per *i[n]nitoris pallio*, f. 34; *perforatus* per *pes foratus*, f. 51'; *ex ipsius* per *et ipsi os*, f. 66'; *quo terre* per *quo te ire*, f. 67; *constantis* per *cum tantis*, f. 68'; *impressum* per *in pressum*, f. 75'; *maristella* per *maris stella*, f. 102'. Algunes vegades les separa malament, i per ço resten sense sentit : *in cunti* per *inculti*, f. 39'; *et curie* per *incurie*, f. 40; *Te formatum* per *Deformatum*, f. 46; *has portanti* per *asportanti*, f. 85.

Es pot comprovar sovint que el copista del text no sabia llatí; així, entre molts casos que podríem retreure : *timula* per *tinnula*, f. 15; *crimina* per *carmina*, f. 16; *dilue* per *diflue*, f. 19'; *uitumque* per *utrumque*, f. 36; *fit* per *fis*, f. 36'; *Aue sponsam* per *Aue sponsa*, ff. 37'-38; *aromatum uirgo* per *aromatum uirga*, f. 38; *hostis triunpharii* per *hostis trifarii*, f. 38'; *facimus* per *fatuum*, f. 39'; *cetera fracta* per *hedera facta est fructifera*, f. 40'; *geminis uernis lucidus* per

gemmis uernis lucidis, f. 43; *pilato* per *palato*, f. 46; *paruula* per *pocula*, f. 49'; *nomina* per *pneuma*, f. 57; etc., etc. El doctor Llovera ens feia observar que el copista, potser una mica dur d'orella, escriuria al dictat algunes vegades; i per això, sense fixar-se en ço que escrivia, copiava : *pilato* per *palato*, *te formatum* per *deformatum*, *perforatus* per *pes foratus*, etc., etc.

De tot això resulta que el copista del text era diferent del de la música; no entenia gaire el llatí; no sempre coneixia com cal l'ortografia dels mots llatins, que, com es dedueix dels exemples esmentats, sovint els escrivia seguint la pronunciació de Castella; àdhuc es veu clar que no tenia idea clara sobre les rimes dels versos. N'hi ha prou en fixar-se una mica amb el text d'algunes seqüències, tal com ell el donava, per veure com sovint copia malament el text llatí i estrafà les rimes dels versos.

En la crítica de la nostra edició hem dividit el contingut del manuscrit en quatre grans fascicles : *a)* organa, *b)* proses, *c)* motets i *d)* conductus. El primer fascicle està compost per 49 organa : són 5 Kyries (3 amb tropus), 1 Glòria (amb tropus), 3 Graduals i 3 Alleluias, 1 ofertori amb tropus; 8 Sanctus, dels quals 7 van tropats; 9 Agnus, tots amb tropus, i 18 Benedicamus, dels quals 11 són amb tropus. El segon fascicle va format per 31 proses, de les quals 11 són a dues veus i les restants a una. Al tercer fascicle trobem: 10 motets + 1 conductus + 5 motets + 1 conductus + 4 motets + 1 conductus + 2 motets + 1 conductus + 28 motets + 1 conductus + 9 motets + 1 Benedicamus. Al fascicle quart trobem : 12 conductus (10 a dues i 2 a tres veus) + 1 motet a tres + 15 conductus a una + 3 Benedicamus + 1 Credo + 7 Benedicamus.

A les taules següents hom trobarà un cop de vista clar sobre el contingut de cada un dels fascicles del manuscrit. Al volum primer de la introducció ja hem donat tots els detalls més adients per a cadascuna de les peces.

TAULA DEL CONTINGUT DEL CÒDEX MUSICAL DE LAS HUELGAS

A fi que el lector capeixi a bastament les taules que segueixen, cal recordar:

1. A la columna de les publicacions destinada al text llatí, sols citem *Analecta hymnica*, volum i pàgina, amb preferència a d'altres edicions; sols citem el *Repertorium hymnologicum* de Chevalier, en el cas que el text no sigui publicat en edicions especials.
2. A la secció de motets citem els textos francesos, seguint el nombre del *Recueil de Motets français des XIIe et XIIIe siècles*, de G. Raynaud, o bé el de l'obra *Die altfranzösischen Motette der Bamberger Handschrift*, d'A. Stimming.
3. En citar els manuscrits gregorians estrangers o peninsulars ho fem seguint la nacionalitat o el lloc de la biblioteca on avui es guarden, i citem sempre *només* els que hem vist personalment.
4. En citar els manuscrits gregorians, si no advertim que duen sols el text, és senyal que van amb música a una veu.
5. Per estalviar espai, a les taules següents, el nombre que va després de la signatura, o de les sigles dels manuscrits, assenyala el foli en el qual es troba la composició.

Organa

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	N.º de veus	Classificació	Manuscrits amb polifonia
1	1	Rex, virginum amator... eleison Cunctipotens genitor... eleison	2	Kyrie tropat	Milà, B. Ambros., Ms. 17, f. 56, Cunctipotens; Compostela, Calixtinus, f. 190, Cunctipotens; W_1, f. 193, Rex, virginum; Beromünster, Antifonari; Munic, Staatsbibl. lat. 23286, f. 5′, Rex omnium; Cambridge, Univ. Library, Ff. I 17, 299′. Tots a dues veus.
2	1′-2′	Conditor, kyrie, omnium ymas	2	Kyrie tropat	W_1, f. 194′, Conditor Mariae. A dues veus.
3	2′-3′	Kyrie, fons bonitatis	2	Kyrie tropat	W_1, f. 194′, Kyrie virginitatis; Br. Mus. Addit. 27630, f. 33; Berlín, Mus., Ms. 40580, f. 24; Innsbruck, Univ. Bibl., Ms. 457; Munic lat. 11764, i 23286, f. 4, «Sacerdos»; Engelberg 314, f. 94′; Beromünster, còdex s. XIII, afegit s. XIV. Tots a dues veus.
4	3′	Kyrie	2	Sense tropus	
5	4	Kyrie	2	Sense tropus	
6	4-5′	Et in terra... Spiritus et alme	3	Gloria tropat	Burgos, Sant Esteve, s. XIII. A tres veus. S'ha perdut la versió a tres veus d'aquest tropus marià del Br. Mus. Harl. 978. Versions d'Apt, Ivrea, Girona, Bibl. de Catalunya, etc., ja de l'Ars nova.
7	5′-6	Gr. Benedicta. ℣. Virgo Dei	2	Organ. Propr. Missae	W_1 38 i 67′, Flo 29 i 122′, i W_2 77. A dues veus, a l'estil autèntic de Notre-Dame.
8	6′	Alleluia Salve, virgo	2	Organ. Propr. Missae	W_1 197′. A una veu.
9	7	Alleluia Quae est ista	2	Organ. Propr. Missae	
10	7′	Alleluia Angelus Domini	2	Organ. Propr. Missae sense música.	Flo 113. A dues veus, estil de Notre-Dame.
11	8	Fragment	1(?)	Estil Ars nova	
12	8′-9	Recordare ... Ab hac familia.	2	Tropus d'Ofertori	W_1 209′; Barcelona, Orfeó Català 1, f. 3, Londres, Br. Mus. Addit. 27630, f. 36. A dues veus. Worcester Addit. 68, amb el text «Singularis et insignis», com a conductus, construït damunt la melodia d'aquest tropus. A tres veus.
13	9′-11	Sanctus, Sanctus... Benedictus	2	Sense tropus	
14	11-12	Cleri coetus psallat laetus	2	Tropus d'Hosanna	
15	12-13	Te laudant agmina	2	Tropus d'Hosanna	Orfeó Català, Ms. 1, f. 8. A dues veus.
16	13′-15	Clangat coetus Iste laetus	2	Tropus d'Hosanna	Orfeó Català, Ms. 1, f. 3′; Tortosa, Catedral, C. 135, 18′. A dues veus.
17	15-16	Clangat hodie vox nostra	2	Tropus d'Hosanna	
18	16′-17	Sanctus Divinum mysterium	2	Sanctus amb tropus	
19	17-17′	Ave verum corpus natum	2	Tropus de Sanctus	

Manuscrits gregorians estrangers	Manuscrits gregorians peninsulars	Publicacions	
		Text	Música
Pel Rex, virginum : 2 alemanys, 3 anglesos i 4 francesos.	Pel Rex, virginum : 4, Barcelona; 1, Girona; 1, Sta. Maria de l'Estany; 1, Moià, 1, Silos (avui París).	Rex virginum, AH 47, 60.	*Graduale Romanum*, n.° IV. COUSSEMAKER, *Histoire*, p. 226, de Milà. FÉTIS, RIEMANN, WAGNER, FICKER, MACHABEY, WOOLDRIDGE i HALBIG, de Milà. WOOLDRIDGE, *Early English Harmony*, de Cambridge. ANGLÈS, *Huelgas*, III, de Milà, Compostela, W_1 i Munic; *Huelgas*, I, 61, reproducció de Compostela.
Pel Cunctipotens : 4 alemanys, 6 anglesos, 14 francesos i 5 italians	Pel Cunctipotens : 1, Barcelona; 1, Estany; 2, Girona (1 avui París); 9, Madrid; 1, Montserrat; 1, Osca; 1, Toledo, i 3, Vic.	Cunctipotens, AH 47, 50.	
3 anglesos i 3 francesos.	4, Madrid.	AH 47, 77.	*Graduale Romanum*, *Cantus ad libitum*, n.° V.
9 alemanys, 4 anglesos, 10 francesos i 3 italians.	4, Barcelona; 1, Girona; 5, Madrid; 1, Montblanc; 1, Osca, i 1, Toledo.	AH 47, 53.	*Graduale Romanum*, n.° II. M. SIGL, *Zur Geschichte des Ordinarium Missae*, reprodueix de Munic lat. 11764. WOLF, *Festschrift Peter Wagner*, 228 i ss., transcriu les dues de Berlín, la d'Innsbruck i Munic lat. 11764.
3 alemanys, 2 anglesos, 4 francesos i 2 italians.	6, Barcelona; 1, Estany; 1, Girona; 2, Madrid; 1, Moià; 1, Silos (avui París), i 1, Tortosa.	CHEVALIER, 19312	*Graduale Romanum*, n.° IX. COUSSEMAKER, *Histoire*, pl. XXXIII, d'un Ms. propi ja de l'Ars nova. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 89, reproducció de Burgos.
			Graduale Romanum, p. [88].
4 francesos i 2 alemanys.	1, Barcelona; 1, Girona; 1, Moià, i 1, Silos (avui París).	AH 49, 321.	*Graduale Romanum*, p. 407. GERBERT, *De cantu*, I, 437, dóna la versió del Br. Museum. HUGHES, *Worcester Mediaeval Harmony*, n.° 93, de Worcester. ANGLÈS, *Huelgas*, III, de W_1, i Orfeó Català.
París, B. N. lat. 778, Tropari de Narbona, s. XII, f. 207'.	Madrid, Acad. Histor., San Millan, 51, s. XI, f. 244, i B. N., M. 1361, s. XIV, f. 192'; Montserrat, Ms. 73, s. XII, f. 40.	AH 47, 348.	*Graduale Romanum*, Sanctus n.° IV. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 125, facsímil de San Millan; *Huelgas*, III, transcripció de l'Orfeó Català.
	Madrid, B. N., M. 1361, f. 194; Barcelona, Museu Diocesà, n.° 1087, f. 129. A una veu. B. de Cat., M. 1147, f. 5. Text.	AH 47, 366.	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 77, i 127 i s., versió de l'Orfeó Català; ibídem, 83, de Tortosa.
París, B. N. lat. 1139, f. 75; lat. 778, f. 201; Arsenal 135, f. 284, i B. N. nouv. acq. lat. 1177; Londres, Br. M., Add. 36881, f. 15.	Madrid, Acad. Histor., San Millan, 51, f. 246; Osca, Catedral, s. s. Troparium, f. 145; Madrid, B. N., Mss. 289, f. 95, i Mss. 19421, f. 88'; Vic, Catedral, XXXI, f. 14'; Madrid, B. N., M. 1361, f. 192.	AH 40, 125, i 47, 346.	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 129, de Madrid, B. N., M. 1361.
Munic, lat. 17212, 51; París, B. N. lat. 12063, 322'.	Trop. Tortosa, s. XIII, f. 30.	AH 9, 38, i 47, 333.	G. R. WOODWARD, *Piae Cantiones*, de THEODORI PETRI, del 1582, a la *Plainsong and Med. Mus. Society* (1910), p. 29. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 130 i ss., de Tortosa.
Munic, lat. 21237, foli 195'; Cod. hispan., 127, f. 90', i lat. 3012, f. 14. Els dos darrers, sense música.	Bibl. de Catalunya, M. 1147, Graduale d'Ager, s. XII, f. 5, afegit posteriorment (text), i M. 911, s. XV, f. 161 (tonada diferent); Girona, Col·legiata St. Feliu, s. XV, s. s., f. 207'; Lleida, n.° 9, de Roda, s. XV, afegit amb apèndix, tonada com el M. 911 i el de Girona citats.	AH 54, 257.	*Variae Preces* (Solesmes, 1888), n.° 3, p. 9. A. GASTOUÉ, *Ordinarium Salutationum*, n.° 24 com Solesmes i n.° 25 de Hu (tenor). W. BÄUMKER, *Das Katholische deutsche Kirchenlied*, IV, 747, amb la versió de Lleida que s'avé amb la de Solesmes. Huelgas canta amb el Sanctus IV del *Graduale*; les versions restants amb el Sanctus VIII.

Organa

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	N.º de veus	Classificació	Manuscrits amb polifonia
20	18	O Jesu salvator	3	Tropus d'Agnus	
21	18-19	Agnus Dei... Summa patris virtus	2	Agnus amb tropus	
22	19-19′	Gloriosa spes reorum	2	Tropus d'Agnus	
23	19′	Crimina tollis, | Aspera mollis	2	Tropus d'Agnus	Barcelona, Orfeó Català, 1, f. 9; Barcelona, Arxiu Corona d'Aragó, Ripoll, n.º 139, f. 93′; Monestir de Maigrauge (Suïssa). Tots tres a tres veus. Engelberg 314, f. 115′. A una veu. Osnabrück, Catedral, s. XV. A quatre veus.
24	19′	Regula moris, | Mater honoris	3	Tropus d'Agnus	
25	20	Mortis dira ferens	2	Tropus d'Agnus	W_1 94, a tres veus; W_1 214; Munic, lat. 5539, 30′; Engelberg, 314, 117. Aquests tres a dues veus.
26	20′	Christi patientia	3	Tropus d'Agnus	
27	20′	Christi miseratio	3	Tropus d'Agnus	
28	21	Exsultet haec concio	3	Tropus d'Agnus	
29	21-21′	Benedicamus... Cum cantico	3	Benedicamus tropat	
30	21′-22	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	Engelberg, 314, 135′; Berlín, Mus. ms. 40580, 70′; Londres, Br. Mus., Add. 27630, 65. Tots a dues veus.
31	22-22′	Catholicorum concio	2	Tropus de Benedicamus.	París, B. N. lat. 1139, f. 44′. A una veu, amb el començ a dues. Londres, Br. Mus. Addit. 36881, f. 13′. A una veu.
32	22′	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	
33	22′-23	Benedicamus Devotis mentibus	2	Benedicamus tropat	Compostela, Calixtinus, f. 190. A dues veus, però sense tropus.
34	23-23′	Qui non fecit ex nihilo	2	Tropus de Benedicamus.	
35	23′-24	Exsultemus et laetemur hodie	2	Tropus de Benedicamus.	
36	24-24′	Benedicamus Hic est enim	2	Benedicamus tropat	
37	24′-25	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	
38	25-25′	Verbum patris hodie	2	Tropus de Benedicamus.	Cambridge, Univers., Libr. Ff. I 17, f. 4′. A dues veus.

Manuscrits gregorians estrangers	Manuscrits gregorians peninsulars	Publicacions	
		Text	Música
			La melodia del tenor és el n.° IX del *Graduale*.
París, Arsenal 135, Missale de Salisbury (o Londres?), s. XIII, foli 288.		AH 47, 405.	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 134 i s., versió de l'Arsenal. Per la melodia del tenor, cf. *Graduale*, n.° IX.
	Bibl. de Catalunya, M. 911, f. 167. Barcelona, Museu Diocesà, n.° 750, f. 70.	AH 47, 398.	Melodia del tenor, *Graduale Romanum*, n.° IX; la de Maigrauge, i Engelberg és la del n.° XVII. P. WAGNER, *Geschichte der Messe*, I, 32, dóna la de Maigrauge; al *Kirchenmusikalisches Jahrbuch*, 1931, la d'Osnabrück. HANDSCHIN, *Zeitschrift für MW*, X, 535, la de l'Orfeó Català. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 79, i ibídem, III, la de l'Orfeó Català.
			Música com el n.° 23 anterior, però ja a tres veus.
París, Arsenal 135, 287′; Worcester, 160, 351; Munic, Universitat, Cod. 156, 258; Assís, 695, 63′.	Tortosa, 135, 35′.	AH 20, 22, i 47, 375.	HANDSCHIN, *Schweizerisches Jahrbuch für MW* (1928), n.° 3, d'Engelberg. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 138 i s., reproducció de l'Arsenal i de Tortosa; i *Huelgas*, III, transcripció de W_1, f. 94.
			Cf. n.s 27 i 28. F. GENNRICH, *Deutsche Vierteljahrschrift für Literat. und Geistesgesch.* 1931, IX, 302 de Hu.
			Cf. n.s 26 i 28.
			Música igual als n.s 26 i 27. F. GENNRICH, *Deutsche Vierteljahrschrift für Literaturwis. und Geistesgesch.* (1931), IX, 307, de Hu.
			Melodia del tenor, *Antiphonale* 49*, *In I. Vesperis*. BECK, *Le Chansonnier Cangé*, II, [41] i s., de Huelgas.
			J. WOLF, *Festschrift Peter Wagner*, p. 231, la de Berlín. HANDSCHIN, *Schweizerisches Jahrbuch für MW* (1928), exemple 5, d'Engelberg.
			La melodia del tenor, recorda la de l'*Antiphonale*, 48*, *In I. Vesperis*.
			La melodia del tenor, recorda la de *In Festis Solemnibus* de l'*Antiphonale*, 49*. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 61, reproducció del començament de Compostela.
Els monjos de Solesmes l'editaren d'un còdex del s. XII.	Missal de Segòvia imprès a Venècia en 1500. Text.	CHEVALIER, 37249; BLUME, a *Rassegna Gregoriana* (1907), 413. Vegi's n.° 186 de Huelgas.	*Variae Preces* (Solesmes, 1888), p. 143 i BARGE, *Cantus pro Benedictionibus*, p. 107, d'un còdex del s. XII. A una veu.
París, B. N. lat. 904, i 903; París, Arsenal 8521, n.° 9 (text).	Madrid, B. N., Mss. 19421, f. 106′, i Mss. 289, f. 126′.	AH 20, 226.	F. CLÉMENT, *Chants de la Sainte Chapelle*, p. 17, de Sens i de París, lat. 904. VILLETARD, *L'Office de Pierre de Corbeil*, p. 178, de Sens i de París, lat. 903. LORIQUET, *Le Graduel de... Rouen*, II, 14. G. R. WOODWARD, *Songs of Syon* (1910), 91. WOOLDRIDGE, *Early English Harmony*, pl. 27, de Cambridge. J. BECK, *Le Chansonnier Cangé*, I [39], de Hu. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 145, de Madrid, 19421.

Organa

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	N.º de veus	Classificació	Manuscrits amb polifonia
39	25′	Benedicamus benigno voto	2	Tropus de Benedicamus.	Milà, Ambrosiana, 17; Compostela, Calixtinus, f. 190. Tots dos a dues veus, sense tropus. París, B. N. lat. 1139, 60′. A una veu.
40	25′-26	Benedicamus Domino	3	Sense tropus	
41	26′-27	Verbum patris hodie	2	Tropus de Benedicamus.	
42	27-27′	Haec est mater Domini	2	Tropus de Benedicamus.	
43	28-29′	Resurgentis Domini	3	Tropus de Benedicamus.	
44	29′	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	
45	30	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	
46	30-30′	Gr. Omnes. ℣. Surge	2	Organ. Propr. Missae	W_1, f. 29, Flo, f. 105, i W_2, f. 68. A dues veus, amb estil de Notre-Dame.
47	31-31′	Gr. Propter. ℣. Audi filia	3	Organ. Propr. Missae	W_1 41, Flo 128, i W_2 84. A dues veus, a l'estil de Notre-Dame. W_1 23′. Altra versió a dues veus.
48	32	Caeleste praeconium	2	Tropus d'Hosanna	
49	32′	Benedicamus Domino	2	Sense tropus	

Proses

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	Veus	Classificació	Mss. amb polifonia	Tortosa 135	B. Catalunya M. 911
50	33-33′	Promereris summae laudis	2	Prosa I	Barcelona, Orfeó Català, 1, f. 19. A dues veus. Tortosa, 133, 1′, amb fragment a dues veus.	142′	
51	33′-34′	In virgulto gratiae	2	Prosa II			
52	34′-35	Maria, virgo virginum	2	Prosa III			147′
53	35′-36′	Salve, sancta Christi parens	2	Prosa IV		133′	
54	36′-38	Verbum bonum et suave	2	Prosa V	W_1 208′; W_2 141′; Assís, 695, 191′; Douai, 90 i 274; Limoges, 2, 334. A dues veus tots. Altres Mss. anglesos, també a dues veus.	131′	105′
55	38′-40	Aeterni numinis	1	Prosa VI			
56	40-41′	Novis cedunt vetera	1	Prosa VII			
57	41′-45	Virgo sidus aureum	1	Prosa VIII			
58	45-46′	Flavit auster flatu leni	1	Prosa IX			
59	46′-48	Ave, regina gloriae	1	Prosa X			
60	48-51	Angelorum laude digna	2	Prosa XI			
61	51-52′	Stabat juxta Christi Crucem	1	Prosa XII			

Manuscrits gregorians estrangers	Manuscrits gregorians peninsulars	Publicacions	
		Text	Música
Milà, Ambr. D 75, 1_4, f. 16′. A una veu.	Madrid, B. N., Mss. 19421, f. 110′. i Mss. 289, f. 140′. A una veu i sense tropus.	CHEVALIER 24131.	RAILLARD, *Recueil*, n.° 24, del lat. 1139, de París. COUSSEMAKER, *Histoire*, pàgina 227 i ss., de Milà. P. WAGNER, *Einführung*, III, 508, amb altre text, del còdex 7 de Aachen. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 146, de Milà, Ambr. D 75 1_4. *Huelgas*, III, de Compostela.
		Cf. n.° 38 Hu.	
		CHEVALIER 7599	
			Melodia del tenor *Graduale*, n.° IV, pàgina 16*.
			Melodia del tenor al *Graduale*, 46 i s.
			Melodia del tenor al *Graduale*, p. 518. ANGLÈS, *Huelgas*, III, de W_1, f. 23′.
París, B. N. lat. 778, f. 209; B. N. nouv. acp. lat. 495 (Trop. de Girona), f. 49.	Vic, còd. CXI passim, i XXXI, f. 18′; Tortosa, 135, f. 17; Madrid, B. N., M. 1361, f. 193; Bibl. de Cat., M. 911, f. 162; Girona, St. Feliu, s. s., f. 205′; Barcelona, Museu Diocesà, n.° 1087, f. 128; Barcelona, Arxiu Corona d'Aragó, Còdex 46 de St. Cugat, f. 161, etc., incipit.	AH 47, 331.	Cf. n.° 18 de *Huelgas*. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 150 i s., transcripció de Vic, XXXI; HUELGAS, III, transcripció de Tortosa.

Missale Hispalense	Altres Mss. estrangers	Altres Mss. hispànics	Publicacions	
			Text	Música
	Vaticà, lat. 4743, 410. Sense música.		AH 34, 71	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 180. Fragment de l'Orfeó Català i dels dos de Tortosa.
			AH 46, 216 i 54, 414	
	Munic, lat. 23287, f. 268, i germ. 101, 183′. A una veu. París, lat. 3639, 177′. (Text.) Alemanys, 7; francesos, 11.		AH 54, 427	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 182 i ss. Fragments de Tortosa i Munic, 101.
			AH 54, 343	BARGE, *Cantus*, 57. *Cantuale Missionis*, 63. MOBERG, II, n.° 7. AUBRY, *Proses d'Adam*, passim. COUSSEMAKER, *Histoire*, pl. 24-25, de Douai, 90.
1 del 1507.	Cambridge, Add. 710, 108. Br. M., Harley, 978, f. 12.	Barcelona, Orfeó Català, ms. 1, f. 10′.	AH 37, 72	*Huelgas*, n.° 75; cf. també número 184.
Segles XIV-XV, 4 missals s. XV i el del 1507.			AH 37, 81	
Com el n.° 56.	Vaticà, lat. 4743, f. 409 (text). Perugia, Capit. 30. París, Arsenal 135 i Graz 456, 126′. Diferents de Hu. Vaticà, lat. 4743, 409′ (text).		AH 37, 67 AH 40, 117 AH 8, 55	

Proses

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	Veus	Classificació	Mss. amb polifonia	Tortosa 135	B. Catalunya M. 911
62	52′-54	In sapientia | Disponens	1	Prosa XIII			60′
63	54′-56	Victimae paschali laudes	2	Prosa XIV	París, B. N. lat. 3549, 158′; W_2 204, amb el text Virginis; Cambridge, còdex ss. XIV-XV. Tots a dues veus.		75
64	56-57′	Personarum trinitatem	1	Prosa XV			
65	57′-58′	Coetus apostolici	1	Prosa XVI			
66	58′-59′	Caeli solem imitantes	1	Prosa XVII		106′	125
67	60-61	Jucundare plebs fidelis	1	Prosa XVIII		107′	100′
68	61′-62′	Ex agone sanguinis	2	Prosa XIX			
69	63-64′	Elisabeth Zachariae	1	Prosa XX		72′	112
70	65-65′	Confessorum agonia	1	Prosa XXI			
71	65′-67	Rex aeternae majestatis	1	Prosa XXII			
72	67′-68	Virgines egregiae	1	Prosa XXIII		111′	145′
73	68-70	Ad honorem salvatoris	1	Prosa XXIV			
74	70-71′	Ad celsi connubia	2	Prosa XXV			
75	71′-73′	De Christi corpore	1	Prosa XXVI			
76	73′-74′	Gaude, virgo, plena Deo	1	Prosa XXVII			
77	75-76′	Dolens auctor omnium	1	Prosa XXVIII			
78	76′-78	Laudes aeterni numinis	1	Prosa XXIX			
79	78′-79′	Intra viridarium	2	Prosa XXX			
80	80-81′	Salve regina gloriae	2	Prosa XXXI	París, B. N. lat. 5247, 136′, lat. 1343, 61, i Londres, Br. Mus., Egerton 945, 291. Tots tres, amb l'Amen, a dues veus.		

Missale Hispalense	Altres Mss. estrangers	Altres Mss. hispànics	Publicacions	
			Text	Música
	St. Gall 546, 114, II, f. 115.	Madrid, B. N., Mss. 19421, 105; Montserrat, Ms. 73; 65′; Lleida, n.° 8 Roda, f. 181; Missals València i Saragossa.	AH 54, 178	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 190. Fragment de Hu amb ritme lliure i també un fragment de Madrid.
	París, B. N. lat. 1086, 48; lat. 778, 83′; lat. 1139, 159; Arsenal 135, 243′; Br. Mus. Calig. A. XIV, 50; Cambridge, Univ. libr. Add. 710, 60.	Vic, Catedral, CXI, 78. Osca, s. s., 32′; Barcelona, Bibl. Catal. M. 40, 143′; Toledo, 35.10, 99; Urgell, Missale Mixtum, n.° 2. Girona, Sant Feliu, Tropari, s. s., 172′; ibídem, 7, 39′, sense música.	AH 54, 12	*Graduale Romanum*, 204.
Com el n.° 56.		Burgos, St. Esteve, n.° 2.	AH 37, 39	
Com el n.° 56.			AH 37, 285	
	París, B. N. lat. 1086, 114, i lat. 904, 240.	Toledo, 35.10, 115; Seu d'Urgell, Misale Mixtum, n.° 25. Missale, s. XV, de Taraçona, el de Tortosa del 1485, i Girona, St. Feliu 9, 345′. Aquests tres sense música.	AH 55, 5	F. CLÉMENT, *Chants*, n.° 31, del lat. 904 de París. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 194. Fragments de La Seu i de Tortosa.
	París, B. N. lat. 1086, 112; lat. 904, 201′; lat. 830, 354; Munic, Bibl. Ursprung, Graduale del 1420, 80′; Cambridge, Univ. Libr. Add. 710, 86.	Seu d'Urgell, Missale Mixtum, n.° 24. Dos missals, s. XV, de Taraçona, Missale de Saragossa del 1485. Aquests tres darrers sense música.	AH 55, 11	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 196 i s. Fragment de La Seu.
Com el n.° 56.			AH 37, 289	
Del 1500 i 1534.	Diferents còdex, ss. XIV-XV.		AH 9, 179, i 55, 209	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 198. Fragments de Tortosa i de la Biblioteca de Catalunya.
Com el n.° 56.			AH 37, 292	
	París, B. N. lat. 1309, sense música; lat. 1139, 14′; lat. 1086, 120′; lat. 830, 356; lat. 904, 262; lat. 1339, 41′.	Girona, Catedral 3 P. Sense música.	AH 55, 28	*Cantus varii romano-seraphici*, p. 307, tonada diferent de Hu.
Com el n.° 56 i el del 1500.			AH 37, 94	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 201. Fragments de Hu, amb ritme mixte ad libitum.
				Huelgas, n.s 51 i 79.
El de 1500, 1507 i 1534.		Missale de Toledo del 1512 i el de Còrdova del 1525.	AH 37, 40	*Huelgas*, n.° 55. Cf. també n.° 184.
Com el n.° 56.			AH 37, 67	
	Bibl. Vaticana, lat. 3087, f. 22. Sense música.		AH 20, 151	
		Tarragona, Arx. Episc. 12, 17.		
				Huelgas, n.s 51 i 74.
	Munic, germ. 716, 33.		AH 9, 74	*Revue du Chant Grégor.*, VIII, 65 i ss.; melodia adaptada al text de Munic. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 204 i s. Fragments del lat. 1343. Ibídem, III, l'Amen del lat. 5247.

Motets

N.º de les peces	Folis del facsímil	Text	Veus	Classificació	Font musical	W_1	Flo	Ma	W_2	Mo
81	82-83	Belial vocatur Tenura	4	Motet I						
82	83-84′	Dum superbit impius Tenor	3	Motet II						
83	84′-85′	Alta bovi et leoni Tenor	3	Motet III	W_1, f. 11′, Flo 42′, W_2, 28. A tres veus.		407. A dues veus.	131′. A dues veus.	2, 62 Larga; 4, 48 Hyer. Tots a dues veus.	
84	85′-87	Sicut a prophetis Tenor [Propter?]	3	Motet IV						
85	87-88	Gaude, chorus Tenor [Angelus]	2	Motet V					4, 89 S'aucuns. A dues veus.	5, 128 Tr. J'ai i Mot. Aucun i 3, 39 Tr. Povre i Mot. Gaude. A tres veus.
86	88-88′	Veni vena veniae Tenor [Et in fines]	3	Motet VI	St. V., 291. A dues veus.			133. Mot. Veni. A dues veus.	4, 23 Amor qi; 2, 72 Verbum. A dues veus.	5, 124 Tr. Desconfortés i Mot. Amors qi. A tres veus.
87	89-90	Mundi dolens de jactura Tenor	3	Motet VII						
88	90-90′	Mulier mysterio Tenor Mulierum	2	Motet VIII	Flo, 164. A dues veus.					
89	90′-92	Agmina militiae Tenor Agmina	3	Motet IX	St. V., 292′. A dues veus.		396. A tres veus.		1, 1; com Flo; 1, 13 Quant. Tots a tres veus.	
90	92-93	Non orphanum te deseram Tenor (sense copiar)	2	Motet X	Flo, 174′. A dues veus.		405. A dues veus.		2, 43. A dues veus, com Flo.	3, 42 Tr. Quant i Mot. Non. 5, 135 Tr. Quant i Mot. El mois. Tots dos a tres veus.
91	93-93′	Surrexit de tumulo	2	Conductus I						
92	94	Splendidus regis Leo, bos et aquila Tenor [Kyrie]	3	D. Motet XI						
93	94′	O quam sancta Tenor [Et gaudebit]	2	Motet XII	Flo, 161′. A dues veus. St.V., 289′.		411′-412′, Tr. Hypocritae i Mot. Velut. A tres veus.	132 Tr. Hypocritae i Mot. O quam. A tres veus.	3, 2 Tr. El mois i Mot. Al cor ai; 2, 74 a Mot. Memor. A tres veus. 2, 74b Mot. Virgo. A dues veus.	Mo 3, 36. Tr. El mois; i Mot. O quam. A tres veus.
94	95	Honor triumphantis Tenor	3	Motet XIII				133′. A dues veus.		
95	95′	Patrum sub imperio Tenor	3	Motet XIV	Flo, 121′ i W_2, 81.			134′. A dues veus.		
96	96-96′	In omni fratre tuo Tenor [In saeculum]	2	Motet XV						3, 37. A tres veus. Tr. Mout i Mot. In omni A consultar Mo 7, 265.

Ba	Ars A, B i C	Lo A, B, C i D	Darmstadt	Altres manuscrits	Publicacions		
					Text llatí	Text francès	Música
					Alta CHEVALIER 22873; Larga FLACIUS, n.º 144	STIMMING, n.º 19	ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula, de Flo i motets Flo, Ma i W_2 2, 62 i 4, 48.
N.º 36. Tr. Povre i Mot. Gaude. A tres veus.	A, n.º 2; i B, n.º 9. Tots a dues veus.			Noailles, n.º 15, Aucun. A dues veus. Cl. n.º 87-88 Tr. Povre. Els teòrics el citen.	MONE II, 131	Povre STIMMING, n.º 18, Aucun i J'ai RAYNAUD, I, 84	COUSSEMAKER, *L'Art*, n.º 9, de Mo. AUBRY, *Cent Motets* de Ba. ANGLÈS, *Huelgas* III, de W_2, Noailles i 2 de Mo.
				Oxford, Bodl. Douce, 308, n.º 19. Només text del motet.	Verbum, AH 49, 216	RAYNAUD, I, 80	AUBRY, *Cent Motets*, III, pl. 4 de St. V. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de St. V., i motets de Ma, 2 de W_2, i Mo.
N.º 6. Tr. Agmina... Candentia i Mot. Agmina ... Caelestis. A tres veus.		B, 45; i A, 91. El primer, a dues veus, i el darrer, a tres.		Clayet, nombres 28-29. Tr. De la virge i Mot. Quant. A tres veus. St. Víctor, 258. París, B. N. lat. 844, 199, L'autrier cuidai. A dues veus el primer, i a una el segon.	Agmina, AH 21, 195		ANGLÈS. *Huelgas* III, clàusula de Flo. AUBRY de Ba. WOLF, *Handbuch der Not.*, I, 218 de Ba i Lo B. GENNRICH, *Zeitschrift fMW*, XI, 281 i ss. de tots els Mss. ANGLÈS, III, de St. V. i de Flo.
N.º 67. Com Mo 3, 42.				Besançon, n.º 20 (incipit text). Com Ba, n.º 67.	FLACIUS, n.º 56	RAYNAUD, I, n.s 24 i 91, STIMMING, n.º 40	AUBRY, de Ba. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de Flo, i motets de Flo, W_2 i Mo.
N.º 85. Tr. O miranda i Mot. Salve. A tres veus.				Munic C, 75, Mot. Salve mater. A dues veus.			AUBRY, de Ba.
N.º 74. Com Ma.	B, n.º 8, Mot. Velut. A dues veus.	C, n.º 7. Mot. O quam. A dues veus.		Clayette, n.º 42 (text). Besançon, n.º 9 (incipit text). París, f. frç. 2193 (text). Vatic. Reg. 1490. A dues veus, sense música. Els teòrics el citen.	O quam, AH 42, 71. Hypocritae i Velut, AH 21, 201, Memor, AH 49, 236.	El mois RAYNAUD, I, n.º 18, Al cor STIMMING, n.º 5	AUBRY, de Ba. LUDWIG, *Handbuch-Adler*², 234 i s. fragments de tots els Mss. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de St. V. Motets de Flo, Ma i W_2 3, 2.
N.º 47. A tres veus. Com Mo 3, 37.		B 54′; i C 4′. Un i altre a dues veus.		Boulogne s/M 148 (119), n.º 5. A dues veus. La Clayette, n.º 27. A tres veus (text). Besançon, n.º 13[b] (incipit del text).	AH 21, 200	RAYNAUD, I, nº 19, i STIMMING, n.º 25	ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de Flo i motet de Ma. COUSSEMAKER, *L'Art*, n.º 7, de Mo 3, 37 i n.º 28 de Mo 7, 265. KOLLER, *Vierteljahrschr. fMW*, IV, 33 de Mo. AUBRY, de Ba. GENNRICH, *Rondeaux*, II, 89. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Lo B, Lo C i Mo 3, 37.

Motets

N.º de les peces	Folis del facsímil	Text	Veus	Classificació	Font musical	W_1	Flo	Ma	W_2	Mo
97	97-97′	Crucifigat omnes	2	Conductus II		78′. A tres veus.	231′. A tres veus.		46′. A tres veus. També 138′. A dues veus.	
98	98	Ad caeli sublimia Tenor [Ta]	2	Motet XVI	W_1, 58; Flo, 133′; W_2, 87. Sempre a dues veus.			105′. A dues veus.		
99	98′-99	Ave, caro, splendida Tenor [Omnes]	3	Motet XVII						
100	99′-100	Virgo parit puerum Nova salus hominis Tenor [Benedicamus]	3	D. Motet XVIII						
101	100′-101	Salve (Ave) virgo regia Ave, gloriosa Tenor [Domino]	3	D. Motet XIX					140, sense tenor, com a conductus. A dues veus.	4, 53. Com Hu, a tres veus.
102	101′	Novus miles sequitur	2	Conductus III			230. A tres veus.	139. A dues veus.		
103	102	O Maria, virgo regia Organica cantica Tenor [Amen]	3	D. Motet XX						
104	102′-103	O Maria, virgo davitica O Maria, maris stella Tenor [Veritatem]	3	D. Motet XXI			397′. Tr. i Mot. O Maria, maris. A tres veus.		1, 3 com Flo, amb el text O Maria maris. També 1, 14 Glorieuse. Tots a tres veus.	4, 52. Tr. O Maria, virgo i Mot. O Maria, maris. A tres veus.
105	103′-104′	Parit praeter morem	2	Conductus IV			232. A tres veus	123. A dues veus.		
106	105	Benedicite... Gustate Benedicite... Edent Tenor [Aptatur]	3	D. Motet XXII						
107	105′-106	Res nova mirabilis Virgo, decus castitatis Tenor [Alleluia]	3	D. Motet XXIII						4, 58. Com Hu, a tres veus.
108	106′-107	Salve, virgo virginum O dulcissima Tenor [Aptatur]	3	D. Motet XXIV						Mo 7, 268; Tr. Salve i Mot. Est il. A tres veus.
109	107′	Et florebit lilium Tenor [Et florebit] (manca)	1	Motet XXV					4, 3 Chascuns qi de. A dues veus.	

Ba	Ars A, B i C	Lo A, B, C i D	Darmstadt	Altres manuscrits	Publicacions		
					Text llatí	Text francès	Música
				Oxford, Rawl. C. 510, 13′ (text). Stuttgart, Landesb. HBI Ascet. 95, f. 33′. A una veu. Còdex Buranus, f. 13; sense música. Cambridge, Jesus College, 18, f. 3, fragment. A tres veus.	AH 21, 161, HILKA-SCHUMANN *Carmina Burana*, n.° 47		ANGLÈS, *Huelgas* III, de W_1 i de Flo.
							ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de W_1, Flo i W_2. Motet de Ma.
				Huelgas, motets n.^{s} 51 i 53, com aquest 17.			ANGLÈS, *Huelgas*, III, motets 51 i 53.
N.° 1. A tres veus, com Hu.	B, n.° 7. A dues veus.		N.° 13. A dues veus.	Munic C, f. 74. A dues veus. Besançon 716, n.° 14 (Incipit del text). París, Mazarine 307 (536), f. 205′. A dues veus. Br. Mus. Harl. 978, f. 9′. A tres veus.	AH 21, 190 i AH 20, 184		COUSSEMAKER, *L'Art*, nombre 17 de Mo. AUBRY, de Mo. WOOLDRIDGE-HUGHES, *Early English Harmony*, pl. 20-21 del Br. M. ANGLÈS, *Huel.* III, de W_2.
					AH 21, 90		ANGLÈS, *Huelgas* III, de Flo i de Ma.
8. Tr. Stirps i Mot. Armonizans. A tres veus.							AUBRY, de Ba.
N.° 75. Com Mo.	A, n.° 2, i B, n.° 3. Tots dos a dues veus.		N.° 2. A tres veus. Com Mo.	Besançon, 716, n.° 19. A tres veus. Cambrai, 410 (386), n.° 4. A dues veus. Els teòrics el citen : cf. COUSSEMAKER, *Scriptores*, I, 96, I, 129, I, 324, I, 401, i COUSSEMAKER, *Histoire*, 273.	CHEVALIER 18227 i AH 20, 188, respectivament	STIMMING, n.° 1, de l'apèndix	COUSSEMAKER, *L'Art*, n.° 8, de Mo. KOLLER a *Vierteljarhschr. fMW*, IV, 60 de Mo. AUBRY, de Ba. GENNRICH, *ZfMW*, XI, 269, de Hu i W_2. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Flo, i 2 de W_2. Cf. n.° 137, de Hu.
				Oxford, Rawl. C 510 (text). París, B. N. f. frç. 20050 (Chansonnier de St. Germain), f. 48′. A una veu, com de cançó provençal.	AH 20, 64		SPANKE, *Zeitschrift für franz. Sprache und Literat.* LIII, 113 de Ma. ANGLÈS, III, de Flo i de Ma, i I, 266 i s., versió de St. Germain.
			N.° 11. Com Hu, a tres veus.				
N.° 95. A tres veus, com Hu.	B, n.° I i II, com Hu.	C, n.° 9. A dues veus.		Boulogne s/M 148 (119), n.° 6. A dues veus. Munic, lat. 16444, n.° 18. Fragment a tres veus.	AH 46, 193 i CHEVALIER 21758, respectivament		COUSSEMAKER, *L'Art*, n.° 6 de Mo. WOOLDRIDGE, *The Oxford History of Music*, I, 376, de Mo. AUBRY, de Ba.
N.° 33. Com Mo.				Besançon, 716, n.° 12; Turin, Reale Bibl. Mus. Vari 42, n.° 3, com Mo i Ba. Munic C f. 78. Tr. Salve i Mot. In Gedeonis. A tres veus.	Salve; MONE II, 213	RAYNAUD, I, 224	AUBRY, de Ba. Pel refrany «Aymi», cf. GENNRICH, *Rondeaux*, II, 25 i ss. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Mo i Munic C.
				París, Arsenal, 5198, p. 224; B. N. frç. 845, 108′; frç. 846, 31; frç. 847, 64 i Modena, AR 4, 4, 229′. Tots a una veu.		STIMMING, 9. BECK, *Chans. Cangé*, II, 70	AUBRY, *Le Chansonnier de l'Arsenal*, p. 75; només facsímil. BECK, *Die Melodien der Troubadour*, pàgina 89. Començ del frç., 846. *Le Chansonnier Cangé*, I i II, 70, facsímil, i transcripció del frç., 846. ANGLÈS, *Huelgas* III, de W_2, Arsenal, i frç., 846 i 847.

Motets

N.º de les peces	Folis del facsímil	Text	Veus	Classificació	Font musical	W_1	Flo	Ma	W_2	Mo
110	108-108′	Idola | Dum subdola Tenor (manca)	1	Motet XXVI						
111	109	Tres sunt causae Tenor	2	Motet XXVII						
112	109′-110	Virgo virginum | Salus Tenor	2	Motet XXVIII						
113	110	Mulierum hodie Tenor Mulierum	2	Motet XXIX			392′ Prodit. A tres veus.		2, 65 Prima; i 4, 5 En grant. Tots a dues veus	5, 83. Tr. Sovent i Mot. En grant. A tres veus. Música,com Flo.
114	110′	Mulieris marcens venter Tenor	2	Motet XXX	W_1, 58; Flo, 120′, i W_2, 75′. A dues veus.		406′. Mulieris. A dues veus.		2, 42; com Flo; i 4, 21. A la revenue. A dues veus.	
115	111	Divinarum Scripturarum Tenor [Filia]	2	Motet XXXI				135. A dues veus.		
116	111	Omnipotens fecit Tenor	2	Motet XXXII				136′. A dues veus.		
117	111′	Tu, claviger aetheris	1	Motet XXXIII						
118	112	Laus tibi, | Salus Laus tibi, | Virgo Tenor [Et vide etc.]	3	D. Motet XXXIV	St. V. 288. A tres veus				3, 15 : Tr. Dex je fui i Mot. Dex je n'i puis. A tres veus.	2, 29. Quadr. Diex mout Tr. Diex je fui i Mot. Diex je n'i puis. A quatre veus.
119	112′	In saeculum Artifex saeculi In saeculum, supra mulieres Tenor [In saeculum]	3	D. Motet XXXV						
120	113	Gaude, (Salve) virgo nobilis Verbum caro factum est Tenor Et veritate	3	D. Motet XXXVI						7, 284. Com Hu.
121	113′	Ave, regina caelorum Alma Redemptoris mater Tenor [Alma]	3	D. Motet XXXVII						7, 285. Com Hu.
122	114	O Maria, decus angelorum De virgula, veris initio Tenor [Et confitebor]	3	D. Motet XXXVIII	Flo, 154′. A dues veus.				2, 24 Mot, De virgula. A dues veus. Allí apunta el Laiu te't en mai. Avui perdut.	
123	114′	Psallat chorus in novo carmine Eximie pater egregie Tenor [Aptatur]	3	D. Motet XXXIX						4, 60. Com Hu.
124	115	Caeli domina, | Quam Ave, virgo virginum Tenor [Et super]	3	D. Motet XL					3, 14 : Tr. Noine sanz amor, i Mot. Moine qi a cuer iolif. A tres veus.	5, 110. Com W_2.

Ba	Ars A, B i C	Lo A, B, C i D	Darmstadt	Altres manuscrits	Publicacions		
					Text llatí	Text francès	Música
N° 60 Tr. Prima i Mot. Mulierum. A tres veus. Música, com Flo.		D, f. 59′ Mulierum. A dues veus.		París, B. N., frç. 844, n.° 14, i frç. 12615, n.° 37, com W_2 4, 5.	Mulierum, MONE, III, 55. Prodit. AH 49, 248.	RAYNAUD, 39	AUBRY, *Cent Motets*, de Ba i *ibidem*, III, pl. 7, final del frç. 844. Pel refrany «Bele, aiés». GENNRICH, *Rondeaux*, II, 153. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Flo, de W_2 2, 65 i de Mo.
					AH 49, 247.	STIMMING, 13	ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de W_1, Flo i W_2. Motets de Flo, de W_2 2, 42, i de W_2, 4, 21.
							ANGLÈS, *Huelgas* III, de Ma.
N.° 28. Com W_2.				Oxford, Bodl. Douce 308, n.° 14, text del motet. Vaticana, Regina Lat. 1543, f. 1′, fragment amb el triple en llatí.		RAYNAUD, I, 12, i STIMMING, 13	COUSSEMAKER, *Histoire*, pl. 27, n.° 3, de St. Victor. *L'Art*, n.° 48, de Mo. KOLLER, *Vierteljahrschr. fMW*, IV, 50, de Mo i St. Victor. Pel refrany «Diex! je ne puis», Cf. GENNRICH, *Rondeaux...*, II, p. 215. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de St. V. i motets de W_2 i de Mo.
N.° 98. Com Hu.	C, n.° 6. Solament text del motet.			París, B. N. lat. 11266, n.° 1, com Hu. Besançon, 716, n.° 8 (només incipit text), com Ba. Florència Naz., II, I, 122, f. 73, dóna el Tr. Munic lat. 5539, 79′, també el Tr.	CHEVALIER 18289 i 21348		COUSSEMAKER, *L'Art*, nombre XIII de Mo. F. J. FÉTIS, *Histoire générale de la Musique*, V, 252. Copia un fragment de Coussemaker. AUBRY, de Ba.
N.° 5. Com Hu.					CHEVALIER 2070 i 861. Alma AH 50, 317.		AUBRY, de Ba.
				Huelgas, n.° 58; així, però, anotat amb VI modus.			ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de Flo i motet de W_2.
N.° 30. Com Hu.	C, n.s 14-15. Només text		N.° 4. Com Hu.	El cita FRANCO (COUSSEMAKER, *Scriptores*, I, 120).	CHEVALIER 15693 i 5673		COUSSEMAKER, *L'Art*, nombre 18, de Mo. AUBRY, *Cent Motets*, de Ba.
N.° 4, Tr. Caeli domina i Mot. Ave, virgo. Contrafactum de Mo. A tres veus.	B, n.° 2. Caeli domina. A dues veus		N.° 7. Com a Ba.	Arsenal 6361, n.s 18 i 19, còpia dels textos del Ms. perdut La Clayette, que fóra com Mo. París, B. N. frç. 12615 (Chansonnier de Noailles), n.° 14. Novellement. A dues veus.	MONE, II, 408 i 407	RAYNAUD, I, 66	AUBRY, de Ba. ANGLÈS, *Huelgas* III, de W_2, de Mo i del Chansonsonnier de Noailles.

Motets

N.º de les peces	Folis del facsímil	Text	Veus	Classificació	Font musical	W_1	Flo	Ma	W_2	Mo
125	115′	Ave, lux luminum Salve, virgo rubens rosa Tenor [Neuma]	3	D. Motet XLI						4, 56. Com Hu, canviades, però, les veus.
126	116	Claustrum (Castrum) pudi- Virgo viget melius [citiae Tenor [Flos filius]	3	D. Motet XLII	Flo, 11. A tres veus.		409′. Tenor Stirps i Mot. Virga. A tres veus.		2, 3 Mot. Candida virginitas. 3, 13 Tr. Quant revient i Mot. L'autrier jouer. El primer a dues veus, i el segon, a tres.	2, 21. Quadr. Plus belle Tr. Quant revient i Mot. L'autrier jouer. A quatre veus.
127	116′-117	Amor vincens omnia Mariae praeconio Tenor [Aptatur]	3	D. Motet XLIII						7, 283. Com Hu.
128	117′-118	Ex semine Abrahae Ex semine | Rosa Tenor [Ex semine]	3	D. Motet XLIV	W_1, 11, Flo, 32, W_2, 17 i Mo, 10. A tres veus. Flo, 129′. A dues veus.		403′. A dues veus.		2, 5. A dues veus, com Flo. 1, 15 Tr. i Mot. Se j'ai amé. A tres veus. 4, 77 Mot. Se j'ai amé; 4, 46 Mot. Hyer mein. Els dos darrers a dues veus.	4, 62. Com Hu.
129	118′	O plangant nostri praelati Tenor [Omnes]	2	Motet XLV						
130	119	Salve, porta regni gloriae Salve, salus gentium Tenor Salve sancta parens	3	D. Motet XLVI						
131	119	Deo confitemini Tenor [Domino]	2	Motet XLVII	Flo, 108′, i W_2, 71′. A dues veus.	107. A tres veus	383. A tres veus.	106. A tres veus.	1, 4. A tres veus. Com W_1, Flo i Ma. 1, 16 Tr. i Mot. Mout est fous. A tres veus. 2, 4 a. Deo Confitemini; 4, 58 Mout est fox. Els dos darrers a dues veus.	
132	119′-120	Ex illustri nata prosapia Ex illustri... |...| Et nobilis Tenor	3	D. Motet XLVIII						

Ba	Ars A, B i C	Lo A, B, C i D	Darmstadt	Altres manuscrits	Publicacions		
					Text llatí	Text francès	Música
N.° 84. Com Hu.	B, n.s 4 i 10. Com a Ba. A, n.° 3. A dues veus.		N.s 8 Només un fragment, com a Ba	Besançon, n.° 11b, avui perdut, fóra com a Ba. Munic lat. 16444, n.° 8, només un fragment com a Mo. Cambrai, 410 (386), n.° 3, i Bologna, Liceo Musicale, Q 11, f. 7'. A dues veus.	CHEVALIER 35581 i 18295		AUBRY, *Cent Motets*, de Ba. *Ibídem*, III, pl. 5, reprodueix un fragment del Ars B.
N.° 97. Com Hu.		C, n.° 2. Com W_2 2, 3.		París, B. N. f. frç. 844 (Chansonnier Roi), n.s 12-13, i ibídem frç. 12615 (Chansonnier Noailles), n.s 35-36, com W_2 3, 13. La Clayette, n.s 31-33, és perduda. Oxford, Bodl. Douce 308, n.° 4; només text del Mot. Bologna, Liceo Musicale, Q 11, f. 8; només Mot. Virgo viget. Cambrai 410 (366), n.° 12, Mot. L'autrier. A dues veus. Citat per FRANCO (COUSSEMAKER, *Scriptores*, I, 119 Virgo).	Stirps Jesse AH 49, 242. Claustrum i Virgo, AUBRY de Ba.	RAYNAUD, I, 4.	COUSSEMAKER, *L'Art*, n.° 51 de Mo. AUBRY, de Ba. Pel refrany de les diferents versions, cf. GENNRICH, *Rondeaux*, II, pp. 32 i ss. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de Flo i motets de Flo, W_2 2, 3, Lo C, W_2 3, 13, Roi, Noailles (cf. *Huelgas*, I, 287) i Mo.
N.° 59. Com Hu.	A, n.° 4. A dues veus.	D, f. 61'. A dues veus.		París, B. N. lat. 11266, n.° 3. Com Hu. Besançon 716, n.° 7, contenia una versió com Hu. Florència, Naz. II, I, 122, f. 144'. A tres veus. El cita el PSEUDO-ARISTÒTIL (COUSSEMAKER, *Scriptores*, I, 279).	CHEVALIER 1008 i 11162		COUSSEMAKER, *L'Art*, n.° 12 de Mo. que reprodueix FÉTIS, *Histoire*, V, 258. AUBRY, de Ba. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Mo, París lat. 11266 i Lo D.
N.° 29. Com Hu.				Worcester, fragment XVIII, Tr. i Mot. Ex semine Abrahae. A tres veus.	Ex semine Abrahae CHEVALIER 26283 Ambdós de Hu; AUBRY de Ba.	Se j'ai STIMMING, 2 de l'apèndix.	AUBRY, *Cent Motets*, de Ba. *Ibídem*, III, pl. 1, reprodueix la clàusula de W_1; pl. 2, reprodueix el començ de Worcester. HUGHES, *Worcester Mediaeval Harmony*, p. 81, reprodueix versió de Worcester. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de W_1, Flo, W_2 i Mo. Motets de Flo, W_2 2, 5, W_2 1, 15, W_2 4, 77 i W_2 4, 46.
					AH 49, 224,	STIMMING, 3 de l'apèndix.	WOOLDRIDGE, *Oxford History of Music*, I, 366, reprodueix el final del motet de Flo que transcriu ibídem, 363 i s. ANGLÈS, *Huelgas* III, clàusula de Flo i de W_2; motets de W_1, Flo, Ma, W_2 1, 4, W_2 1, 16, W_2 2, 4_a i W_2 4, 58.

Motets

N.º de les peces	Folis del facsímil	Text	Veus	Classificació	Font musical	W_1	Flo	Ma	W_2	Mo
133	120′-121	Jam nubes dissolvitur Jam novum sidus Tenor [Solem]	3	D. Motet XLIX						7, 275. Com Hu (incomplet).
134	121′-122	Duplum Casta catholica Tenor Da, dulcis domina	2	D. Conductus V						
135	122′-123	Ave verum corpus natum Ave, vera caro Christi Tenor	3	D. Motet L						
136	123′-124	Ave, caro, splendida Salve salus redemptorum Tenor [Omnes]	3	D. Motet LI						
137	124′-124²	O Maria, maris stella O Maria, Dei cella Tenor [Veritatem]	3	D. Motet LII			397′. A tres veus.		1, 3. Com Flo, amb el text O Maria, maris. A tres veus. 1, 14. Glorieuse. A tres veus.	4, 52, Tr. O Maria virgo i Mot. O Maria, maris. A tres veus.
138	124²′-125	Ave, caro, splendida Ave verum corpus natum Tenor [Omnes]	3	D. Motet LIII						
139	125′-126	O plena gratia Tenor [Omnes]	2	Motet LIV						
140	126-127	In veritate comperi Tenor [Veritatem]	2	Motet LV			398. A tres veus (incomplet).		2, 9. A dues veus.	4, 57. Tr. In salvatoris i Mot. In veritate. A tres veus.
141	127′	Clama, ne cesses Tenor Alleluia	2	Motet LVI						
142	127′-128	Homo miserabilis Tenor Brumas est mort	2	Motet LVII						
143	128-128′	Ecclesiae princeps et domine Tenor [Et confitebor]	2	Motet LVIII	Flo 154′. A dues veus.				2, 24, Mot. De virgula. A dues veus	

Ba	Ars A, B i C	Lo A, B, C i D	Darmstadt	Altres manuscrits	Publicacions		
					Text llatí	Text francès	Música
		D, 50′. Com Hu.		Turín, R. B. Mss. Vari 42, n.° 5; com Hu. Trier 322 (426) 1994, f. 214′. Oxford, New College, n.° 362, f. 83. Aquest és diferent de Hu.	AH 45b, 45.		GERBERT, *De cantu*, II, 129, reprodueix sense transcriure el Lo D. ANGLÈS, *Huelgas* III, versions de Mo, Lo D i Turín.
					Ave verum. AH 54, 257: Ave, vera. CHEVALIER 35762		Cf. n.s 19 i 138 de Hu.
							Cf. n.s 99 i 138 de Huelgas.
N.° 75. Com Mo.	A, n.° 2; B, n.° 3. Ambdós a dues veus.		N.° 2. A tres veus. Com Mo.	Besançon 716, n.° 19. A tres veus. Cambrai 410 (386), n.° 4. A dues veus. Pels teòrics, vegi's n.° 104 de Hu.	O Maria, maris AH 20, 188.		COUSSEMAKER, *L'Art*, n.° 8, de Mo. KOLLER, *Vierteljahrschrift für MW*, IV, 60 i ss., de Mo. AUBRY, de Ba. GENNRICH, *Zeitschrift für MW*, XI, 269 i ss. publica les dues versions de Hu, n.s 104 i 137, i les dues de W_2. LUDWIG, *Repertorium*, I, 1, p. 106, incipit de l'O Maria, maris. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Mo. Cf. Hu, n.° 104. *Huelgas*, n.s 99 i 136.
N.° 45. Com Mo.		B, 50. Com Mo.		Fragment de Munic citat per W. MEYER, *Gesammelte Abhandlungen*, I, 329.	In veritate AH 21, 203. In salvatoris. AH 21, 189.		AUBRY, de Ba. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Flo W_2, Mo i Lo B.
N.° 37, Tr. Homo, luge i Mot. Homo miserabilis. A tres veus.			N.° 21. A tres veus, com a Ba i amb versió perfecta.				AUBRY, de Ba. FRERE, *Report of the fourth Congress of the IMS*, p. 128, fragment. H. HALBIG, *Geistliche Musik*, 3 i 29, facsímil i transcripció de Darmstadt. ANGLÈS, *Huelgas* III, de Darmstadt. *Huelgas*, n.° 122.

Conductus

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	Veus	Classificació	W_1	Flo	Ma	W_2
144	129-131	Benedicamus Domino	3	Organum	12. A tres veus.	40′. A tres veus.		27. A tres veus.
145	131-131′	De castitatis thalamo	2	Conductus VI				
146	132-134	Quod promisit ab aeterno	2	Conductus VII	139′. A dues veus.	300′. A dues veus.	76′. A dues veus.	111. A dues veus.
147	134-136′	Flos de spina procreatur	2	Conductus VIII	161. A dues veus.	304′. A dues veus.	74′. A dues veus.	
148	137-138	Columbae simplicitas	2	Conductus IX		328′. A dues veus.		
149	138-139′	Soli nitorem, aequori	2	Conductus X		327′. A dues veus.		
150	139′-140′	Parens patris, natique filia	2	Conductus XI				
151	140′-142′	O gloriosa Dei genitrix	2	Conductus XII				
152	143-144′	Dum sigillum summi patris	2	Conductus XIII		344. A dues veus.		
153	145-147	Ave, maris stella, | Virgo	3	Conductus XIV	71. A tres veus.	221. A tres veus.	113. A dues veus.	
154	147-150	Mater patris et filia	3	Conductus XV			117′. A dues veus.	
155	150′-151′	Ergo agnus veri Dei	2	Conductus XVI	173. A dues veus.	343′. A dues veus.	96. A dues veus.	
156	151′-152′	Ave, Maria, gratia plena	2	Conductus XVII				
157	166-166′	Mellis stilla, | Maris stella Tenor [Domine]	3	Motet LIX				
158	167	Si vocatus ad nuptias	1	Conductus XVIII		420′. A una veu.		
159	167	Omnium in te, Christe	1	Conductus XIX				
160	167′	In hoc ortus occidente	1	Conductus XX		417′. A una veu.		
161	167′ i 157	Audi, pontus; audi, tellus	1	Conductus XXI				
162	157-157′	Bonum est confidere	1	Conductus XXII		430. A una veu.		
163	157′-158	Vae mundo a scandalis	1	Conductus XXIII	185. A una veu.	426. A una veu.		
164	158	Veni, redemptor gentium	1	Conductus XXIV				

Altres Mss. estrangers	Altres Mss. hispànics	Publicacions	
		Text	Música
Stuttgart H. B. I. Ascet. 95. Amb neumes a una veu; només 3.ª estrofa.		AH 20, 83	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 330 i s., variants de W_1, Flo, Ma i W_2.
Saint-Gall, 383, p. 138. A dues veus.		AH 20, 122	WAGNER, *Revue d'histoire et de crit. music.*, II, 301 i ss., de St. Gall. HANDSCHIN, *Festschrift für Guido Adler*, 57, final segona estrofa de W_1 i Flo. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 332 i s., variants de W_1, Flo i Ma.
		AH 21, 138	ANGLÈS, *Huelgas*, III, fragment final de Flo; *Huelgas*, I, 334, variants de Flo.
		AH 21, 138	ANGLÈS, *Huelgas*, III, fragment final de Flo.
Anònim IV, COUSSEMAKER, *Scriptores*, I, 342, el cita com a obra de Perotin.		AH 20, 88.	WOOLDRIDGE, *The Oxford History of Music*, I, 272 i ss., de Flo. ANGLÈS, *Huelgas*, III, fragments de Flo; *Huelgas*, I, 338 i s., variants de Flo.
		CHEVALIER 1901.	ANGLÈS, *Huelgas*, III, versions de W_1, Flo i Ma.
París, B. N. lat. 1339, 11′, i lat. 1139, 130. A una veu i tonada diferent.	Barcelona Bibl. Catalunya M. 705, 81, i M. 911, 169′. A una veu, tonada diferent.	AH 45, 26 i 49, 331.	*Cantus varii romano-seraphici*, del 1339 de París. ANGLÈS, *Huelgas*, III, versió de Ma.
Oxford, Magd. College Ms. 100, f. a.^{v} Música diferent.		A. HUGHES, p. 42, de Ma.	A. HUGHES, *Worcester Med. Harmony*, p. 55, facsímil d'Oxford, que transcriu a la p. 43. ANGLÈS, *Huelgas*, III, versions de W_1, Flo i Ma.
Mo 3, 40, Tr. Par une i Mot. Mellis; i Ba, n.° 58, Tr. Virginis i Mot. Mellis. Tots a tres veus. París, B. N. lat. 11266, f. 40′, com Ba; i La Clayette, n.° 24, com Mo. Besançon 716, n.° 2. Aquest a tres veus. Arsenal A, n.° 1; Arsenal B, n.° 5, Mot. Mellis; Munic lat. 5539, f. 73; i Cambrai 410 (386), n.° 2. Tots quatre a dues veus. Boulogne s/M. 148 (119), n.° 2. A una veu. Arsenal C, n.° 16, només text. Els teòrics (COUSSEMAKER, *Histoire*, 277, i *Scriptores*, I, 307) el citen.		Mellis CHEVALIER, 29583; Par une RAYNAUD, I, n.° 22.	AUBRY, *Cent Motets*, de Ba. ANGLÈS, *Huelgas*, III, de Mo i de Munic.
Darmstadt 2777, 3′, Carmina Burana i Brussel·les, Bibl. roy. II 2556, 193′. Sols el text.		AH 21. 104	
Darmstadt 2777, 3′. Sols el text. Cambridge Ff I 17, f. 298′. A una veu.		AH 20, 53	
Montpeller 6, del s. XI; i Karlsruhe 504, f. 26′. Tots dos a una veu.		AH 49, 369	P. BLANC, *Mémor. Soc. Arch. Montpellier*, 1847, de Montpellier en facsímil i transcripció. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 349, facsímil de Karlsruhe.
Darmstadt, 3′; Carmina Burana i Oxford, Bodl. Add. A 44, f. 62′. Sols el text.		AH 21, 122	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 350, versió de Flo.
Darmstadt, 3′ i Tours n.° 927, 19′. Sols el text.		AH 21, 148	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 351, versió de Flo (1-2 estrofes).
	Tortosa 135, f. 26; com tropus de Hosanna.	AH 21, 55	ANGLÈS, *Huelgas*, I, 352, versió de Tortosa.

Conductus i Organa

N.º de les peces	Folis del facsímil	Incipit del text	Veus	Classificació	Flo
165	158-158′	Fontis in rivulum	1	Conductus XXV	418. A una veu.
166	158′ i 161	Homo, natus ad laborem	1	Conductus XXVI	415. A una veu
167	161	Jesu clementissime	1	Conductus XXVII	
168	161′	Ergo vide ne dormias	1	Conductus XXVIII	420′. A una veu.
169	161′ i 159	Rex obiit | et labitur Castellae	1	Conductus XXIX	
170	159	Quis dabitur capiti meo	1	Conductus XXX	
171	159′	O monialis concio Burgensis	1	Conductus XXXI	
172	160	Plange Castella misera	1	Conductus XXXII	
173	160′ i 162	Benedicamus Sane per omnia	1	Benedicamus tropat	
174	162-162′	In hoc festo gratissimo	2	Benedicamus tropat	
175	165	Benedicamus Sane per omnia	1	Benedicamus tropat	
176	165′ i 153-154	Credo	3	Ordinarium Missae	
177	154′	Fa fa mi... Est fatuum Ut re mi... Et hujusmodi	2	Solfeig	
178	155	Benedicamus O quam sanctum	1	Benedicamus amb tropus	
179	155′-156	Benedicamus Iste est Johannes	1	Benedicamus amb tropus	
180	156	O speculum monachorum	1	Tropus de Benedicamus	
181	156′	Benedicamus O quam praetiosum lignum	1	Benedicamus amb tropus	
182	163	Iste est Johannes	1	Tropus de Benedicamus	
183	163′-164	Benedicamus Virgini matri	2	Benedicamus amb tropus	
184	164	Benedicamus O quam praetiosum	1	Benedicamus amb tropus	
185	164′ i 168	Perhibentur cunctis	1	Tropus de Benedicamus	
186	168	Benedicamus Hic est enim	1	Benedicamus amb tropus	

Altres manuscrits	Publicacions	
	Text	Música
Oxford, Bodl. Add. A 44, ff. 62 i 123′; Zurich, C 58-275, f. 148; Darmstadt 2777, f. 3′. Sols el text en els tres Mss.	AH 21, 146	
Darmstadt 2777, f. 3, i Oxford, Bodl. Add A 44, f. 127. Només text.	AH 21, 115	
Darmstadt 2777, f. 3′; (cf. n.º 158).	AH 21, 104	
Tournai, Catedral, Voisin, n.° IV, ff. 30-31′, i Apt, ff. 42′-45.		COUSSEMAKER, *Messe du XIIIe siècle*, de Tournai. ANGLÈS, *Huelgas*, I, 362 s. fragments de Tournai i Apt.
	Huelgas, n.º 182	
	Huelgas, n.º 179	
		Huelgas, n.^s 55 i 75.
	Huelgas, n.º 36	

FACSÍMIL

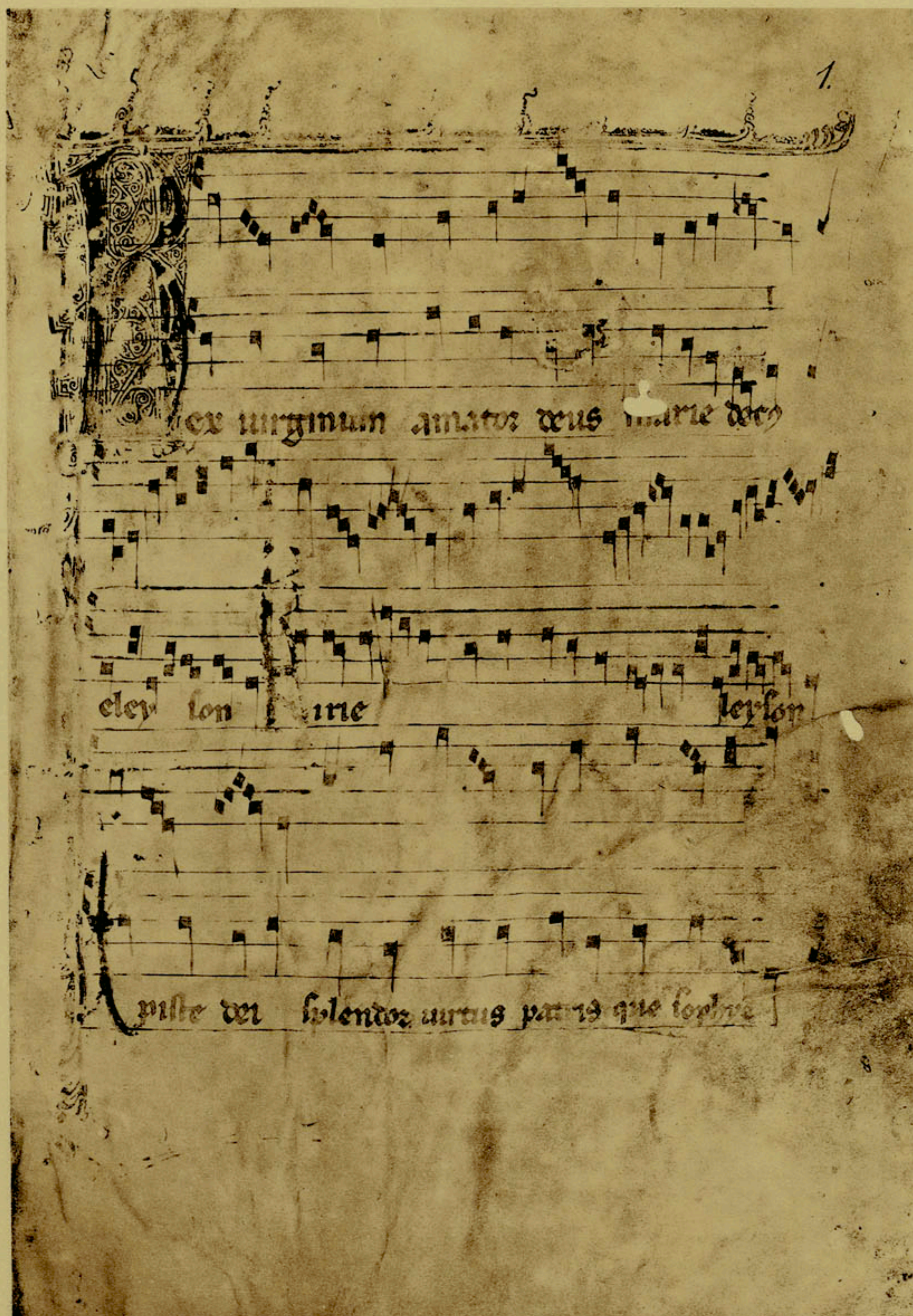
1.
ex uirginum amator deus
eley son
leyson
dei splendor uirtus patris

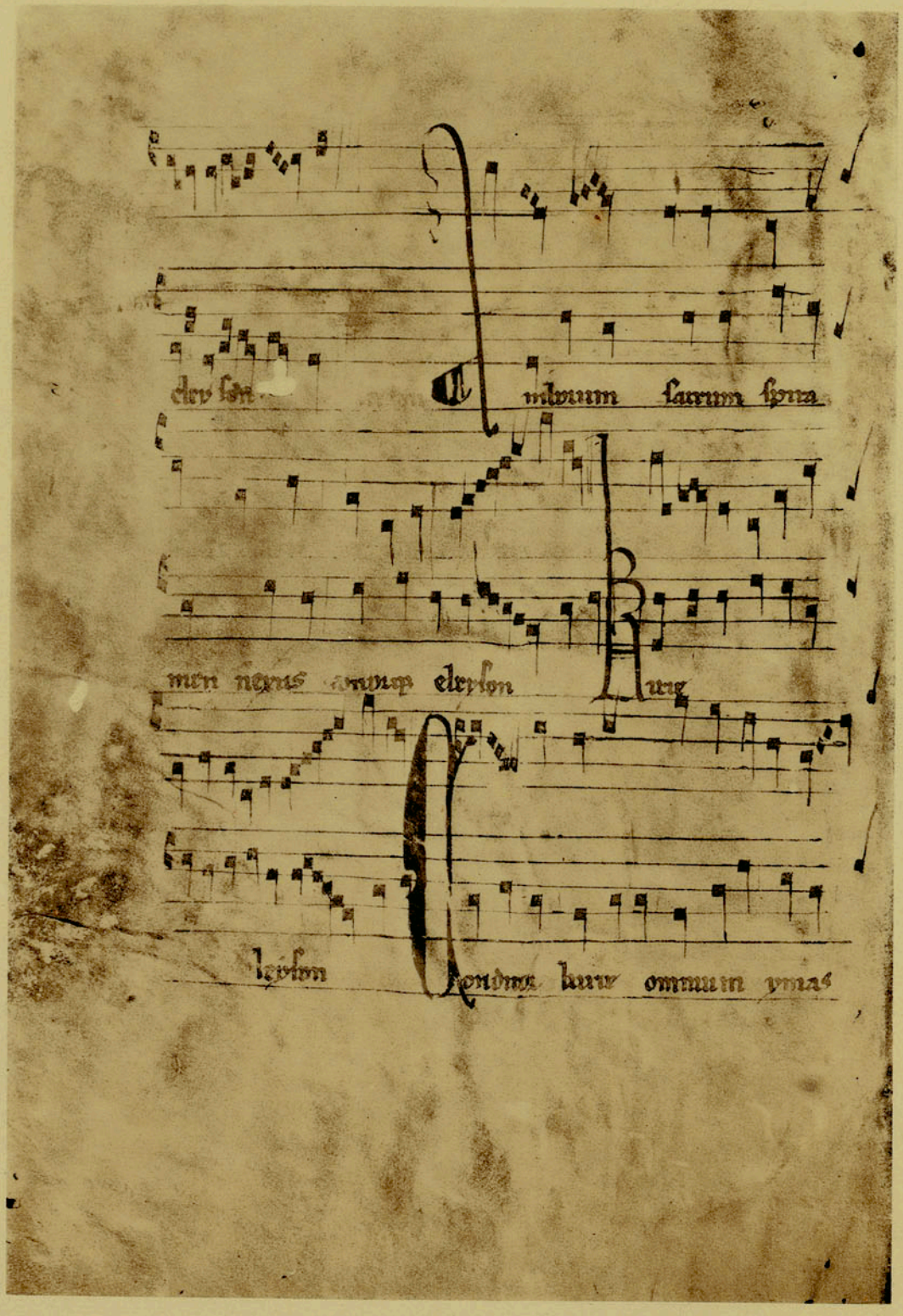

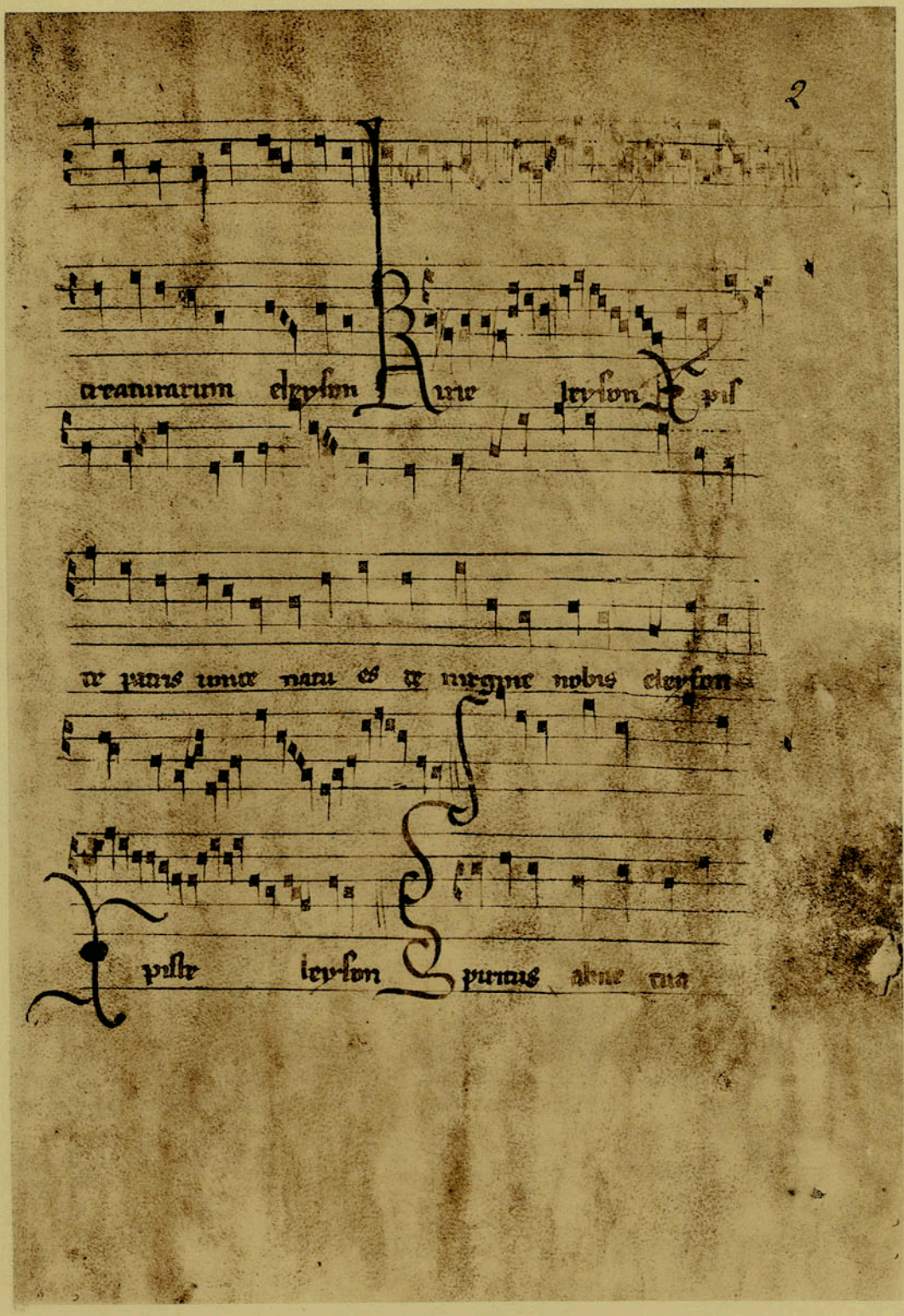
creaturarum eleyson Kirie leyson Xpis
de patris unice natu es de virgine nobis eleyson
Xpiste leyson Spiritus abne tua

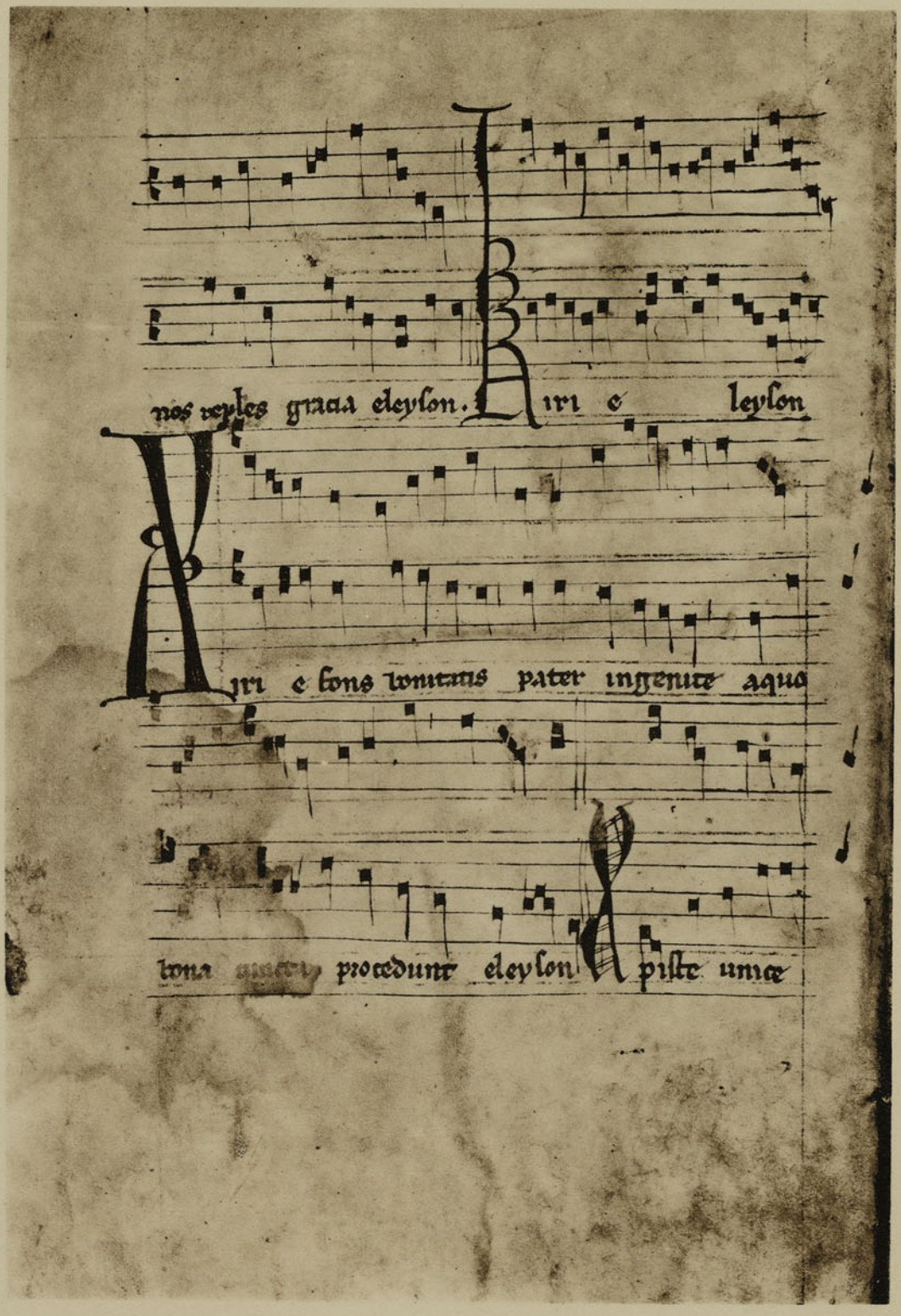
nos xples gracia eleyson. Kyri e leyson
Kyri e fons bonitatis pater ingenite aqua
bona procedunt eleyson Xriste unice

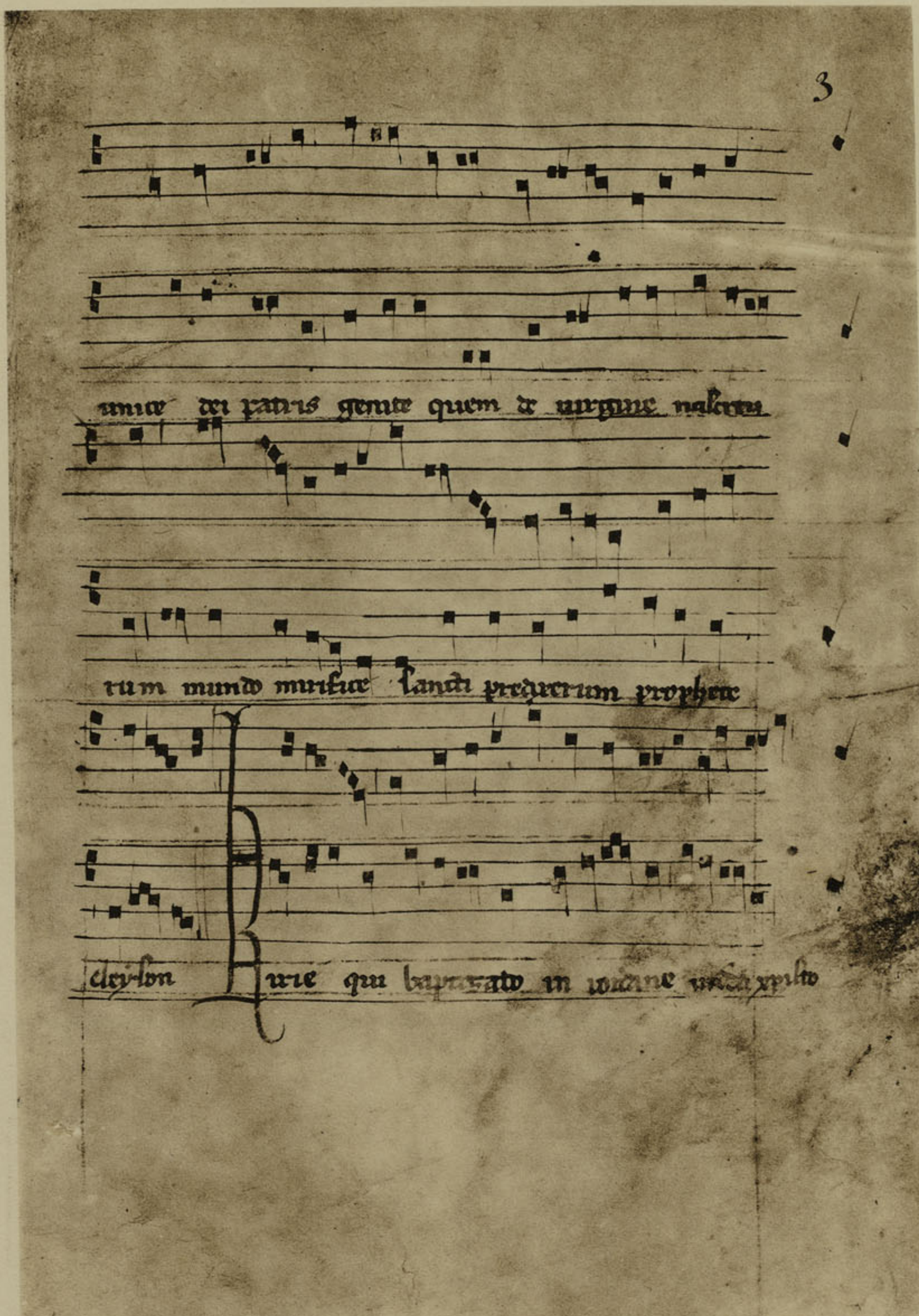
3
unice dei patris genite quem de uirgine nascitu
rum mundo mirifice sancti predixerunt prophete
eleyson Kyrie qui baptizato in iordane unda xpisto

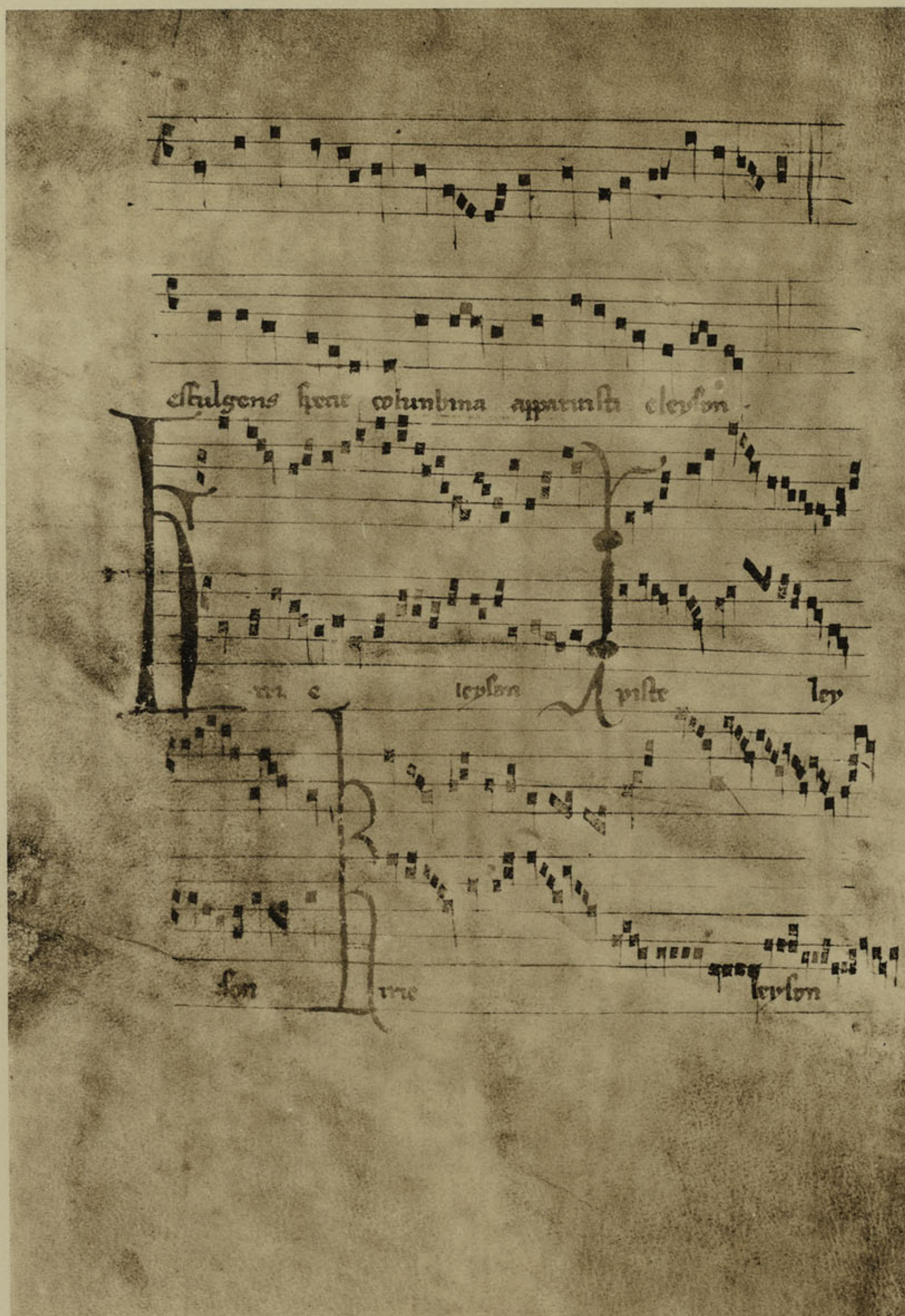
effulgens sicut columbina apparuisti eleyson
rie eleyson
Christe
ley
leyson
rie
leyson

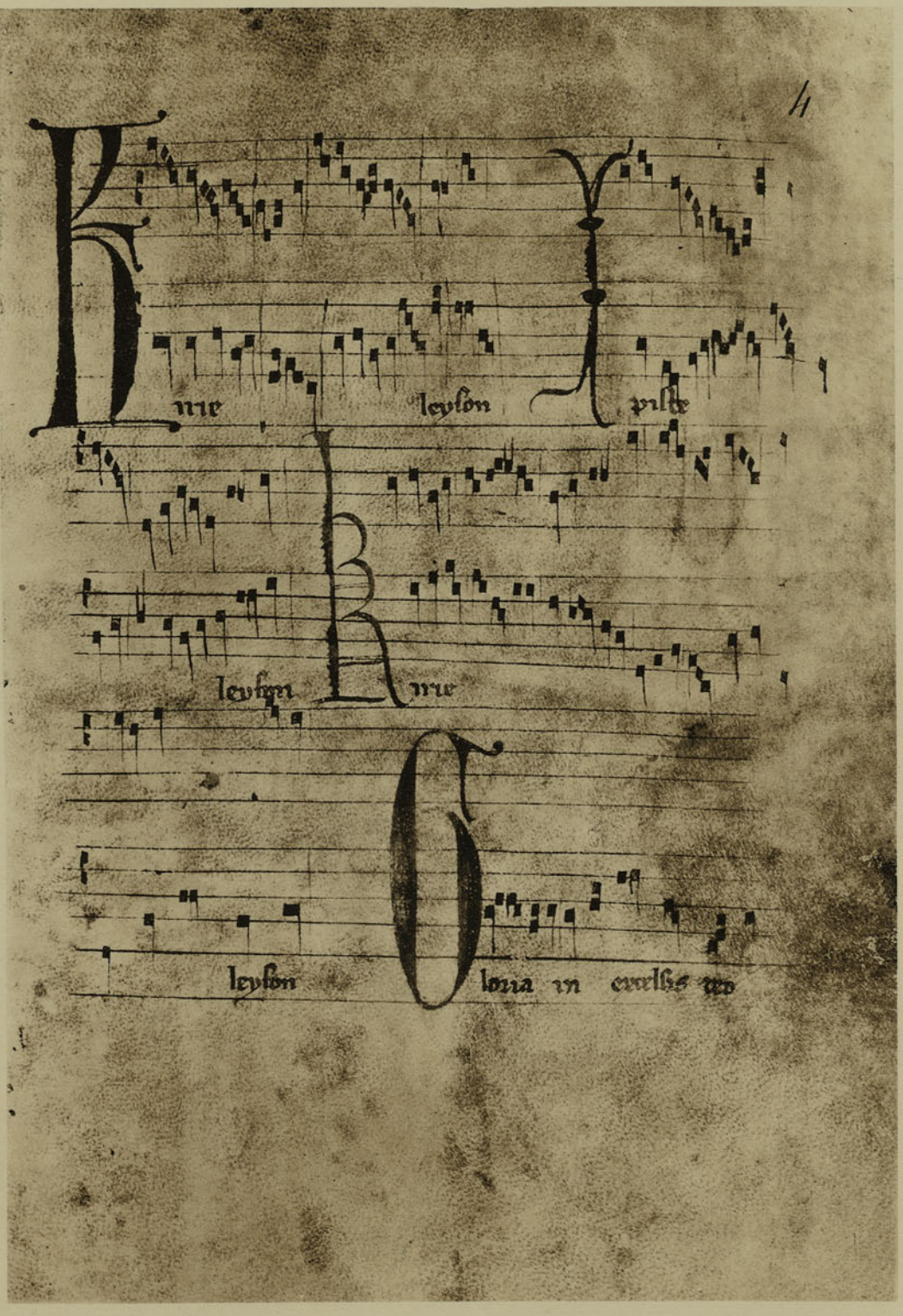
Kyrie
leyson
Christe
leyson
Kyrie
leyson
Gloria in excelsis deo

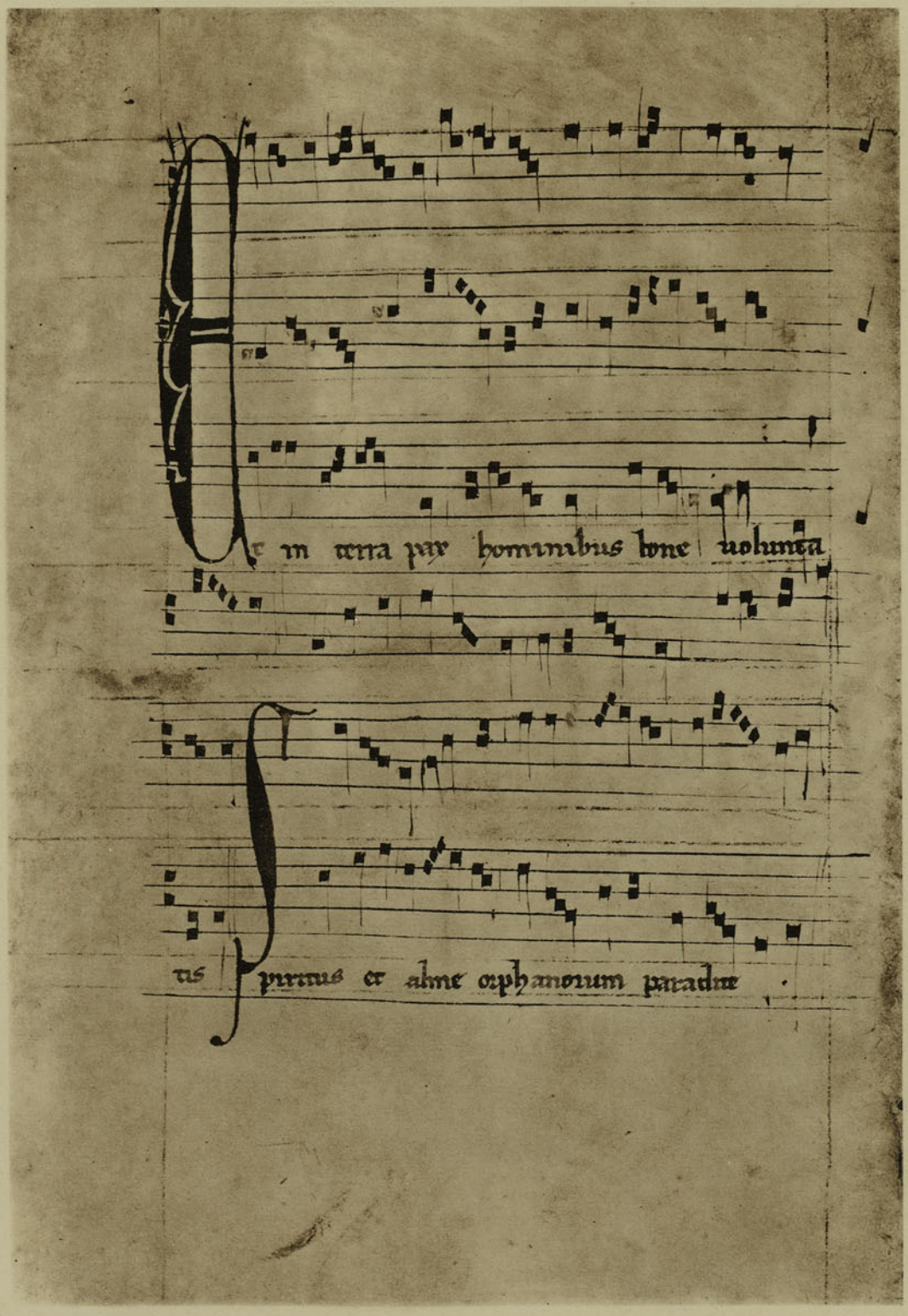

Et in terra pax hominibus bone uolunta

tis spiritus et alme orphanorum paradite

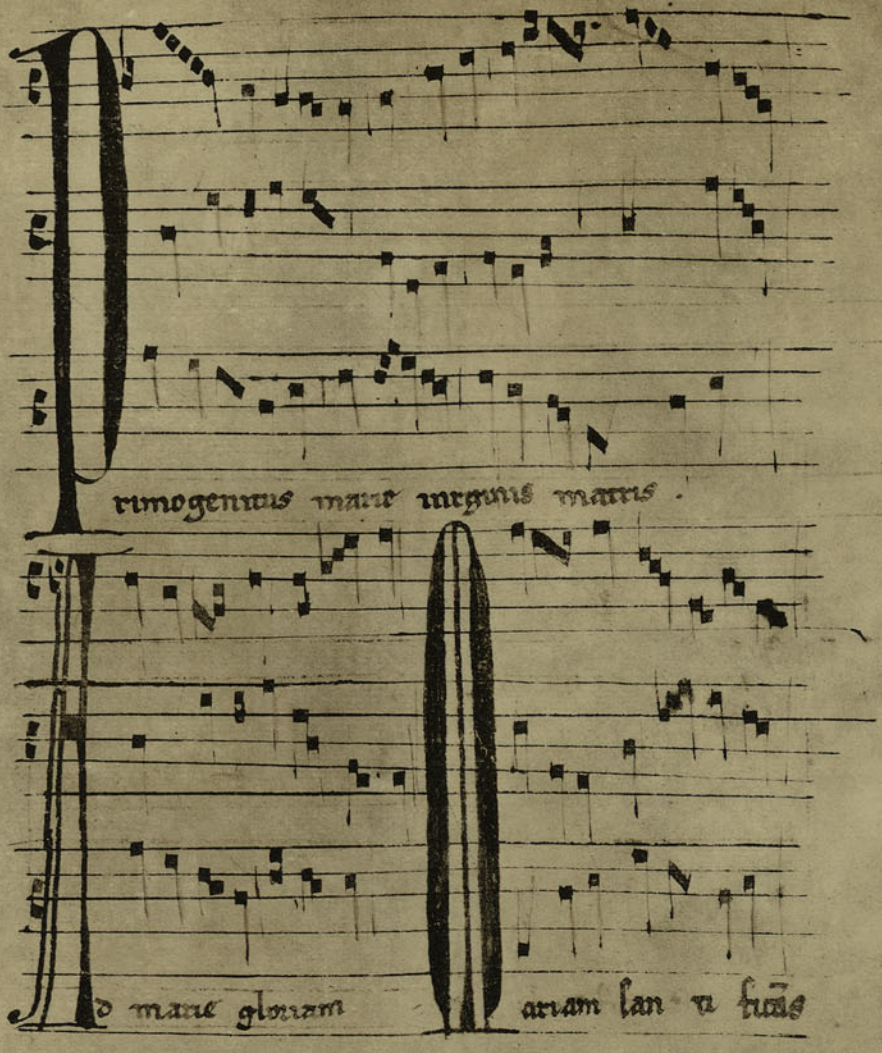
Primogenitus marie virginis matris.
Ad marie gloriam Mariam san ti ficans

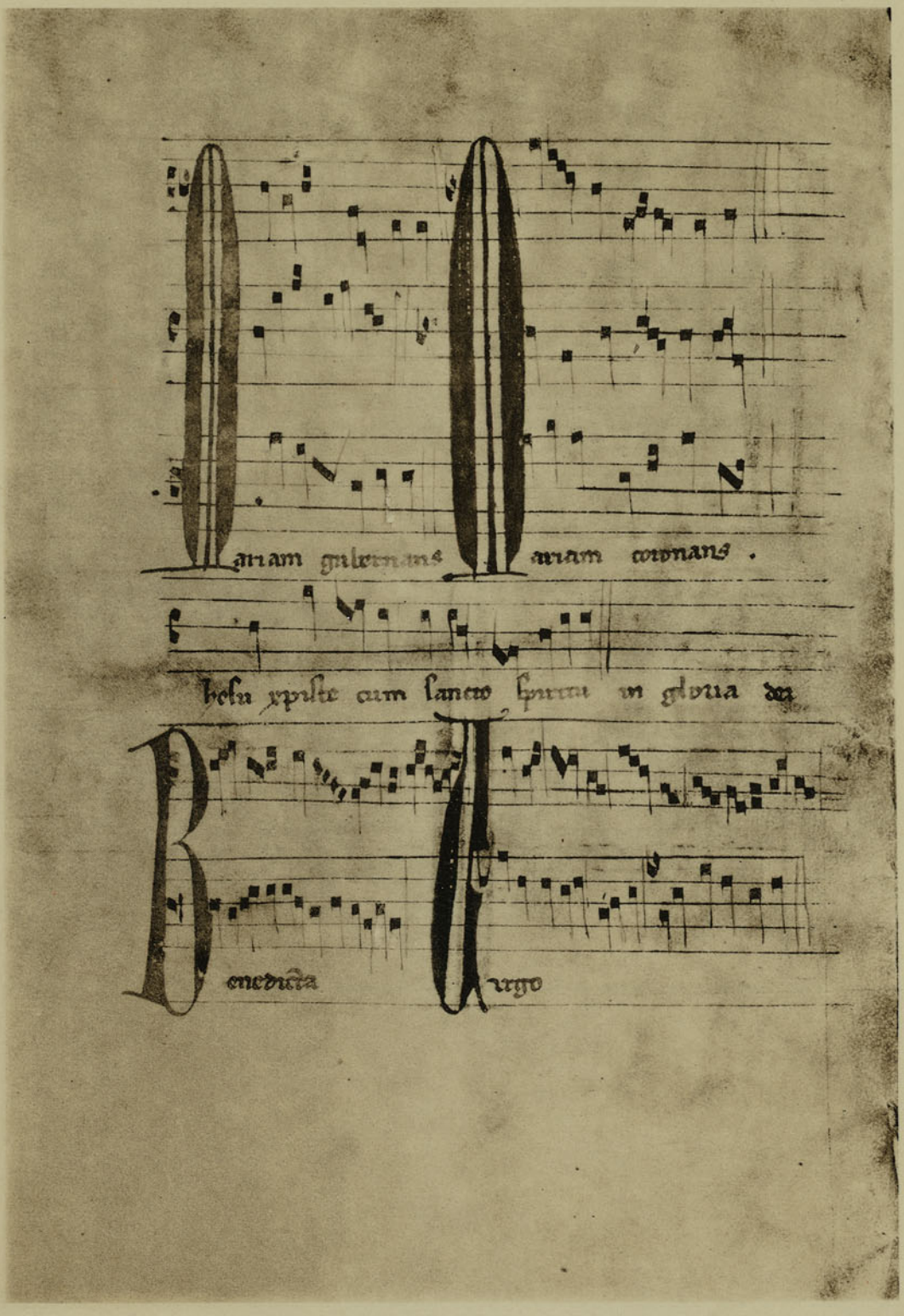

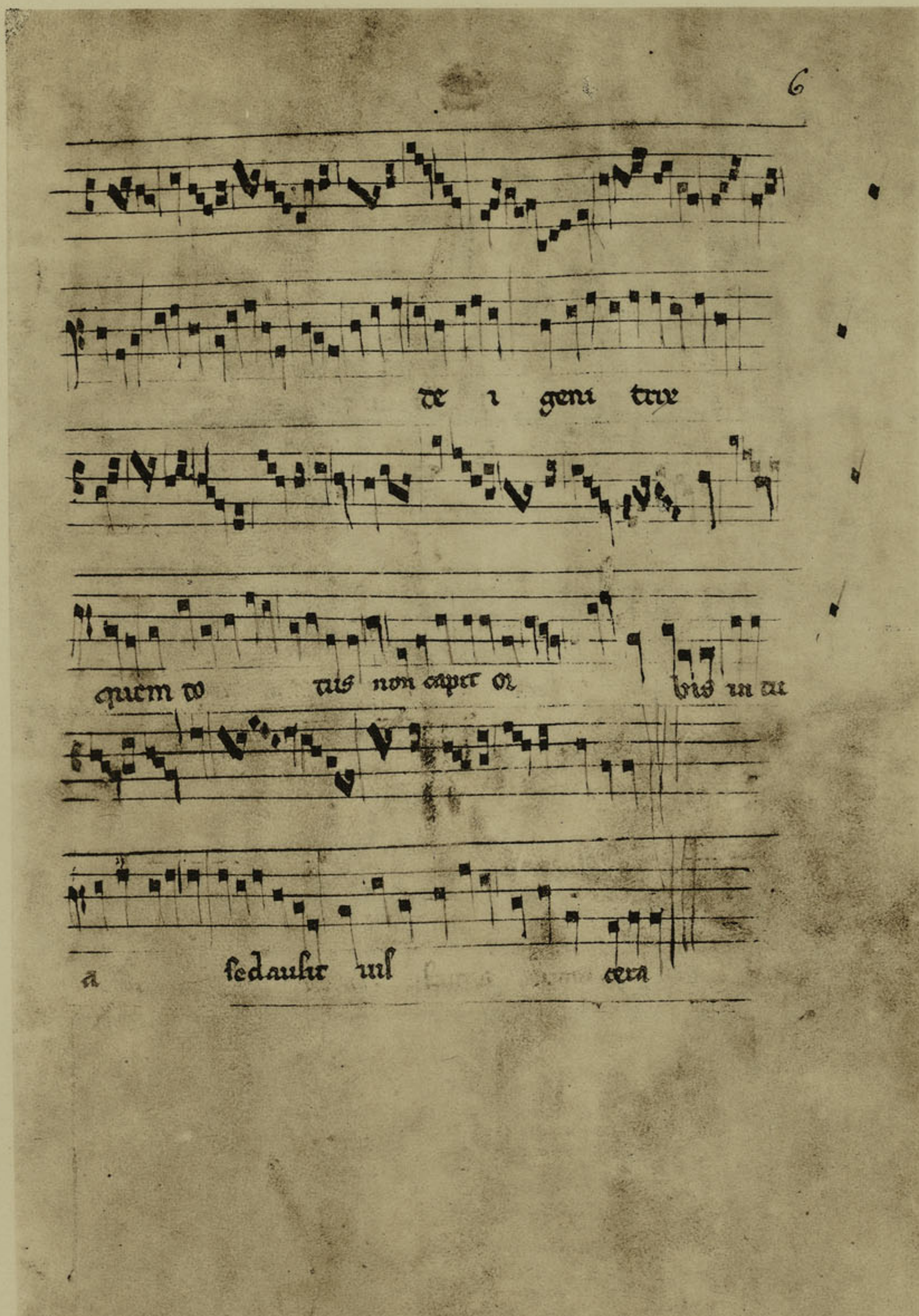
6
te i geni trix
quem to tus non capit or bis in te
a sedausit uis cera

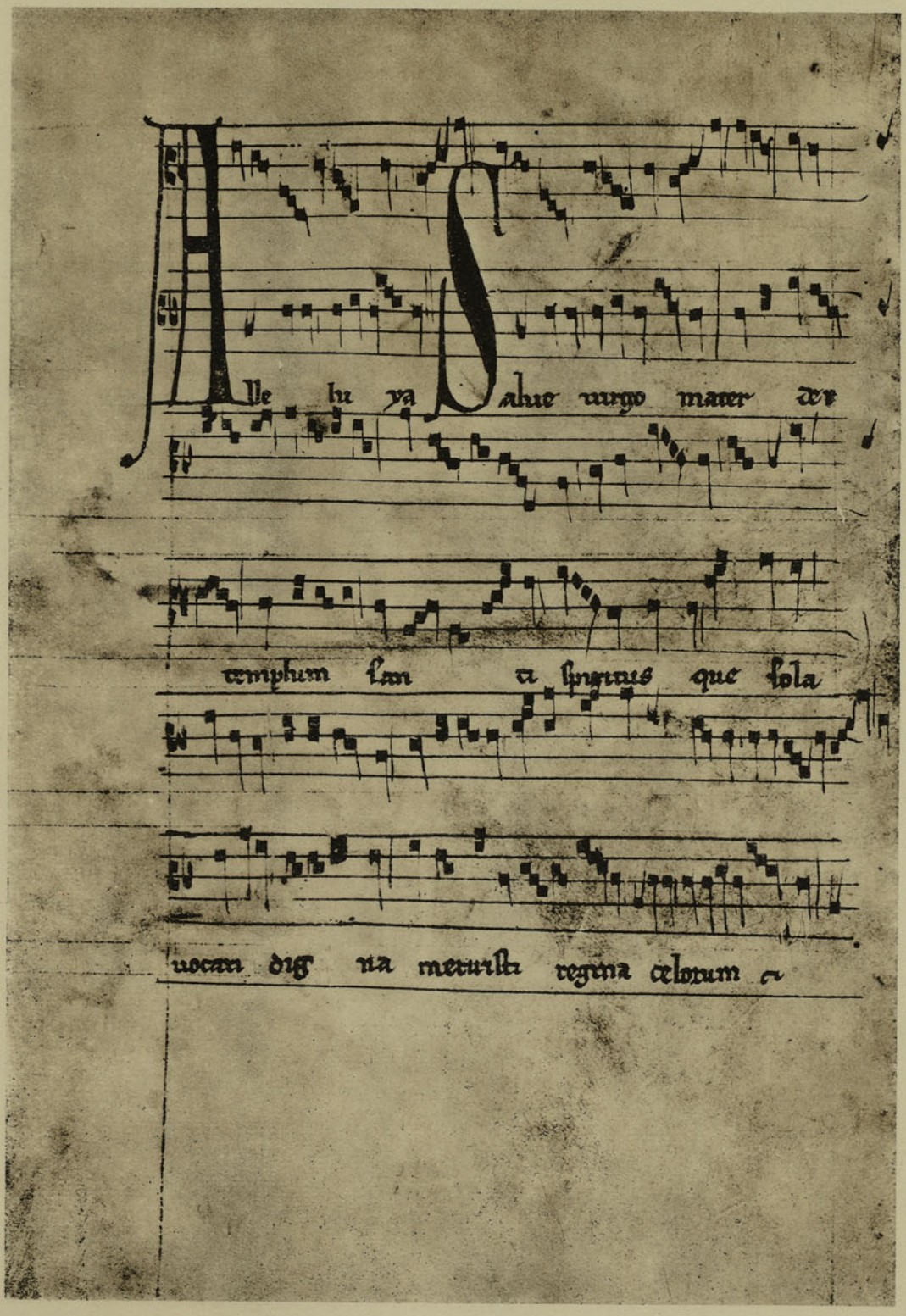
Alle lu ya Salue virgo mater dei
templum san cti spiritus que sola
uocari digna meruisti regina celorum

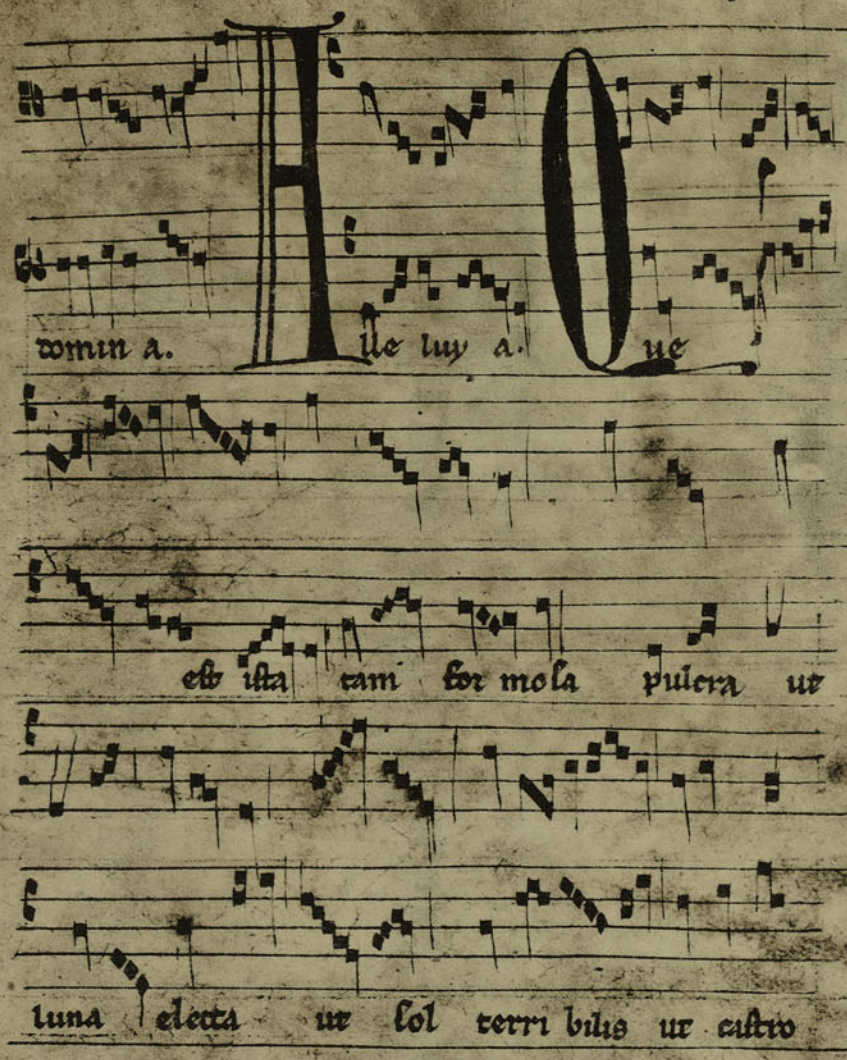
domin a. Alle luy a. Oue
est ista tam for mosa pulcra ut
luna electa ut sol terri bilis ut castro

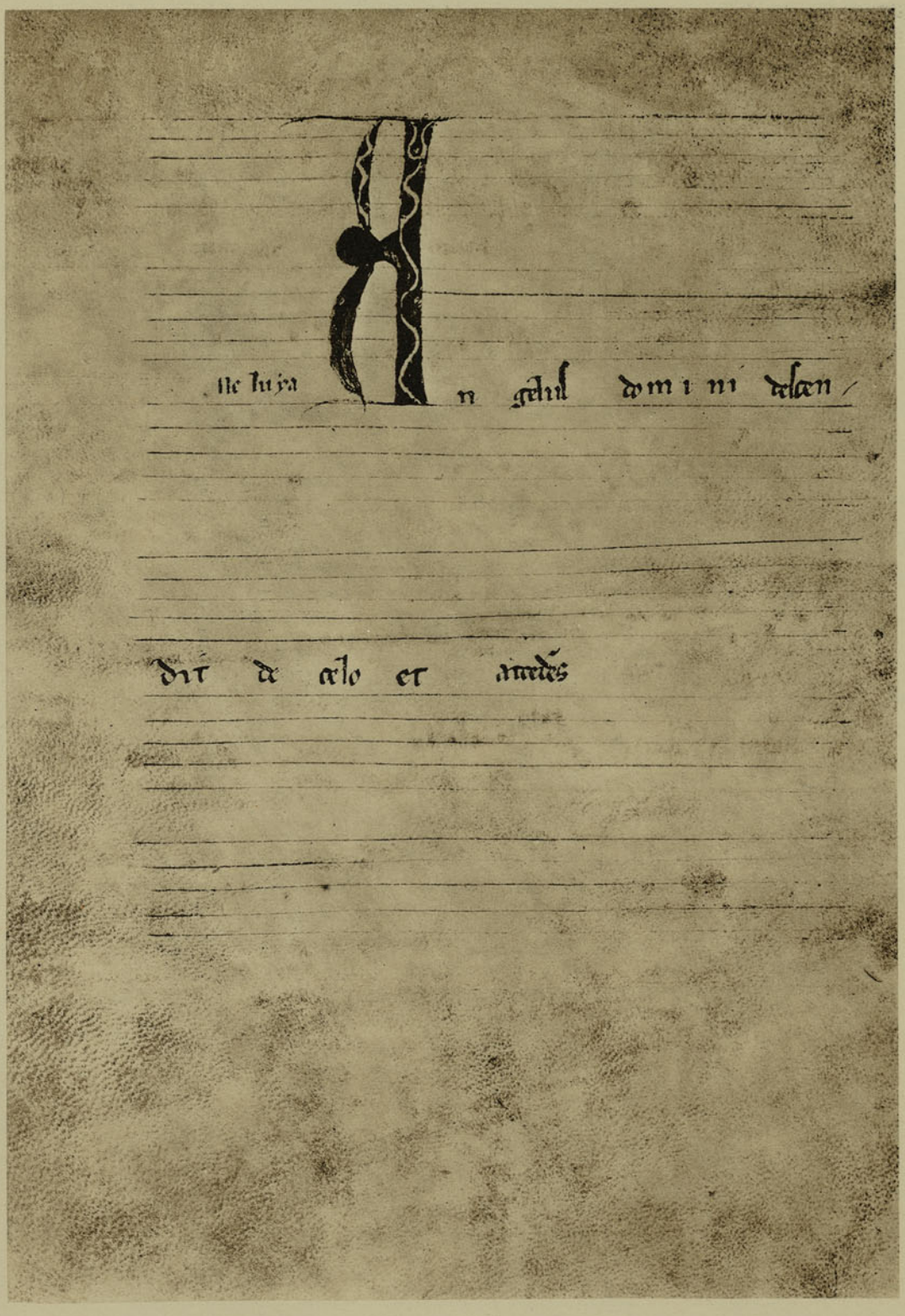

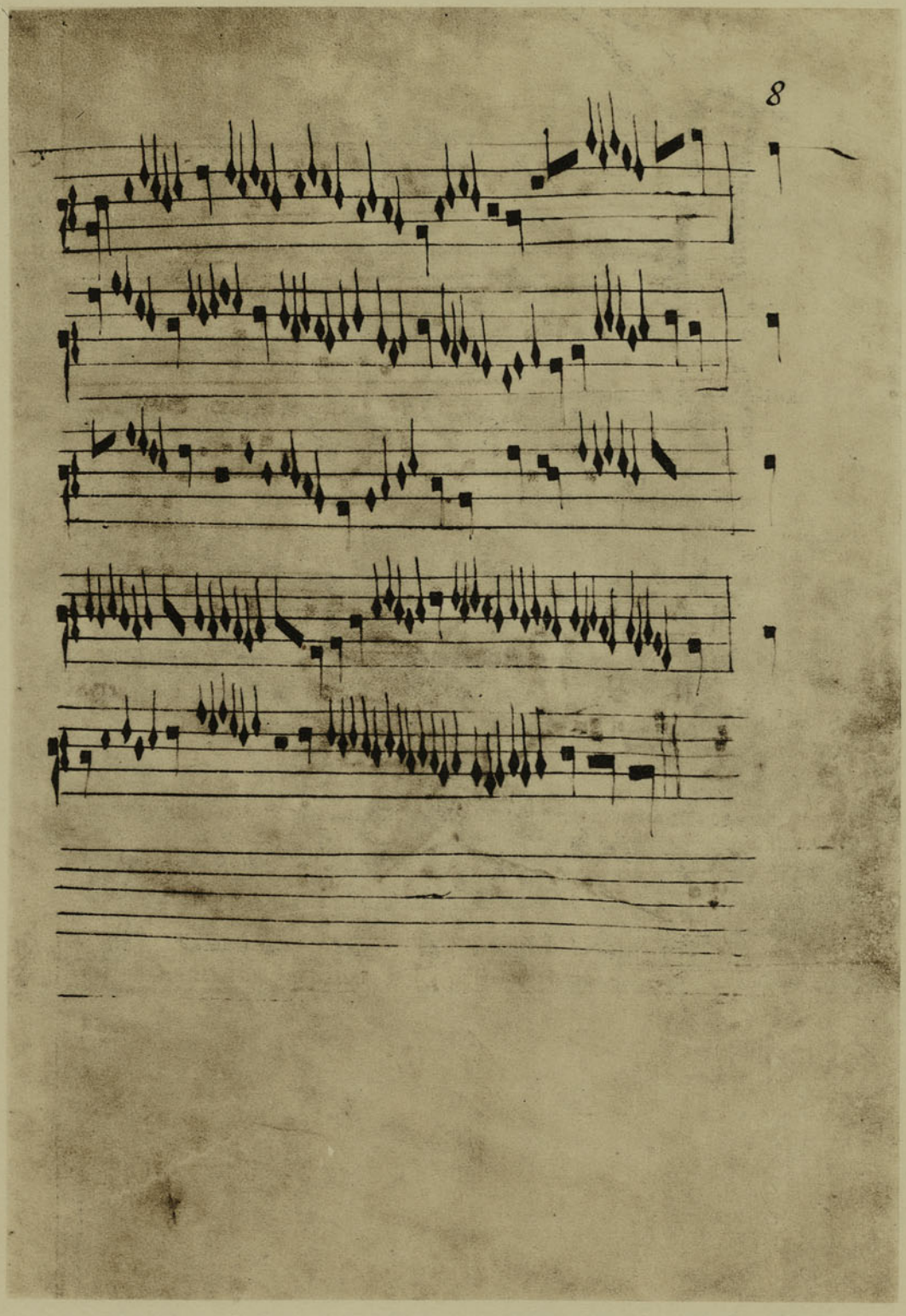

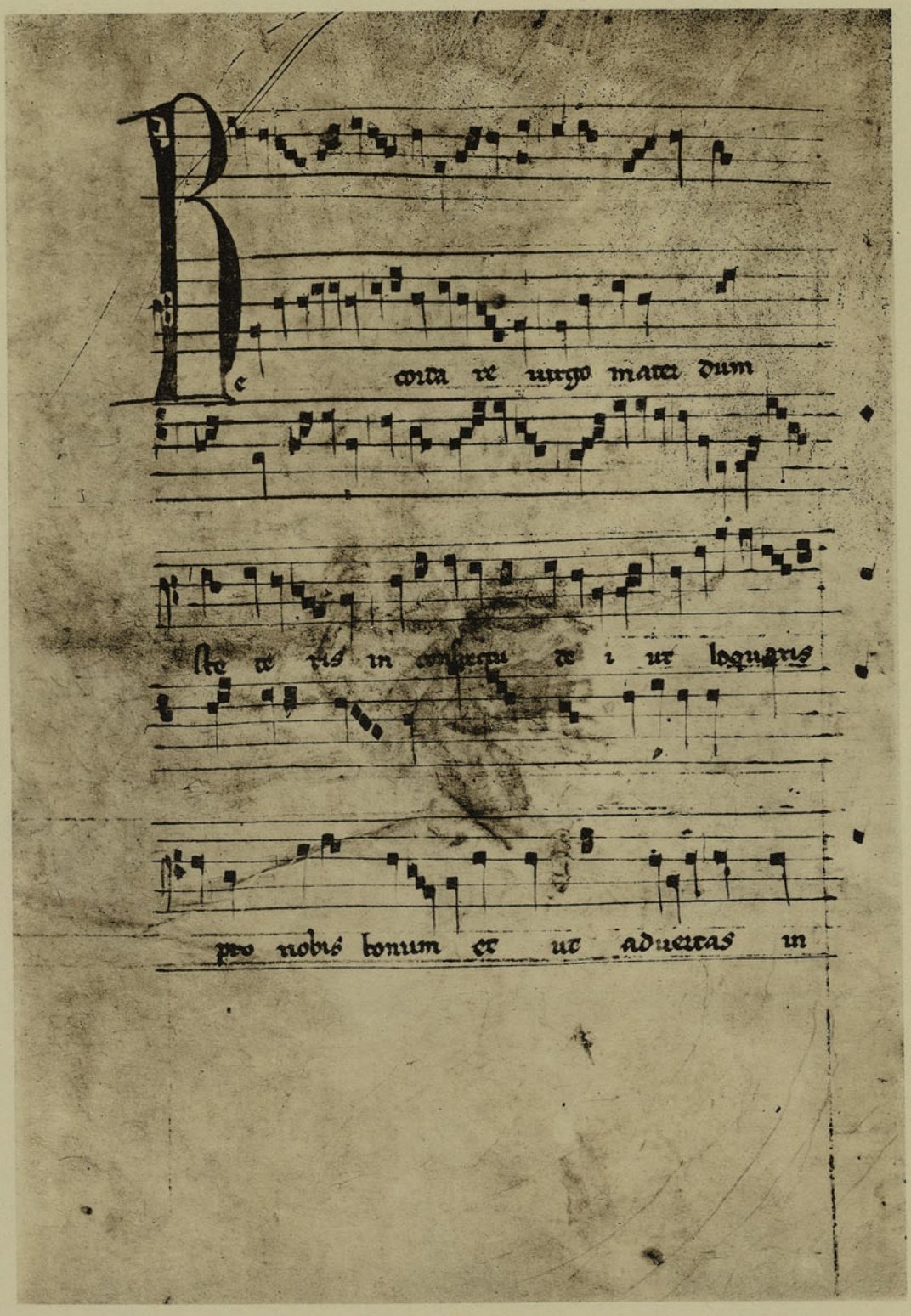

Re corda re uirgo mater dum

ste te ris in conspectu de i ut loquaris

pro nobis bonum et ut aduertas in

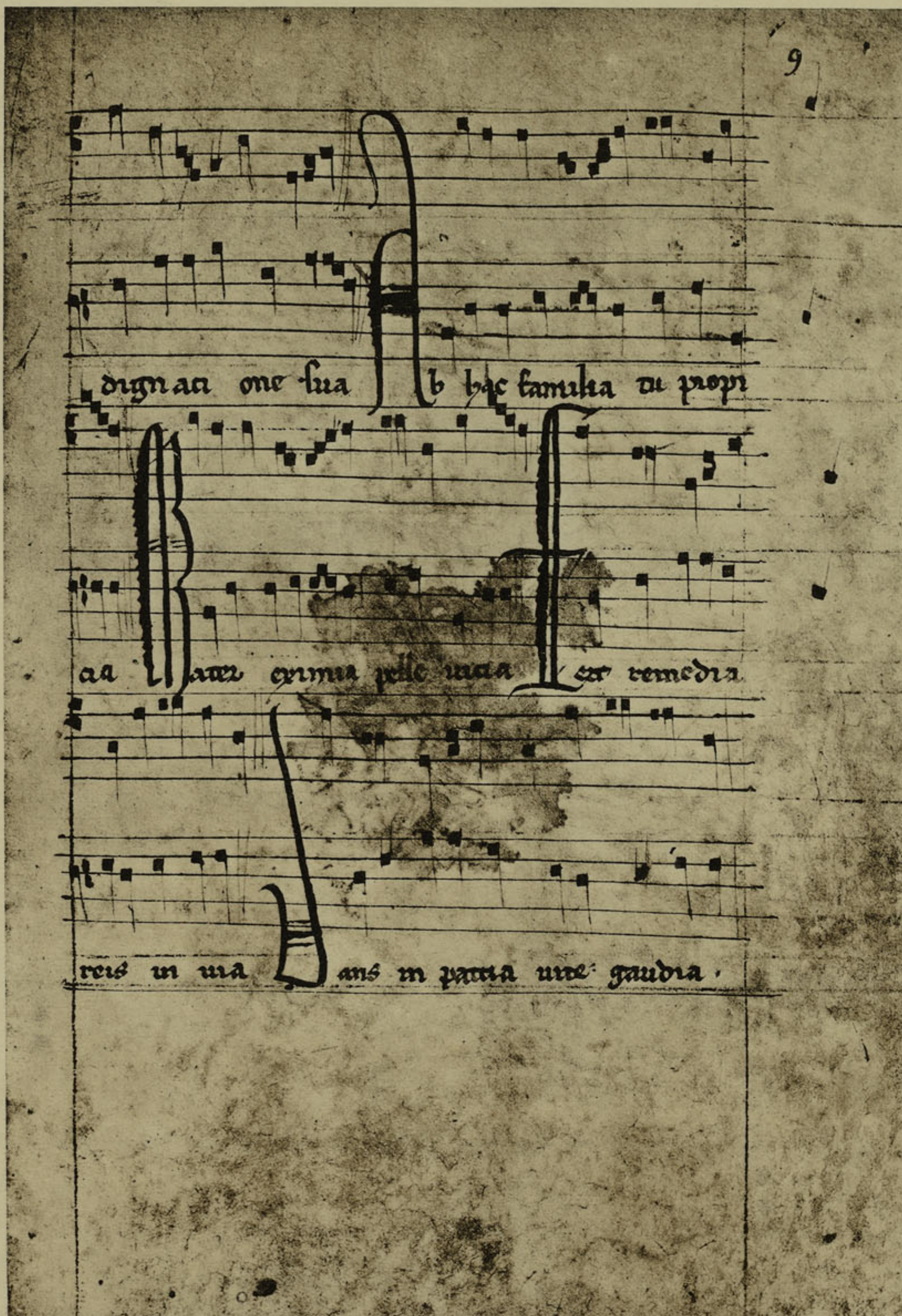
9
dignaci one sua Ab hac familia tu propi
cia Pater eximia pelle uicia Et remedia
reis in uia Dans in patria uite gaudia

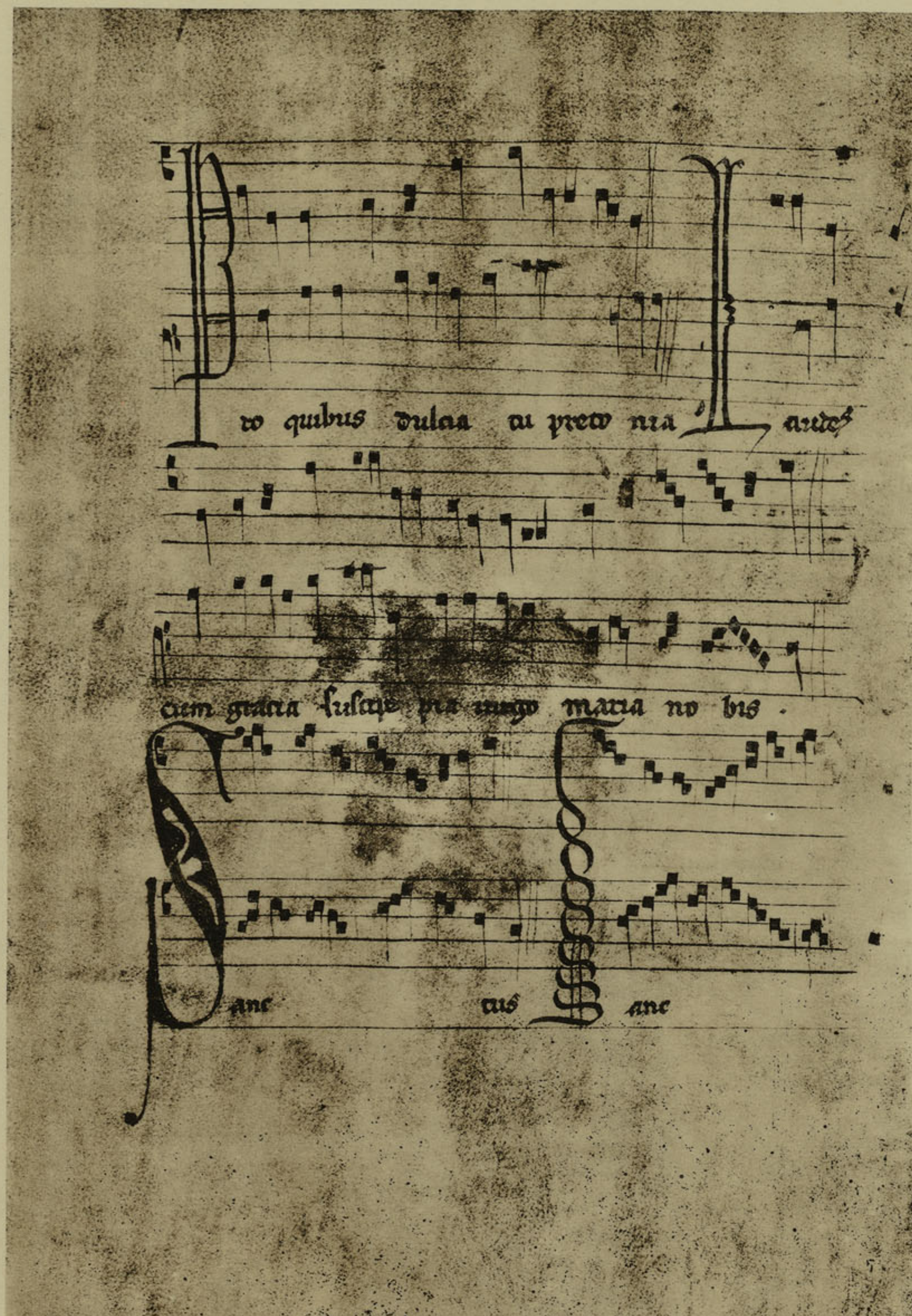
ro quibus dulcia cu preco nia
ciem gratia suscepit virgo maria no bis
anc tus anc

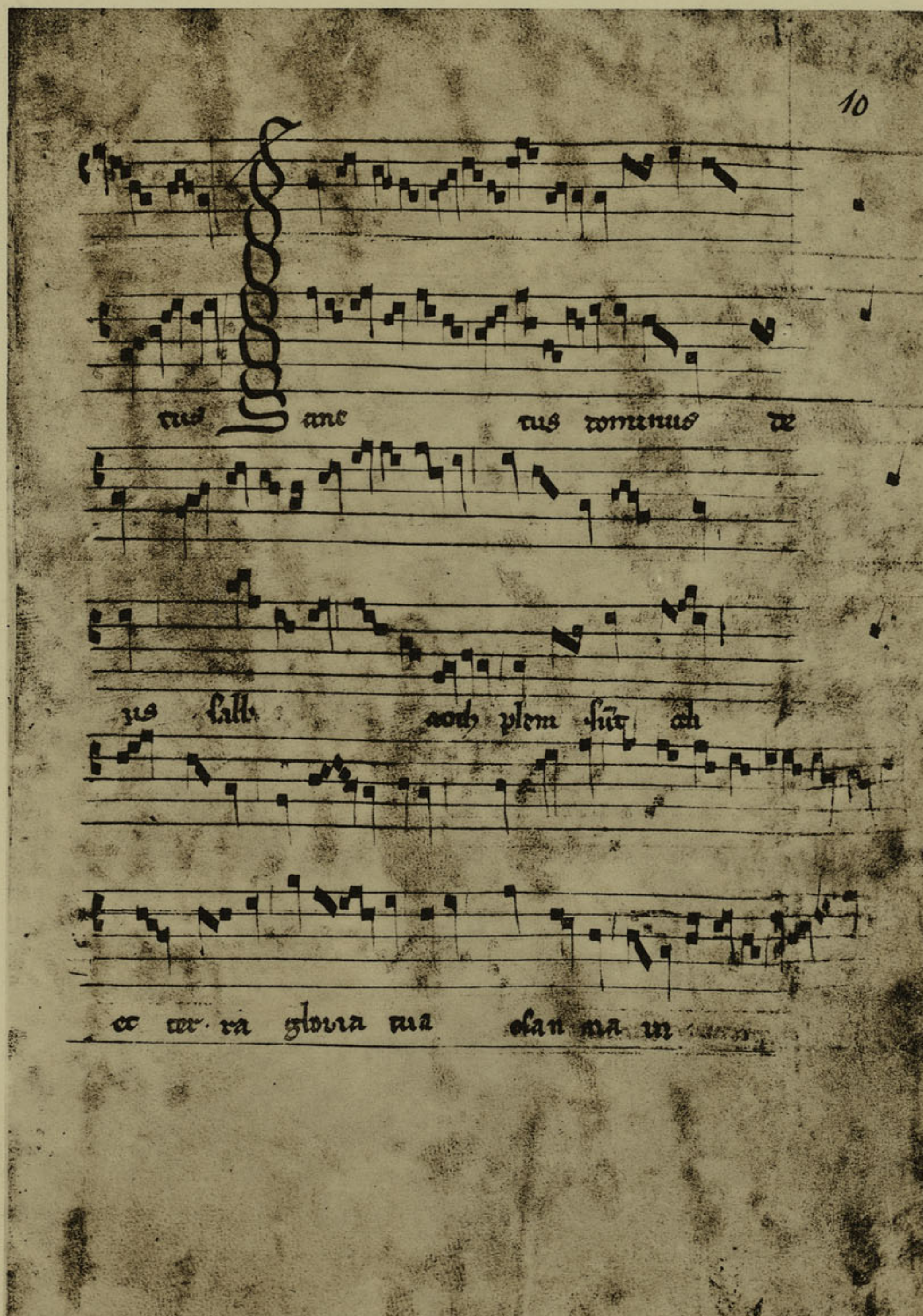
10
tus Sanc tus dominus de
us sabb aoth plem sunt celi
et ter ra gloria tua osan na in

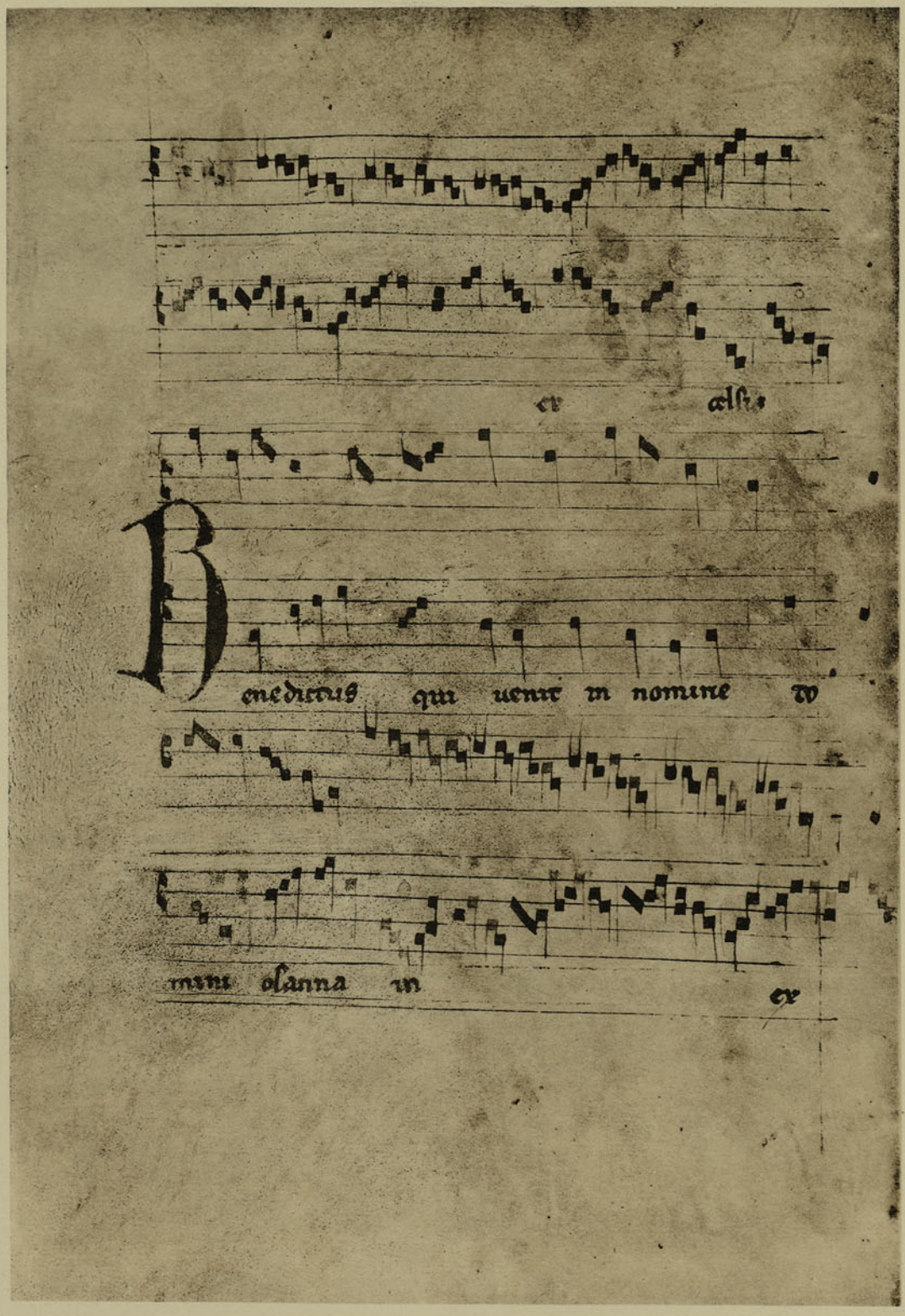

ex celsis

Benedictus qui uenit in nomine do

mini osanna in ex

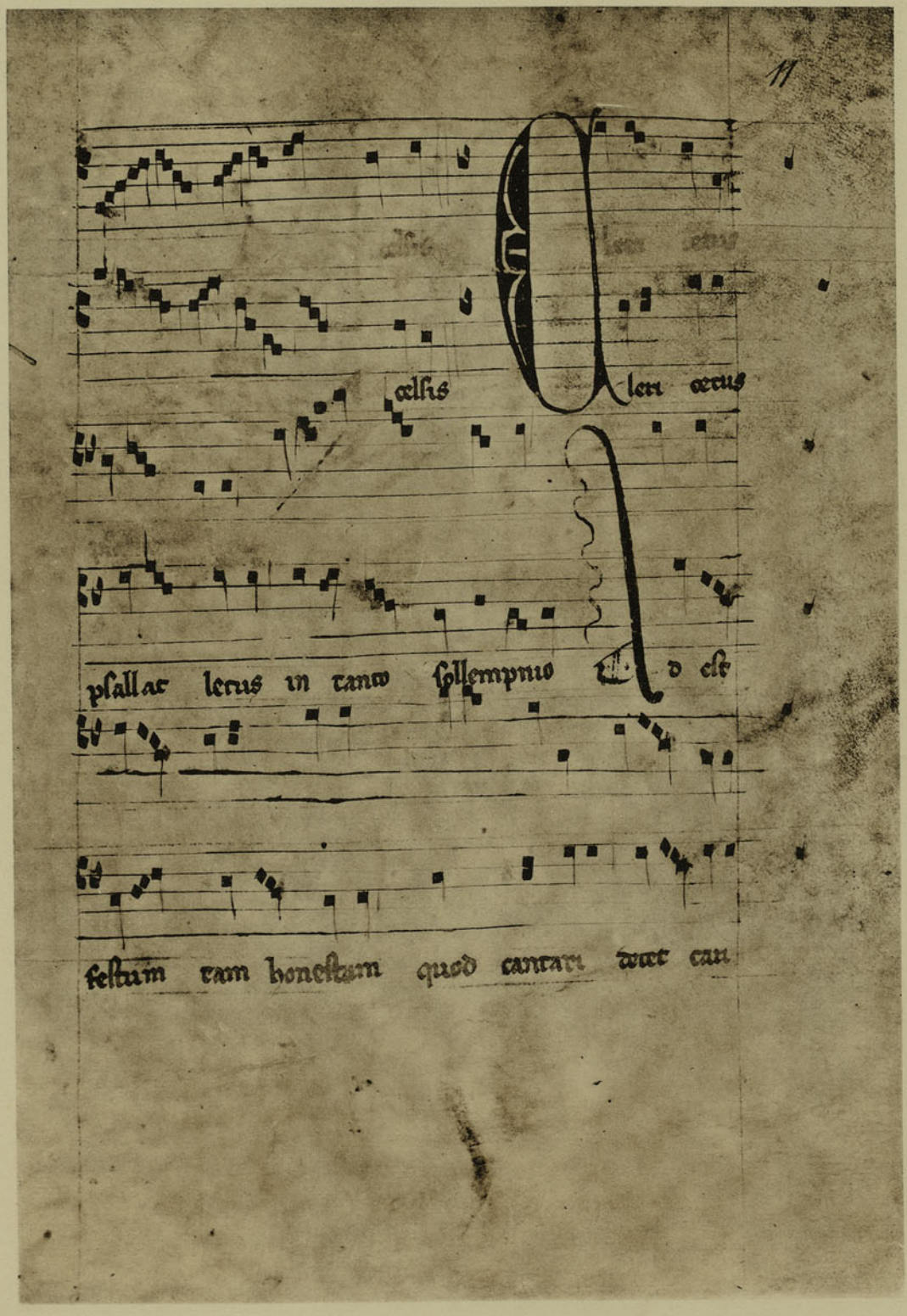
celsis
leri cetus
psallat letus in tanto sollempnio
festum tam honestum quod cantari decet can

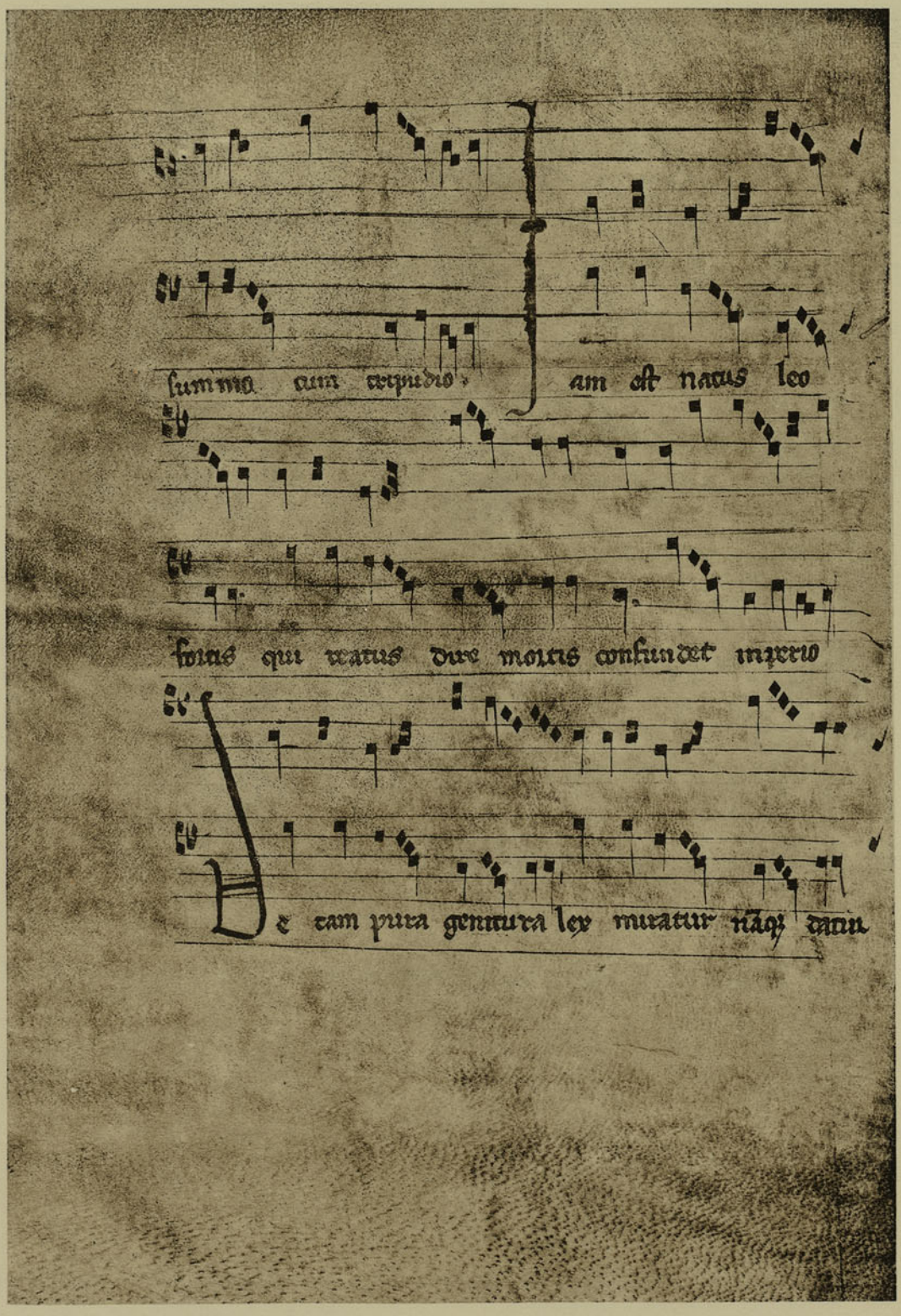

summo cum tripudio. Jam est natus leo

fortis qui reatus dire mortis confundet imperio

De tam pura genitura lex miratur nãq; datur

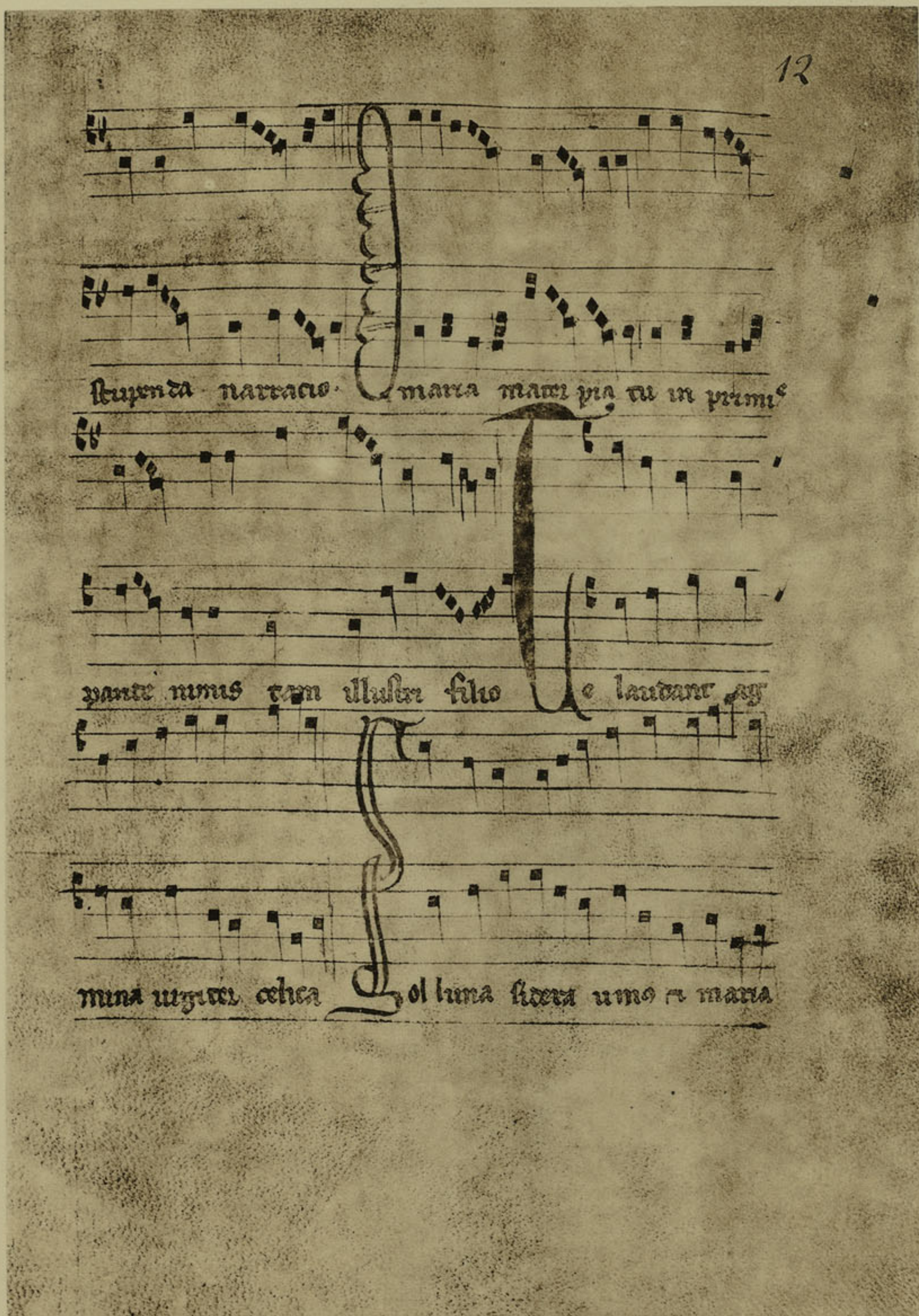
12
stupenda narracio maria matri pia tu in prime
pante nimis tam illustri filio Te laudant ag
mina virgines celica Sol luna sidera uno maria

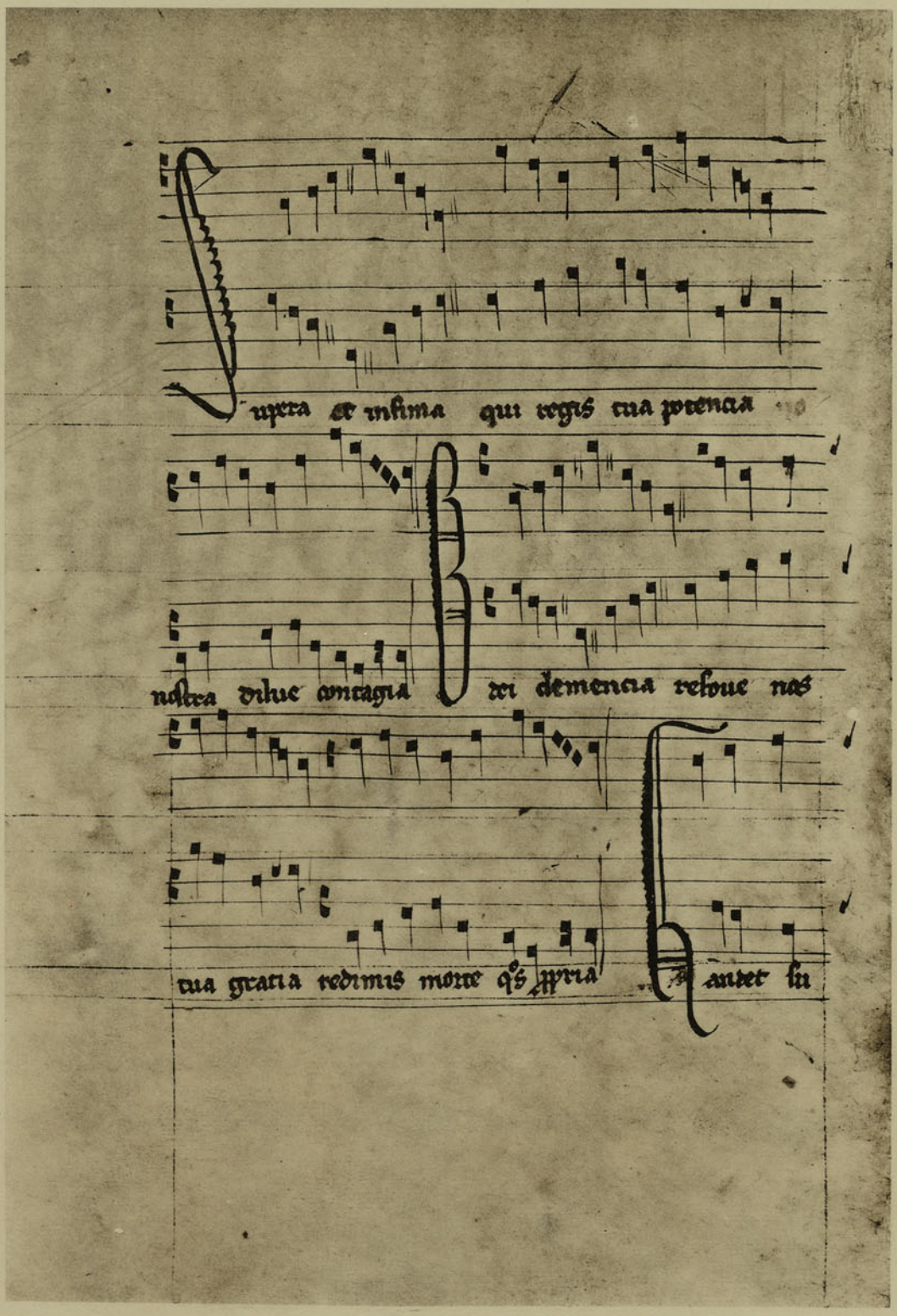

Supera et infima qui regis tua potencia

nostra dilue contagia Dei clemencia refoue nos

tua gratia redimis morte q̄s ꝓpria Hauder su

perna rex nobis alme spes qui es nostra salus

et eterna parqz uera quam beata est celi in

ta que sine meta fruitur cunta per secula.

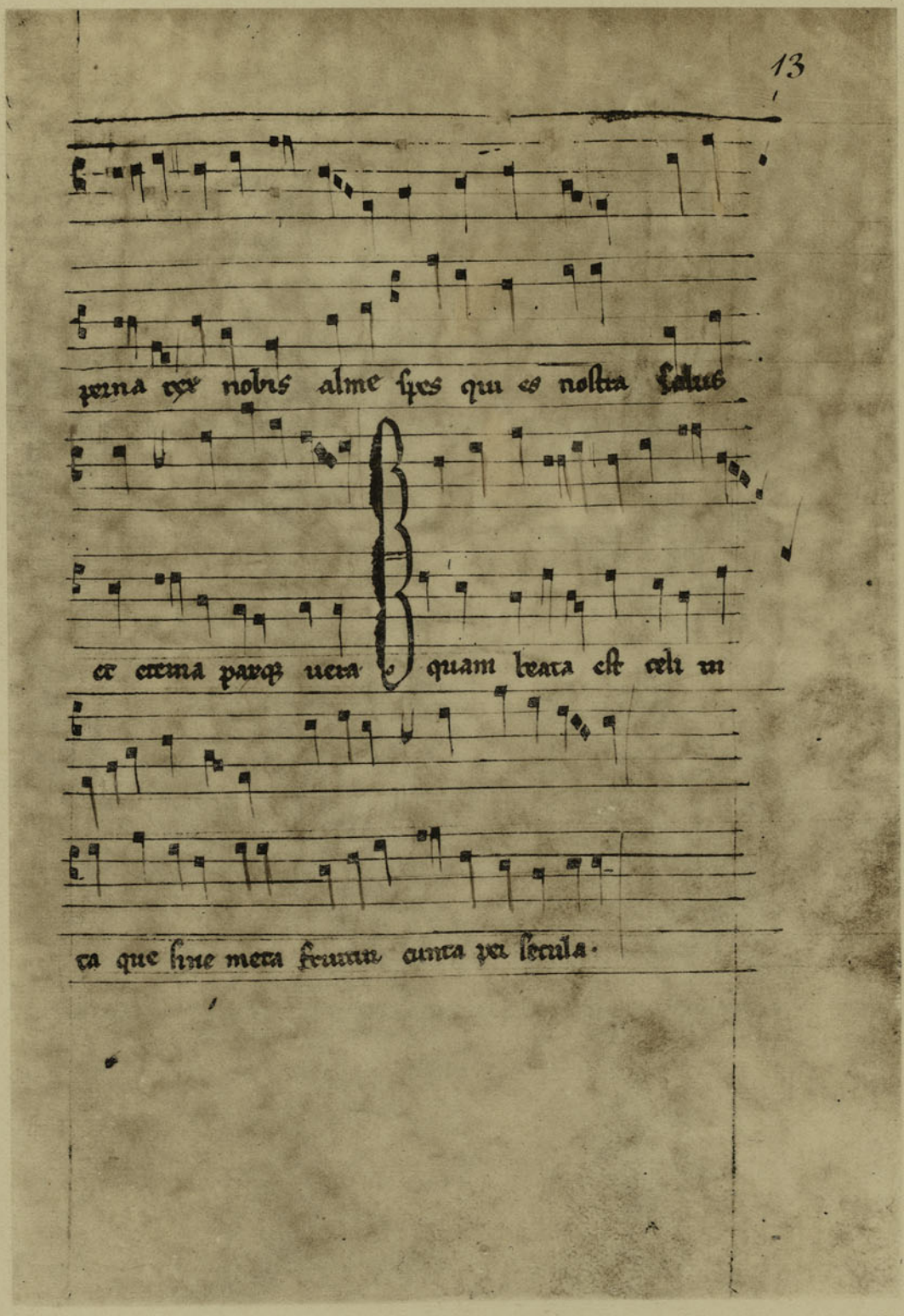

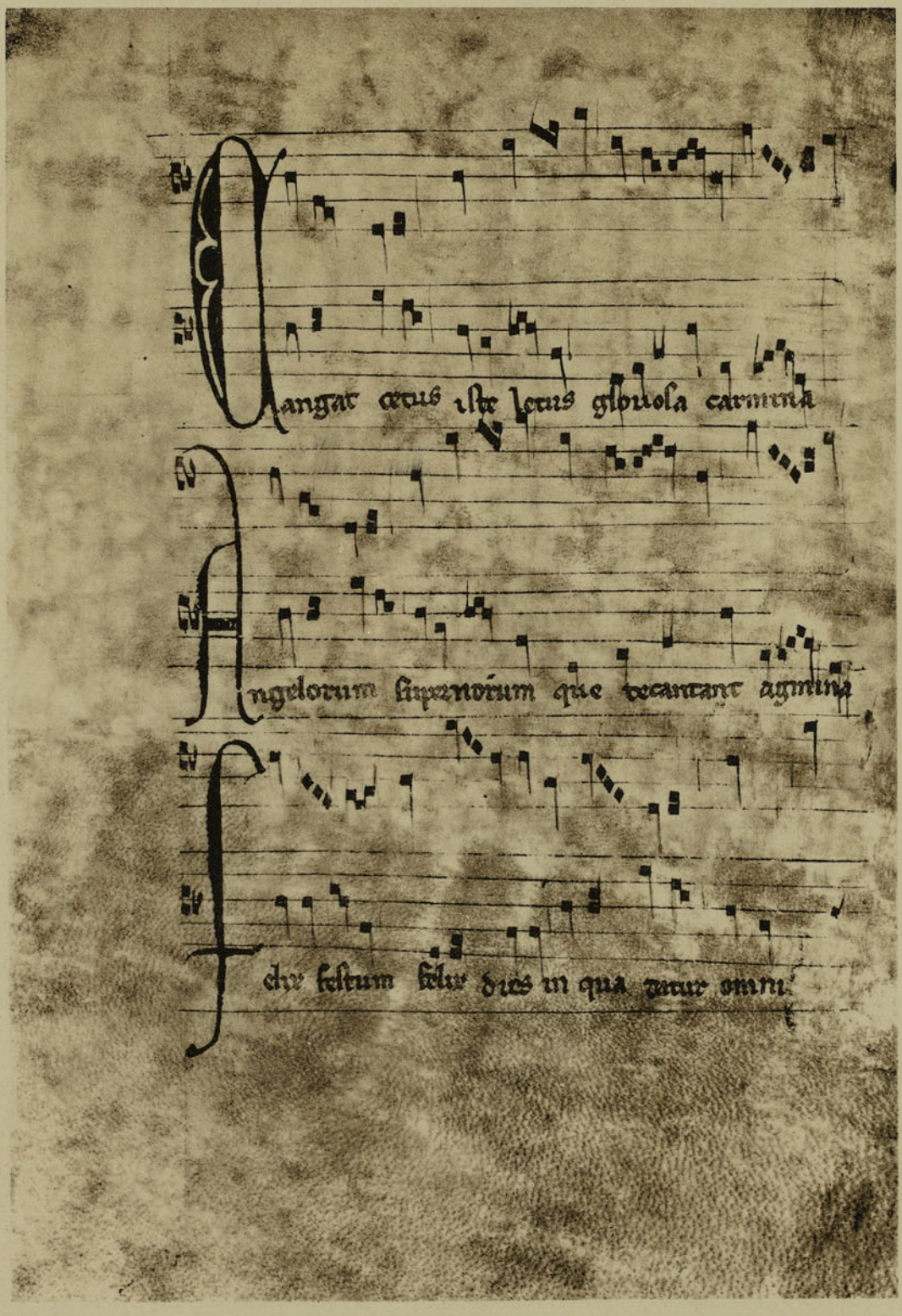
Cangat cetus iste letus gloriosa carmina
Angelorum supernorum que decantant agmina
Felix festum felix dies in qua datur omni

mundo gaudium et magna quies felix partus

felix natus ad saluandum omne genus est a patre

nobis vatus plasmator patri pre mitte filium

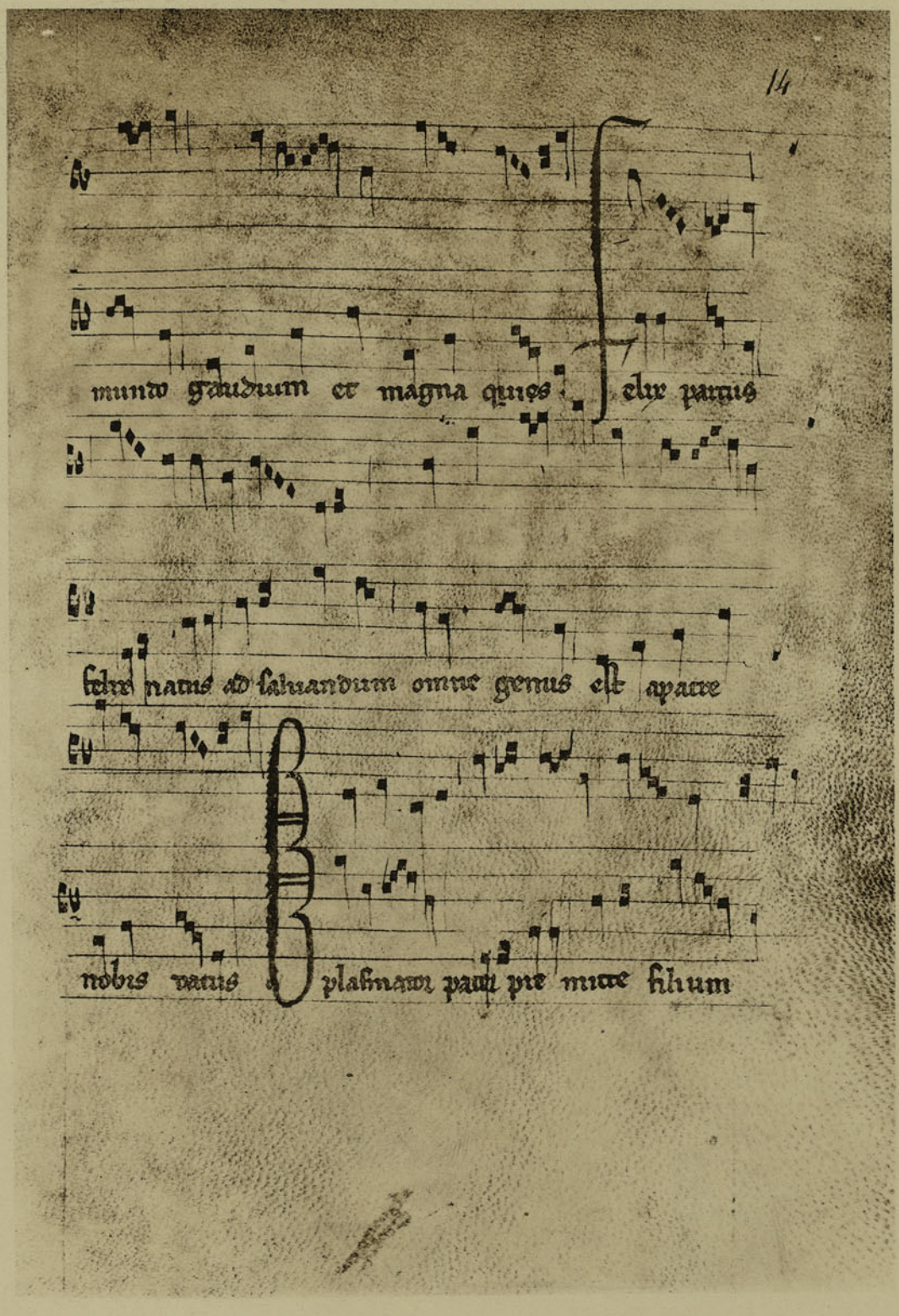

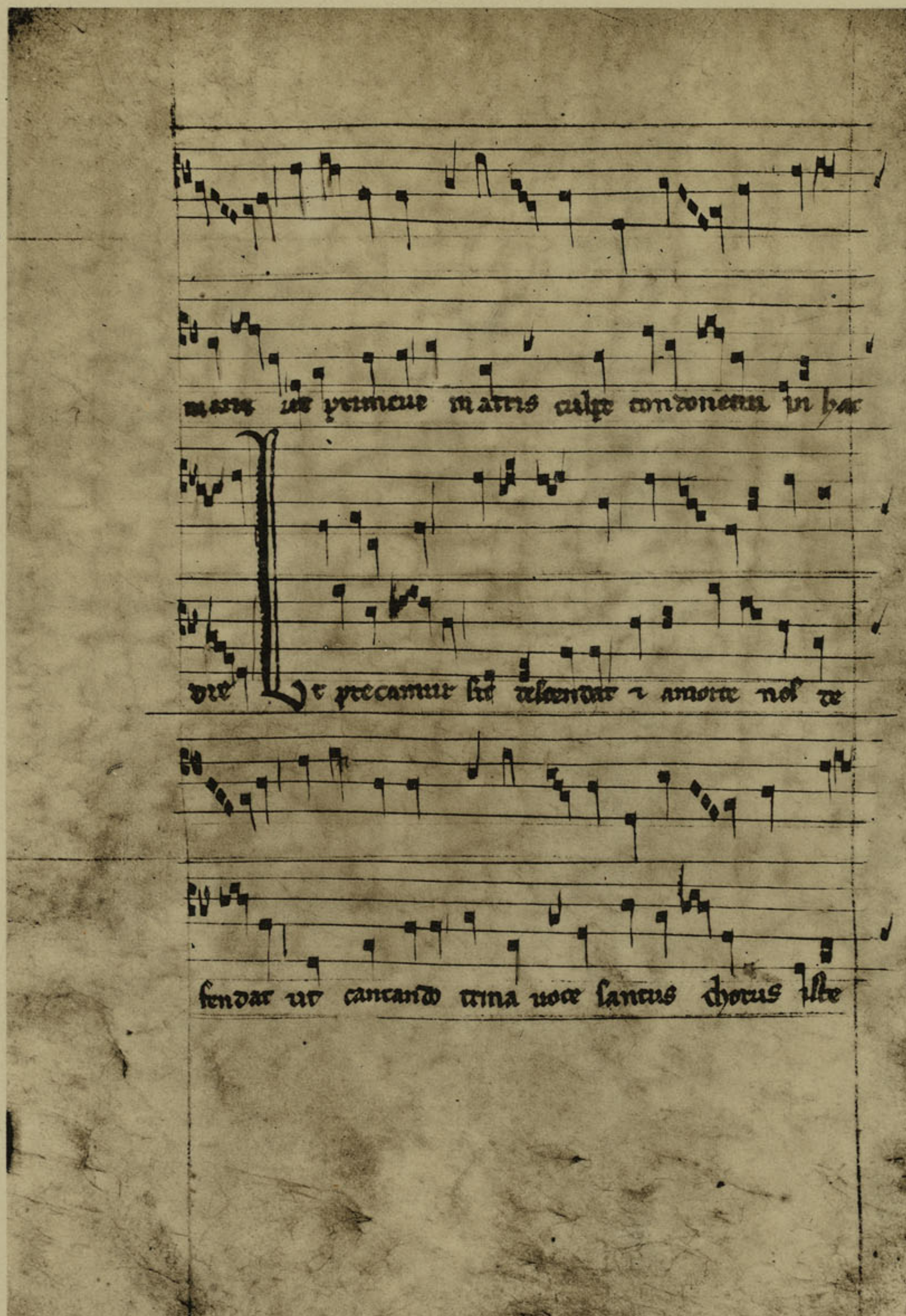
maris ut primeue matris culpe condonetur in hac
vite Ut precamur sit descendat ⁊ amore nos de
fendat ut cantando trina uoce sanctus chorus iste

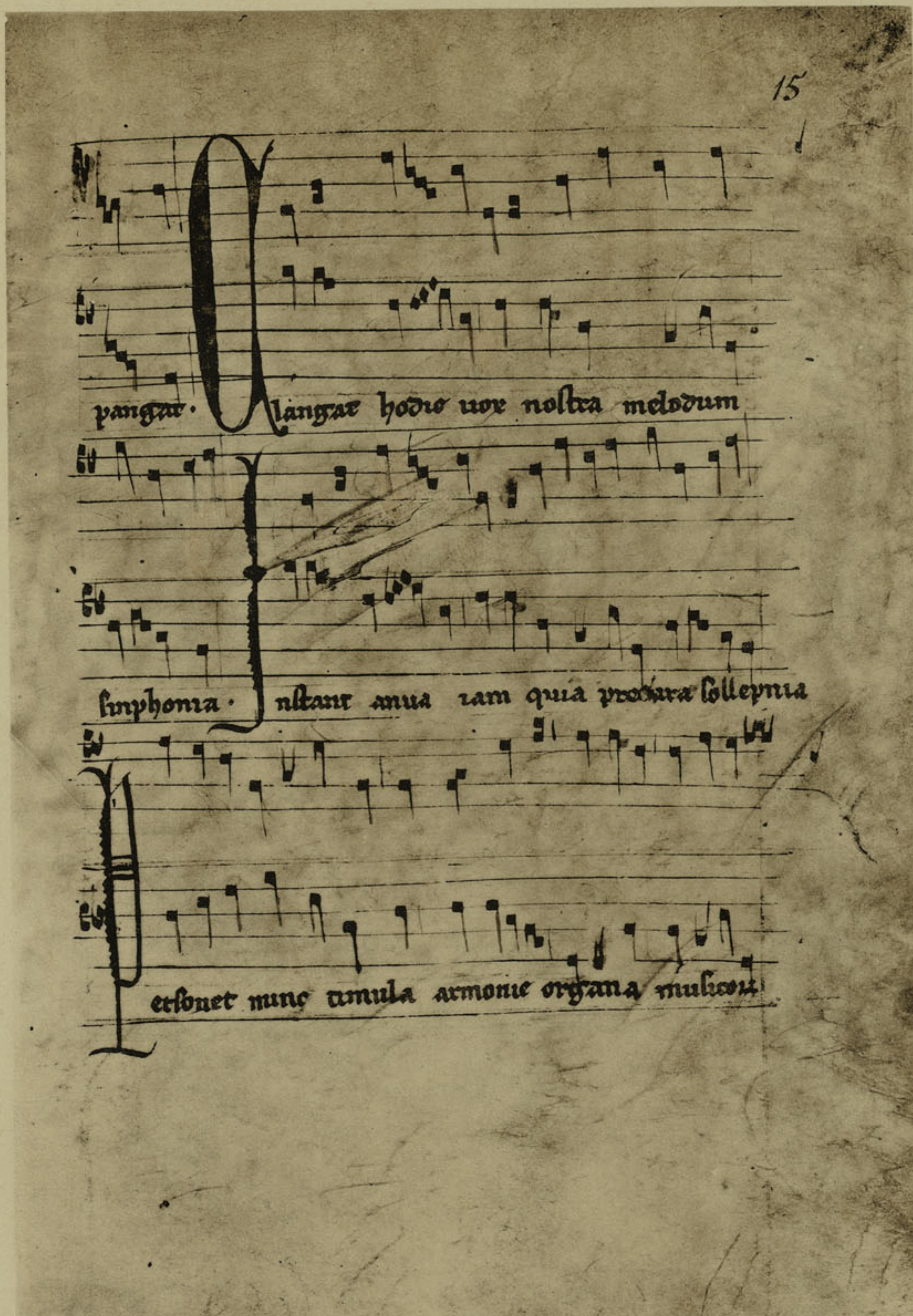
15
pangat · Plangat hodie uox nostra melodum
simphonia · Instant anua iam quia preclara sollepnia
Personet nunc tamula armonie organa musicorum

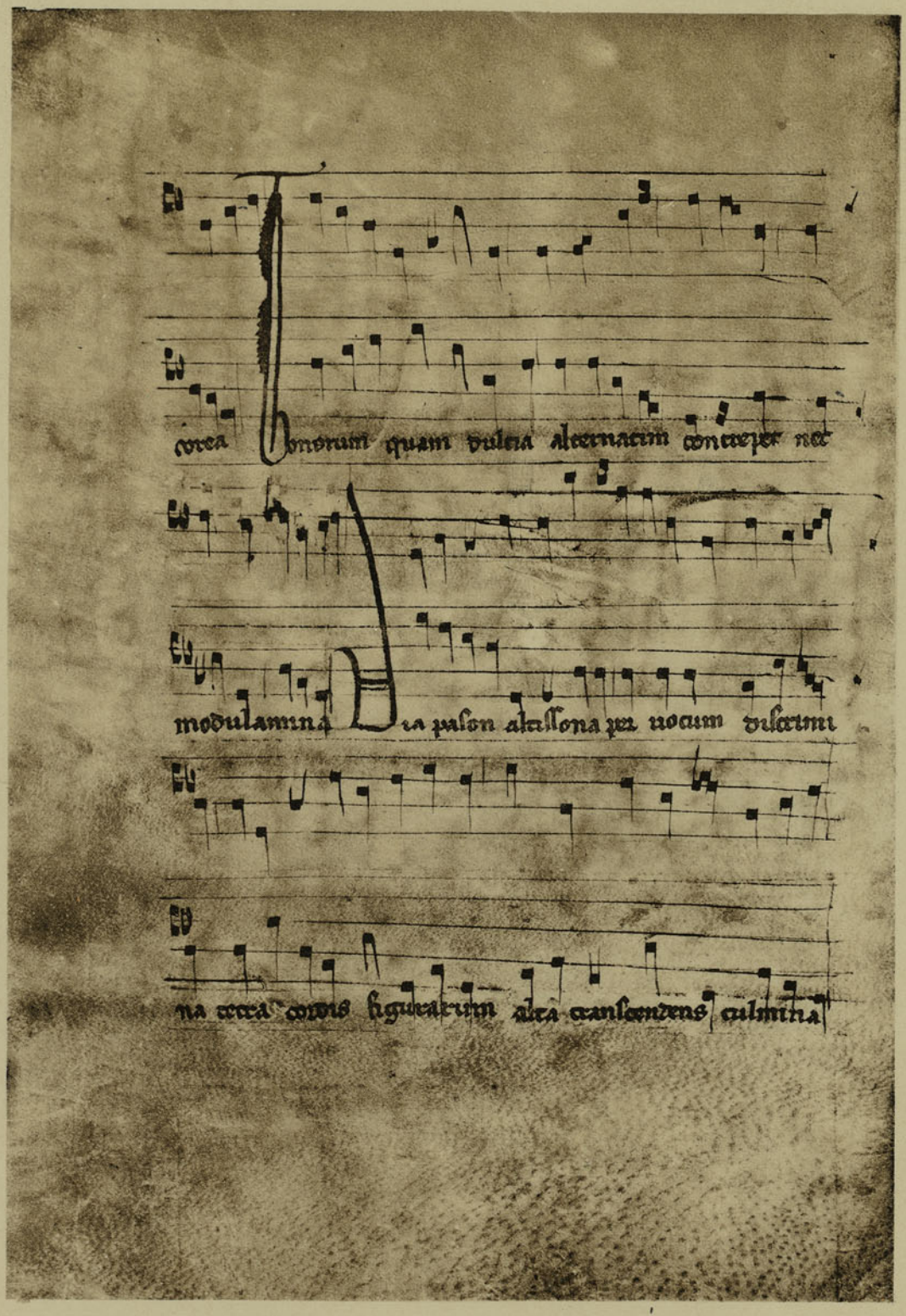

corea Bonorum quam dulcia alternatim contrepet nec

modulamina Dia pason altissona per uocum discrimi

na tetra cordis figurarum alta transcendens culmina

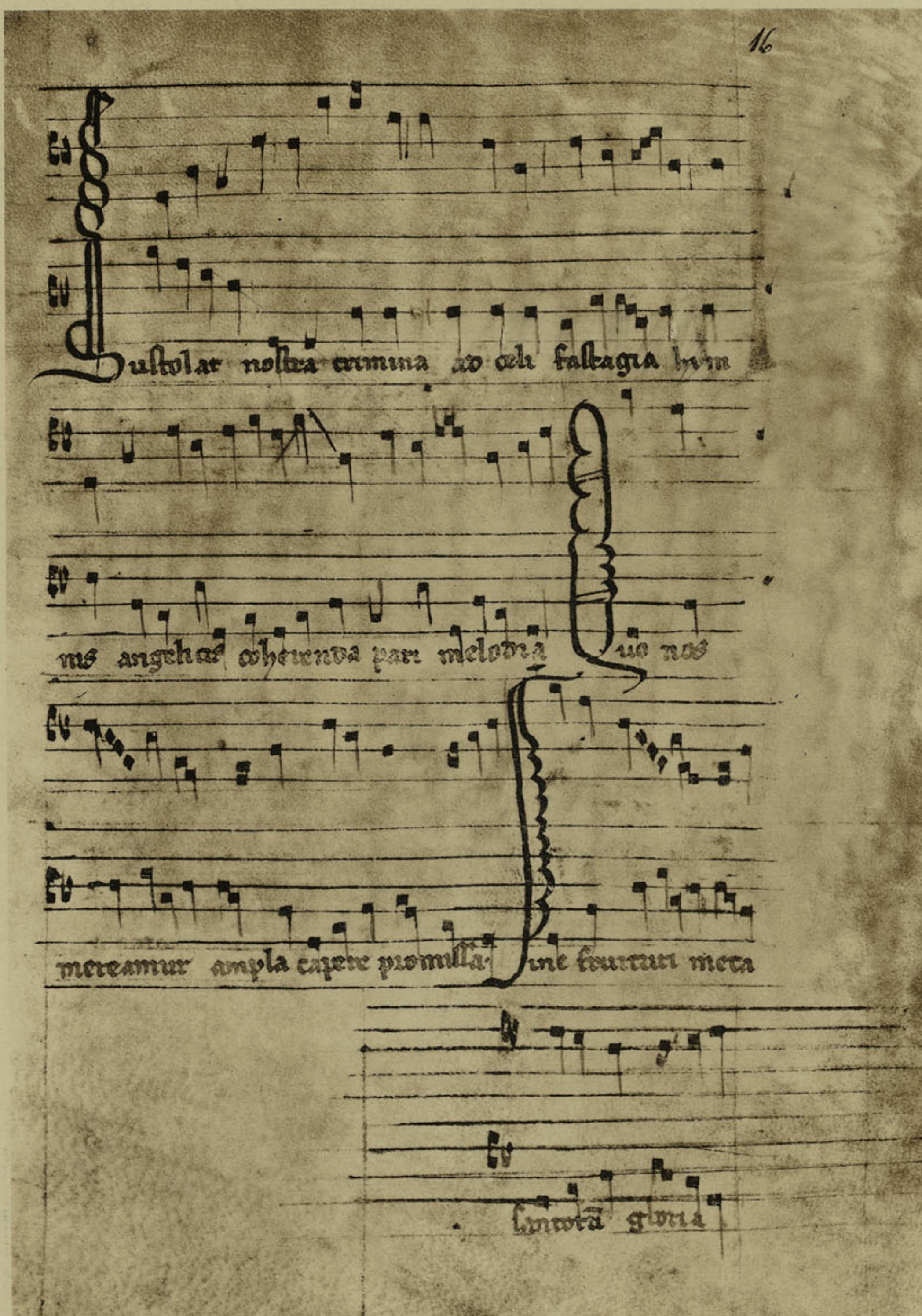
16
Sustolat nostra crimina ad celi fastigia
angelicas coherenda pari melodia
mereamur ampla capere promissa
gloria

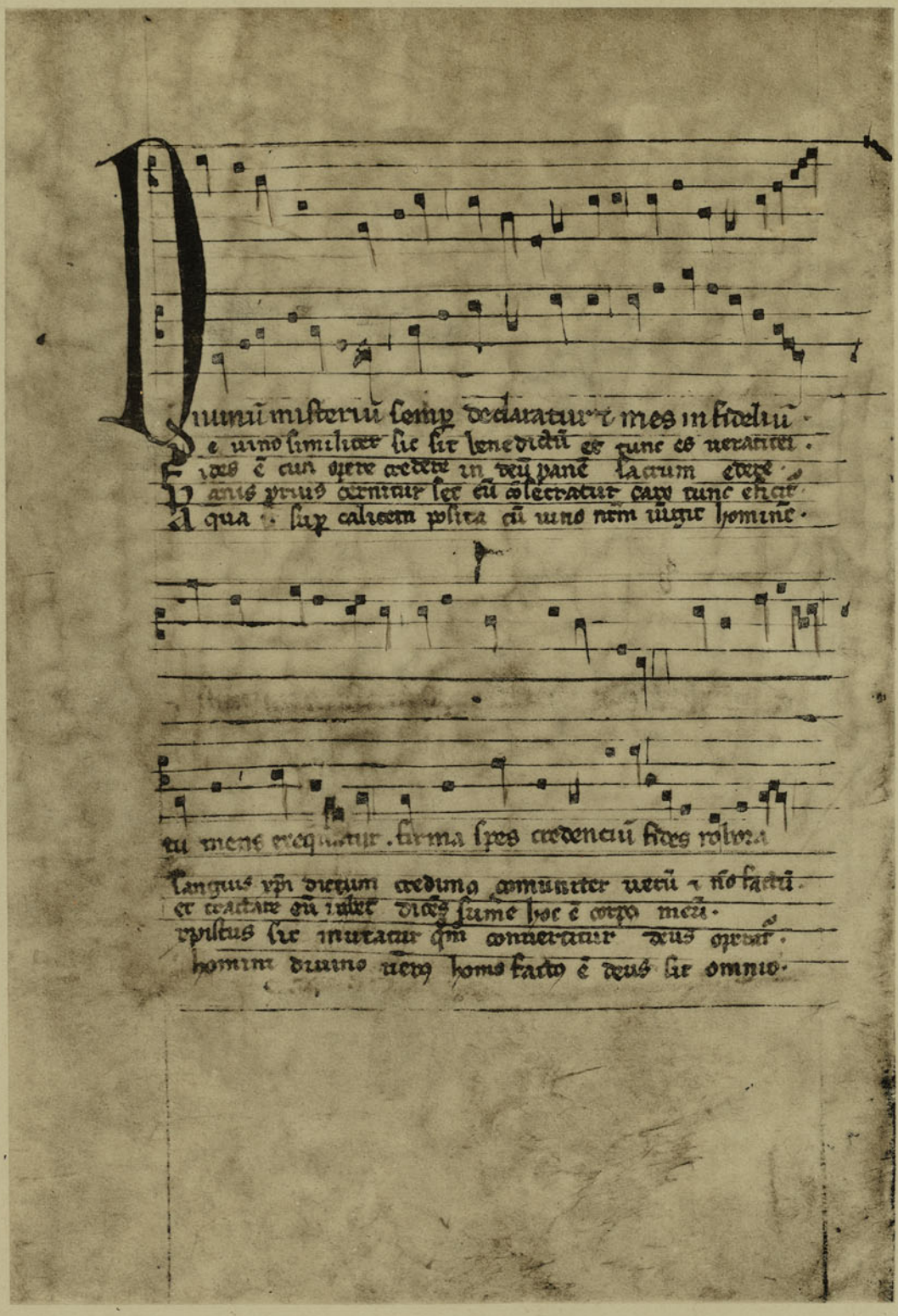

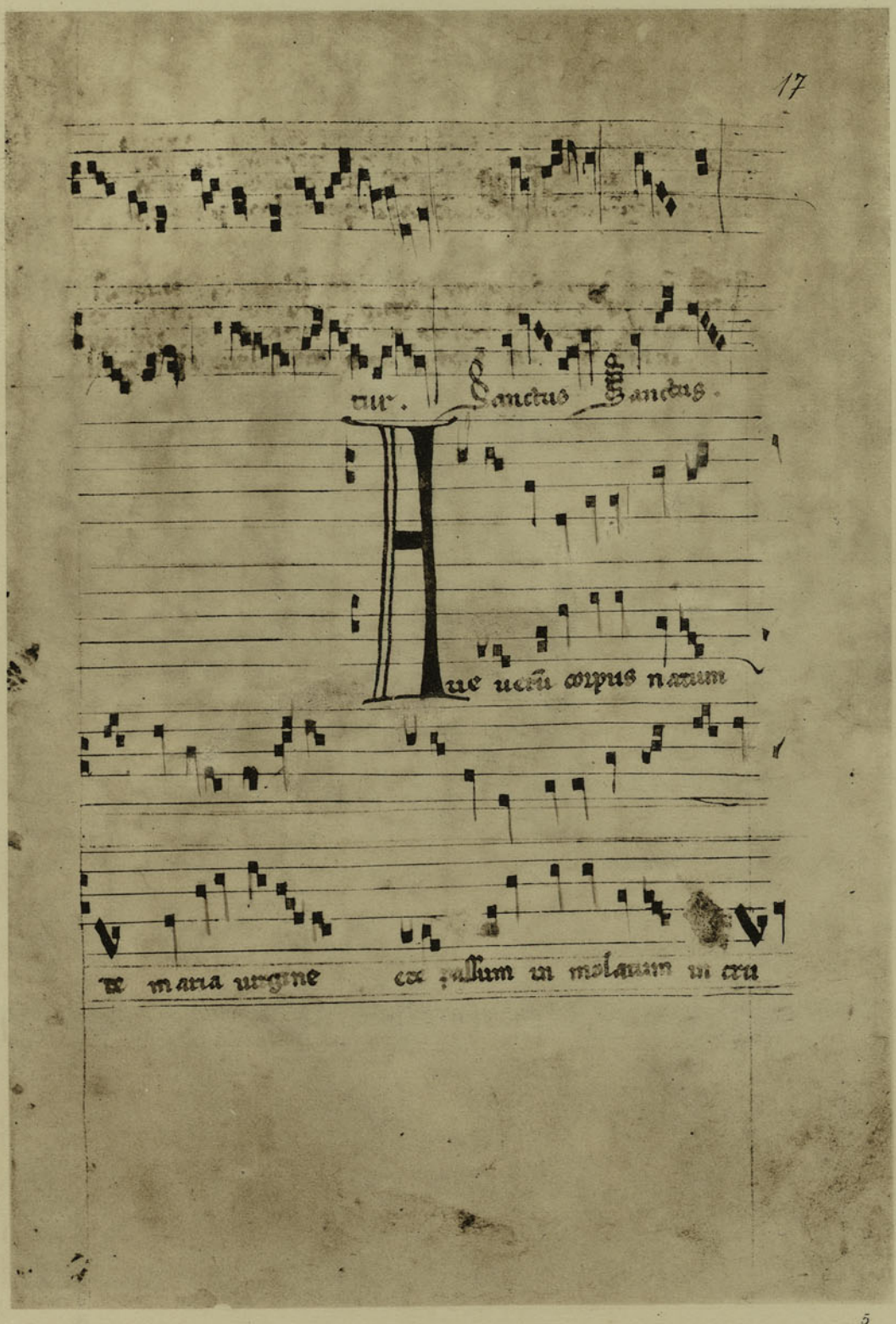
tur. Sanctus Sanctus.
Aue uerũ corpus natum
te maria uirgine ere passum in molatum in cru

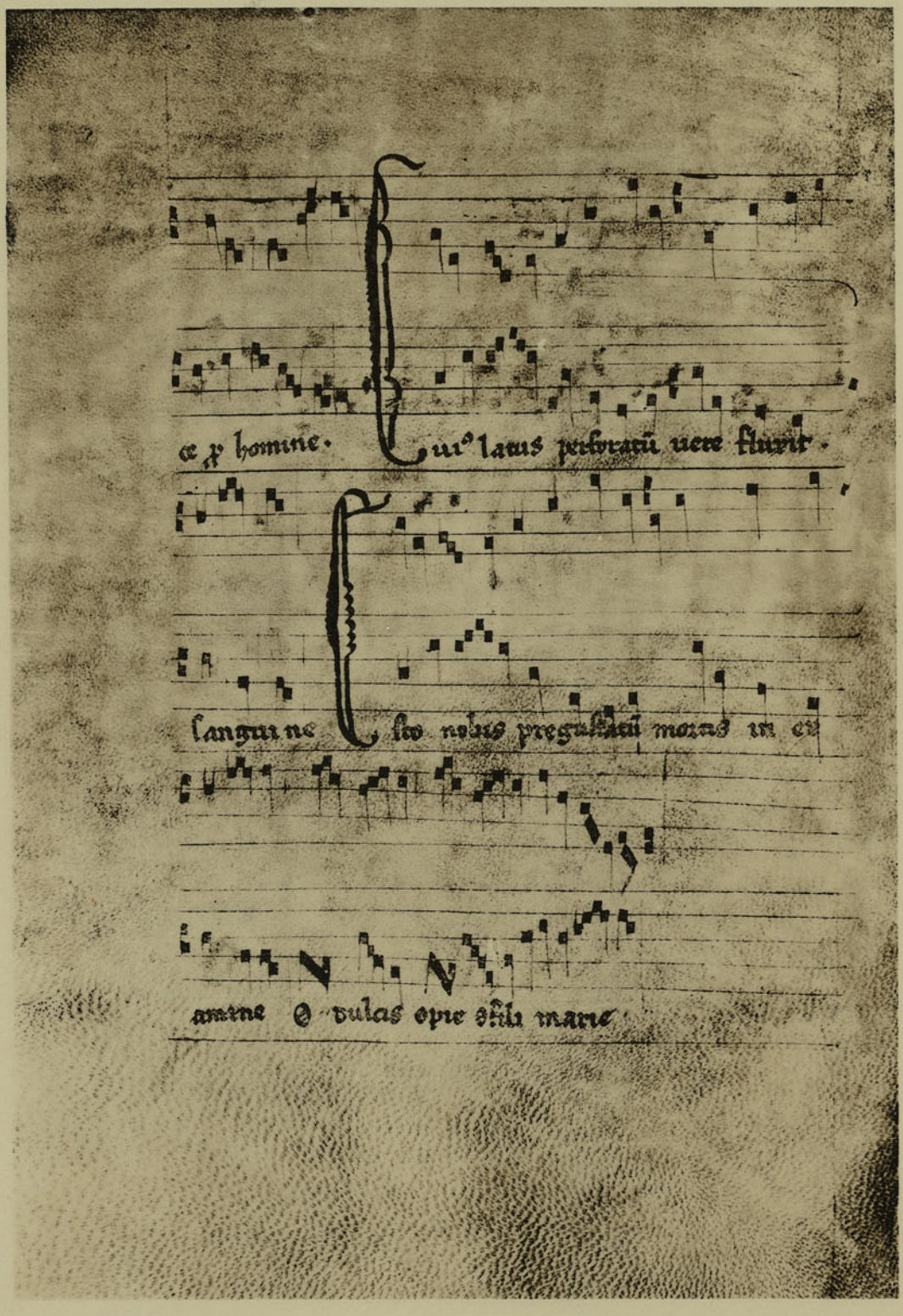
ce p homine. Cui⁹ latus perforatū uere fluxit.
sanguine sto nobis pregustatū mortis in er
amine O dulcis opie ꝯfili marie

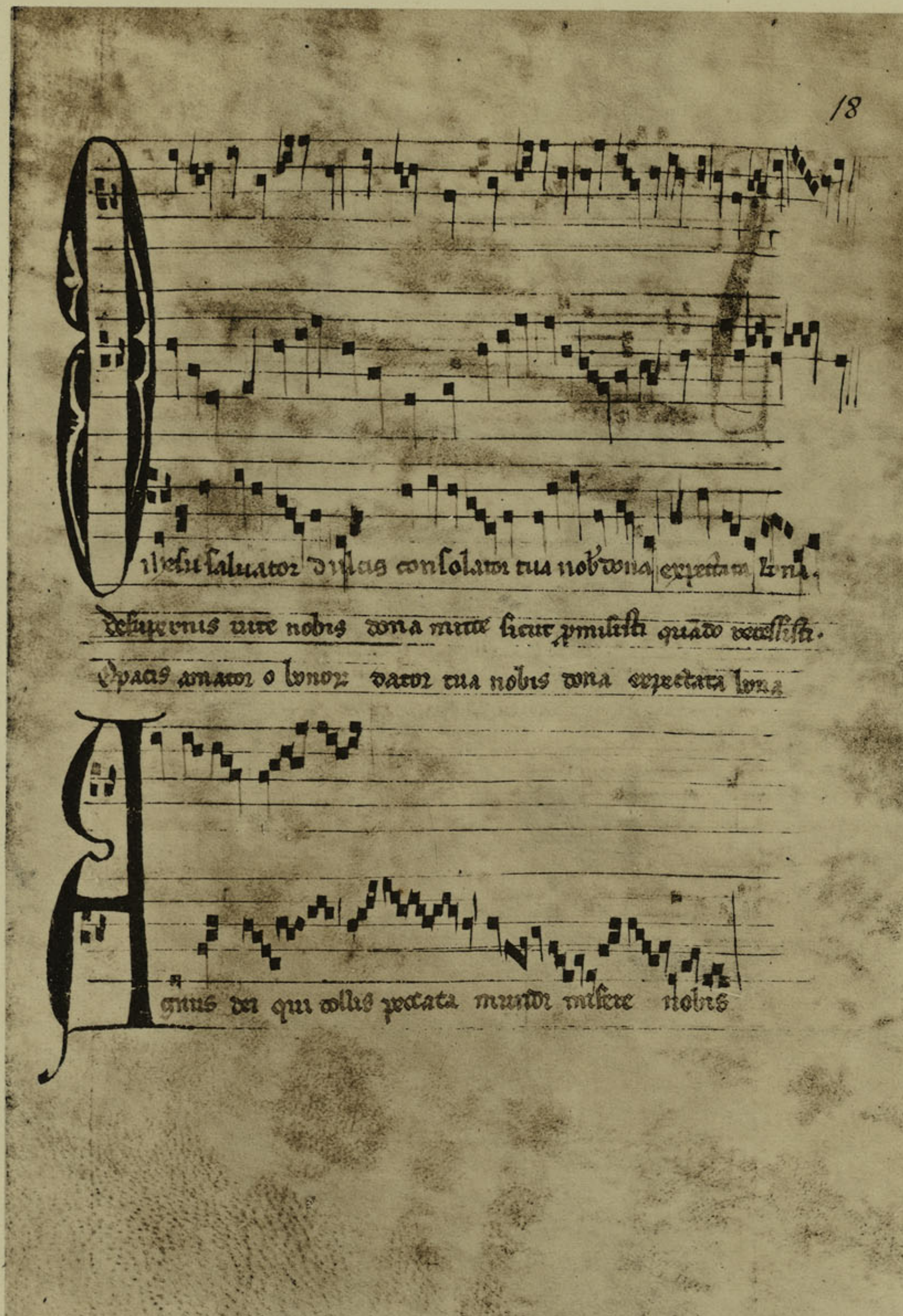
18
iesu saluator consolari tua nobis bona
nobis bona mitte sicut
tua nobis bona expectata bona
gnus dei qui tollis peccata mundi nobis

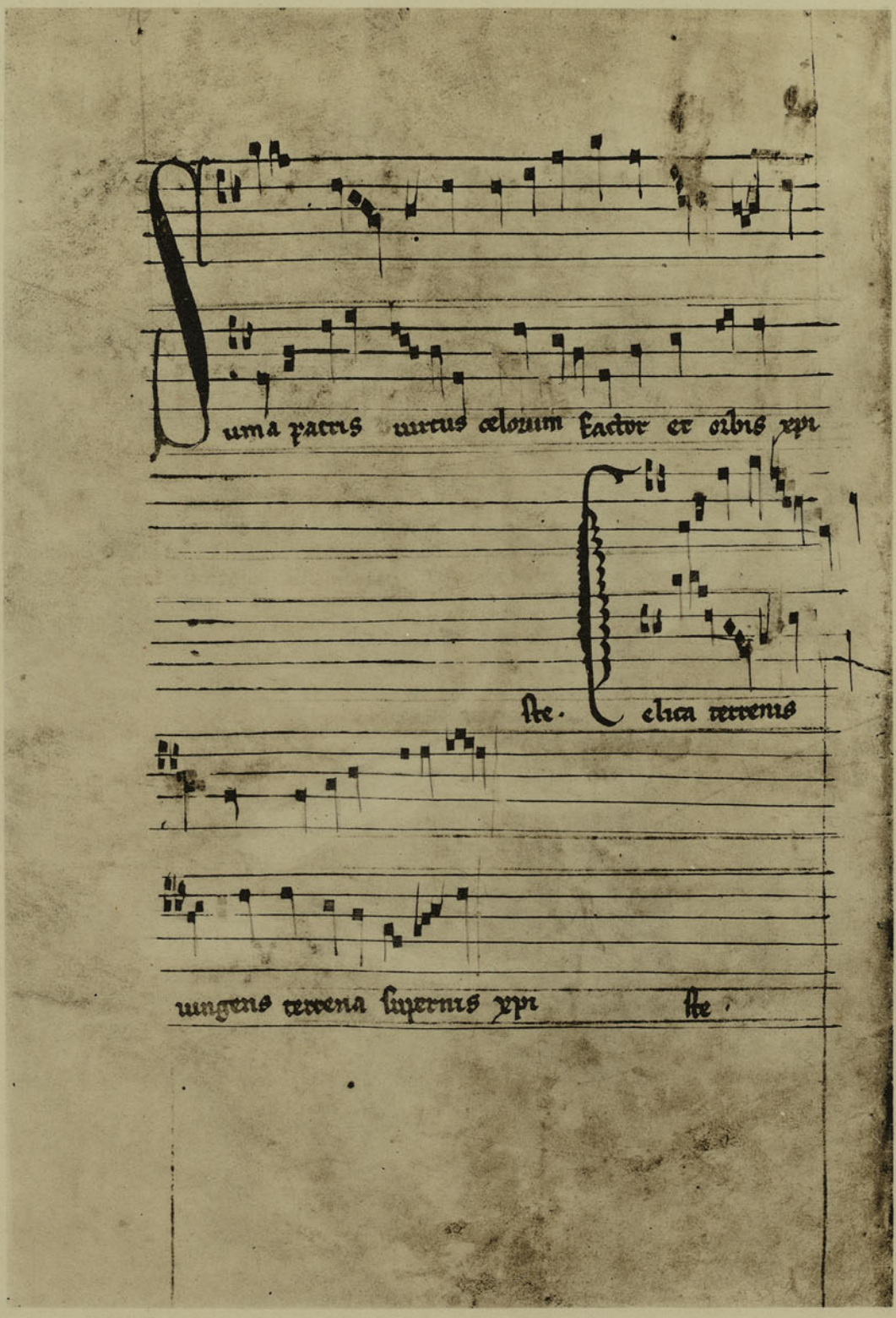
Suma patris uirtus celorum factor et orbis xpi
ste. Celica terrenis
iungens terrena supernis xpi ste

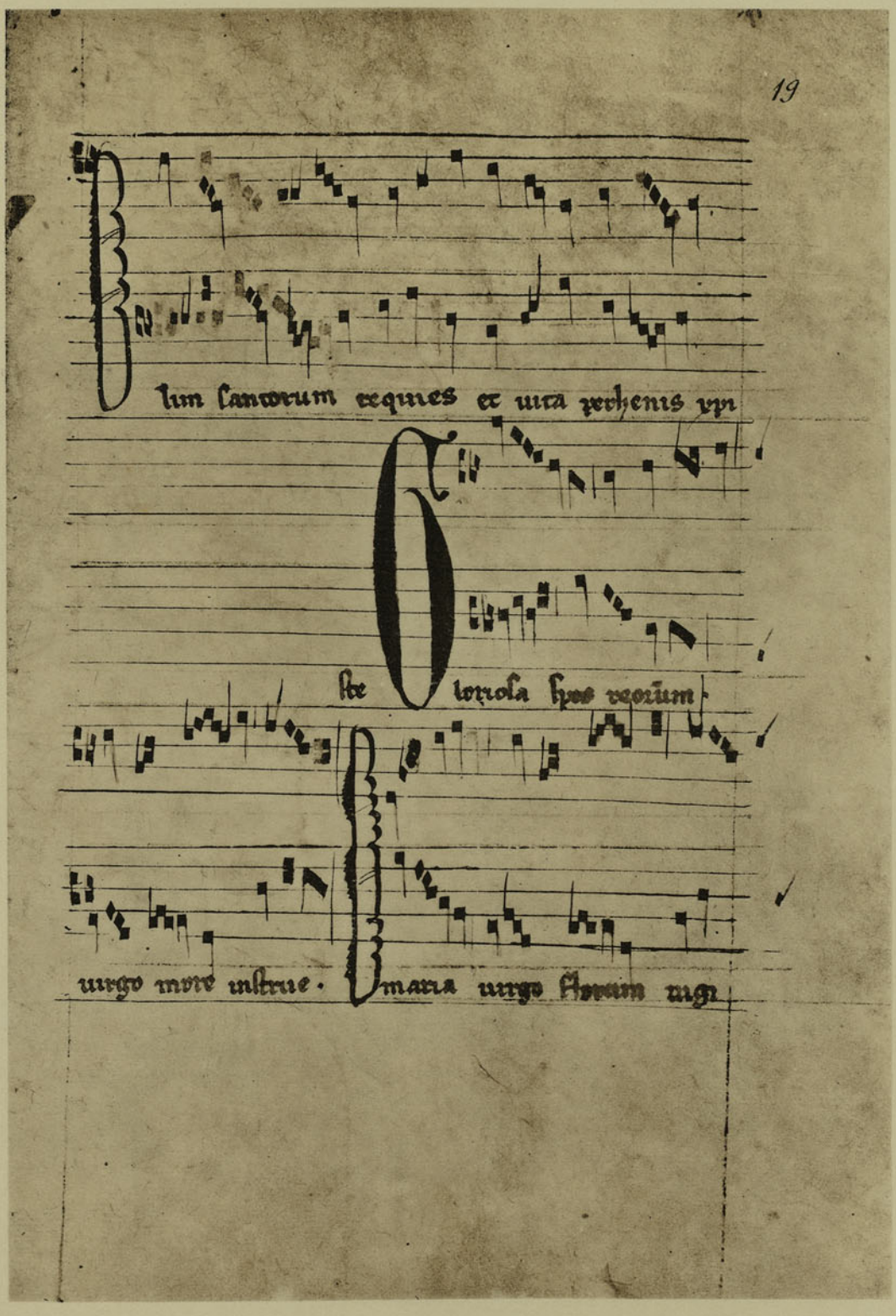
lim sanctorum requies et uita perhenis ypi
ste
loriosa spes reorum
uirgo more instrue.
maria uirgo florum uigi

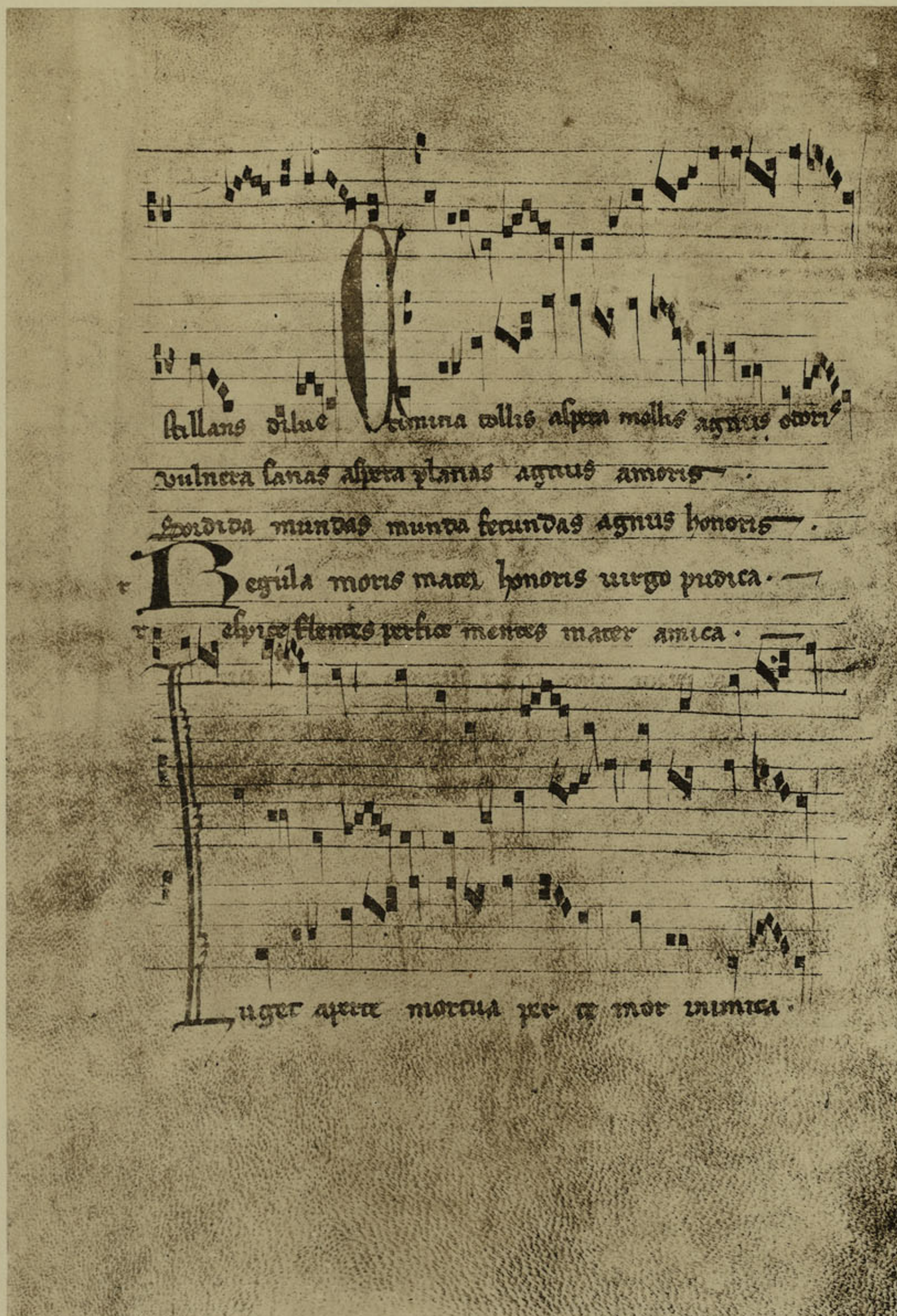
crimina tollis aspera mollis agnus odoris
uulnera sanas aspera planas agnus amoris
sordida mundas munda fecundas agnus honoris
Regula moris mater honoris uirgo pudica
flentes perfice mentes mater amica
Luget aperte mortua per te mors inimica

Mortis dira ferens ut nostra pianda piares

Ad uitam surgens ut nos sic iustificares

Celos ascendens ubi nos in pace loquares

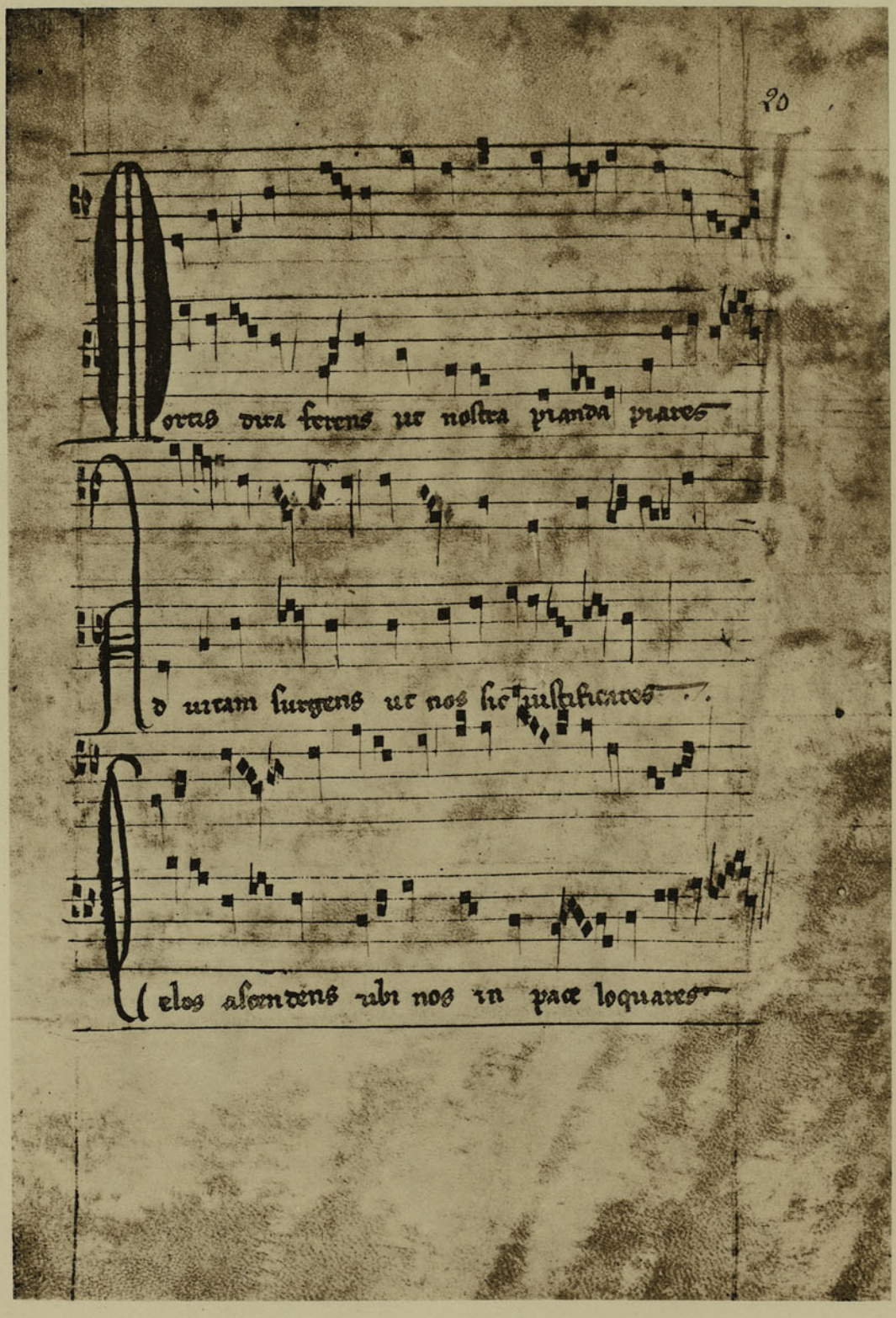

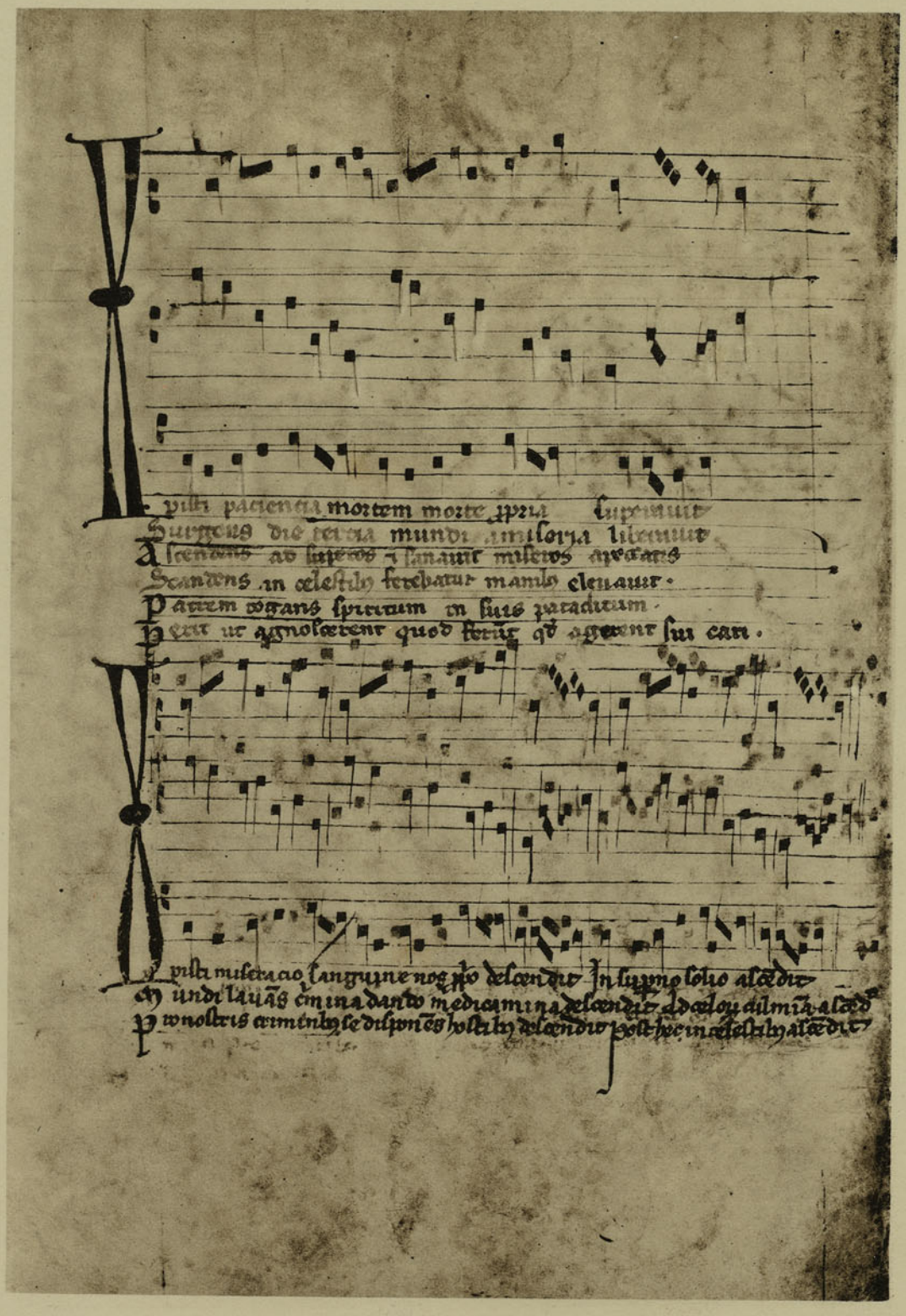

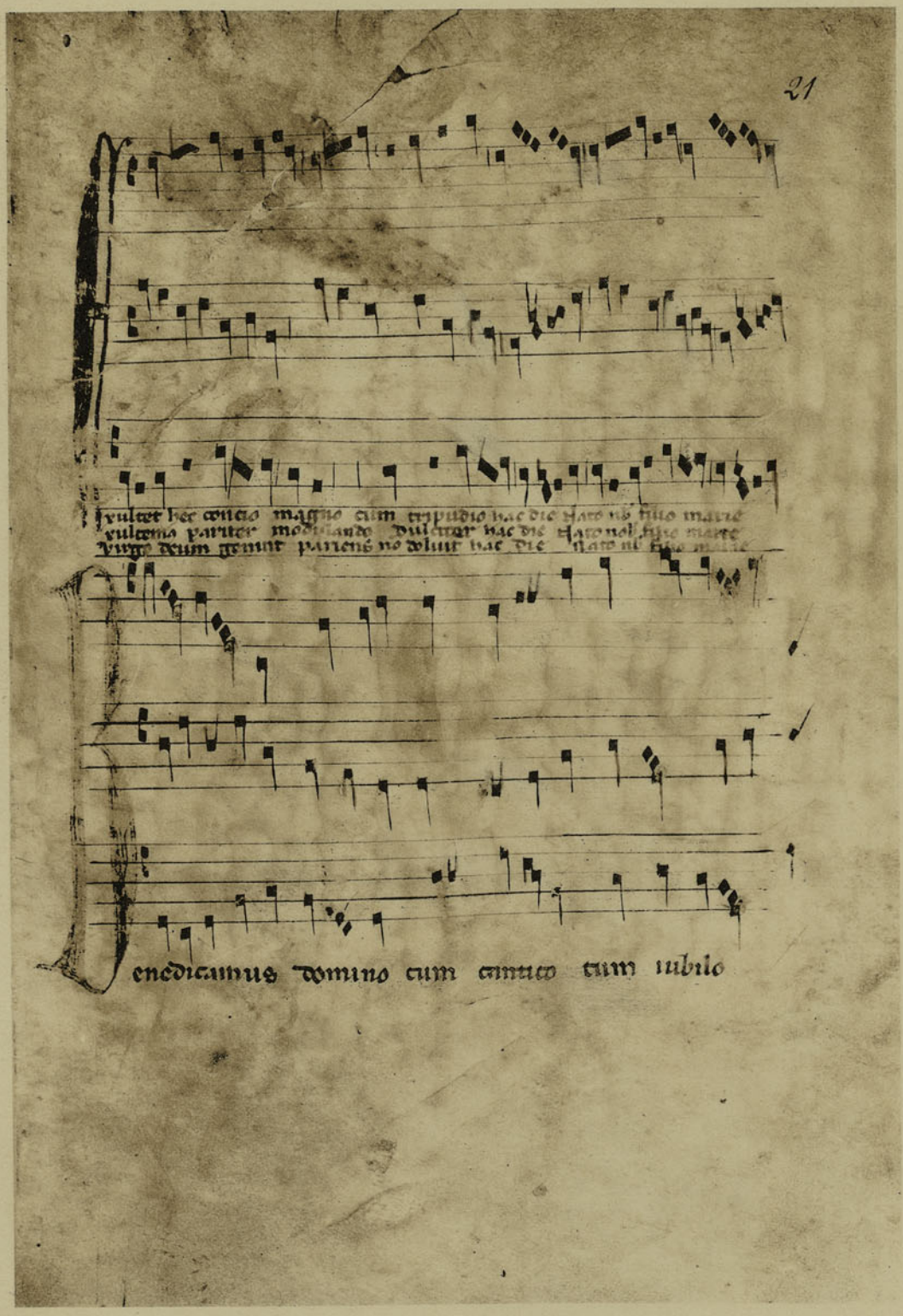
benedicamus domino cum cantico cum iubilo

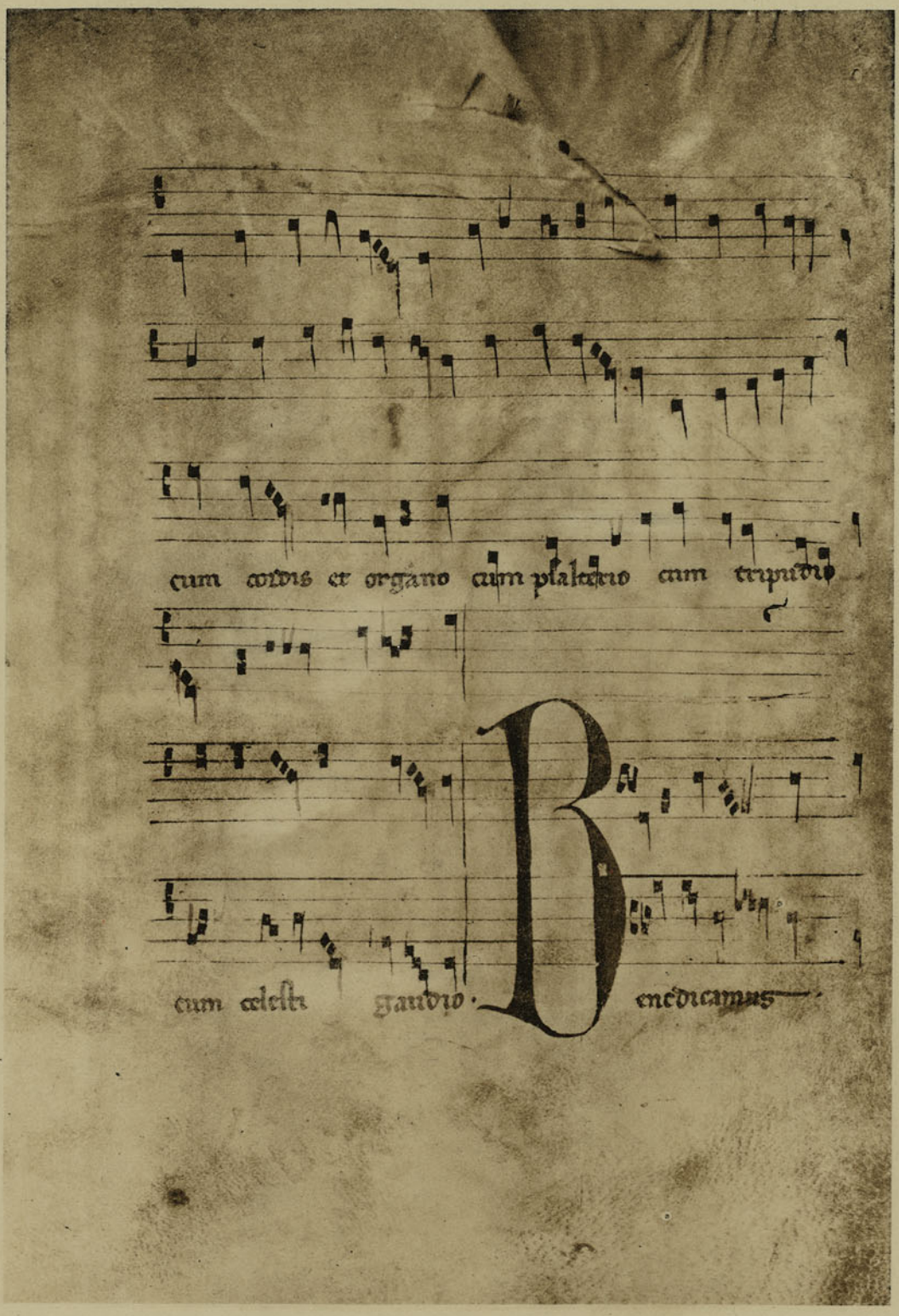
cum cordis et organo cum psalterio cum tripudio
cum celesti gaudio · Benedicamus

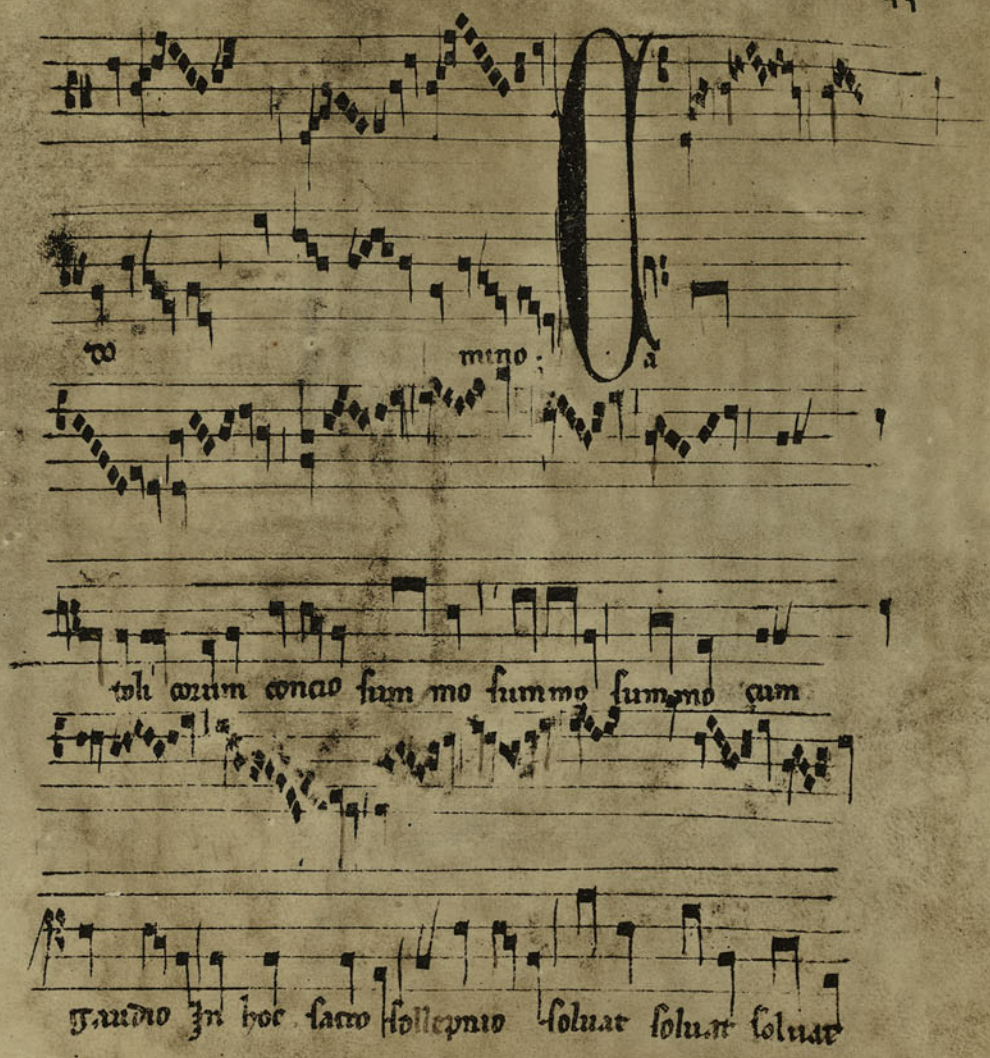
mino
toli corum concio sum mo summo summo cum
gaudio In hoc sacro sollepnio soluat soluat soluat

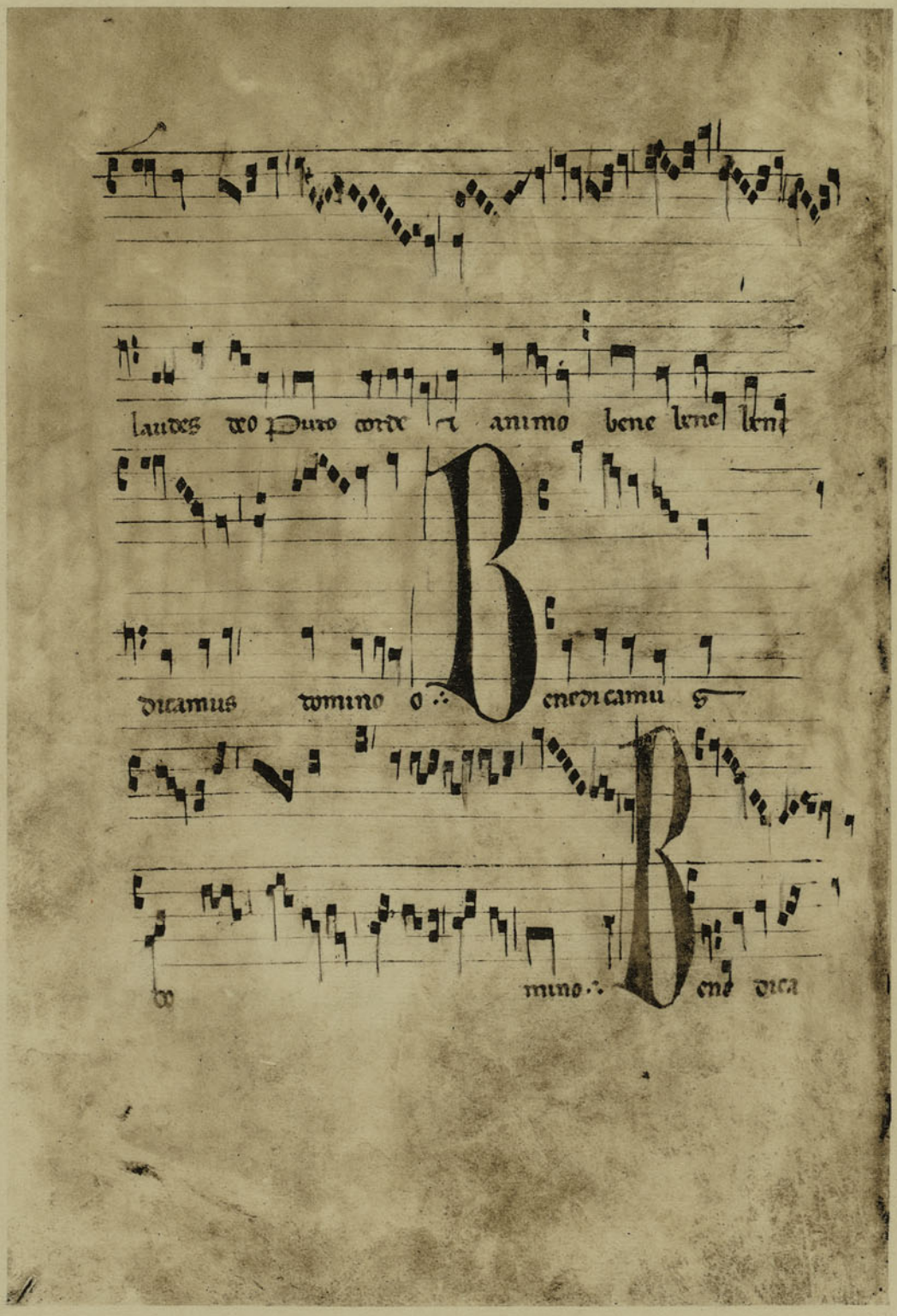

laudes deo puro corde et animo bene bene bene

dicamus domino o ∴ Benedicamus

do mino ∴ Bene dica

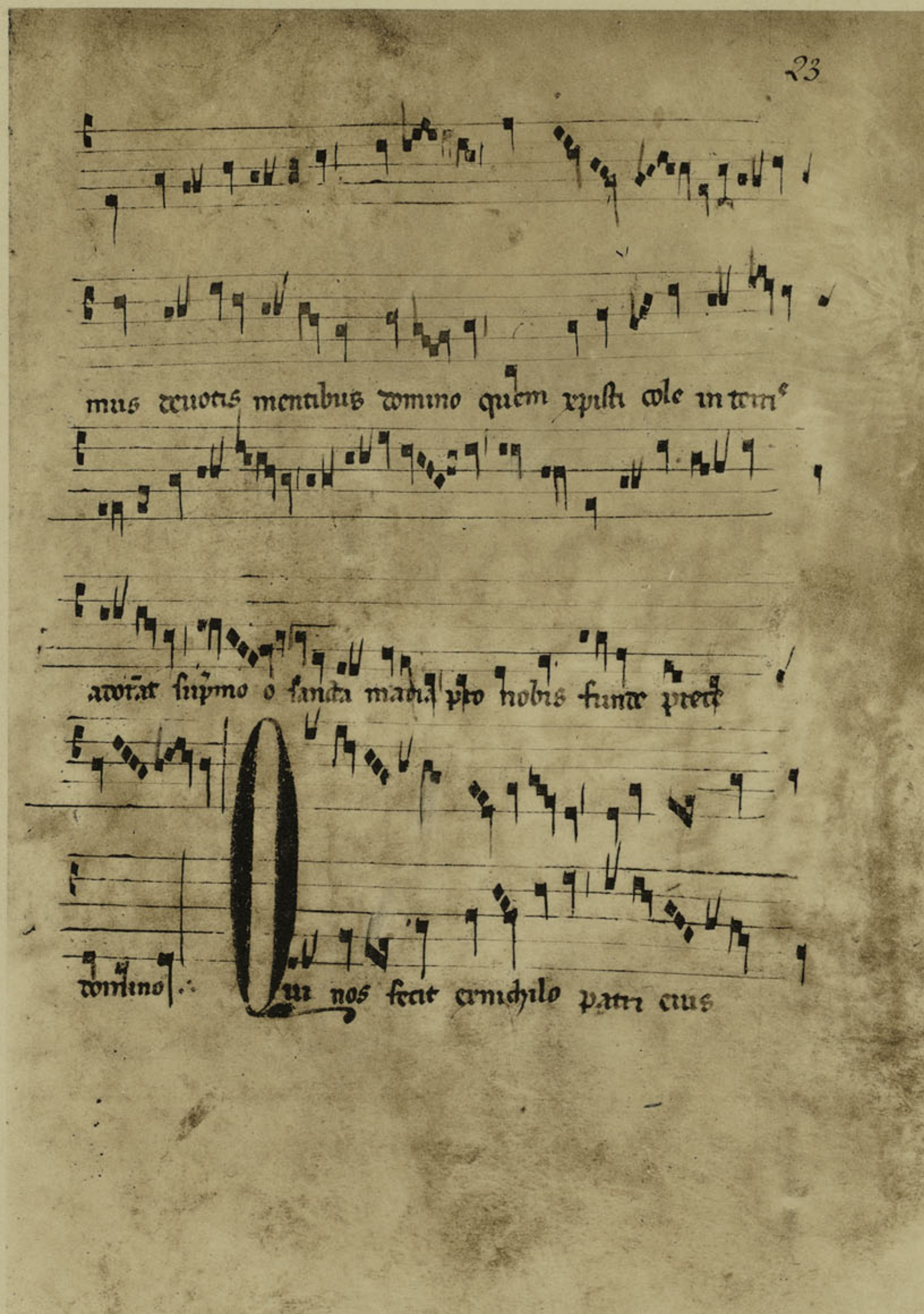
23
mus deuotis mentibus domino quem xpisti cole in terre
adorat supmo o sancta maria pro nobis funde preces
domino. Qui nos fecit ex nichilo patri eius

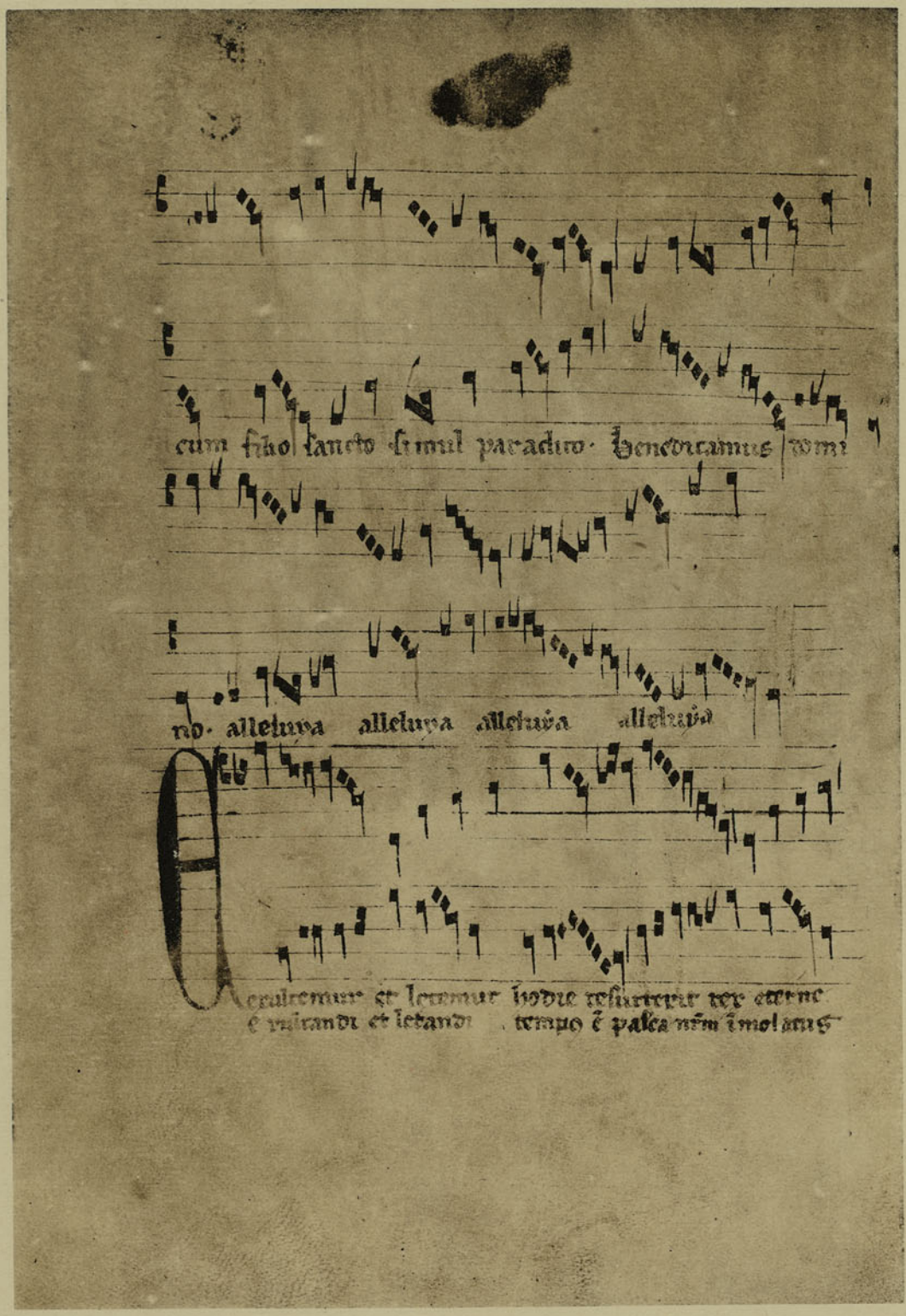
cum filio sancto simul paraclito · benedicamus domi
no · alleluya alleluya alleluya alleluya
Exultemur et letemur hodie resurrexit rex eterne
e vultandi et letandi tempus e pasca nrm imolatus

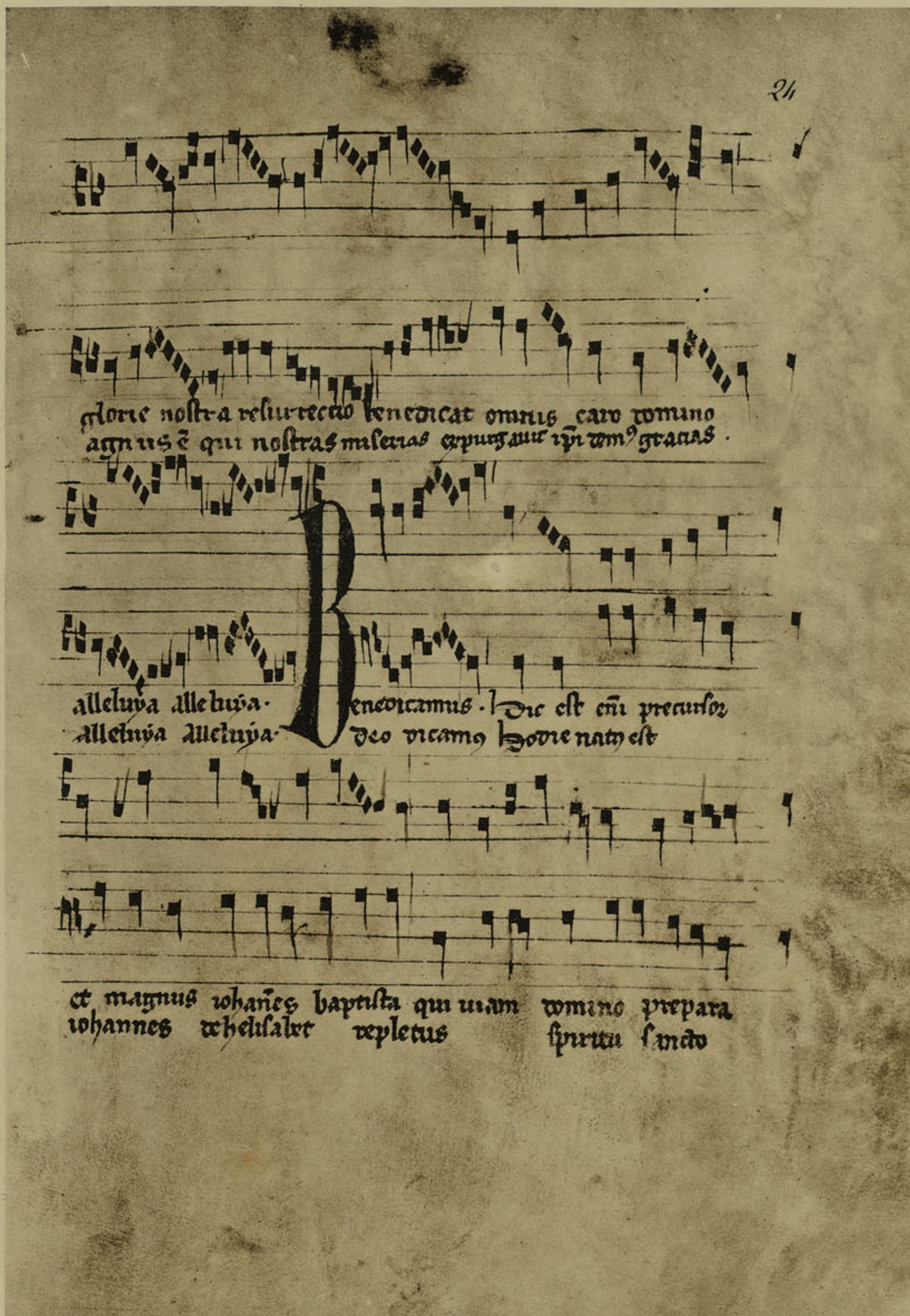
24
glorie nostra resurrectio benedicat omnis caro domino
agnus est qui nostras miserias expurgauit ipsi demus gratias
alleluya alleluya · Benedicamus · Hic est enim precursor
alleluya alleluya · Deo dicamus Hodie natus est
et magnus iohannes baptista qui uiam domino prepara
iohannes ex helisabet repletus spiritu sancto

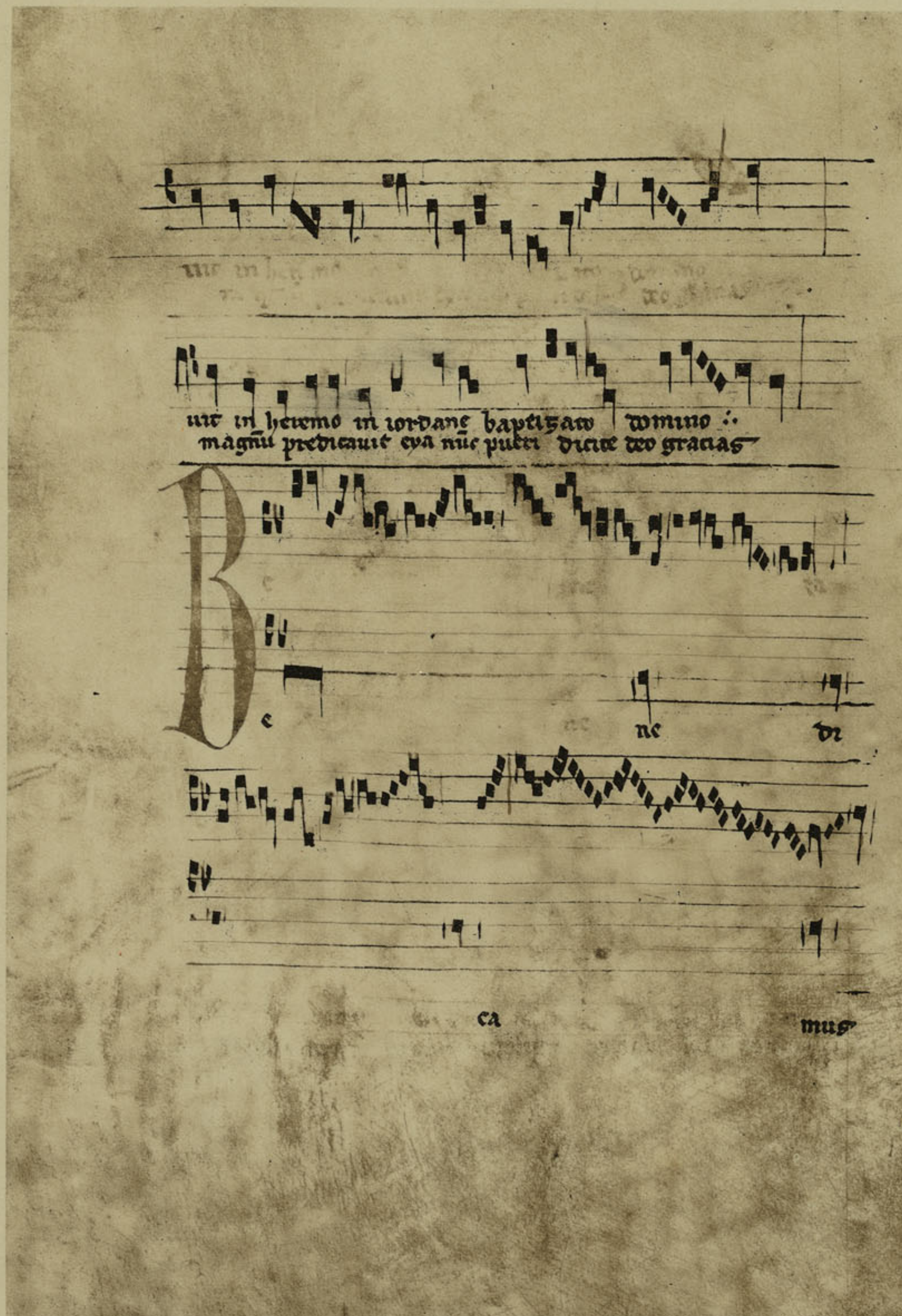
uit in heremo in iordane baptizato domino ∴
magnū predicauit eya nūc pueri dicite deo gracias
e
ne
di
ca
mus

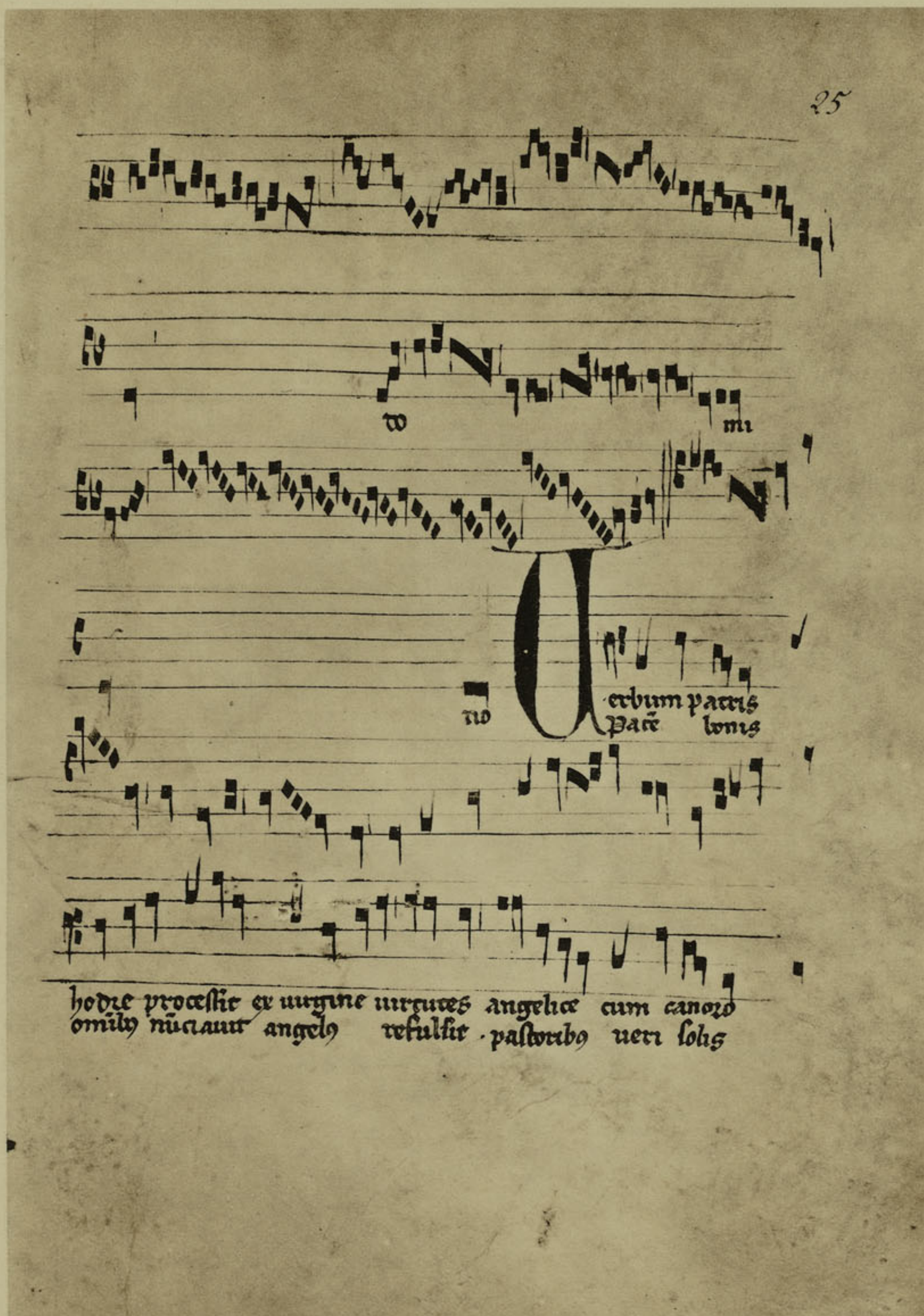
25
to
mi
no
Verbum patris
Parte lonis
hodie processit ex uirgine uirtutes angelice cum canoro
omnib9 nūciauit angel9 refulsit · pastorib9 ueri solis

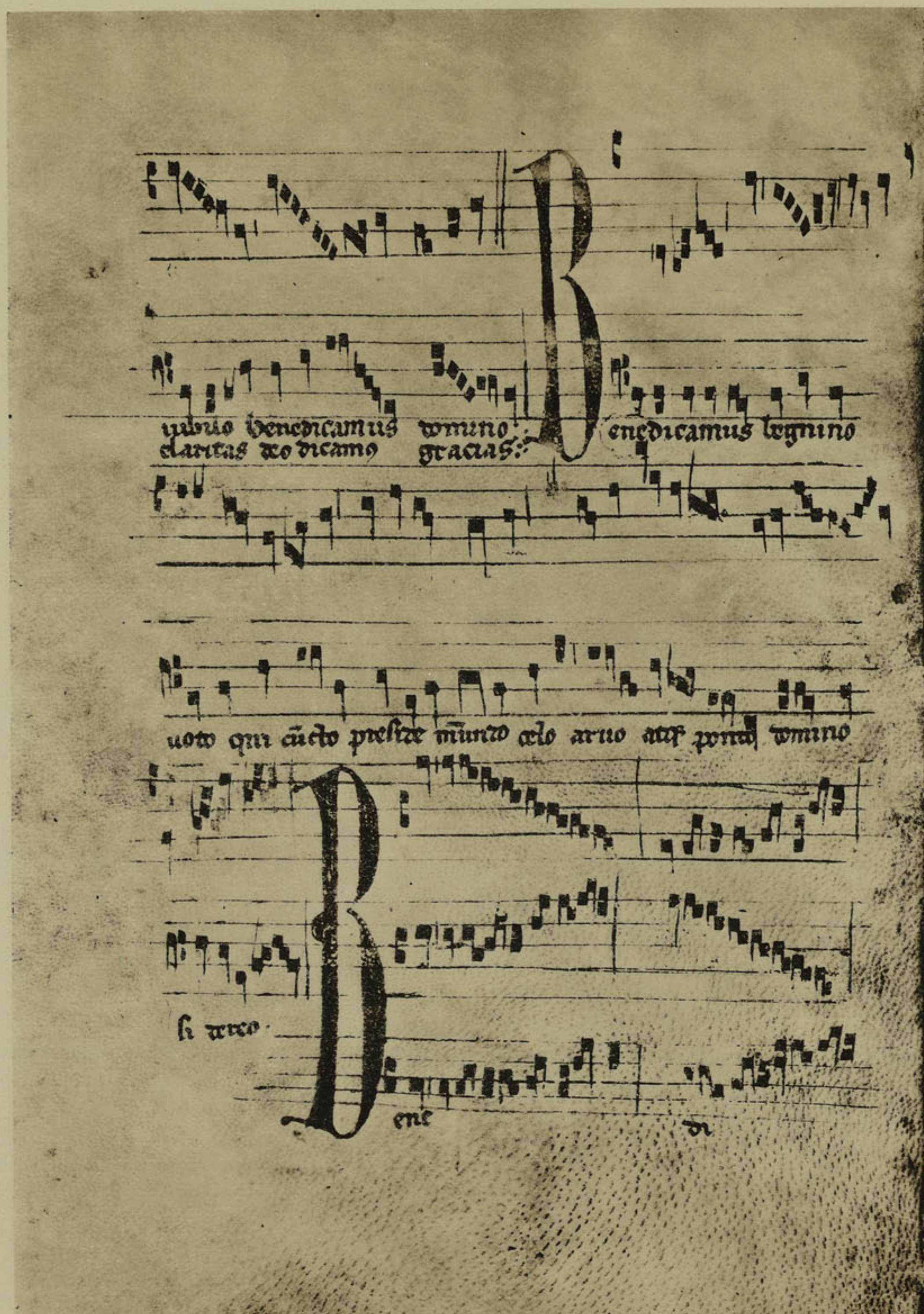

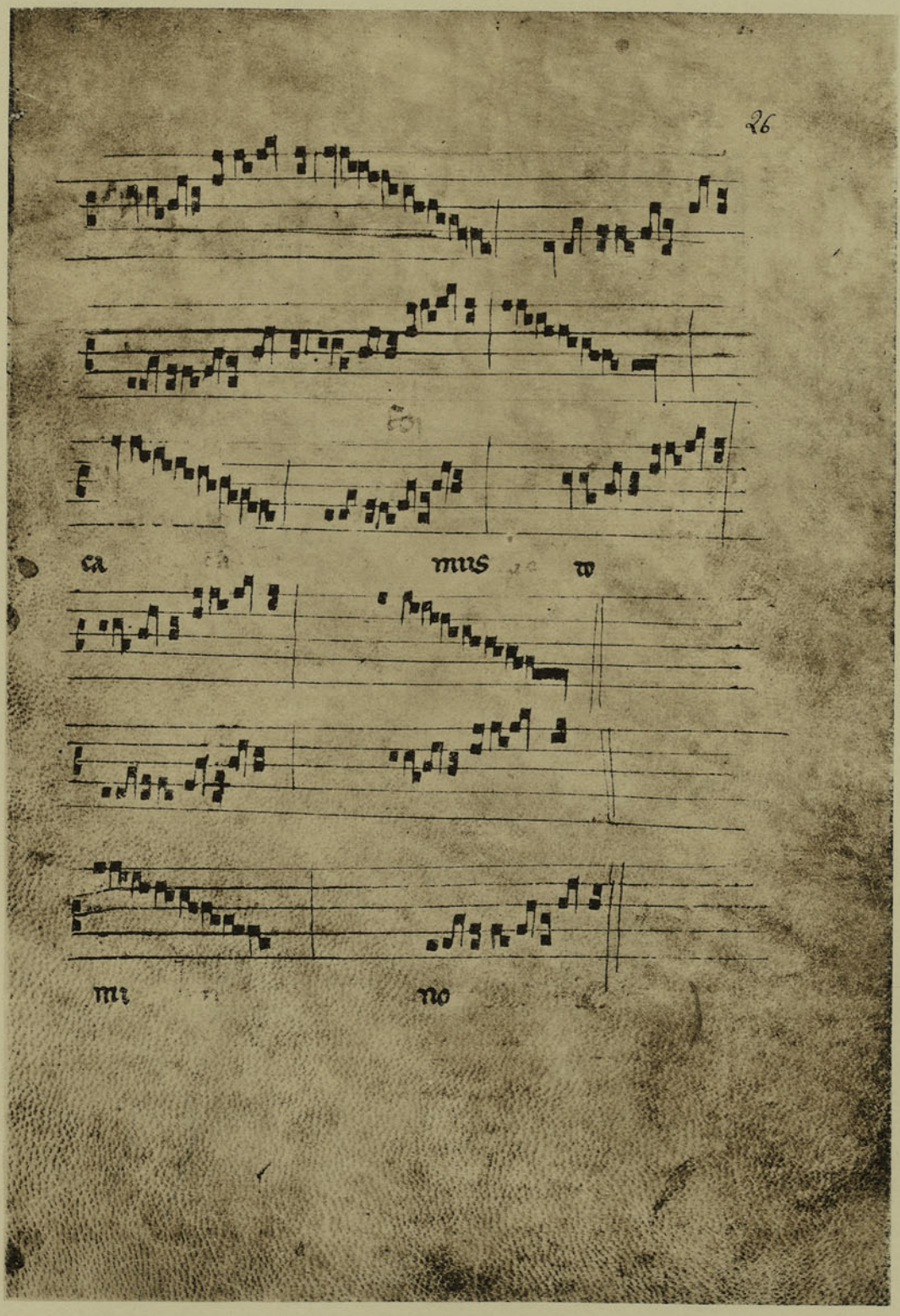
ca
mus
w
mi
no

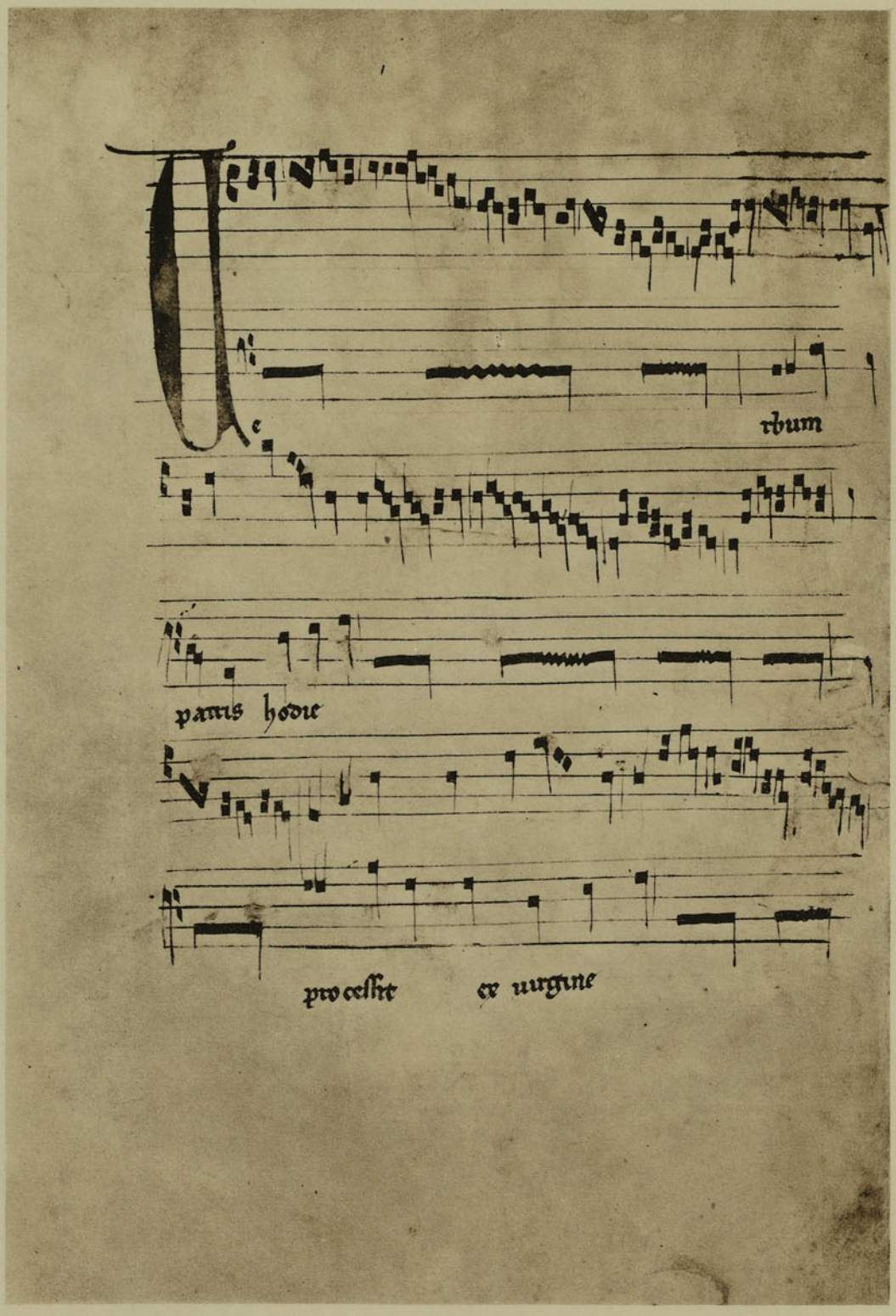
rbum
paris hodie
procesſit ex uirgine

uirtutes angelice cum

canoro iubilo benedicamus domino

Hec est mater

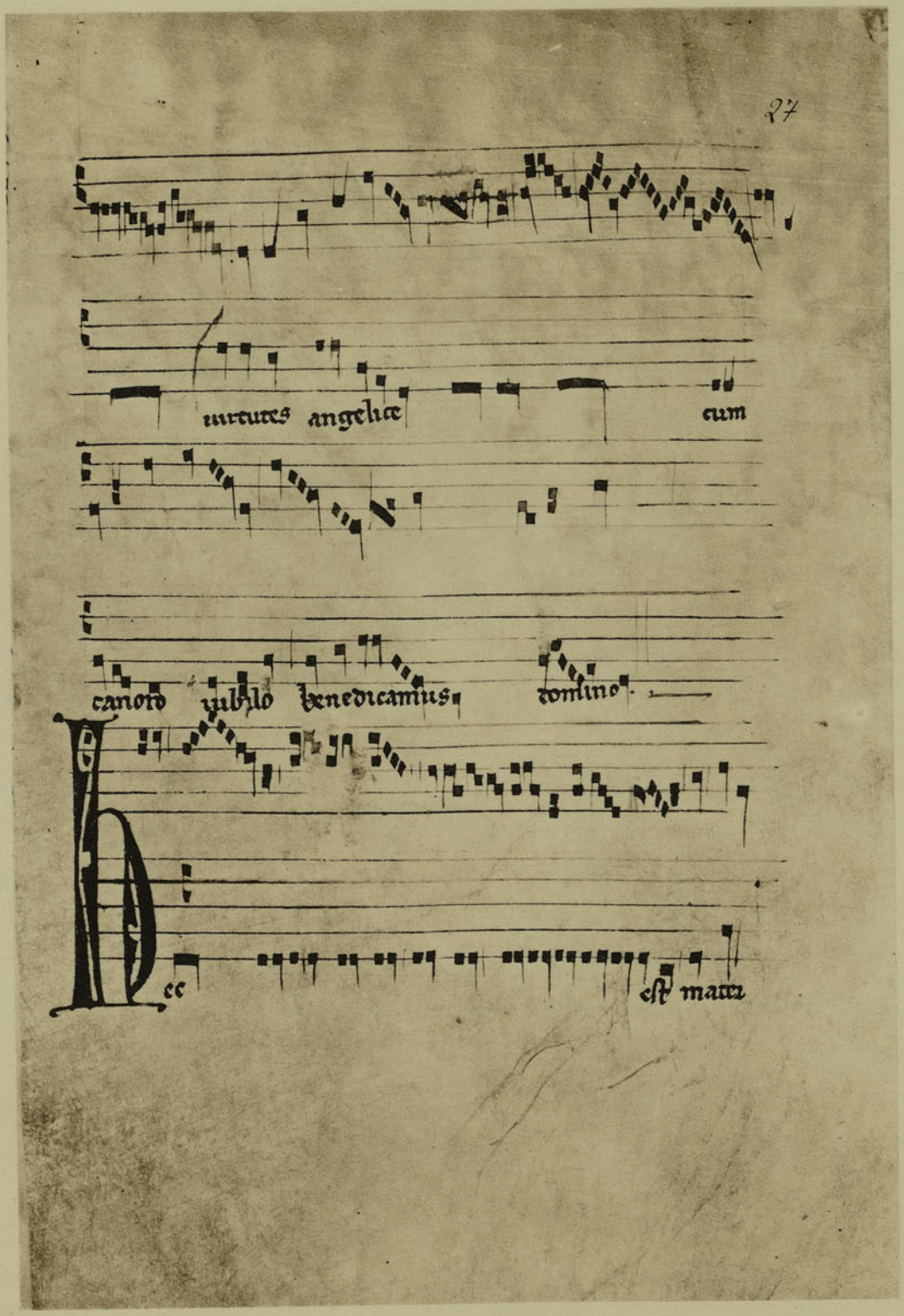

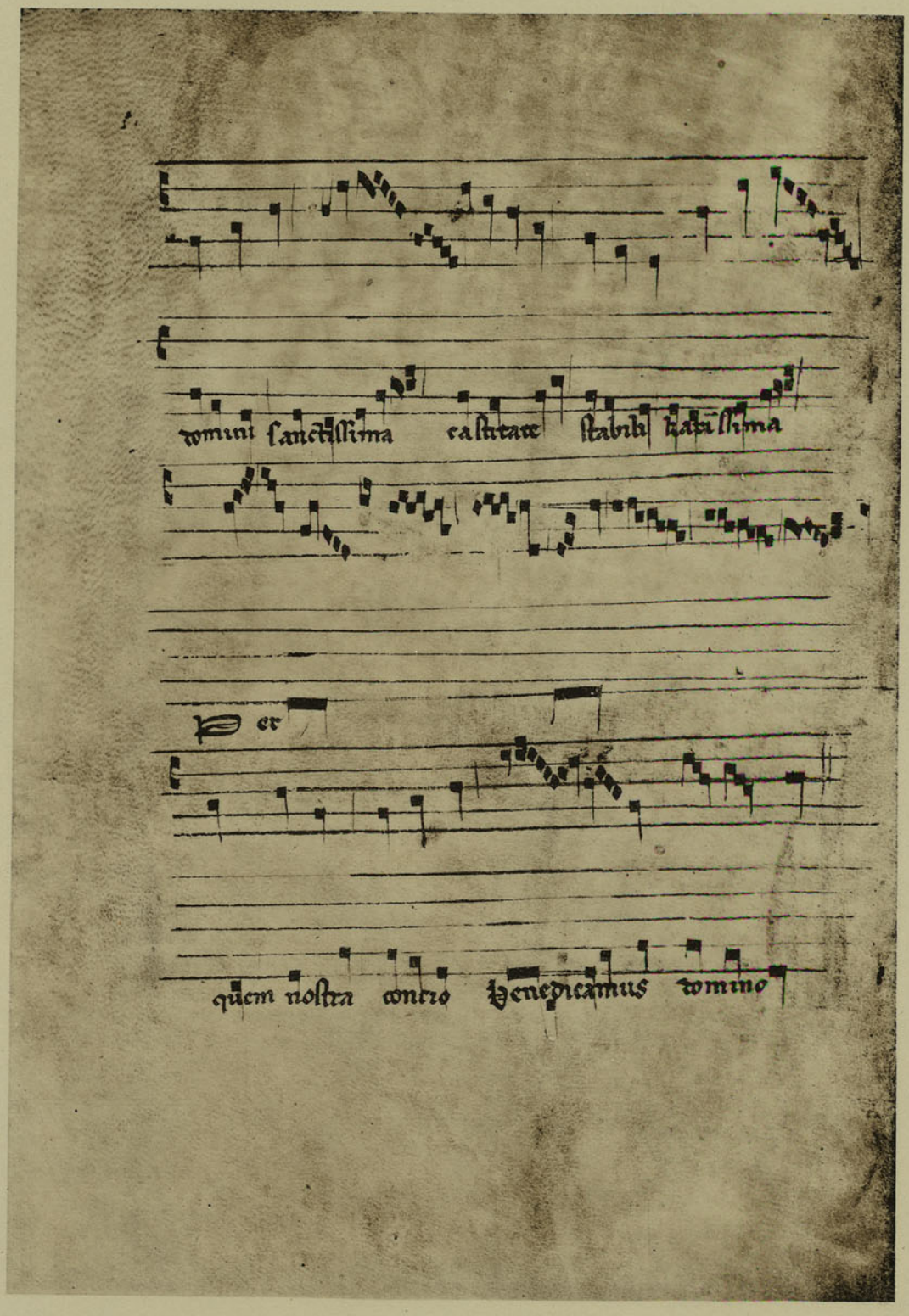

domini sanctissima castitate stabili karissima

Per

quem nostra concio benedicamus domino

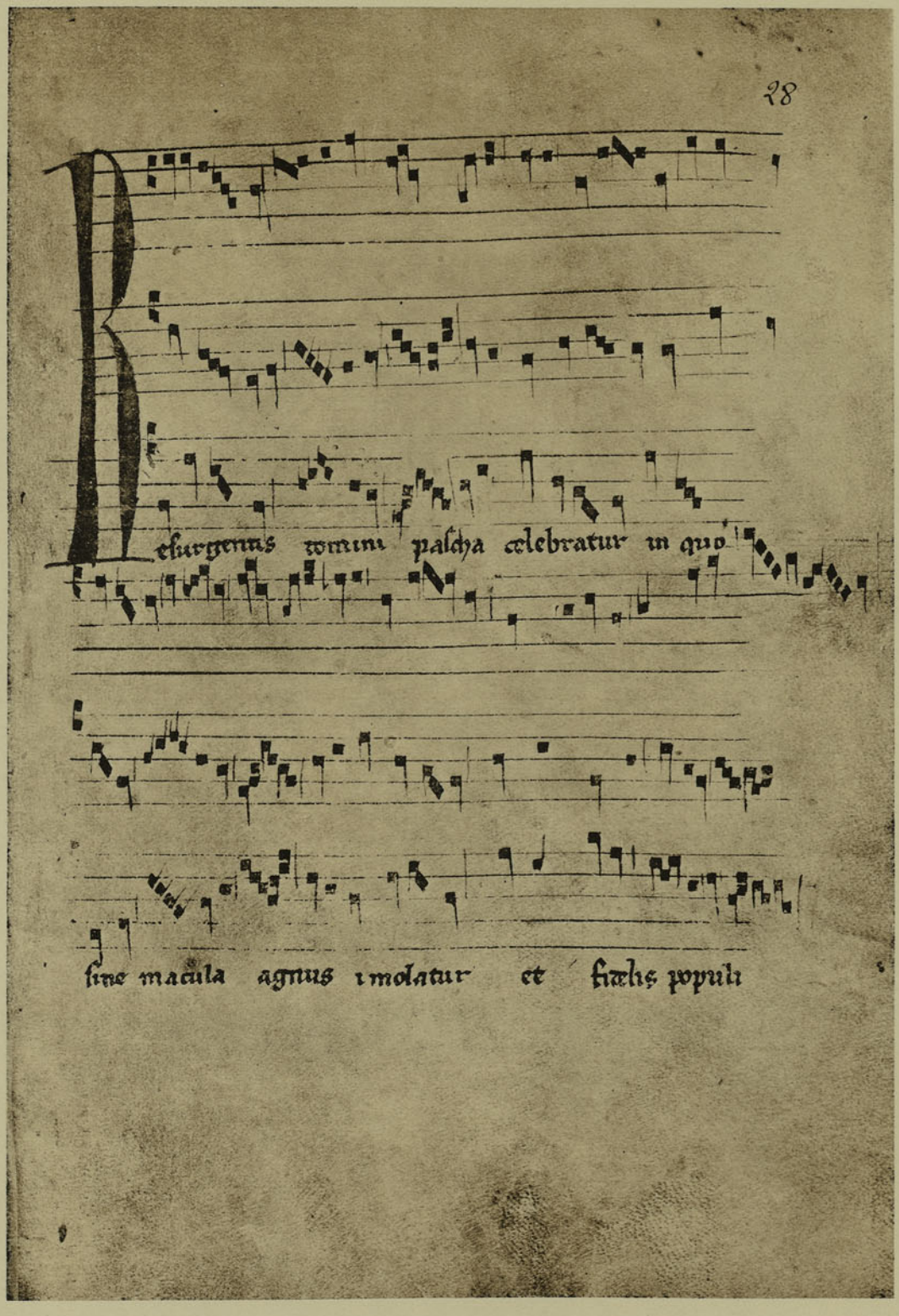
esurgentis domini pascha celebratur in quo
sine macula agnus immolatur et sanctis populi

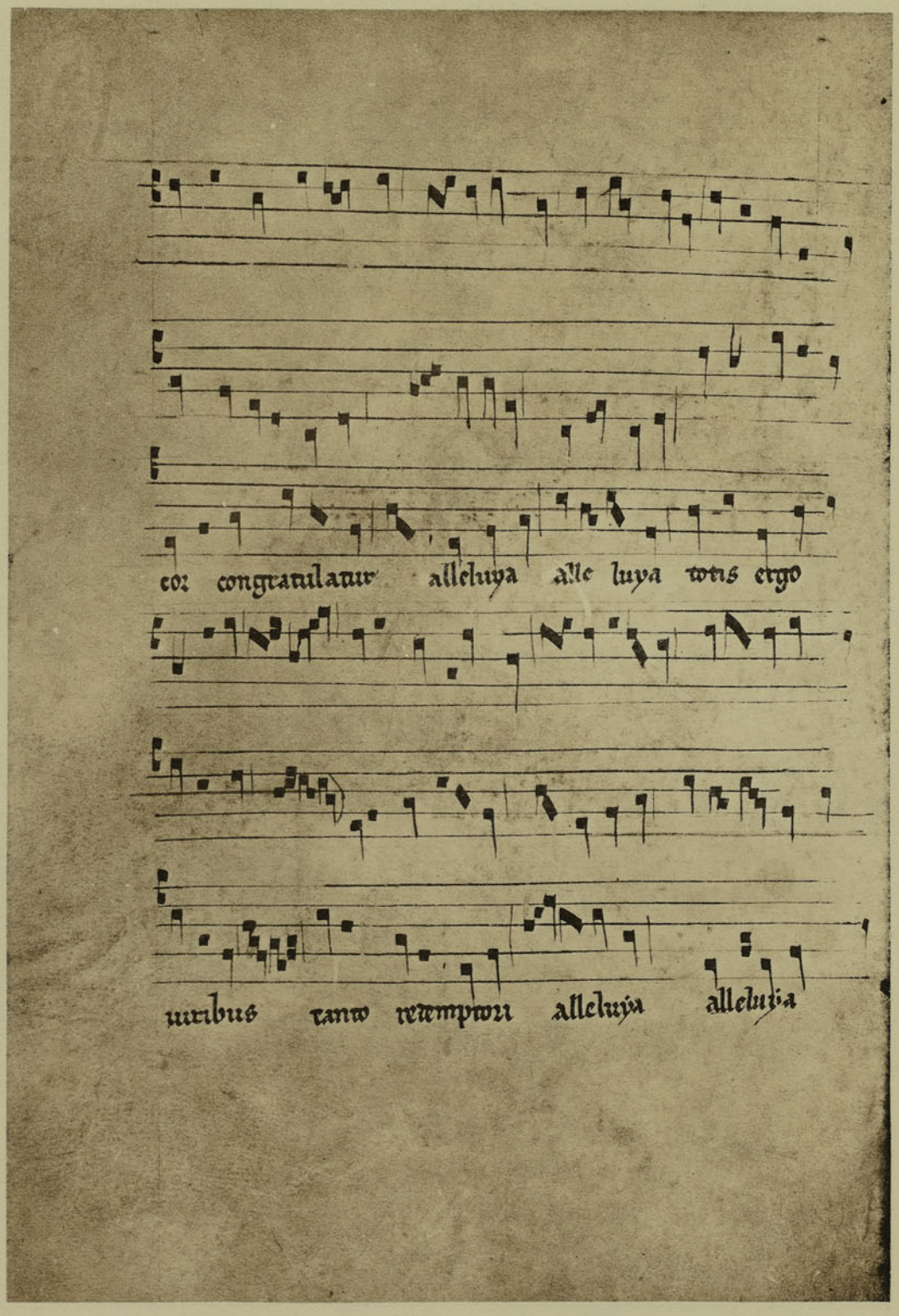

cor congratulatur alleluya alle luya totis ergo

uiribus tanto redemptori alleluya alleluya

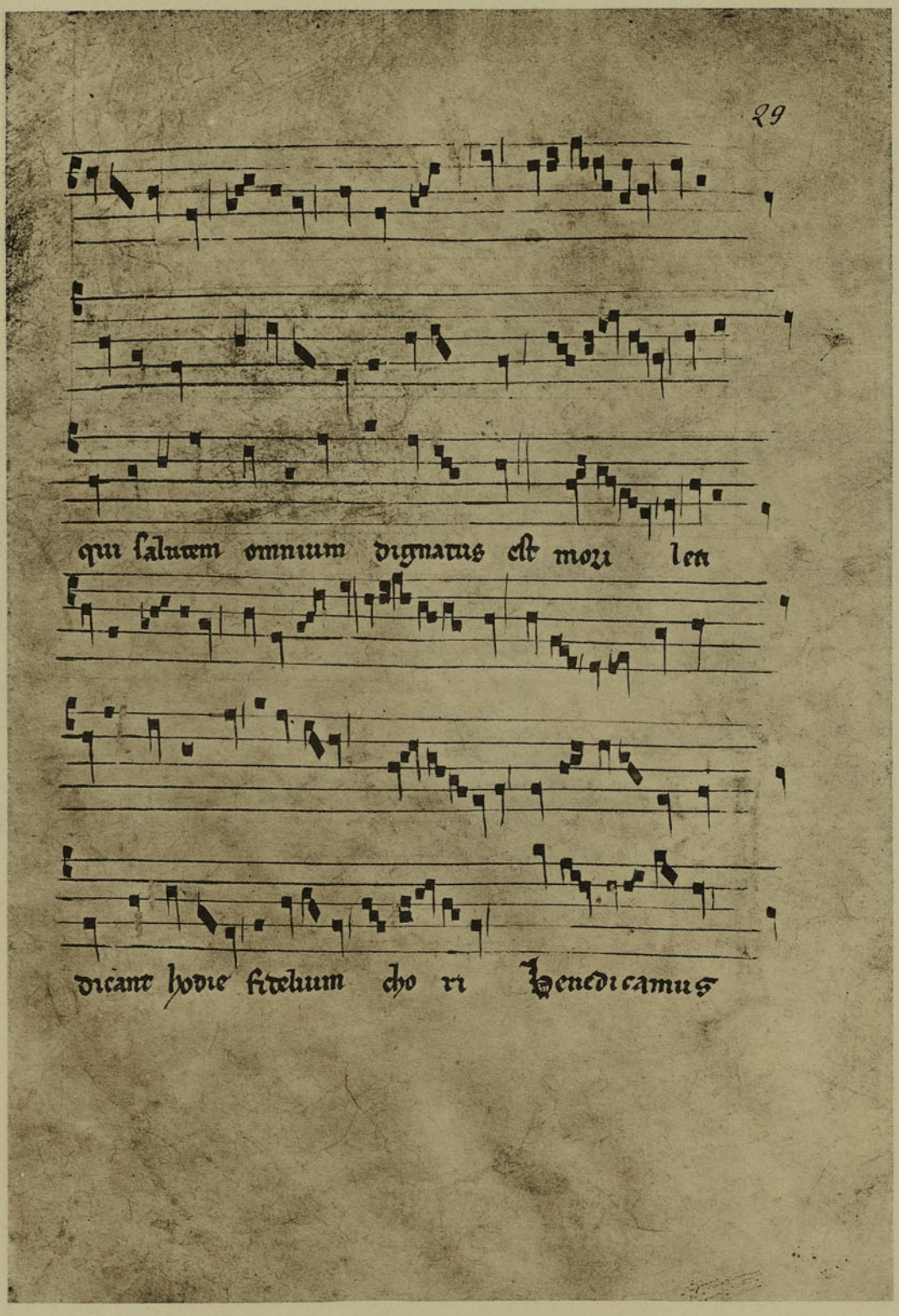
qui salutem omnium dignatus est mori lem
dicant hodie fidelium cho ri benedicamus

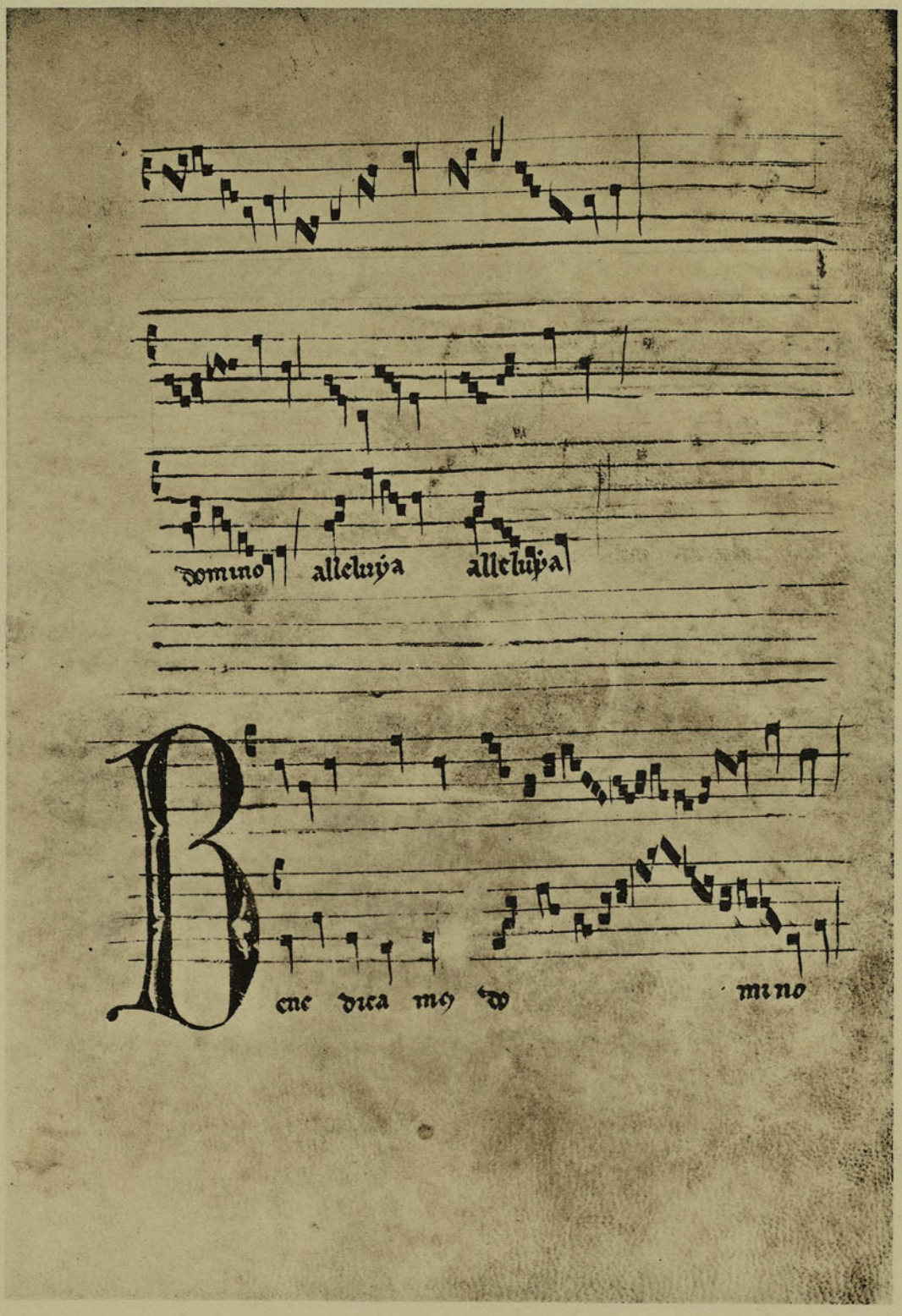
domino alleluya alleluya
ene dica mo do mino

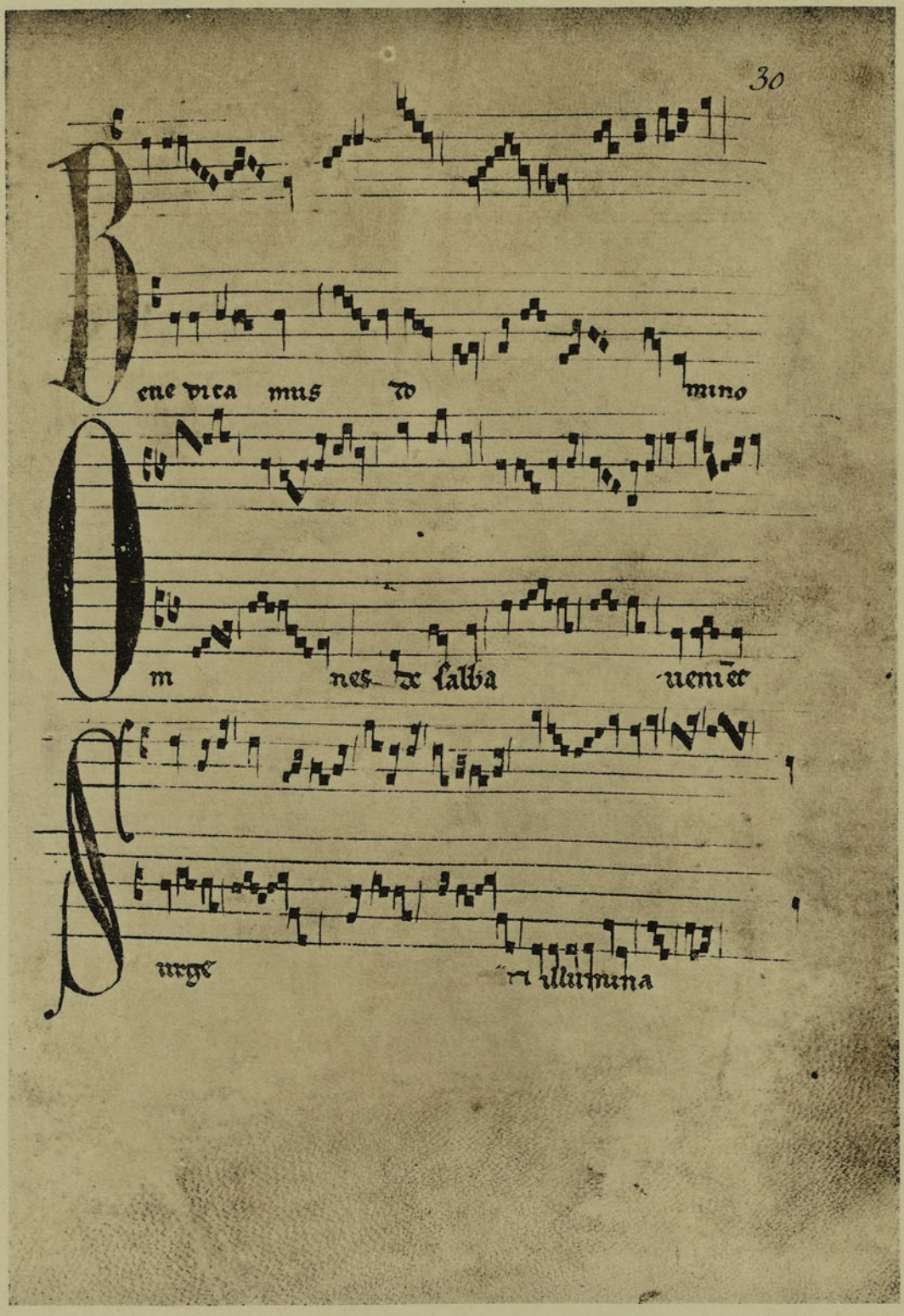
ene vica mus do mino
m nes x salva uem
urge illumina

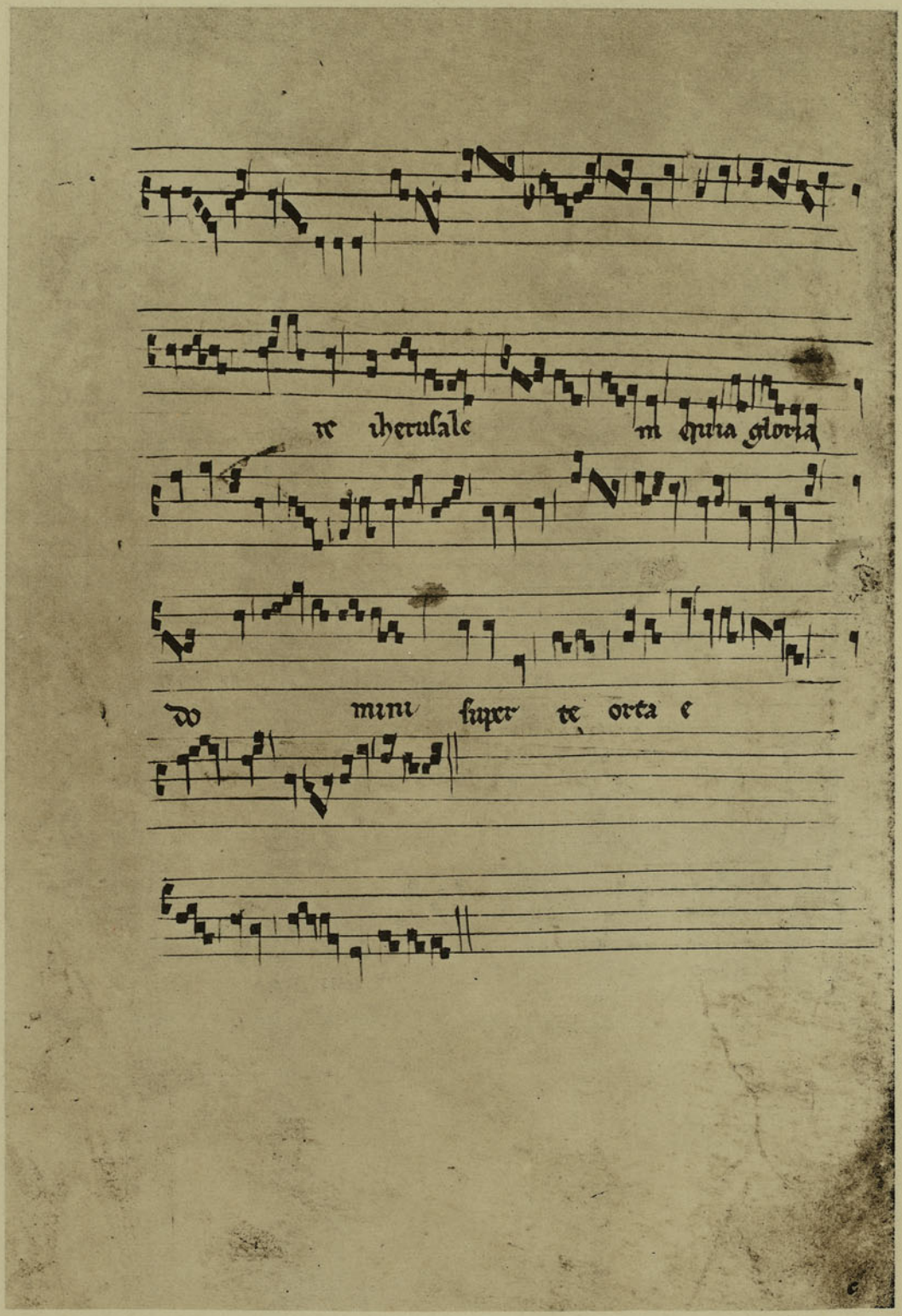
re iherusale m quia gloria
do mini super te orta e

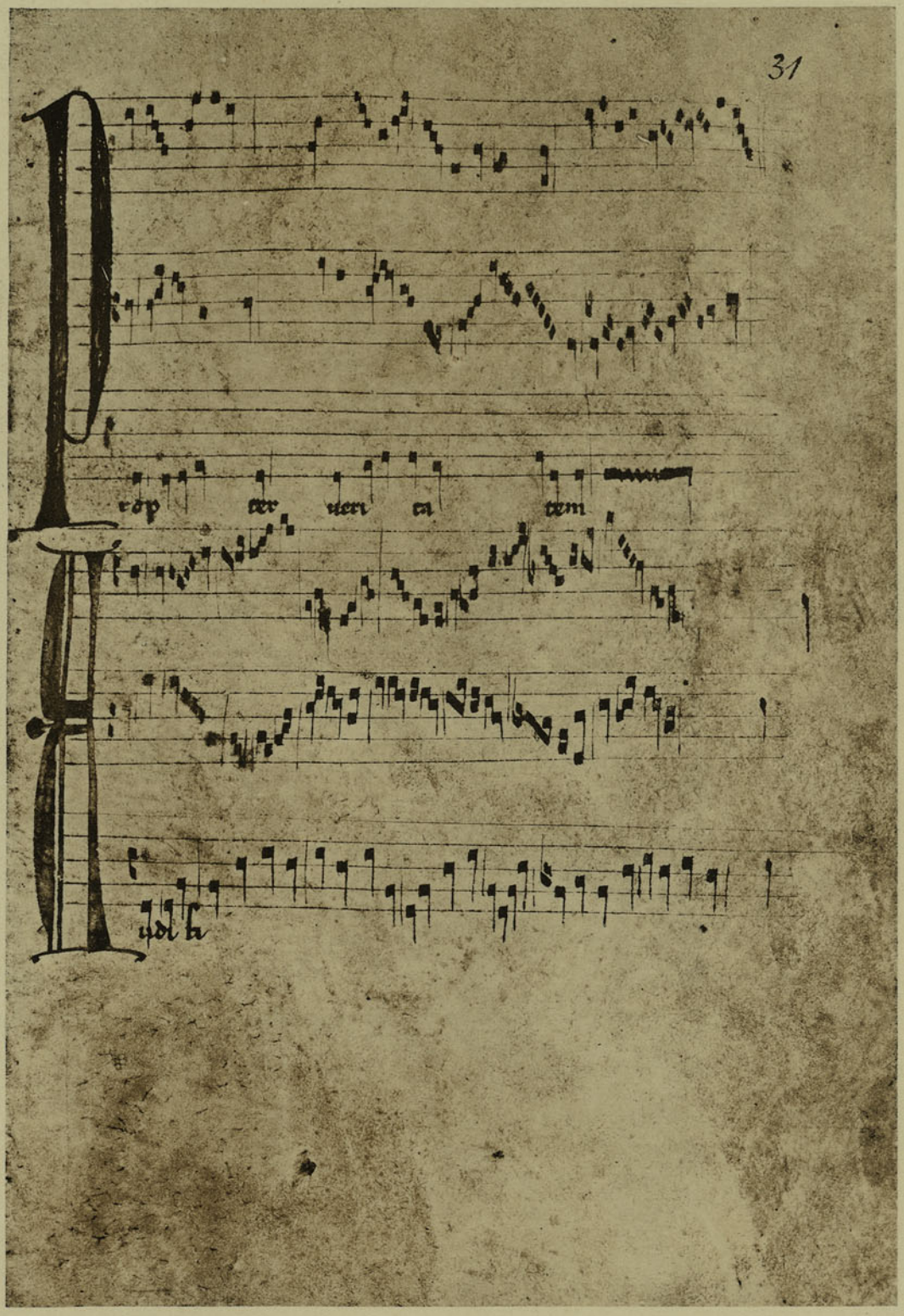
Prop ter ueri ta tem
Iudi ti

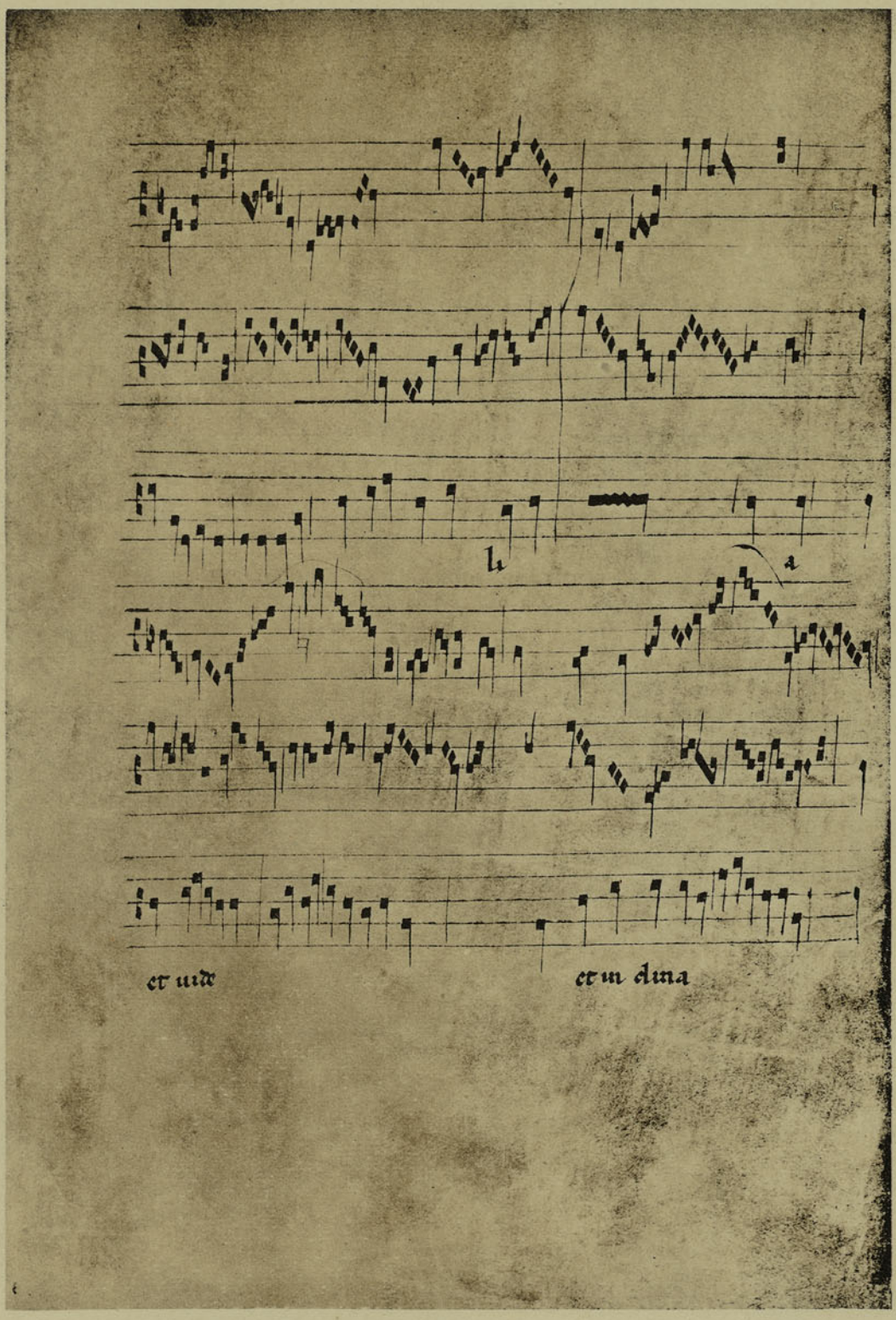
et unde
et in dna

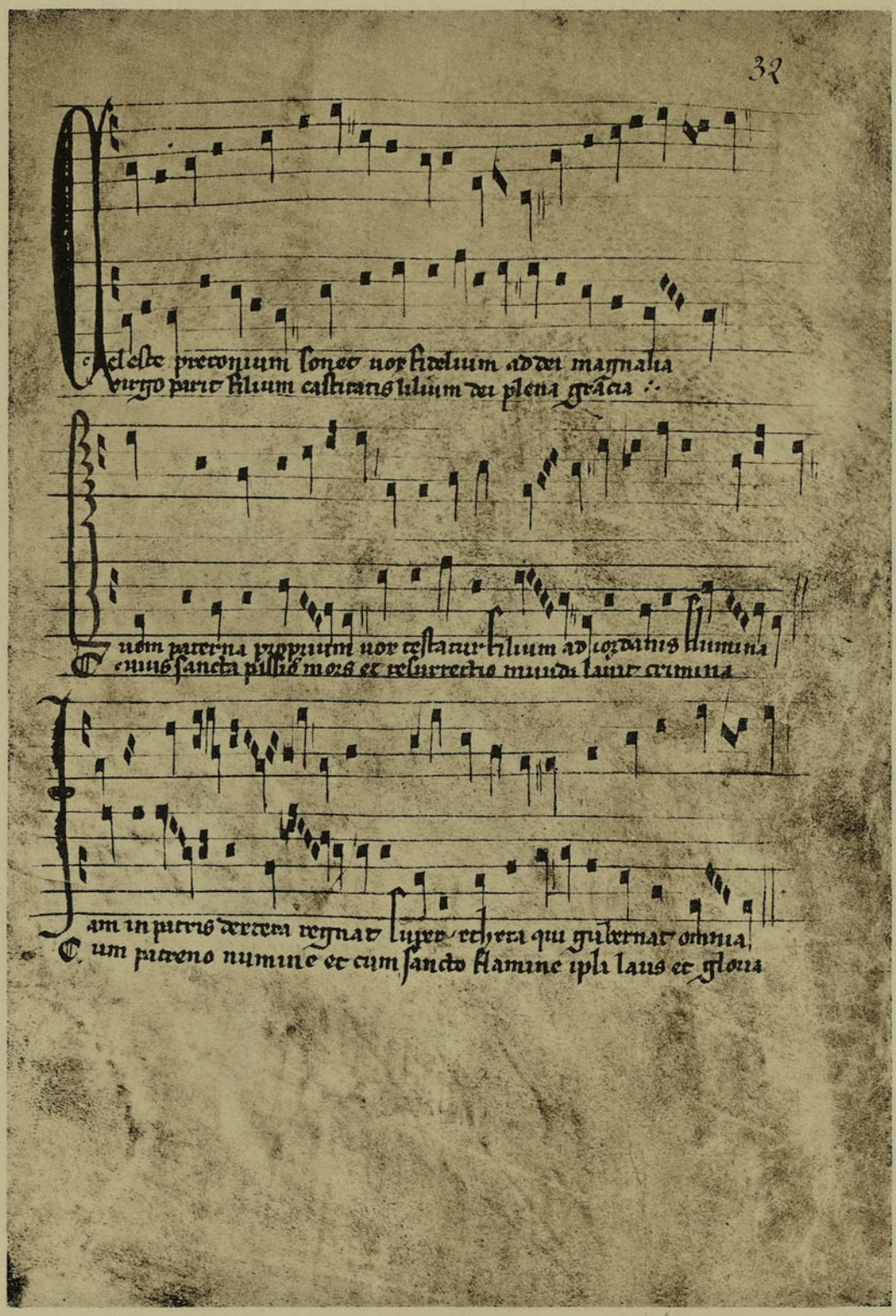
Celeste preconium sonet uox fidelium ad dei magnalia
Virgo parit filium castitatis lilium dei plena gracia ∴
Cuius paterna proprium uox testatur filium ad iordanis flumina
Cuius sancta passio mors et resurrectio mundi lauit crimina
Iam in patris dextera regnat super ethera qui gubernat omnia
Cum patreno numine et cum sancto flamine ipsi laus et gloria

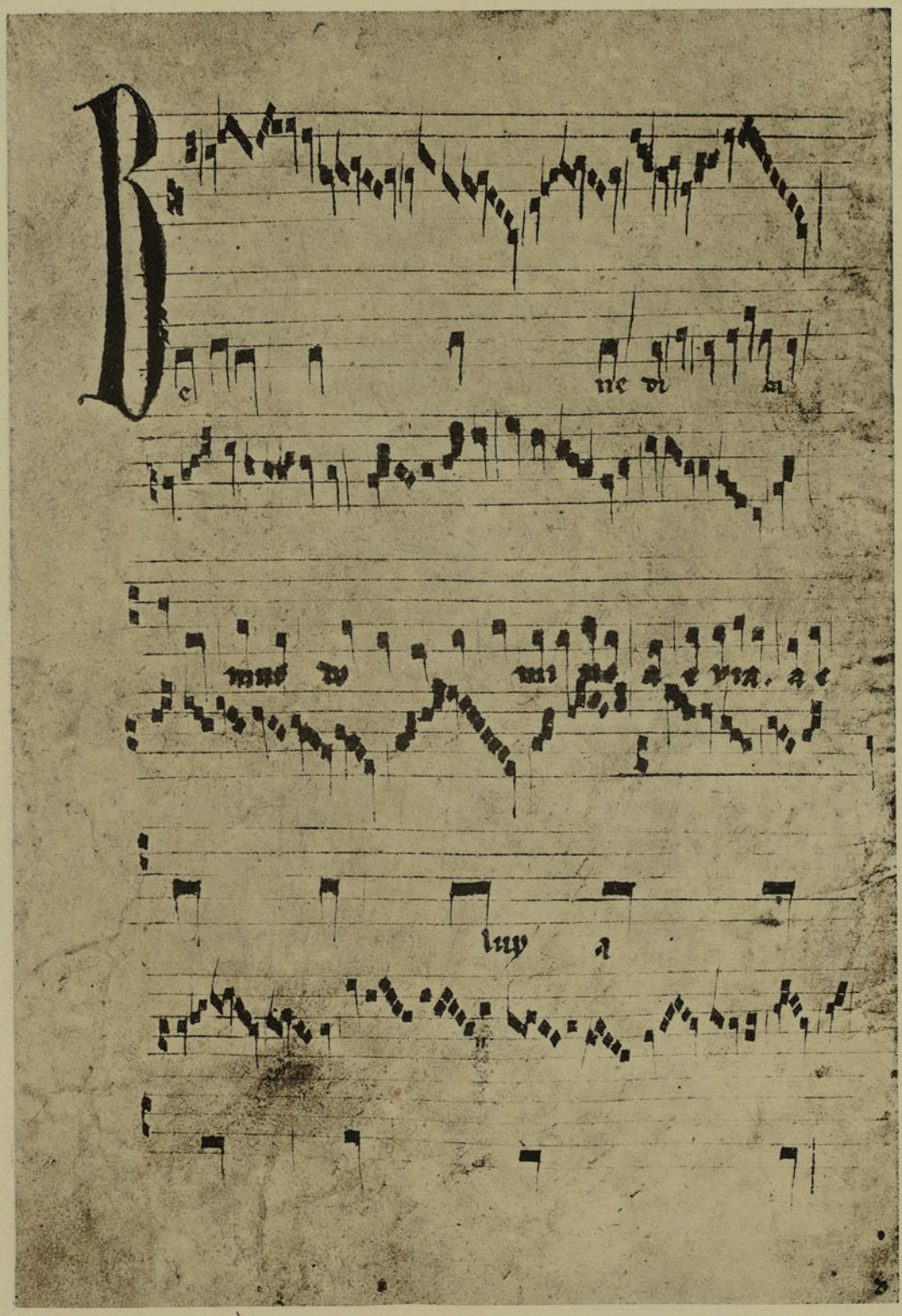

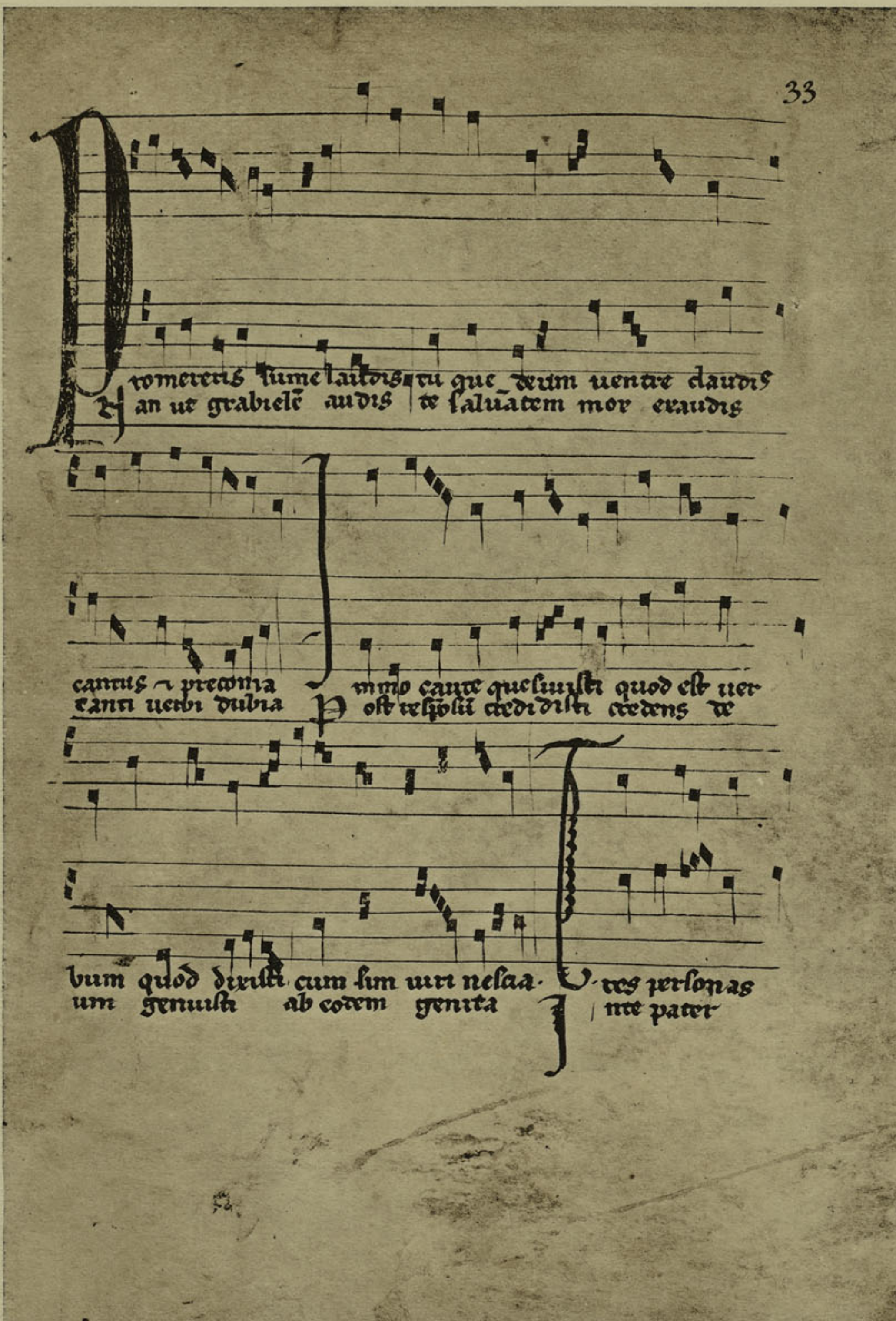
33
romereris sume laudis tu que deum uentre claudis
an ut grabiele audis te saluatorem mox exaudis
cantus & preconia
canti uerbi dubia
imo cante quesiuisti quod est uer
ost responsi credidisti credens te
bum quod dixisti cum sim uiri nescia
um genuisti ab eodem genita
tres personas
me pater

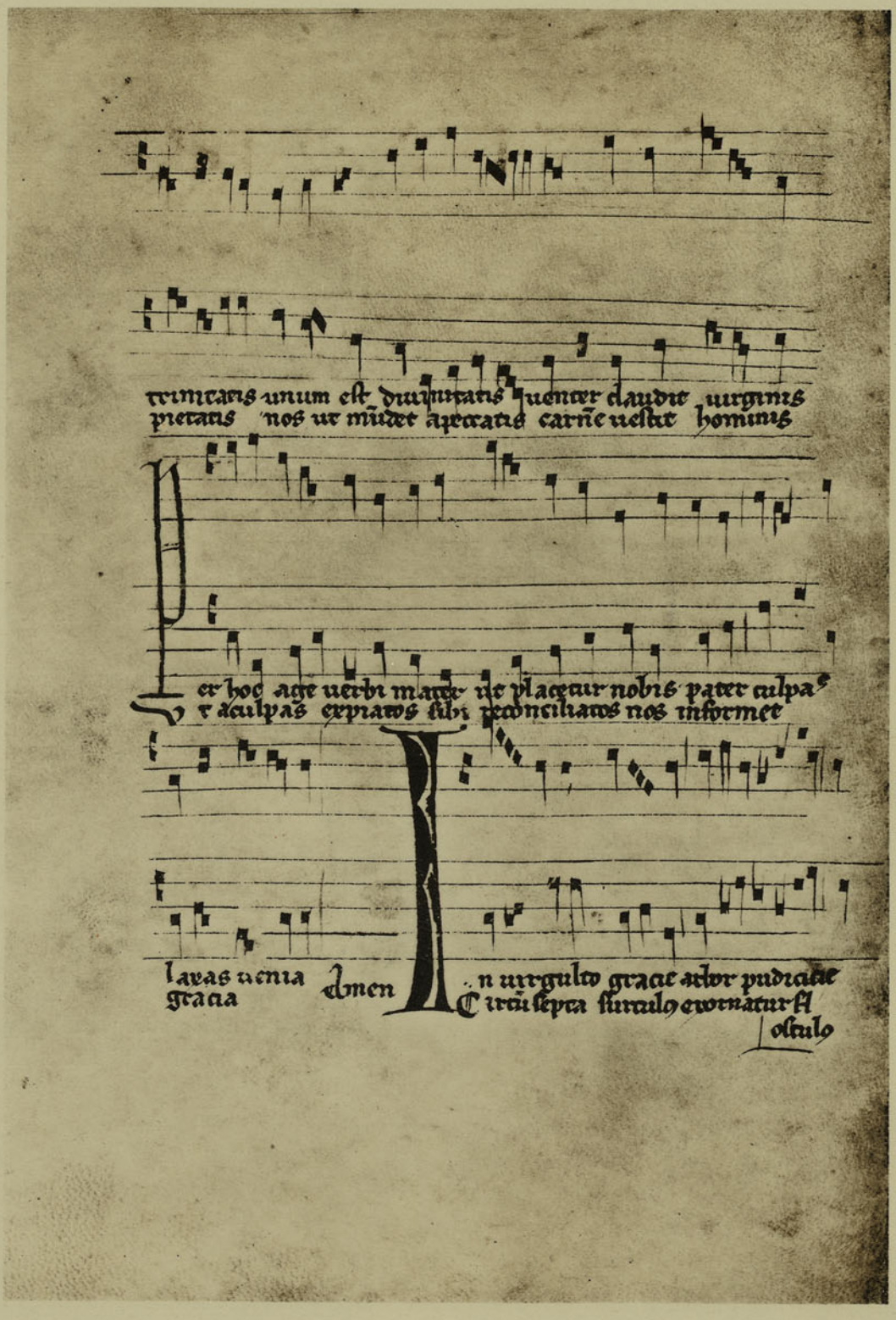
trinitatis unum est diuinitatis quem per claudit uirginis
pietatis nos ut mundet apertatis carne uestit hominis
er hoc age uerbi mate- ut placeatur nobis pater culpas
r a culpas expiatus filii reconciliatus nos informet
lavas uenia
gratia
Amen
n urrgulto gratie ador pudicie
Cirtu lepta suraulo ewornatur fl
oriulo

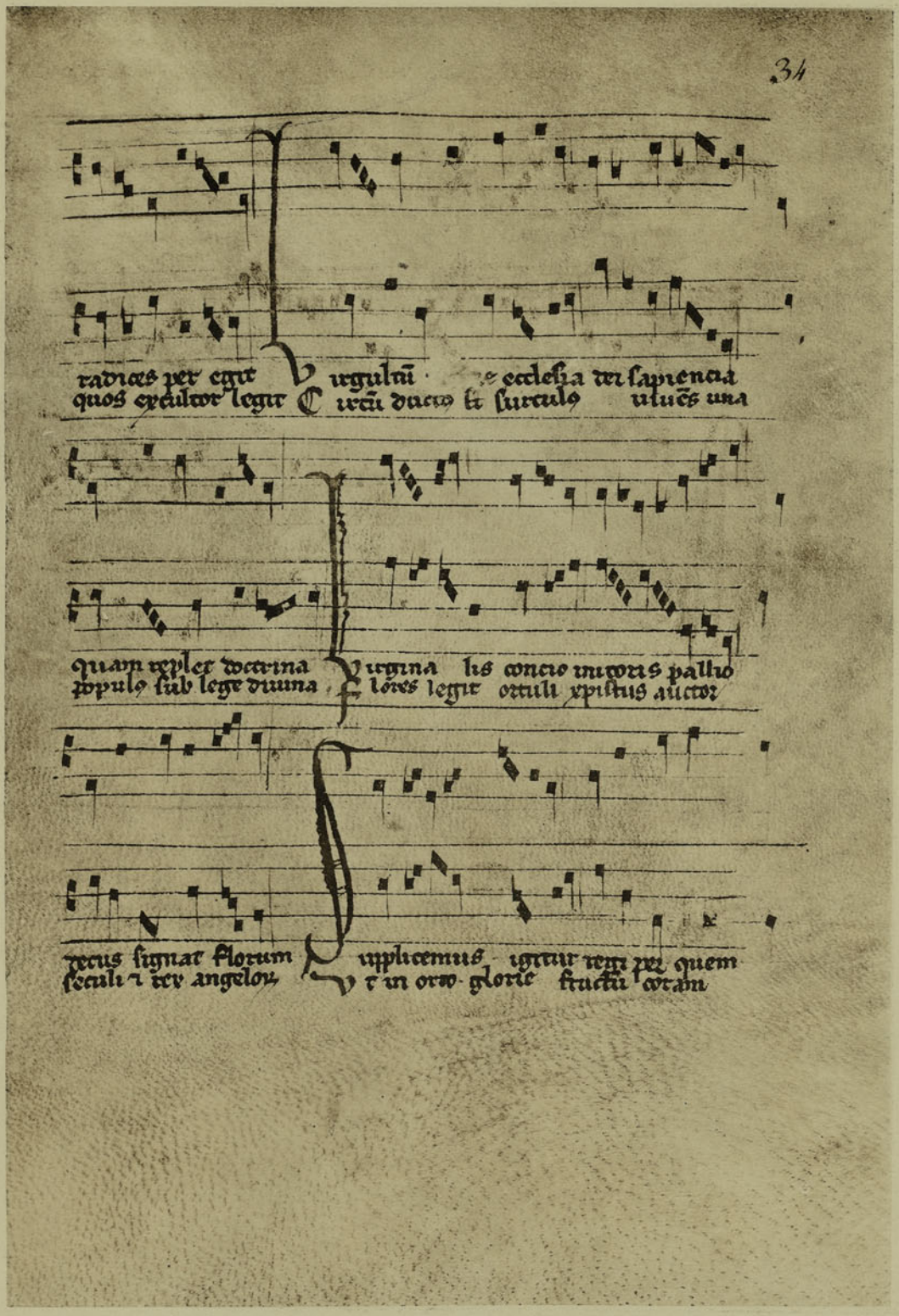
radices per egre
quos excultor legit
urgulti
urcu ducto li surculo
ecclesia ter sapiencia
uluces una
quam replet doctrina
populo sub lege diuina
urgina lis concio inuocus pallio
lores legit ortuli xpistus auctor
decus signat florum
seculi et rex angelor
upplicemus igitur regi per quem
et in orto glorie fructu coram

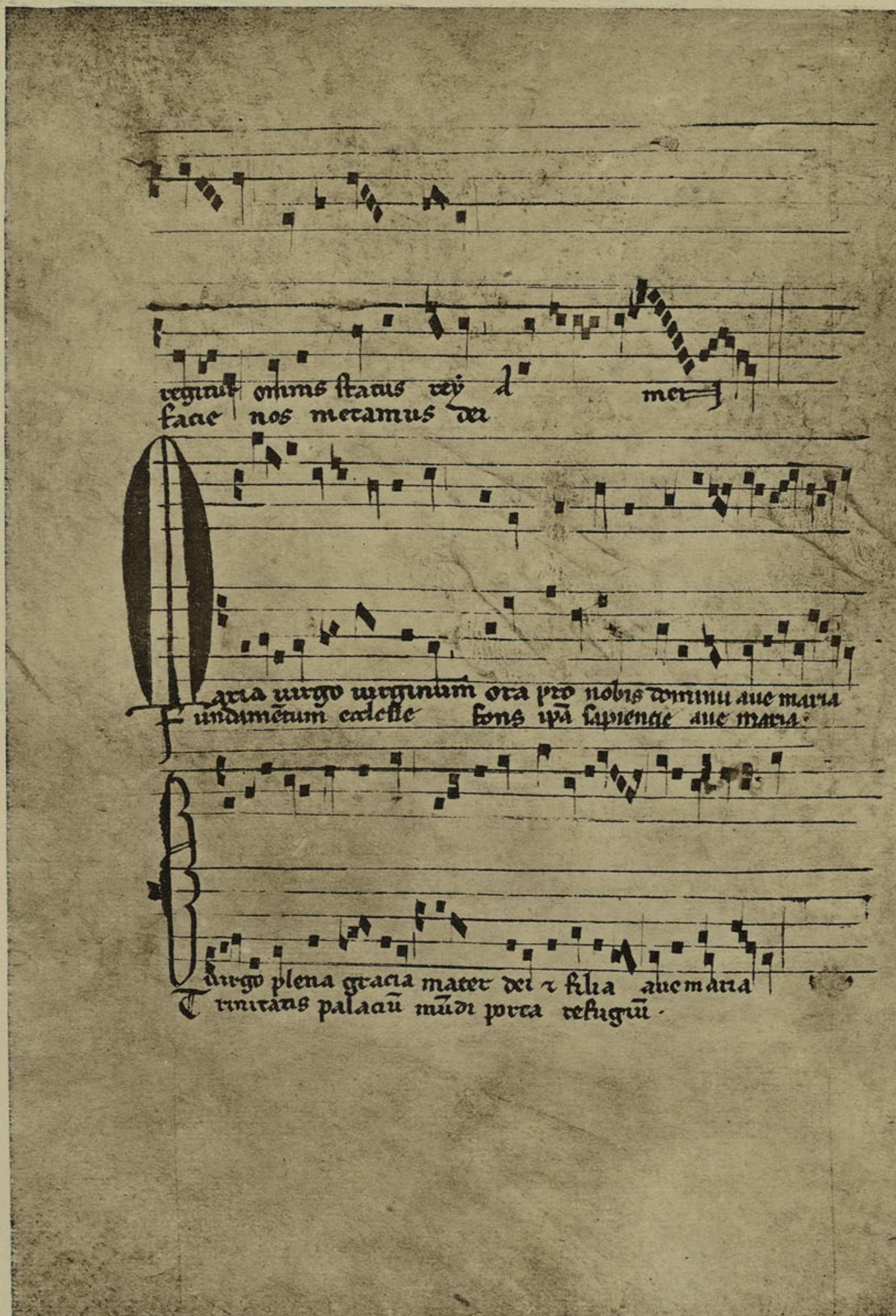
regitur omnis status rex d mei
facie nos mereamus dei
Maria virgo virginum ora pro nobis dominu ave maria
Fundamētum celestie fons ipā sapientie ave maria
virgo plena gracia mater dei et filia ave maria
Trinitatis palaciū mūdi porta refugiū

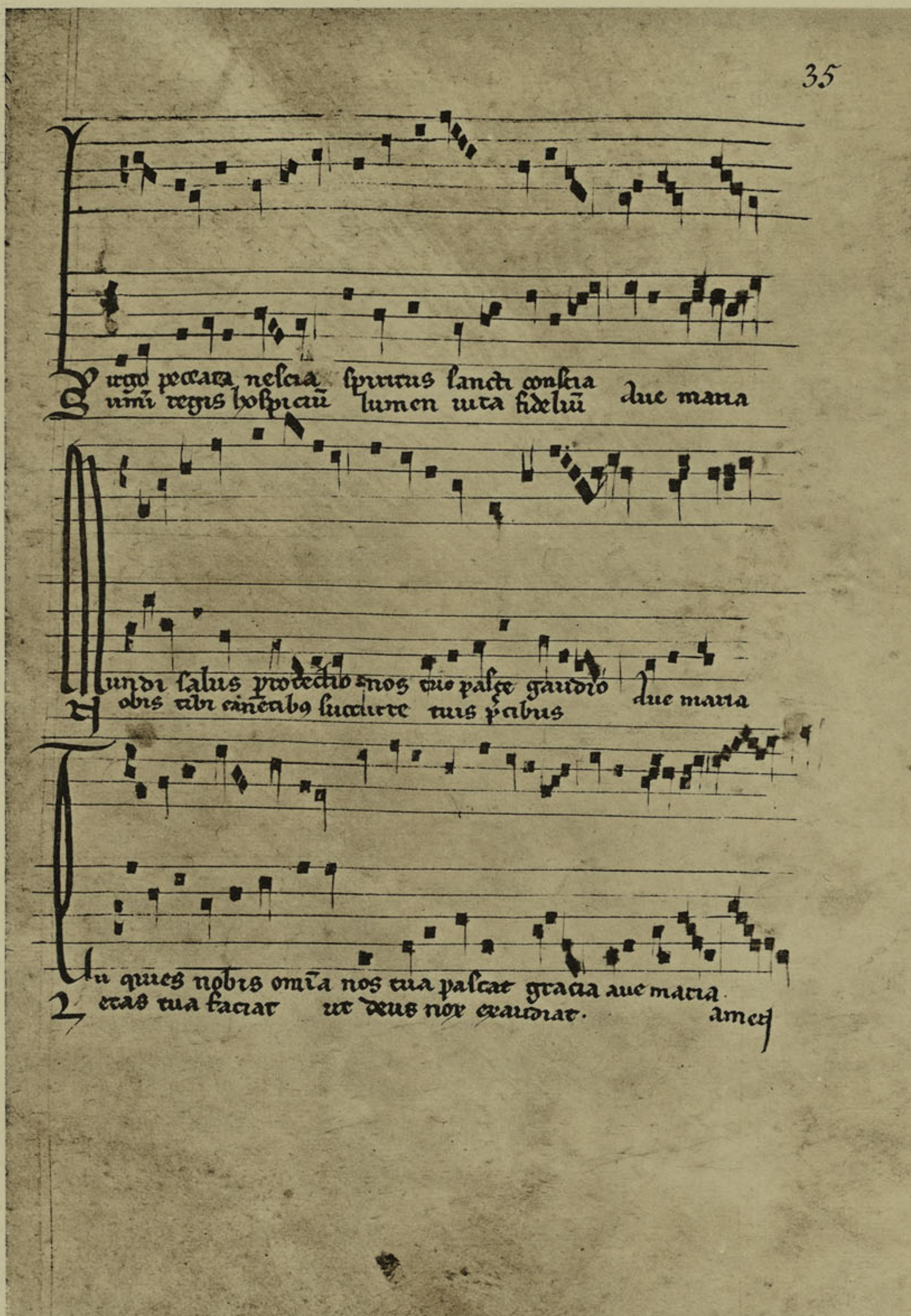
35
Virgo peccata nescia spiritus sancti conscia
Summi regis hospiciū lumen uita fideliū Aue maria
Mundi salus protectio nos tuo pasce gaudio
Omnis tibi canentibus succurre tuis precibus Aue maria
Tu quies nobis omnia nos tua pascat gracia aue maria.
Pietas tua faciat ut deus nos exaudiat. amen

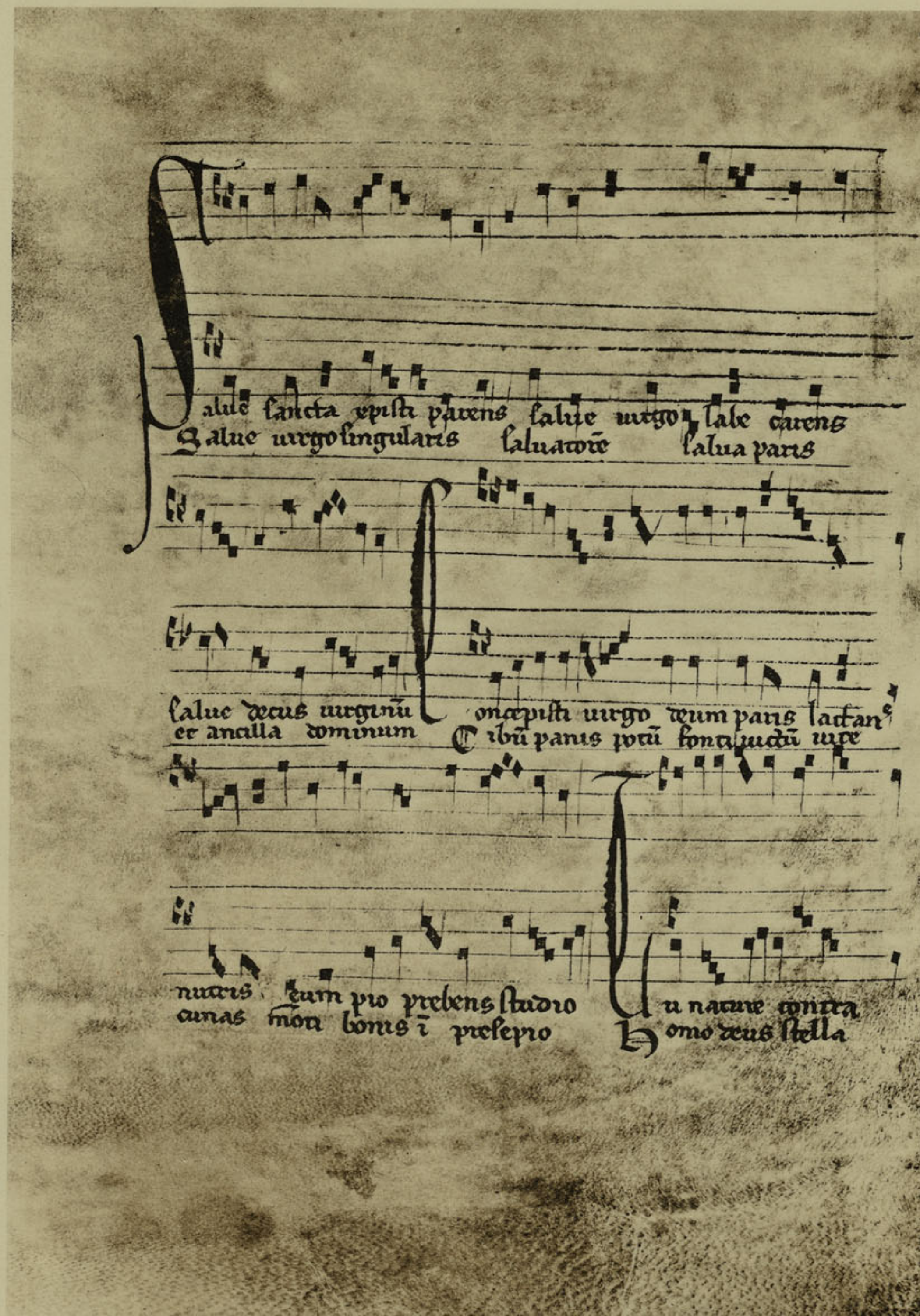
alue sancta xpisti parens salue uirgo labe carens
Salue uirgo singularis saluatore salua paris
salue decus uirginū
et ancilla dominum
oncepisti uirgo deum patris lactans
Cibū panis potū fonte iucdū uite
nutris eum pio prebens studio
cunas mori bonis ī presepio
u nature contra
Homo deus stella

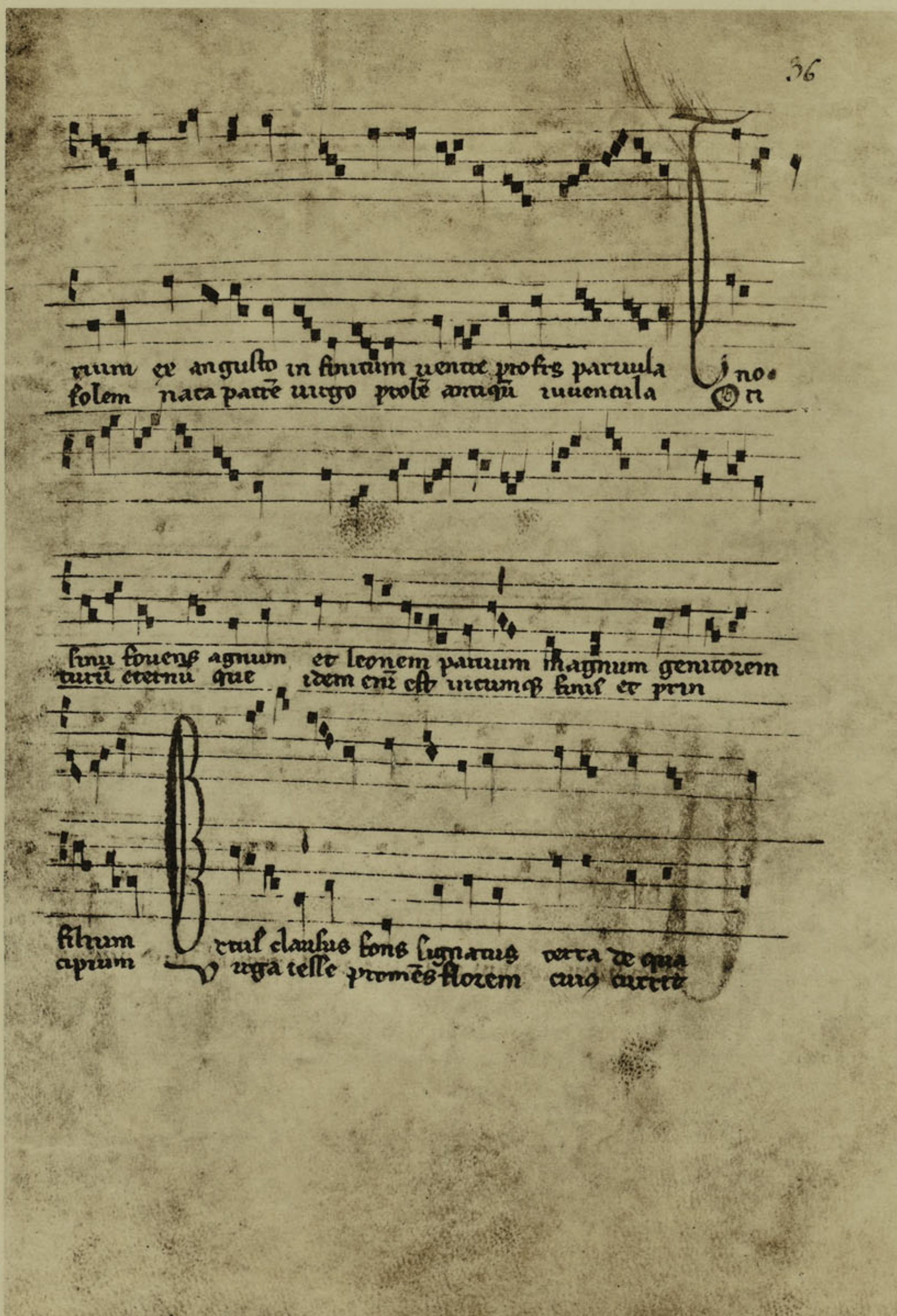
36
rium ex angusto in finitum uenit profis paruula
solem nata patre uirgo prole antiqu iuuencula
sinu fouens agnum et leonem paruum magnum genitorem
turu eternu que idem enī est intumeſ finis et prin
filium crus clausus fons signatus terra te qua
aprium uirga tesse promens florem cuius curre

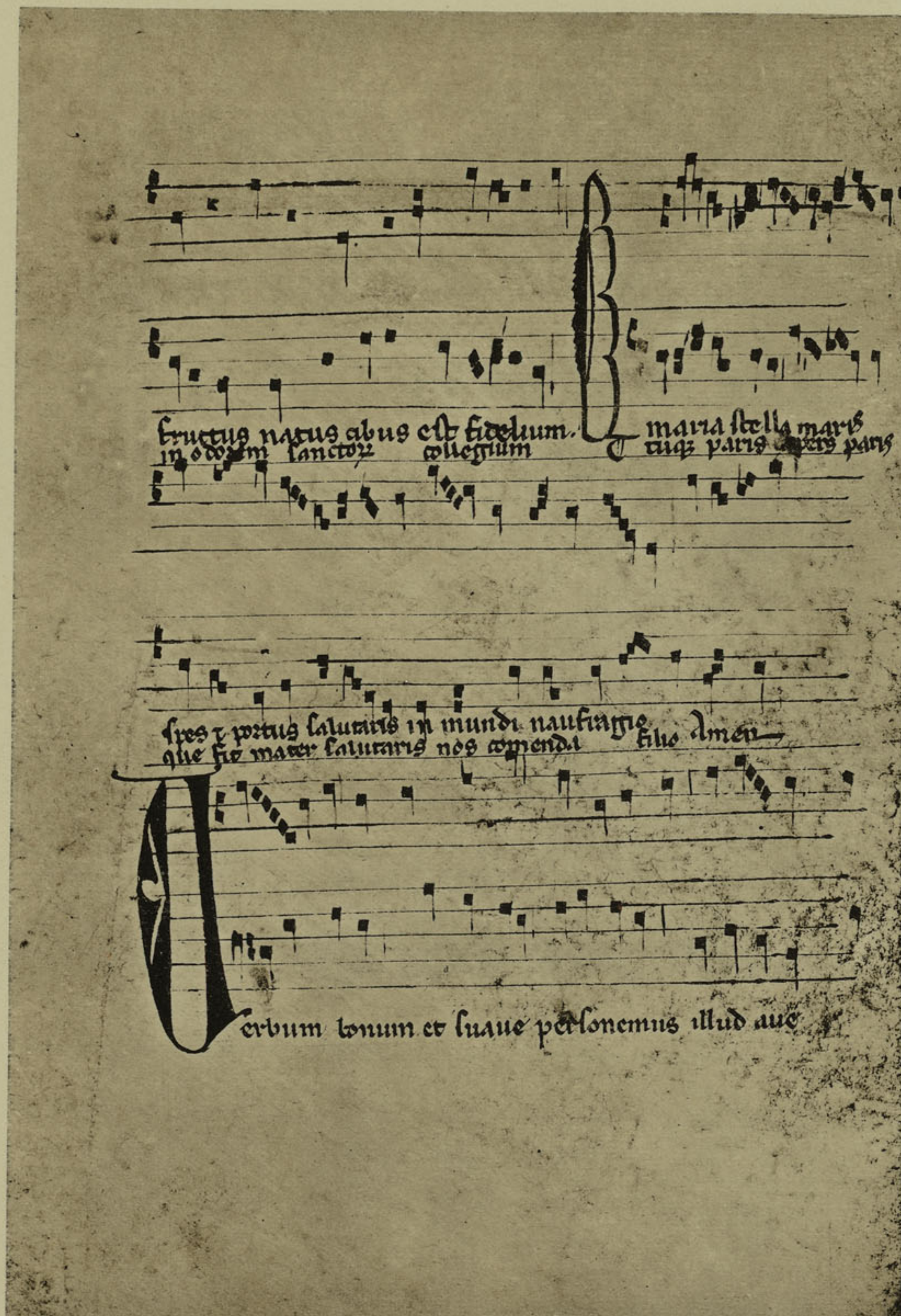

Fructus natus abus est fidelium.
in odorem sanctoꝝ collegium
maria stella maris
Tuqꝫ paris paris
spes et portus salutaris in mundi naufragio filio amen
que sis mater salutaris nos commenda
Verbum bonum et suaue personemus illud aue

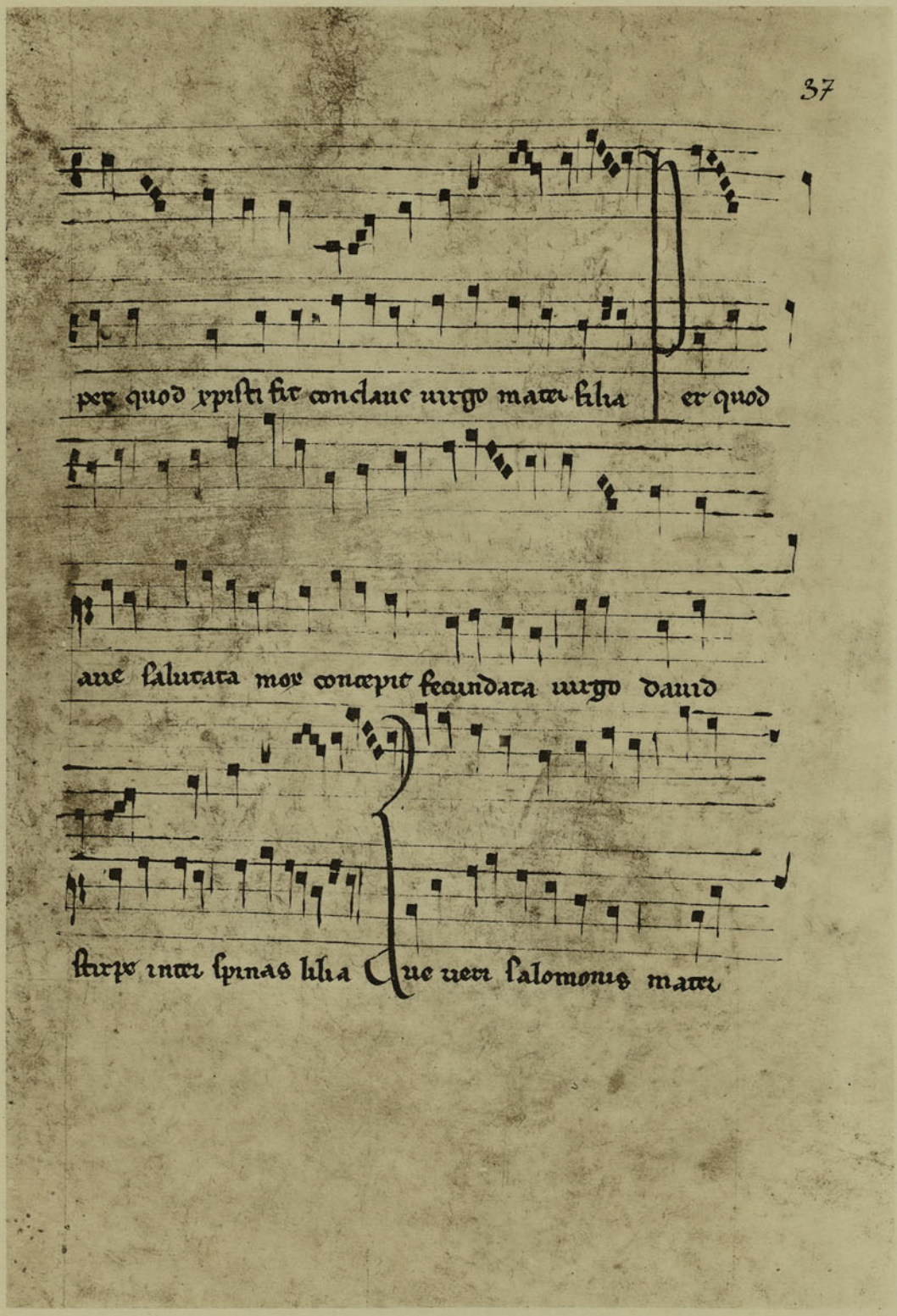
per quod xpisti fit conclaue virgo mater filia
er quod
ave salutata mor concepit feaundata virgo david
stirps inter spinas lilia que vere salomonis mater

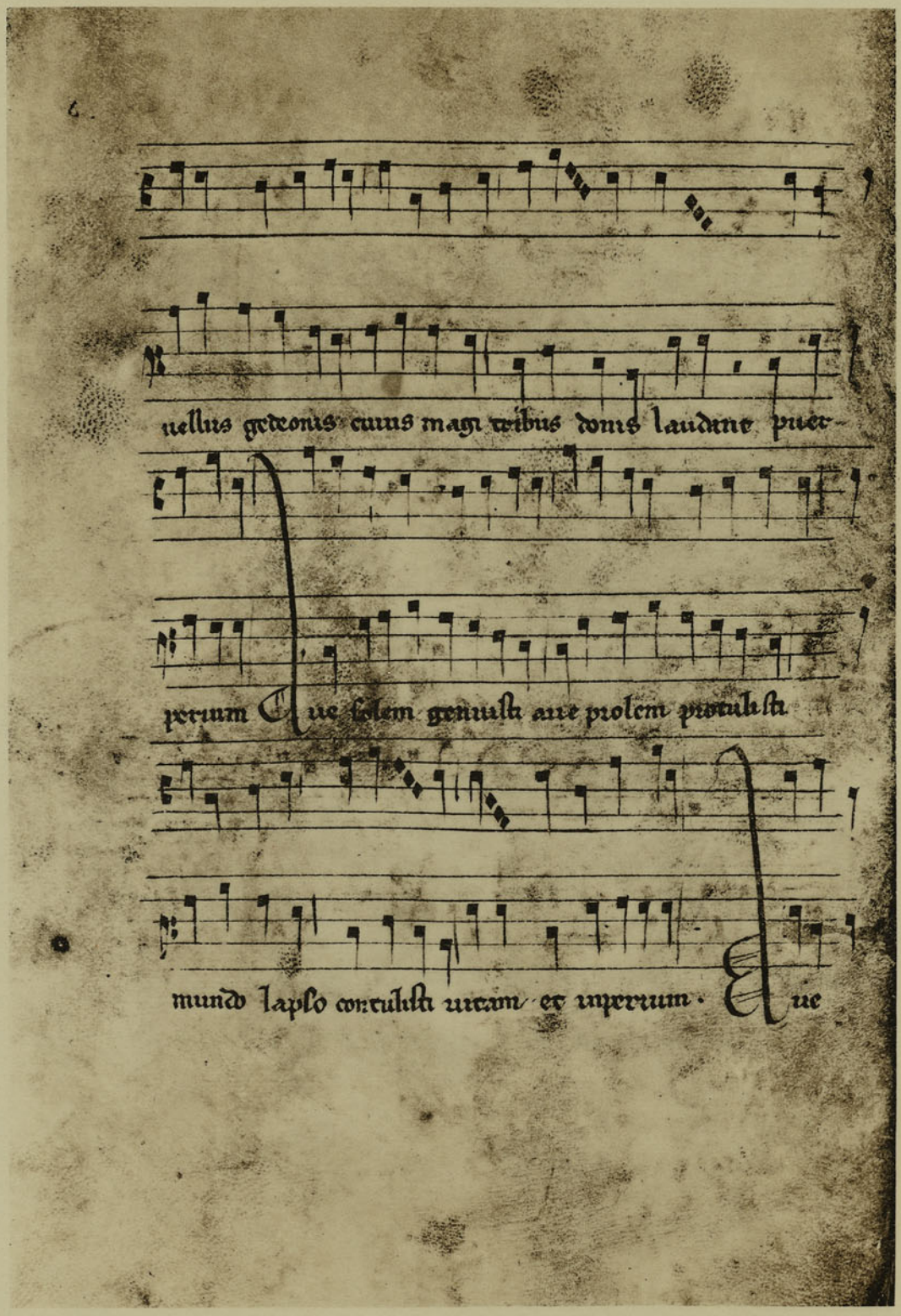

uellus gedeonis cuius magi tribus donis laudant puer-

perium Aue solem genuisti aue prolem protulisti

mundo lapso contulisti uitam et imperium · Aue

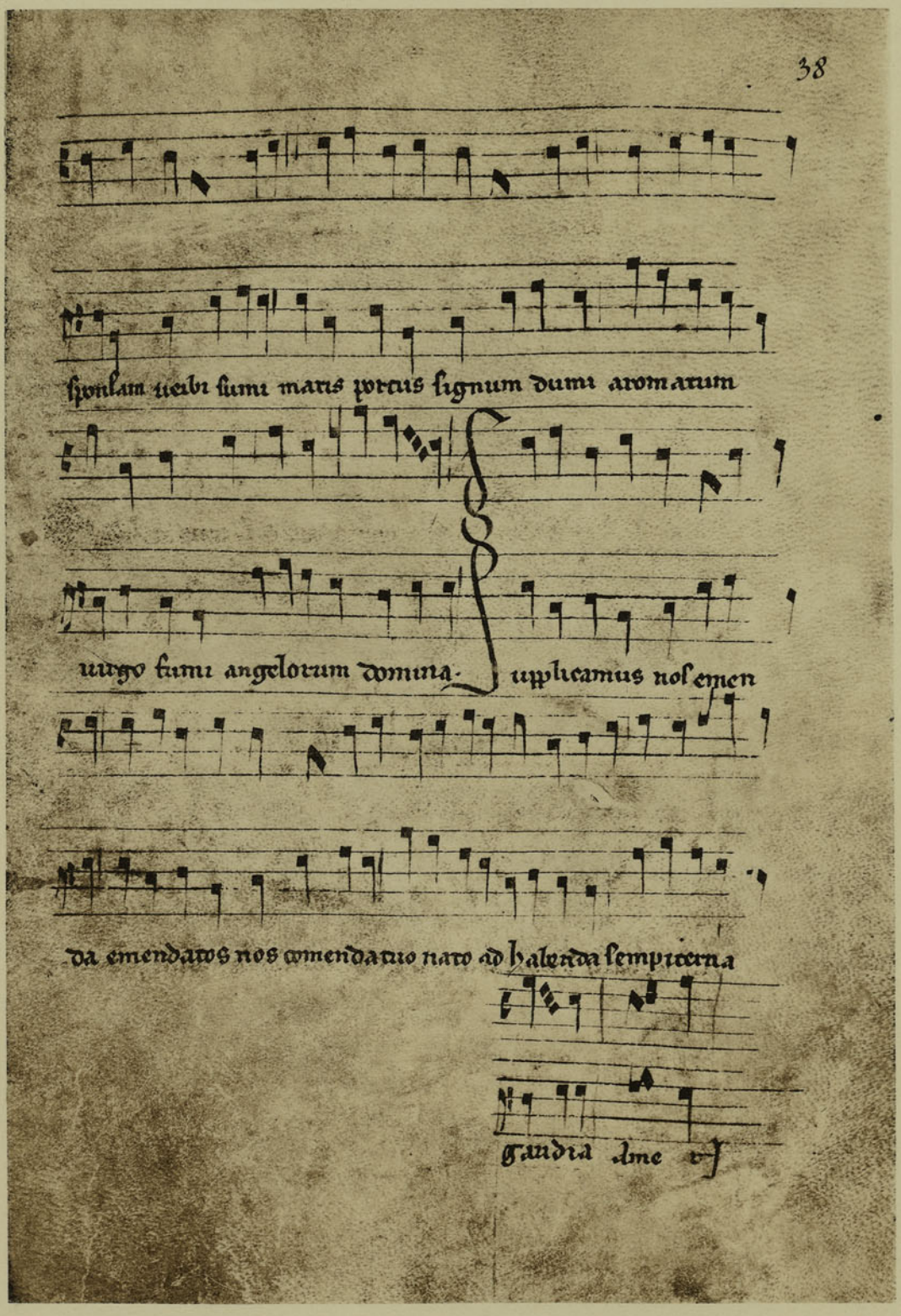
ſponſam uerbi ſumi matris porcus ſignum dumi aromatum
uirgo ſumi angelorum domina- upplicamus nos emen
da emendatos nos commendatio nato ad halenda ſempiterna
gaudia amen

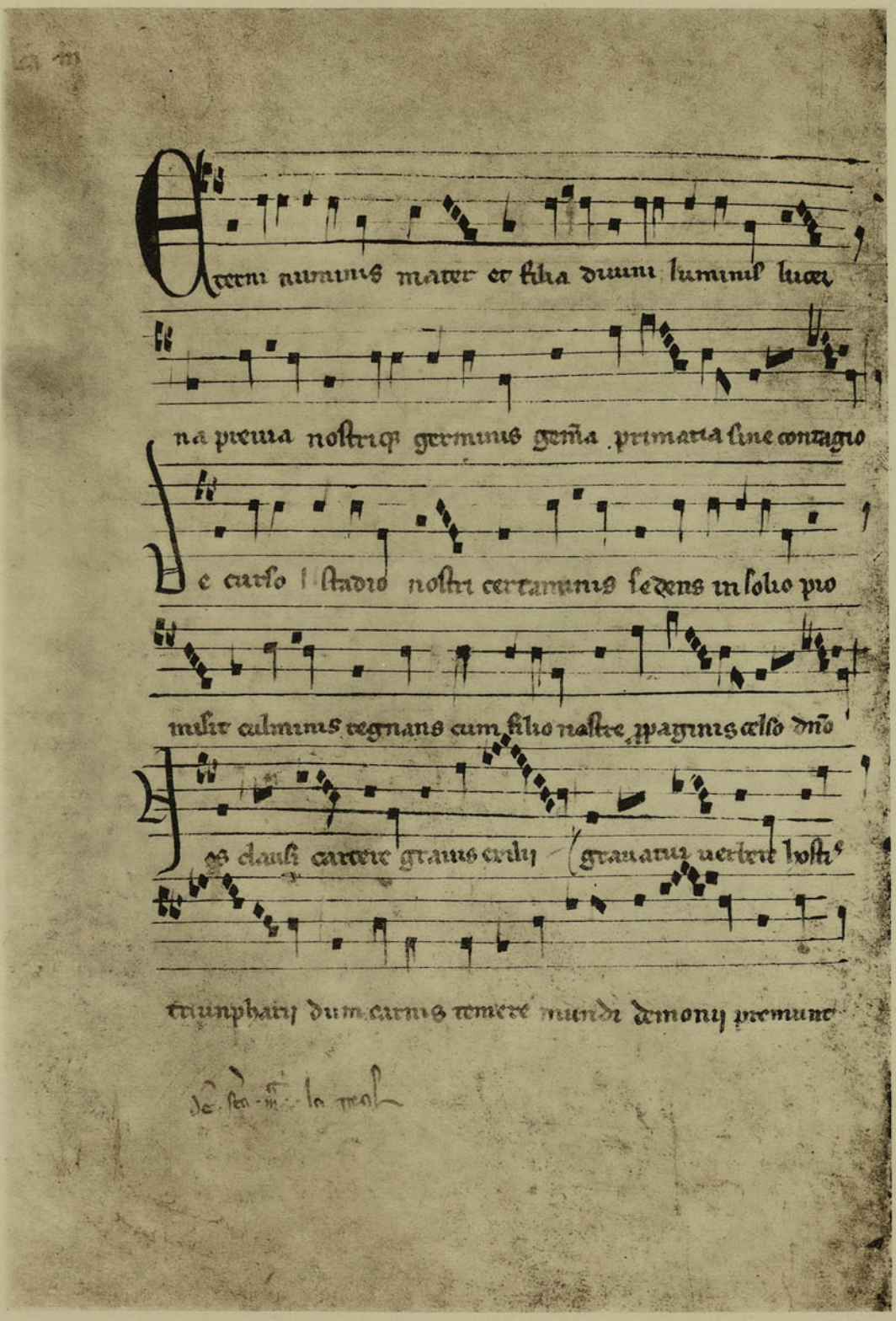
Aterni numinis mater et filia diuini luminis lucet
na preuia nostrisq; germinis gemma primaria sine contagio
E carne I stadio nostri certaminis sedens in solio pu
blice culminis regnans cum filio nostre ppaginis celso dño
Ys clausi carcere graues exuit grauatus uerbere hostis
triumphatis dum carnis temere mundi demonis premunt

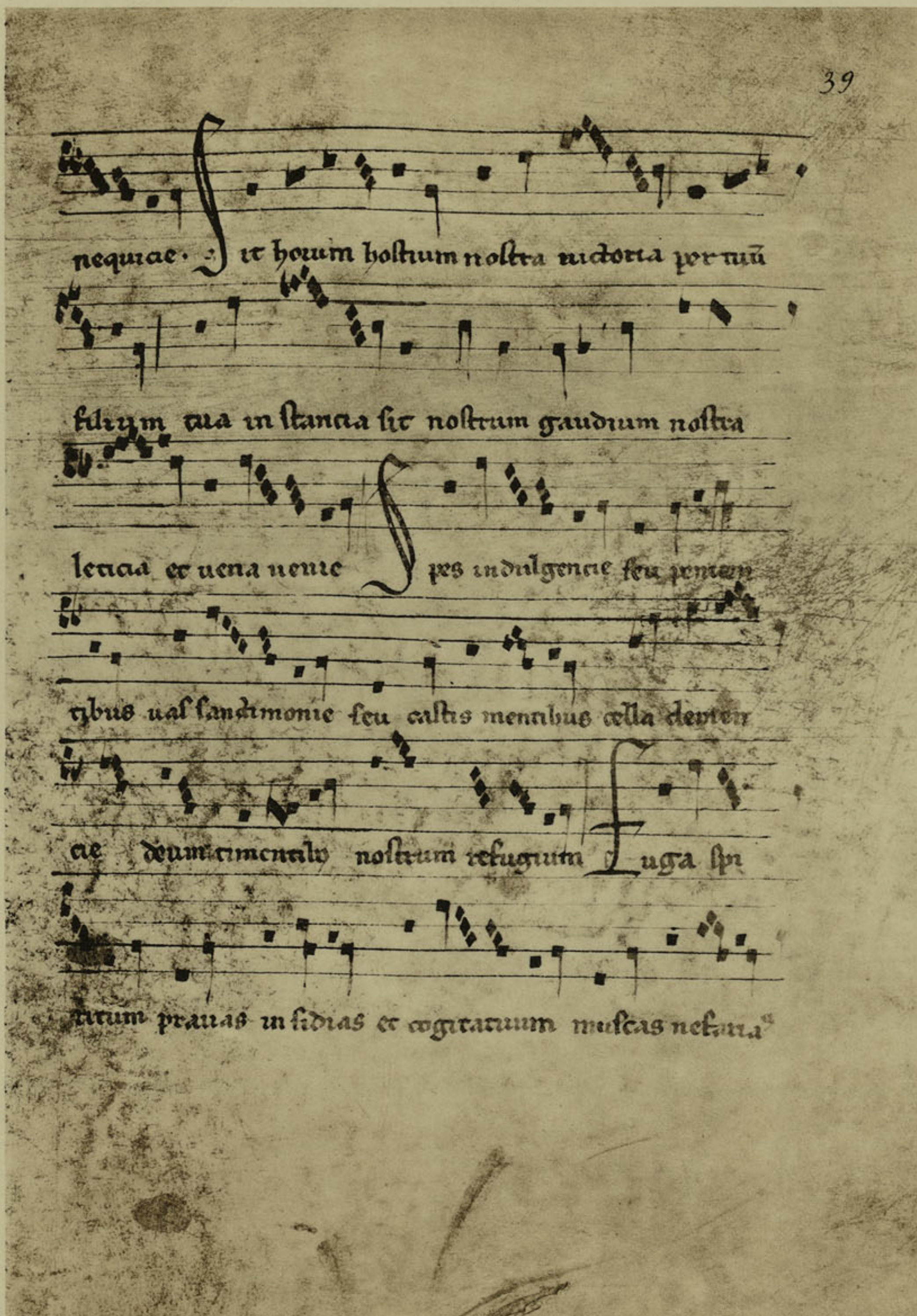
39
nequiae · Sit horum hostium nostra uictoria per tuū
filium tua in stancia sit nostrum gaudium nostra
leticia et uena uenie Spes indulgencie seu penten
tibus uas sanctimonie seu castis mentibus cella clemen
cie deum timentibus nostrum refugium Fuga spi
rituum prauas insidias et cogitatuum inuiscas nefaria

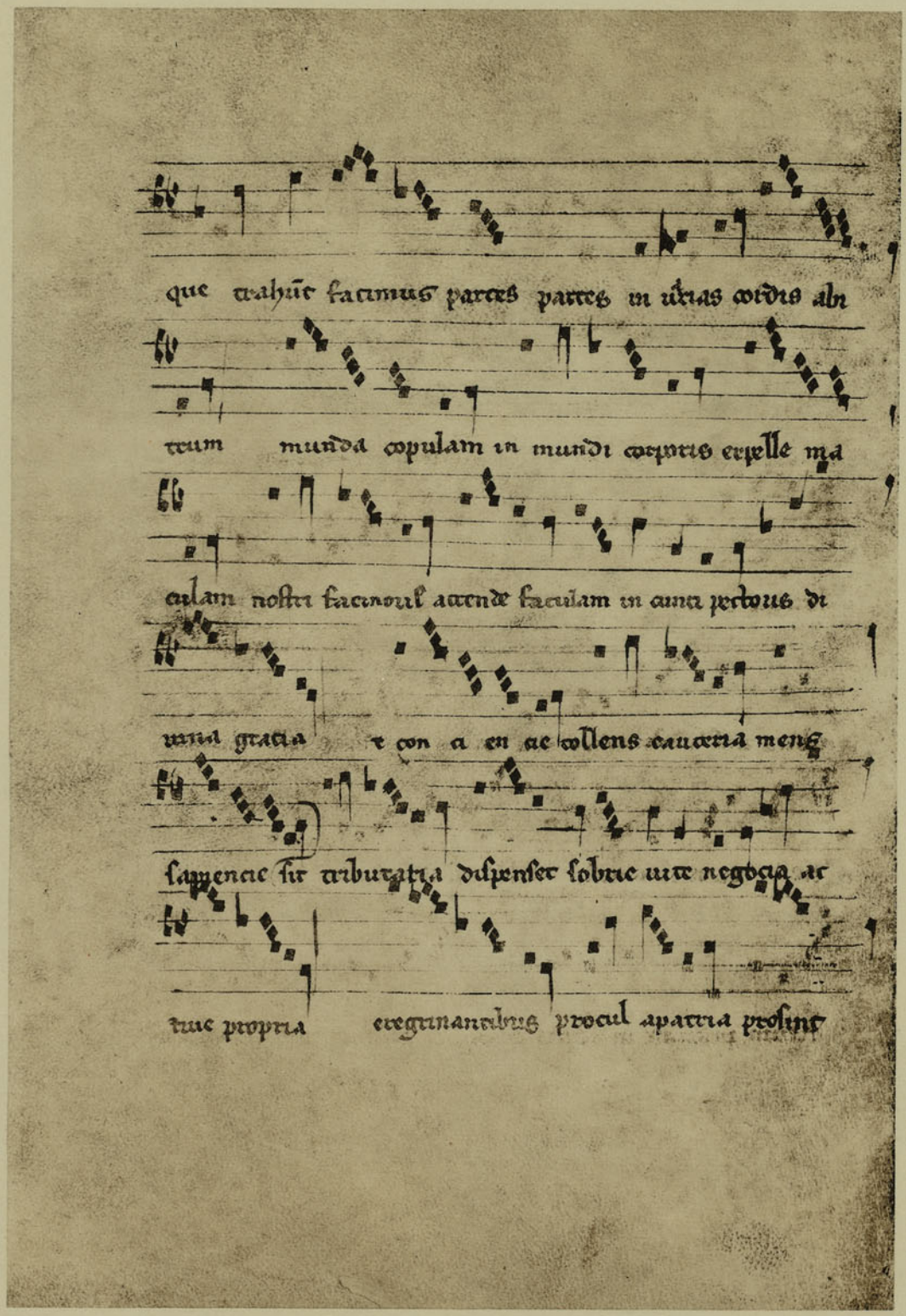

que trahũt facimus partes partes in uarias cordis abi

trum munda copulam in mundi corporis expelle ma

culam nostri facinoris accende faculam in cunti pectoris di

uina gratia et con ci en ae collens cauteria mens

sapiencie sit tributaria dispenset sobrie uite negocia ac

tiue propria eregrinantibus procul apatria prosint

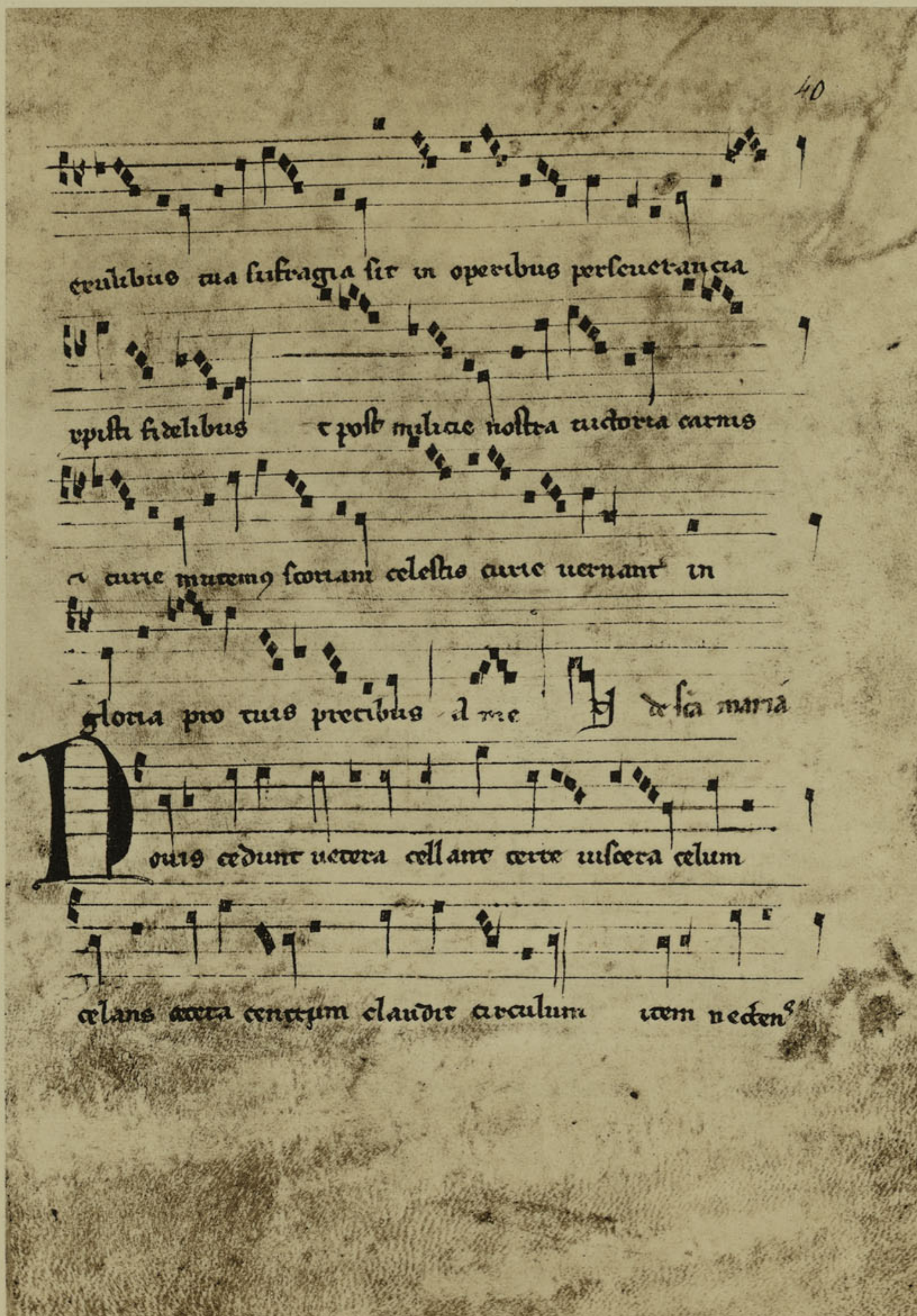
40
credulibus tua suffragia sit in operibus perseverancia
xpisti fidelibus et post milicie nostra victoria carnis
et curie mutemus sortiam celestis curie vernant in
gloria pro tuis precibus amen
de sca maria
Novis cedunt vetera cessant certe viscera celum
celans arta centrum claudit circulum

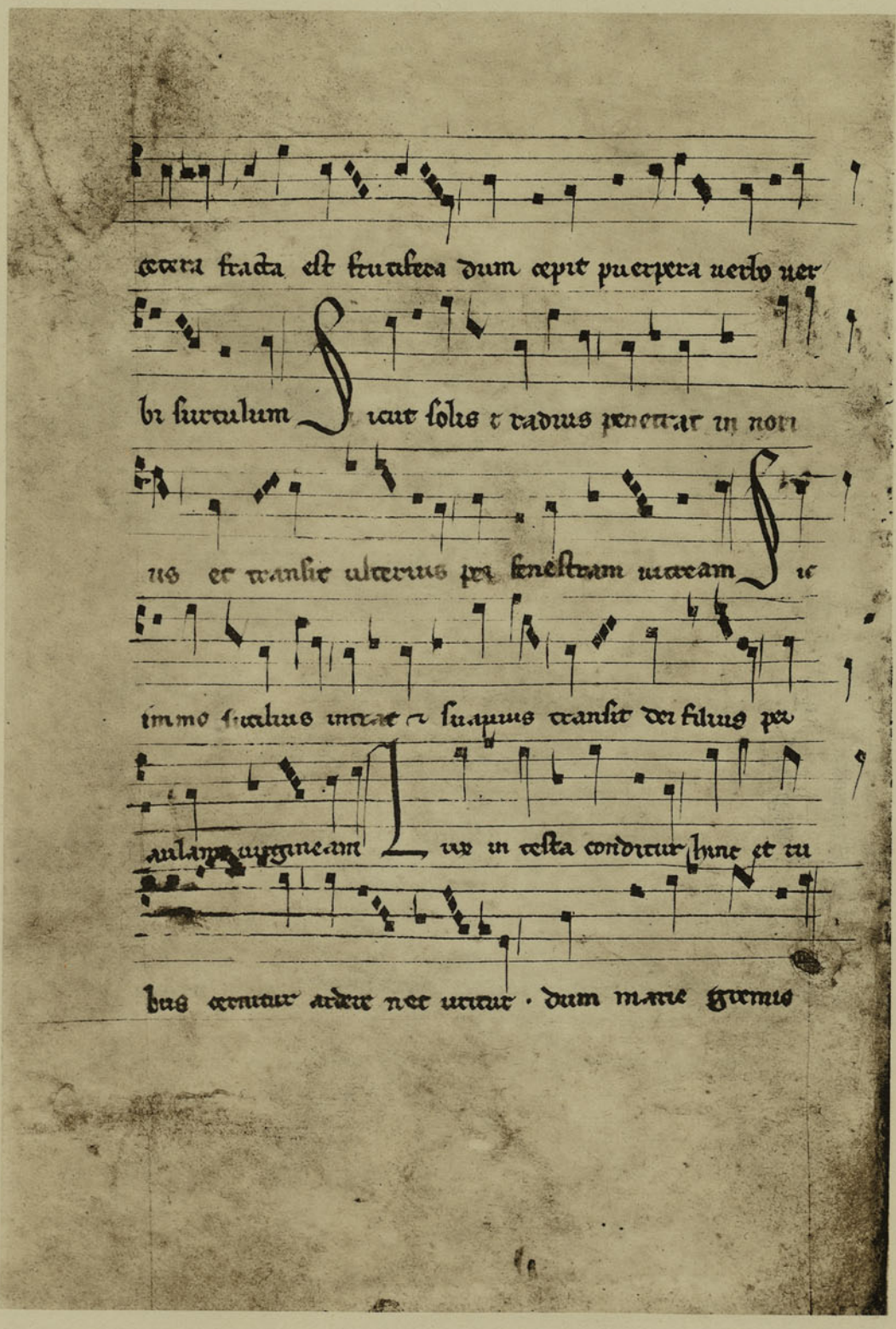

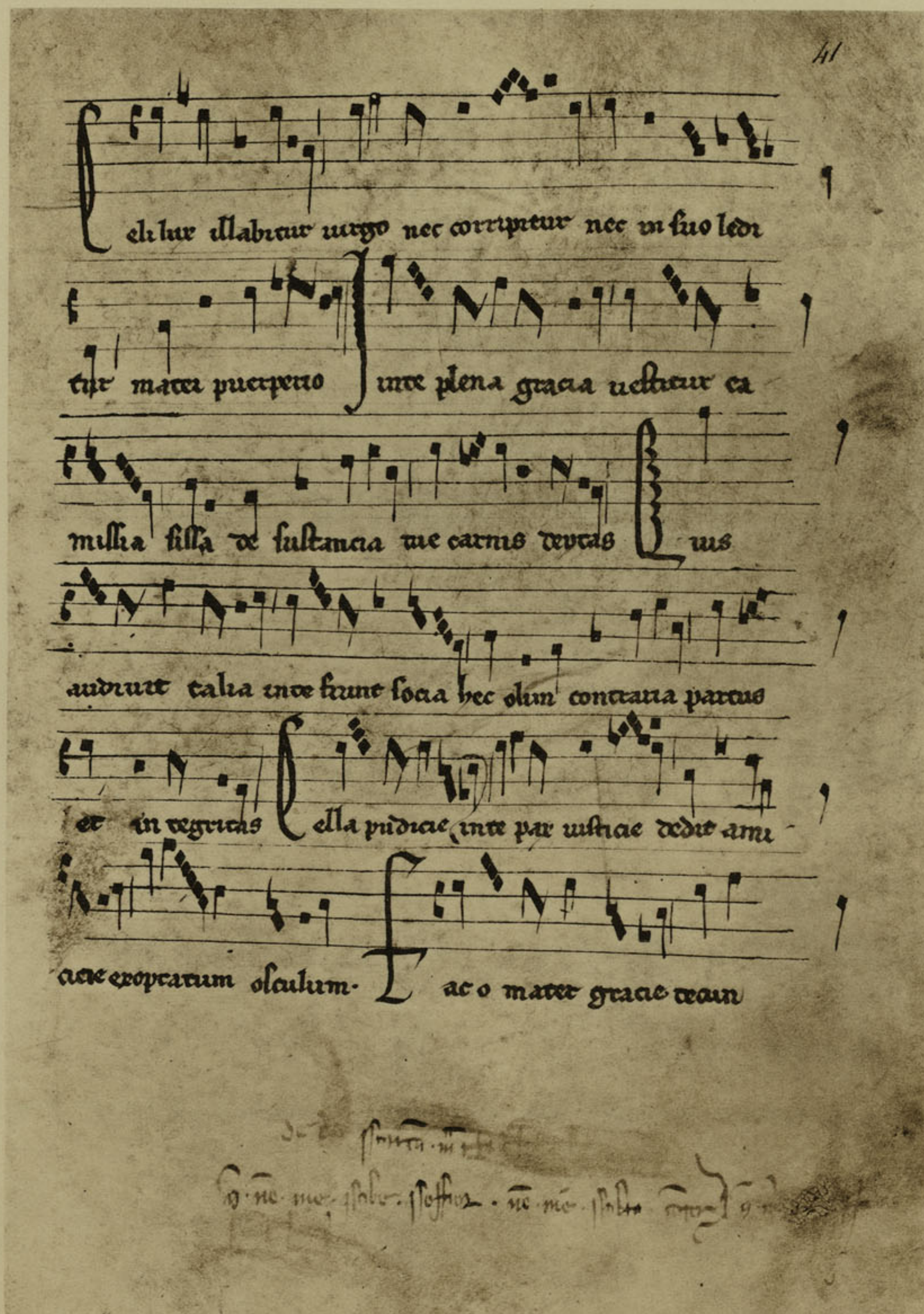
41
eli lux illabitur uirgo nec corripitur nec in suo ledi
tur matrix puerperio
iure plena gracia uestitur ca
millia filia de sustancia tue carnis deitas
ius
audiuit talia inde fiunt socia hec olim contraria partus
et integritas
ella pudicie inde par iusticie dedit ami
cicie exoptatum osculum
ac o mater gracie

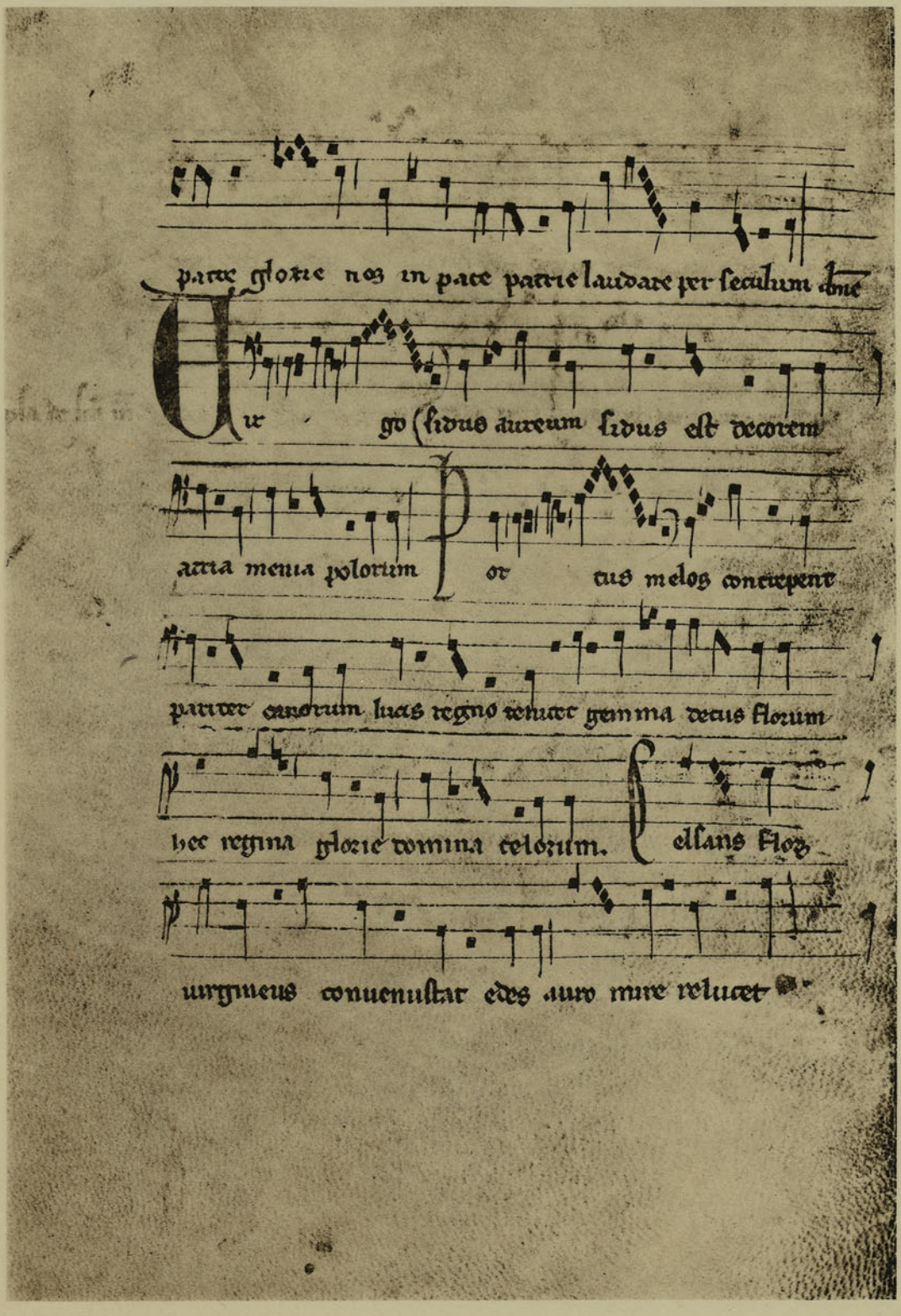
patre glorie nos in pace patrie laudare per seculum dne
Ur go (lidus aureum lidus est decorem
atria menia polorum or tus melos concrepent
patrem canorum luas regno reluce gemma decus florum
hec regina glorie domina celorum. elsans flos
urgineus conuenustat edes auro mire relucet

redimita sedes uirgo micat solio. luna subtus pedes.

Claras canũt superi uirgo tibi laudes cum amicta

sole nunc serena gaudes stellis sempei celitus coronata pedes

Celo dantur uirgini premia decore tronus

aula thalamus celi uirgo more circum fulget hinc et

hinc roseo spendore. Sponsa nuces redolens pudore

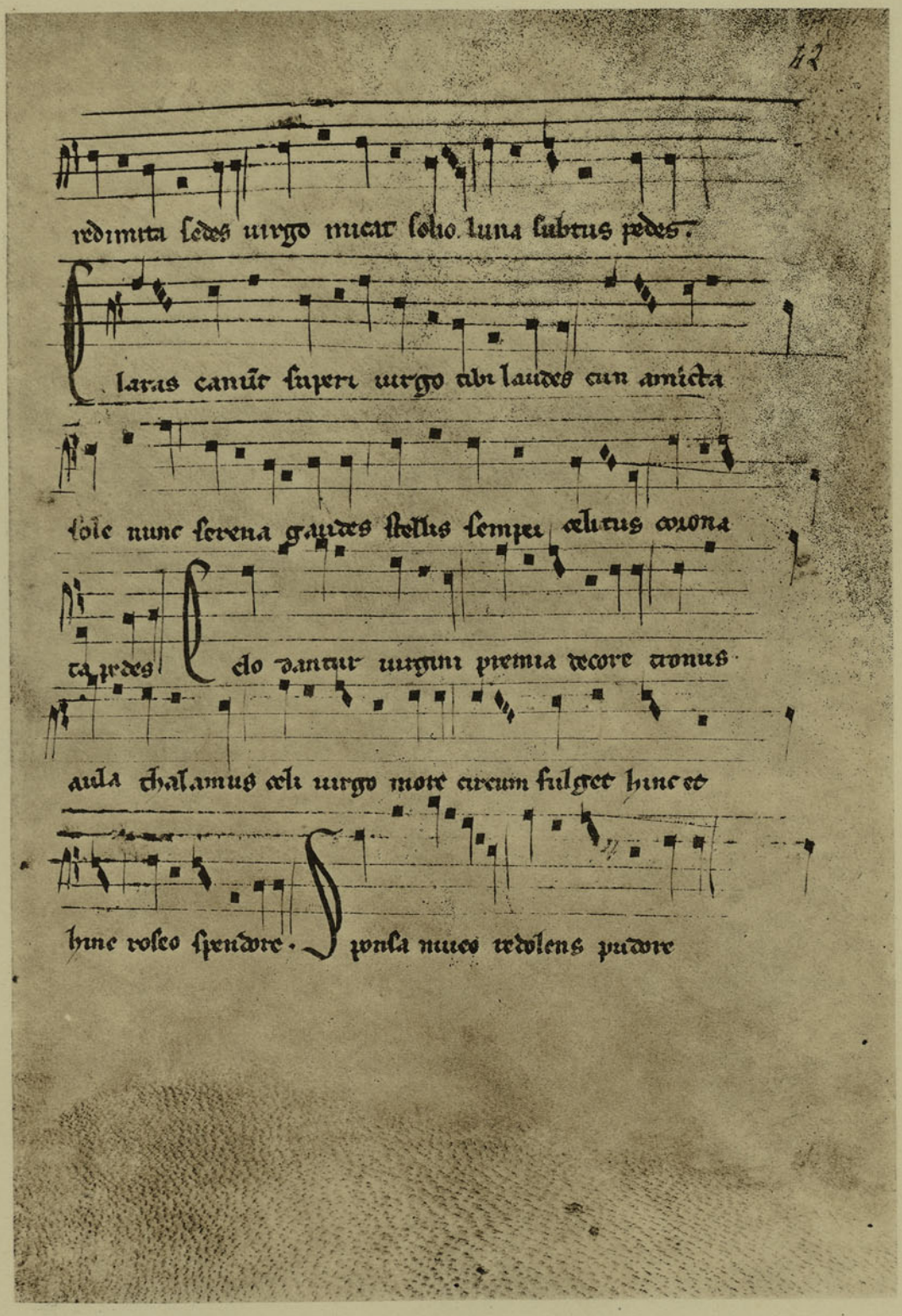

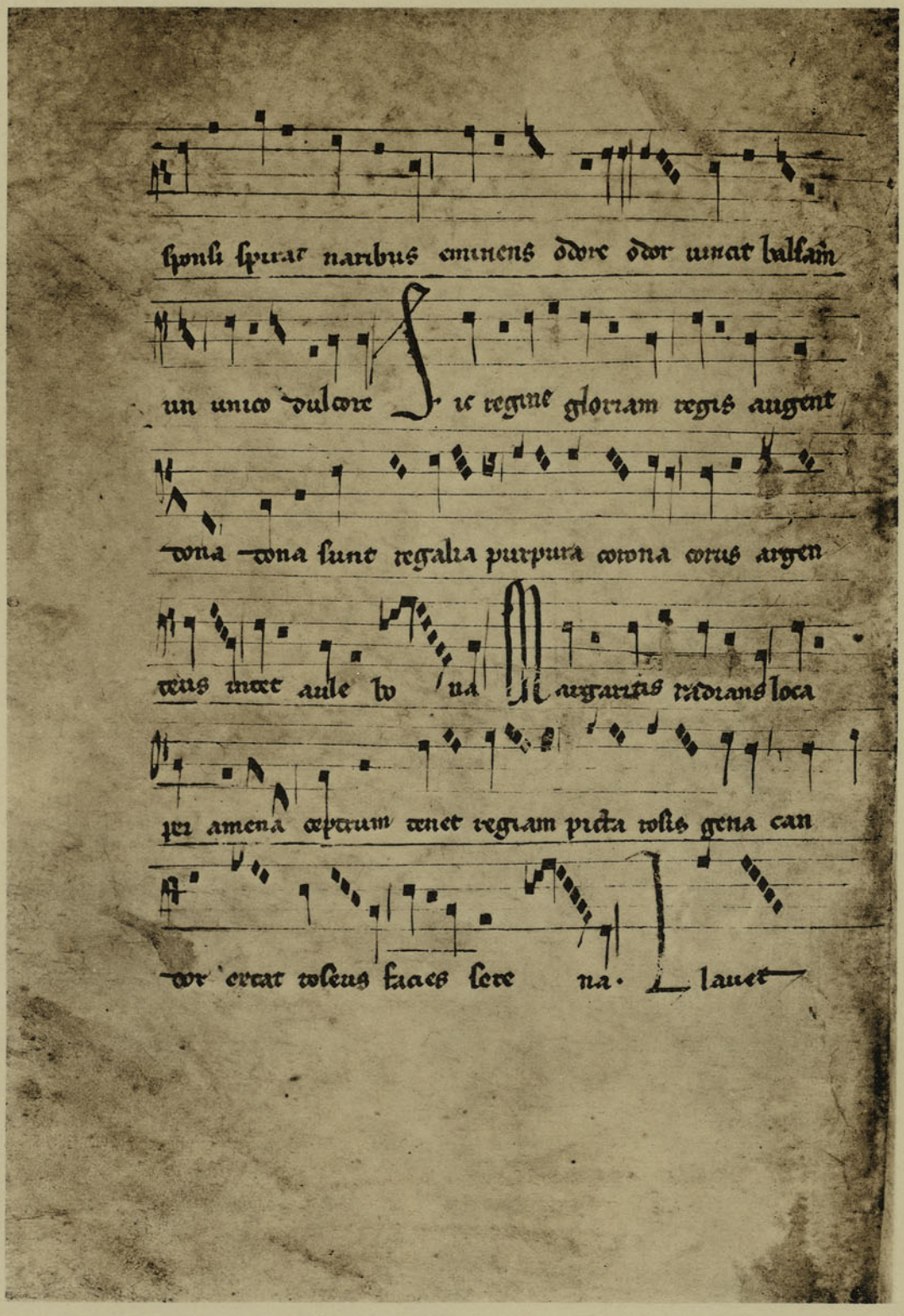

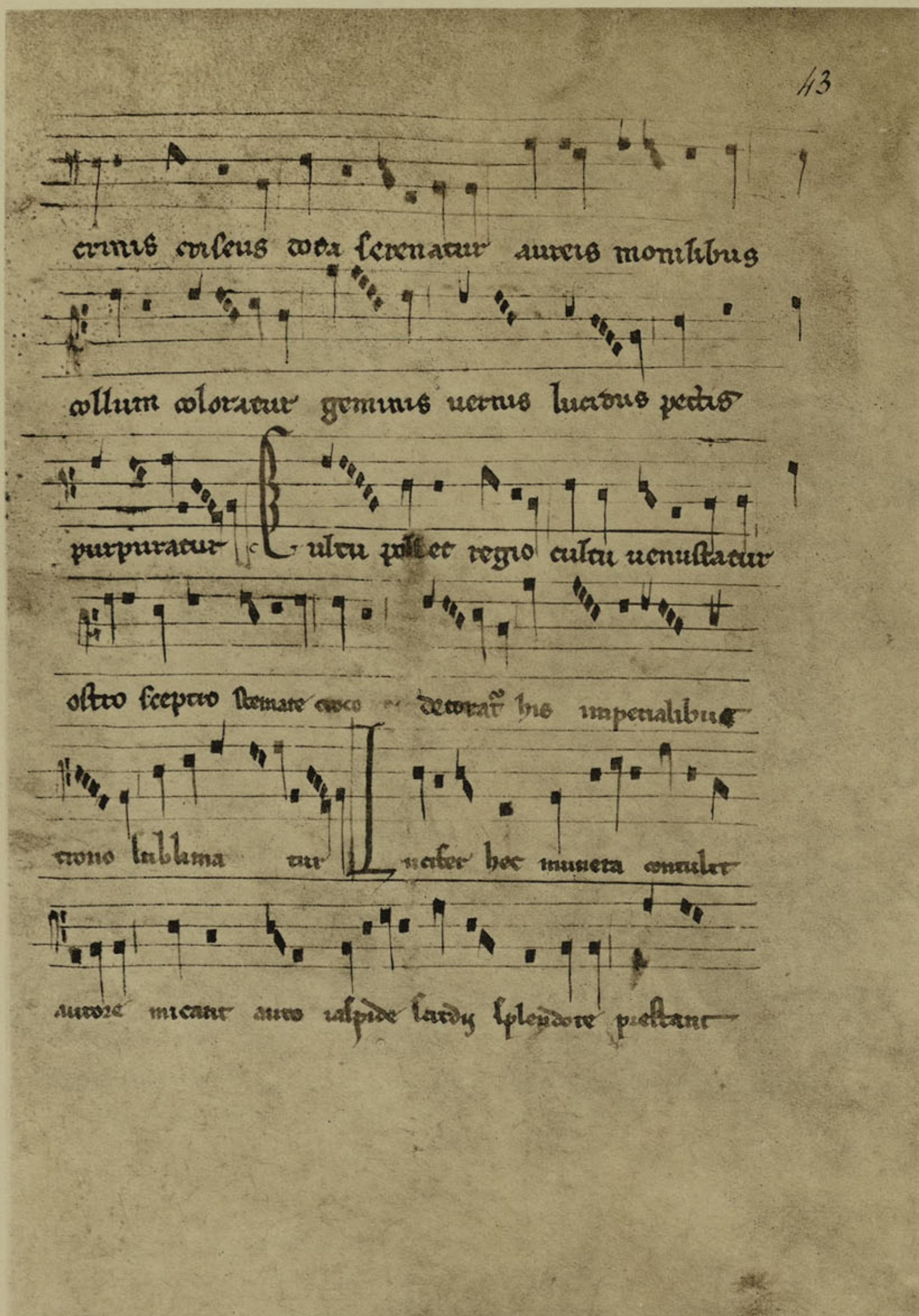
43
crinis criseus tota serenatur aureis monilibus
collum coloratur geminis uertus lucidus pectus
purpuratur Cultu pollet regio cultu uenustatur
ostro sceptro stemate decoratur his imperialibus
trono sublimatur Lucifer hoc munera contulit
aurore micant auro iaspide sardy splendore prestant

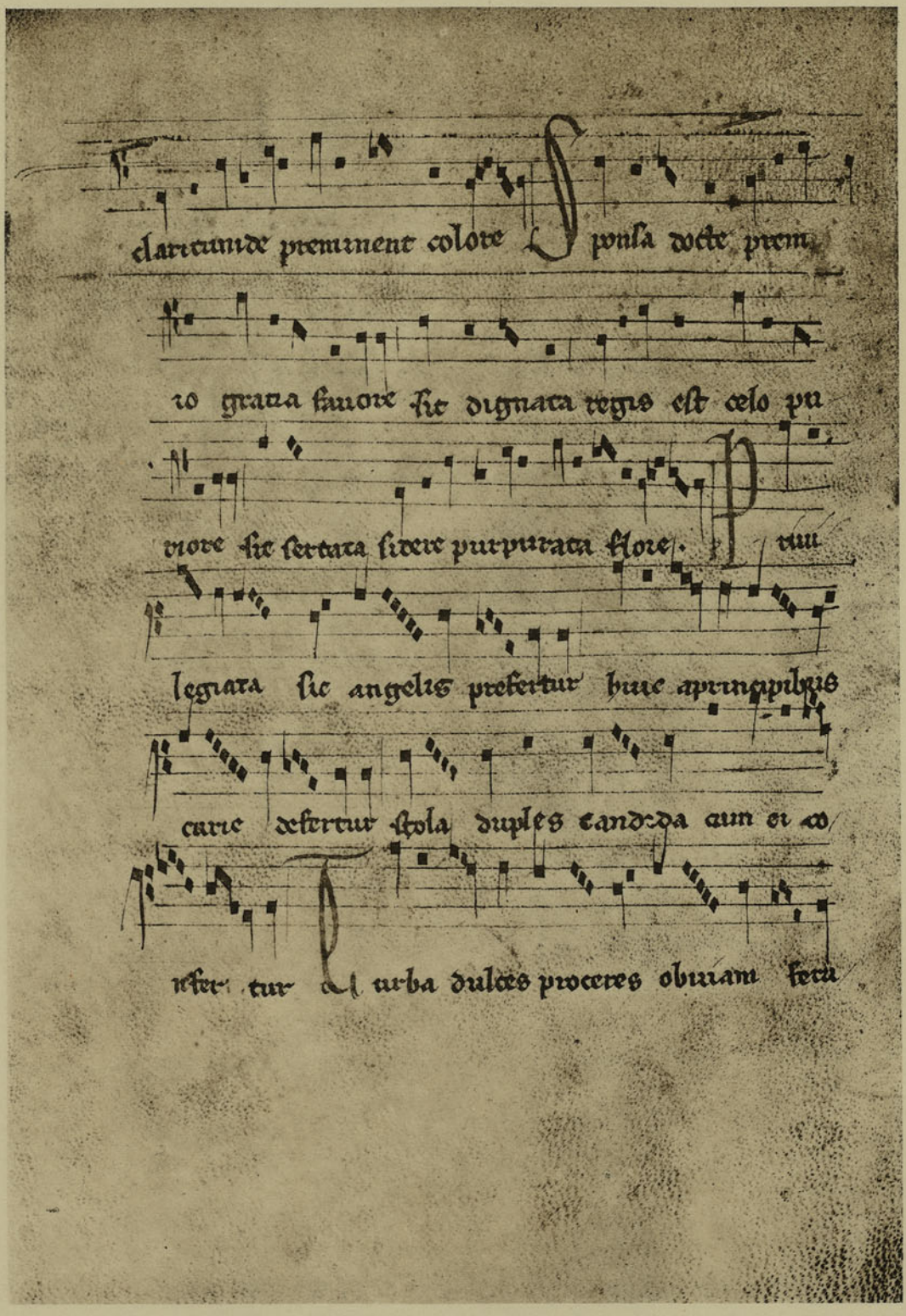
claritudine preminent colore Sponsa docte prem
io gratia fauore sic dignata regis est celo pu
riore sic sertata sidere purpurata flore. Priui
legiata sic angelis prefertur huic aprincipibus
curie defertur stola duples candida cum ei co
nfer tur Turba dulces proceres obuiam feru

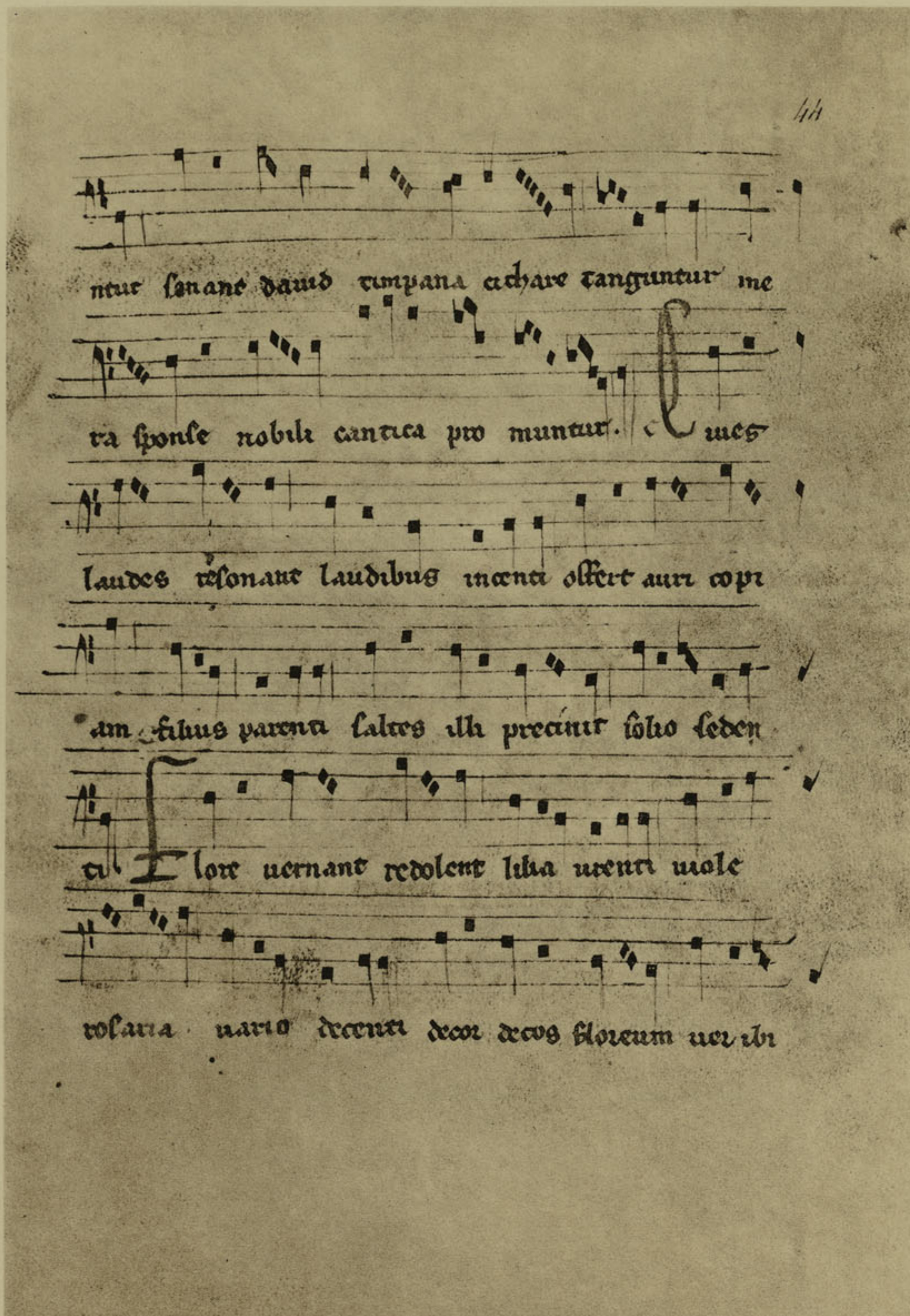
44
ntur sonant david tympana cithare tanguntur me
tra sponse nobili cantica promuntur.
laudes resonant laudibus inventi offert auri copi
am filius parenti saltes illi precinit solio seden
ti Flore vernant redolent lilia inventi viole
rosaria vario decenti decor decus florum

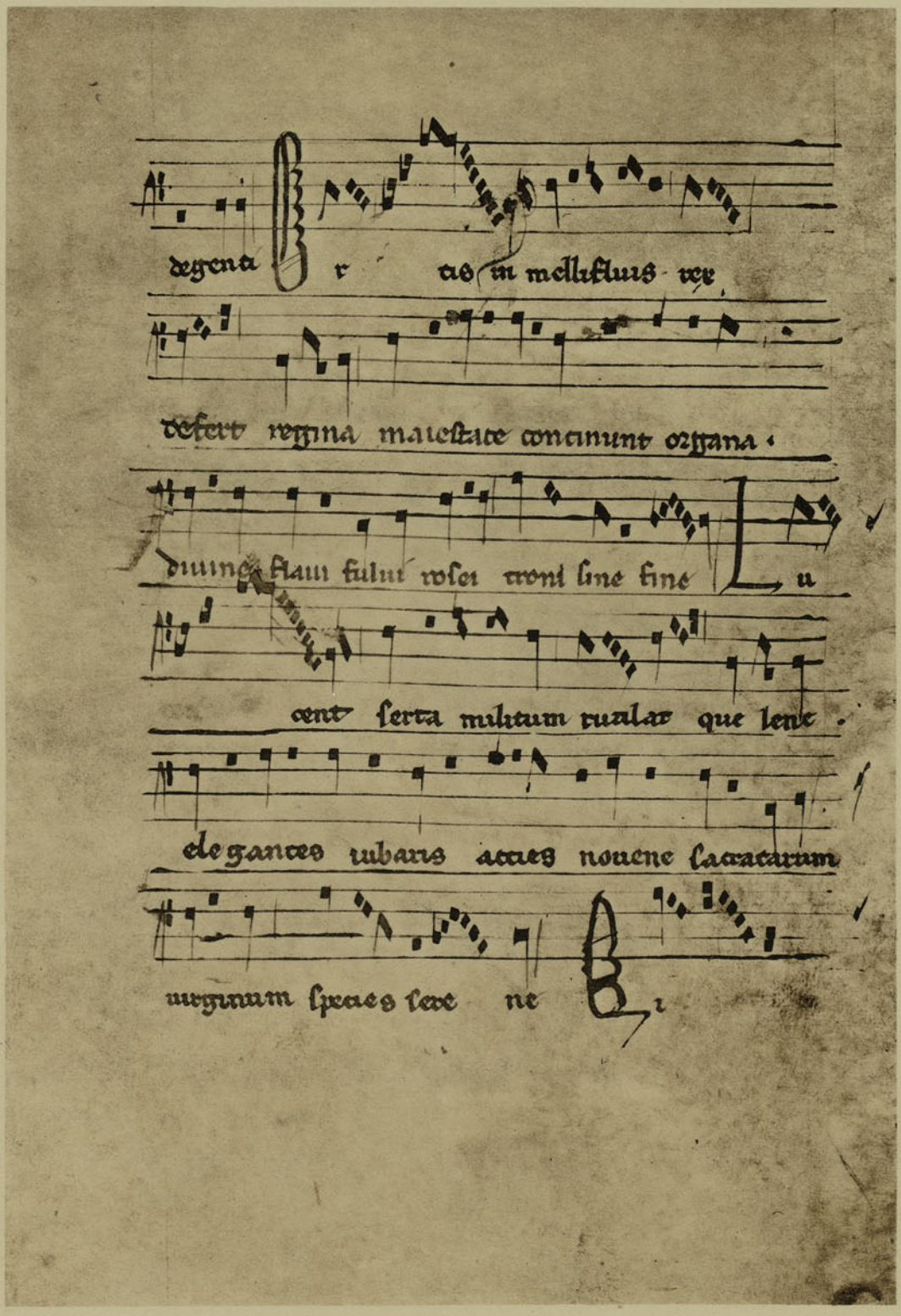

degenti r tis in mellifluis rex

defert regina maiestate concinunt organa ·

diuine flaui fului rosei troni sine fine Lu

cent serta militum rutilat que lene ·

elegantes iubaris acties nouene sacratarum

uirginum species sere ne

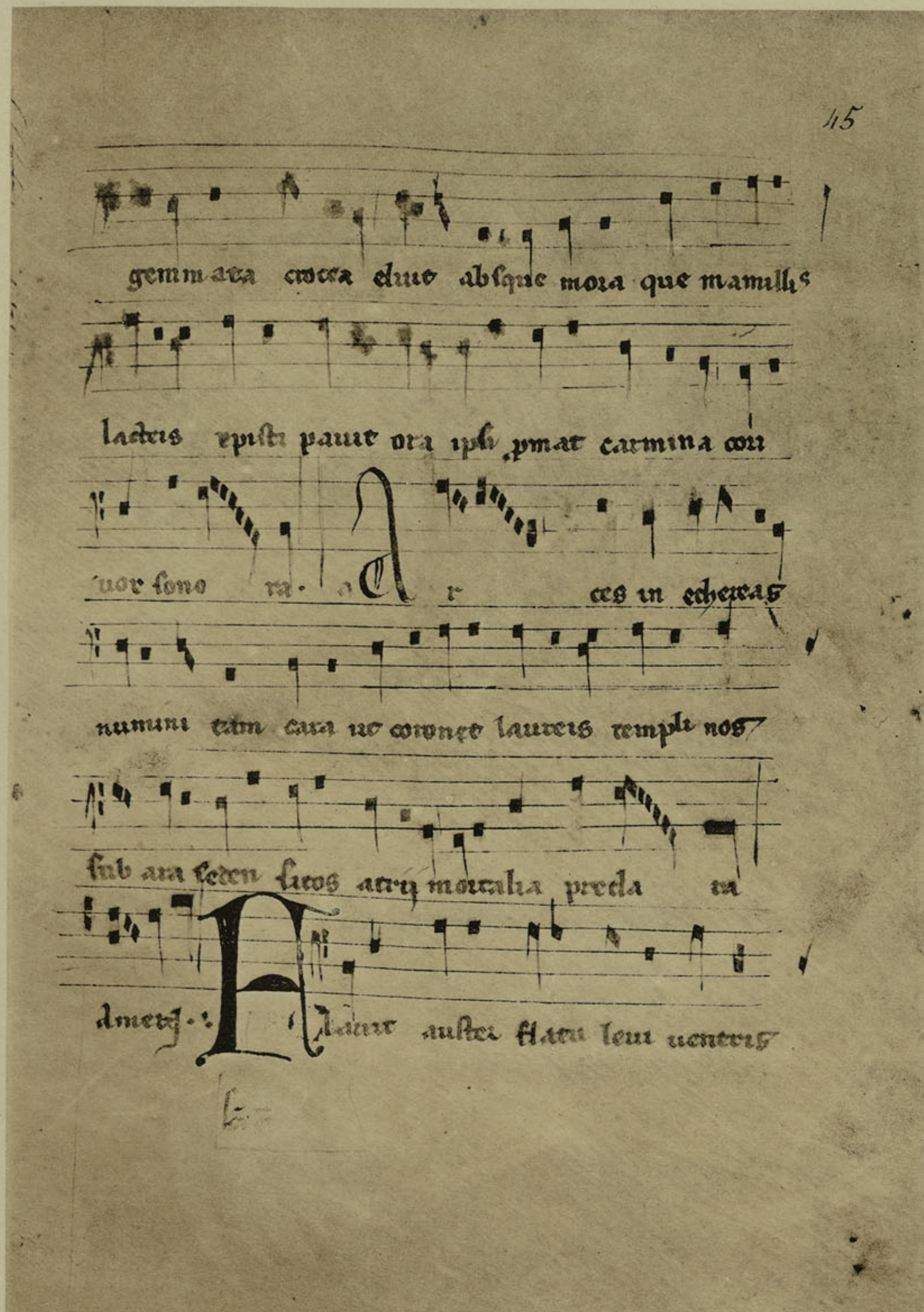
45
gemmata crocea eluit absque mora que mamillis
lacteis christi pavit ora ipsi promat carmina con
vox sono ra . r ces in ethereas
numini tam cara ut coronet laureis templi nostri
sub ara sedem sacros atque mortalia precla ra
dmere. Aflatur austri flatu levi ventris

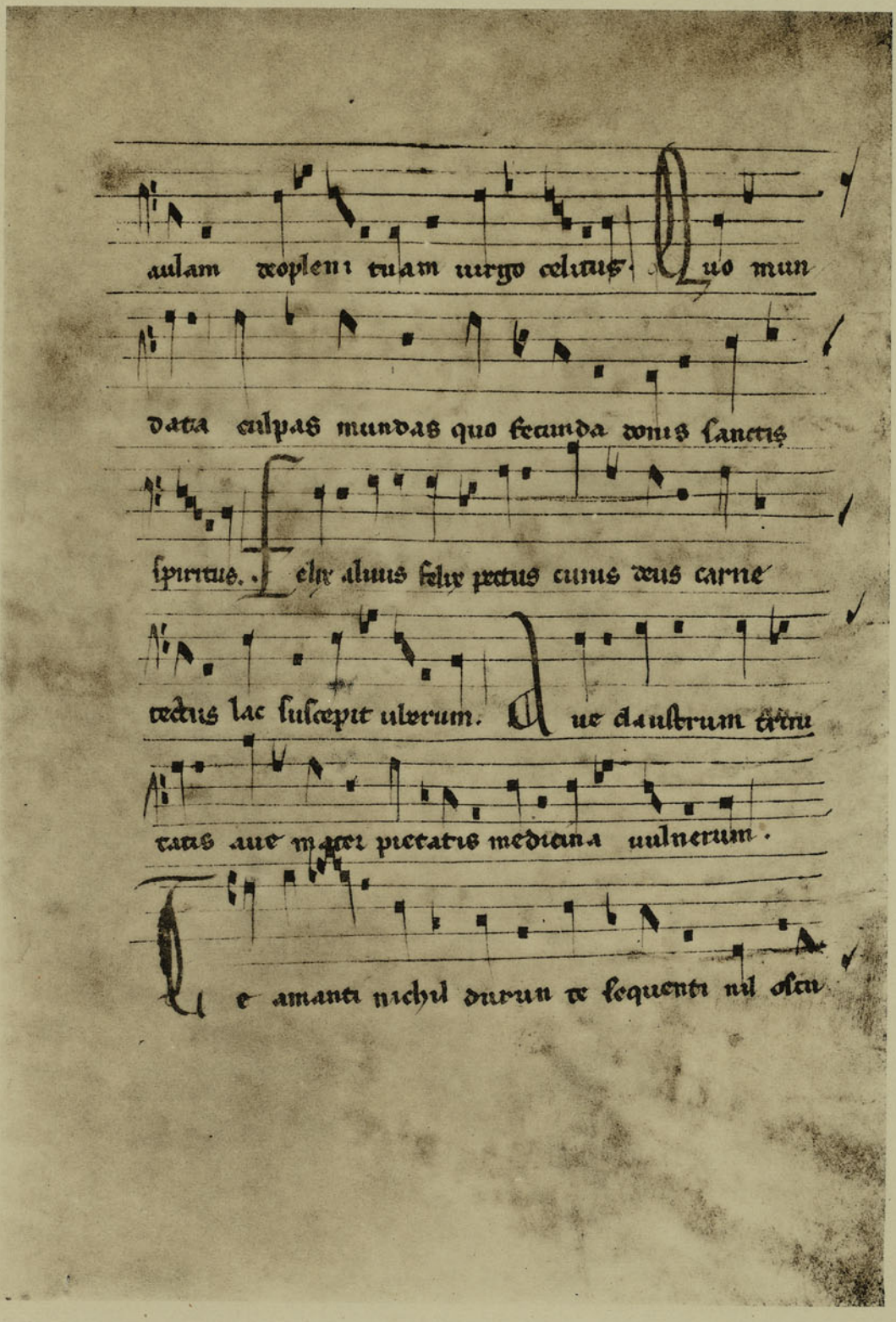

aulam deopleni tuam uirgo celitus. Quo mun

data culpas mundas quo fecunda donis sanctis

spiritus. Felix aluus felix pectus cuius deus carne

tectus lac suscepit uberum. Aue claustrum trinu

tatis aue mater pietatis medicina uulnerum.

Te amanti nichil durum te sequenti nil oscu

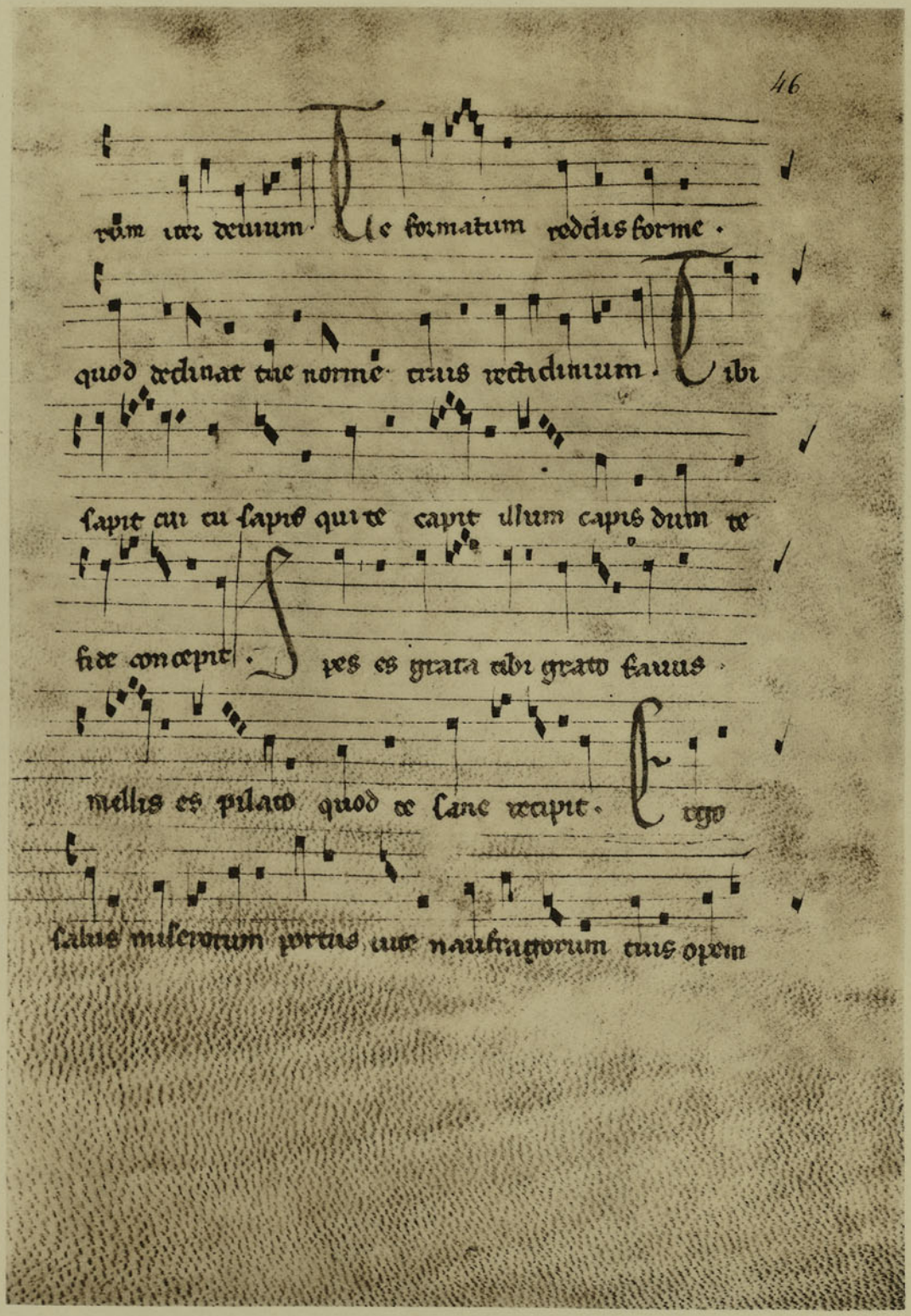
rām iuri deuium te formatum redclis forme
quod ordinat tue norme cuius rectidinium ibi
sapit cui cu sapis qui te capit ulum capis dum te
hec concepit pes es grata ubi grato sanus
melius es pilato quod te sane recepit ego
salus miserorum portus tuo naufragorum tuis opem

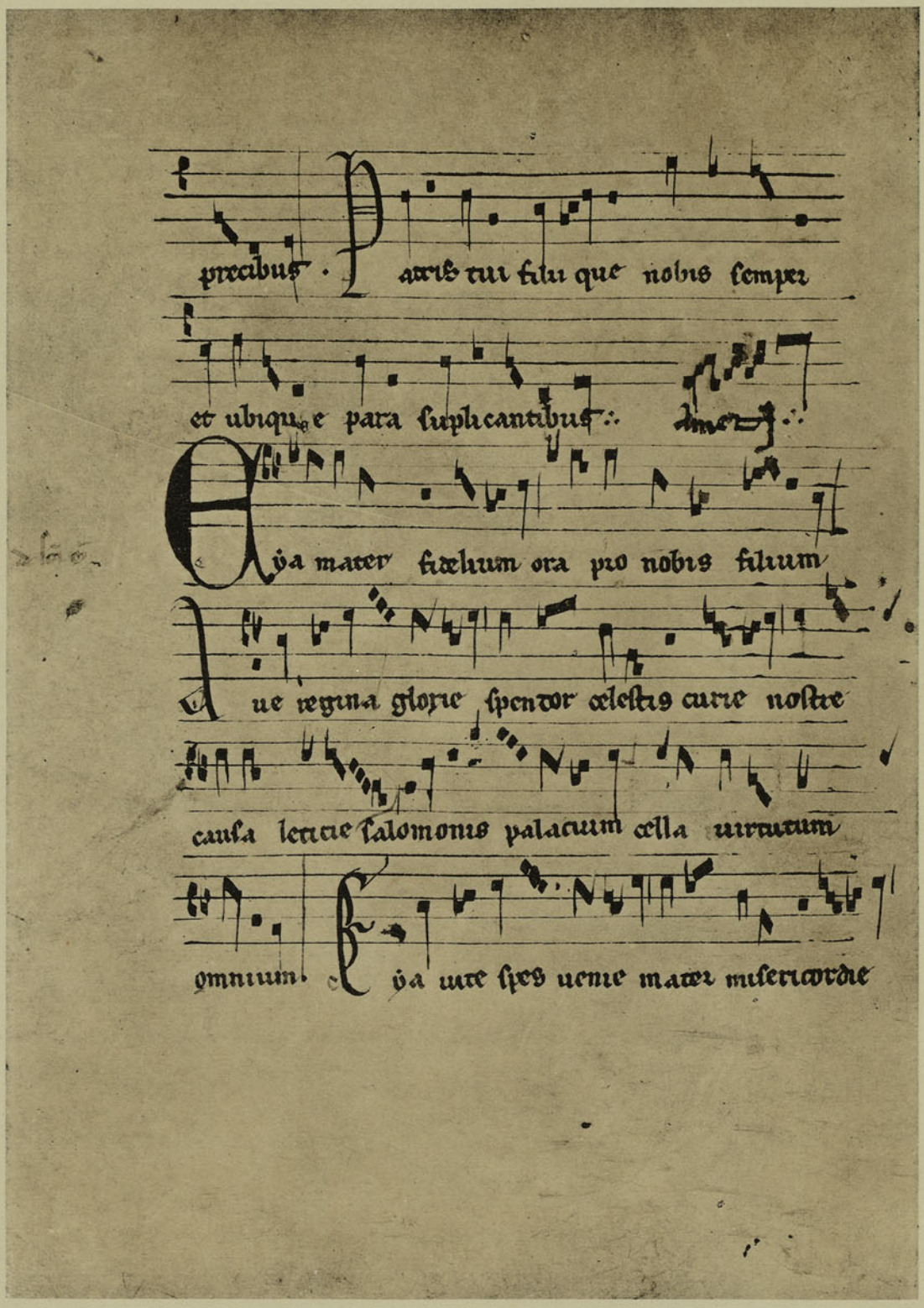

precibus. Patris tui filii que nobis semper

et ubique para suplicantibus. Amen.

Eya mater fidelium ora pro nobis filium

Aue regina glorie spendor celestis curie nostre

causa letitie salomonis palacium cella uirtutum

omnium. Eya uite spes uenie mater misericordie

porta superne regie singulare subsidium adte uir

go clamancium. Exprs uirilis seminis sancti

repleta flaminis lumen eterni luminis patremq; paris

proprium uirgo post puerperium. Mater mi

re dulcedinis perte celestis culminis porta lus

credencium. Arbor fructus mirabilis inte mater

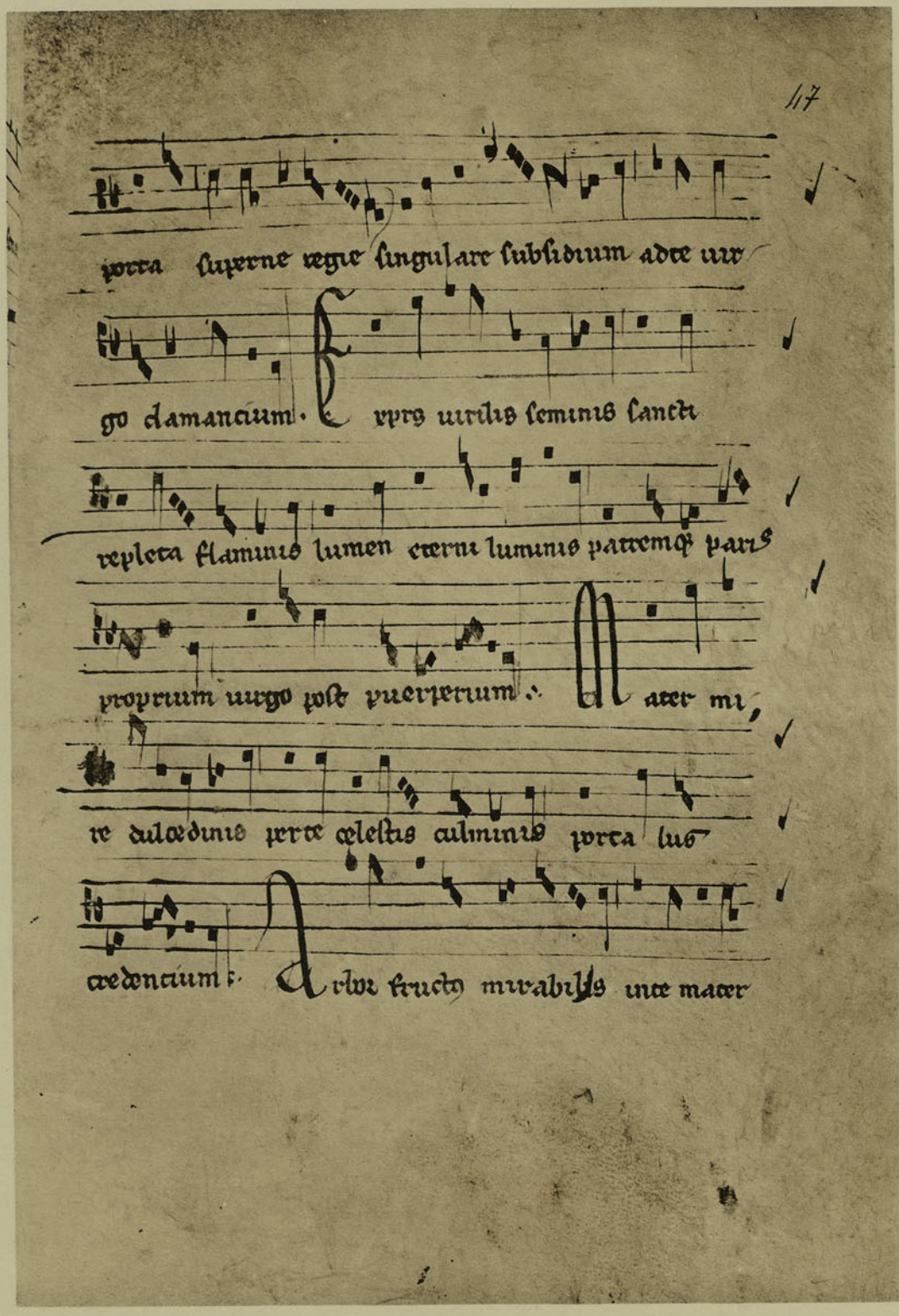

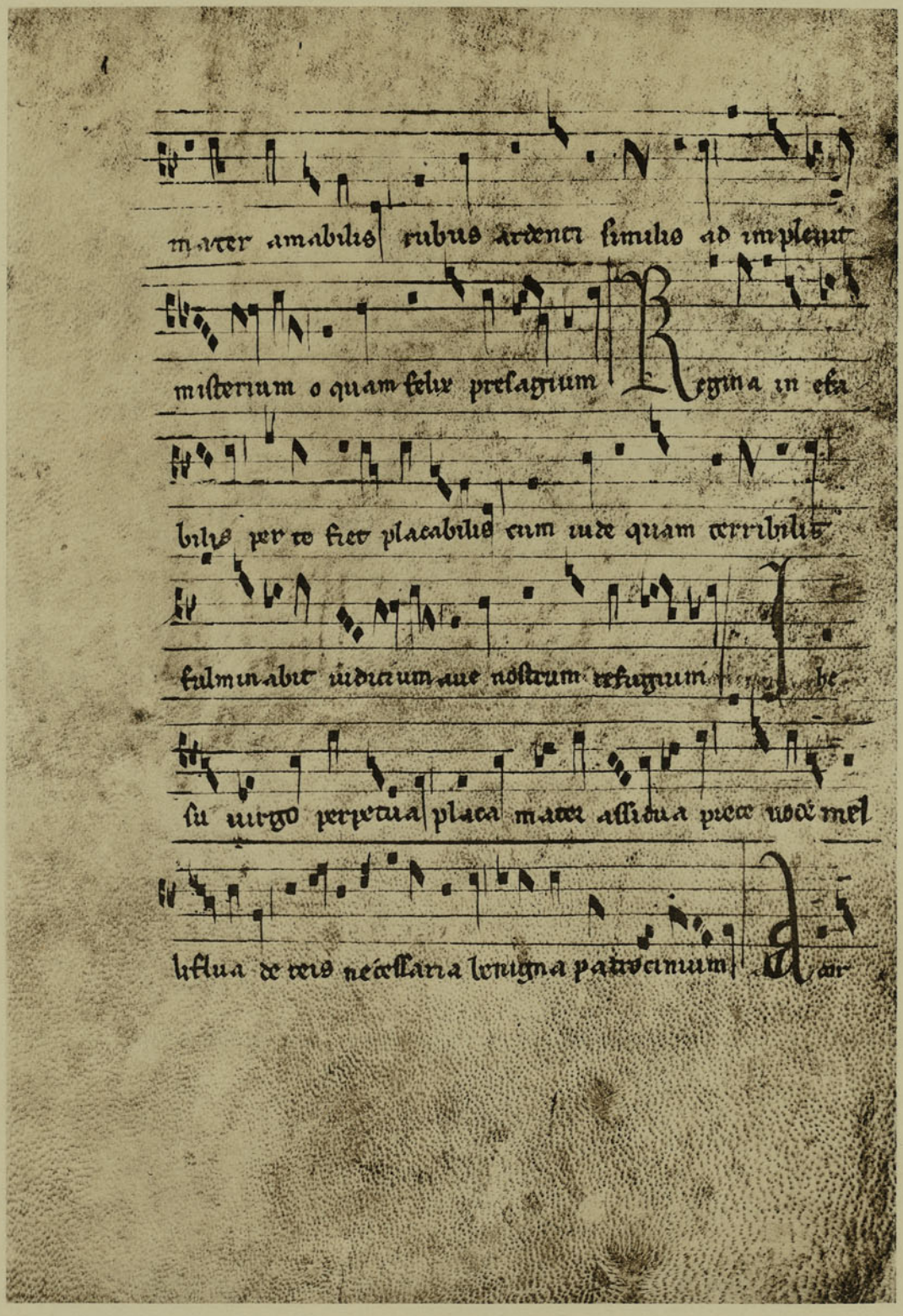
mater amabilis rubus ardenti similis ad impleuit
misterium o quam felix prelagium Regina in eta
bilis per te fiet placabilis cum iudex quam terribilis
fulminabit iudicium aue nostrum refugium he
su uirgo perpetua placa matri assidua prece uoce mel
liflua de reis necessaria benigna patrocinium Amen

dibus euacuaq; anime sunt nocua ut per bona continua

eva mater. consortium consequatur celestium ∴ sca maria

Angelorum laude digna uirgo clemens et regina

uirgo mundi gaudium · Condescende nostre laudi

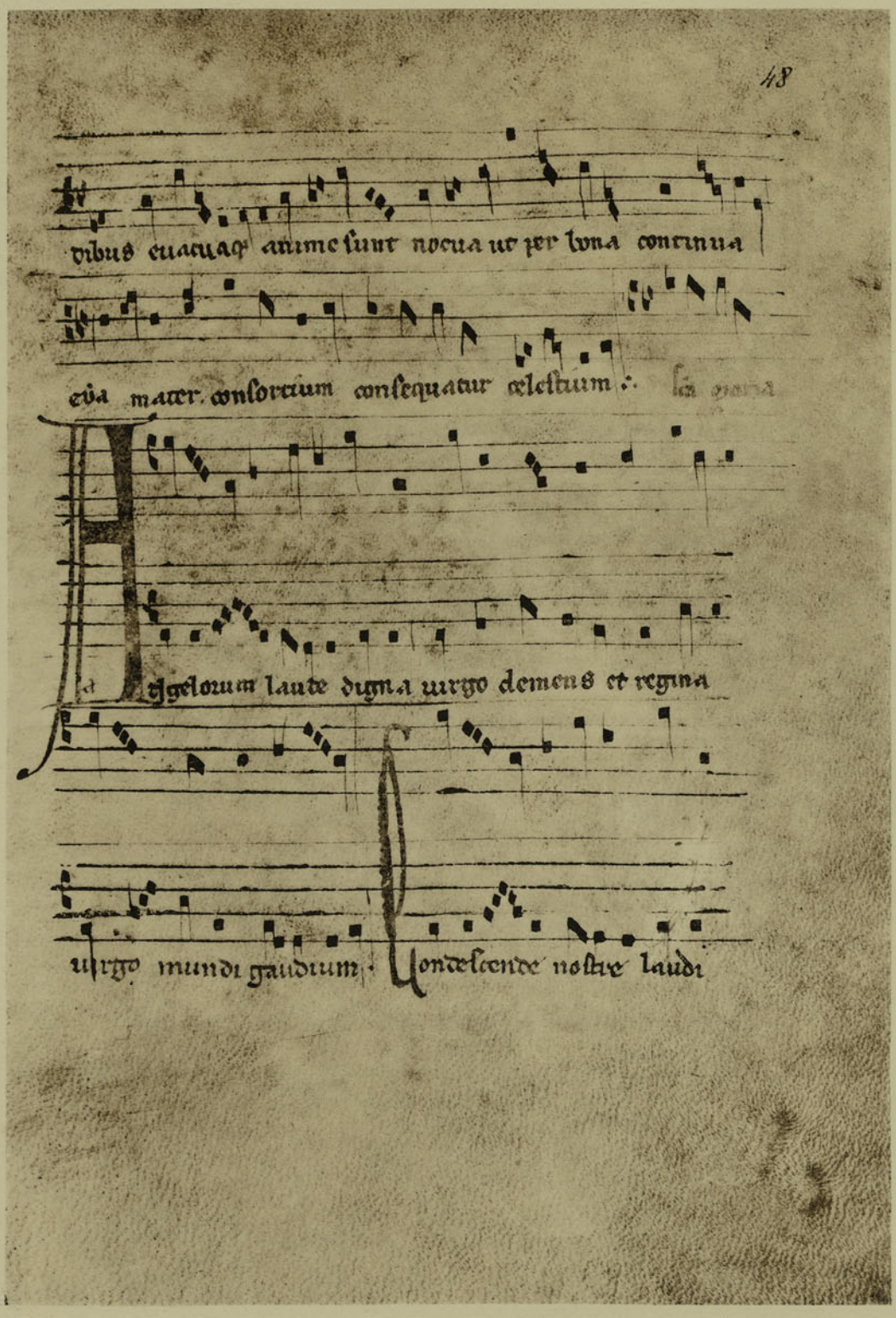

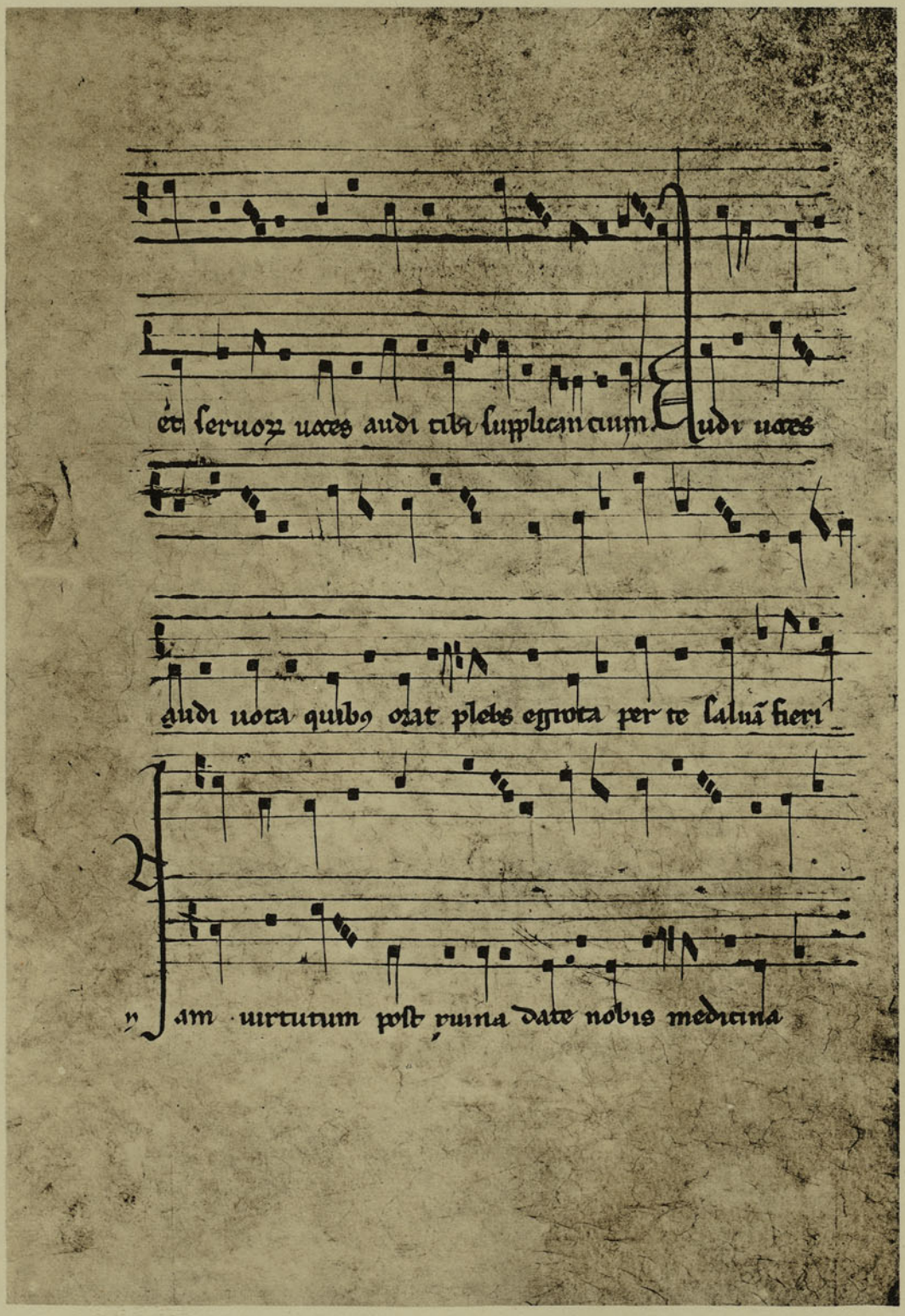
et seruoꝝ uoces audi tibi supplicantium. Audi uoces
audi uota quibꝰ orat plebs egrota per te salua fieri
Nam uirtutum post ruina date nobis medicina

qua sanatiu miseri. Nulla salus erit reis nisi

detur eis criminũ remissio. Tu es salꝰ ⁊ medela

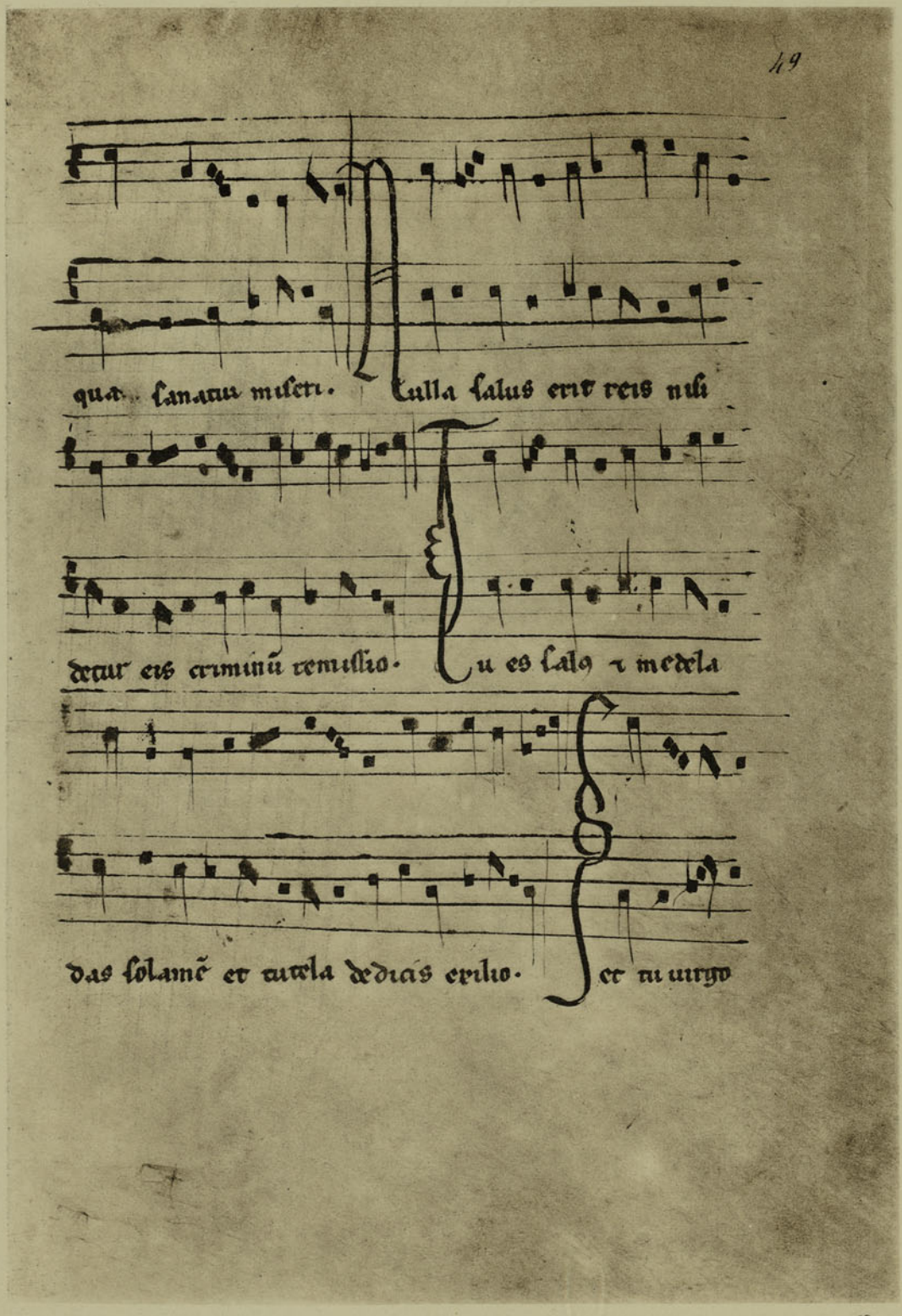

das solamẽ et tutela dedicis exilio. Et tu uirgo

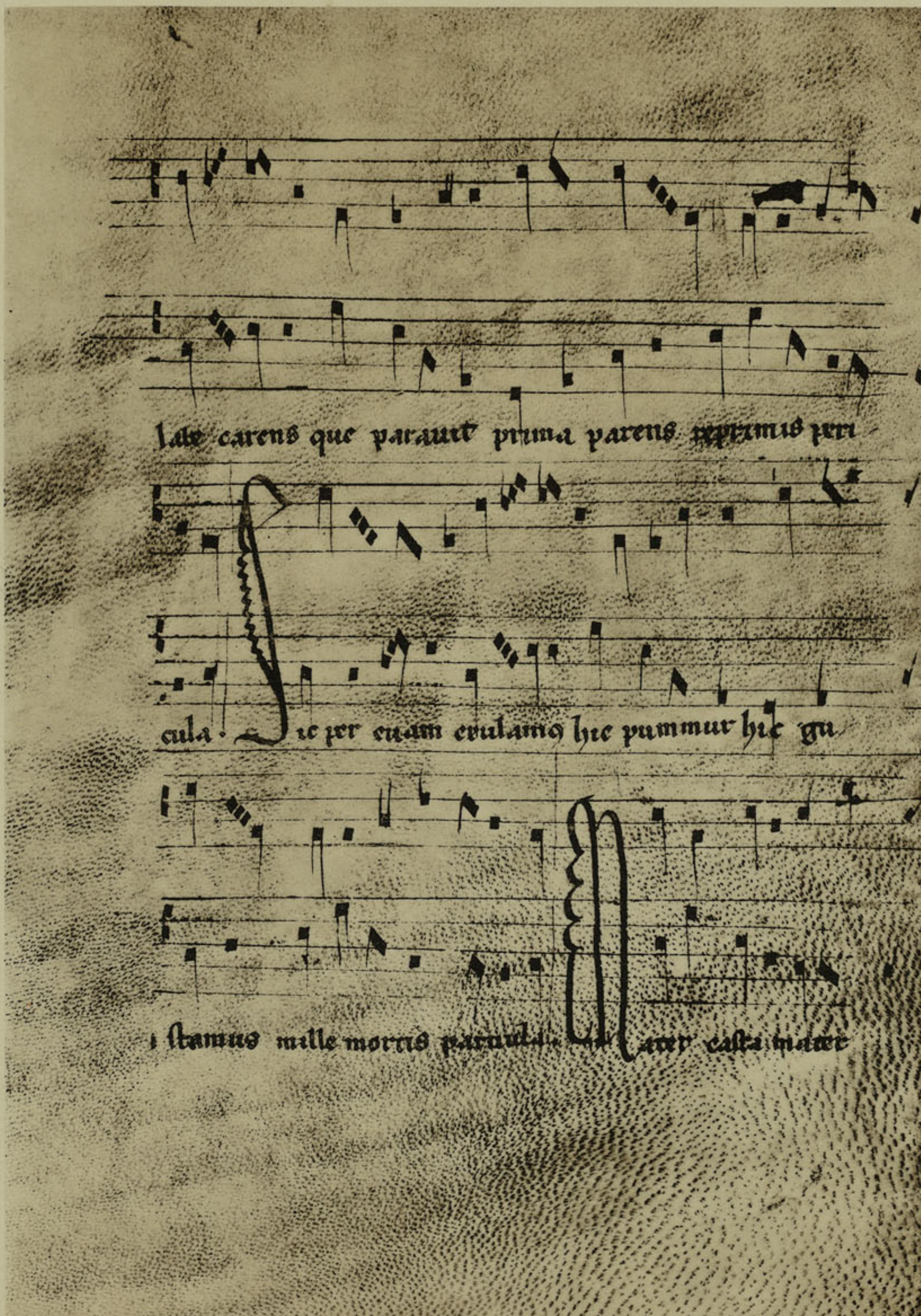
carens que parauit prima parens
cula. Sic per euam exulamus hic punimur hic gu
stamus mille mortis pocula. Mater casta mater

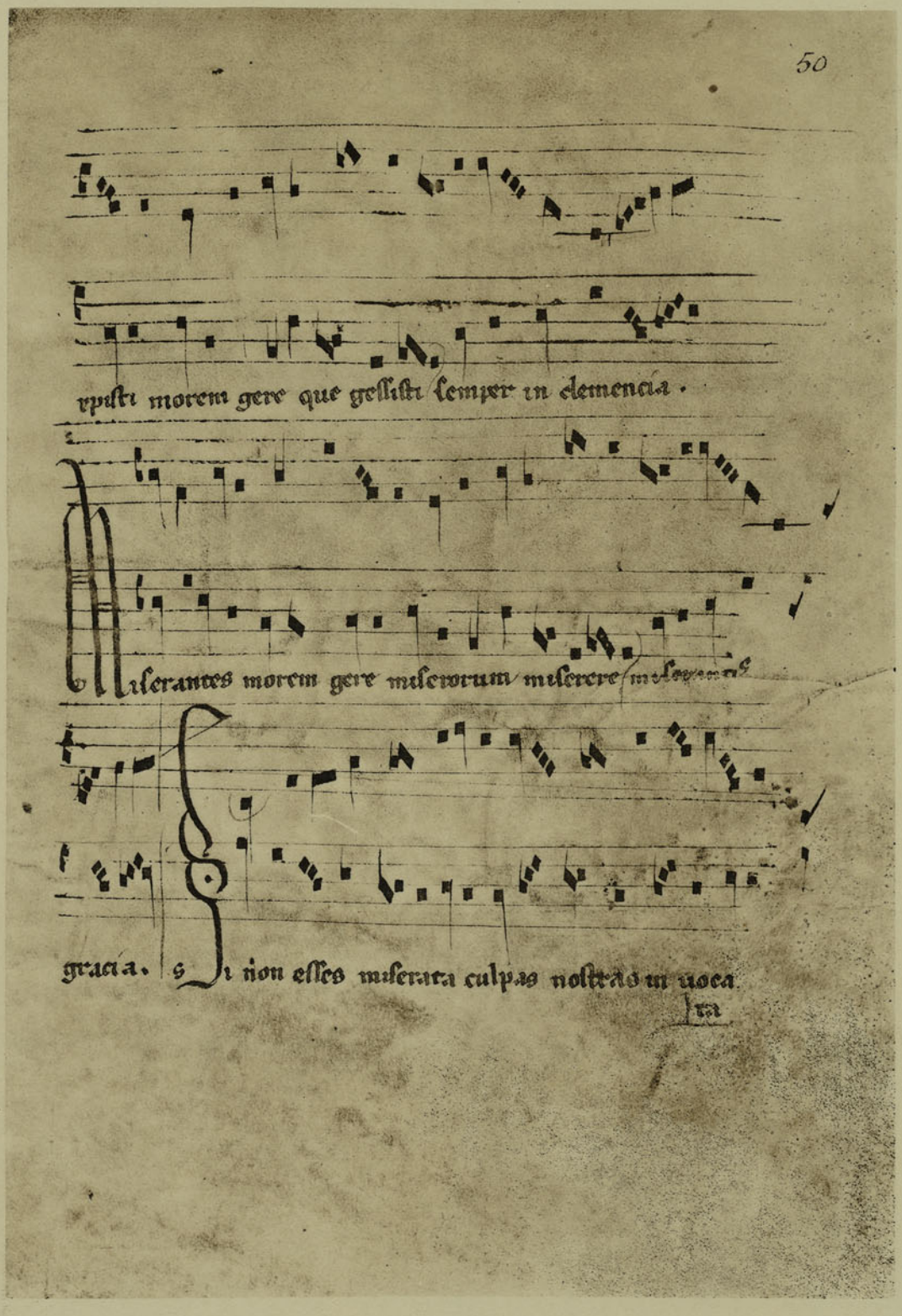
ypisti morem gere que gessisti semper in clemencia.
Miserantes morem gere miserorum miserere
gracia. Si non esses miserata culpas nostras in uoca
ta

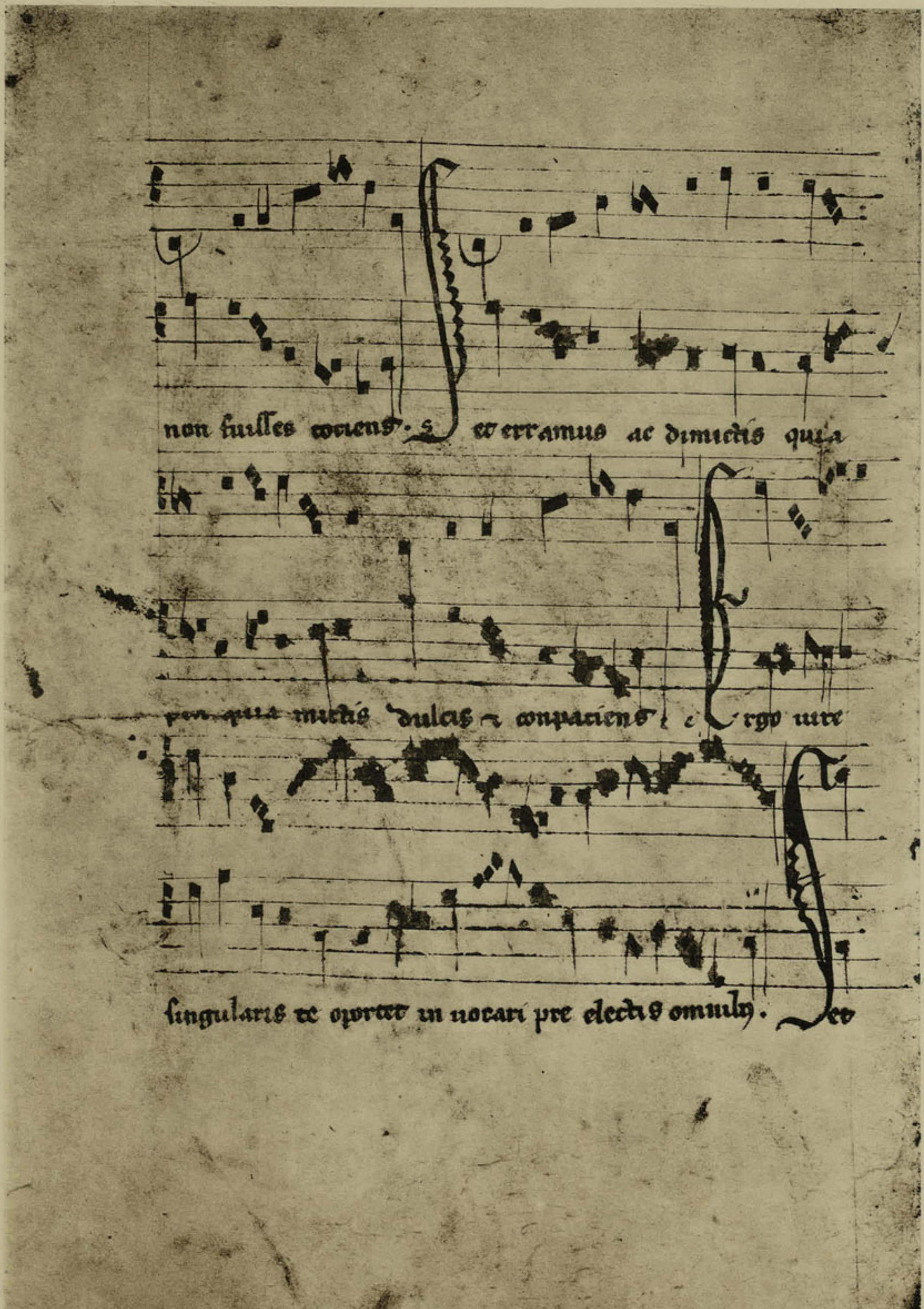
non fuisses tociens. S et erramus ac dimictis quia
mitis dulcis et compaciens. Ergo uire
singularis te oportet in uocari pre electis omnibus. Sed

in lege pietatis subuenire debes gratis opera inplorantibus amen

Stabat iuxta xpisti crucem stabat uides uite du

cem iure uale facere. Stabat mater nec iam mater

et qui sit euentus ater nouo nouit funere. Sta

bat uirgo spectans crucem et utraq; pati lucem set

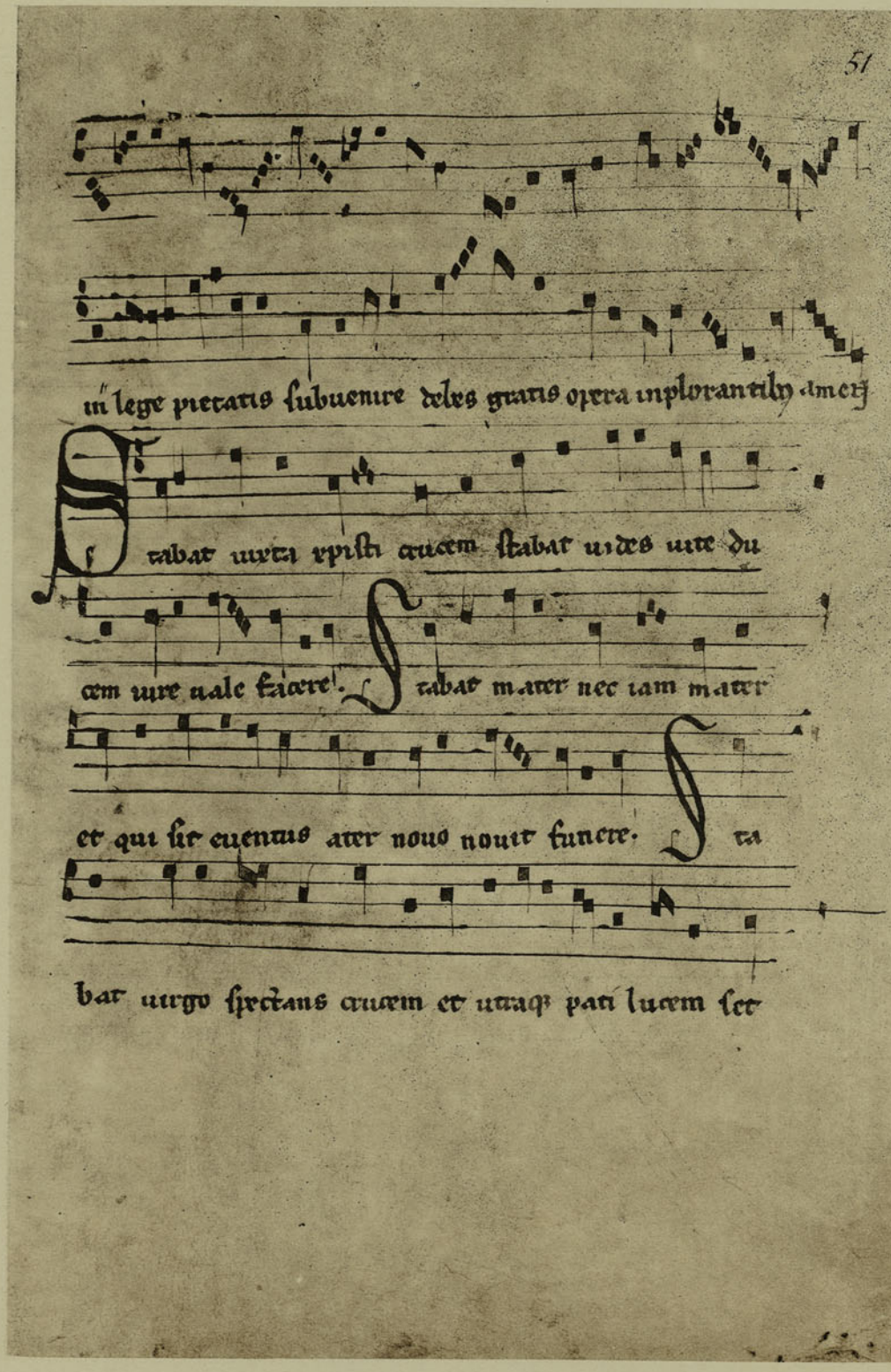

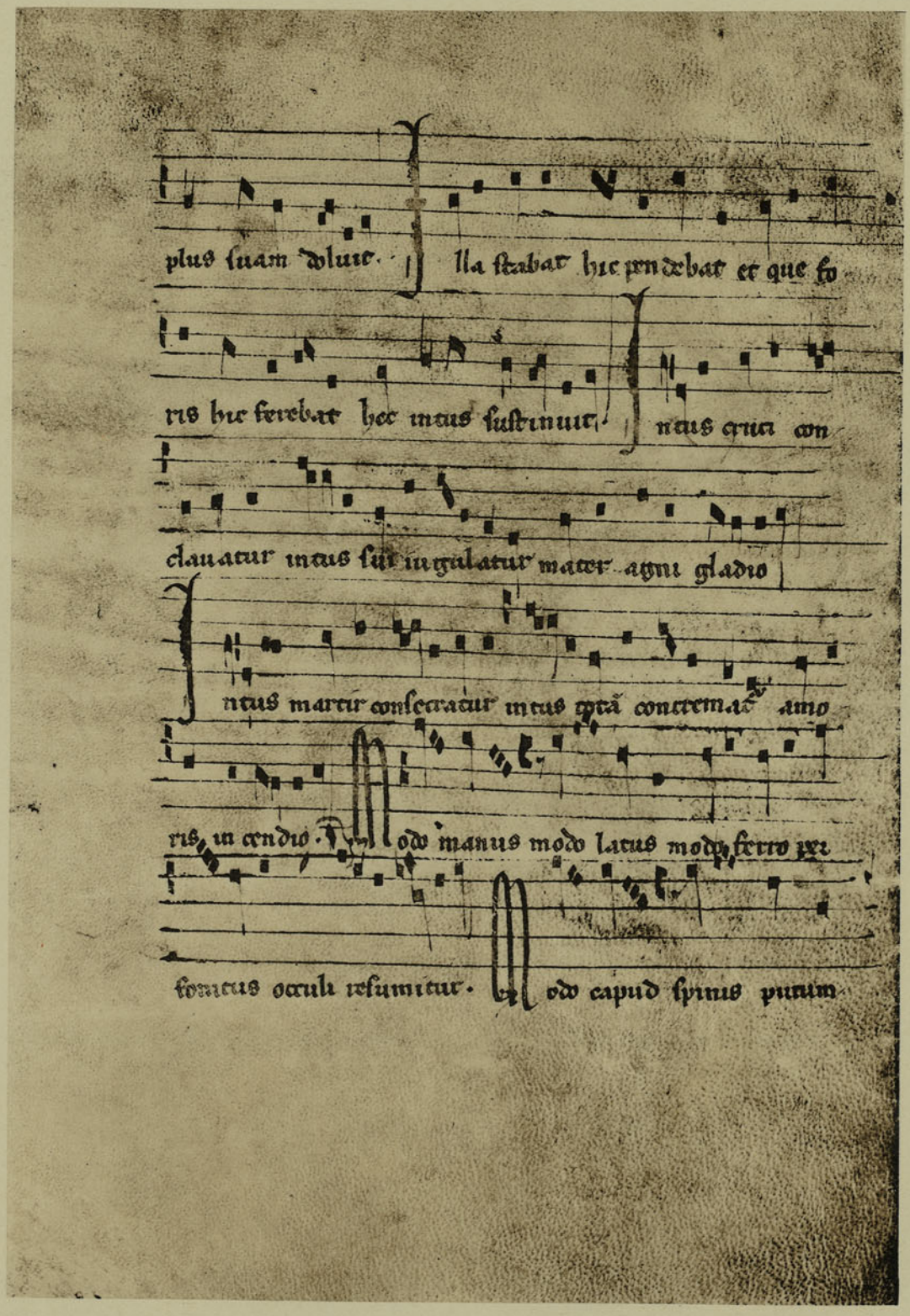

plus suam doluit. Illa stabat hic pendebat et que fo

ris hic ferebat hec intus sustinuit. Intus cruci con

clauatur intus sui iugulatur mater agni gladio

Intus martir consecratur intus totā contremat amo

ris incendio. Modo manus modo latus modo ferro per

fonitus oculi resumitur. Modo capud spinis putum

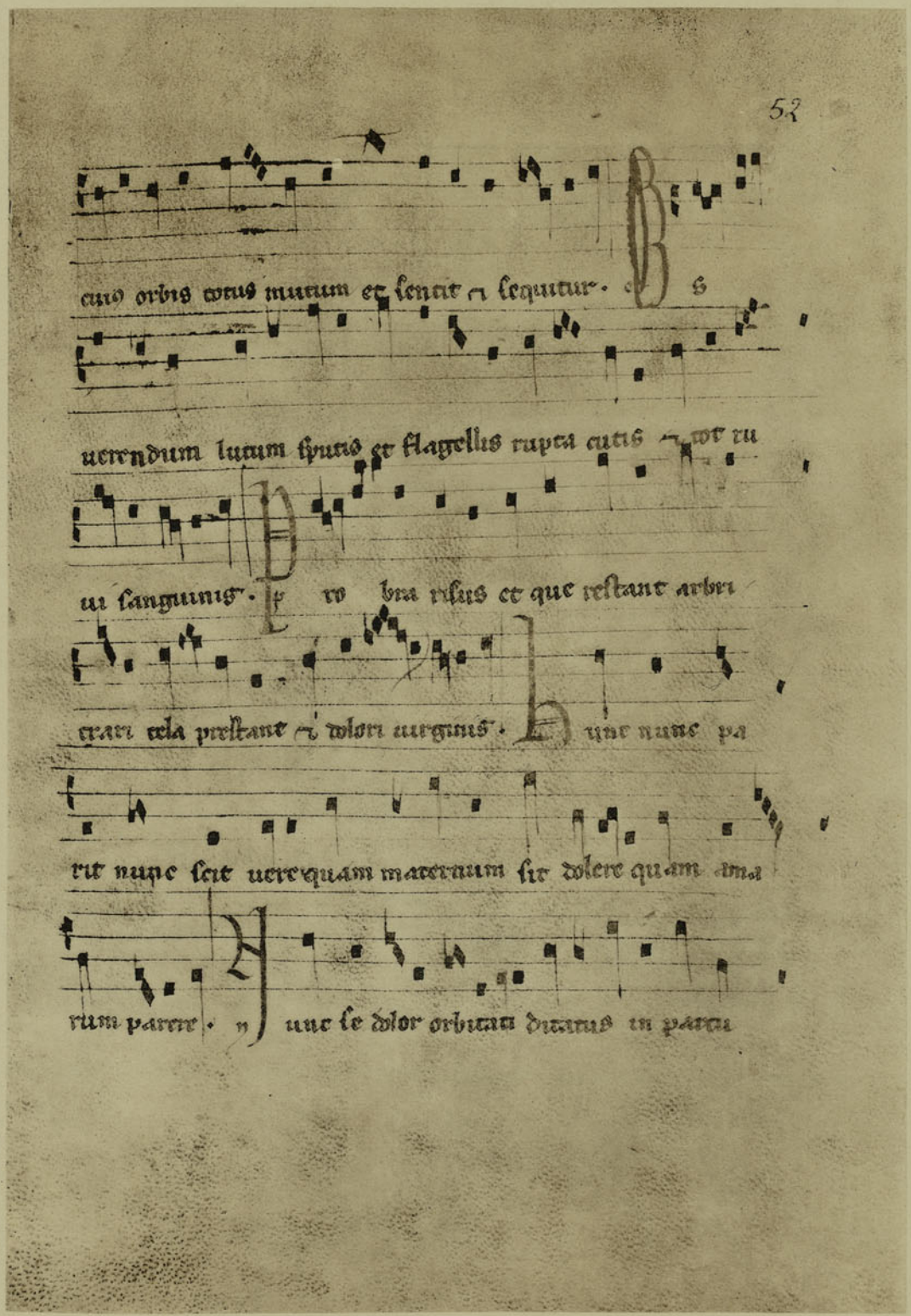
cuius orbis totus mutum et sentit et sequitur. Bs
uerendum lutum sputis et flagellis rupta cutis et tot ru
ui sanguinis. Pro bra risus et que restant arbri
trari tela prestant et dolori uirginis. Hunc nunc pa
rit nunc scit uere quam maternum sit dolere quam ama
rum parere. Nunc se dolor orbitati ditatus in partu

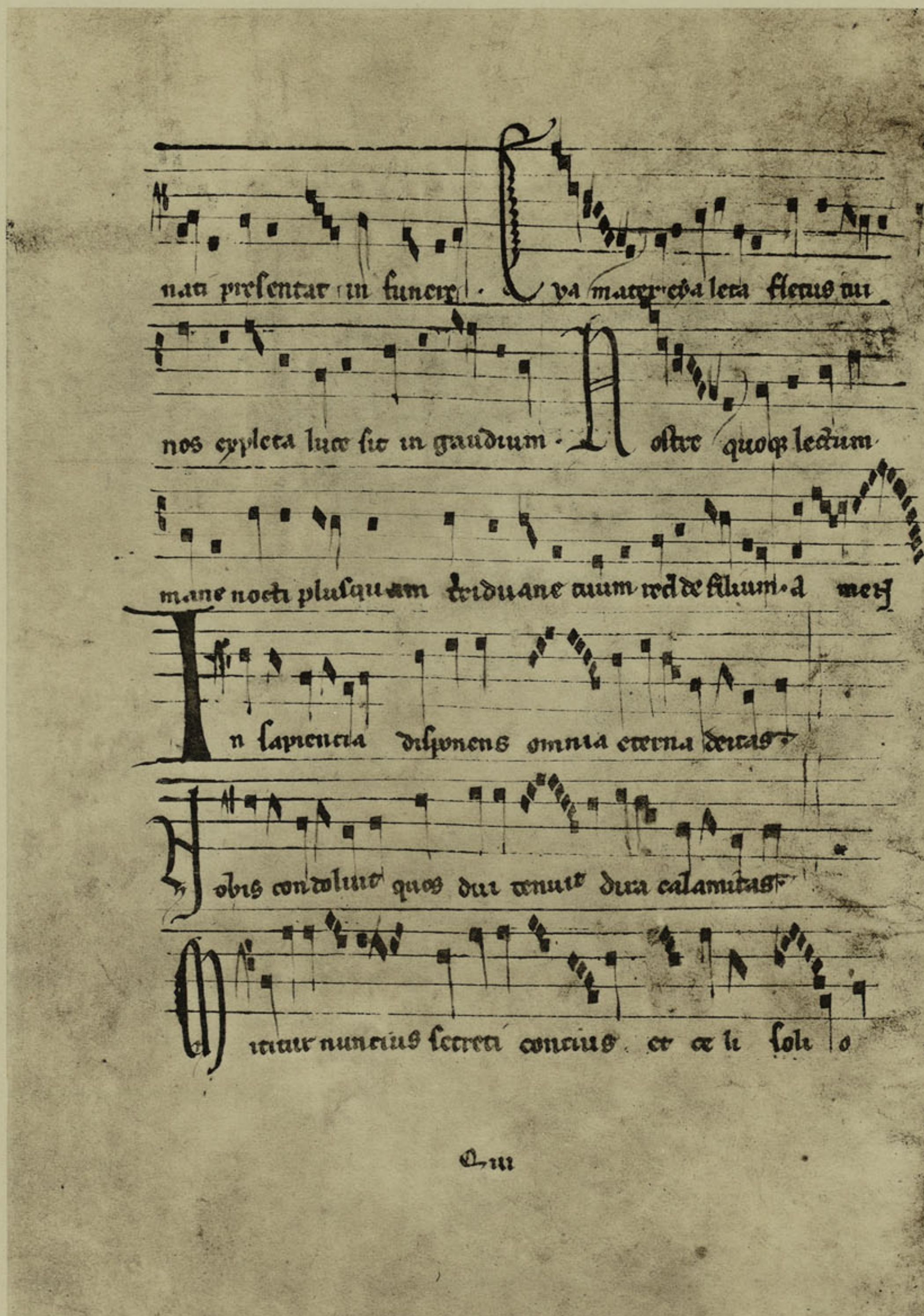
nati presentat in funere. Qua mater ... leta fletus tui
nos expleta luce sit in gaudium. Nostre quoque lectum
mane noctis plusquam triduane ... filium
In sapientia disponens omnia eterna deitas
Nobis condoluit quos diu tenuit dira calamitas
Mittitur nuncius secreti conscius et celi solio

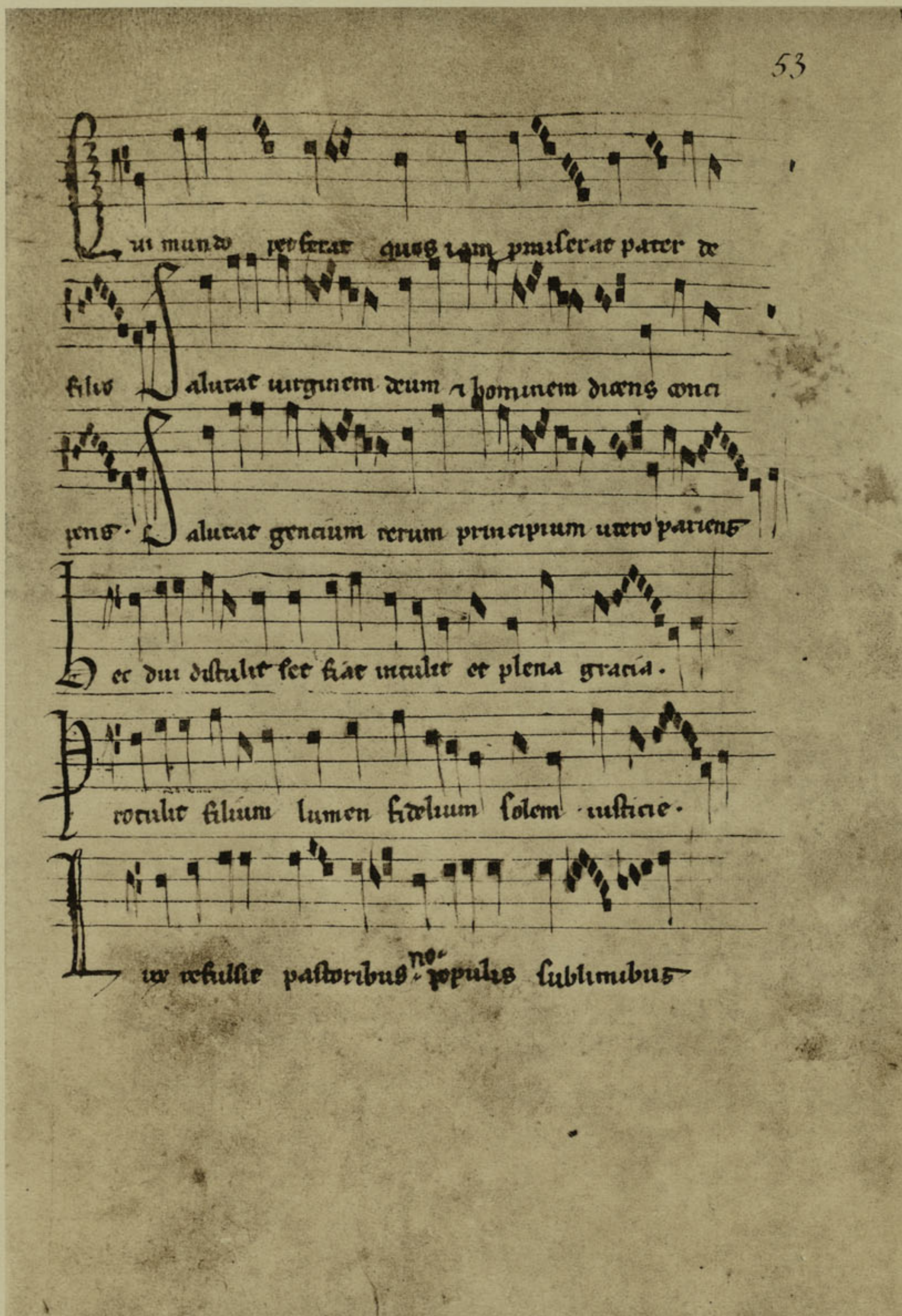
53
Qui mundo perferat quos iam pmiserat pater de
filio Salutat uirginem deum et hominem dicens conci
piens. Salutat gentium rerum principium utero pariens
Hec dum distulit set fiat intulit et plena gracia.
Protulit filium lumen fidelium solem iusticie.
Lux refulsit pastoribus nobis populis sublimibus

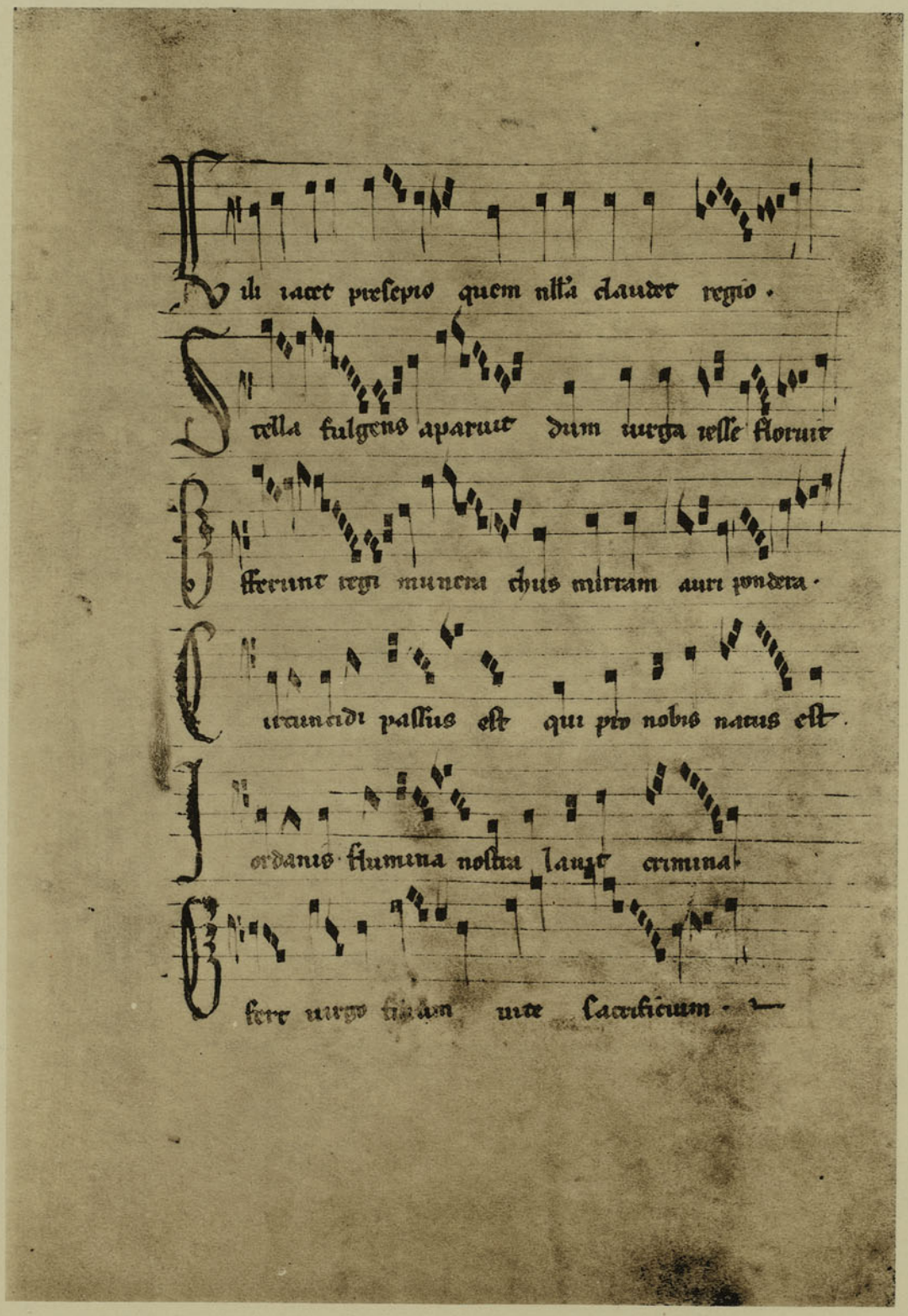

Simeonis brachia sua gestant et gaudia.

Prima uirtus saluatoris aqua [illegible] um edclidit

Cecis uisum claudis gressum mutis loqui reddidit

Natus est dei filius celorum rex non alius.

Regni celestis curia laudes dicat in gloria. Amen

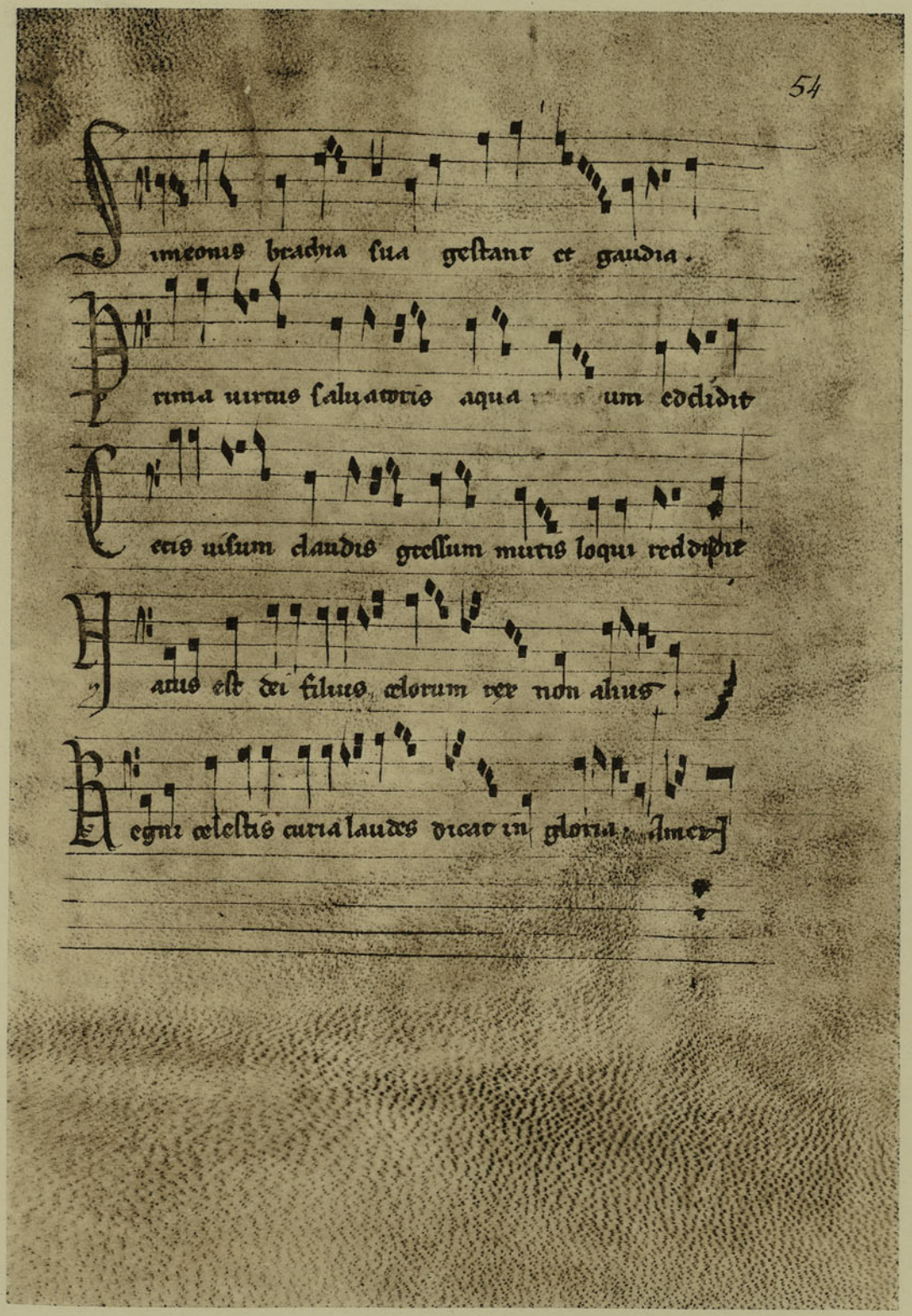

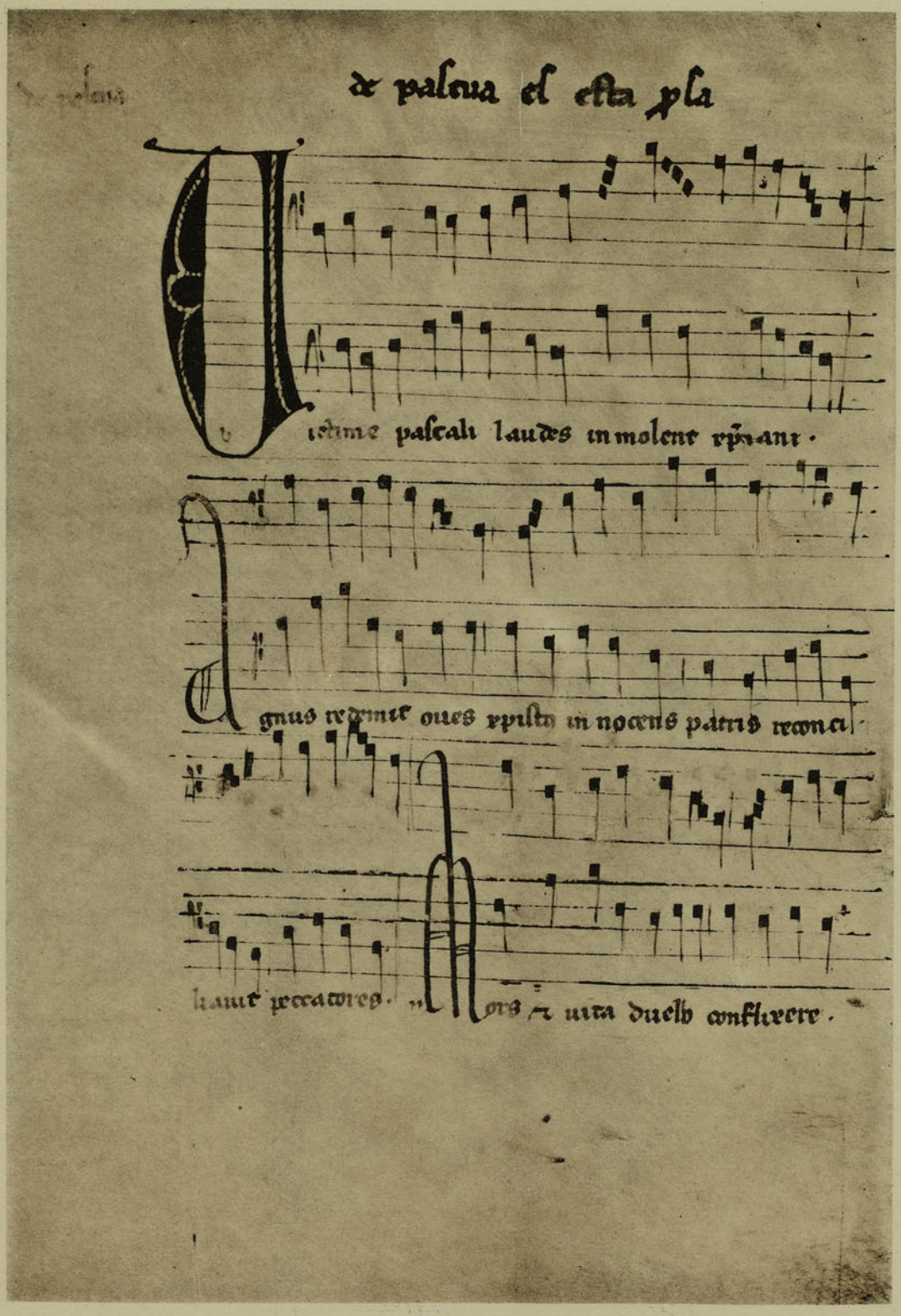

de pascua el esta ꝓsa

Victime pascali laudes in molent xp̄ani.

Agnus redemit oues xp̄isto innocens patris reconci-

liauit peccatores. Mors et uita duelo conflixere.

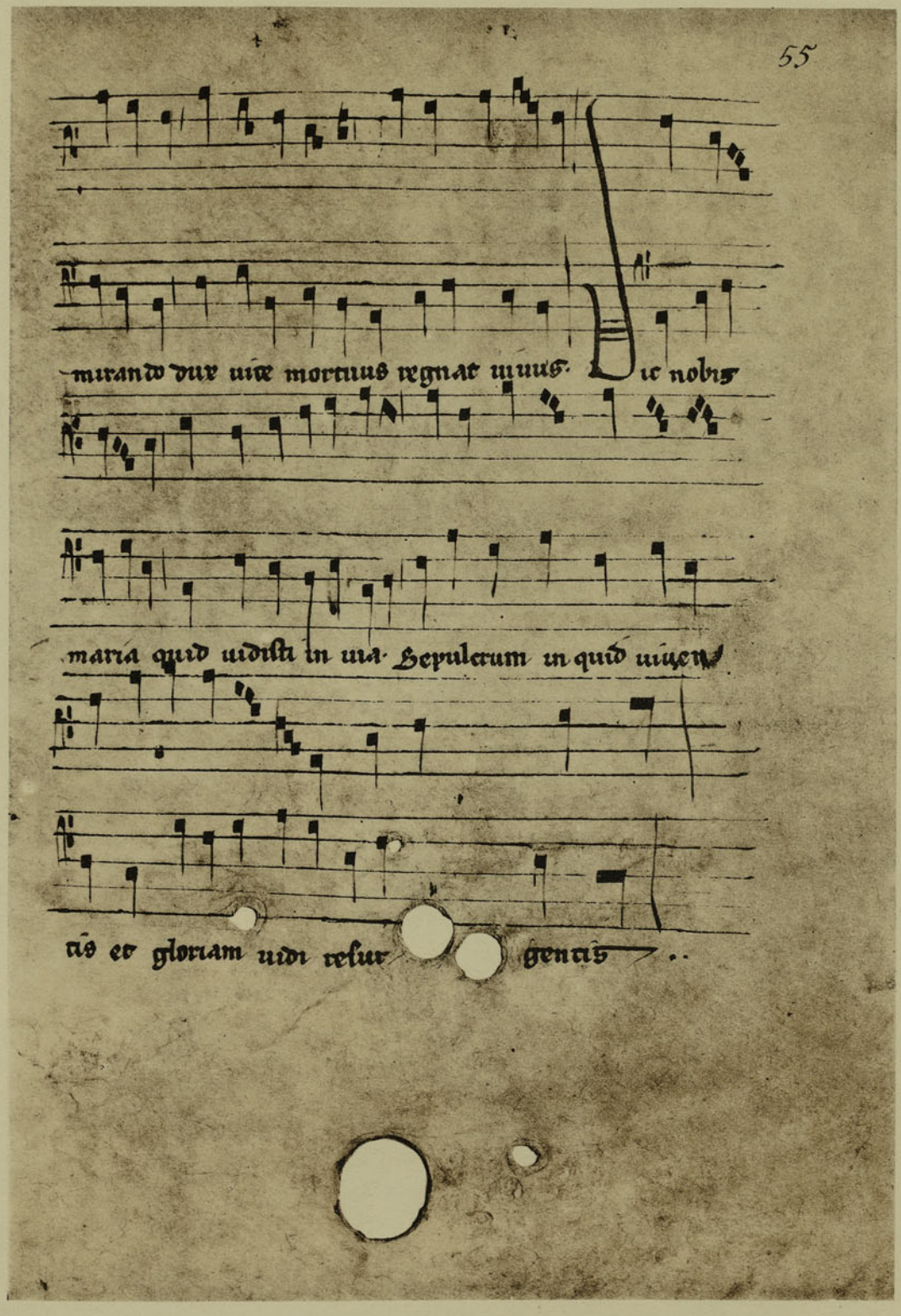
mirando dux uite mortuus regnat uiuus. ic nobis
maria quid uidisti in uia. Sepulcrum in quid uidisti
tis ec gloriam uidi resur gentis

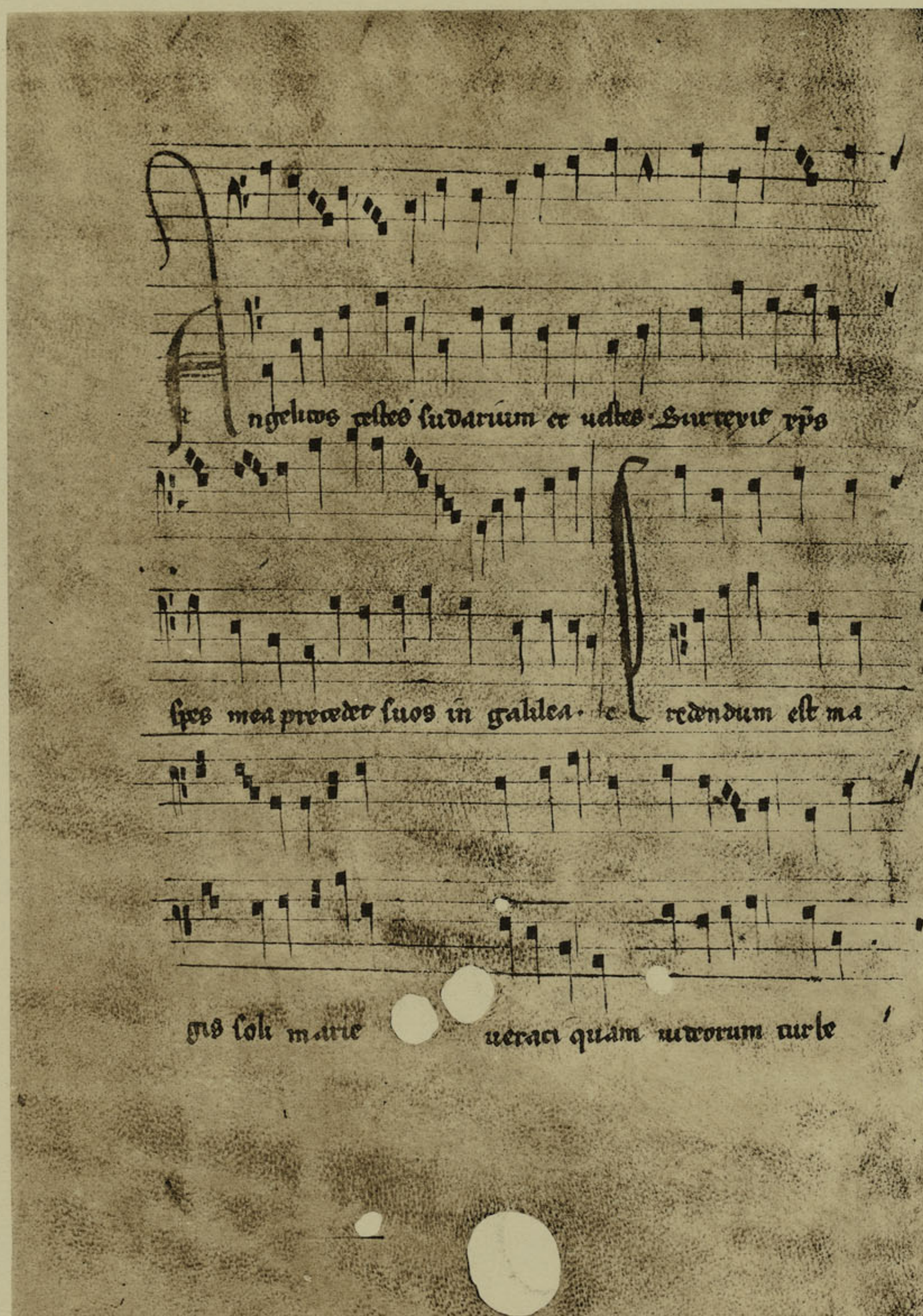
ngelicos testes sudarium et uestes Surrexit xps
spes mea precedet suos in galilea · Credendum est ma
gis soli marie ueraci quam iudeorum turbe

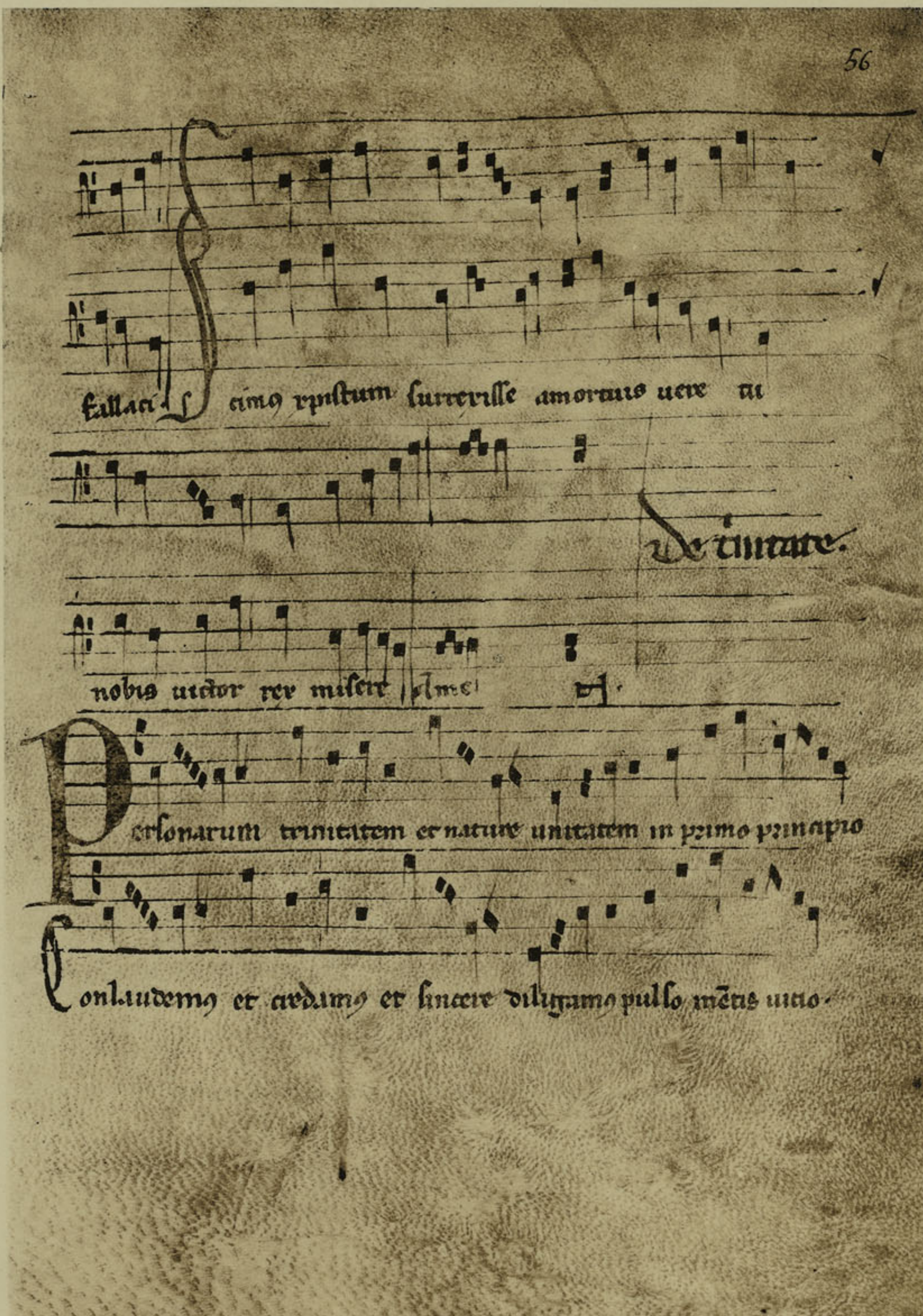
56
fallaci Scimus xpistum surrexisse a mortuis vere tu
De trinitate.
nobis victor rex miserere Amen
Personarum trinitatem et nature unitatem in primo principio
Conlaudemus et credamus et sincere diligamus pulso mentis vitio

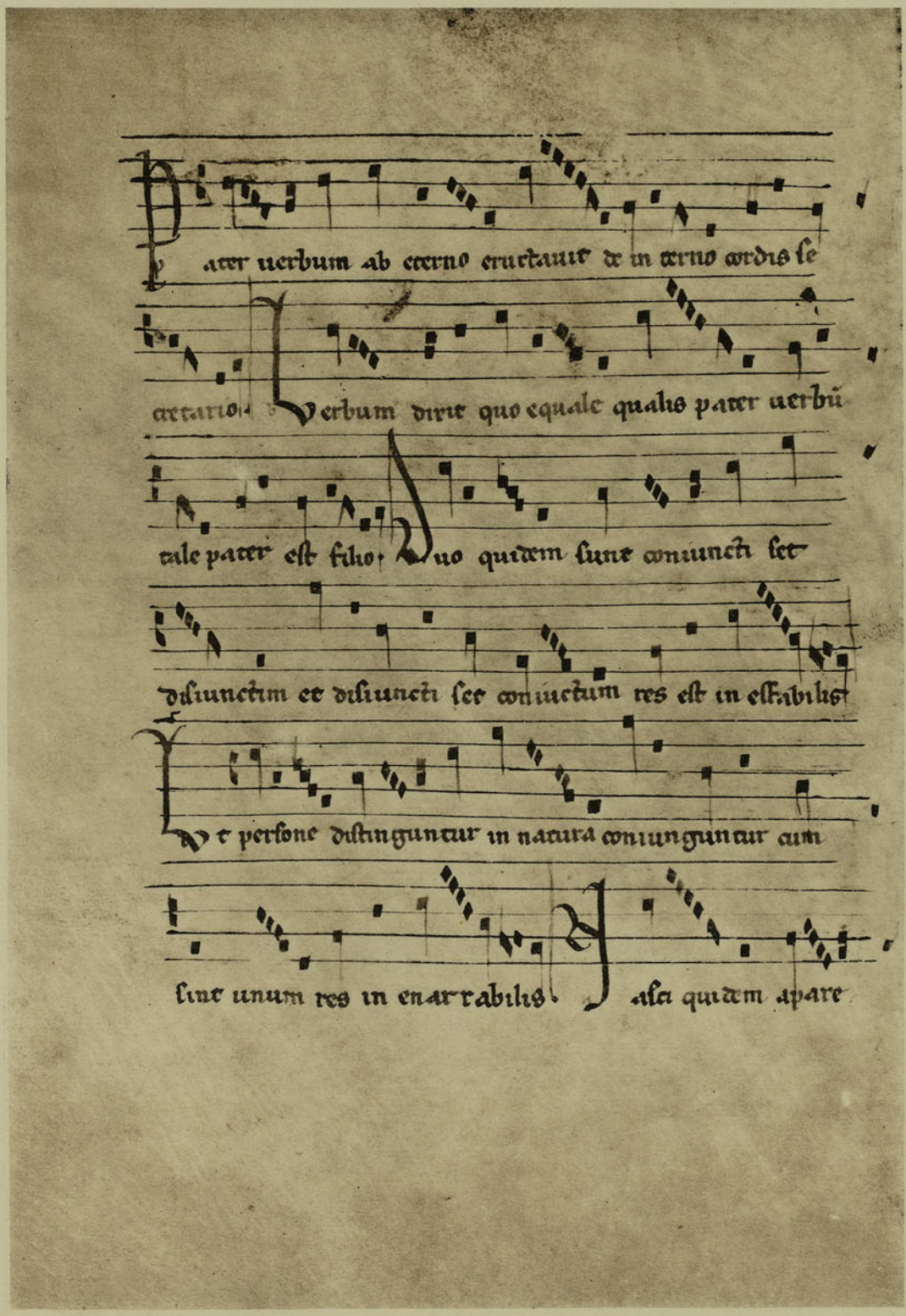

Pater uerbum ab eterno eructauit de in terno cordis se

cretario. Verbum dixit quo equale qualis pater uerbũ

tale pater est filio. Duo quidem sunt coniuncti set

disiunctim et disiuncti set coniunctum res est in effabilis

Ut persone distinguntur in natura coniunguntur cum

sint unum res in enarrabilis. Iasci quidem apare

nte non est isdem cum gignente set diuersa nacio.

Et rex deo natus deus probant quod sit unus deus

hec est uera racio. Conspirant duo tercium no aliud

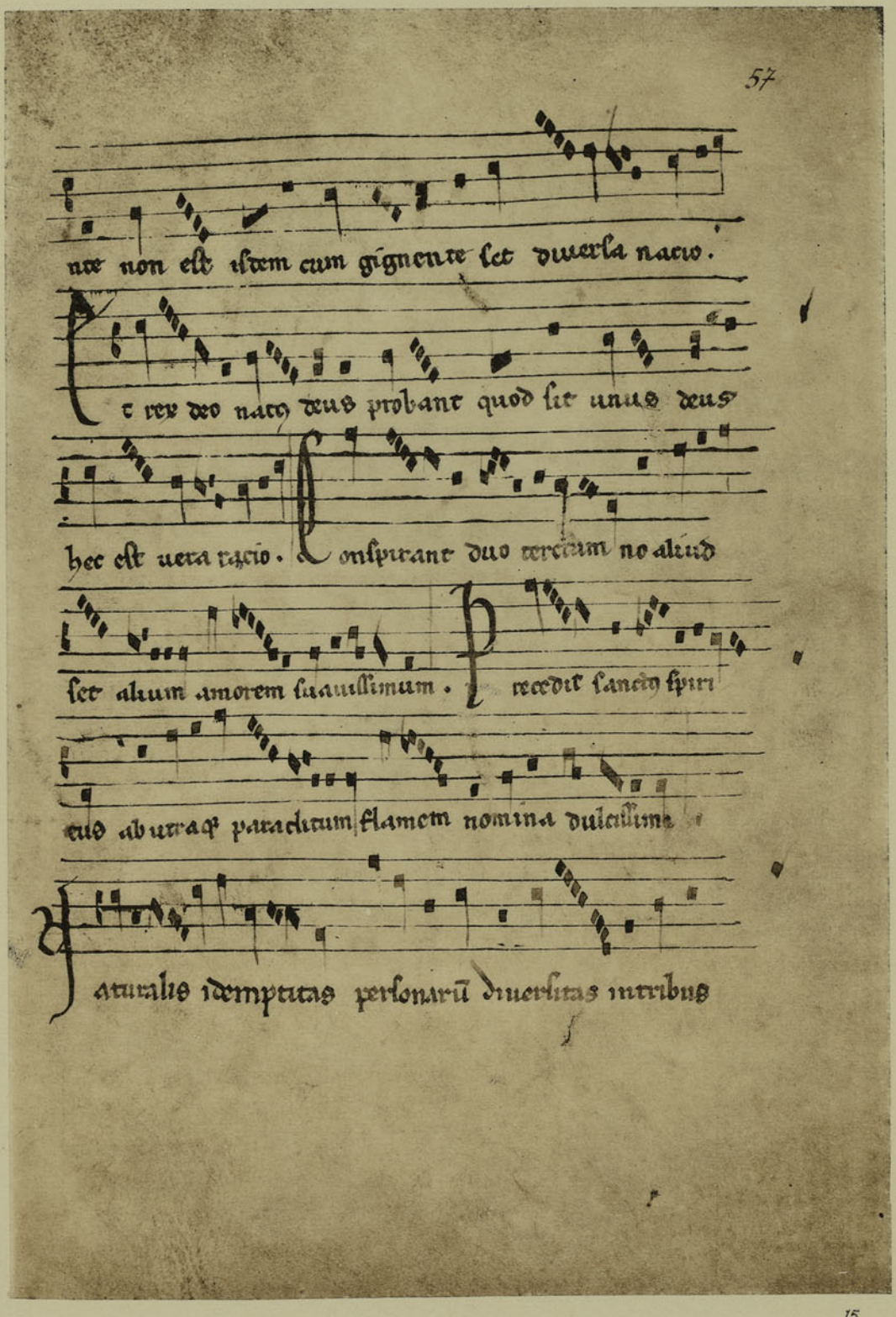

set alium amorem suauissimum. Precedit sanctus spiri

tus ab utraque paraclitum flamem nomina dulcissime

Naturalis idemptitas personarum diuersitas in tribus

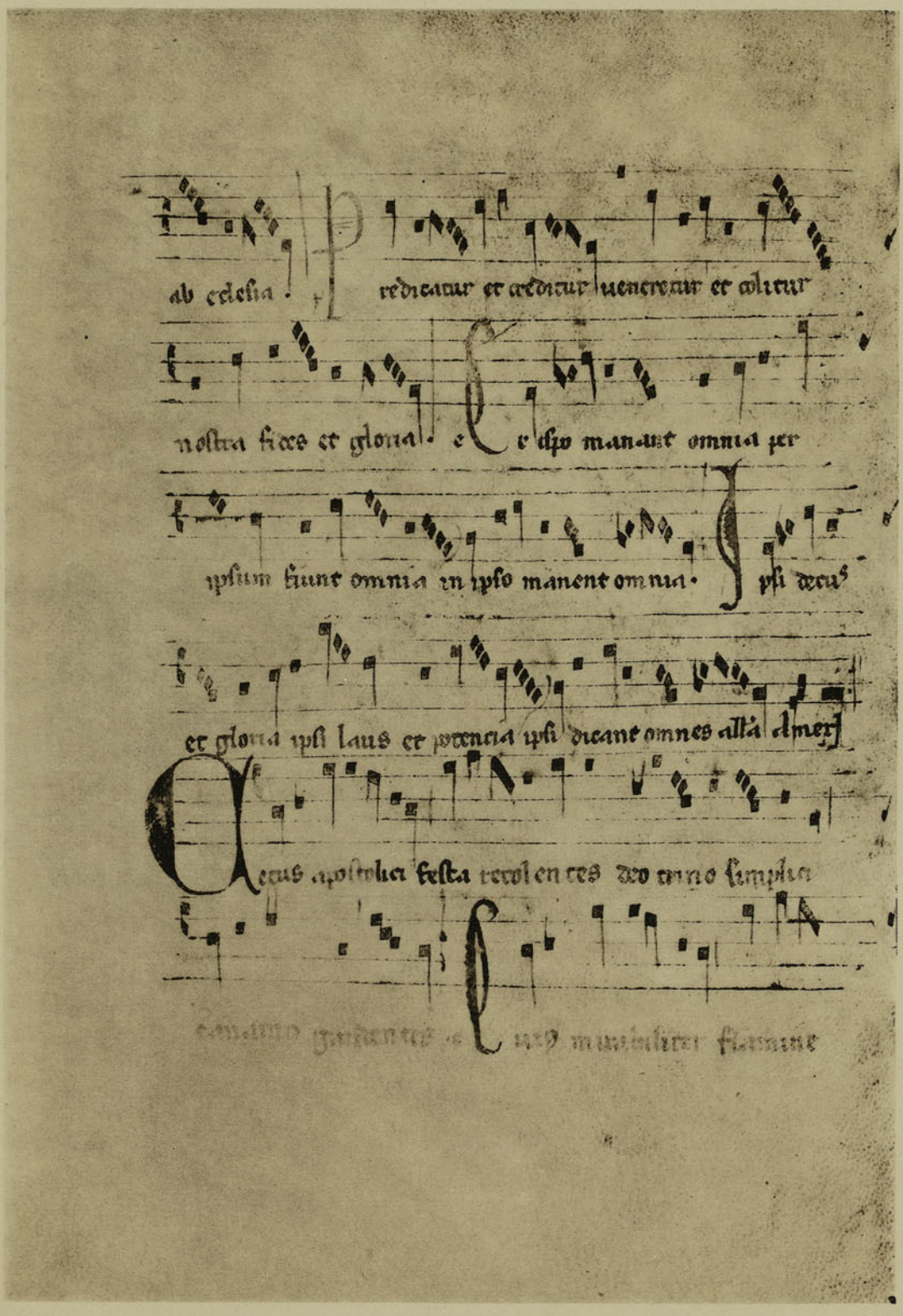

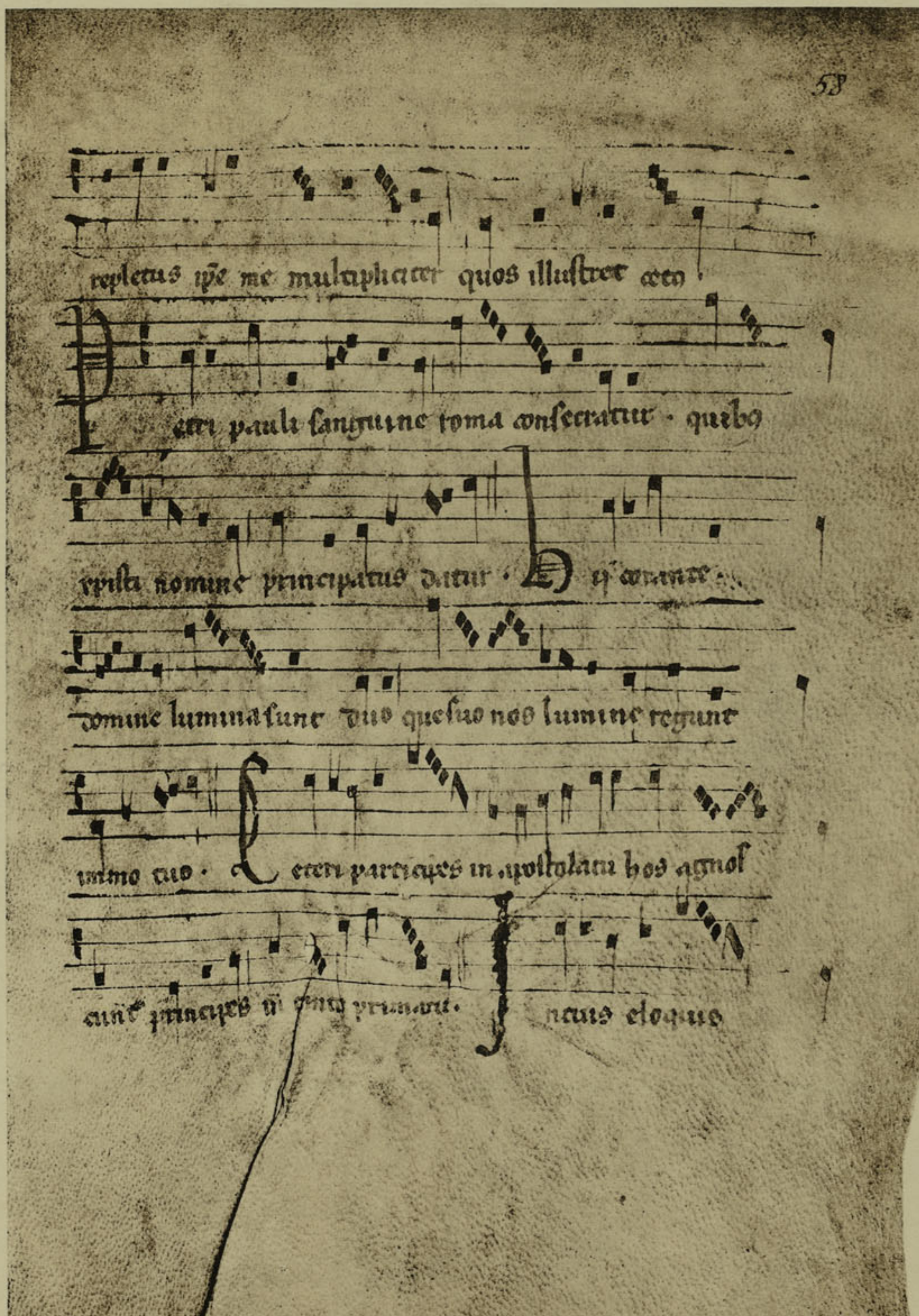
58
repletus ipse me multiplicater quos illustret certo
Petri pauli sanguine roma consecratur · quibus
xpisti nomine principatus datur · Hi coronate
domine lumina sunt duo quesumus nos lumine regant
nimo tuo · Ceteri participes in apostolatu hos agnos
cunt principes in orbe primatu ·
neus eloquio

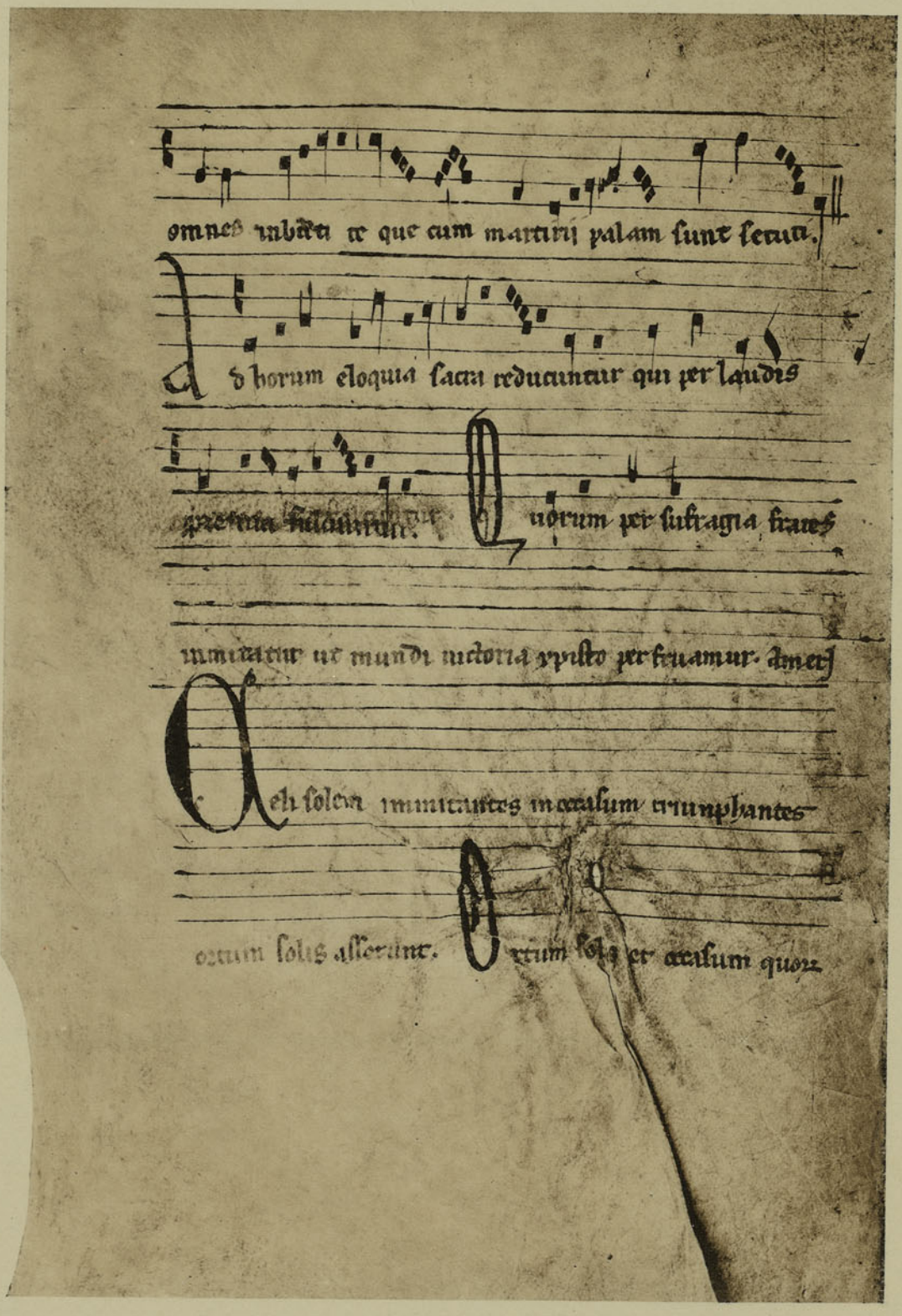
omnes rubeta ac que cum martiri palam sunt secuta.

O horum eloquia sacra reducantur qui per laudis

preconia feliciter

uorum per suffragia fiamus

mundi uictoria xpisto perfruamur. amen

Qui solem immutantes in seculum triumphantes

ortum solis asserunt. ortum solis et seculum quos

omnes ita casum orbis fines resserunt. Petrum pau

lum et andream per neronem per egeam roma patrans.

perimunt. Herodes gens farisea iacobi et in iudea

binis uitam admunit. Iuda surgit in mathiam dum

ostendit eis uiam celestis preconij. Ciprus seuit in do

ctorem barnabam dum eis rorem stillat euangelij.

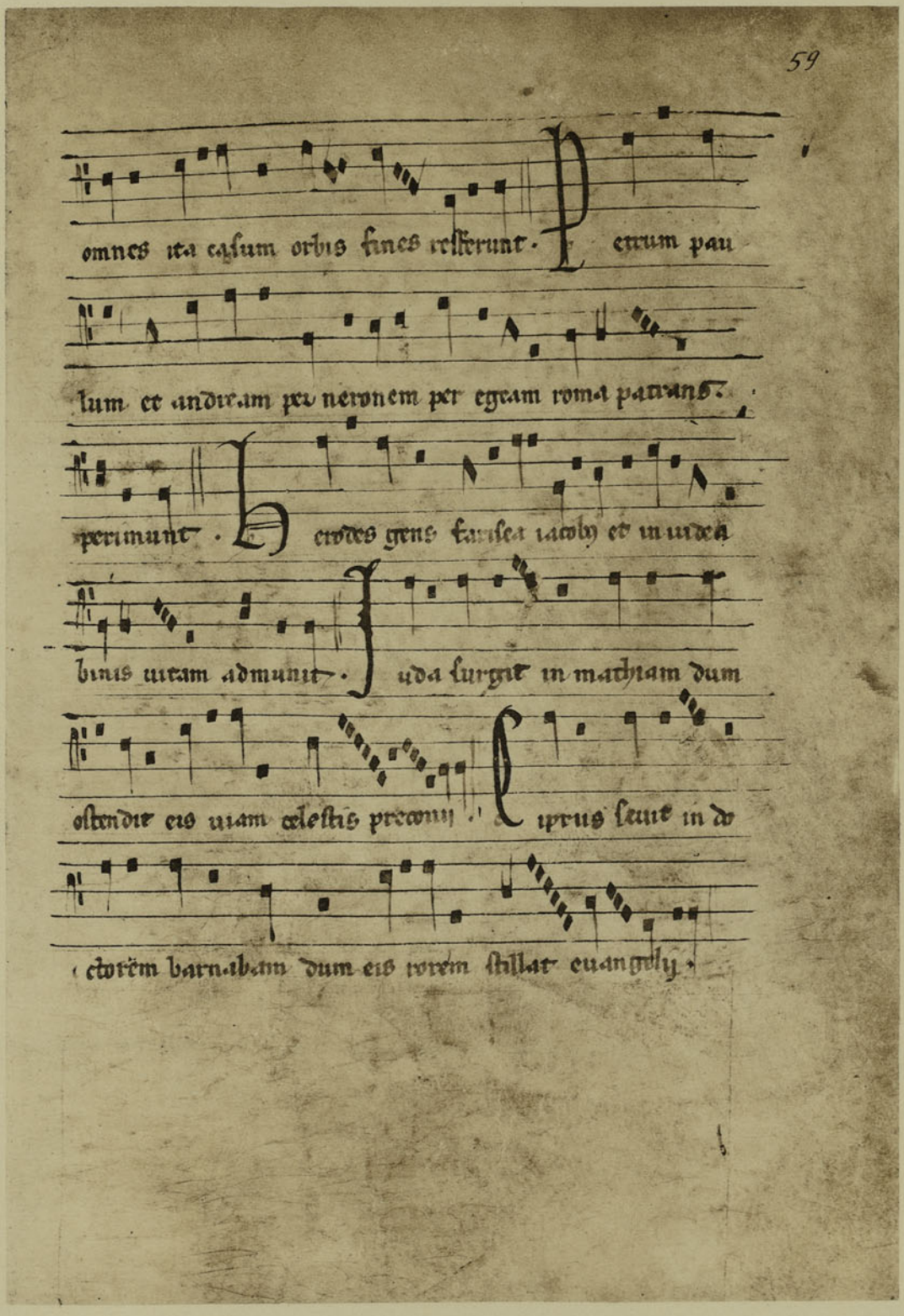

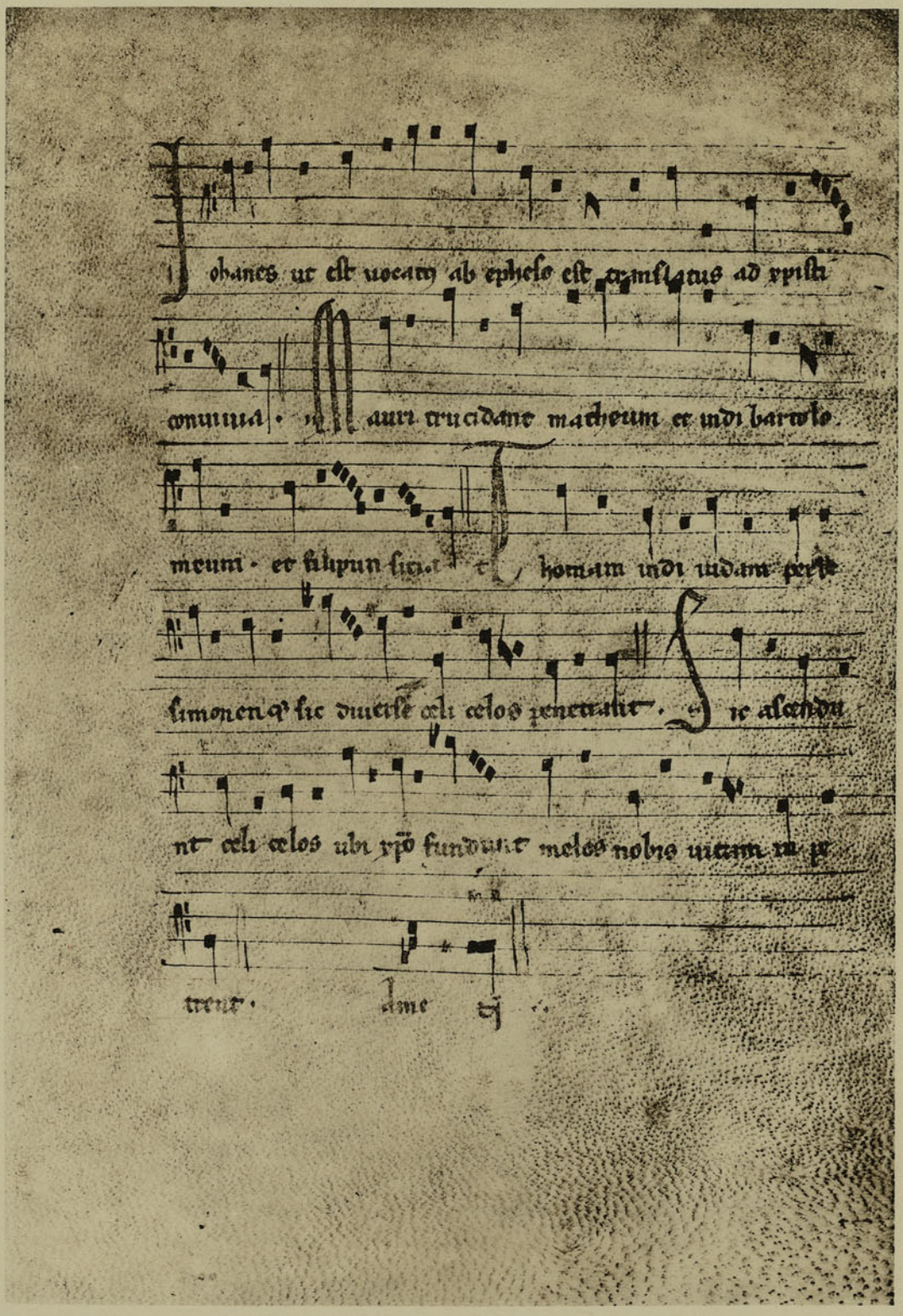

Iocundare plebs fidelis cuius pater est in celis recolens

ezechielis prophete preconia. Est iohannes testis ipsi dicens

in apocalipsi uere uidi scripsi uera testimonia. Circa

tronum maiestatis cum spiritibus beatis quatuor diuersitatis

astant animalia. Formam primum aquilinam et

secundum leoninam sed humanam et bouinam astant

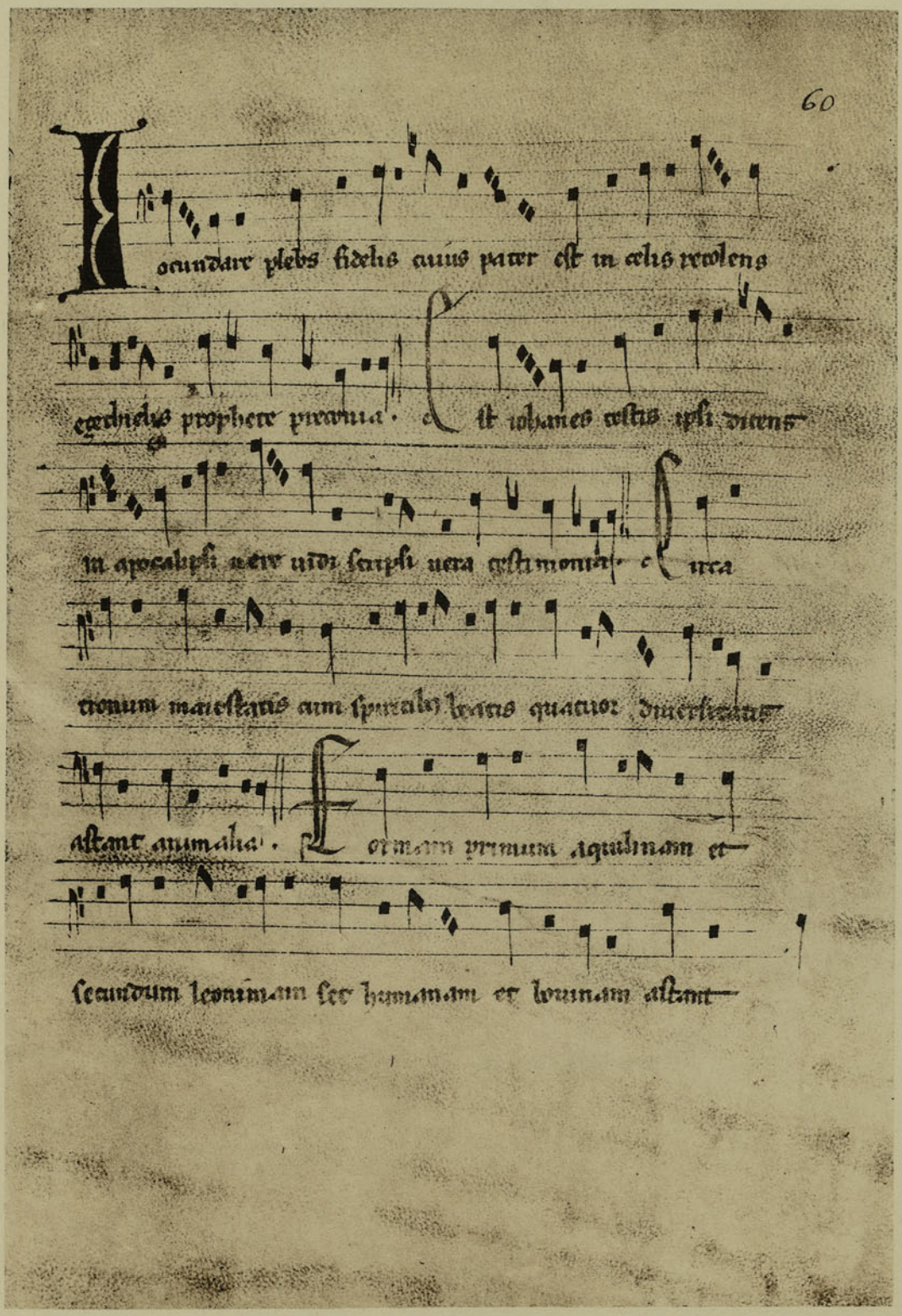

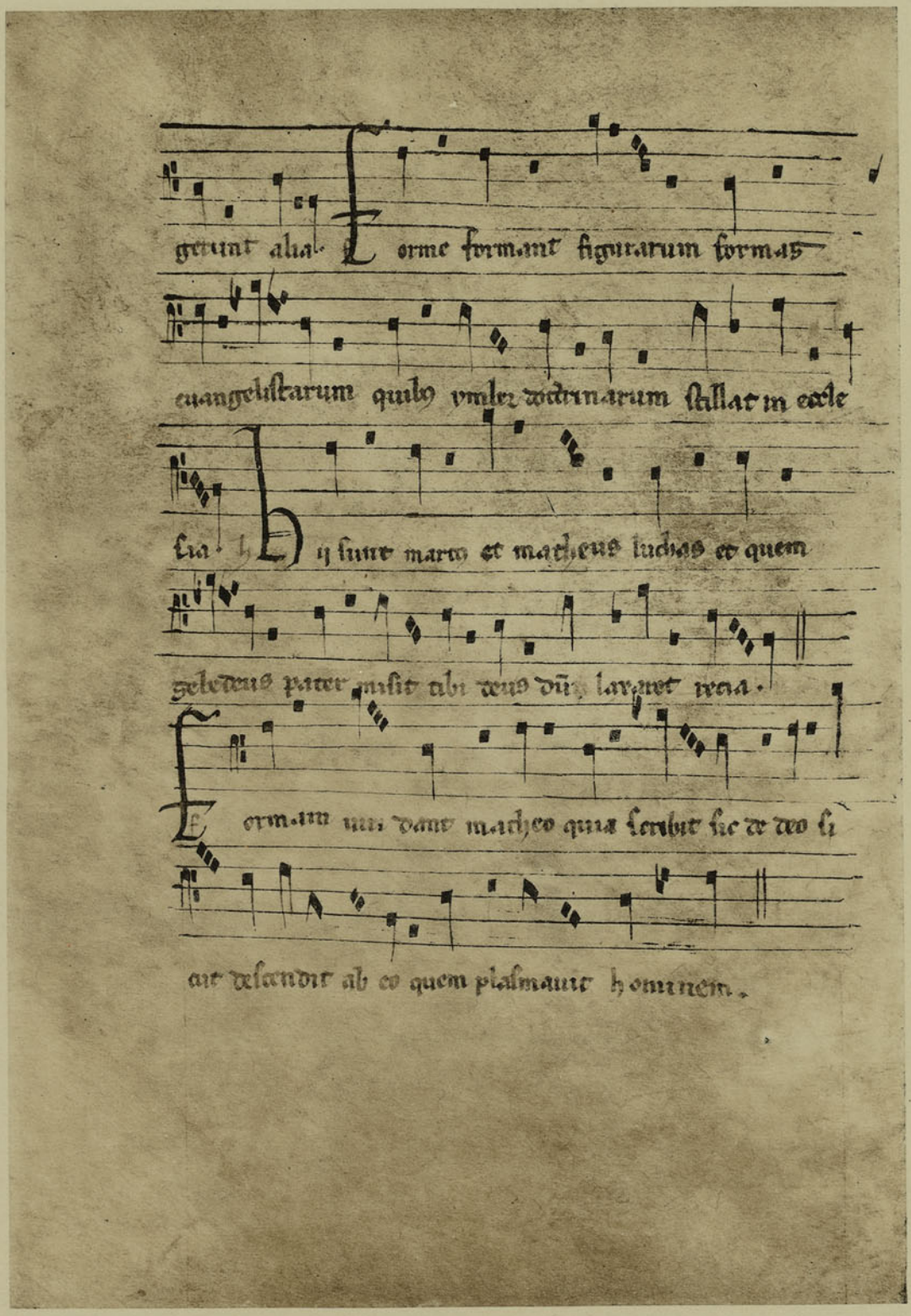
gerunt alia· Eorme formant figurarum formas
euangelistarum quibꝰ vnlꝰ doctrinarum stillat in eccle
sia· hIi sunt marcꝰ et matheus lucas et quem
geleerus pater misit ab eus dñs laudet eeaa·
Eormam uni dant matheo quia scribit sic de deo ho
mine defendit ab eo quem plasmauit hominem·

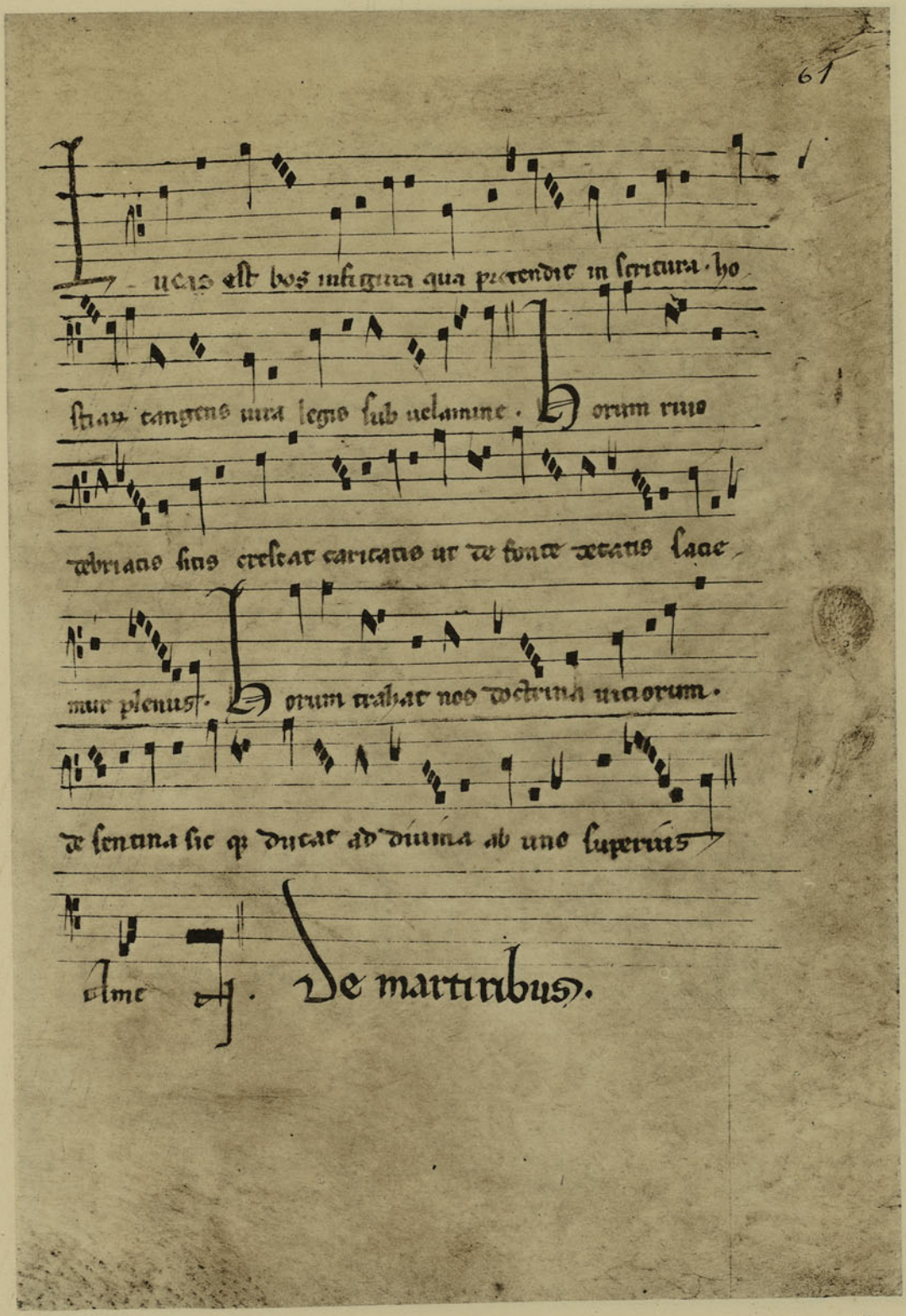

uocis est hos insigna qua pretendit in scriptura ho

stiam tangens una legis sub uelamine . Horum rus

ticanas fins erescat cantatus ut de fonte xpi fans sacr

mur plenus . Horum trahat nos doctrina unanorum .

de semina sic q ducat ad diuina ab uno superius

Alme . De martiribus.

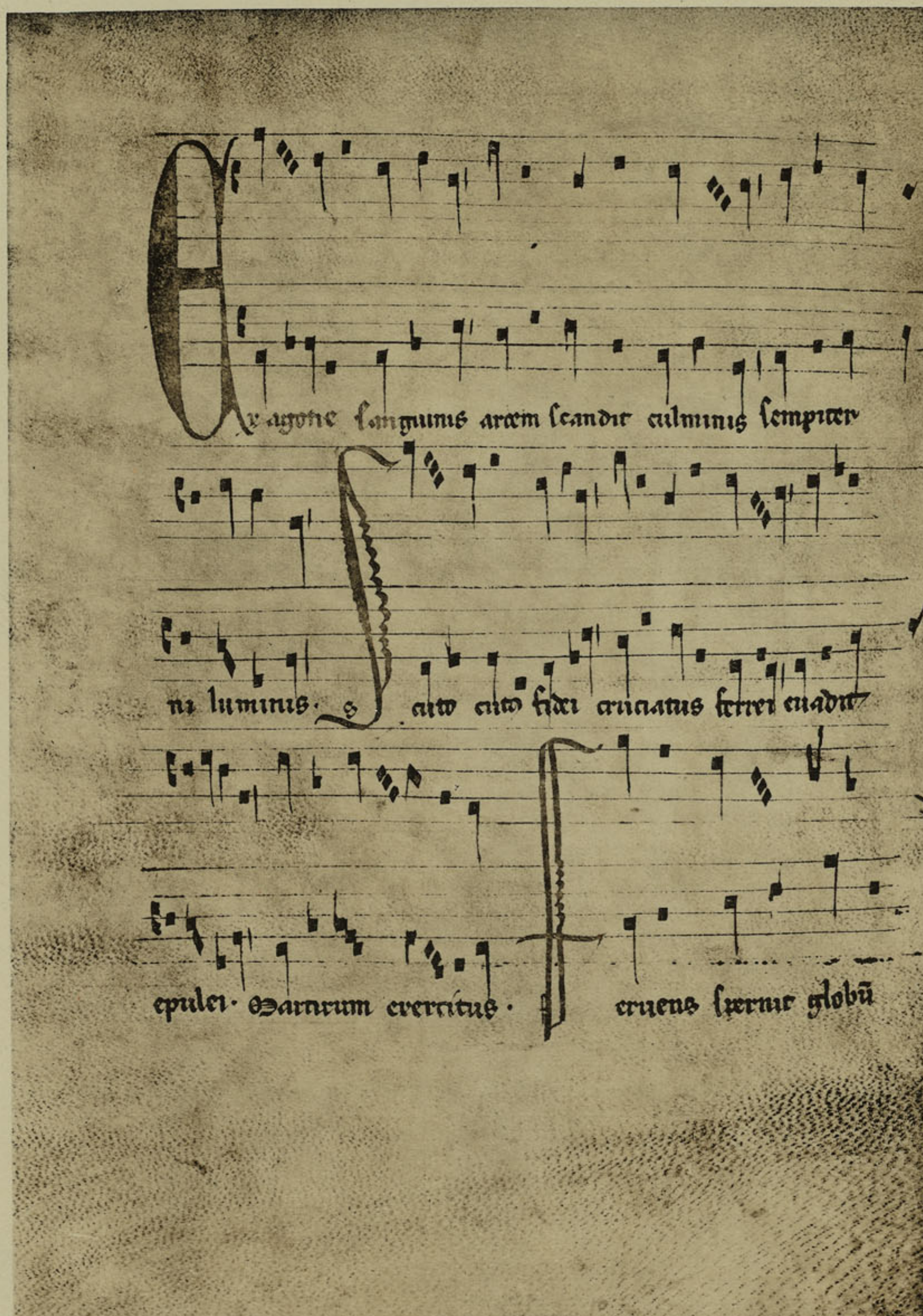

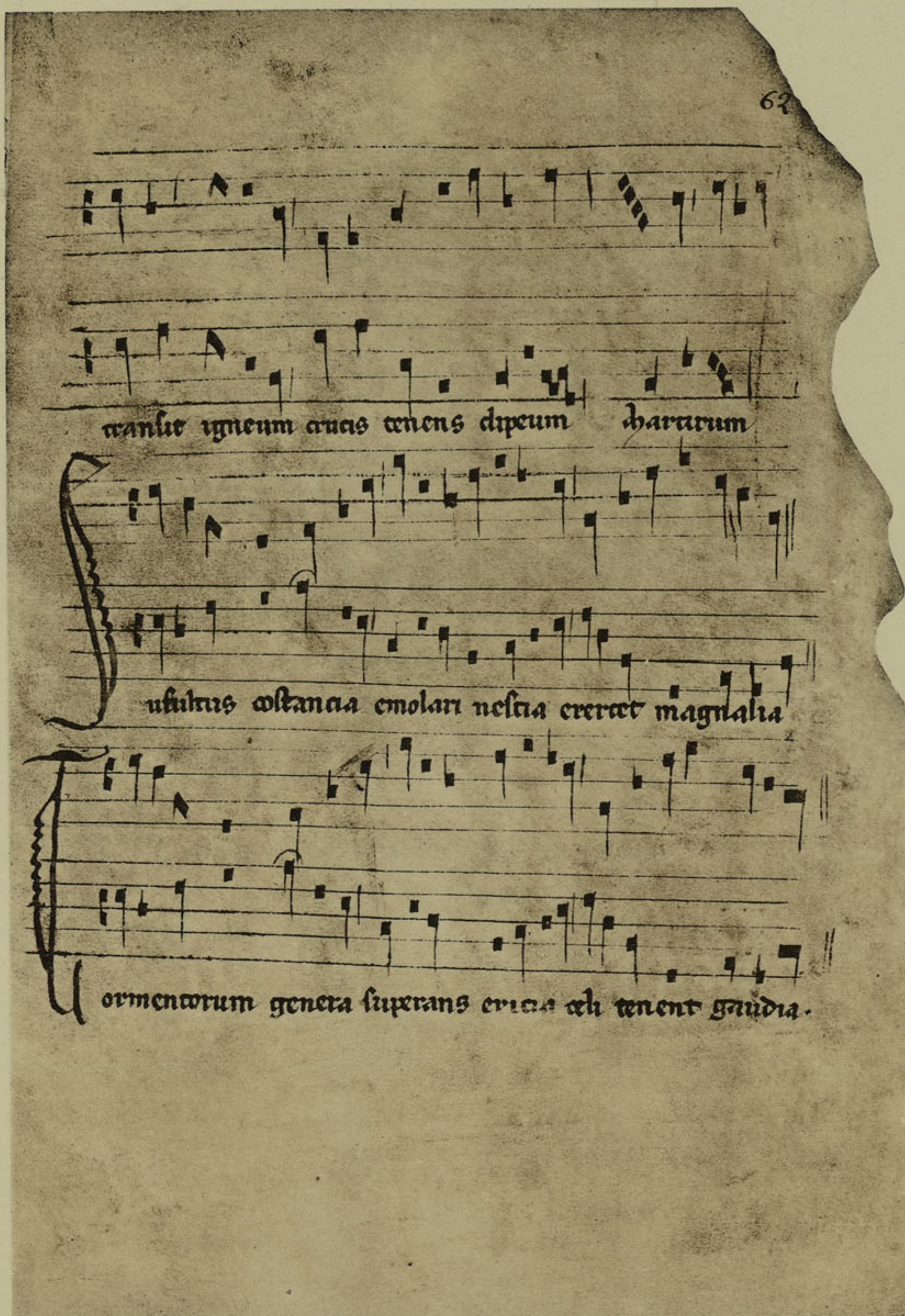
62
transit igneum crucis tenens clipeum chartarum
Fulfultus costancia emolari nescia exercet magnalia
Tormentorum genera superans
celi tenent gaudia.

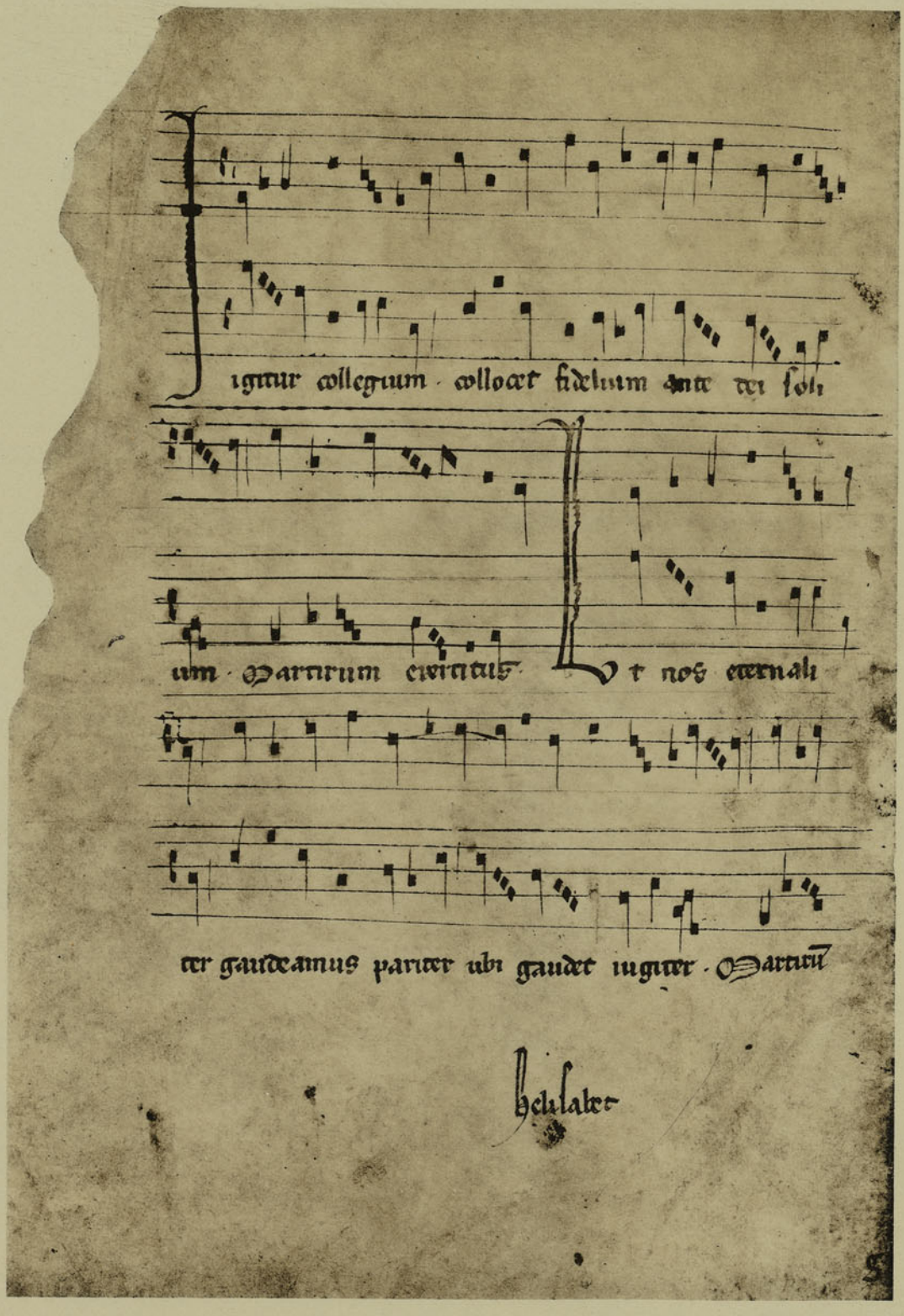

Igitur collegium · collocet fidelium ante dei soli

um · Martirum exercitus · Ut nos eternali

ter gaudeamus pariter ubi gaudet iugiter · Martirū

Helisabet

Helisabet zacharie magnum uirum in hac die gloriosa

genuit. Qui uirtutū uas sincerum in amore mulierum prin

cipatum tenuit. Nondum natus sensit regem nasciturum

uirta legem sine uiri. Deum sensit in hac luce tanquam

nudeum in nuce conditum in ūgine. Quam beatus puer

natus saluatoris angelus. In carnati nobis dati

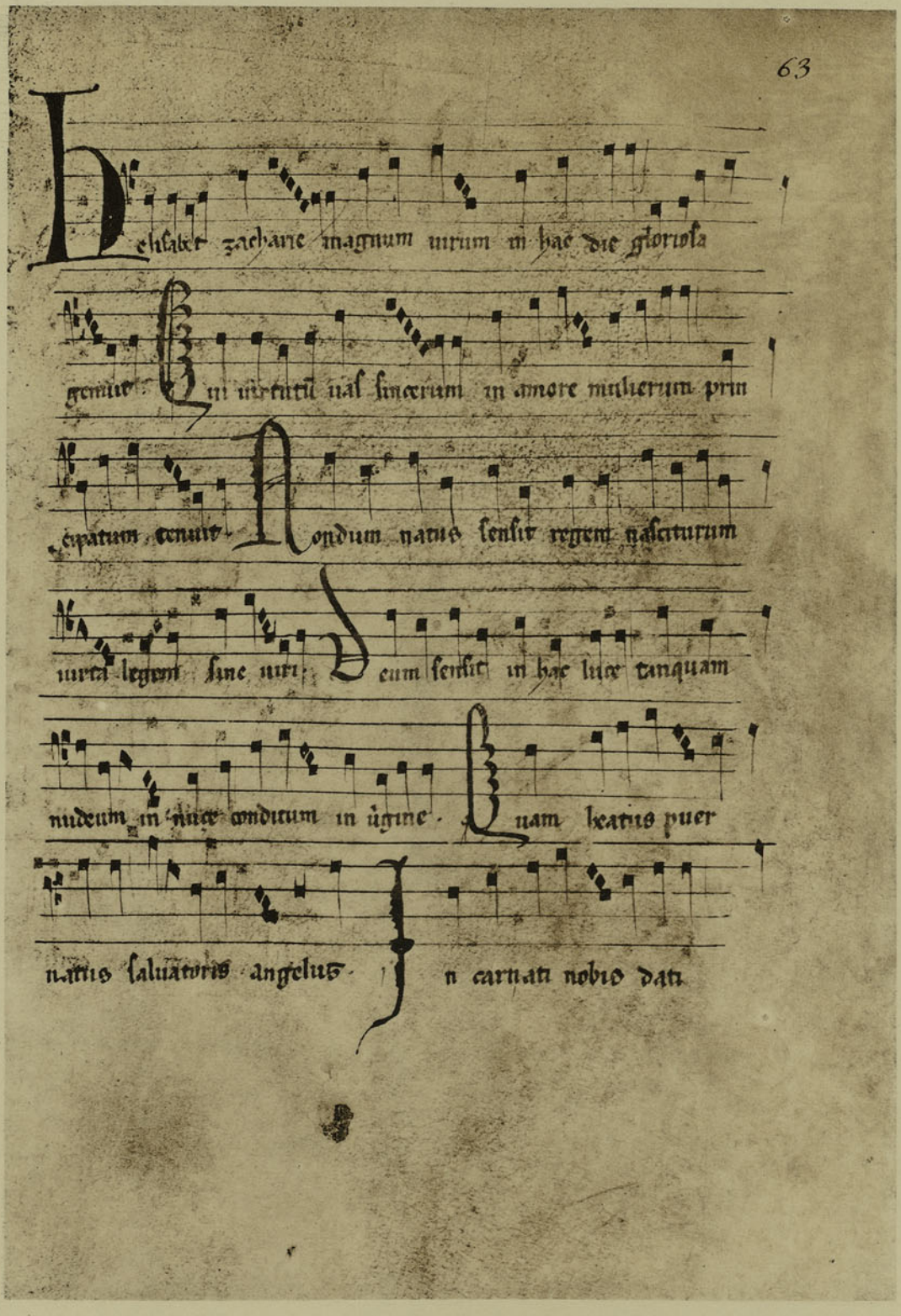

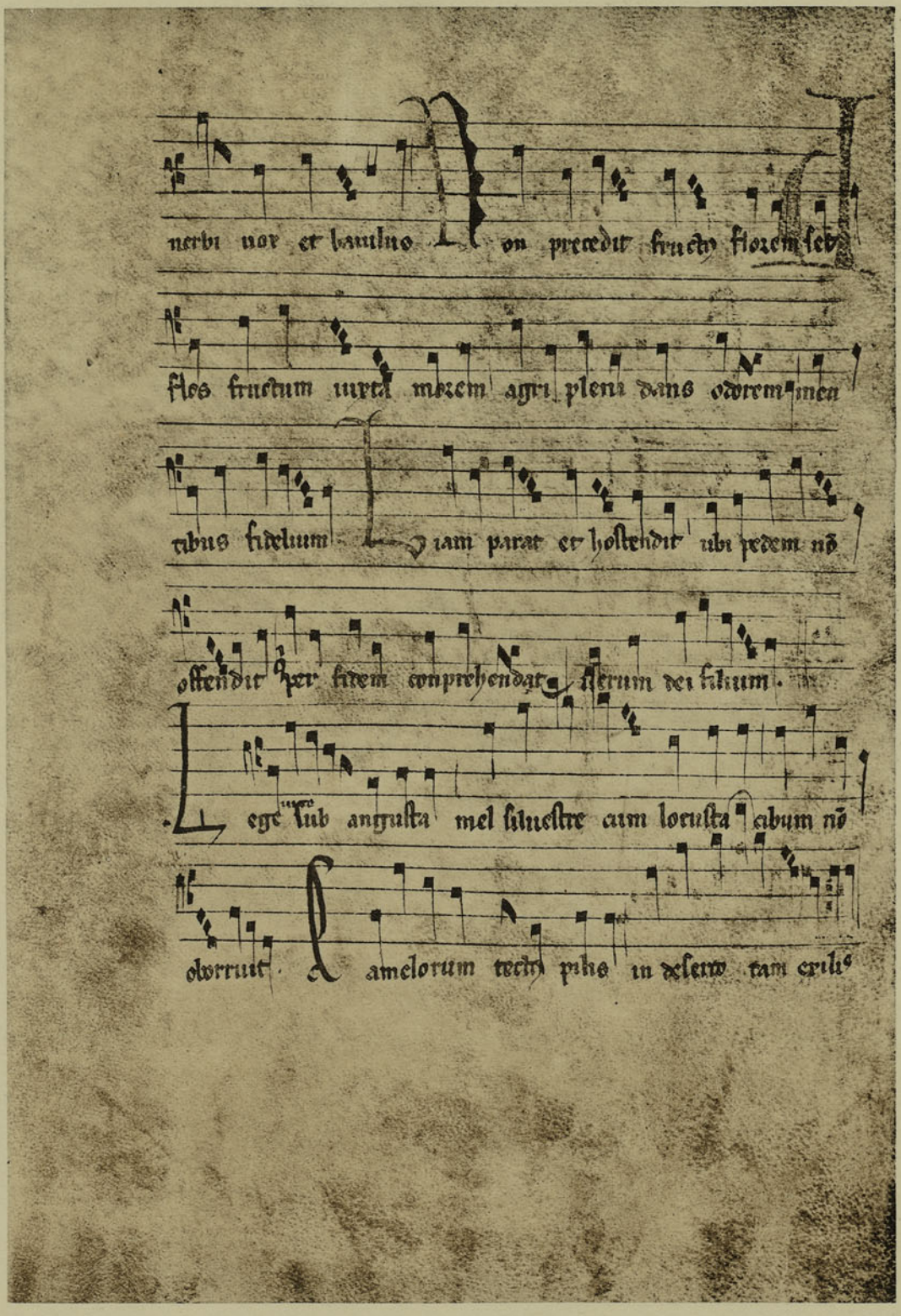

nerbi uox et bauilus Non precedit fructus florem sed

flos fructum iuxta morem agri pleni dans odorem men

tibus fidelium Iam parat et hostendit ubi pedem nō

offendit per fidem conprehendat uerum dei filium.

Lege iuxta sub angusta mel siluestre cum locusta cibum nō

oborruit. Camelorum tectus pilis in deserto tam exilis

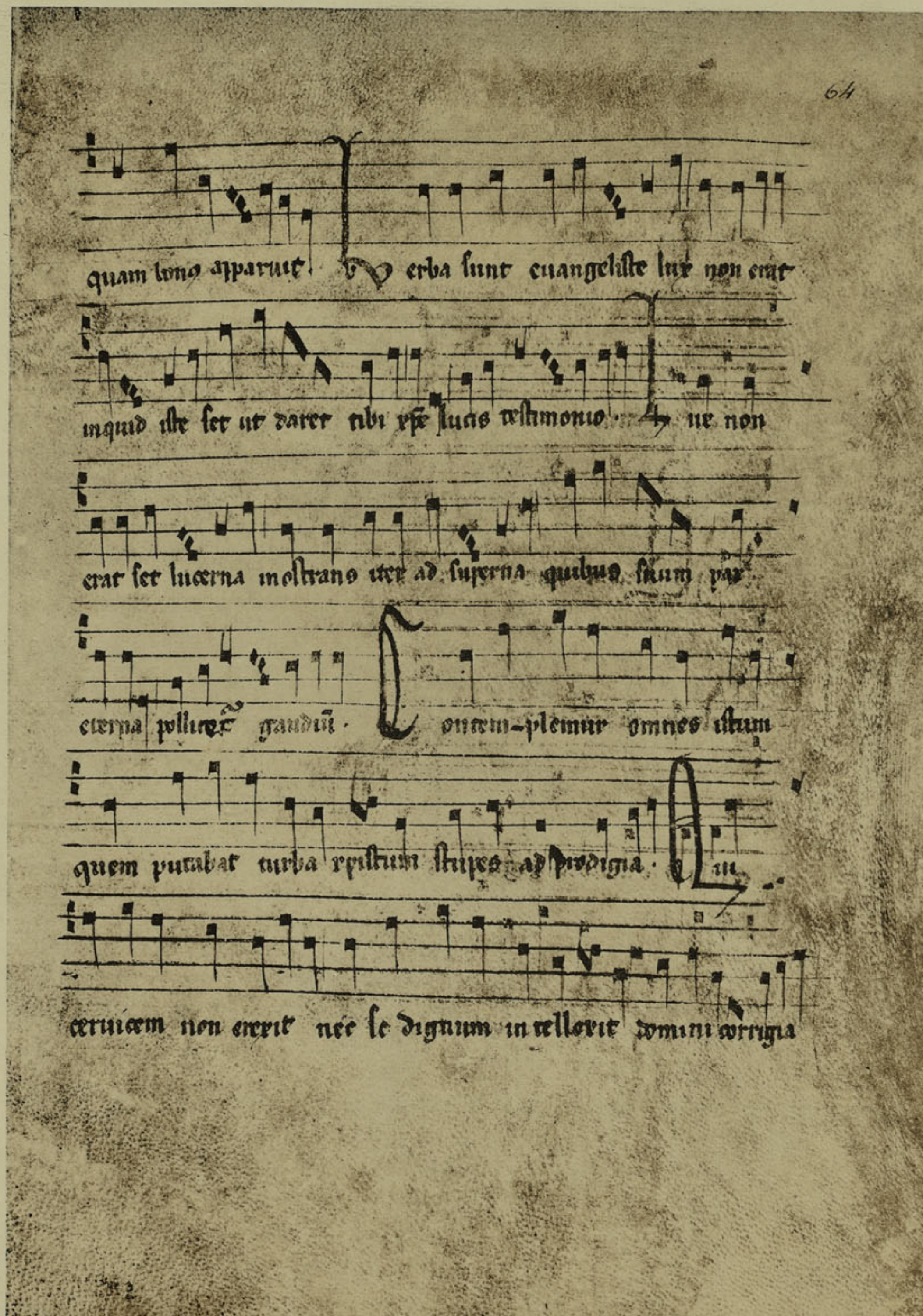
64
quam longe apparuit. Verba sunt euangeliste lux non erat
inquid iste set ut pater tibi esse lucis testimonio. Hic non
erat set lucerna mostrans iter ad superna quibus sinum patris
eterna pollicetur gaudium. Contem-plemur omnes istum
quem putabat turba christum stupens ad prodigia. Qui
ceruicem non erexit nec se dignum intellexit domini corrigia

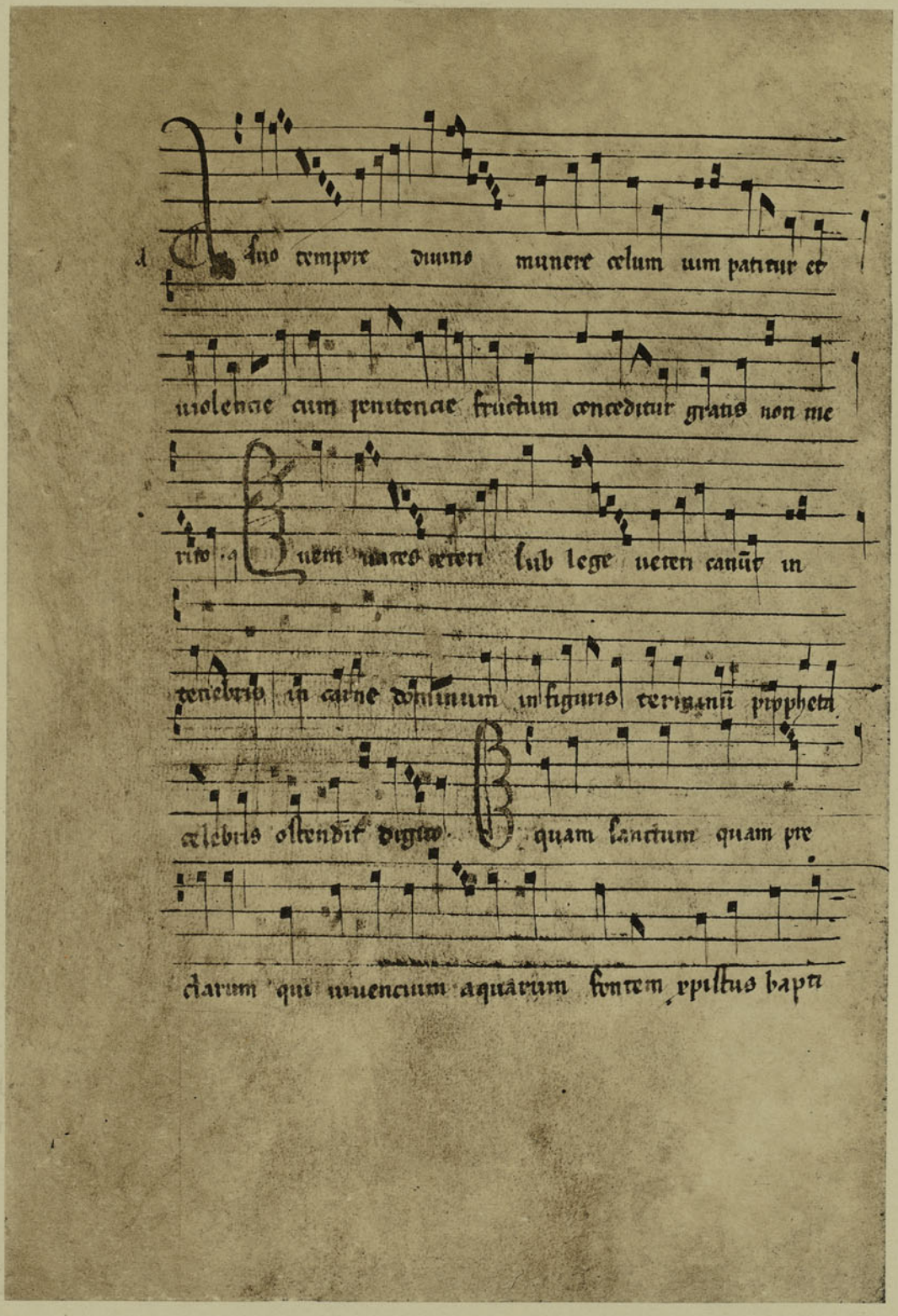

A suo tempore diuino munere celum uim patitur et

uiolencie cum penitencie fructum conceditur gratis non me

rito. Quem uates ceteri sub lege ueteri canũt in

tenebris in carne dominum in figuris terminũ propheta

celebris ostendit digito. Quam sanctum quam pre

clarum qui uiuencium aquarum fontem xpistus bapti

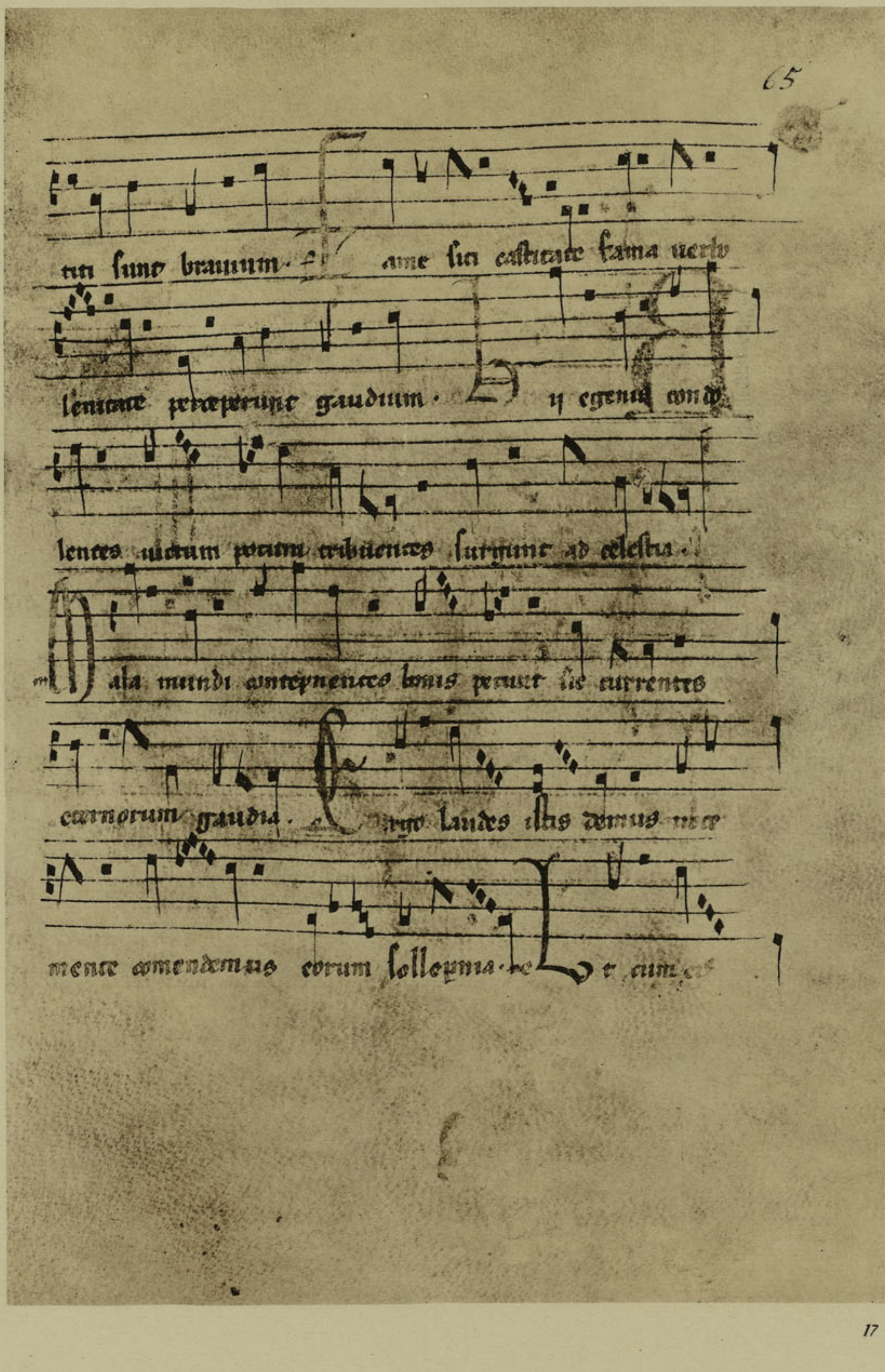
65
sunt bravium
gaudium
surgunt ad celestia
mundi contempnentes bonis perfruunt sic currentes
carnorum gaudia
laudes illis demus
mente commendemus eorum sollempnia

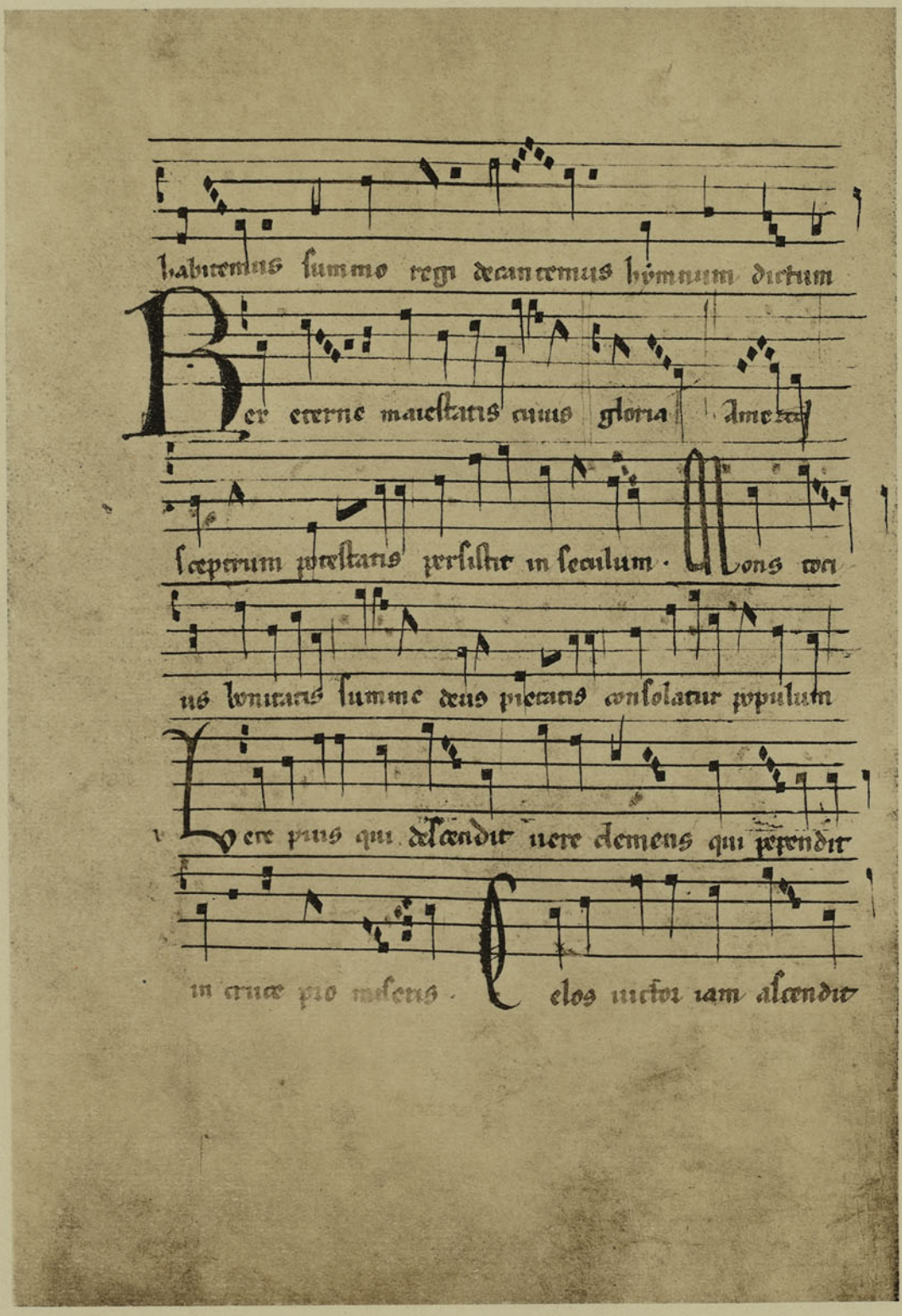

habitemus summo regi decantemus hymnum dictum

Rex eterne maiestatis cuius gloria Amen

sceptrum potestatis persistit in seculum · Mons toci

us bonitatis summe deus pietatis consolatur populum

Vere pius qui descendit uere clemens qui pependit

in cruce pro miseris · Celos uictor iam ascendit

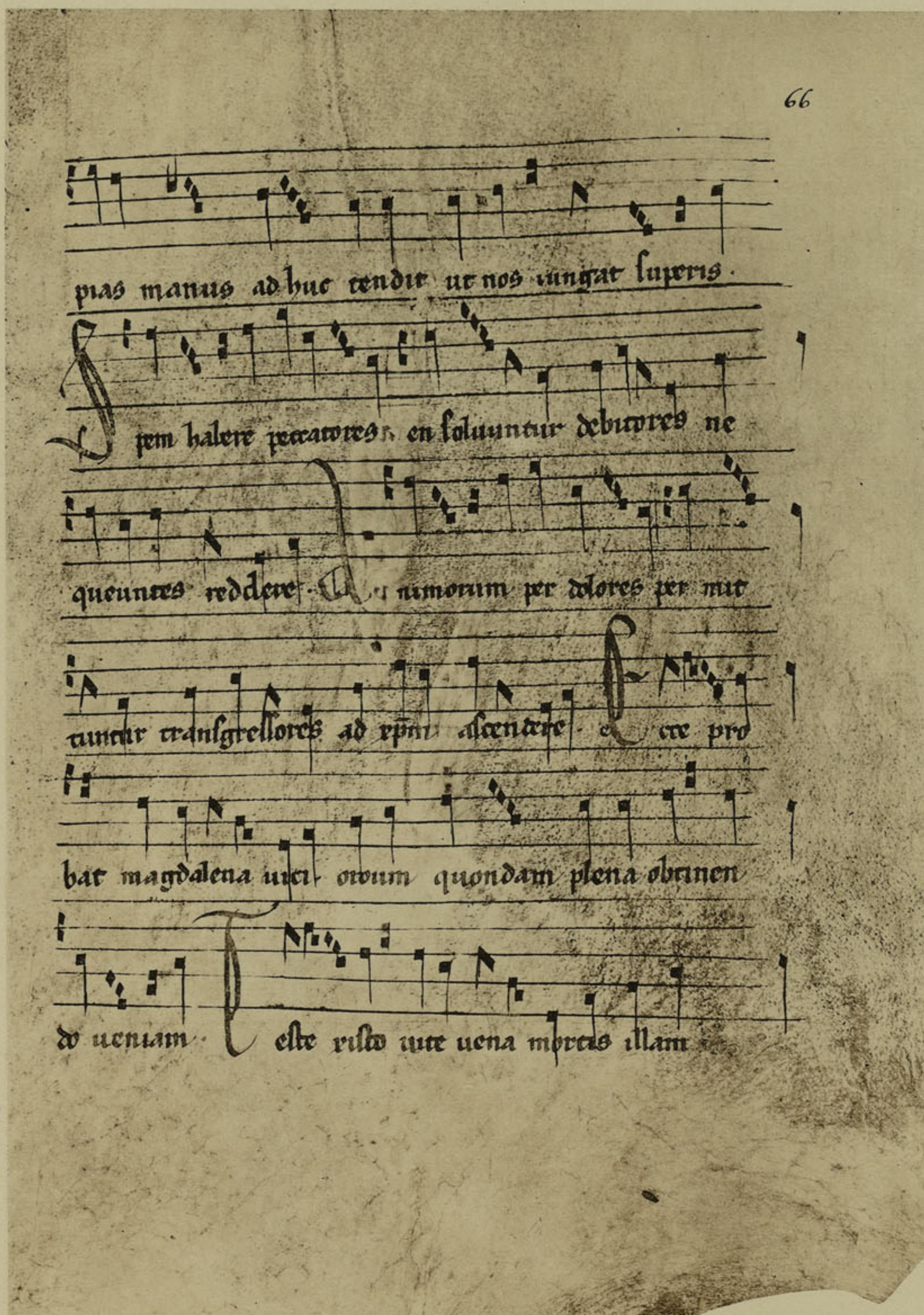
66
pias manus ad huc tendit ut nos iungat superis.
Spem habere peccatores . en soluuntur debitores ne
queuntes reddere . nimorum per dolores per mut
tantur transgressores ad xpm ascendere . Ecce pro
bat magdalena uicii omnium quondam plena obtinen
do ueniam . Teste xristo uite uena mortis illam

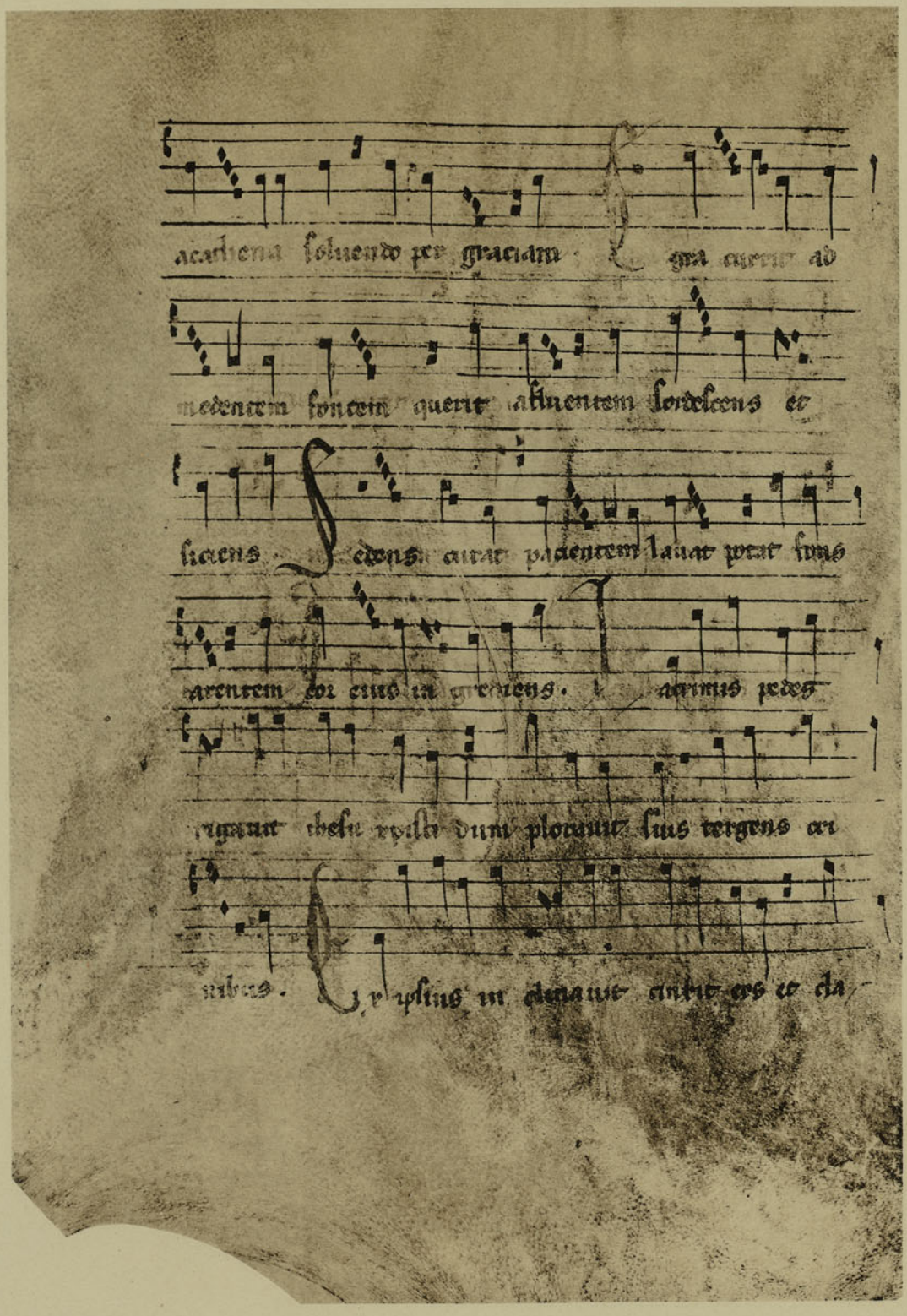

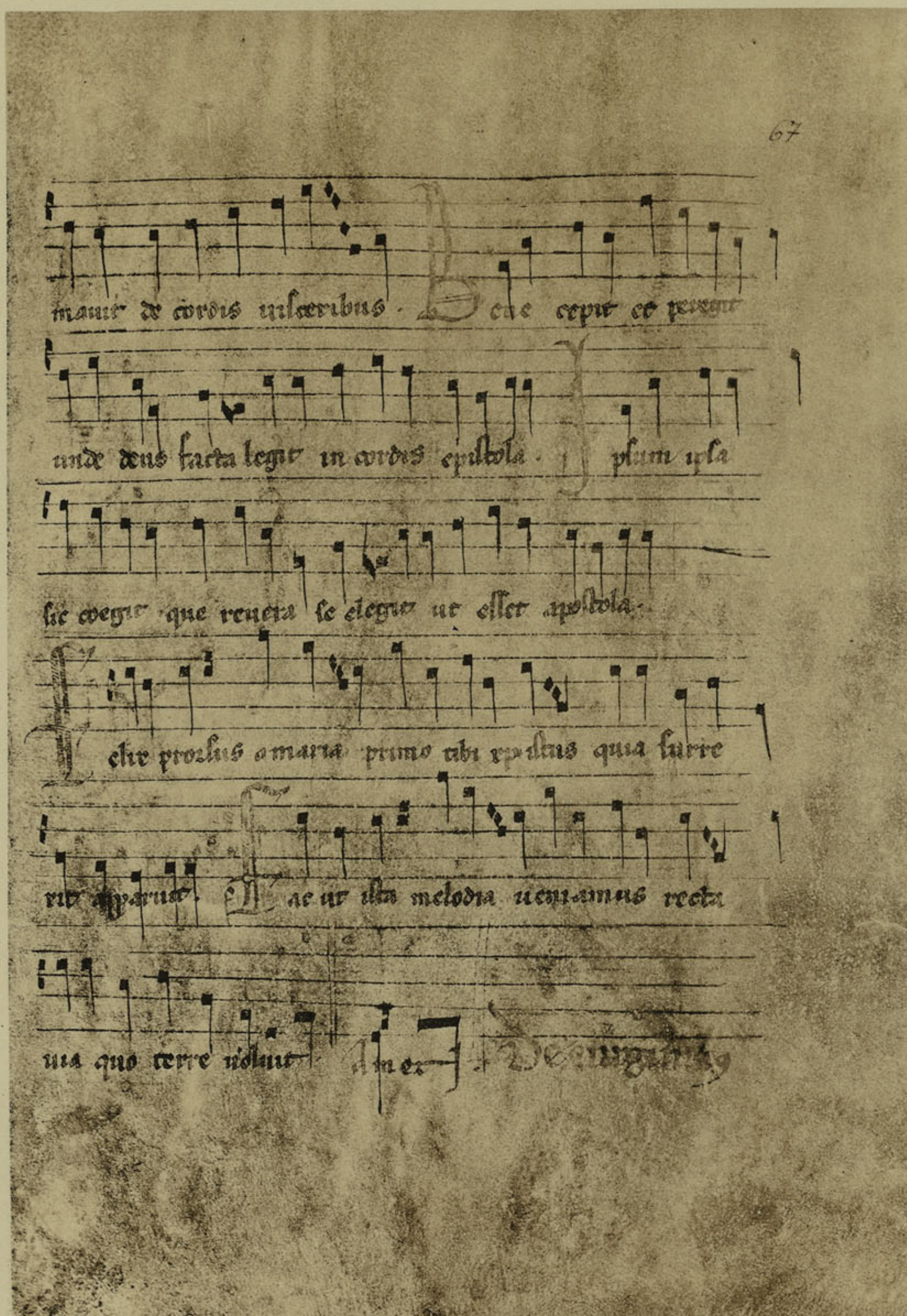
67
manat de cordis visceribus. Hec cepit et peregit
unde deus facta legit in cordis epistola. Ipsum ipsa
sic coegit que revera se elegit ut esset apostola.
Felix prorsus o maria primo tibi xpistus quia surre
xit apparuit. Hac ut ista melodia veniamus recta
via quo terre voluit. Amen.

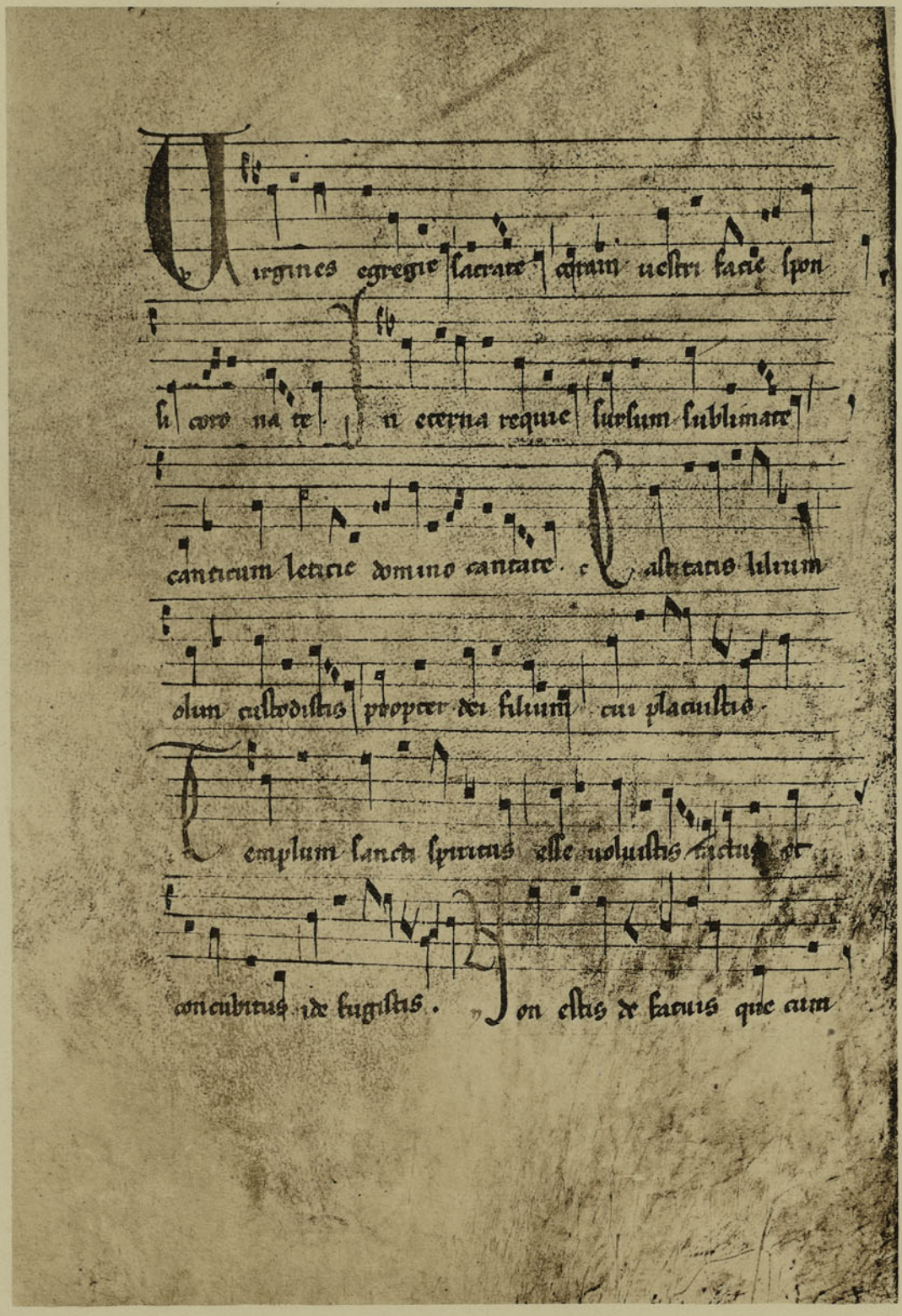

uasis uacuis sponsum prestolantur Inimo depru

dentibus que plenis lampadibus bene preparantur

Fa tuis uirginibus oleo carentibus sponsus est dictu

rus. Vobis non apperiam prudentes recipiam premium

Ad honorem saluatoris intus daturus. Amen

corde uoce foris concinat hec concio. d uleis erit

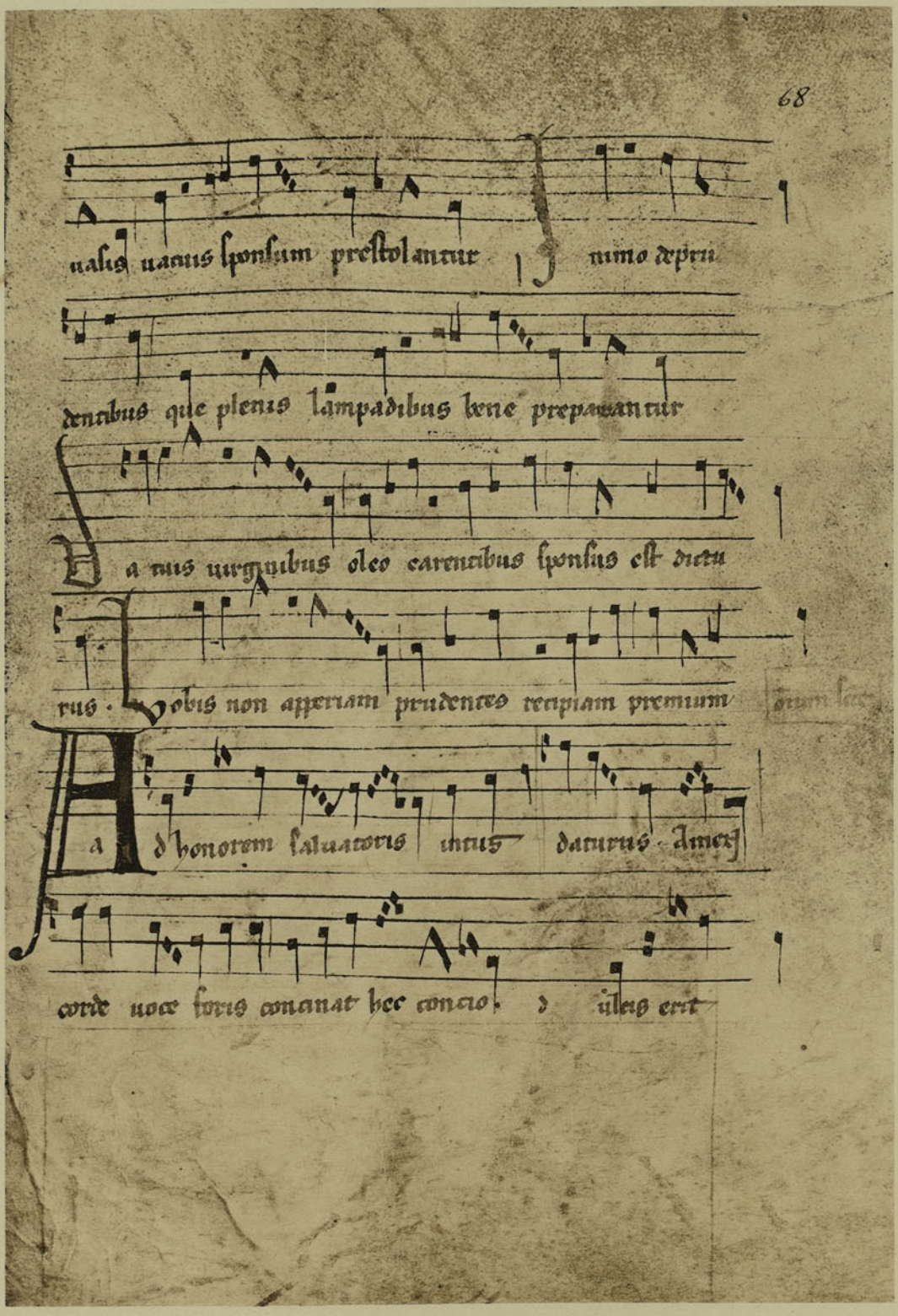

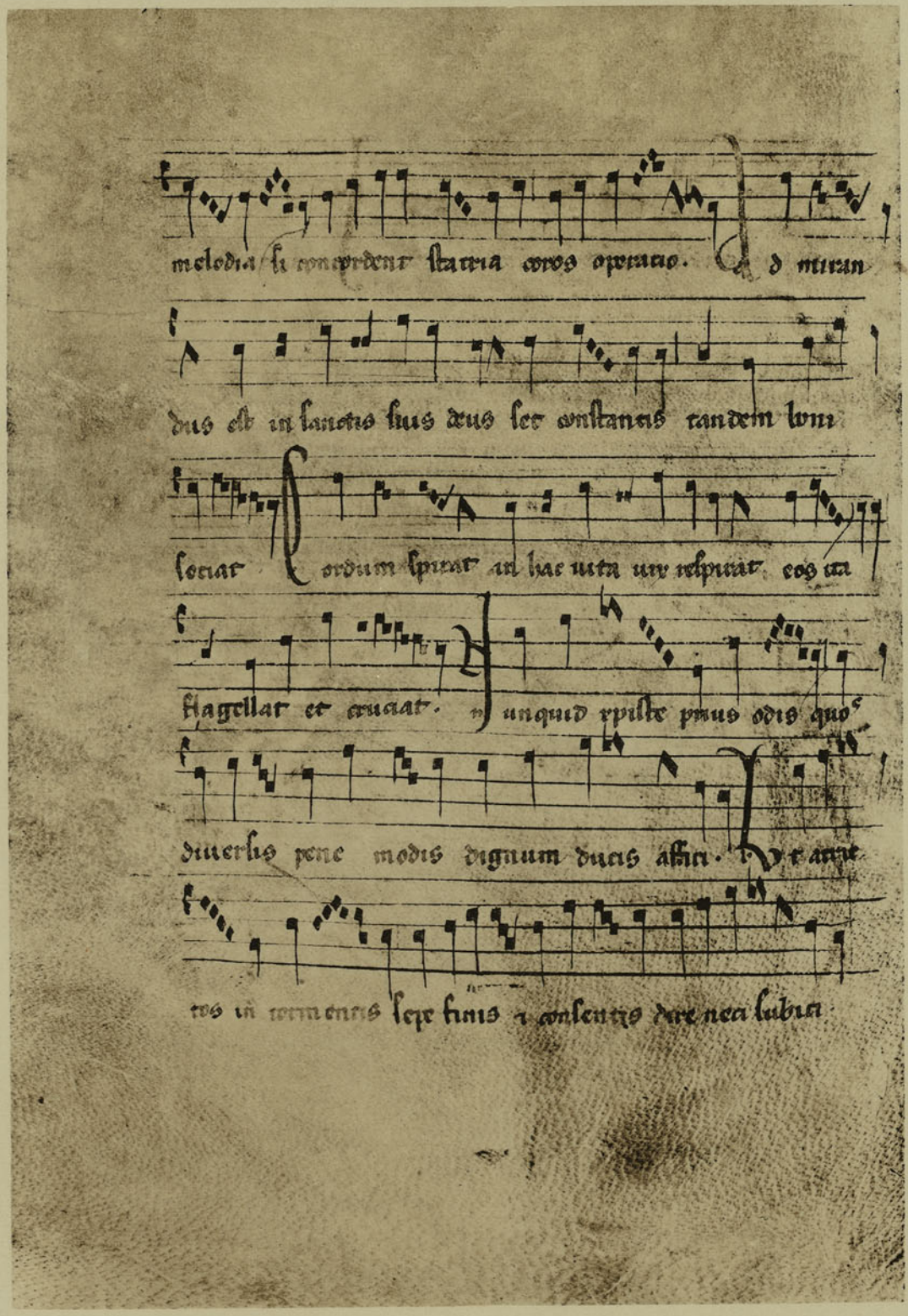

melodia si concordent statria coros operatio. Ad miran

dus est in sanctis suis deus sed constantis tandem boni

sociat Cordum spirat in hac uita uix respirat eos ita

flagellat et cruciat. Nunquid xpiste prius odis quos

diuersis pene modis dignum ducis affici. Ut attrit

tos in tormentis sepe finis i consentis dire neci subici

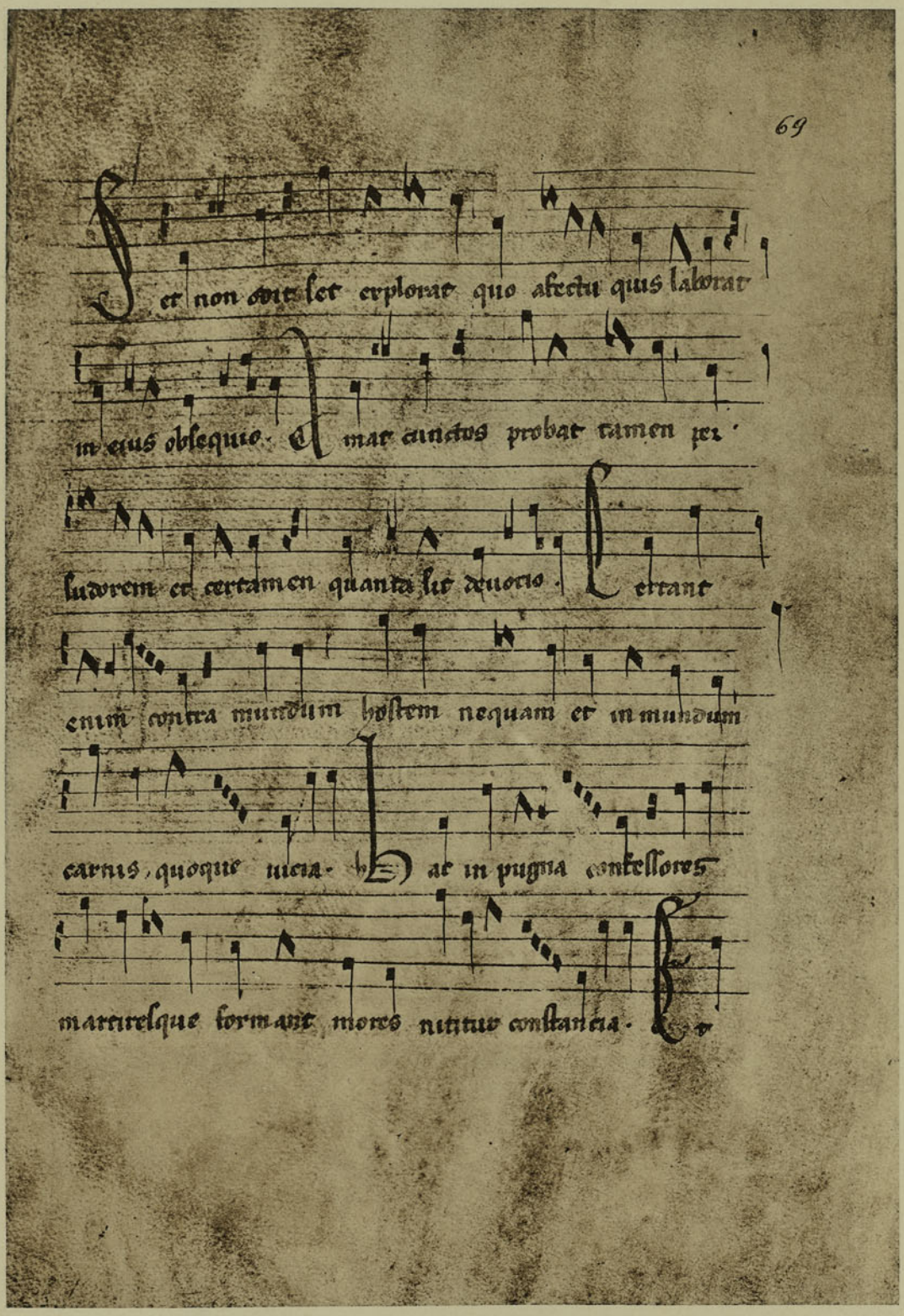

Set non odit set explorat quo afectu quis laborat
in eius obsequio. Amat cunctos probat tamen per
sudorem et certamen quanta sit deuotio. Certant
enim contra mundum hostem nequam et in mundum
carnis quoque uicia. Hac in pugna confessores
martiresque formant mores nititur constancia. Et

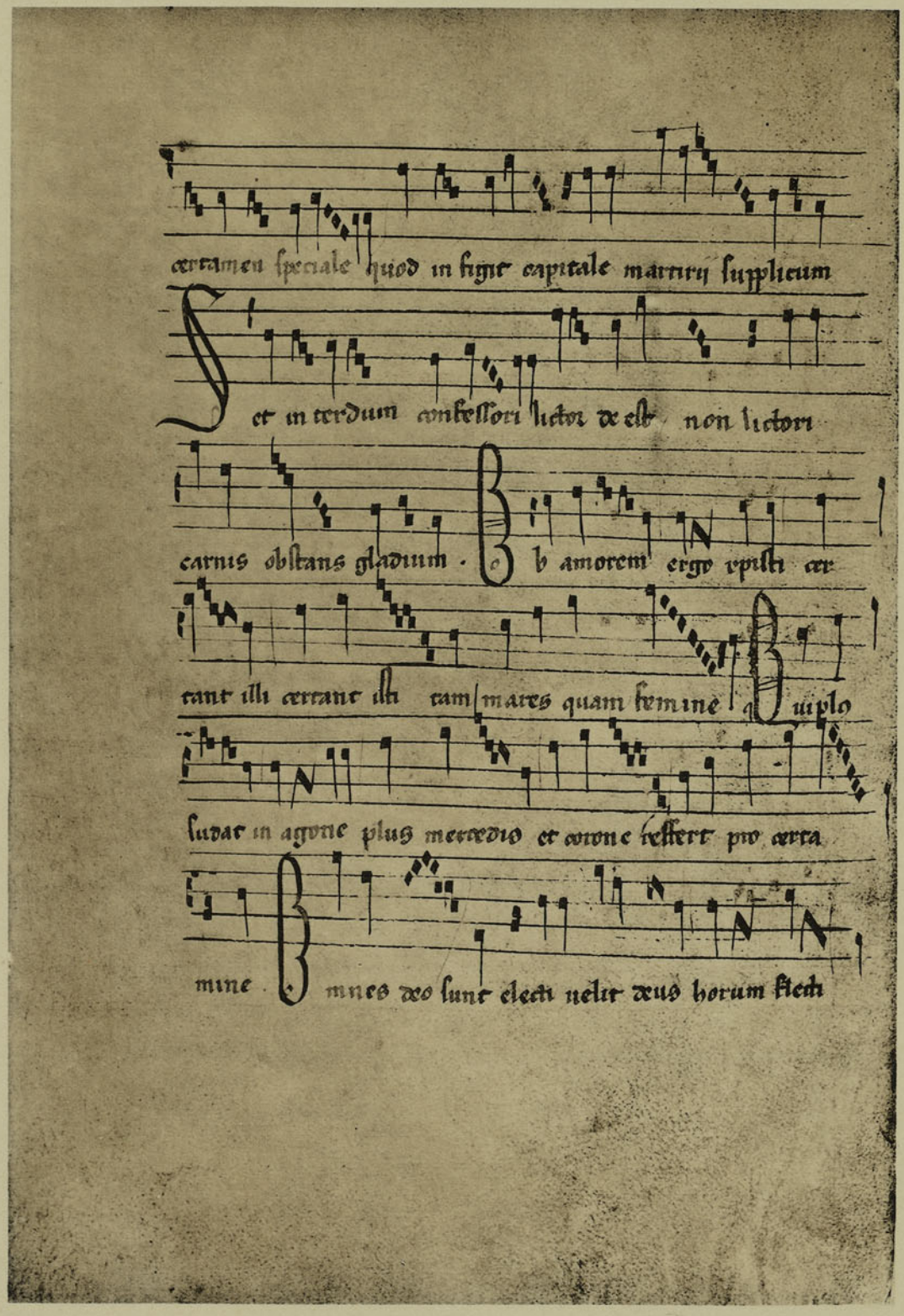

certamen speciale quod in figit capitale martirij supplicum

Set in terdum confessori lictor de est non lictori

carnis obstans gladium . B b amorem ergo vpisti cer

tant illi certant isti tam mares quam femine Quiplo

sudat in agone plus mercedis et corone refert pro certa

mine . B mnes deo sunt electi velit deus horum flecti

meritis et precibus · Vt cum dies erit dira non nos

sua subdat ira tharthari tortoribus · Set hunc nos

tra laudet lira cum celorum ciuibus · mer-

[illegible] katherina

Ad celsi conubia regis uirgo regia uolat katherina

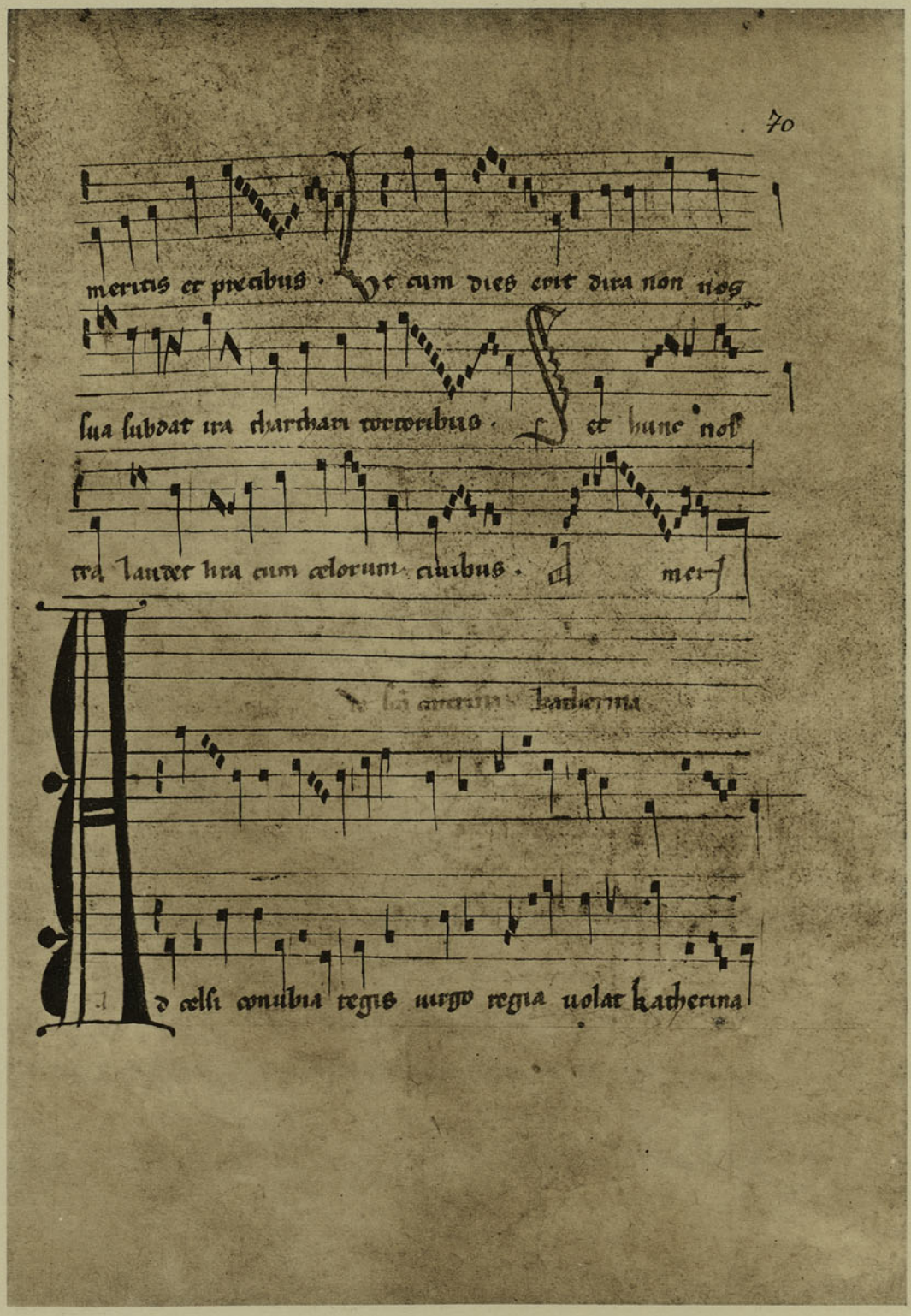

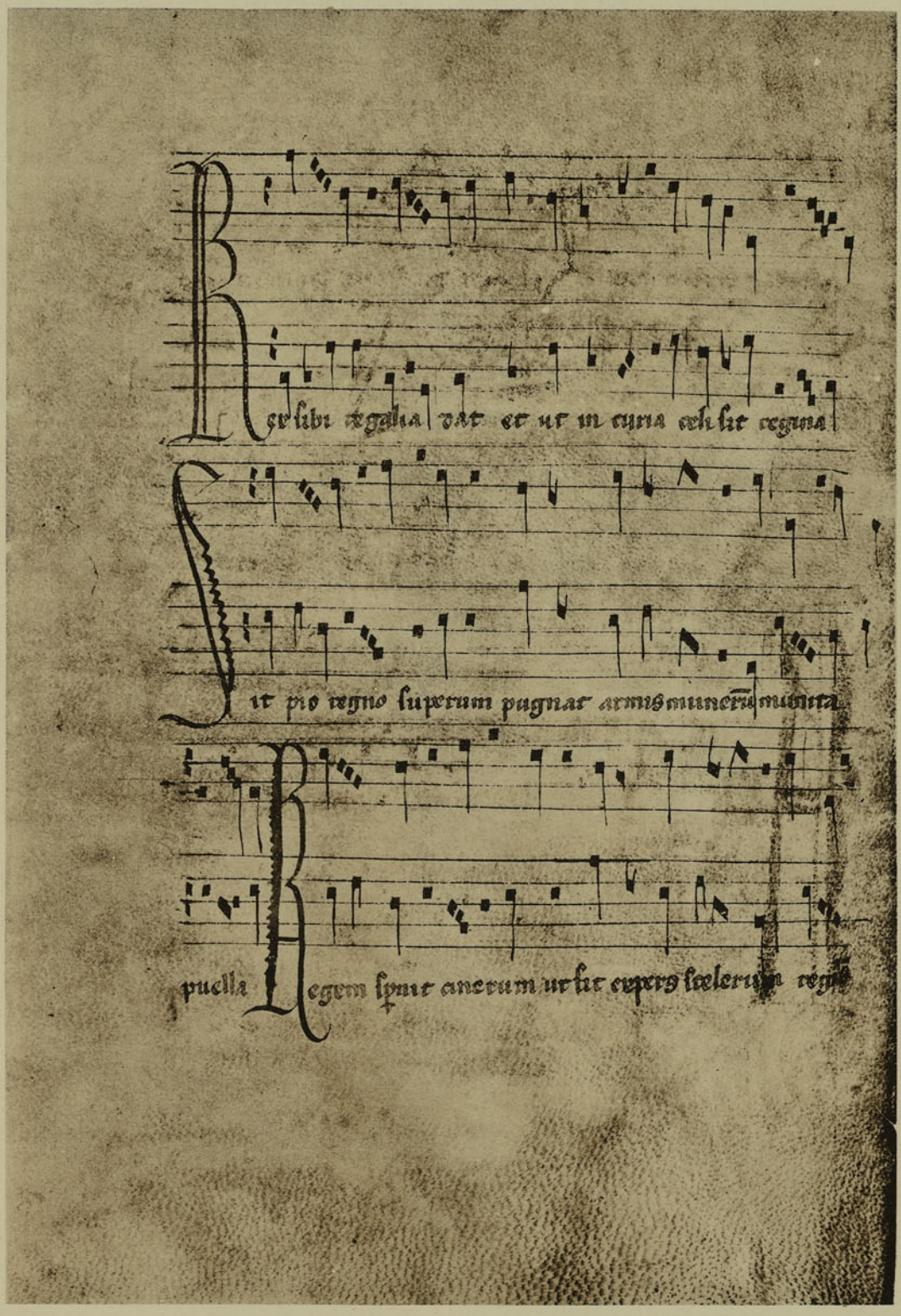

Rex sibi regalia dat et ut in curia celi sit regina

Sit pio regno superum pugnat armis munerum munita

puella Regem spernit cinerum ut sit expers scelerum regi

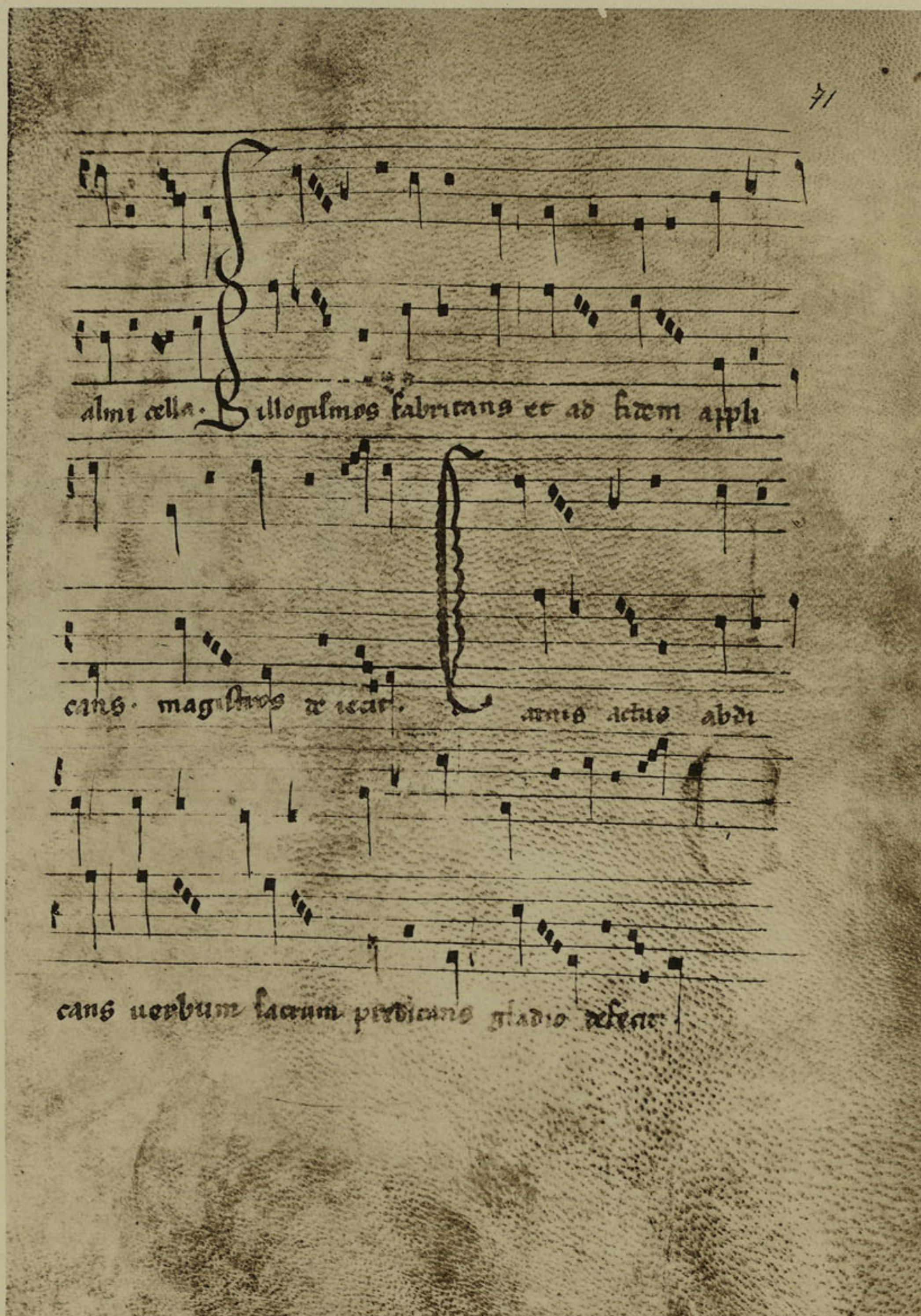
71
almi cella. Sillogismos fabricans et ad finem appli
cans. magistros
annis actus abdi
cans uerbum sacrum predicans

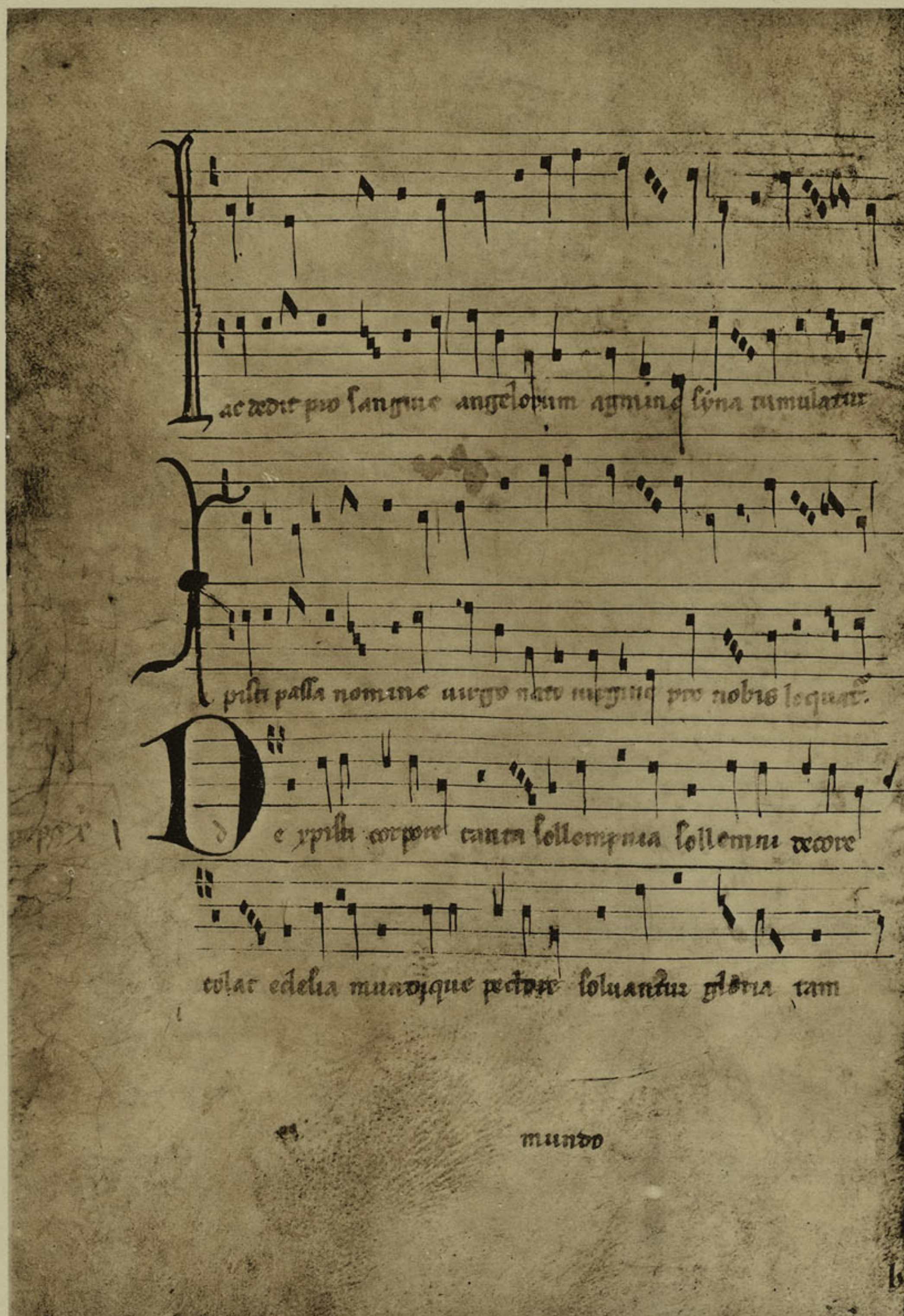

pro sanguine angelorum
pro nobis
De xpisti corpore tanta sollempnia sollempni decore
colat ecclesia mundique pectore solvantur gloria tam
mundo

mundo corpori. Hec est cibarium uere reficiens

panis celestium de celo ueniens xpisti martirium in figi

faciens deuoto memori. Hic panis glorie hoc uite

pabulum perēpnis patrie dans habitaculum sic cibo

glorie saginat famulum quod non esuriet. Hic

cibus celitus sub lege latuit set iam angelicus panis

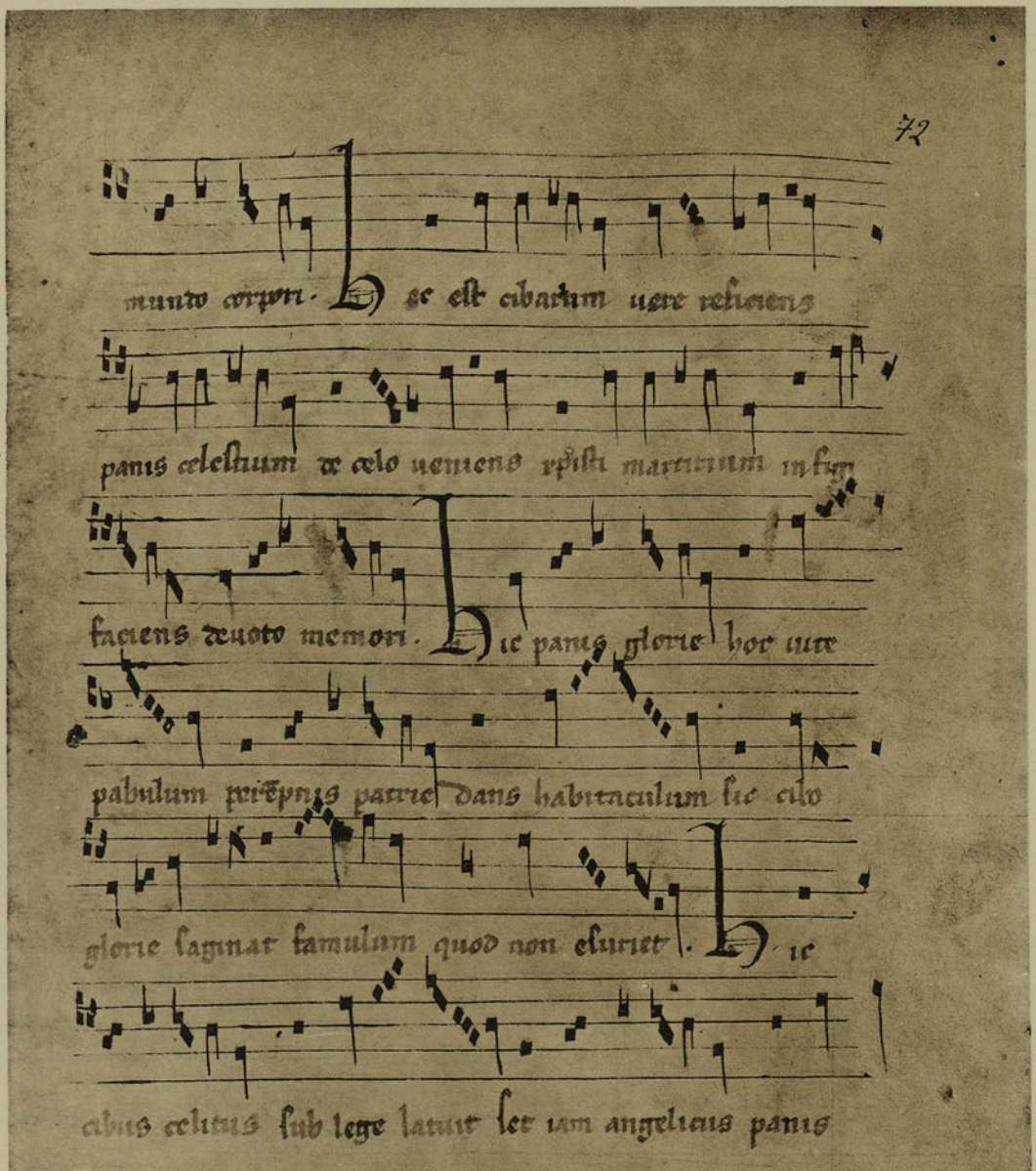

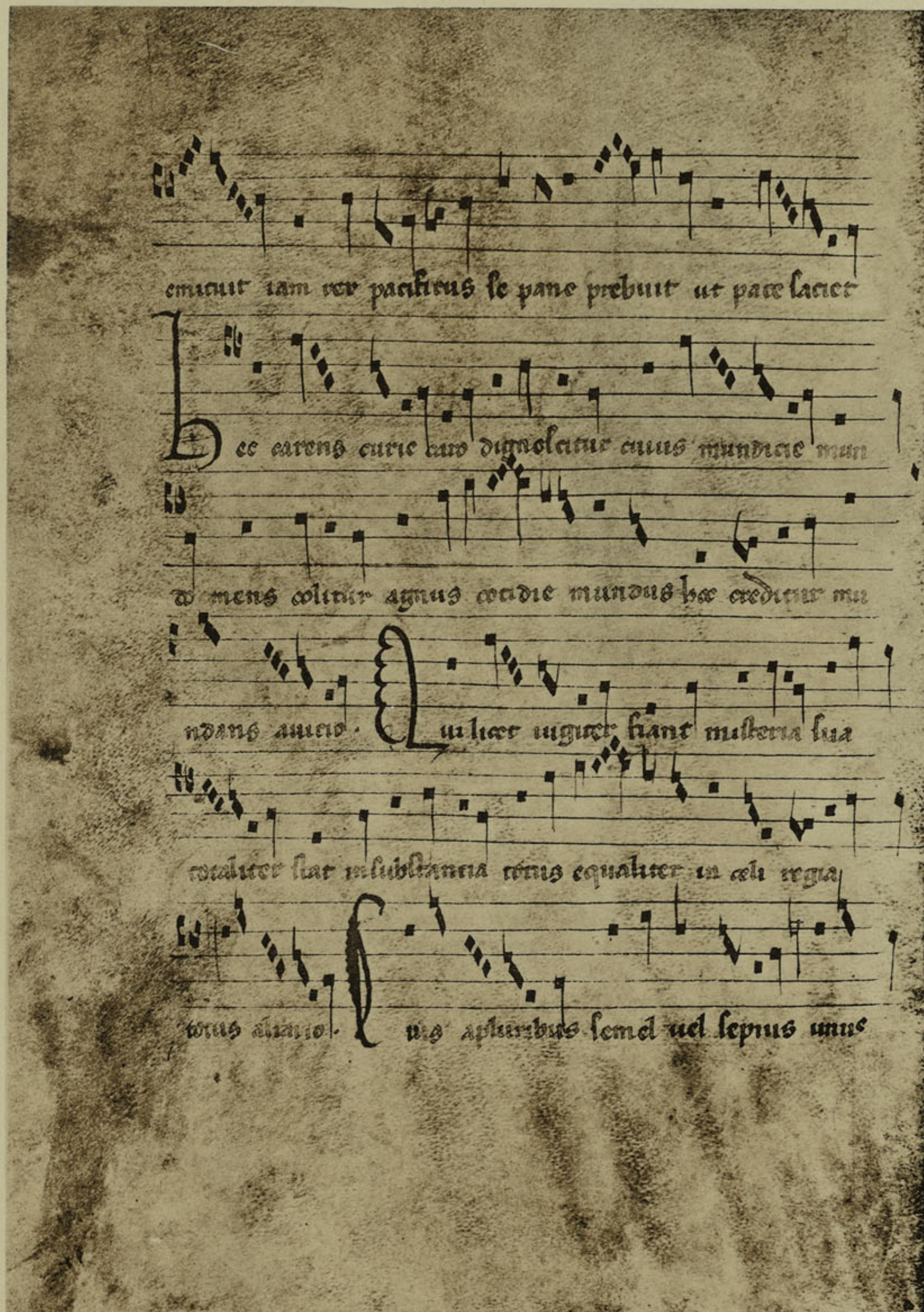

emicuit iam ver pacificus se pane prebuit ut pace satiet
Hec carens curie caro dignoscitur cuius mundicie mun
do mens colitur agnus cotidie mundus hec creditur mu
Qui licet iugiter fiant misteria sua
totaliter stat in substancia totus equaliter in celi regia
semel uel sepius unus

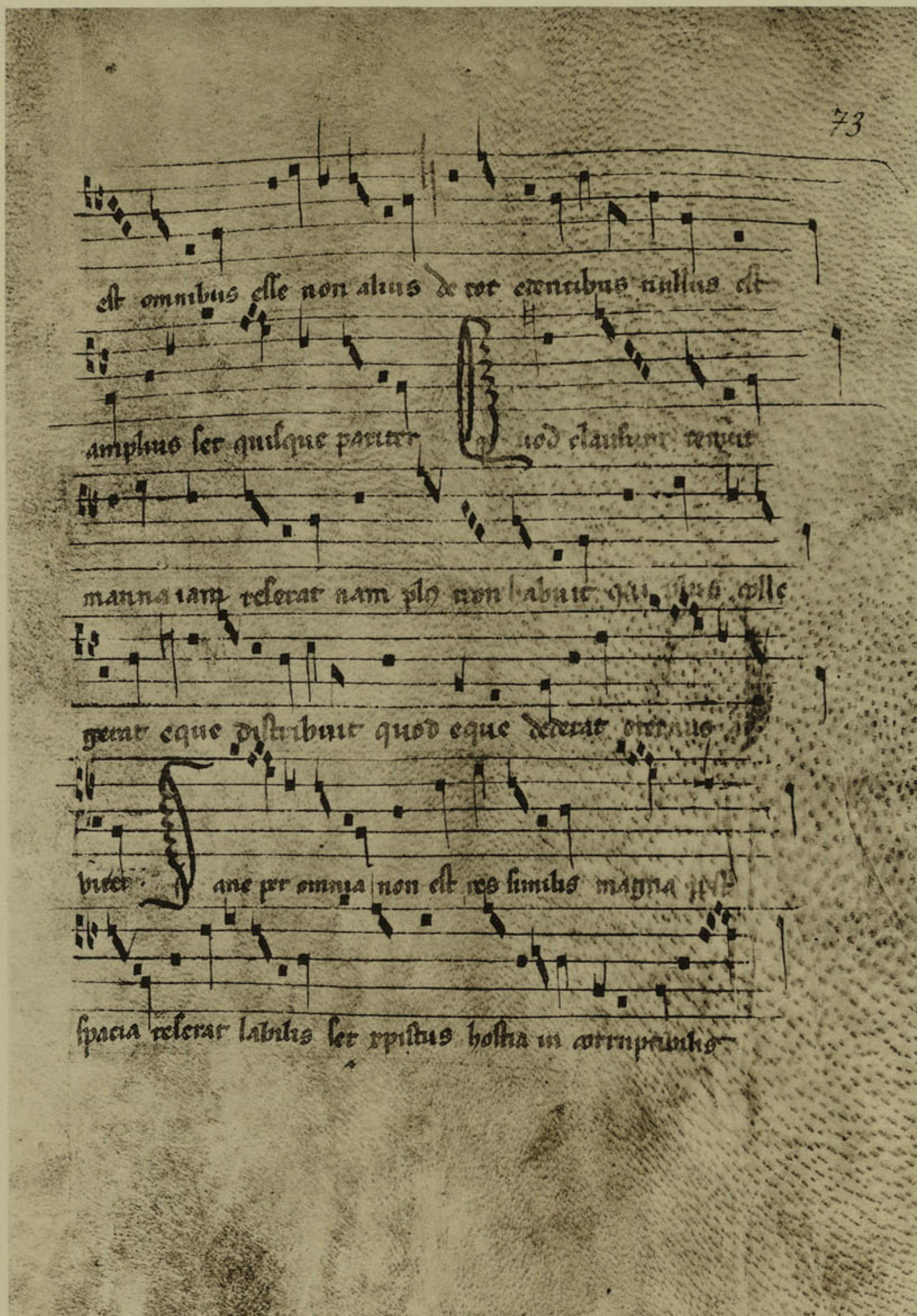
73
est omnibus esse non alius de tot existentibus nullus est
amplius sed quisque pariter Quod clausum tenuit
spacia reserat labilis sed xpistus hostia in corrupcionis

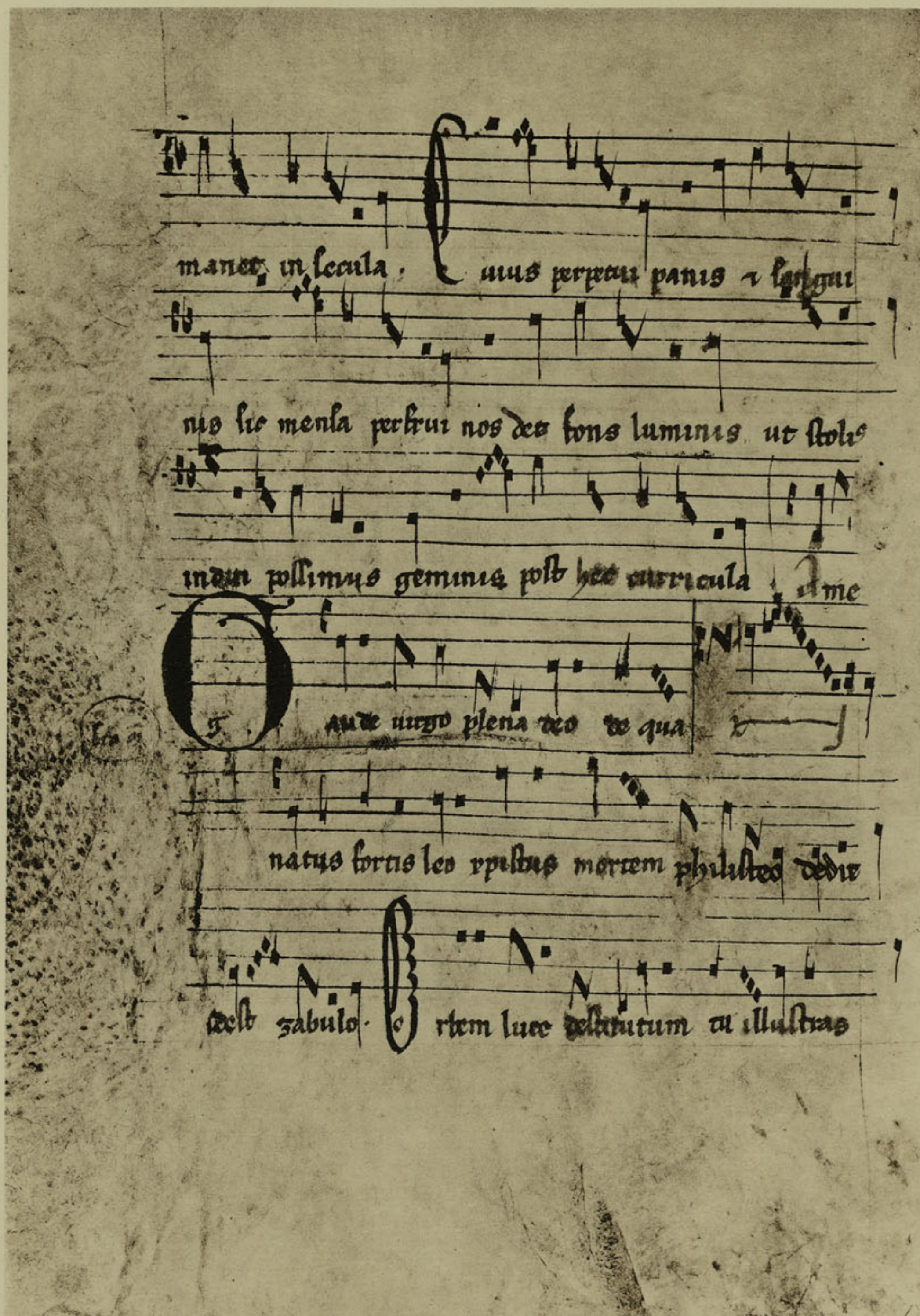
manet in secula. Cuius perpetui panis et sangui
nis sic mensa perfrui nos det fons luminis ut stolis
indui possimus geminis post hec curricula. Amen
Gaude virgo plena deo te qua
natus fortis leo rupistus mortem philisteis dedit
de sub zabulo. Fortem luce destitutum tu illustras

dum uirtutū regem paris. nostrum ductum in omni pe

riculo. Rex est xpistus qui grauatus in egipto cap

tiuatus domum prestat libertatis ruptis uinclis

ualidis. Iam in luti seruitute nostre manus in

uolute sunt aluto iam solute apenis q̄ sordidis. Ergo

per te iam placatus deus olim prouocatus aufer nobis

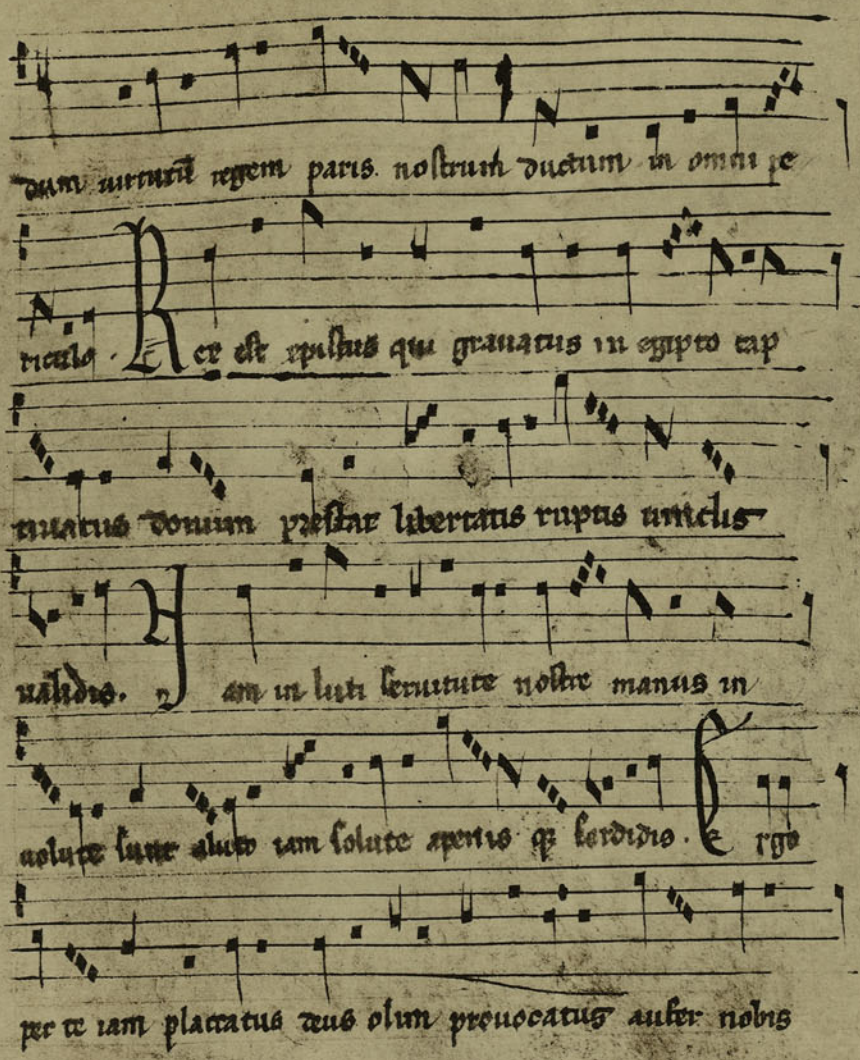

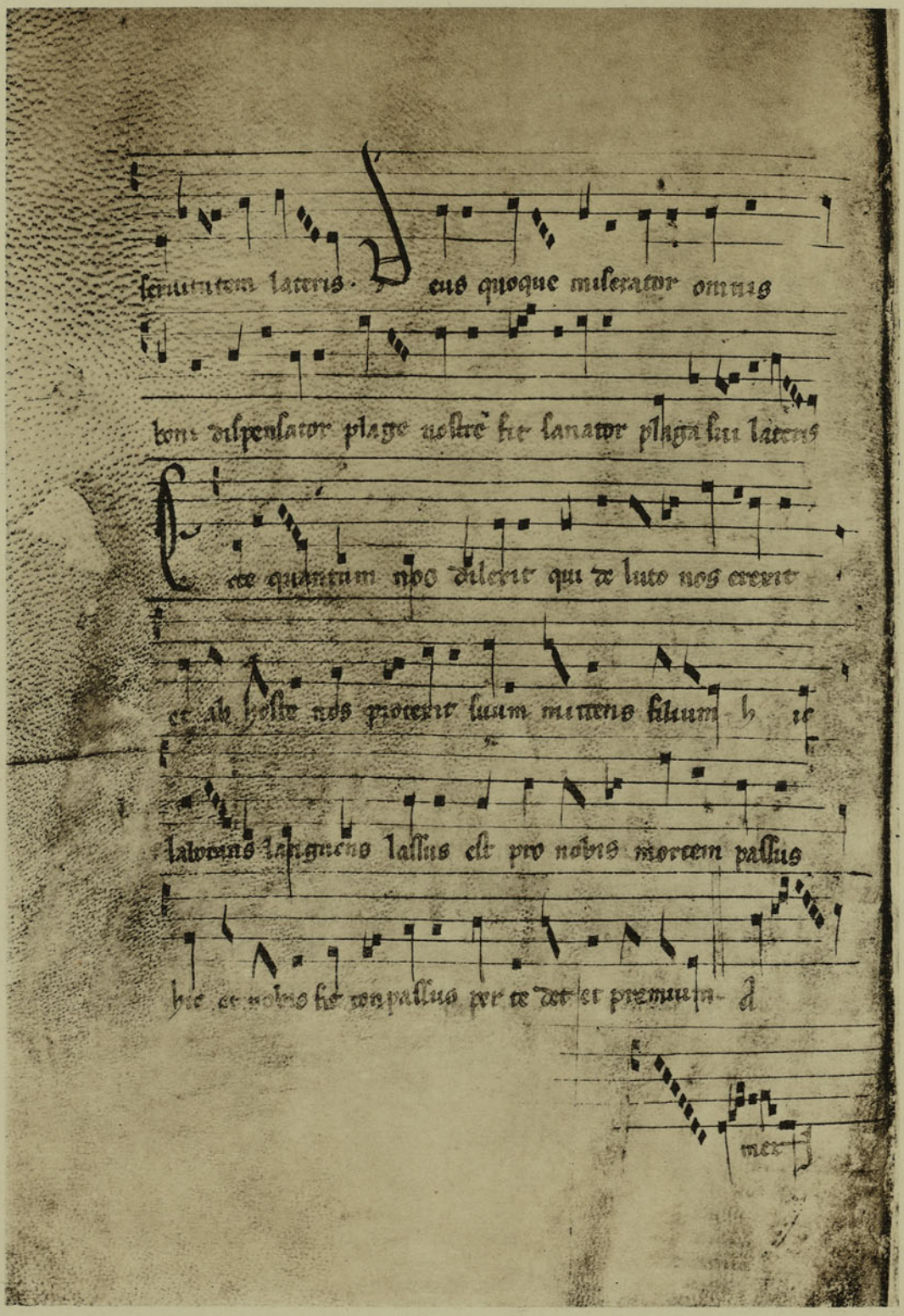

seruitutem lateris · Deus quoque miserator omnis

boni dispensator plage nostre fit sanator plaga sui lateris

Ecce quantum nos dilexit qui de luto nos erexit

et ab hoste nos protexit suum mittens filium · h ic

laborans languens lassus est pro nobis mortem passus

hic et nobis fit compassus per te det et premium · d

mer

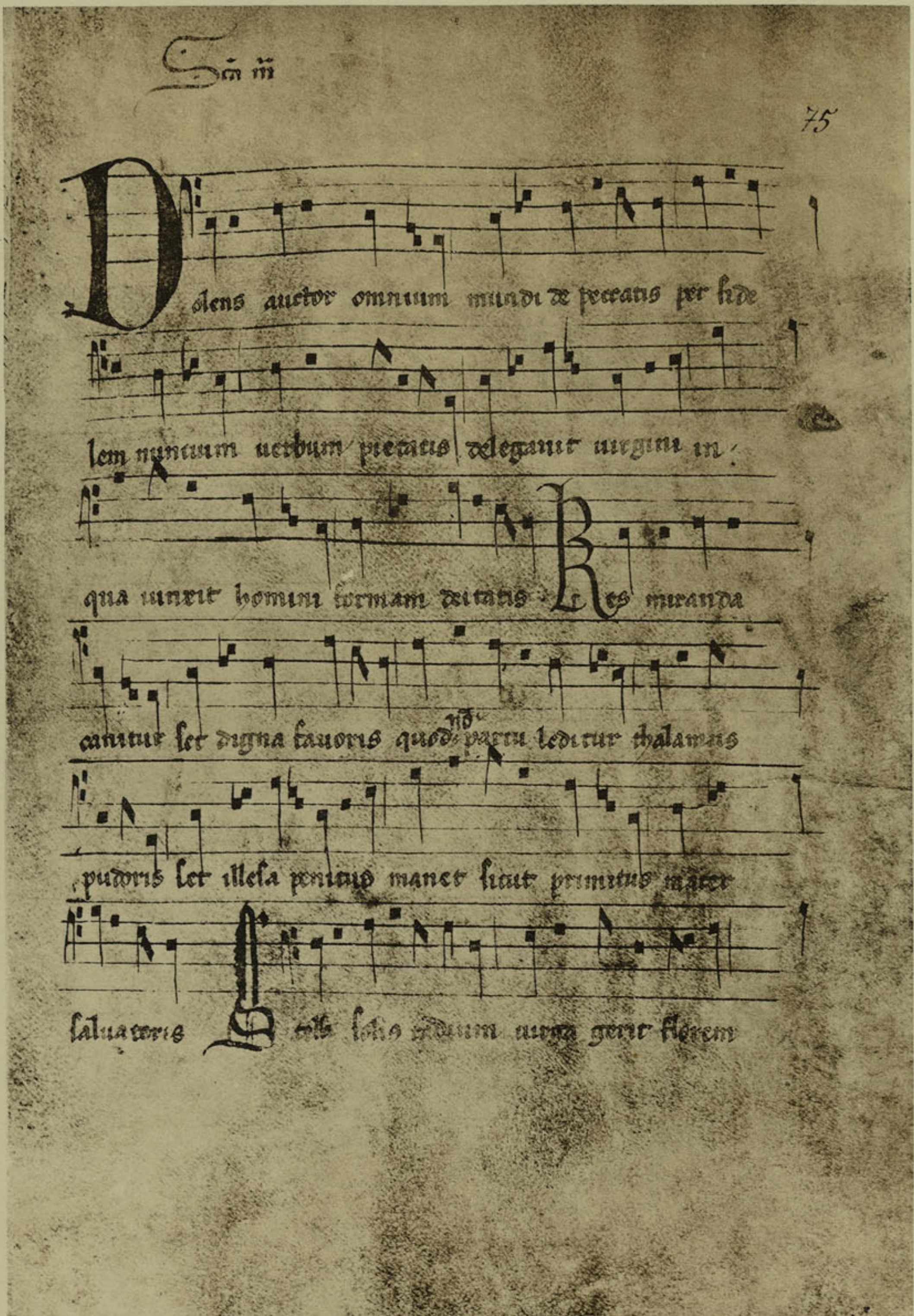
75
Dolens auctor omnium mundi de peccatis per fide
lem nuncium uerbum pietatis delegauit uirgini in
qua uinxit homini formam deitatis. Res miranda
canitur set digna fauoris quod partu leditur thalamus
pudoris set illesa penitus manet sicut primitus mater
saluatoris

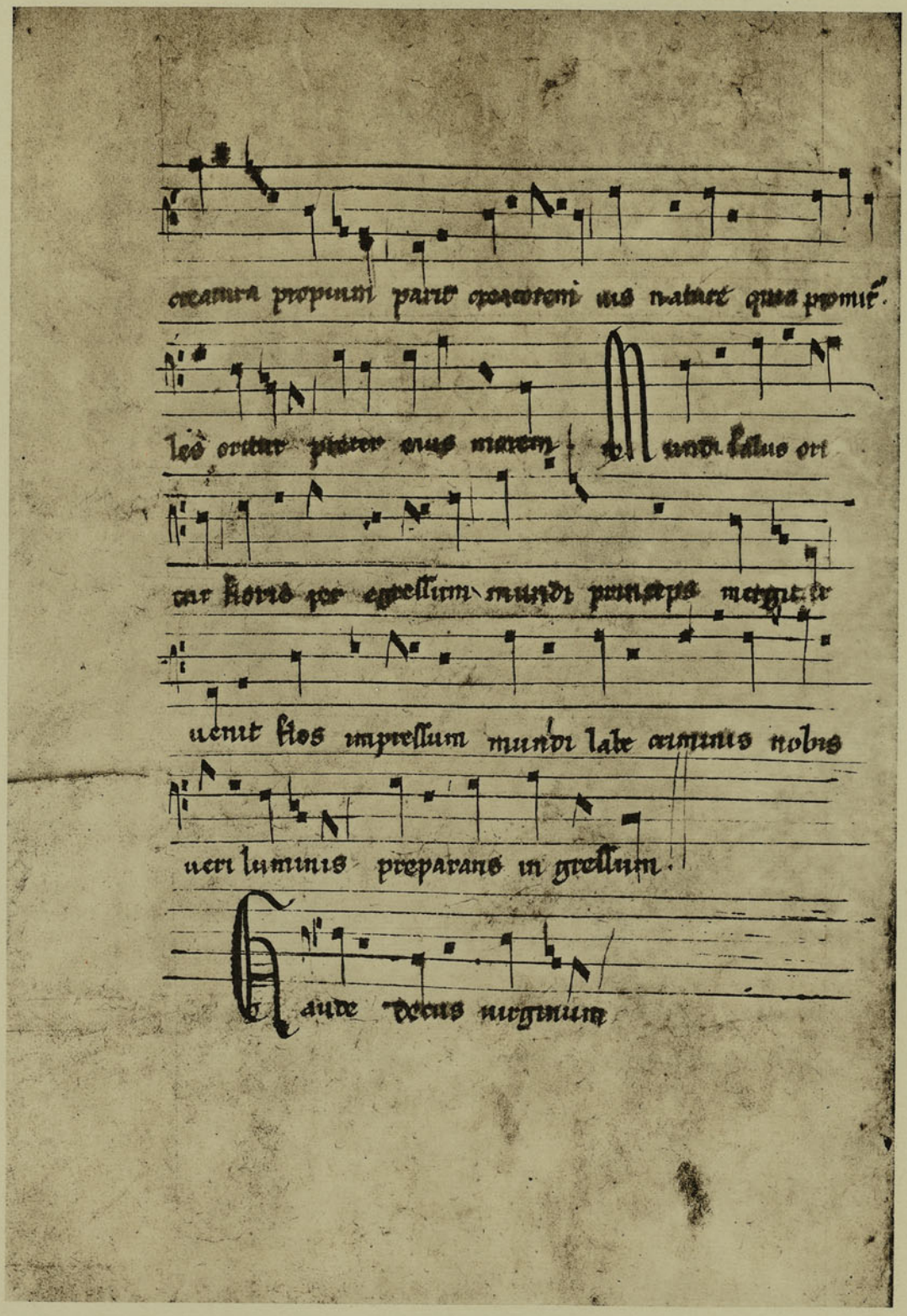
creatura propitium patre operatrem ius natura qua promit.
les oritur pater eius matrem : mundi salus ori
tur hodie per egressum mundi principis magni de
uenit hodie impressum mundi late criminis nobis
ueri luminis preparans in gressum.
Laude deus virginum

Sca maria

Gaude dei cella gaude salus hominum gaudeque
puella magnum lumen luminum genuisti dominū
xpistum maris stella. Gaude mater gracie gaude
uas honoris gaude porta uenie gaude spes laprosum
per quam ueniunt qui uenire cupiunt in castra polo
rum. Nos qui sumus debiles esse fac constantes

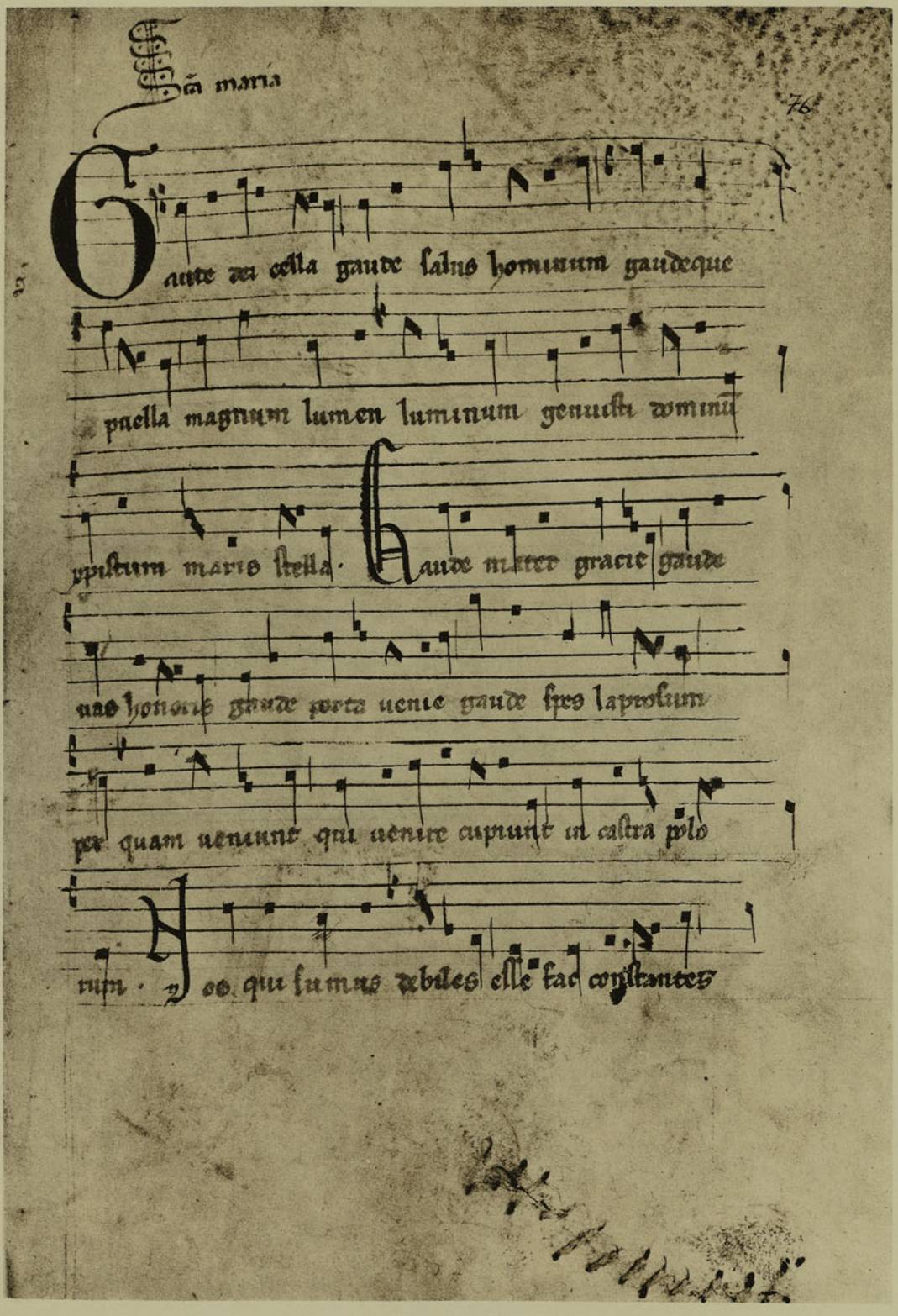

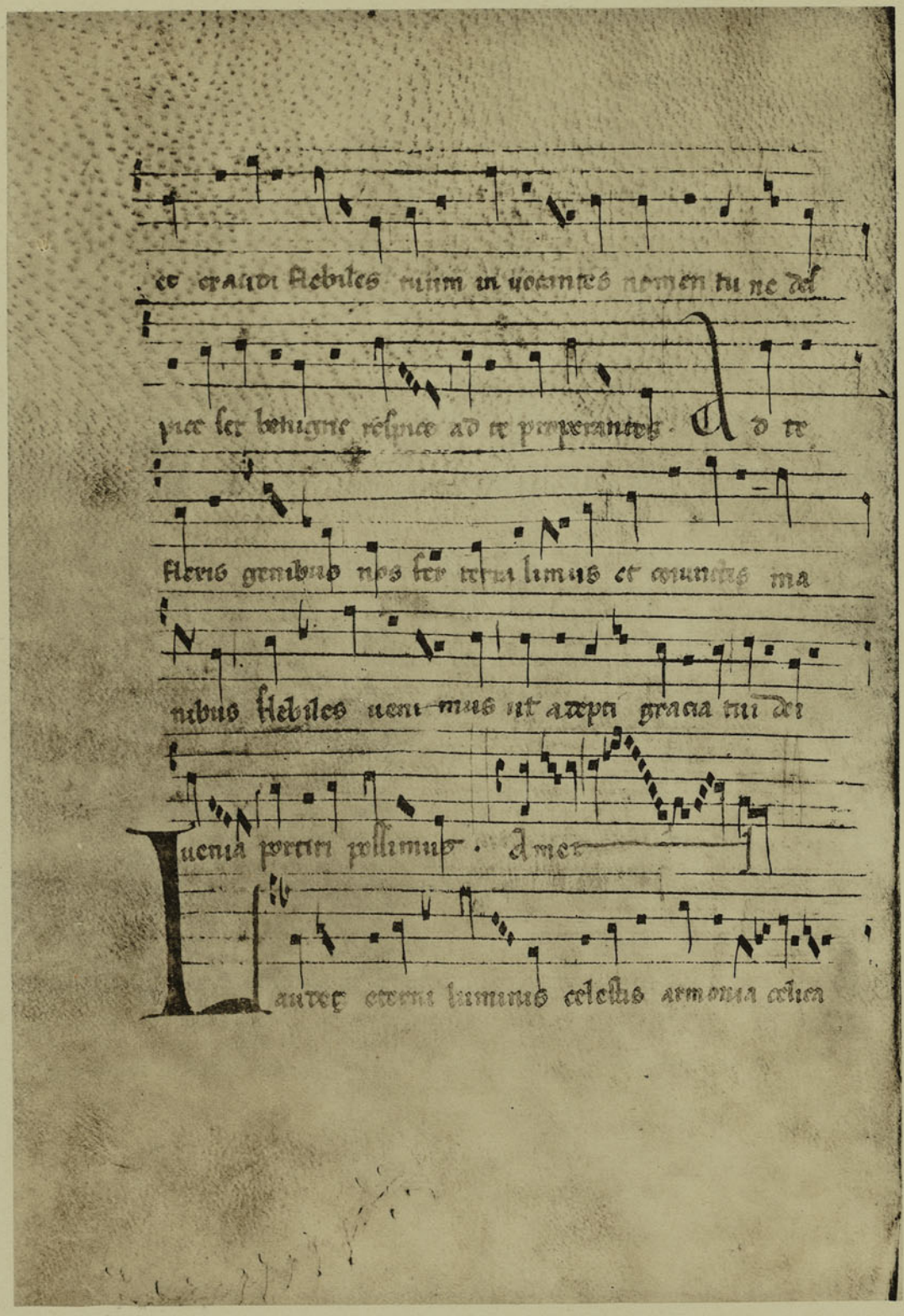

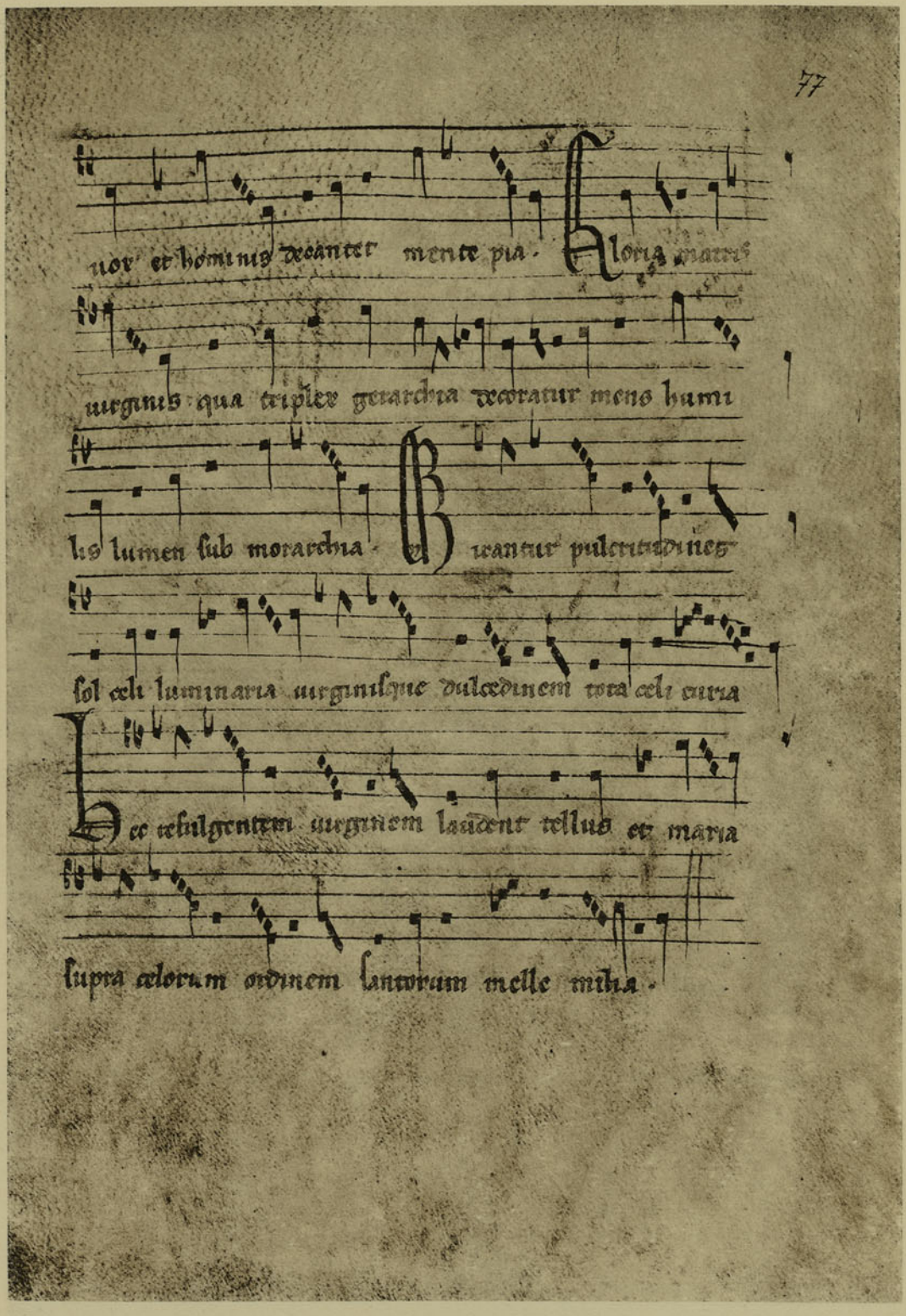
nor et hominis decanter mente pia. Gloria matris
virginis qua triplex gerarchia decoratur meno humi
lis lumen sub morarchia. Decantur pulcritudines
sol celi luminaria virginisque dulcedinem tota celi curia
Hec refulgentem virginem laudent tellus et maria
supra celorum ordinem sanctorum melle mihia.

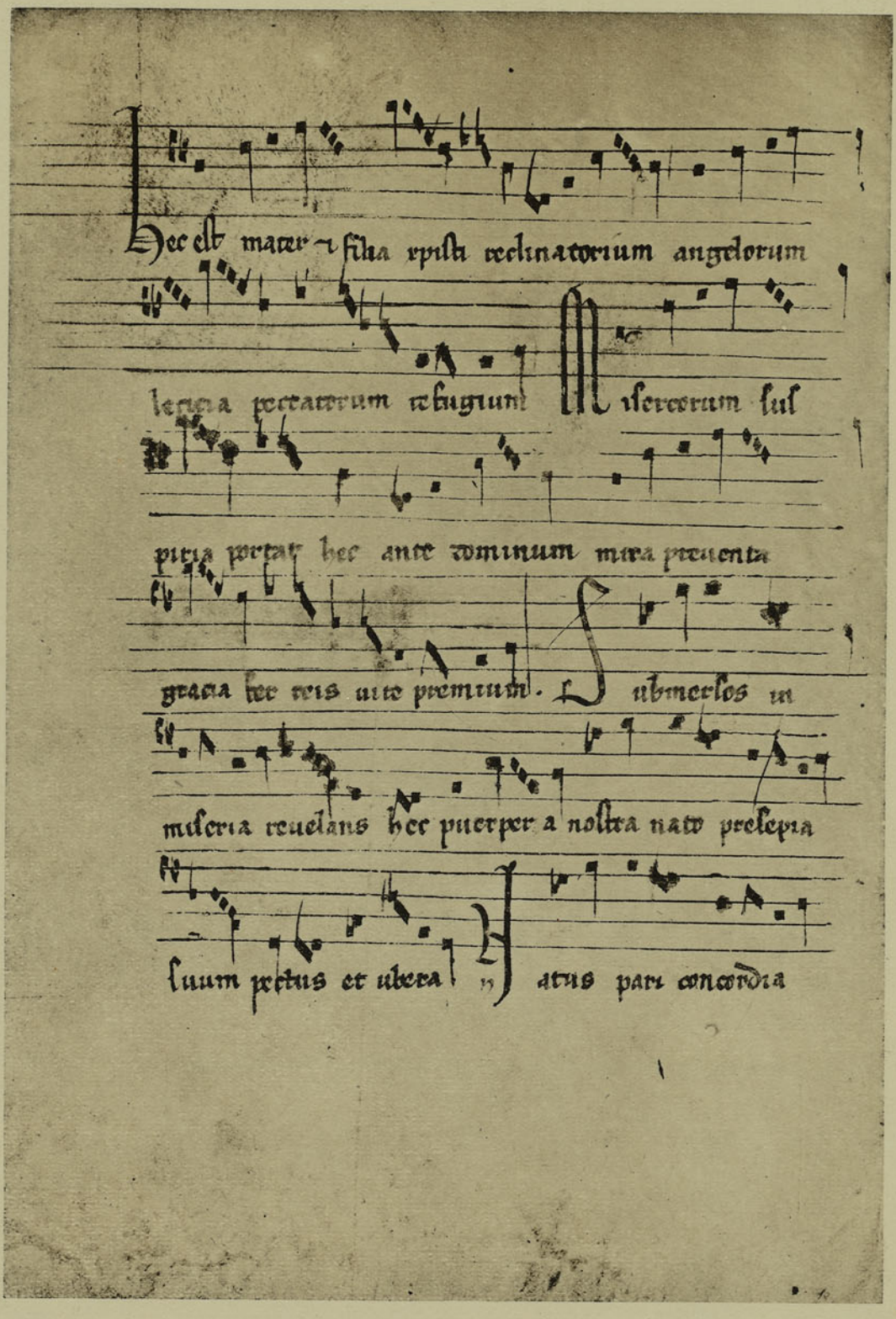

Hec est mater et filia xpisti reclinatorium angelorum

lecicia peccatorum refugium Misericorum sus

piria portat hec ante dominum mira preuenta

gracia ter reis uite premium. Submersos in

miseria reuelans hec puerpera nostra nato presepia

suum pectus et ubera Natus pari concordia

patri latus et uulnera tulit pro mundo talia ne

dampnetur gens misera Sit cunctis leta mansio

datur matris obsequio et humana condicio pleno

dotatur gaudio. Summo prelata solio fac nos

frui cum filio letaneium conuiuio feruentis

desiderio. Amen.

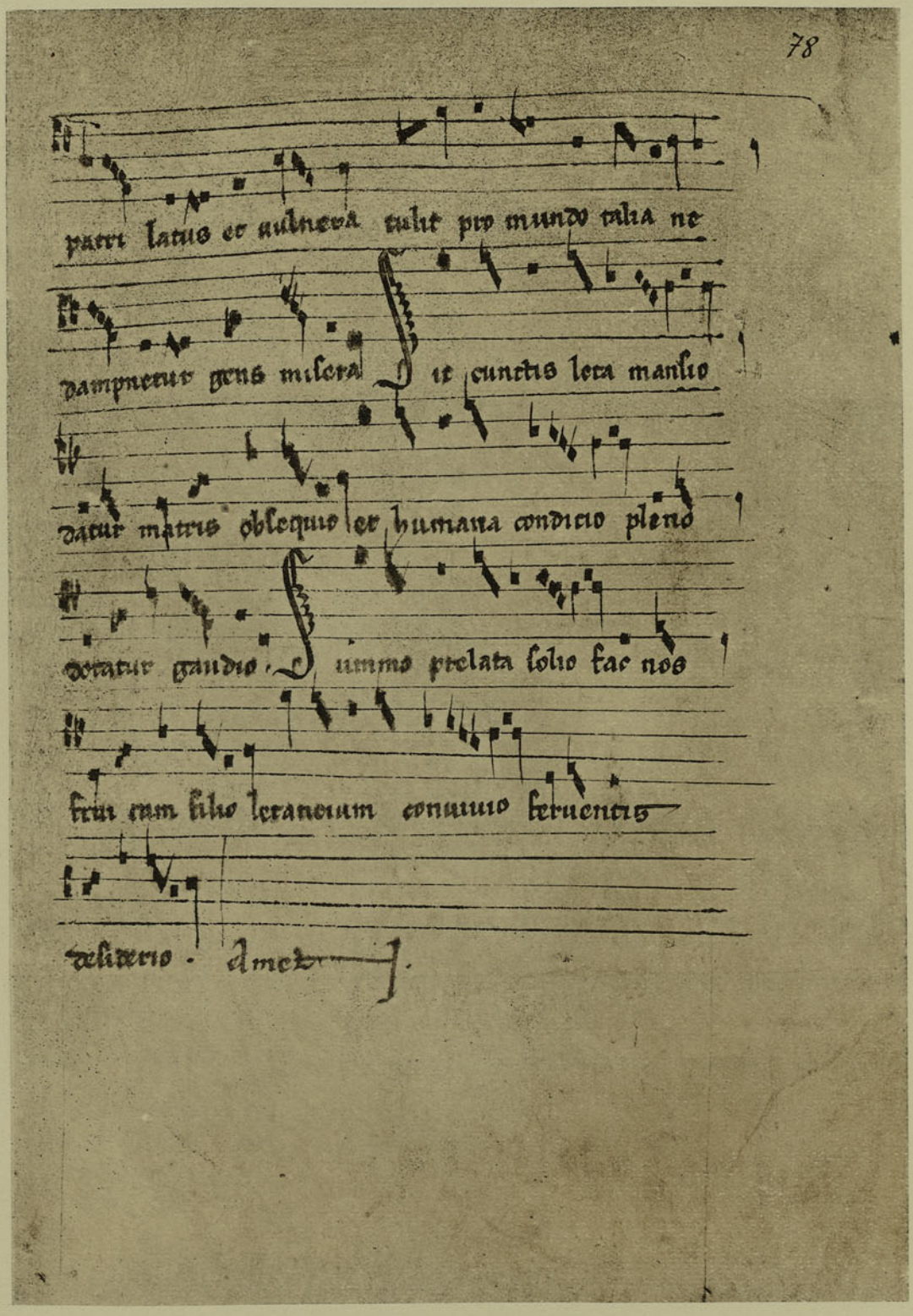

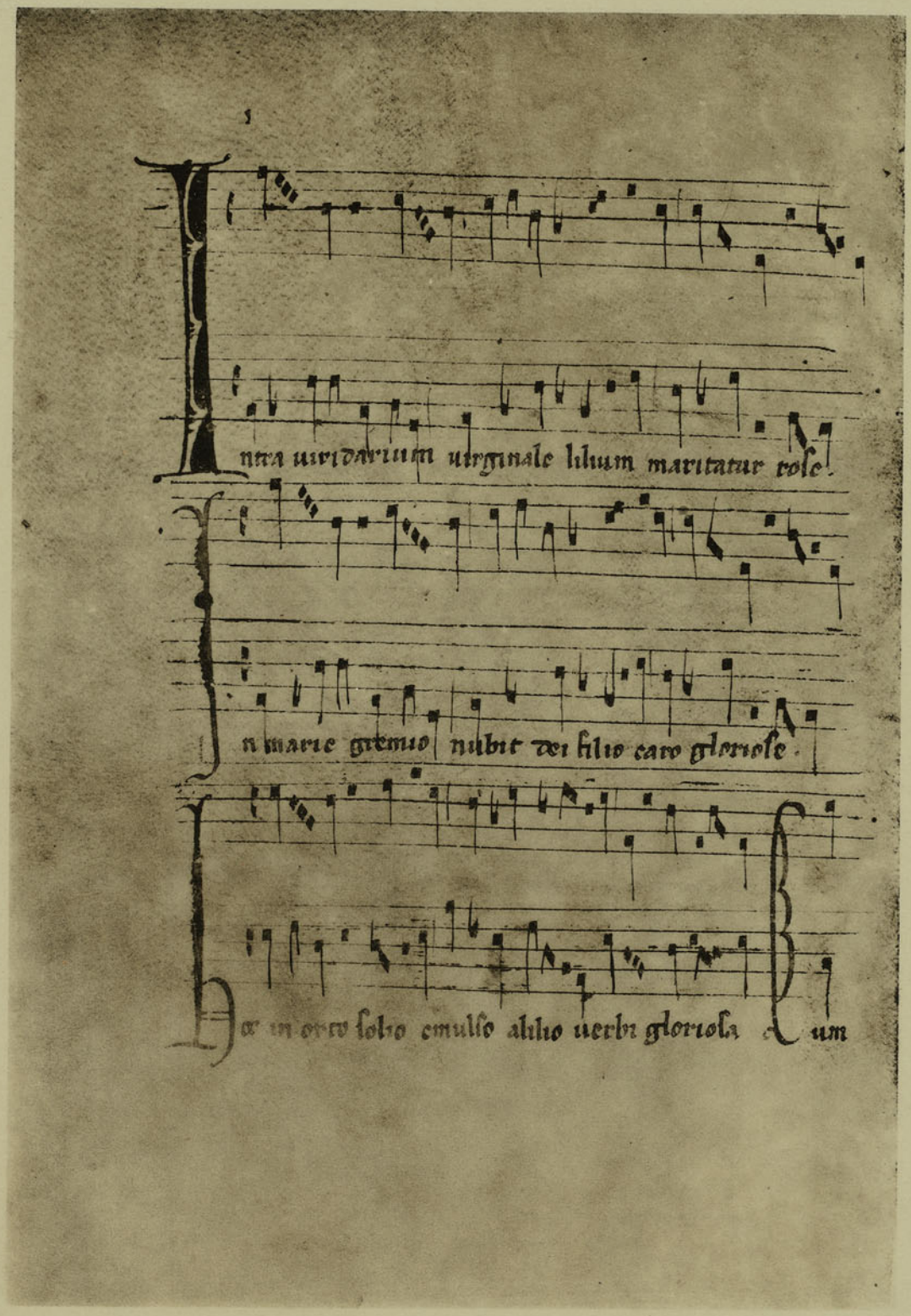
nra uiridarium uirginale lilium maritatur rose
n marie gremio nubit dei filio caro gloriose
um

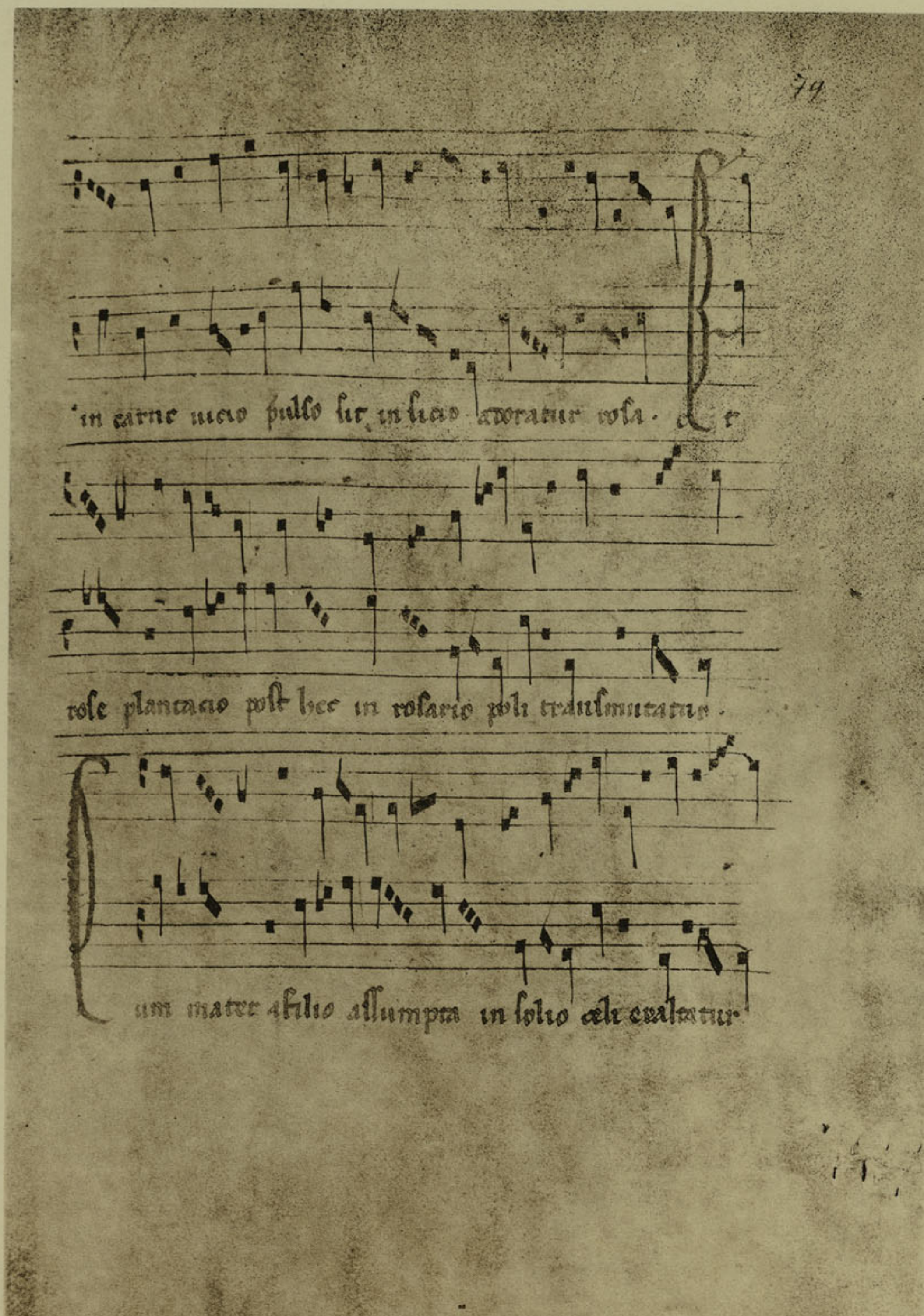
79
in carne mea pulsa sit in
adoratur rosa. Et
rose plantacio post hec in rosario poli transmutatur.
um mater a filio assumpta in solio celi exaltatur

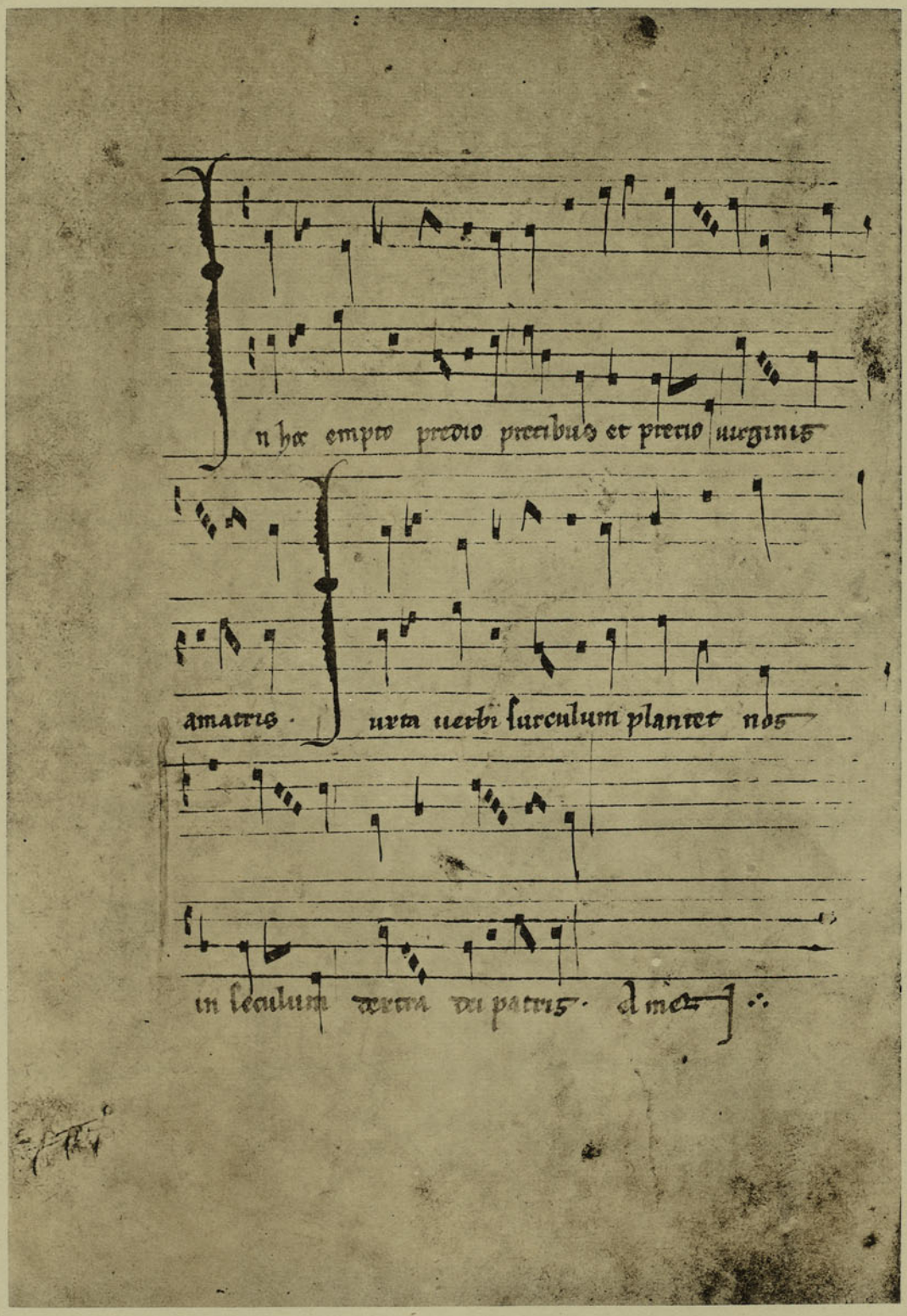

In hoc empto predio precibus et precio uirginis

amatris · Iuxta uerbi surculum plantet nos

in seculum dextra dei patris · Amen

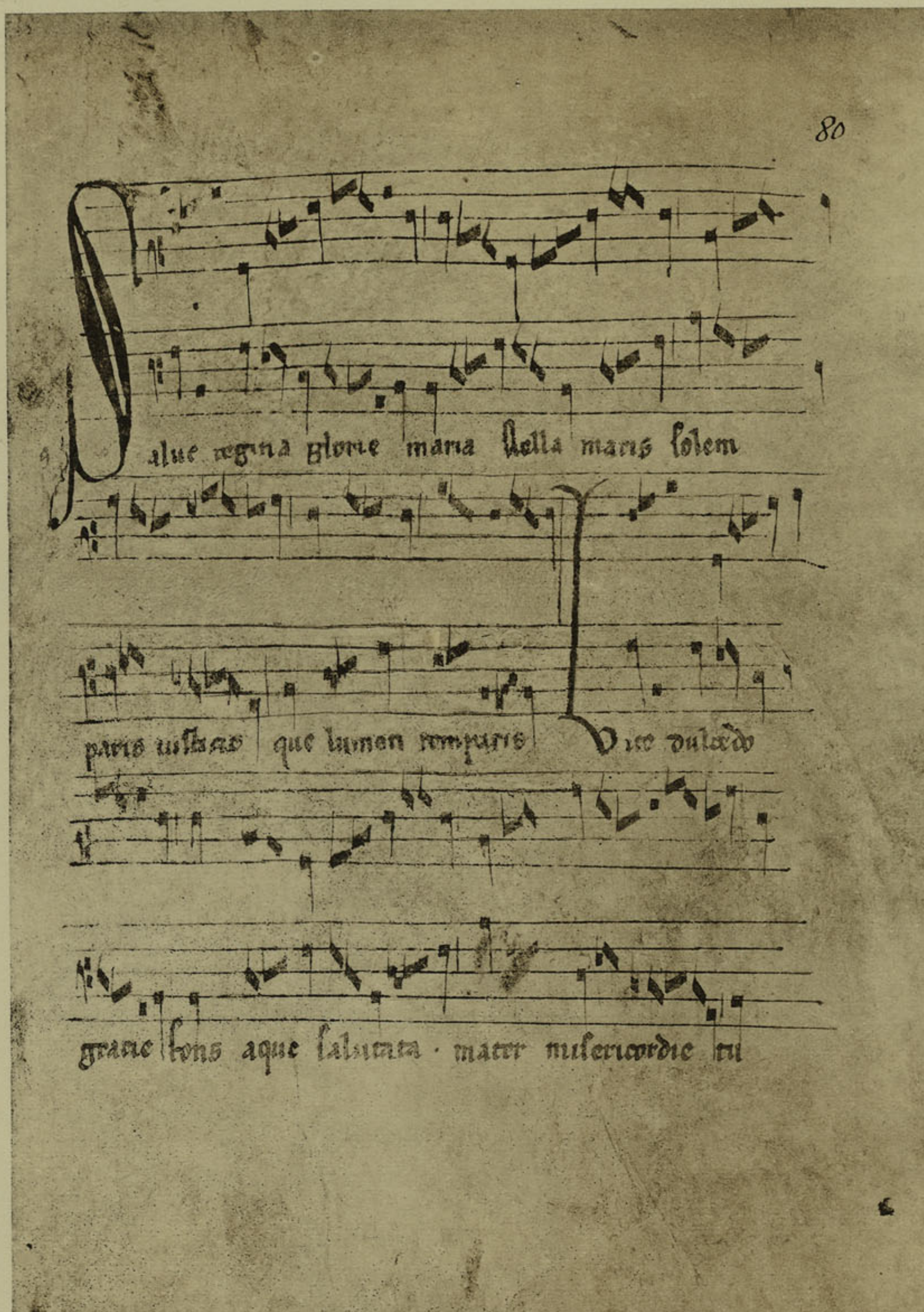
80
Salue regina glorie maria stella maris solem
patris iustitie que lumen temporis
Vite dulcedo
gratie fons aque salutata · mater misericordie tu

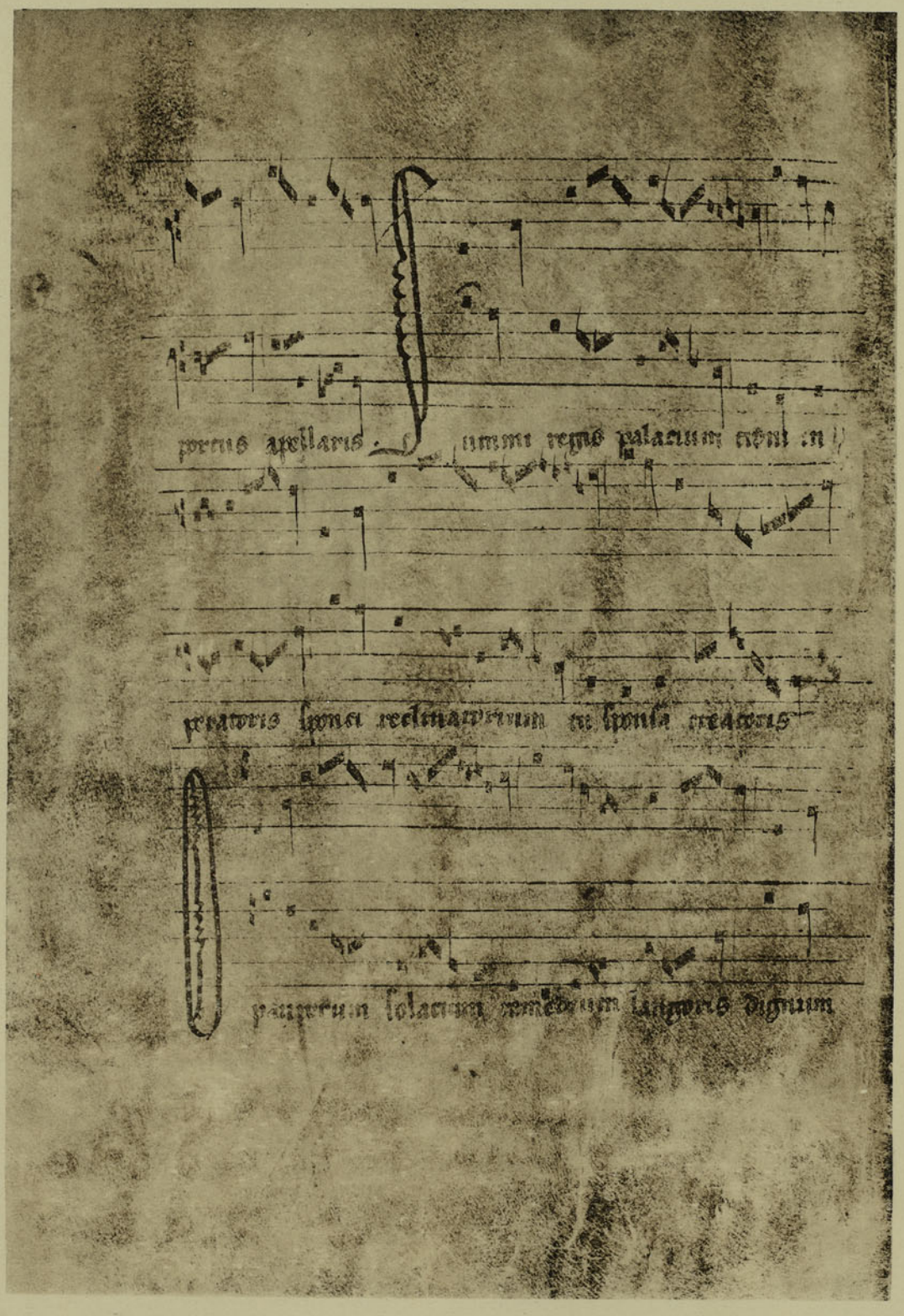

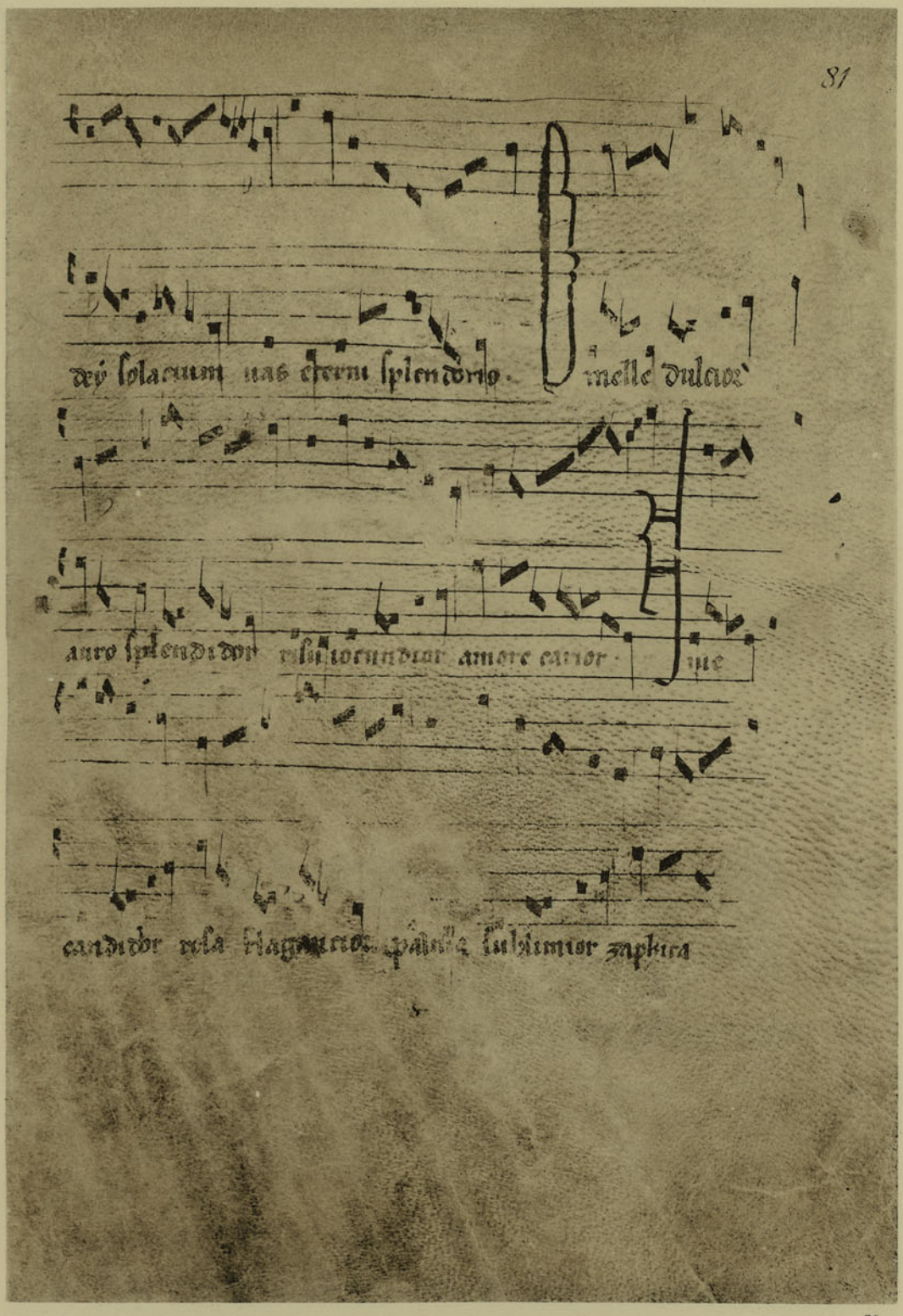
81
dei solacium uas eterni splendorio. melle dulcior
auro splendidior risu iocundior amore carior. me
candidor rosa flagrancior palma sublimior zaphira

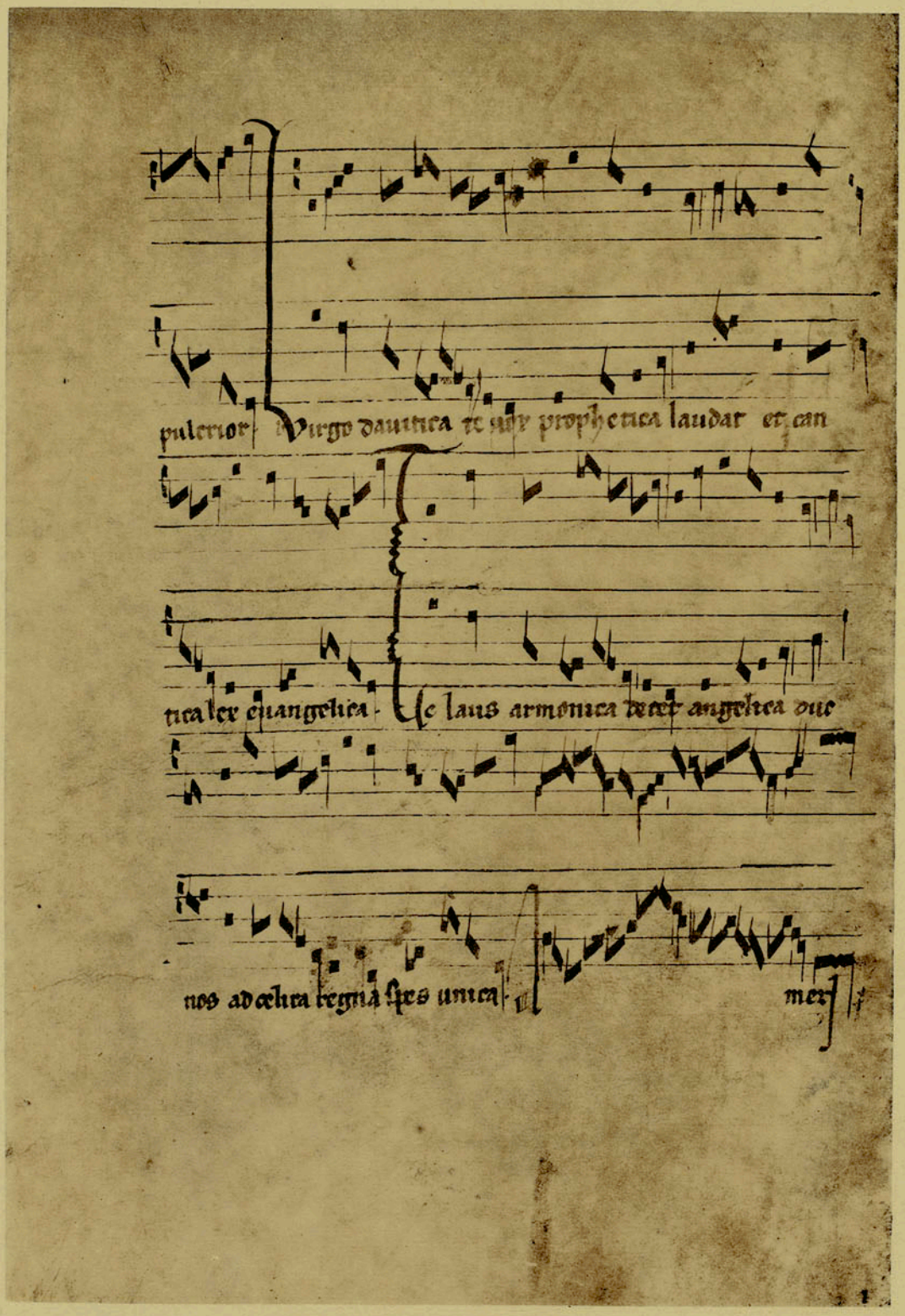
pulcrior Virgo dauitica te uox prophetica laudat et can
tica lex euangelica Ue laus armonica tecet angelica duc
nos ad celica regna spes unica
mer

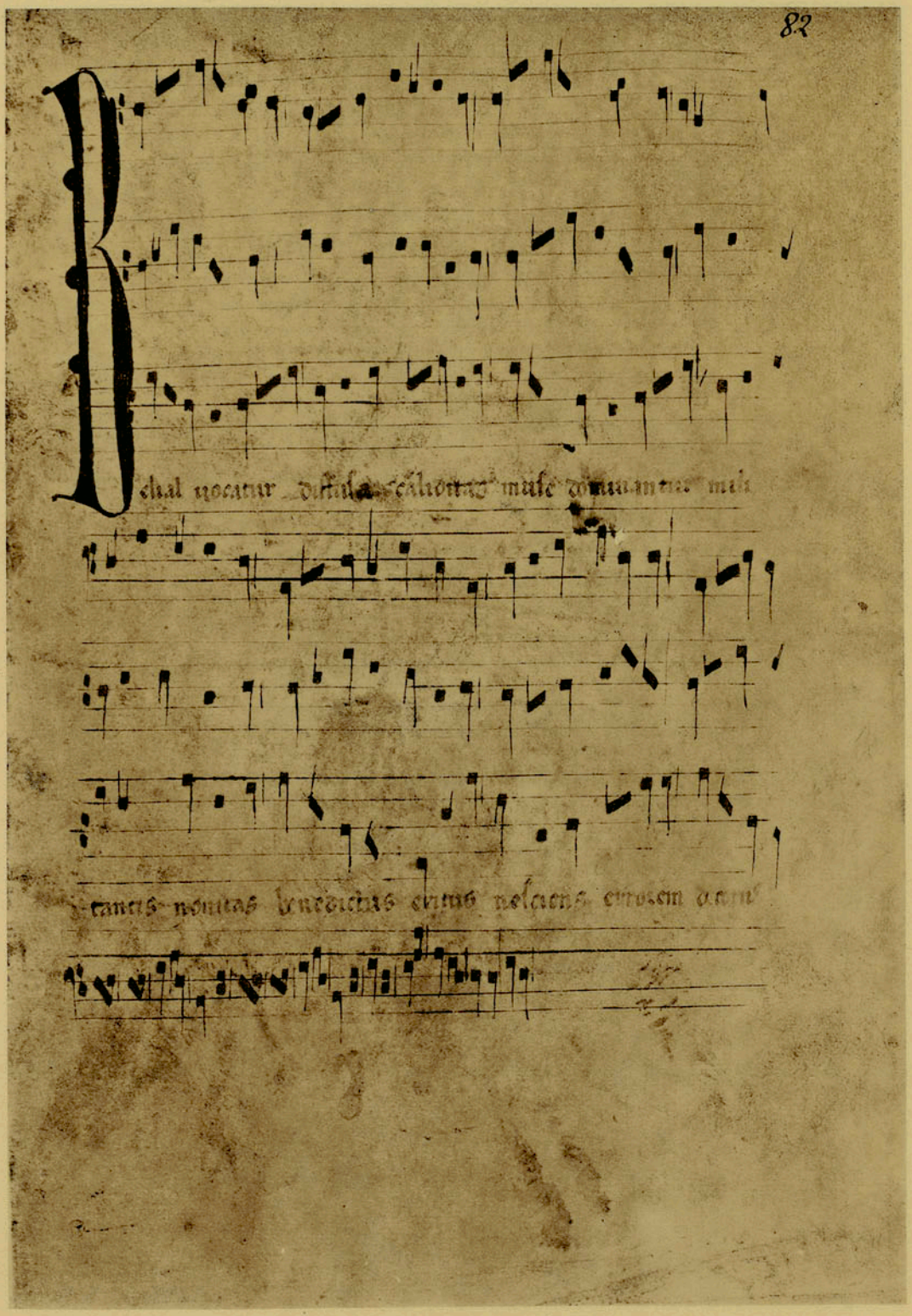

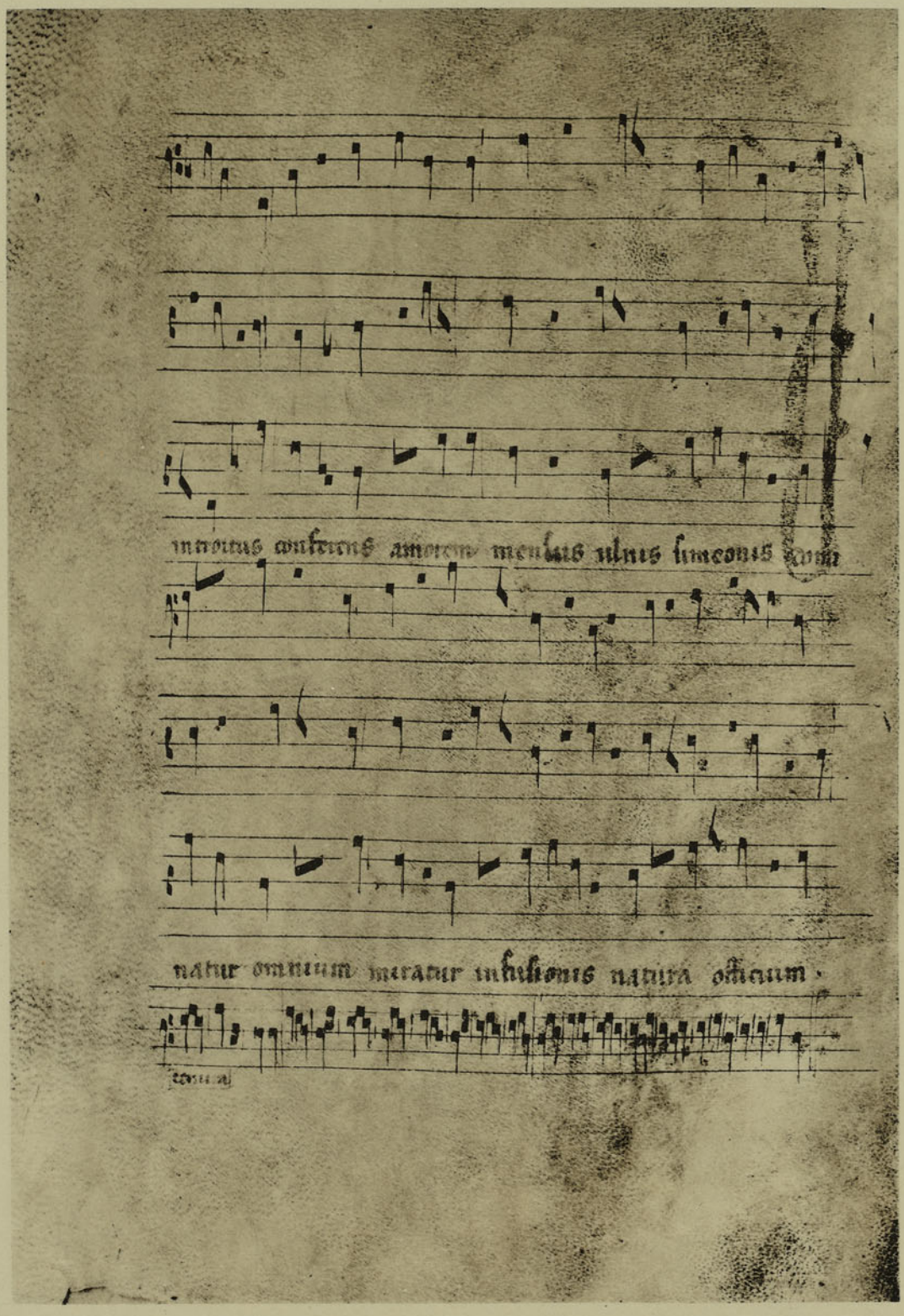
introitus conferens amorem mensus ulnis simeonis cum
natur omnium miratur infusionis natura officium

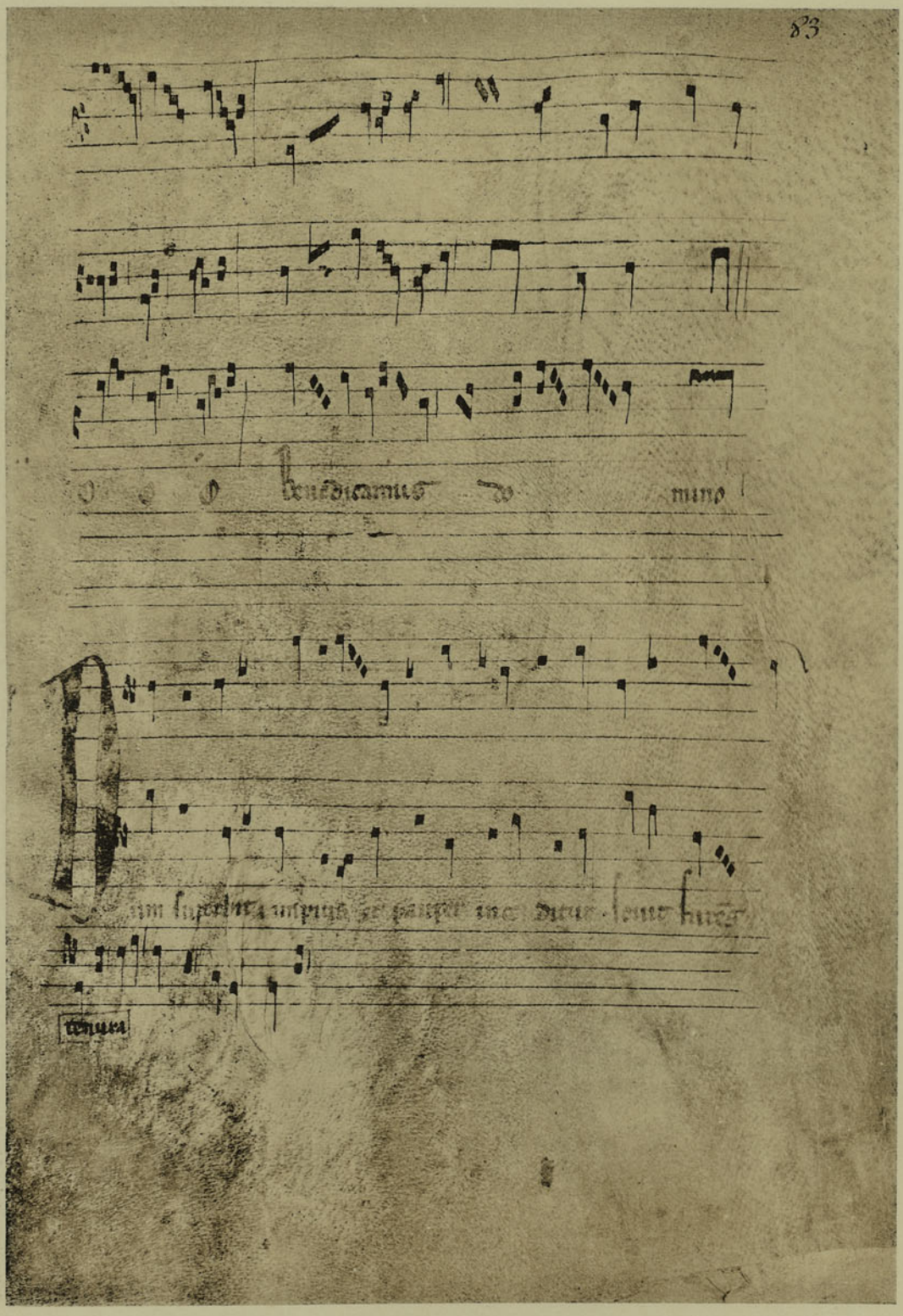
benedicamus
tenor

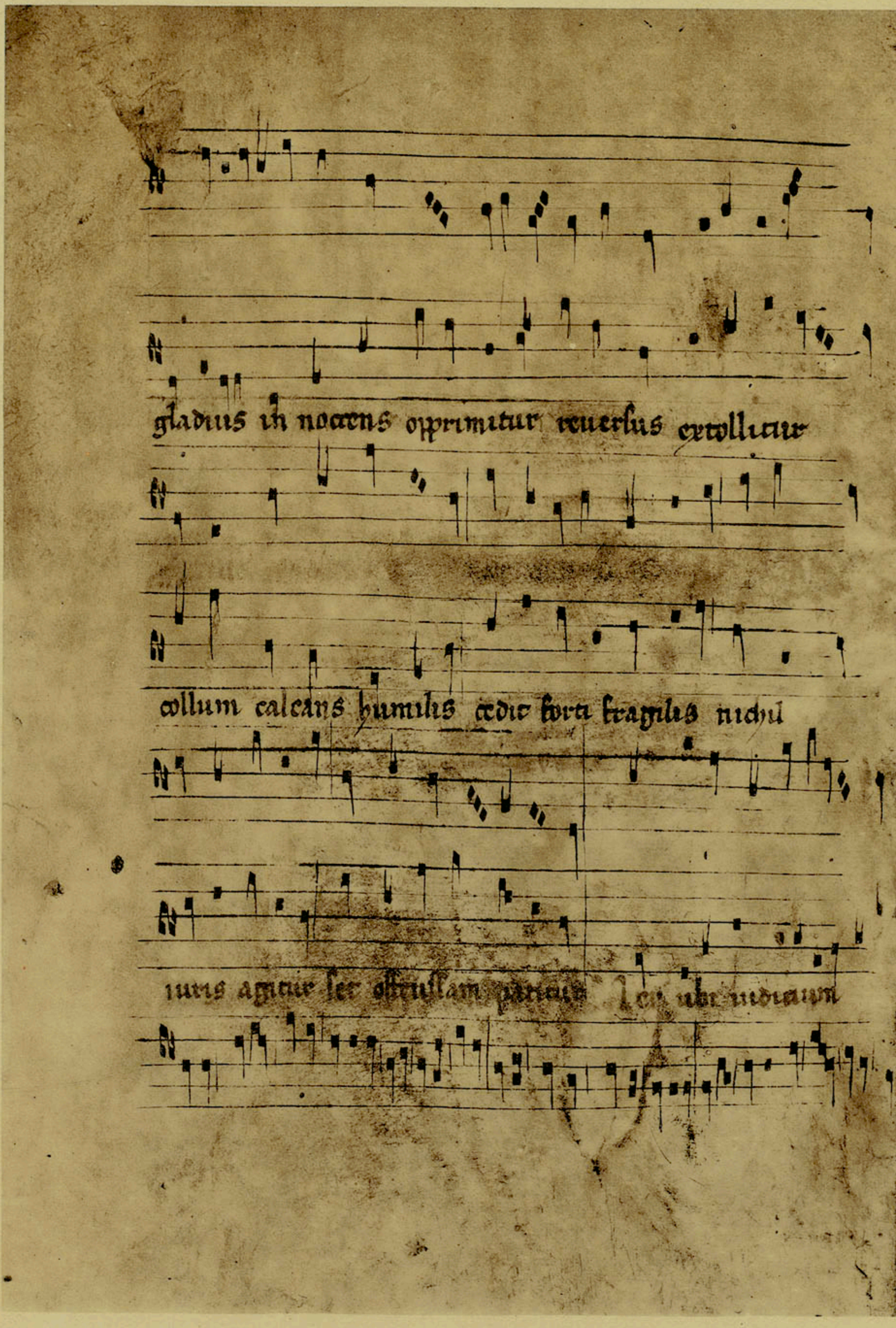
gladius in nocens opprimitur reuersus extollitur
collum calcans humilis cedit forti fragilis nichil
iuris agitur sed obtusam patitur Lex ubi iudicium

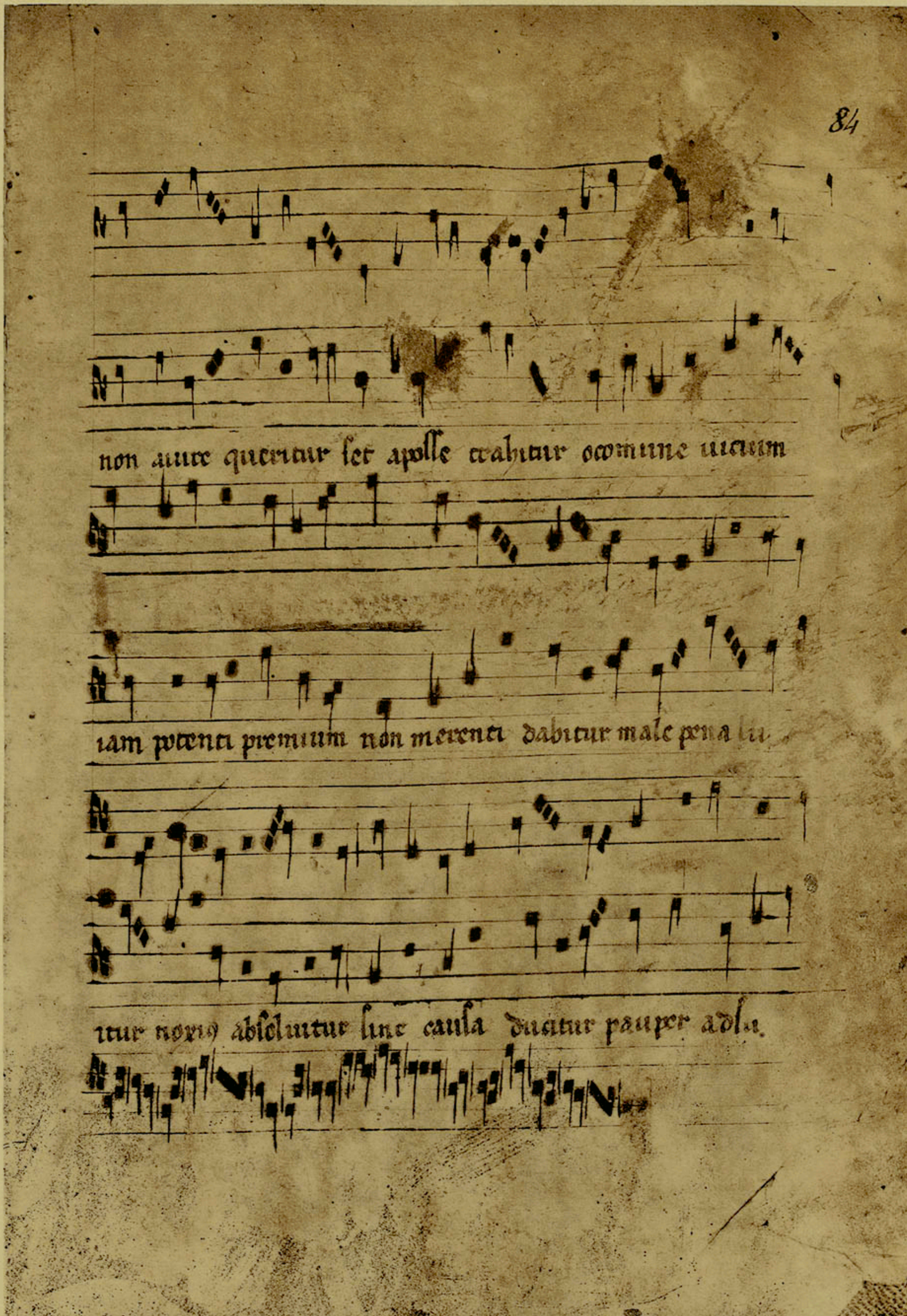
84
non auro queritur set a posse trahitur ocomunne uicium
iam potenti premium non merenti dabitur male pena lu
itur noxius absoluitur sine causa ducitur pauper ad so

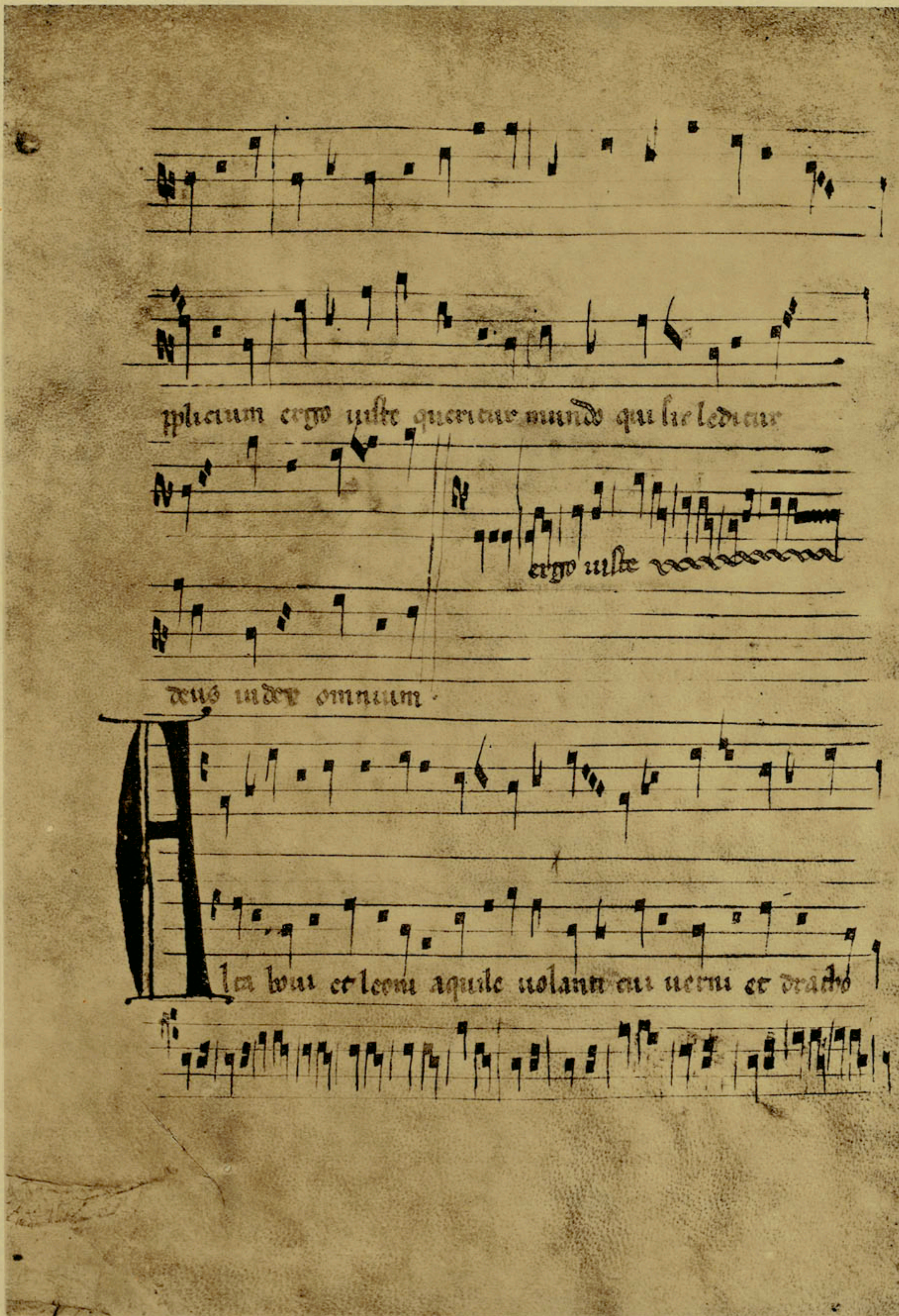
pplicium ergo iuste queritur mundo qui sic leditur
ergo iuste
deus iudex omnium
lea boui et leoni aquile uolanti cui uermi et dracho

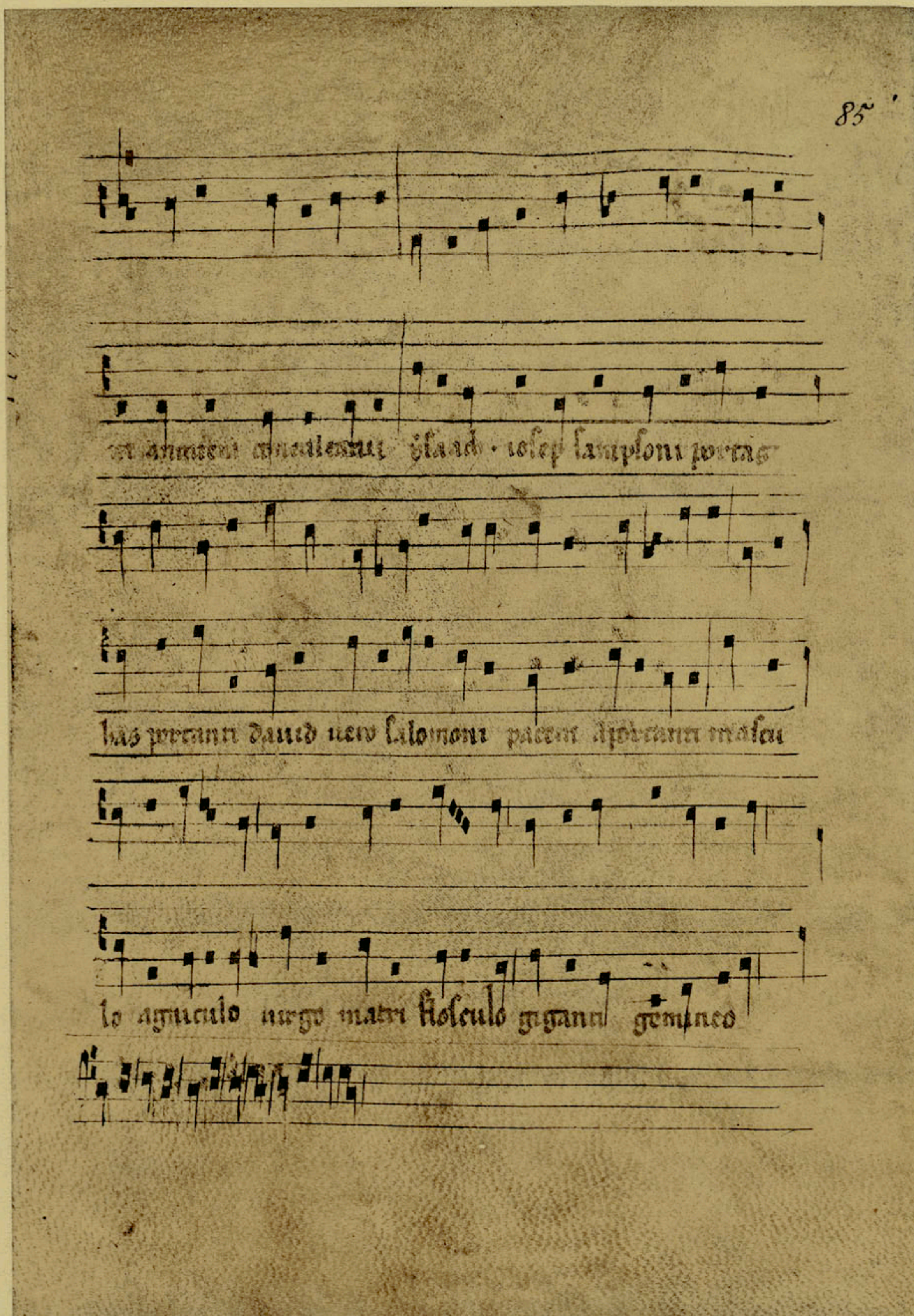
85
iosep sampsoni portas
has portanti dauid uero salomoni pacem
lo agniculo uirgo matri flosculo giganti gemineo

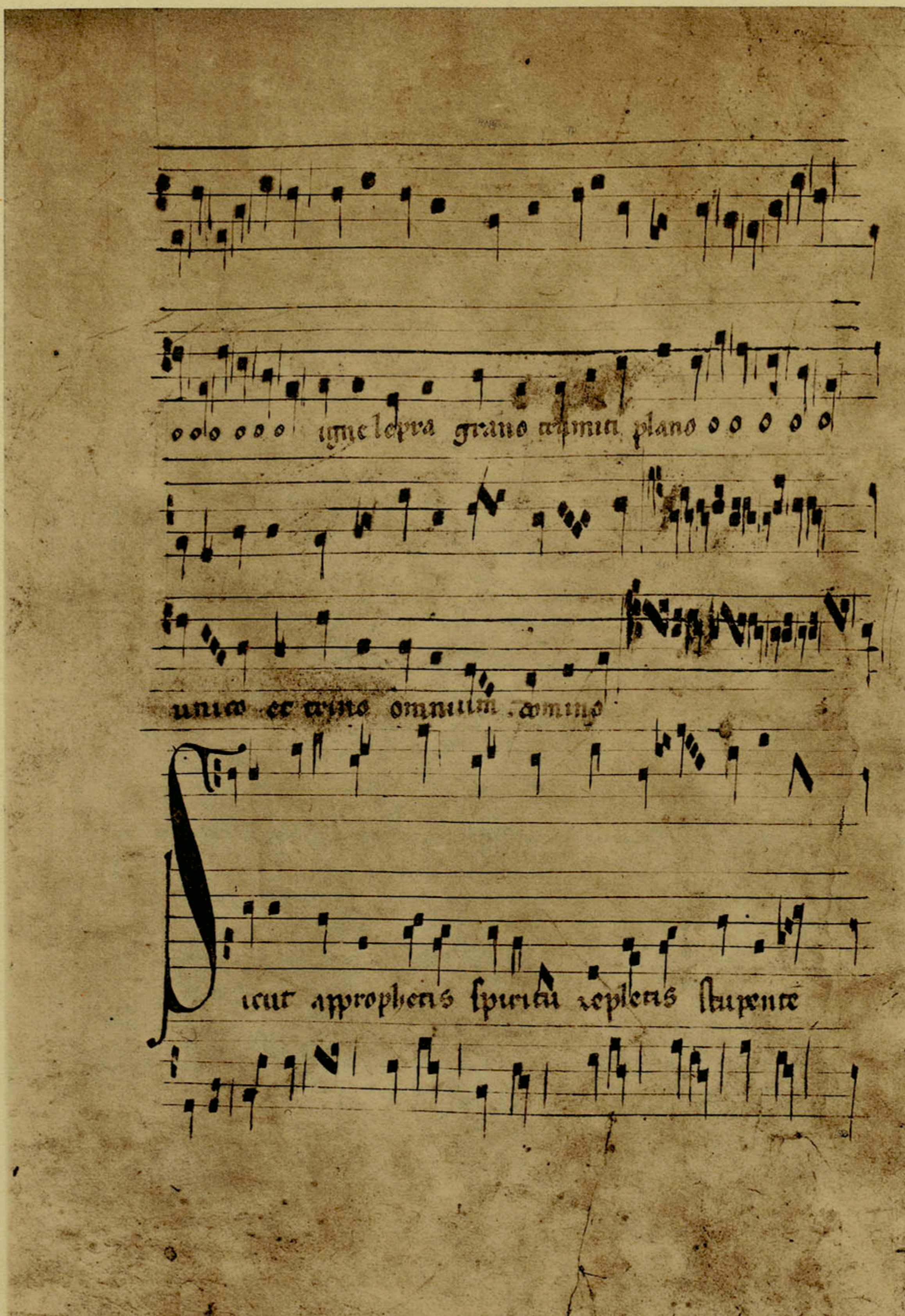
o o o o o o o igne lepra grano plano o o o o o
unico et trino omnium domino
Sicut approphetis spiritu repletis stupente

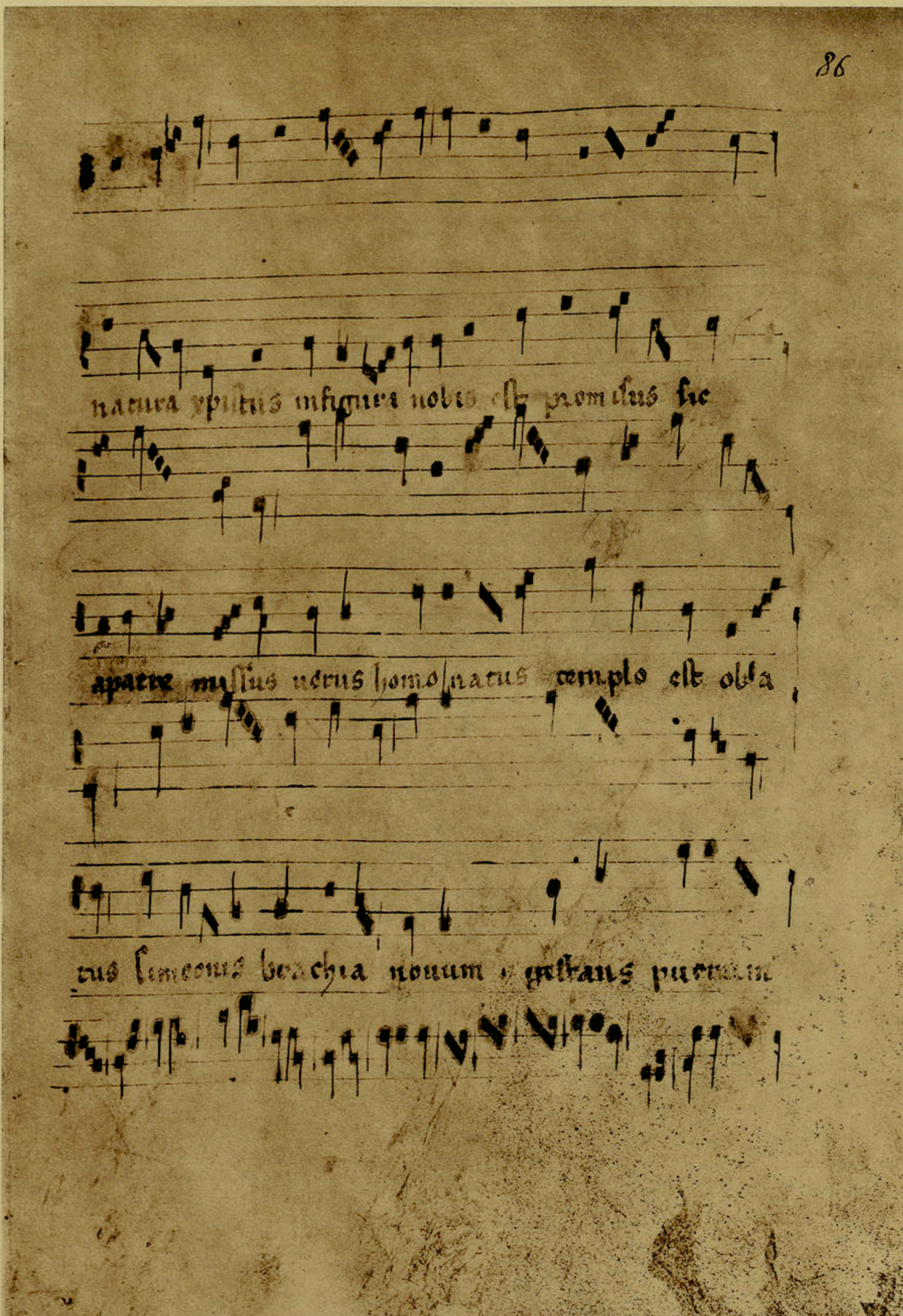
86
natura xpitus insignitus nobis est promissus sic
apatre missus verus homo natus templo est obla
tus simeonis brachia novum gestans puerum

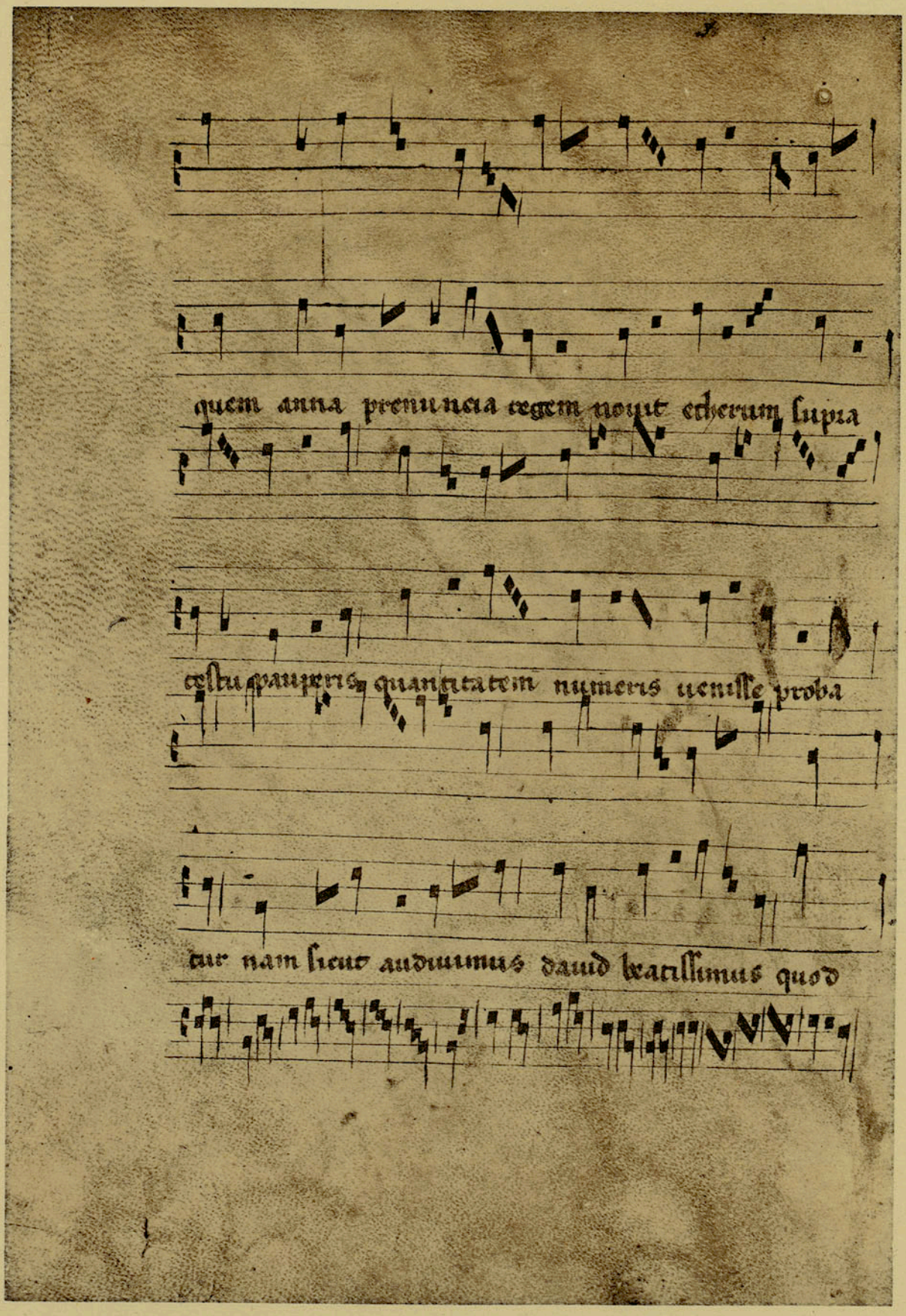
quem anna prenuncia regem nouit etherum supra
estu pauperis quantitatem numeris uenisse proba
tur nam sicut audiuimus dauid beatissimus quod

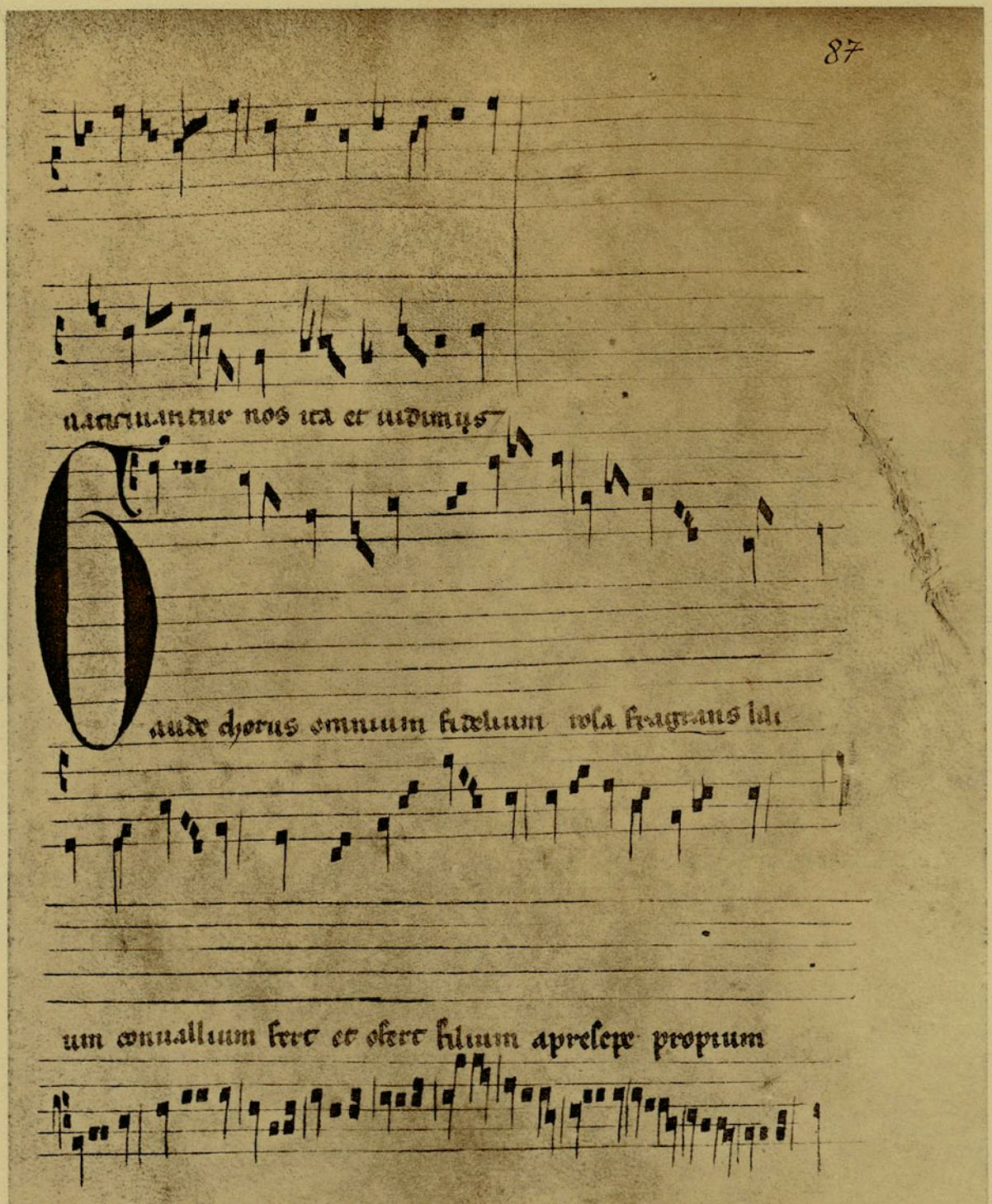

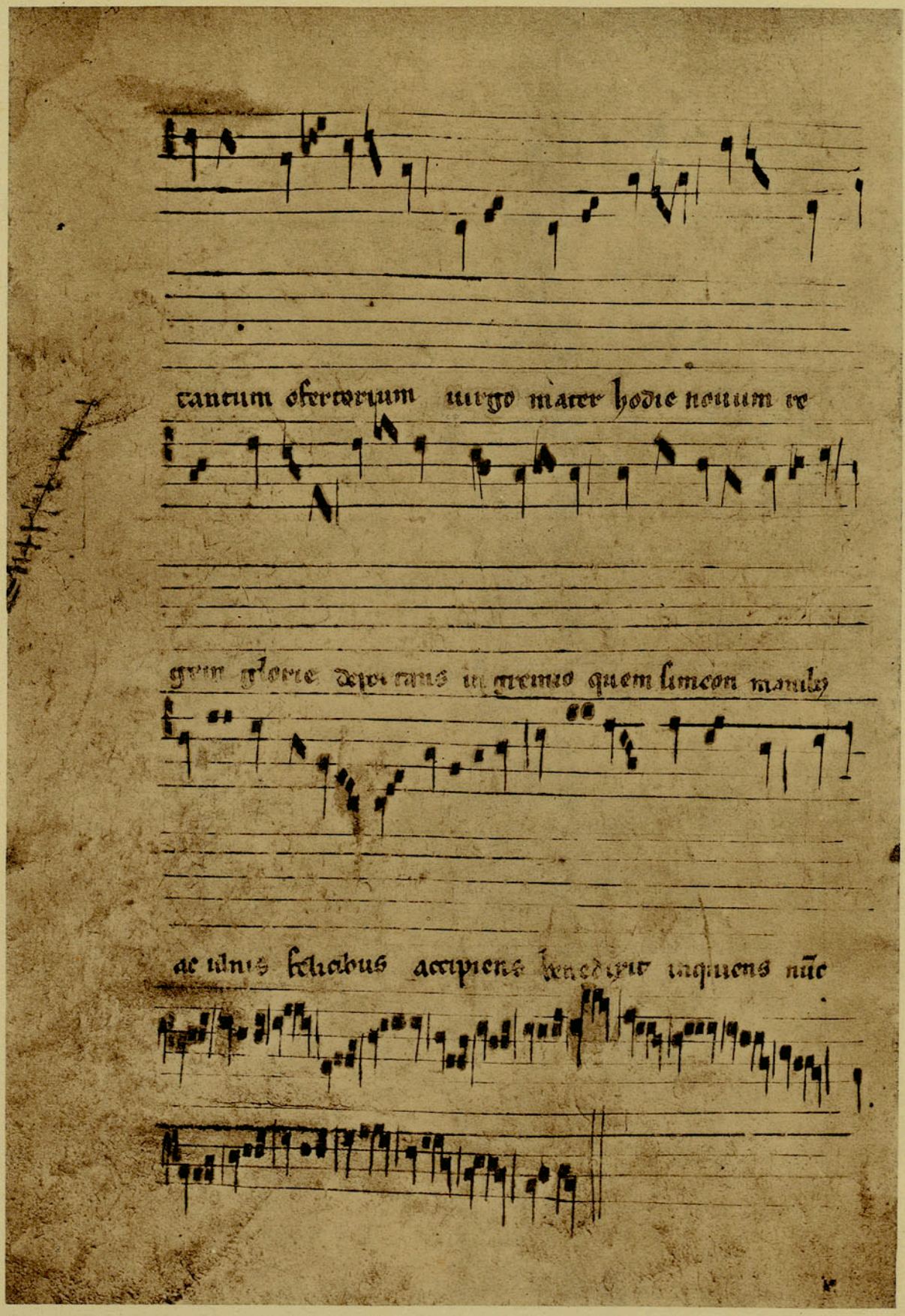
tantum ofertorium uirgo mater hodie nouum re
grem glorie deportans in gremio quem simeon manibus
ac ulnis felicibus accipiens benedixit inquiens nūc

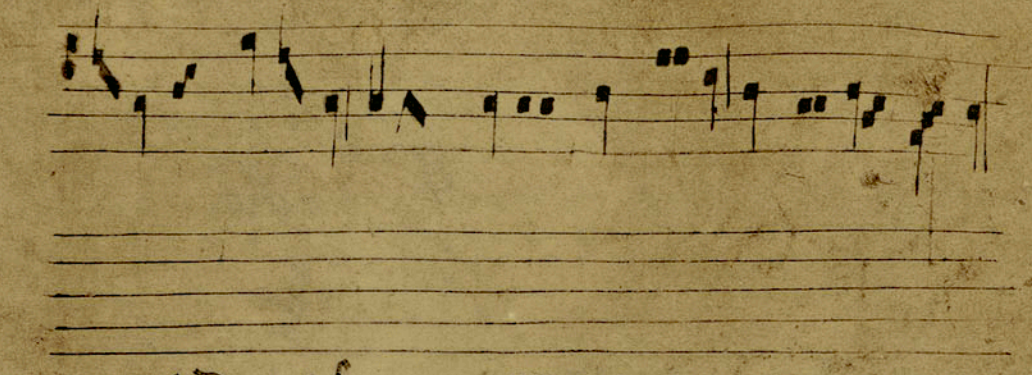

dimitis domine seruum tuum in pace nuc et in perpetuum

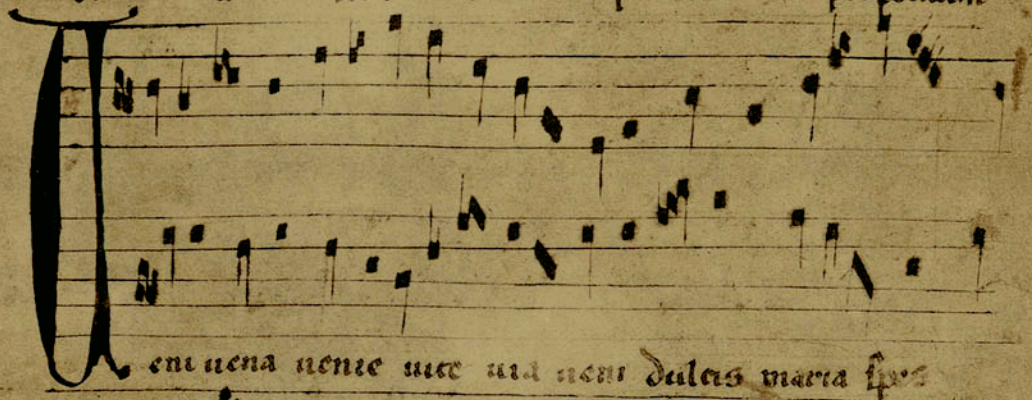

Ueni uena uenie uite uia ueni dulcis maria spes

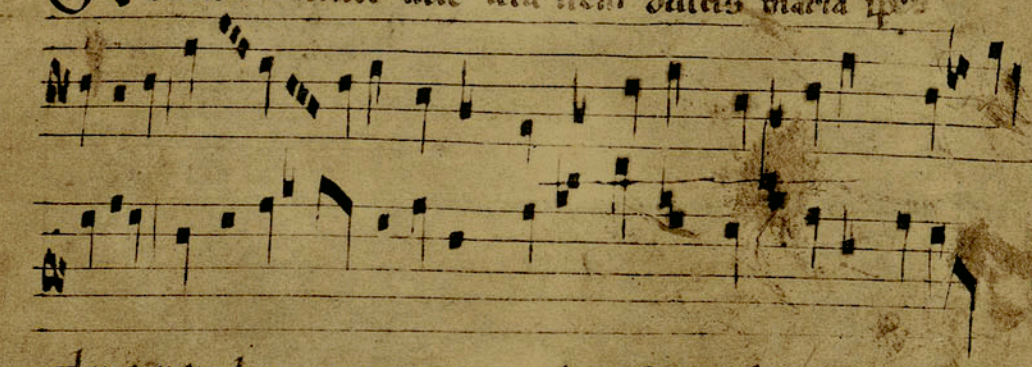

gloue ueni bona imperatris ad sis nobis miseratris in die

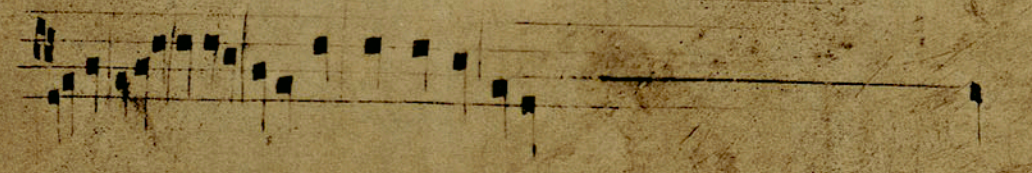

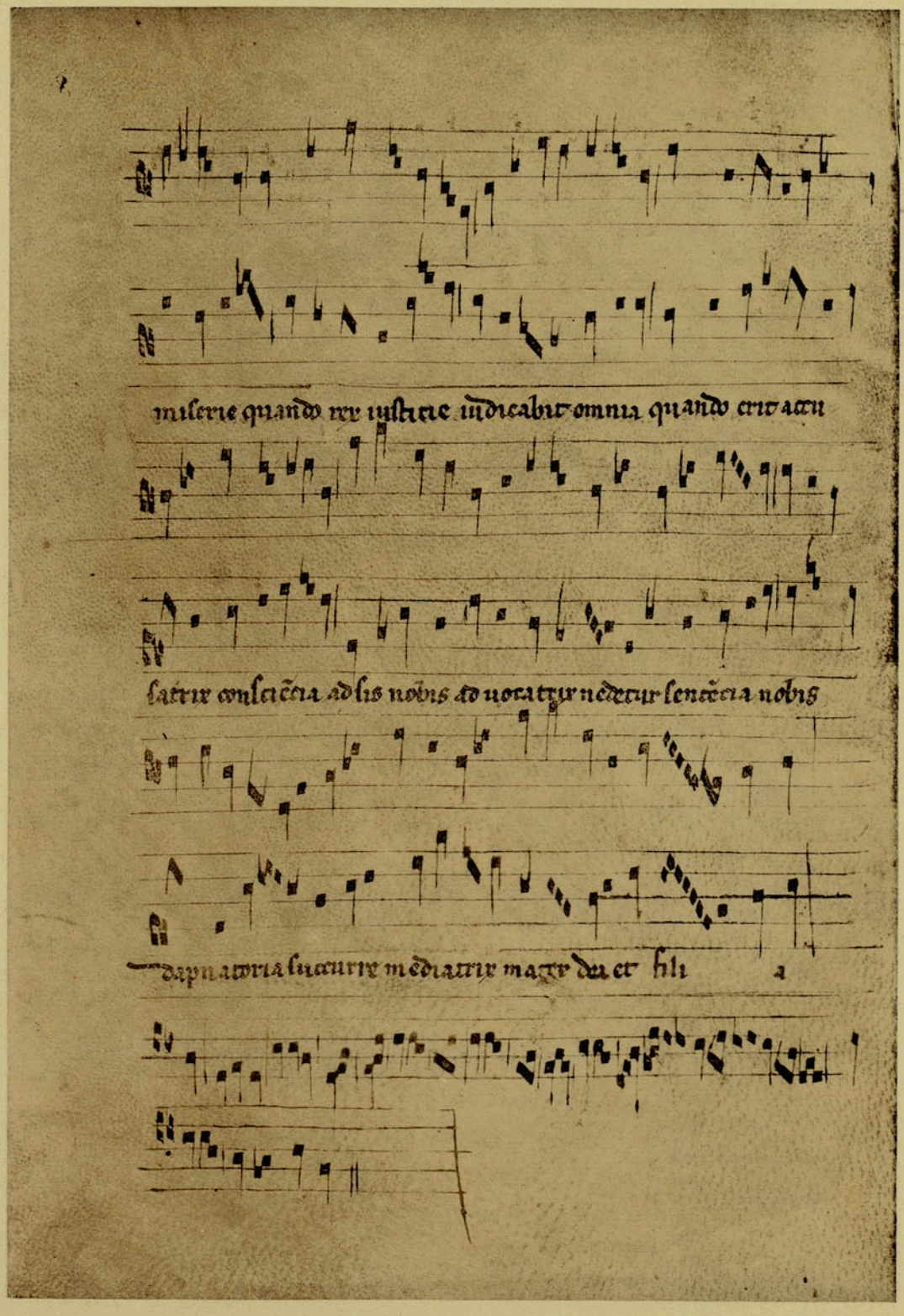

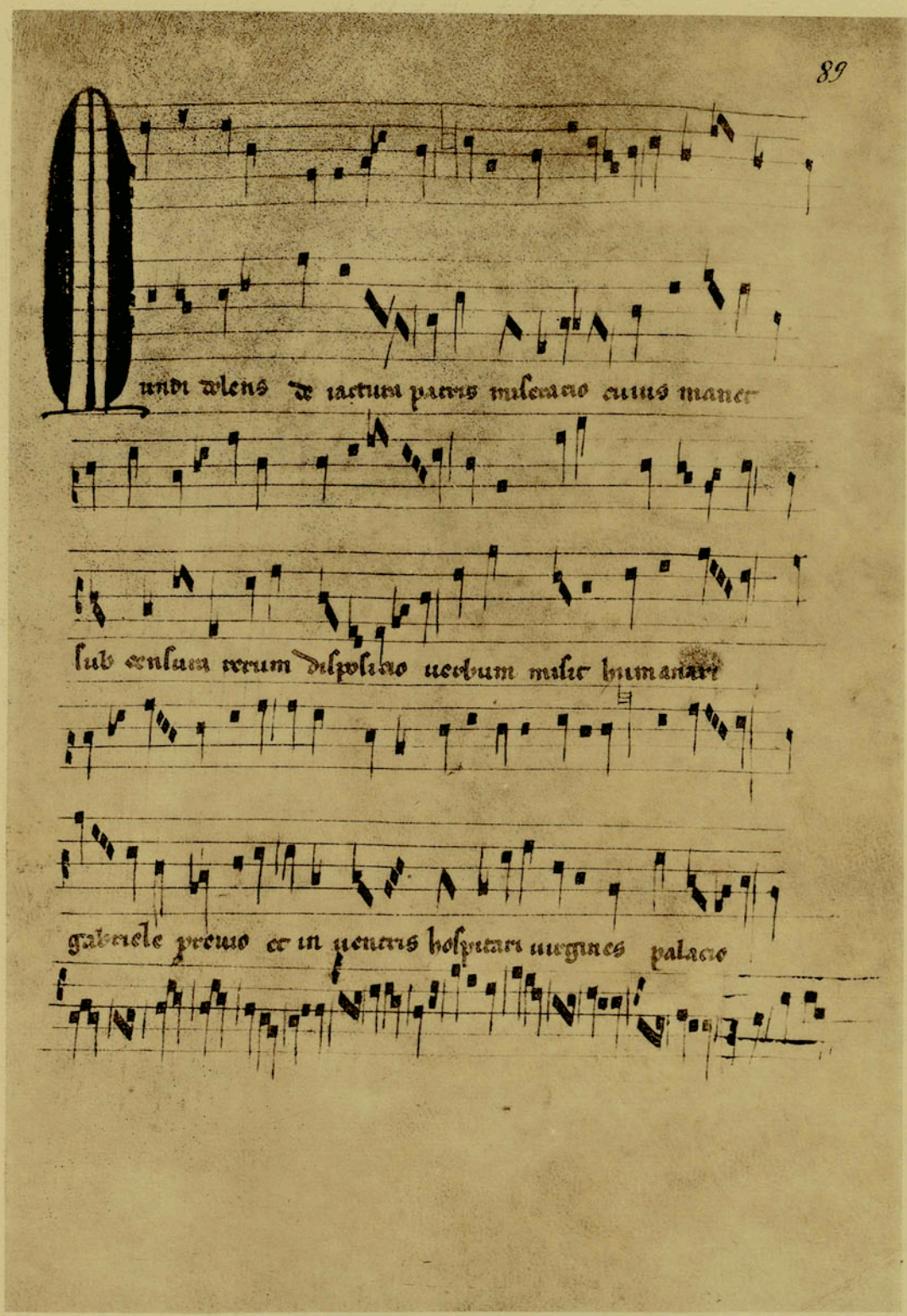
undi dolens de iactura patris miseracio cuius manet
sub censura rerum disposicio uerbum misit humanari
gabriele preuio et in uentris hospitari uirgines palacio

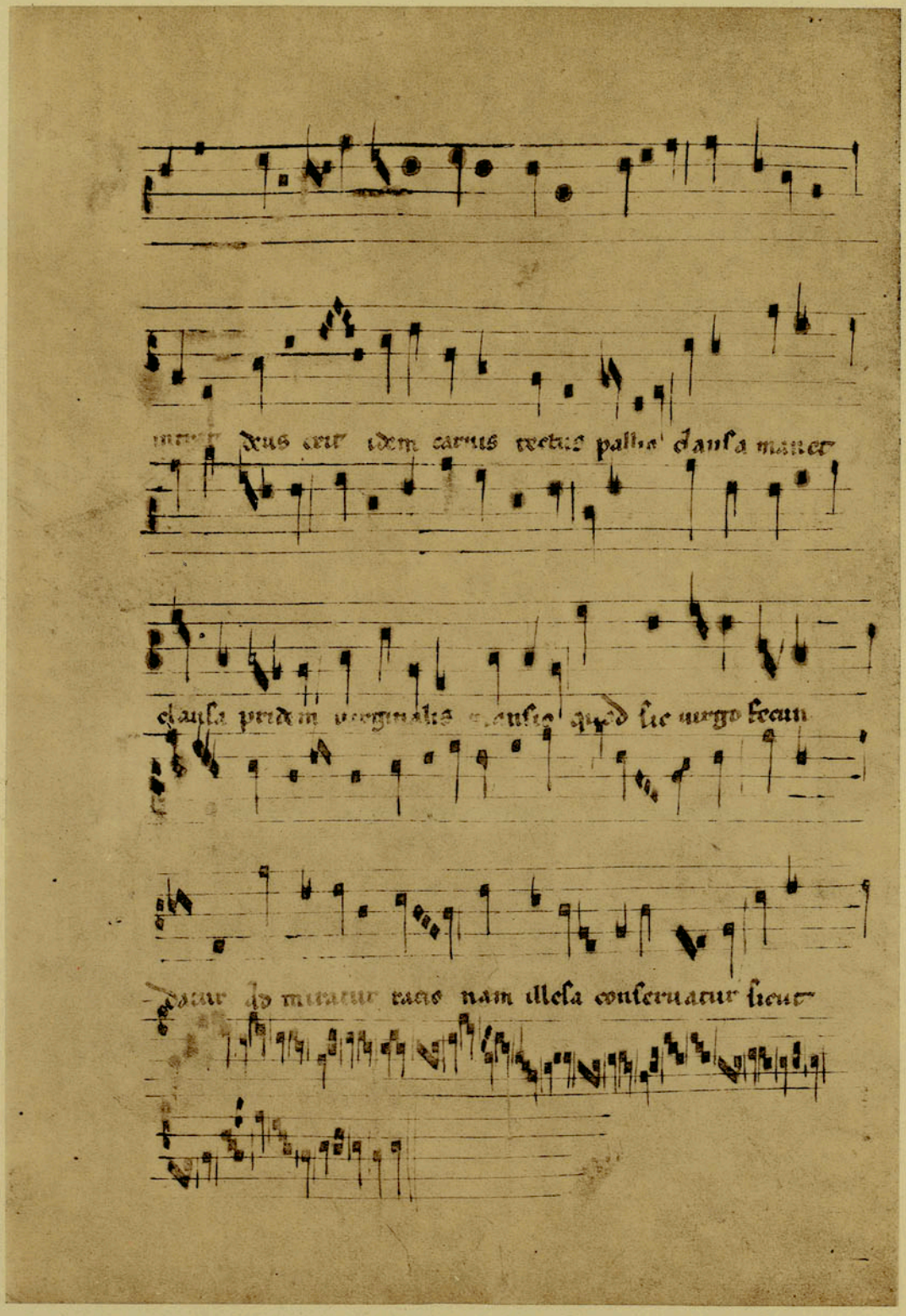

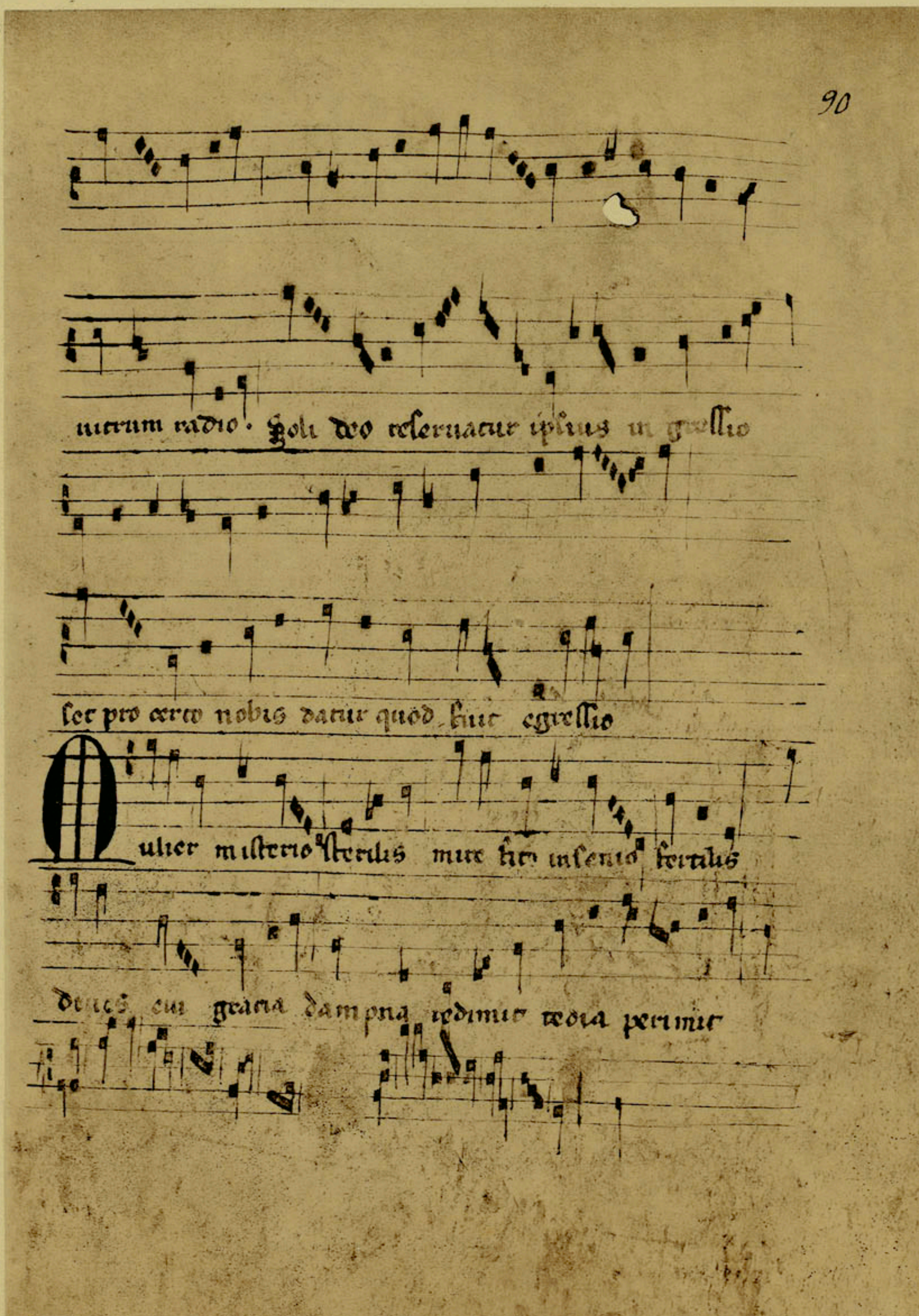
90
Soli deo reseruatur ipsius ingressio
Set pro certo nobis datur quod sit egressio
Mulier misterio sterilis mire fit in senio fertilis

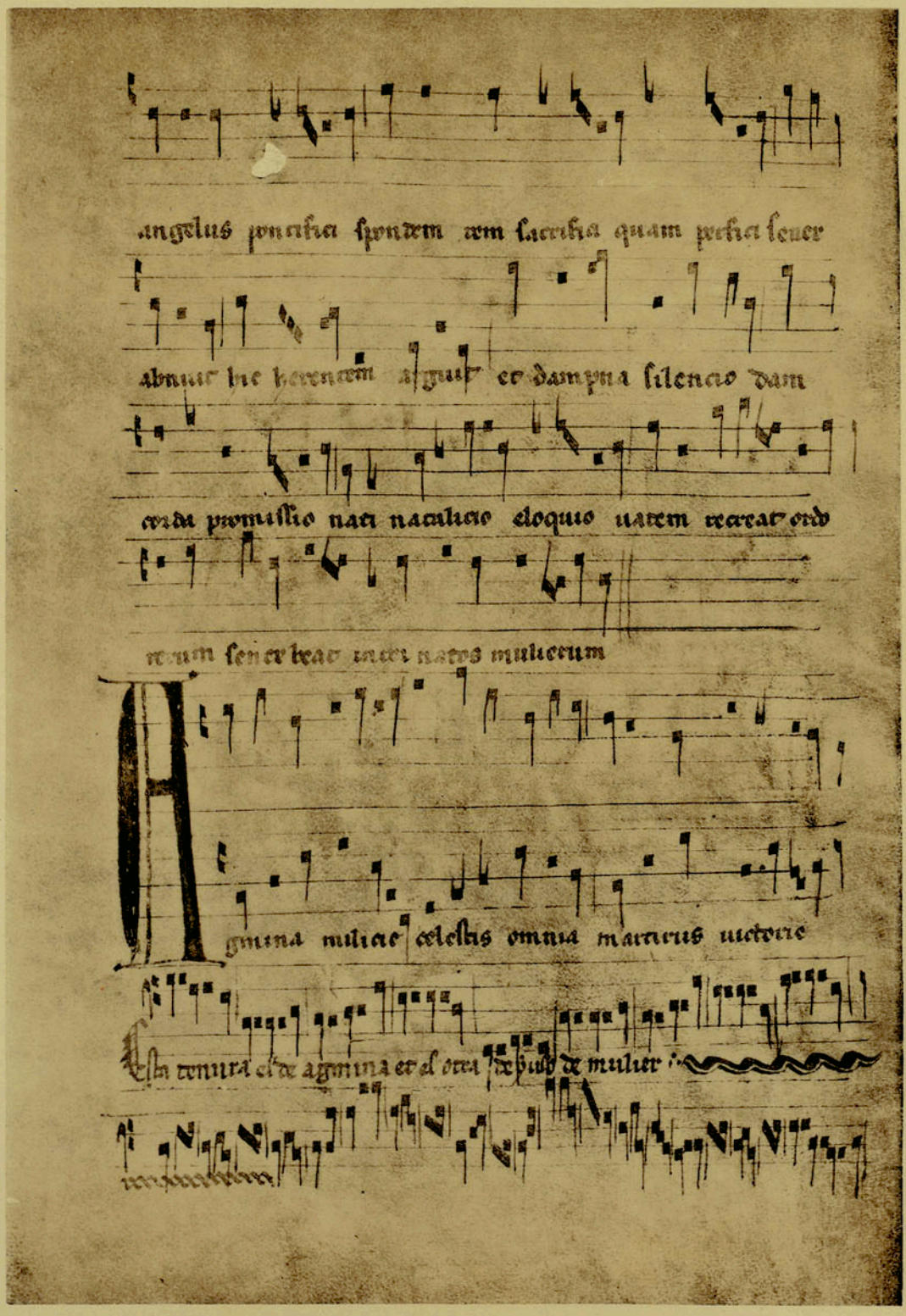

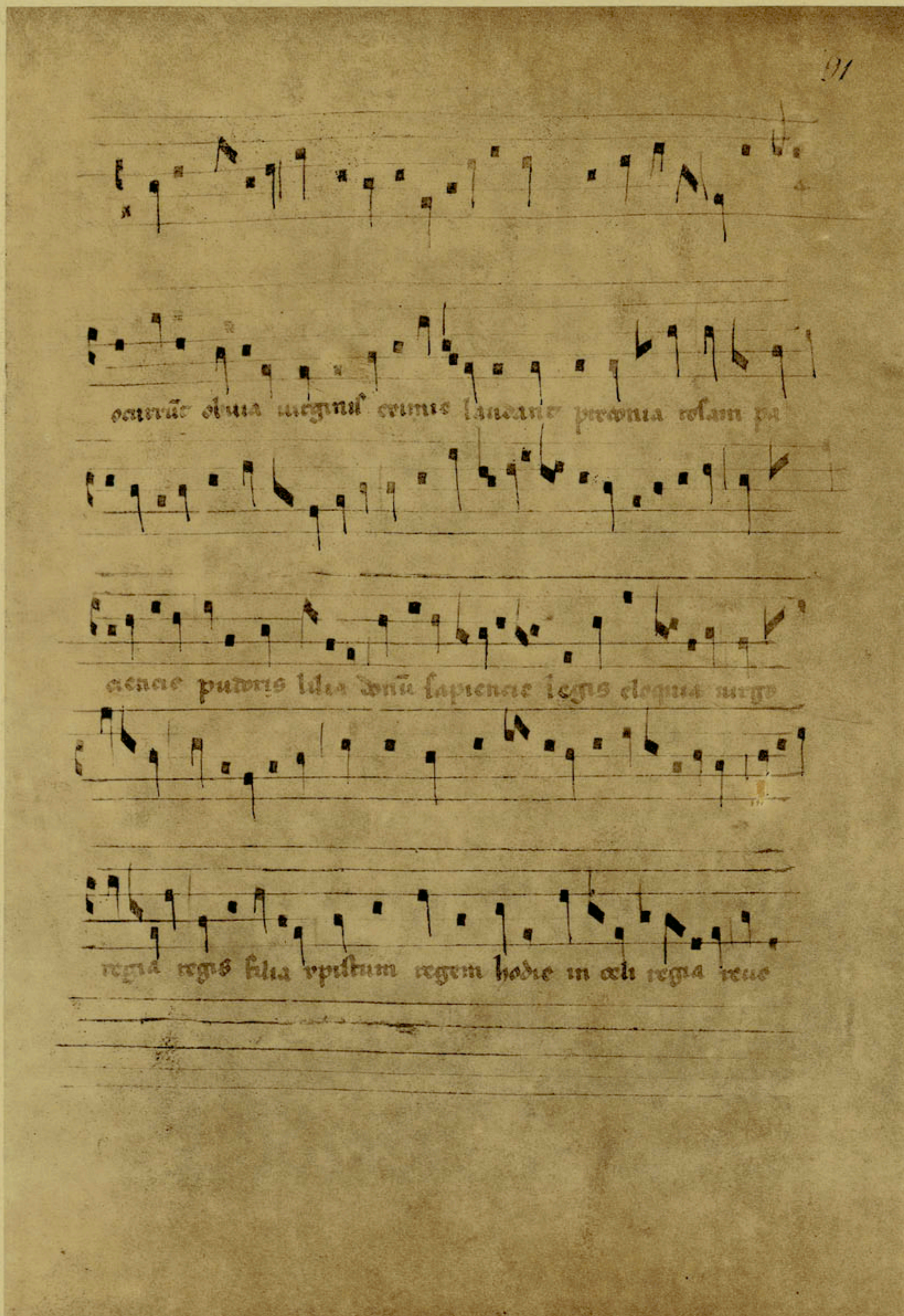
91
virginis
pudoris lilia
sapientie legis eloquia virgo
regia regis filia
regem hodie in celi regia

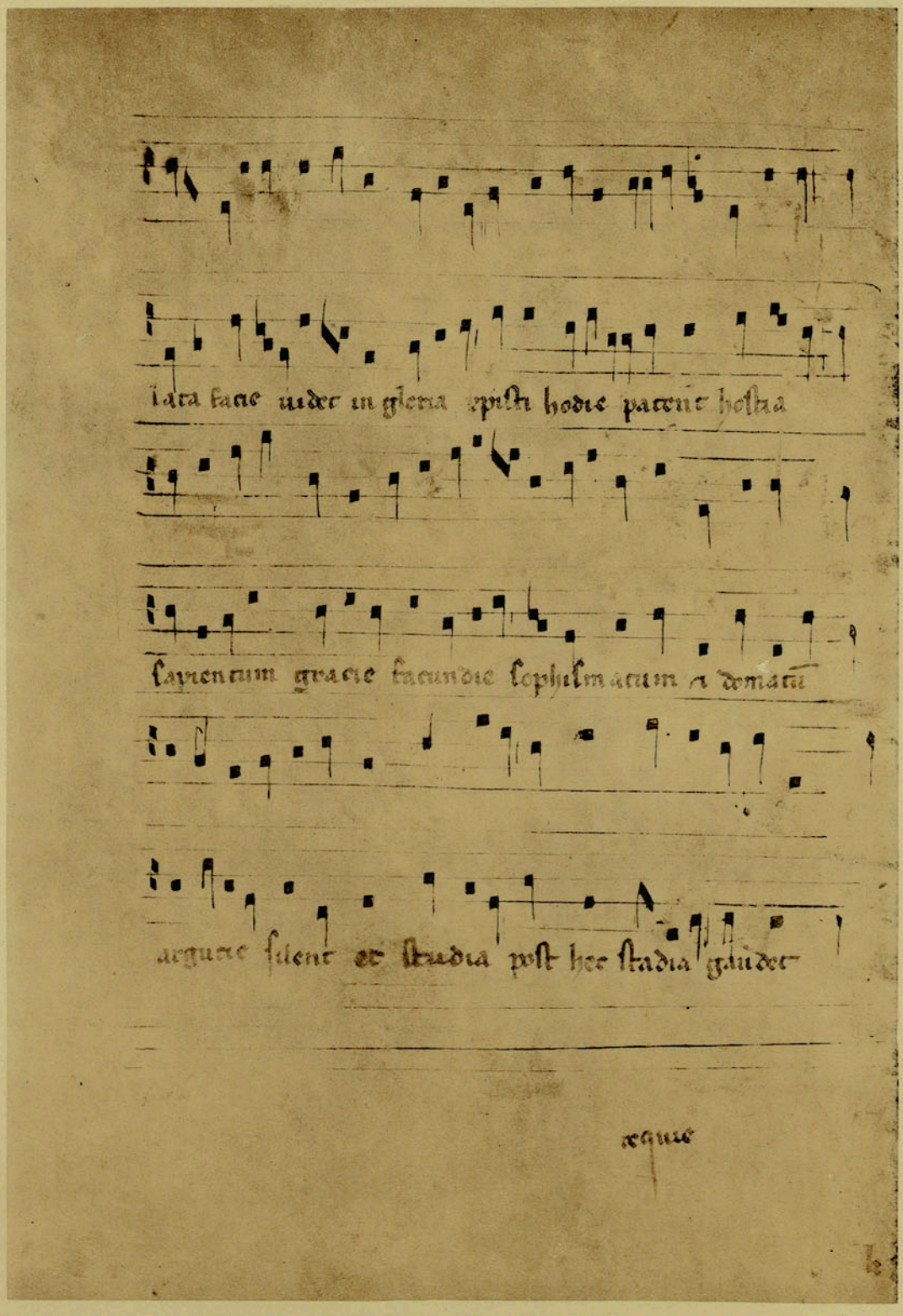
lata facie uidet in gloria episti hodie patent hostia
sapientum gracie facundie sophismatum et domatū
argucie silent et studia post hec stadia gaudet
xquie

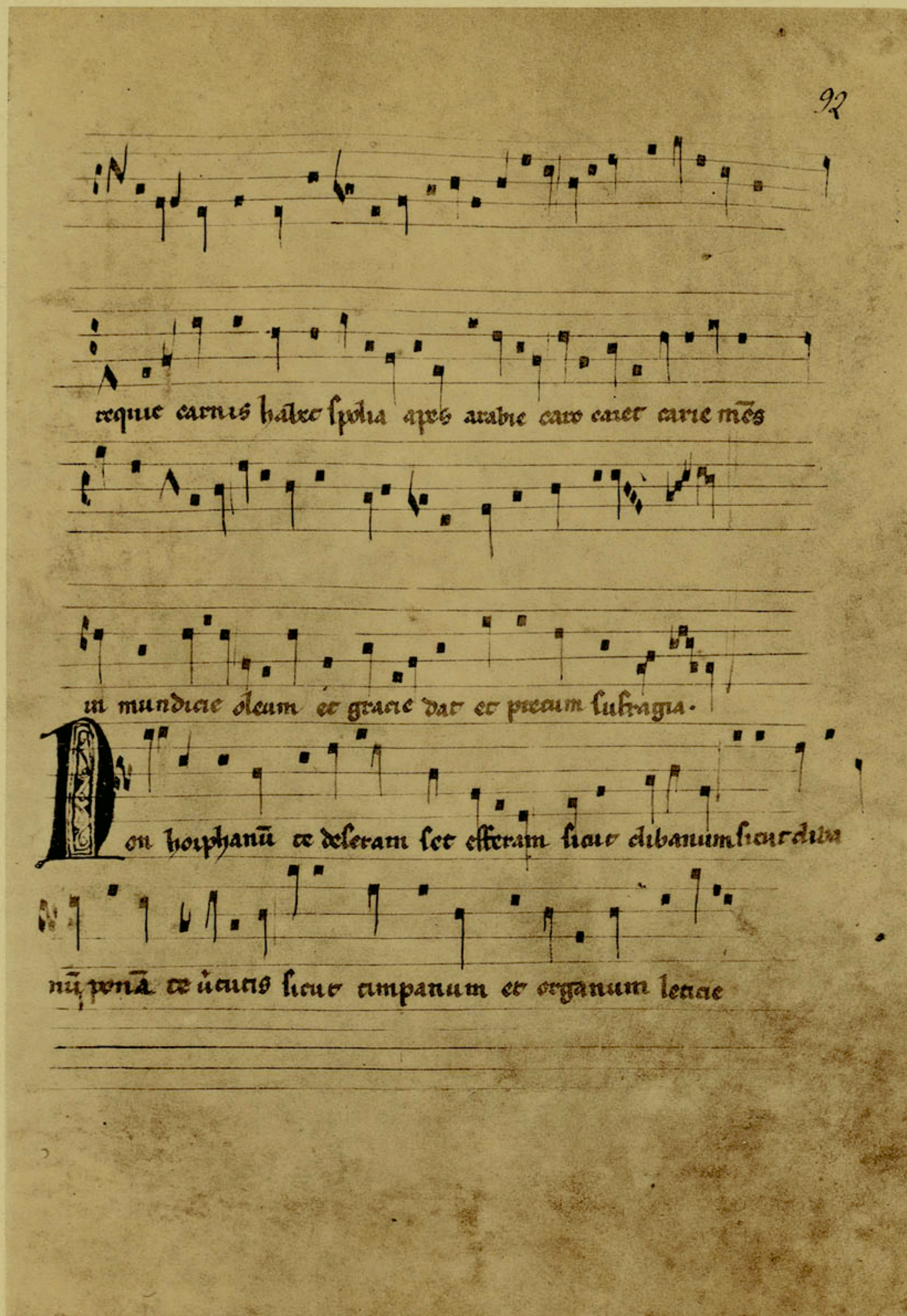
92
reque carnis habet spolia aps arabie caro caret carie mēs
in mundicie oleum et gracie dat et precum suffragia.
Non horphanū te deseram set efferam sicut clibanum sicut cliba
nū ponā te ueuctis sicut timpanum et organum letitie

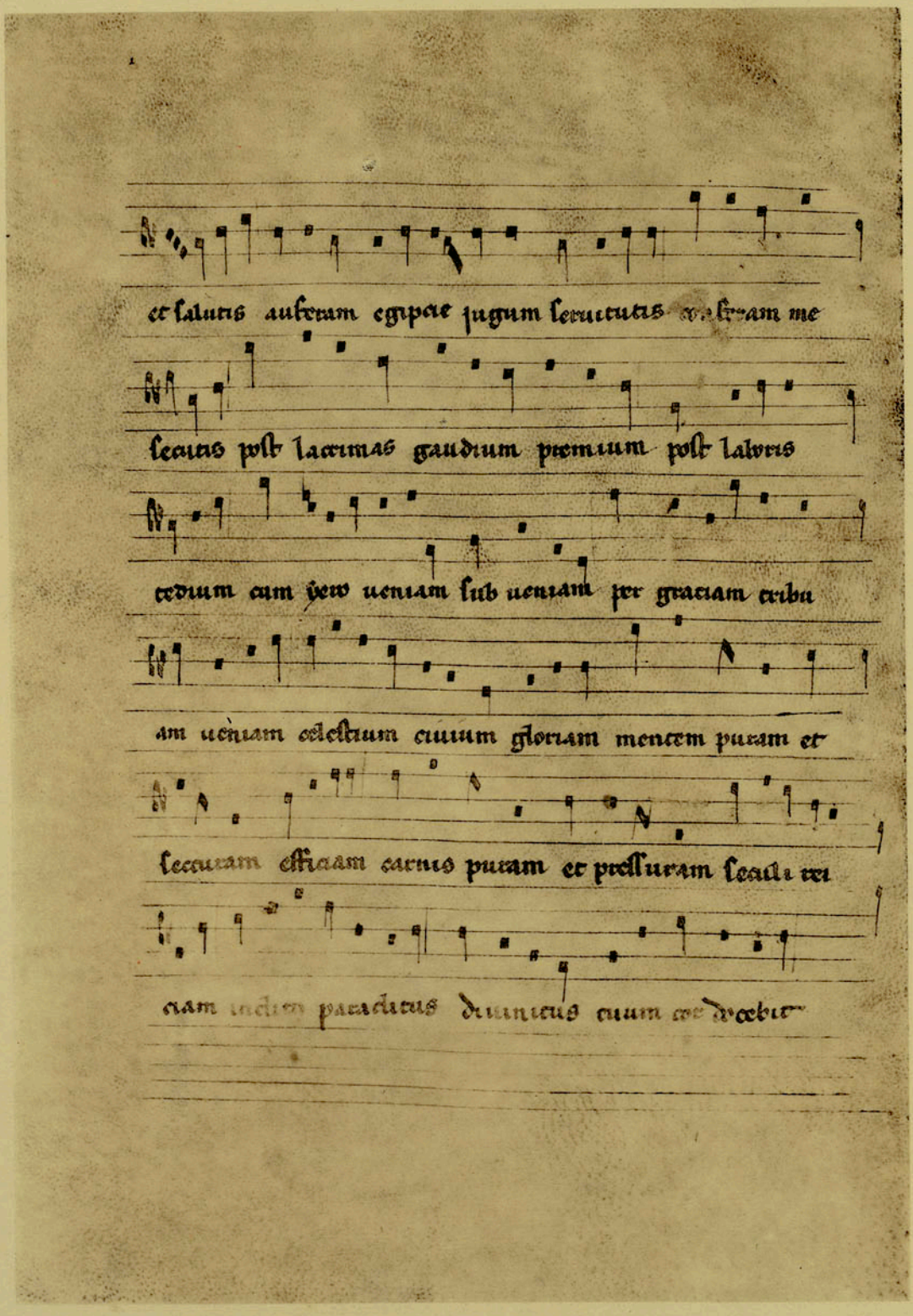

et radicitus tuus spiritus dominus sic herebit tuus ut intro

itus tuus sic et exitus cor penitus gaudebit

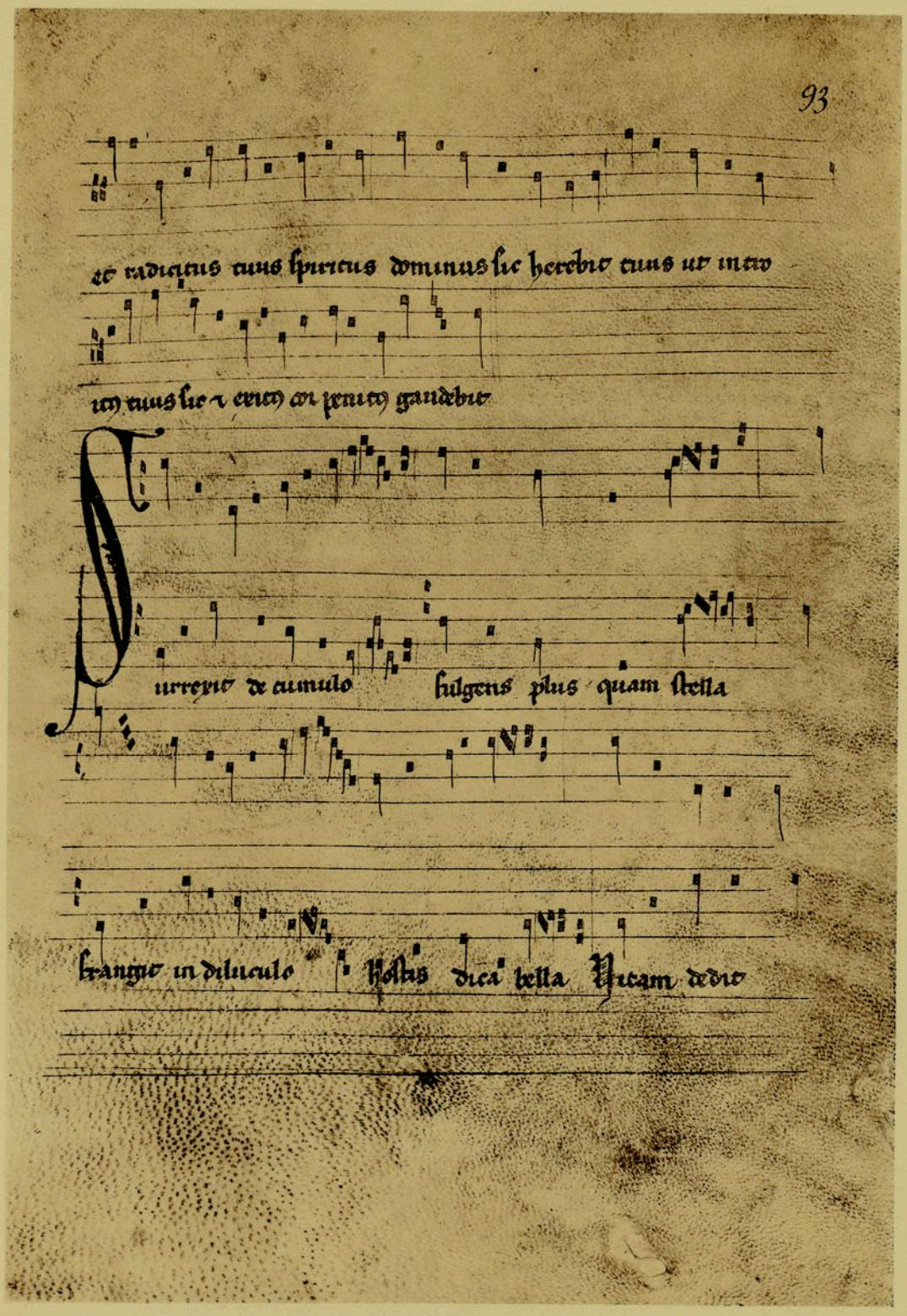

Surrexit de cumulo fulgens plus quam stella

frangit in diluculo hostis dica bella Nitam dedit

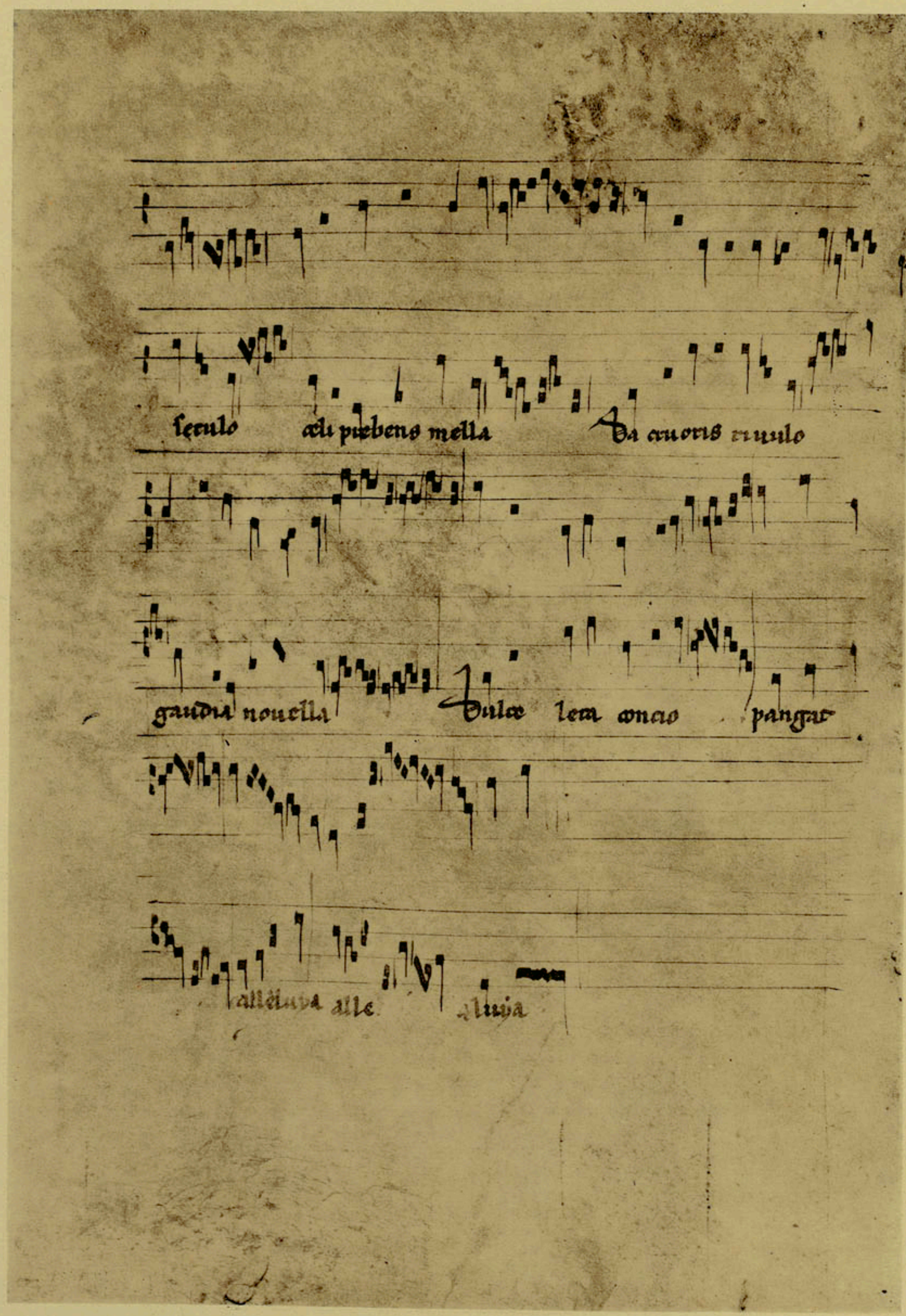
seculo
celi prebens mella
gaudia nouella
Dulce leta concio
pangat

Splendidus regis ronꝰ solaris lunā solem pariens stella cir

cuiens celū lux salutaris riuꝰ fons mare flos singularis

humilis reficiēs amara liniēs decoique puellaris

Leo bos ut aquila regalis serpens qui dum cernitur cedit

morsus letalis uirgo reddit uitalis sis nobis uitꝰ medicinalis

pro cuiꝰ morte patitur scriptura mundialis corona triūphalis

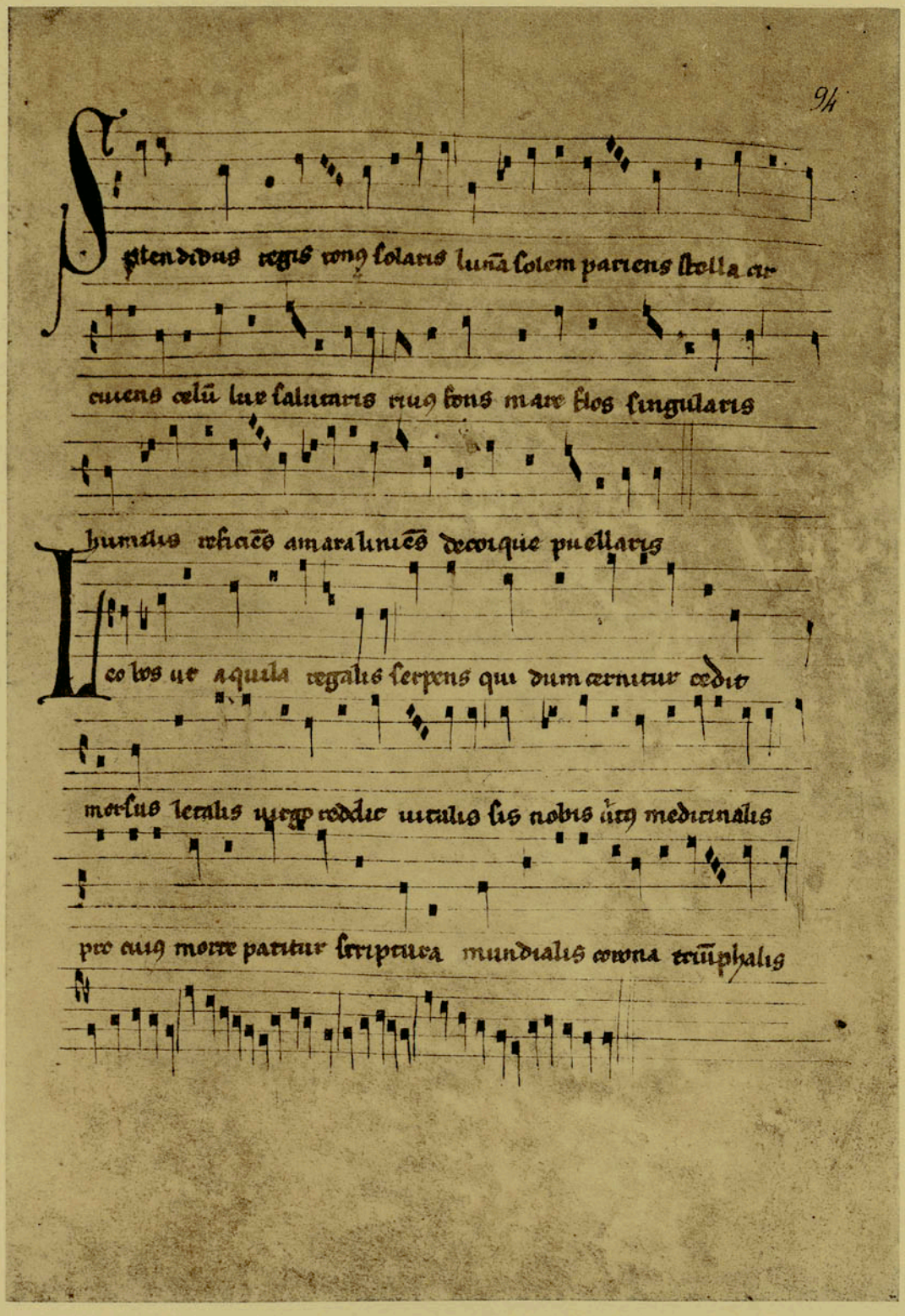

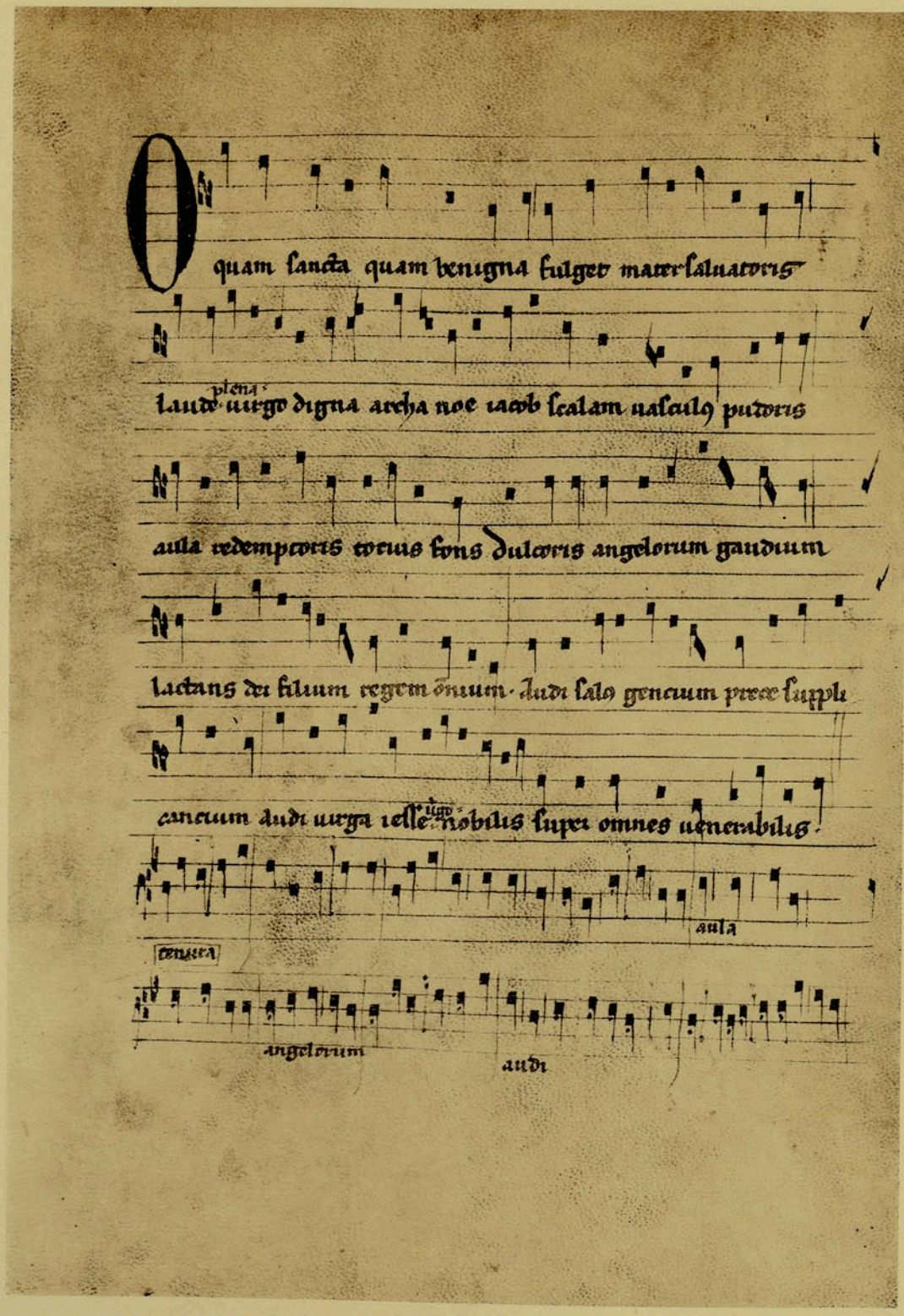

O quam sancta quam benigna fulget mater saluatoris

laude plena uirgo digna archa noe iacob scalam uasculꝰ pudoris

aula redemptoris totius fons dulcoris angelorum gaudium

lactans dei filium regem ōnium. audi salꝰ gencium prece suppli

cancium audi uirga iesse uirgo nobilis super omnes uenerabilis.

aula

tenura

angelorum

audi

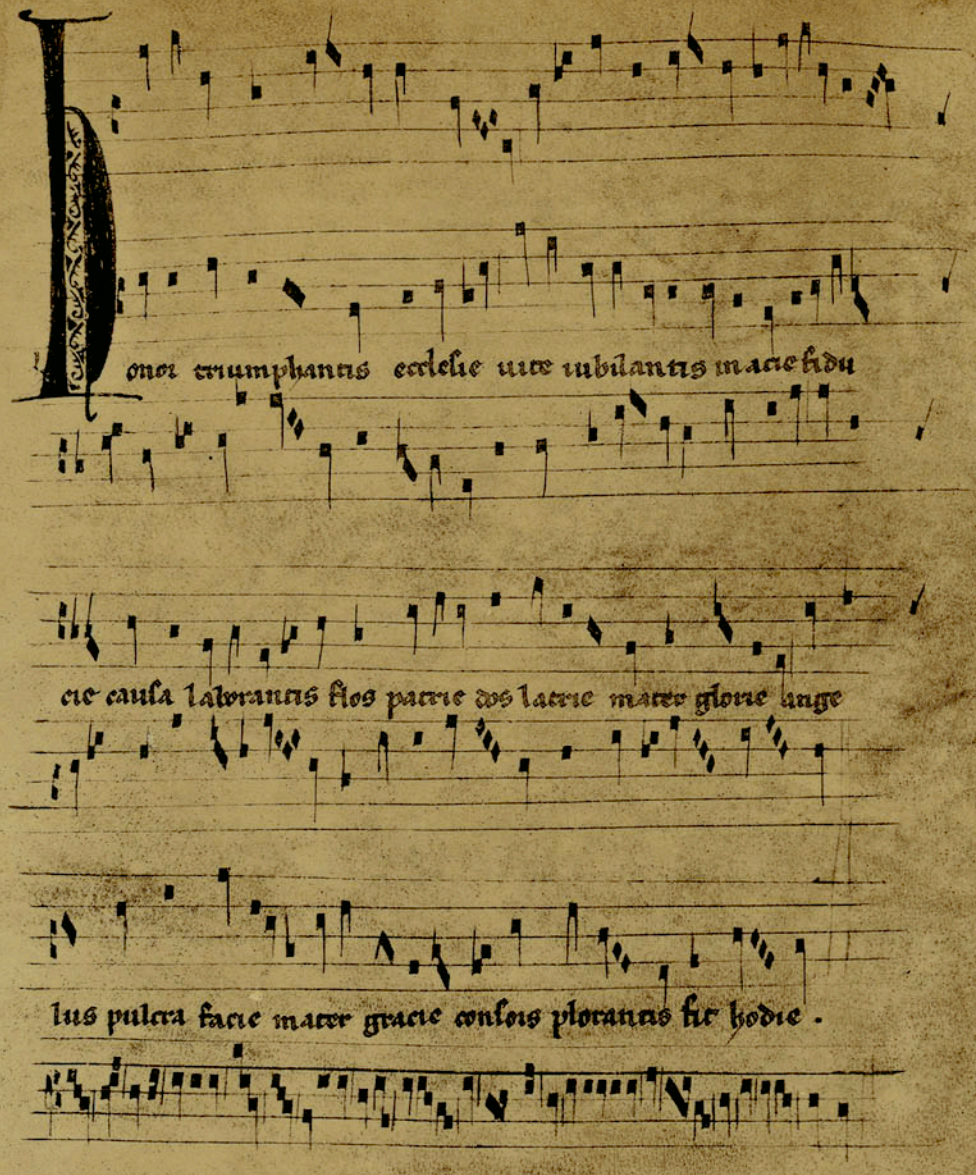
Honor triumphantis ecclesie uite iubilantis in acie fidu
cie causa laborantis flos patrie dos latrie mater glorie ange
lus pulcra facie mater gracie consois plorantis fit hodie .

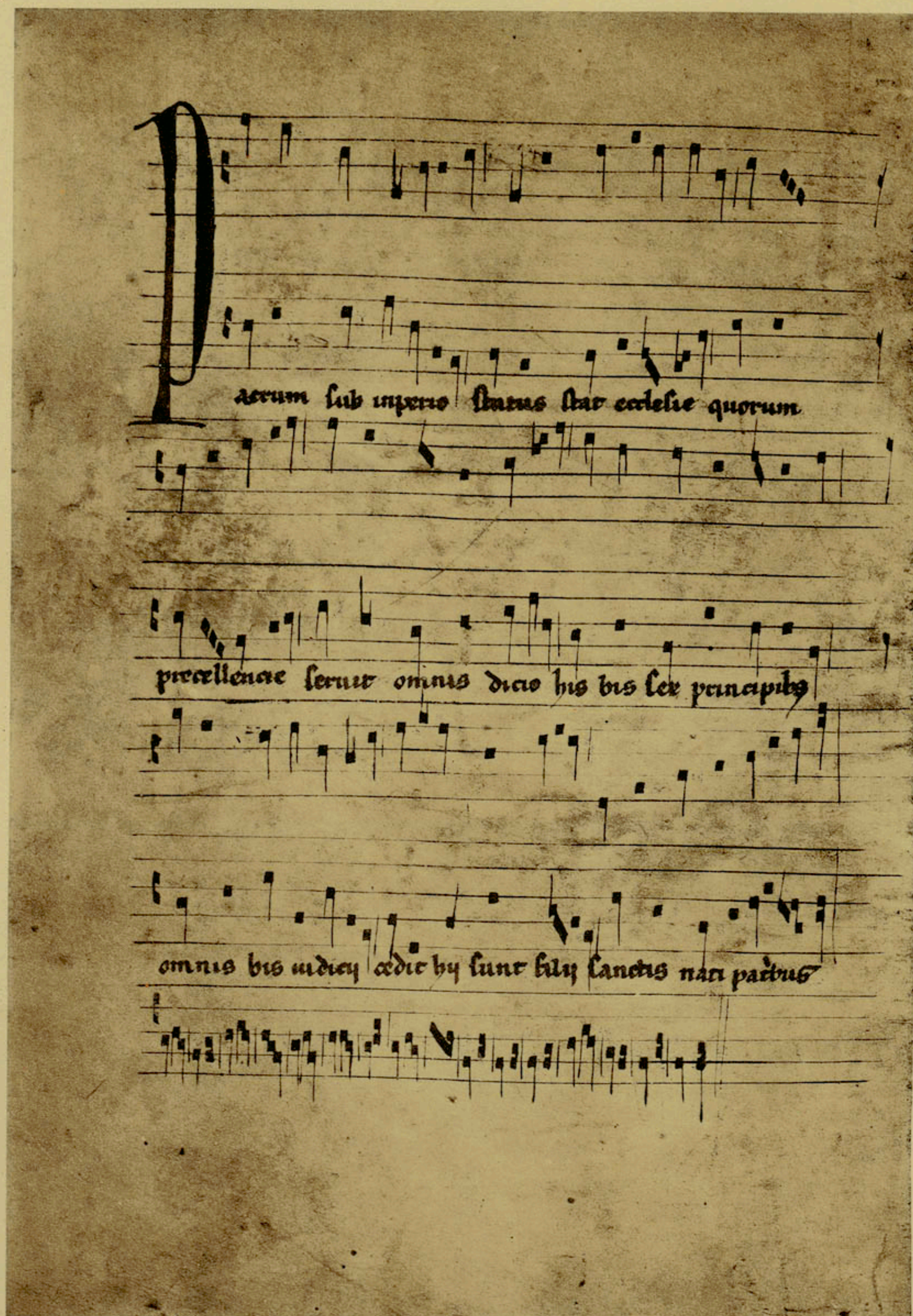

atrum sub imperio status stat ecclesie quorum
precellencie servit omnis dicio his bis sex principibus
omnis bis medicy cedit hy sunt filii sanctis nati patribus

In omni frate tuo non habeas fiduciam quoniam

liuor est in pluribus dolum acuentibus ut nouaculū

Seruient ad occulum et sub uerbis dulcibus tuis ponent

gresibus offendiculum lingue soluent iaculum odij ser

monibus. Nullo modo te credas talibus quia mors est in

lingue manibus uestiti sunt enim duplicibus. Pace foris

dolū seruiet

lingue nullo modo pace

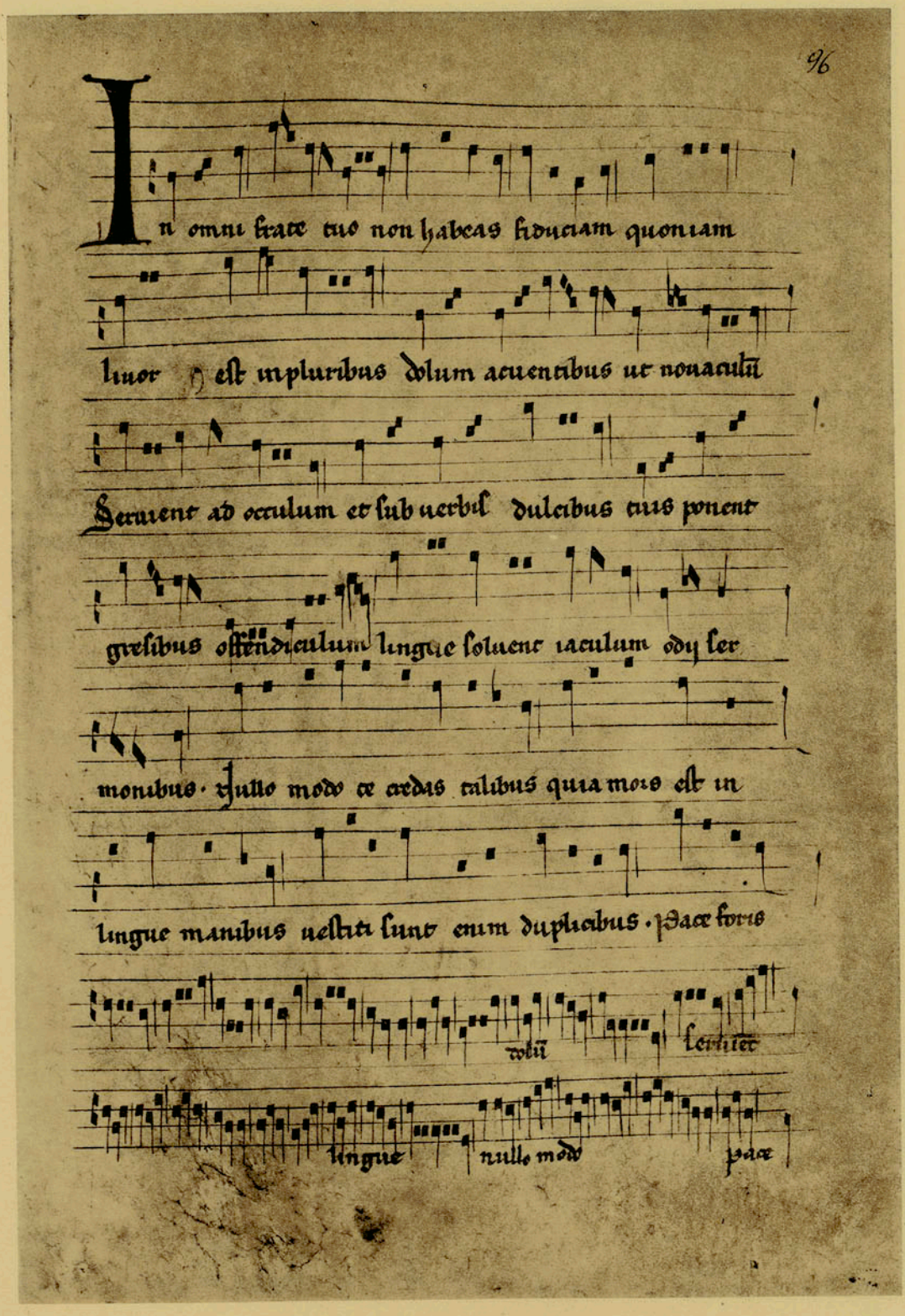

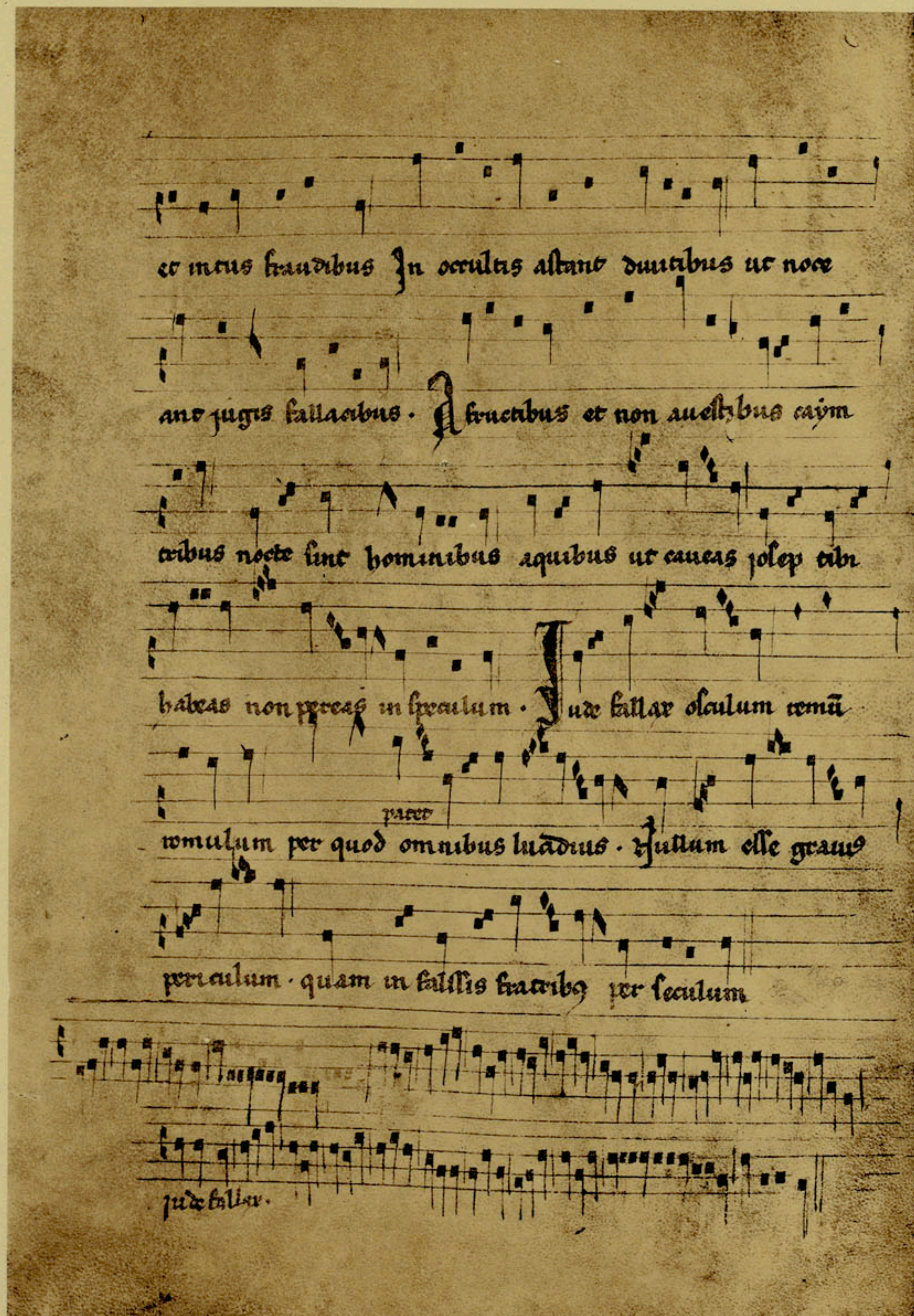

et metus fraudibus In occultis astant ditantibus ut nocte
aut iugis fallacibus · A fratribus et non a uestibus caym
tribus nocte sint hominibus aquibus ut caueas iosep tibi
habeas non pereas in seculum · Iude fallax osculum tenui
pater
tumulum per quod omnibus liuidius · Tutum esse grauis
periculum · quam in falsis fratribus per seculum
iude fallax ·

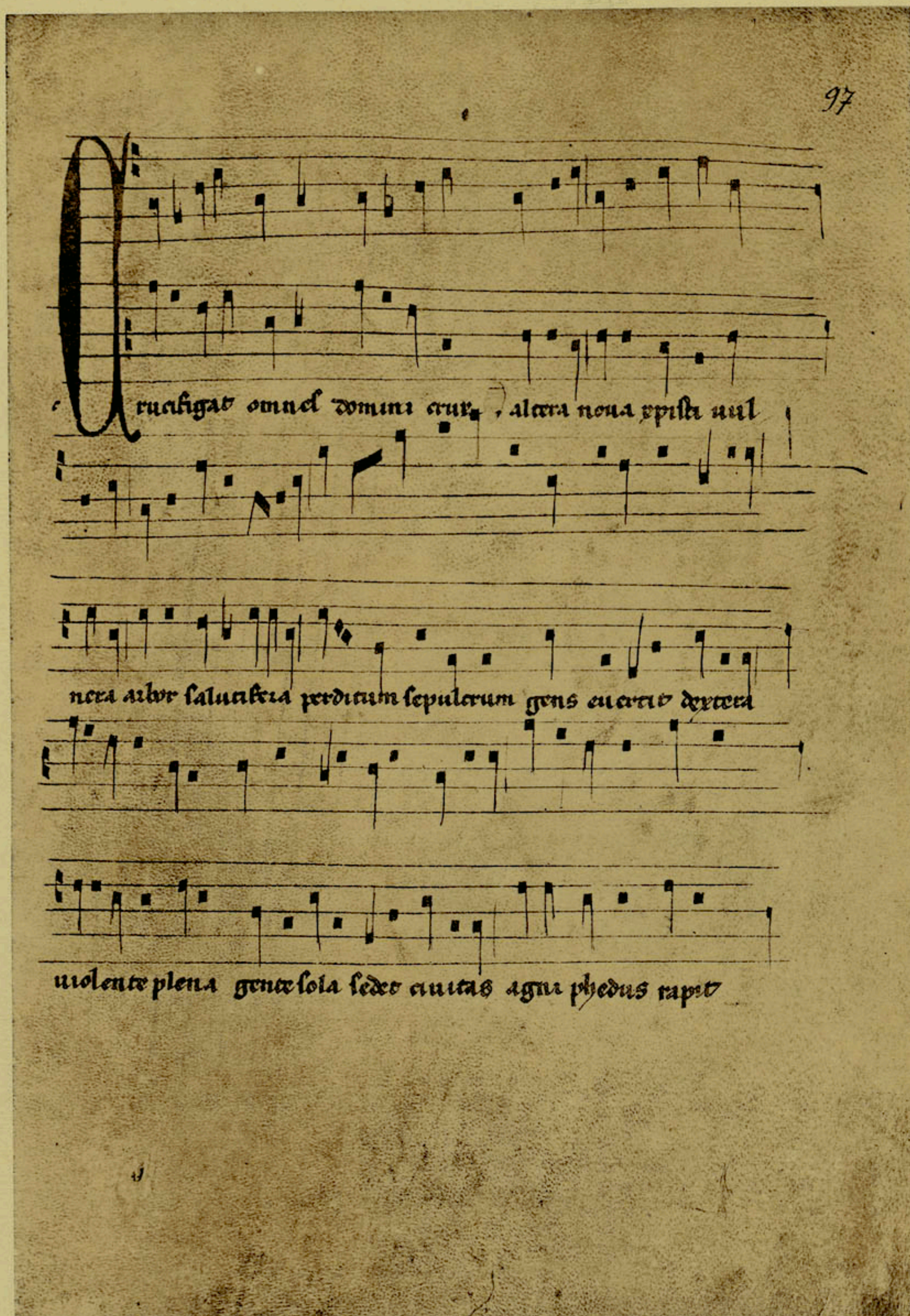
97
Crucifigat omnes domini crux, altera nova xpisti uul
nera arbor salutifera perditum sepulcrum gens evertit dextera
violente plena gente sola sedet civitas agni predus rapit

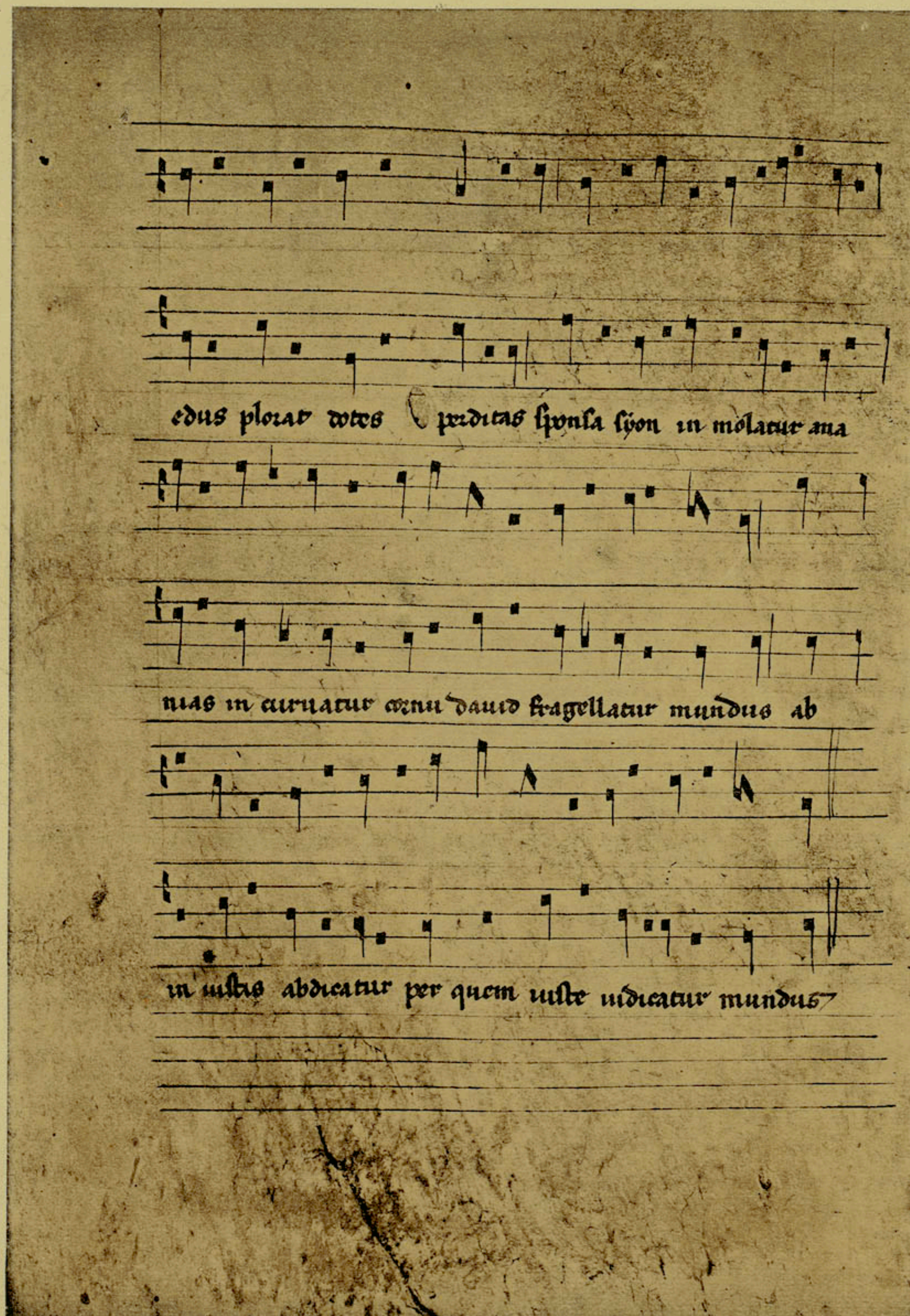
edus plorat totus perditas sponsa syon in molatur ana
nias in curuatur cornu dauid fragellatur mundus ab
in iustis abdicatur per quem iuste iudicatur mundus

Ad celi sublimia et promissa gaudia amundi principio

et gentis exordio hic patris potencia nati sapiencia spiritus

benignitas regnat et humilitas hic lutus repellitur hic ri

sus accisitur hic plena leticia est dei presencia hic secun

dum merita xpistus soluet debita ambulans

in semita olim lege perdita :—:

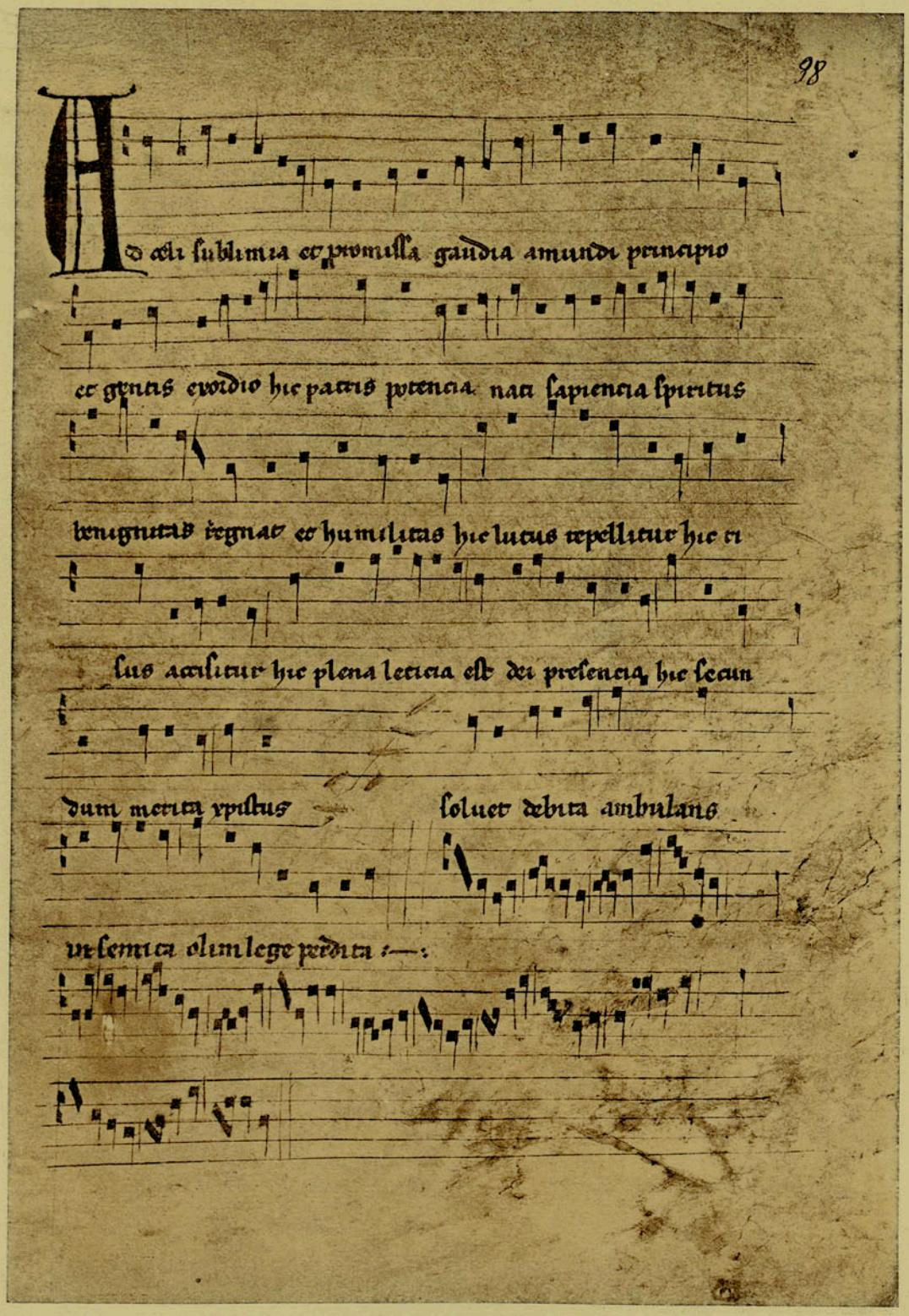

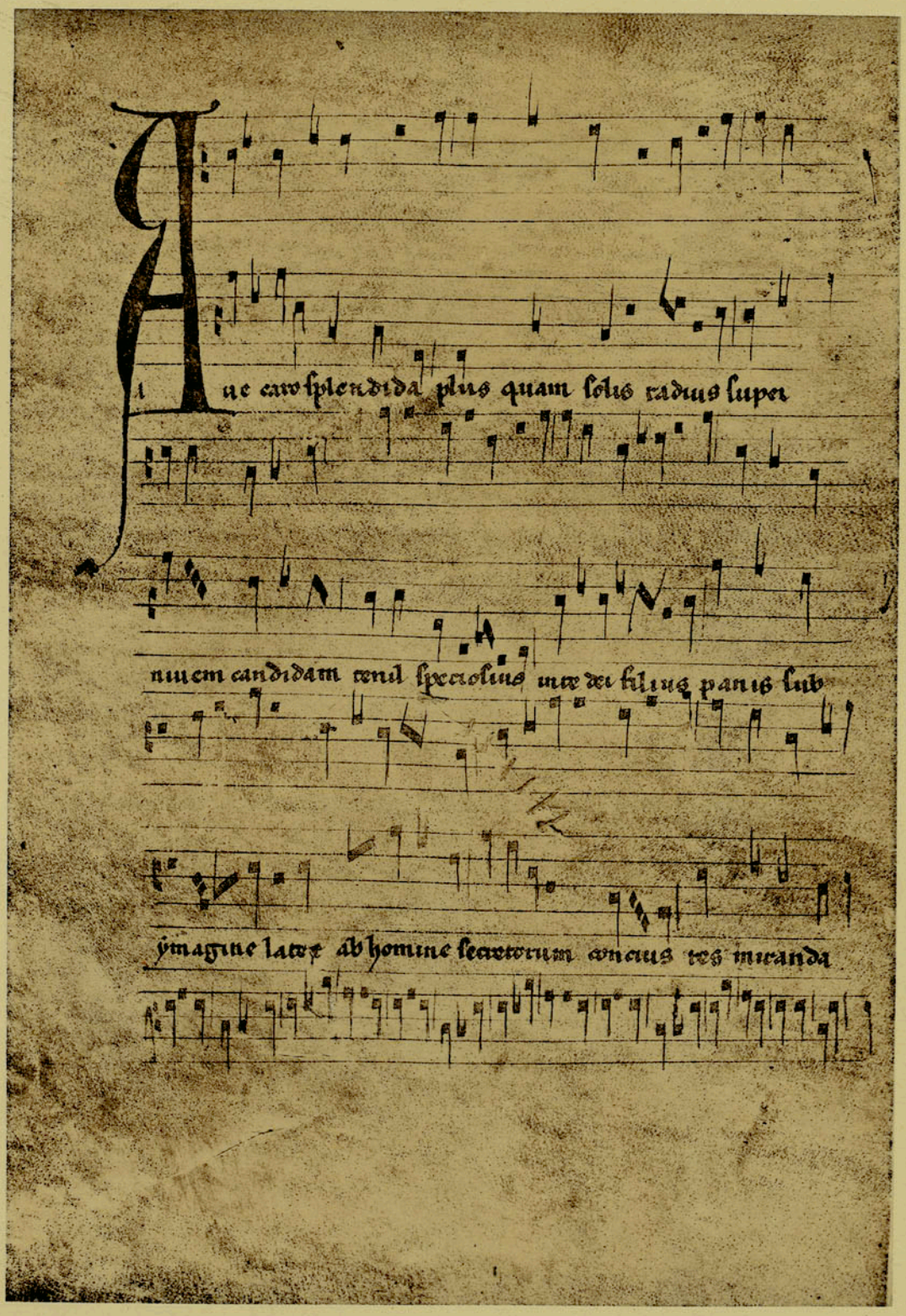
Aue caro splendida plus quam solis radius super
niuem candidam tenuit speciosius inte dei filius panis sub
ymagine latex ab homine secretorum concius res miranda

geritur in hoc sacrificio dum uinum uertitur uerbi minis

terio precio salutis si uere creditur ane per quam nasci

tur salus atque redempcio.

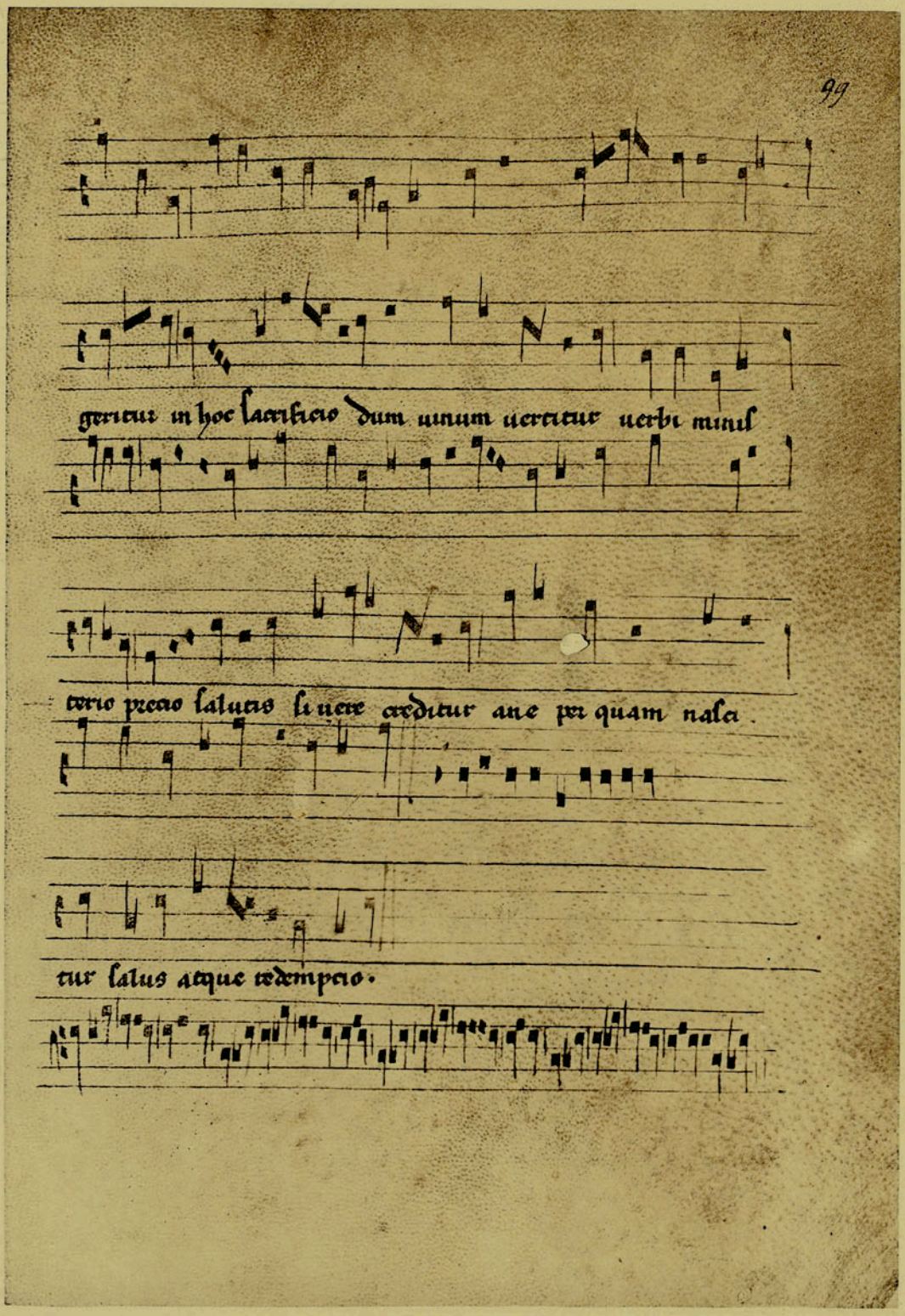

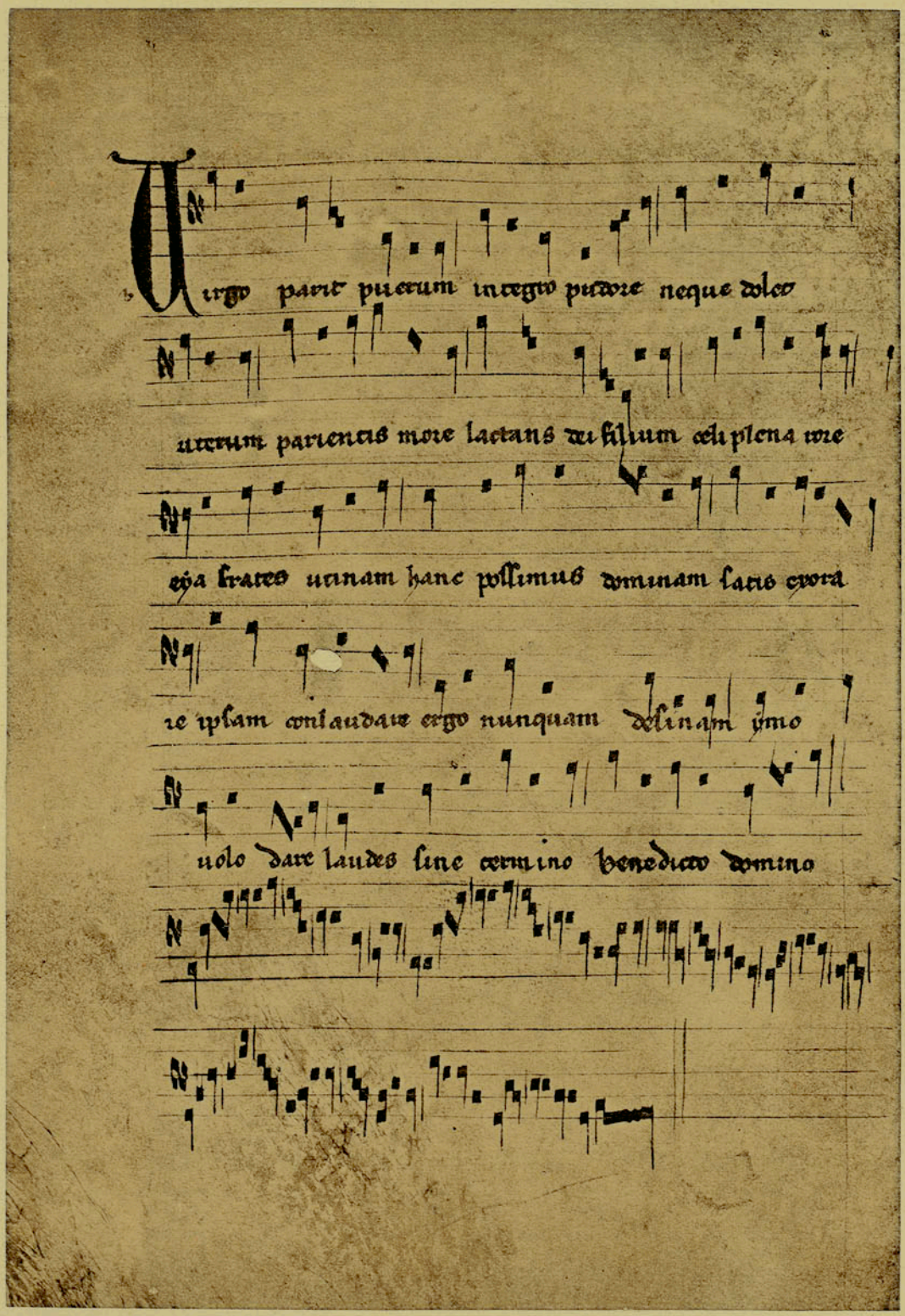

Virgo parit puerum integro pudore neque dolet

uterum parientis more lactans dei filium celi plena rore

eya fratres utinam hanc possimus dominam satis exora

re ipsam conlaudare ergo nunquam desinam ymo

uolo dare laudes sine termino benedicto domino

Noua salus hominis nata nobis hodie · nouus

partus uirginis noua leta gratie nuntians acarie

orbat orbem criminis cur uidea nauciae tuis est

in territus uerum lumen luminum purgat pijs perfici

et fons uena uenie ueni sine termino ut nobiscum

glorie benedicamus domino ·

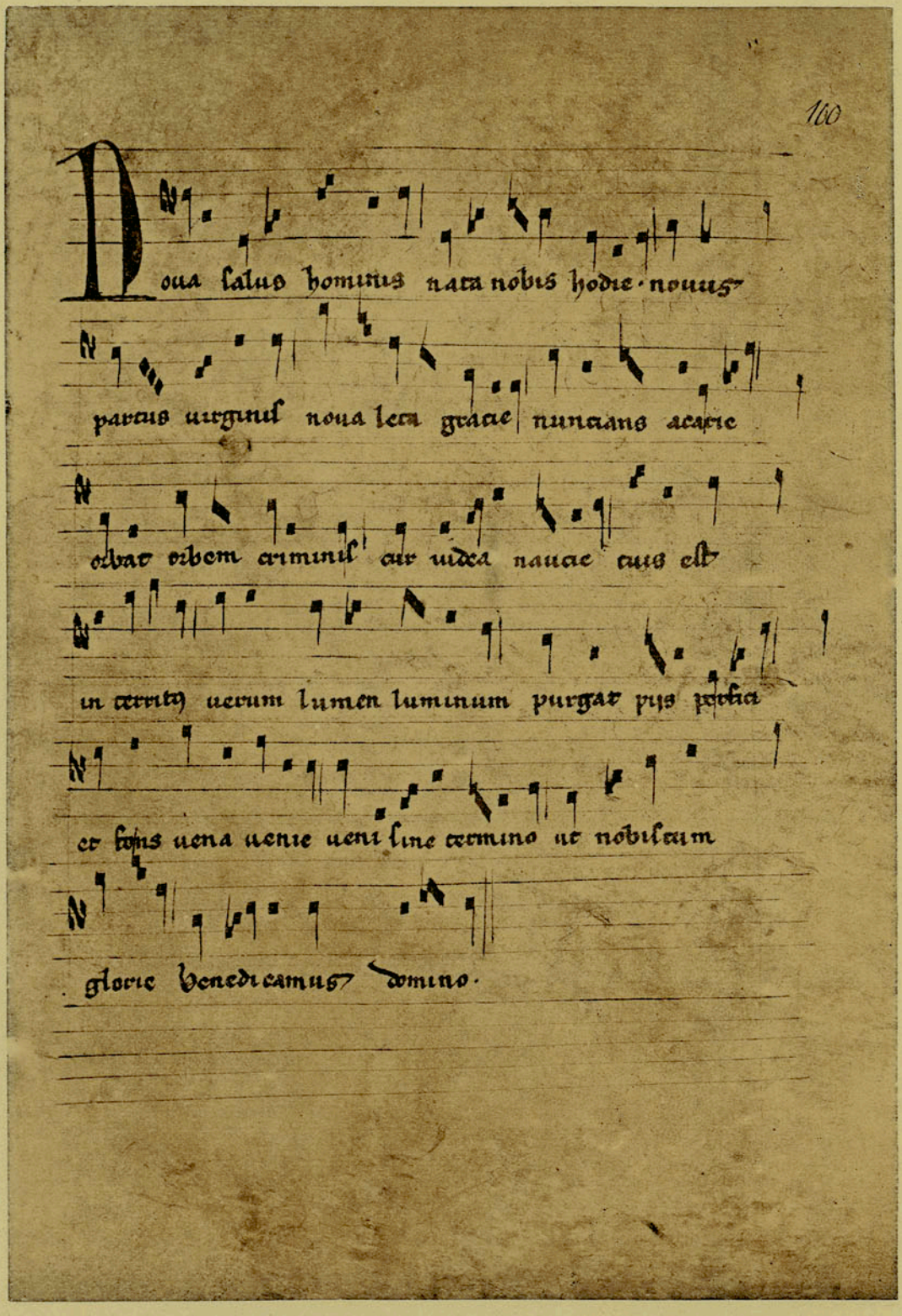

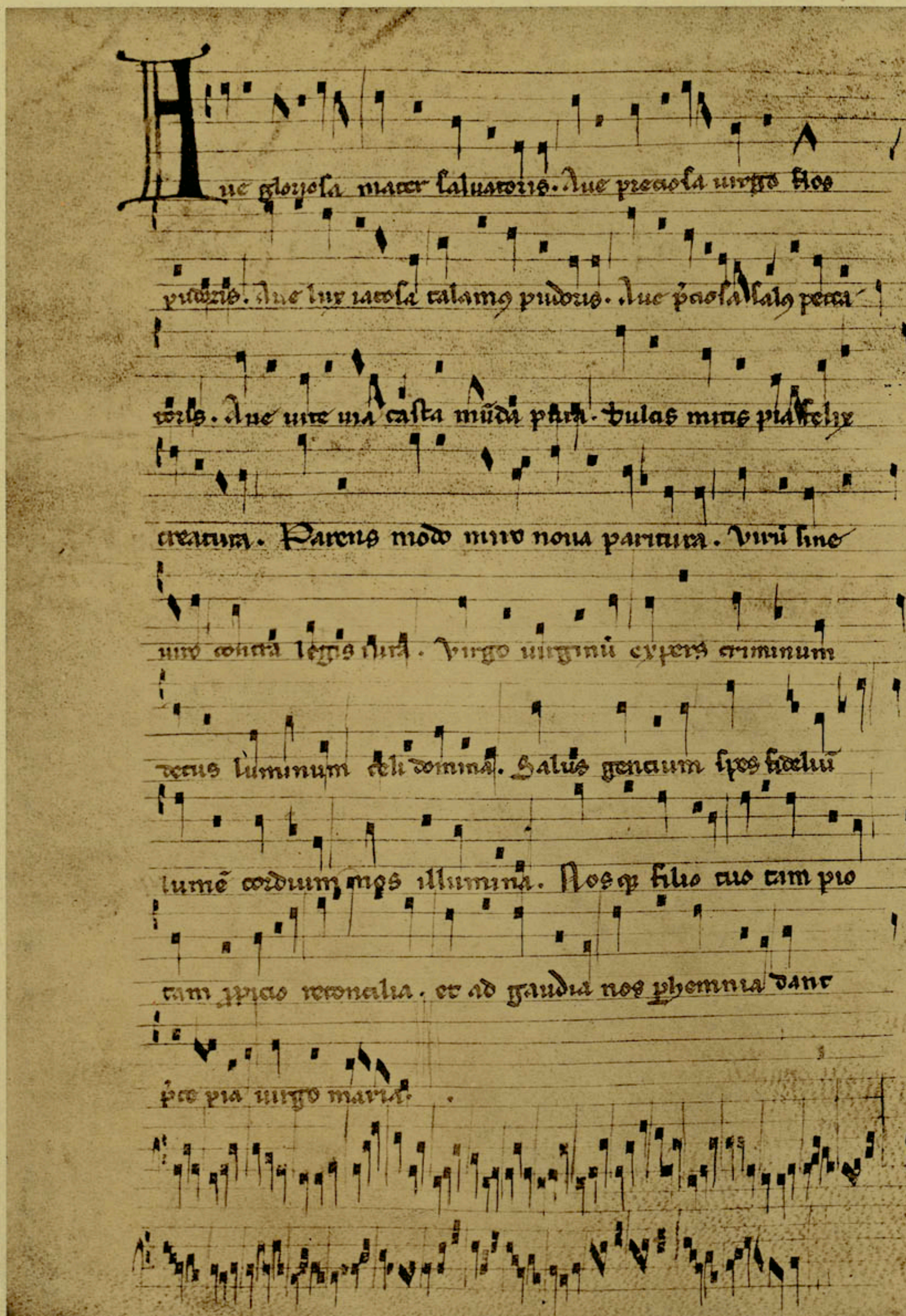
Aue gloriosa mater saluatoris. Aue preciosa uirginis flos
pudoris. Aue lux iocosa thalamus pudoris. Aue preciosa salus pecca-
toris. Aue uite uia casta mundi patria. Dulcis mitis pia felix
creatura. Pariens modo miro noua paritura. Virum sine
uiro contra legis iura. Virgo uirginum expers criminum
decus luminum celi domina. Salus gentium spes fidelium
lumen cordium nos illumina. Nos que filio tuo tam pio
tam propicio reconcilia. et ad gaudia nos perhennia duc
prece pia uirgo maria.

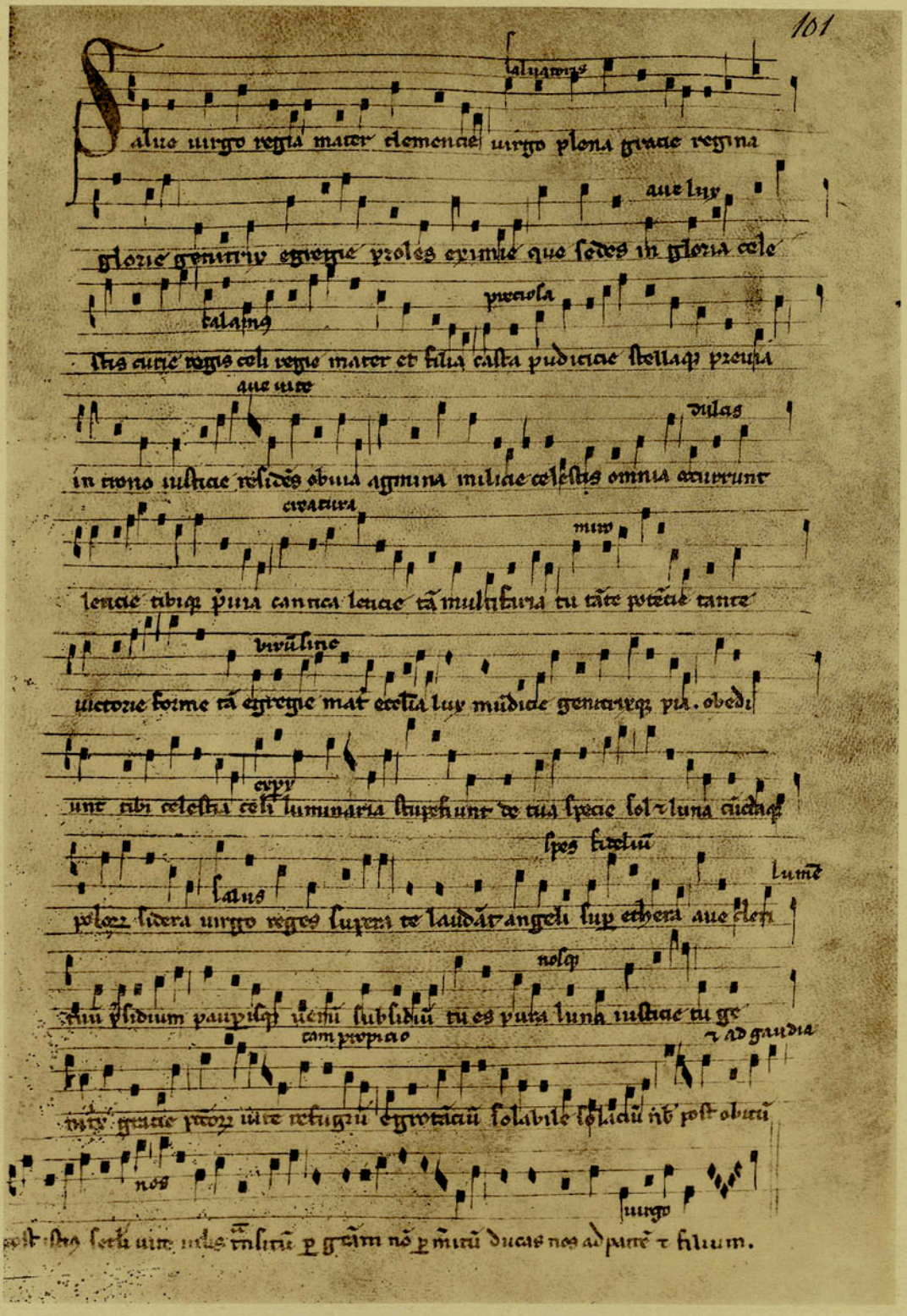
Salue uirgo regia mater clemencie uirgo plena gracie regina
aue luy
glorie genitrix egregie proles eximie que sedes in gloria cele
preaela
tis culte regis coli regie mater et filia casta pudicicie stellaq; preuia
aue uirgo
dulas
in trono iustitie residens obuia agmina militie celestis omnia ceciderunt
creatura
mirr
tenebre tibiq; pura canitie tenebre tā multiformia tui tātē potētie tantē
uirūline
uictorie forme tā egregie mat ecclia luy mūdicie genitrixq; pia. obedi
expy
unt tibi celestia coli luminaria stupefiunt de tua specie sol & luna cūctaq;
spes fidelīū
lumē
salus
poli. sidera uirgo reges superi te laudāt angeli luy ethera aue cleri
nosq;
rum psidium pauperiq; uetti subsidiū tu es pura luna iustitie tu ge
cum propiao
& ad gaudia
nitrix gracie prox uite refugiū egritudinū solabile solidū inf post obitū
nos
uirgo
post hoc exilii uite mites trinitatis p gratiam nō p meritū ducas nos ad pmiū & filium.

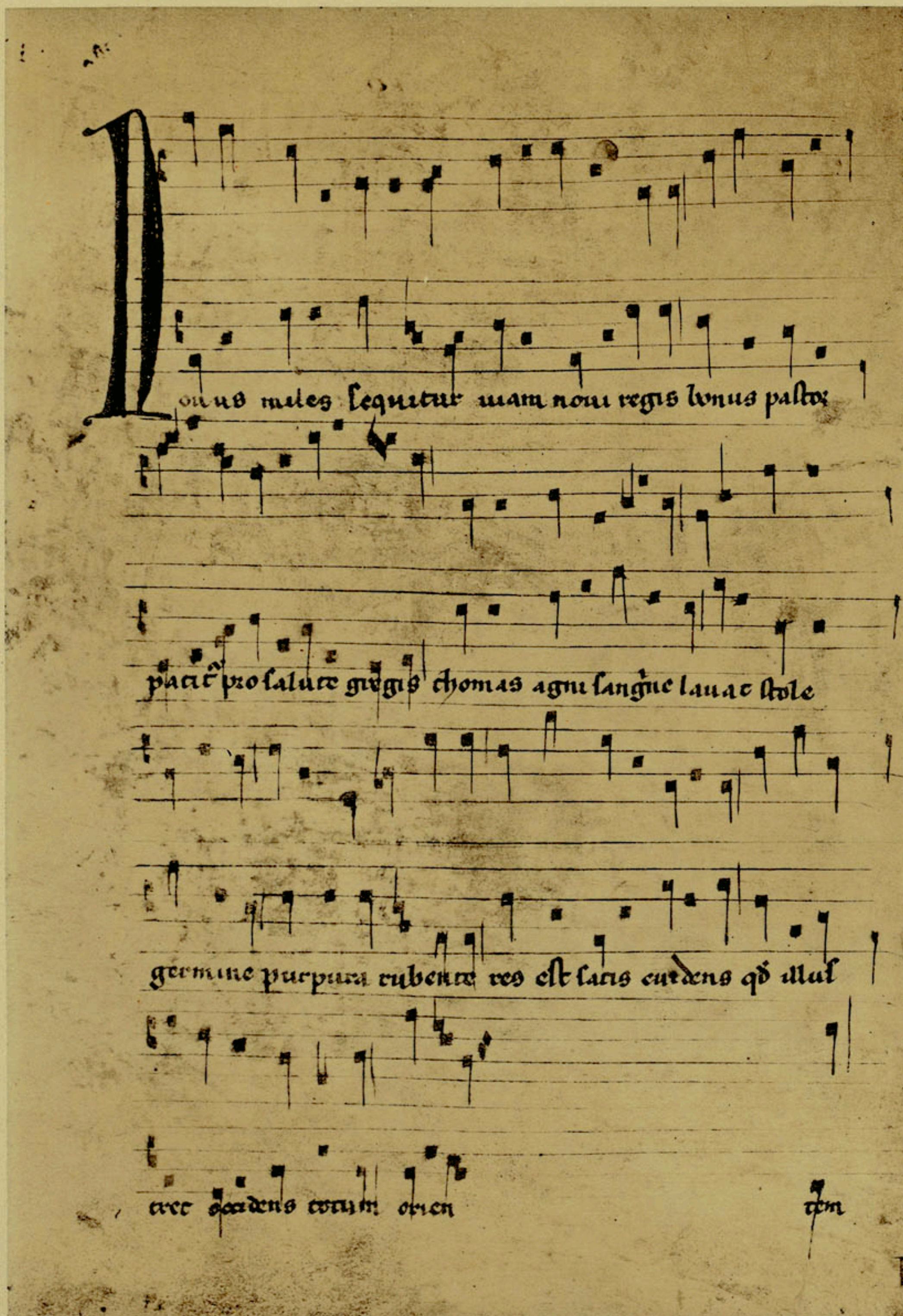
ovus miles sequitur viam novi regis bonus pastor
patitur pro salute gregis thomas agni sanguine lavat stole
germine purpura rubente res est satis evidens qd illus
trat occidens totum orien tem

O maria uirgo regia tu stella clara rutilans cu

pia expia scelera duc nos ad gaudia celica cũ do mino

Organica cantica nostra psallat musica mater cum

sic unica filia mundo parens gaudia uirgo manens

in secula cum do mino

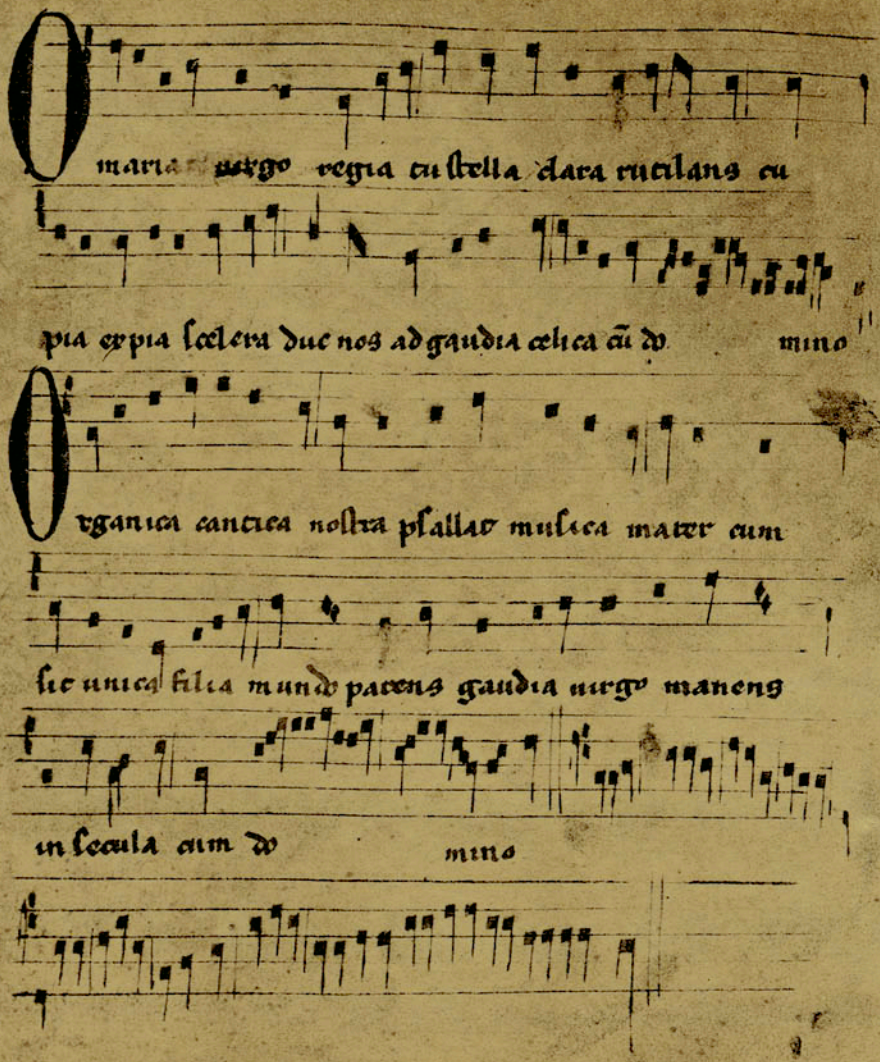

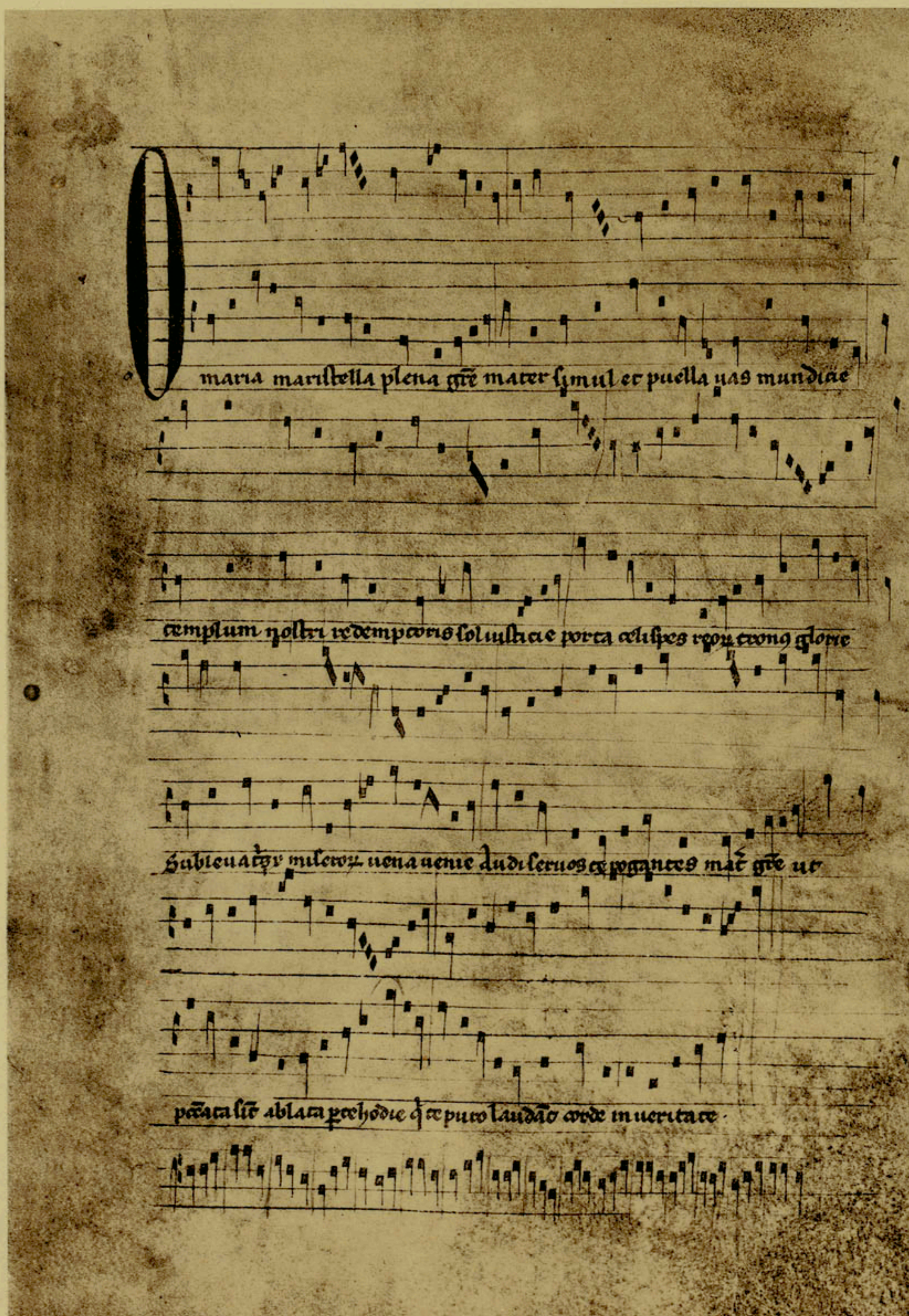
maria marisstella plena gr̄e mater simul et puella uas munditie
templum nostri redemptionis sol iustitie porta celi spes reorum tronus glorie
Sublevatrix miserorum uena uenie audi seruos te rogantes mater gr̄e ut
peccata sint ablata per te hodie qui te puro laudant corde in ueritate

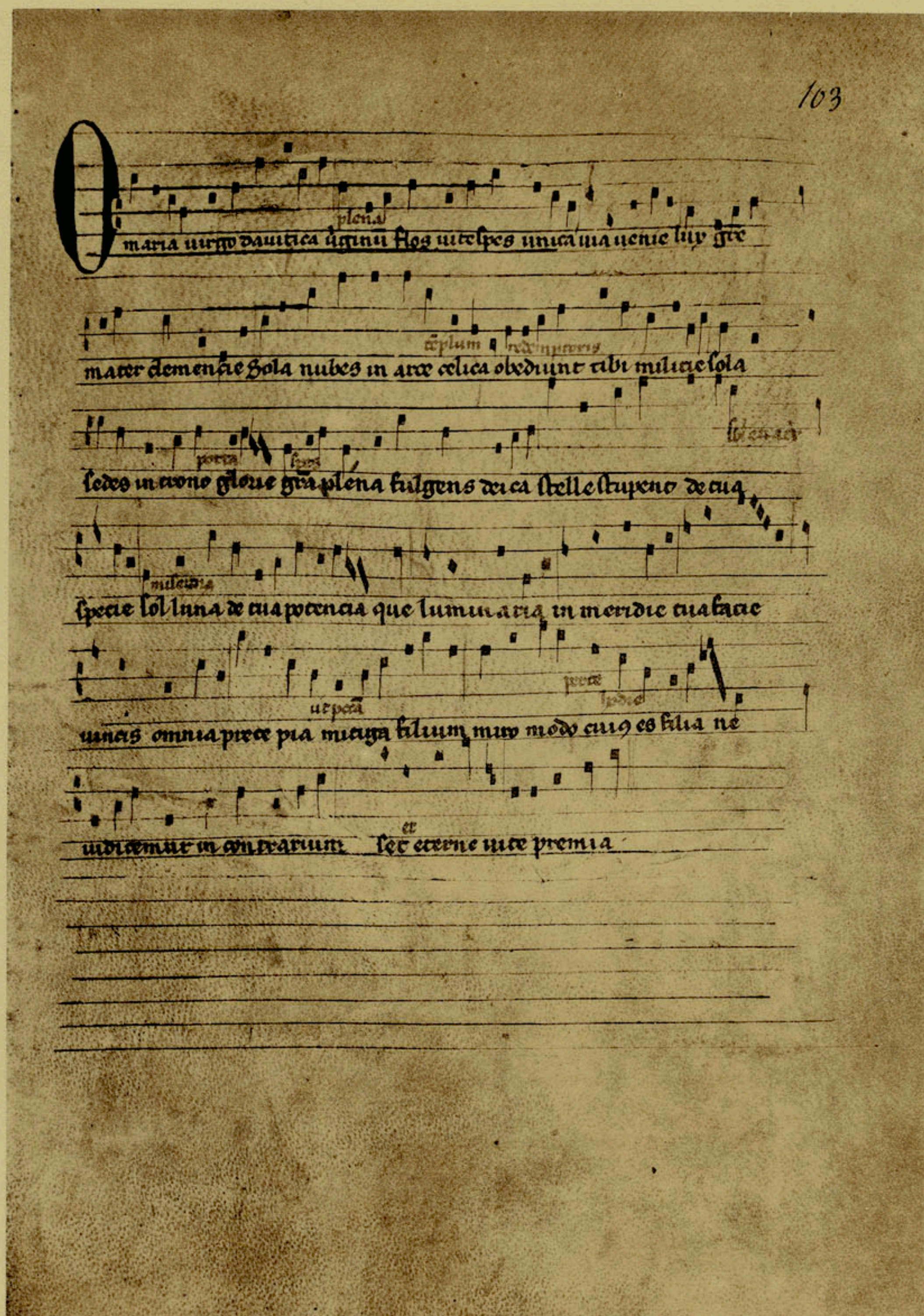
103
O maria uirgo dauitica uirginum flos uite spes unica uia uenie lux gratie
mater clementie sola nubes in arce celica obediunt tibi milicie sola
sedes in trono glorie gratia plena fulgens deica stelle stupent de tua
specie sol luna de tua potencia que luminaria in meridie tua facie
uincis omnia prece pia mitiga filium miro modo cuius es filia ne
iudicemur in contrarium set eterne uite premia

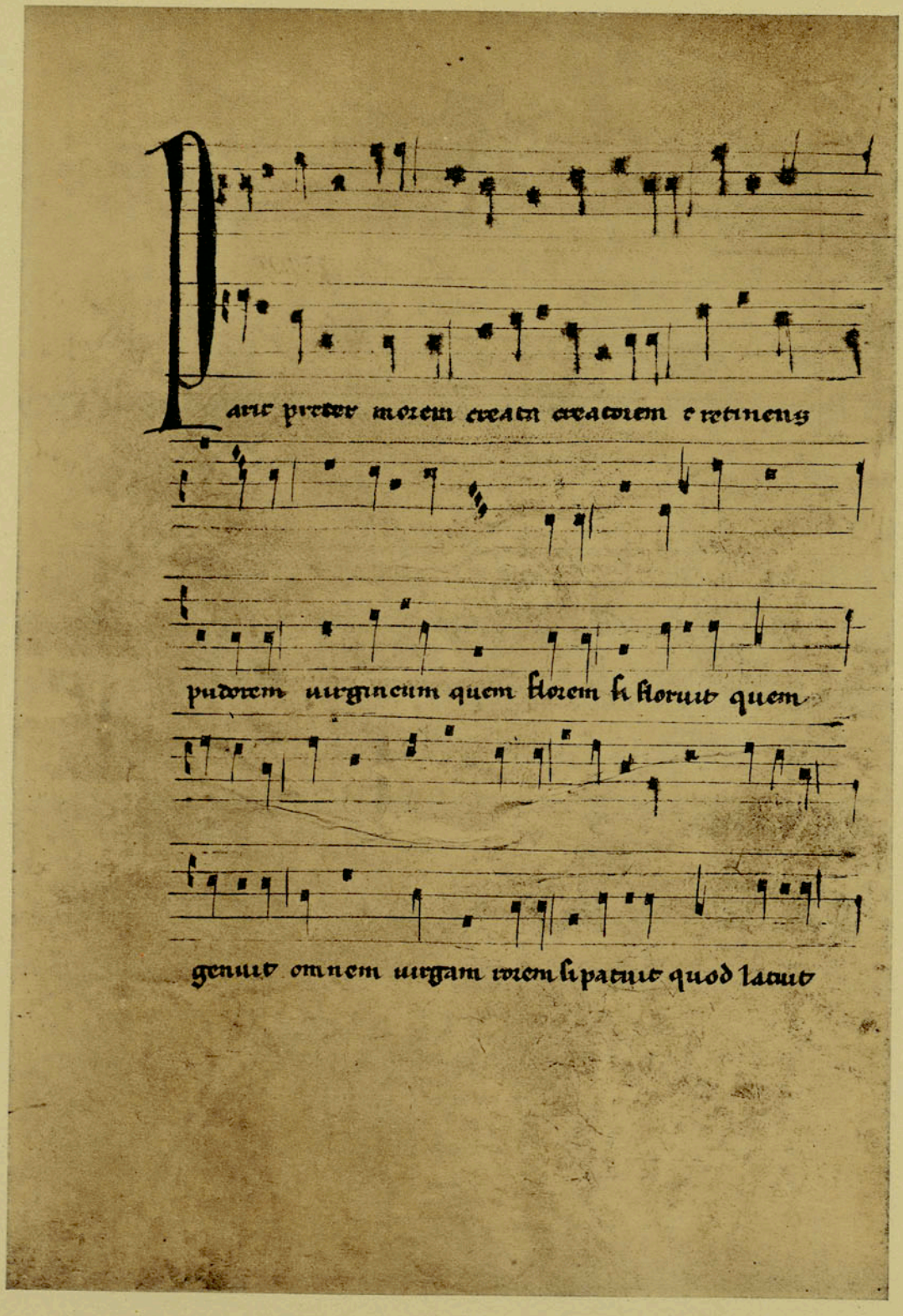
Pare preter morem creatu creatorem retinens
pudorem uirgineum quem florem h floruit quem
genuit omnem uirgam uiem si patuit quod latuit

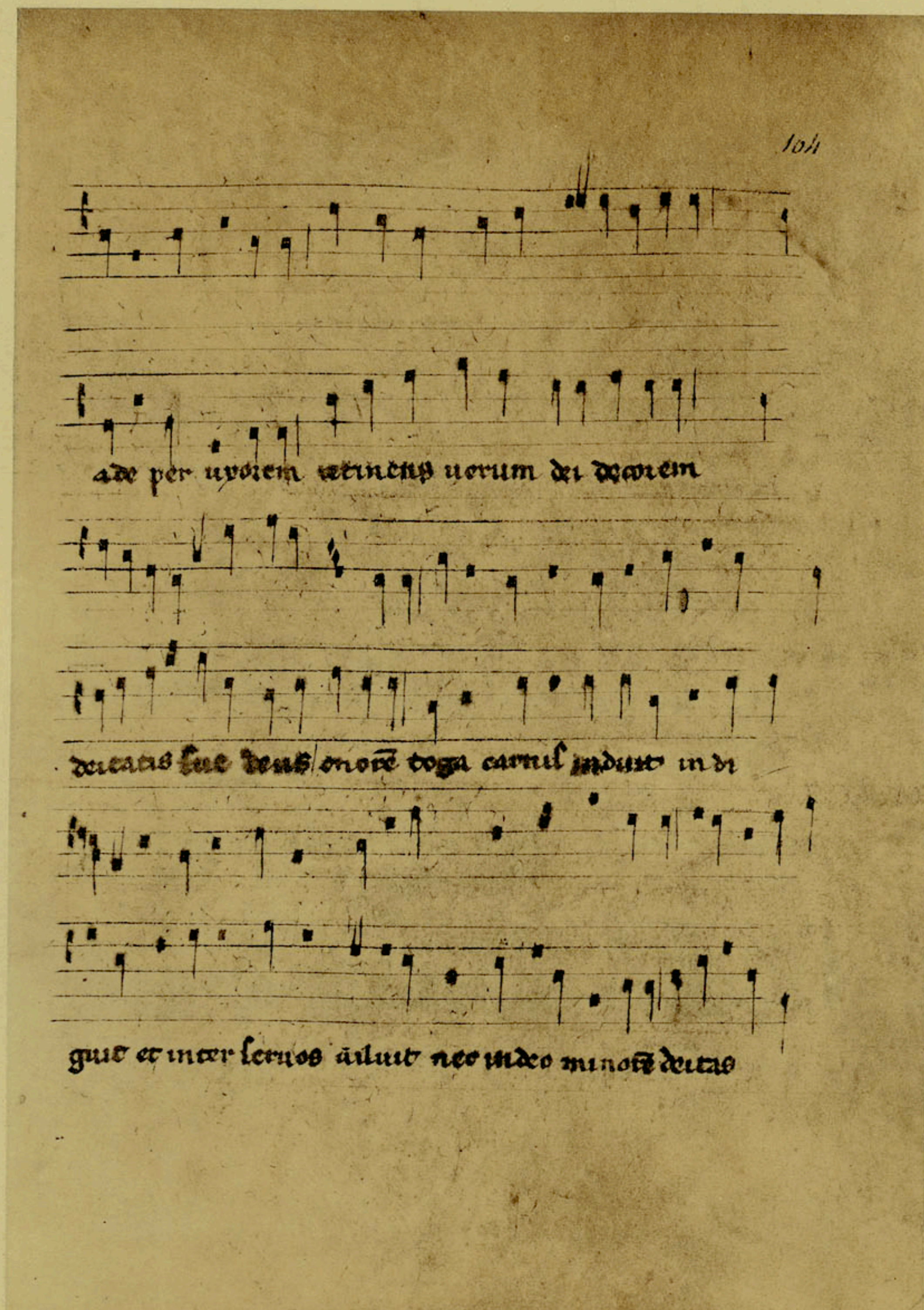
104
ade per uxorem retinens uerum dei decorem
deitatis fue deus/ onore toga carnis indutus in di
guit et inter seruos conuiuit nec in deo minorat deitas

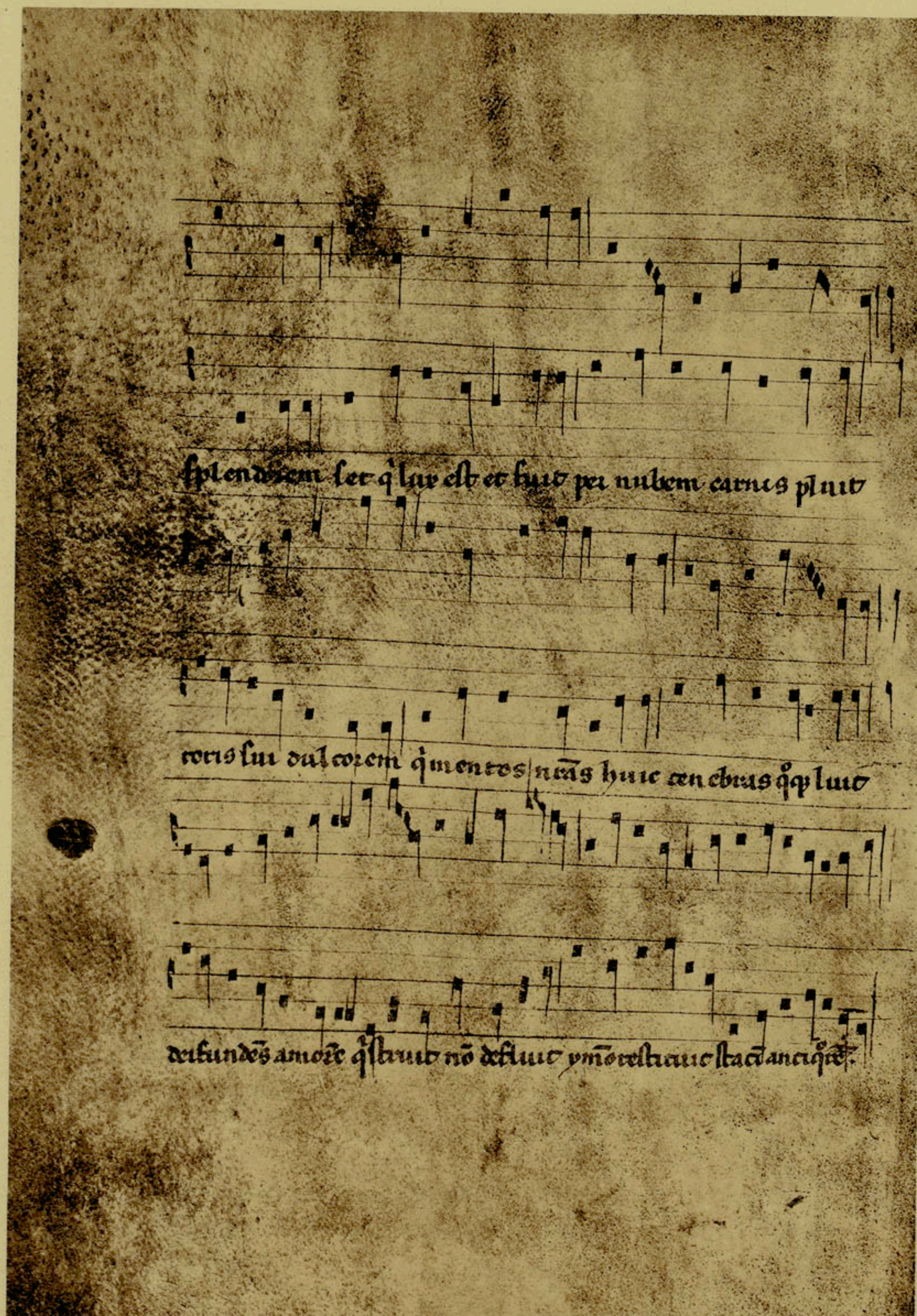
splendorem
per nubem carnis
roris sui dulcorem
huic tenebras
amore

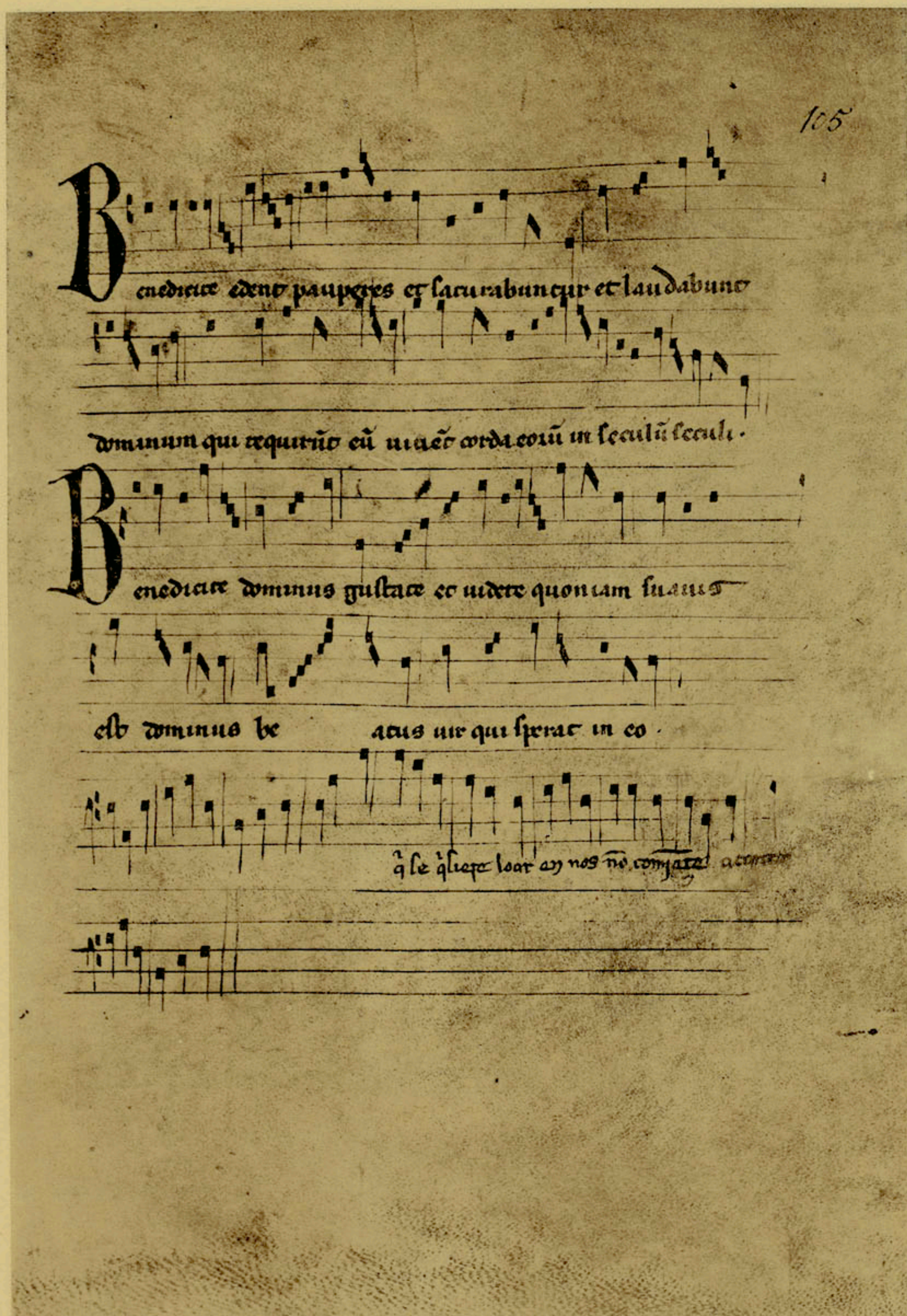
105
Benedicite edent pauperes et saturabuntur et laudabunt
dominum qui requirūt eū uiuēt corda eorū in seculū seculi ·
Benedicite dominus gustate et uidete quoniam suauis
est dominus be atus uir qui sperat in eo ·

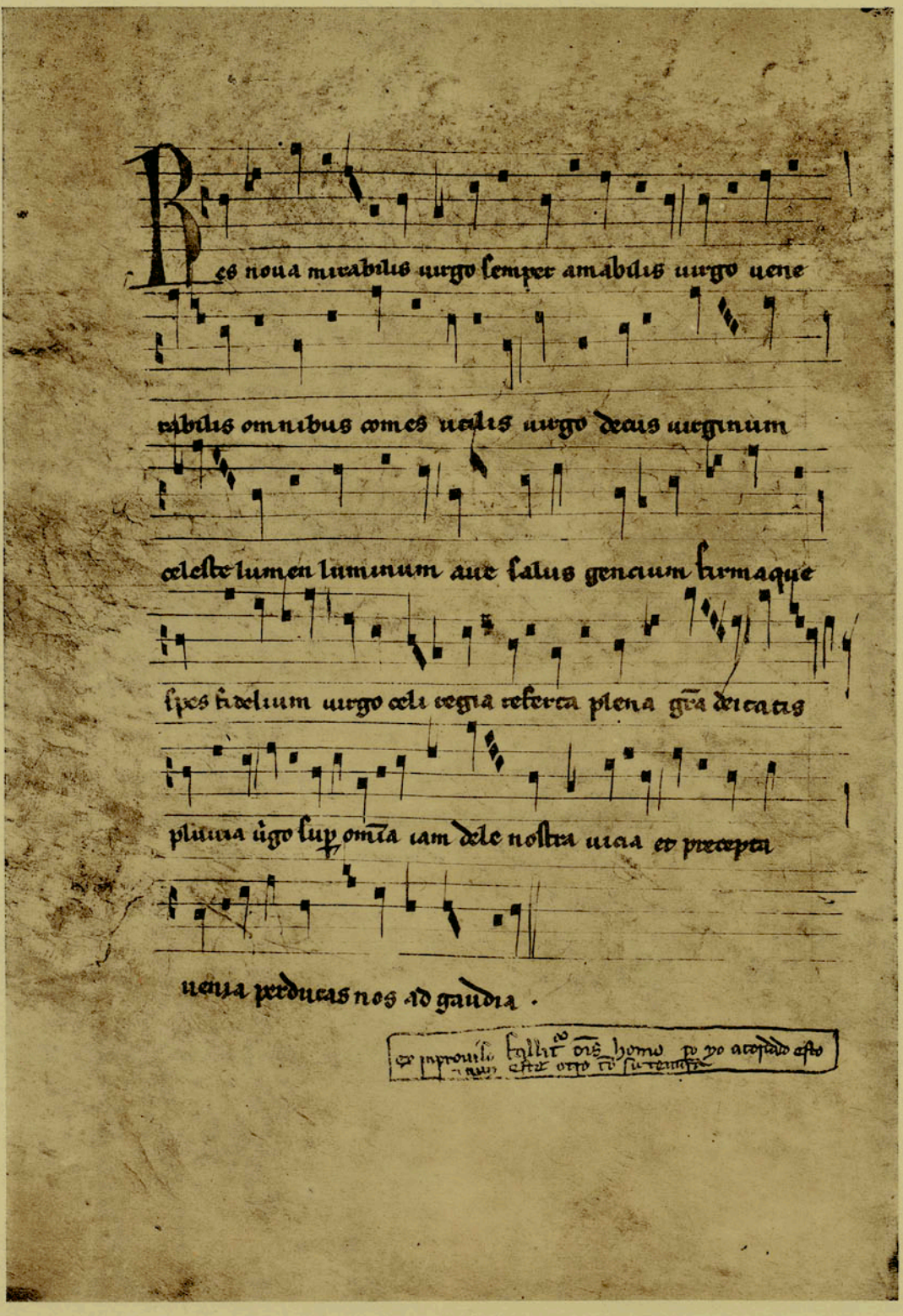

Res noua mirabilis uirgo semper amabilis uirgo uene

rabilis omnibus comes uelis uirgo decus uirginum

celeste lumen luminum aue salus gencium firmaque

spes fidelium uirgo celi regia referta plena gr̄a deitatis

pluuia ūgo sup̄ om̄ia iam dele nostra uicia et precepta

uenia perducas nos ad gaudia.

ex improuiso fallit^co oīs homo po yo acordado esto
[illegible]

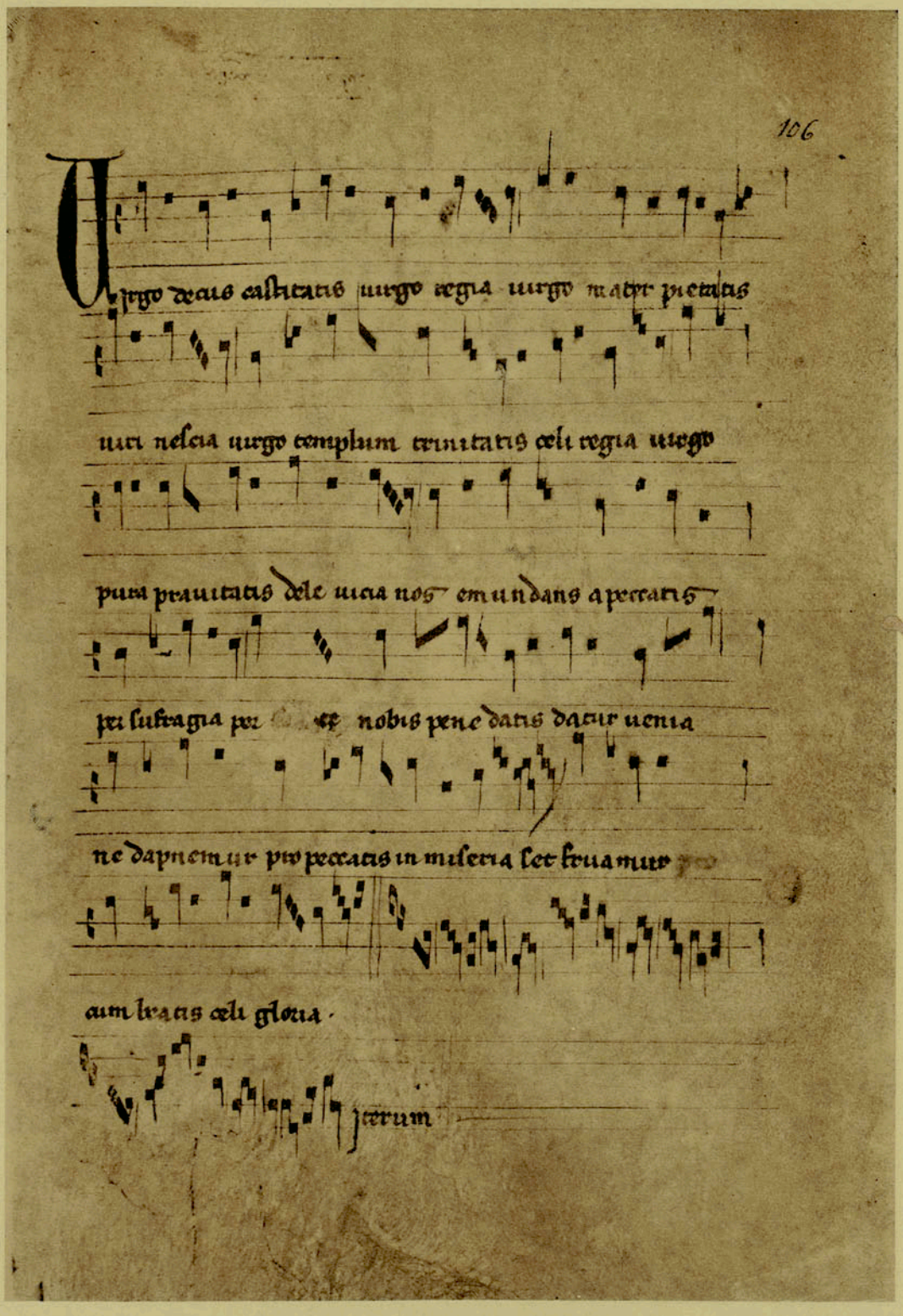
Virgo decus castitatis virgo regia virgo mater pietatis
miri nescia virgo templum trinitatis celi regia virgo
pura pravitatis dele vicia nos emundans a peccatis
pri suffragia per nobis pene datis datur venia
ne dapnemur pro peccatis in miseria set fruamur
cum beatis celi gloria.
Amen

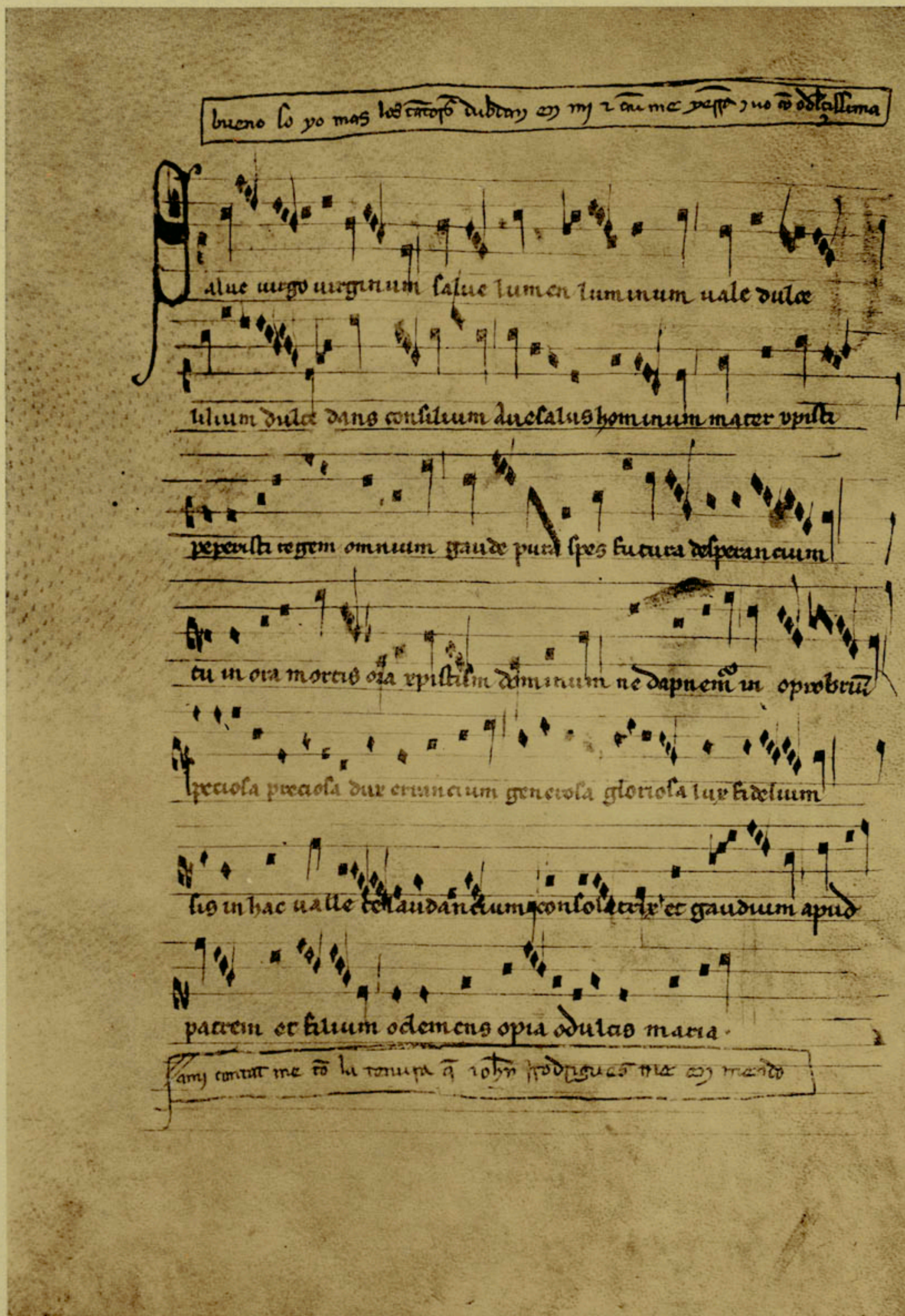
Salue uirgo uirginum salue lumen luminum uale dulce
lilium dulce dans consilium due salus hominum mater ypisti
peperisti regem omnium gaude pura spes futura desperancium
tu in ora mortis ora xpistum dominum ne dapnemur in oprobrium
preciosa preciosa dux criminum generosa gloriosa lux fidelium
sis in hac ualle lamentancium consolatrix et gaudium apud
patrem et filium o clemens o pia o dulcis maria

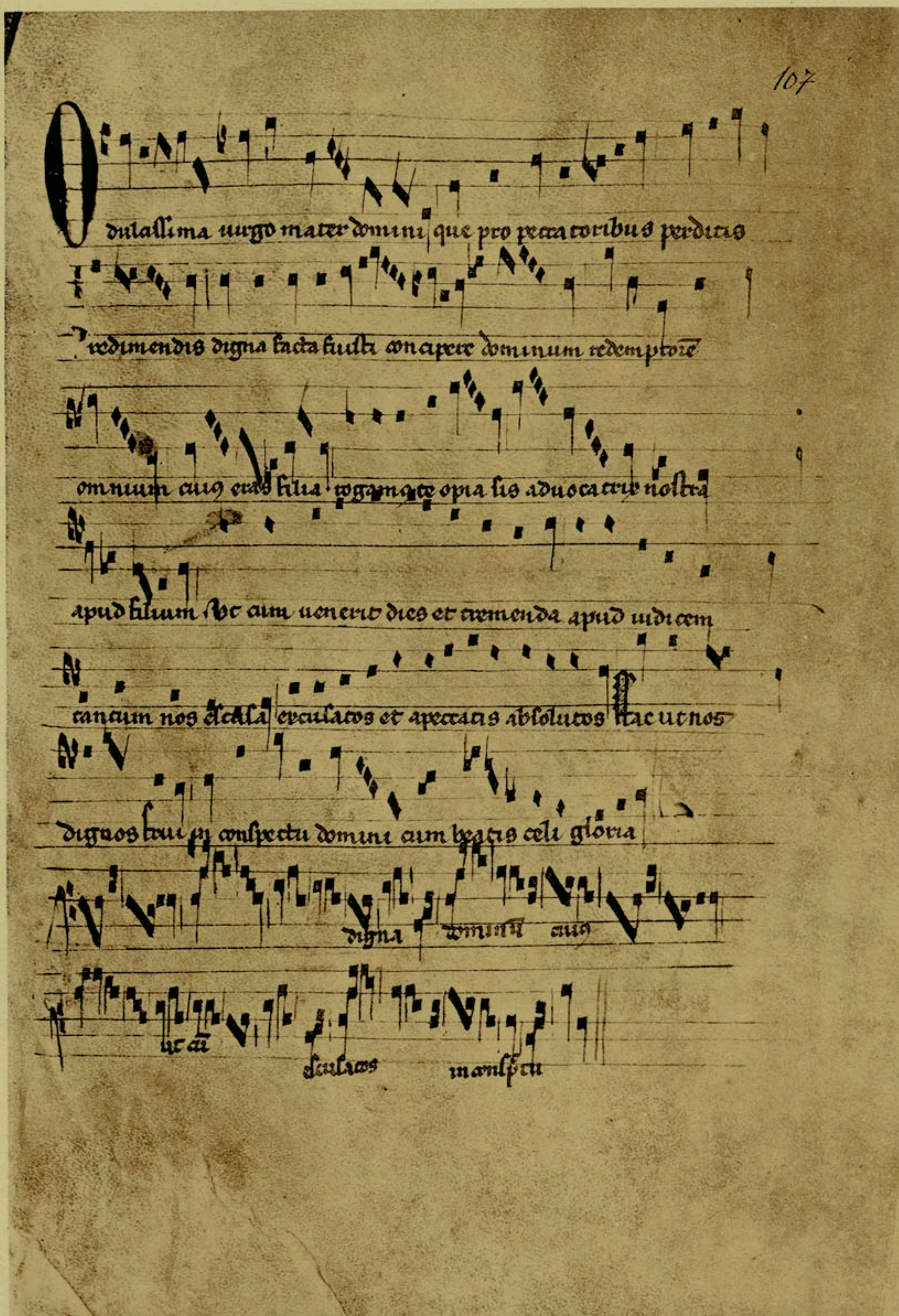
107
O dulcissima uirgo mater domini que pro peccatoribus perditis
redimendis digna facta fuisti concipere dominum redemptore
omnium cuius eras filia
apud filium ut cum uenerit dies et tremenda apud iudicem
tantum nos
in conspectu domini cum beatis celi gloria

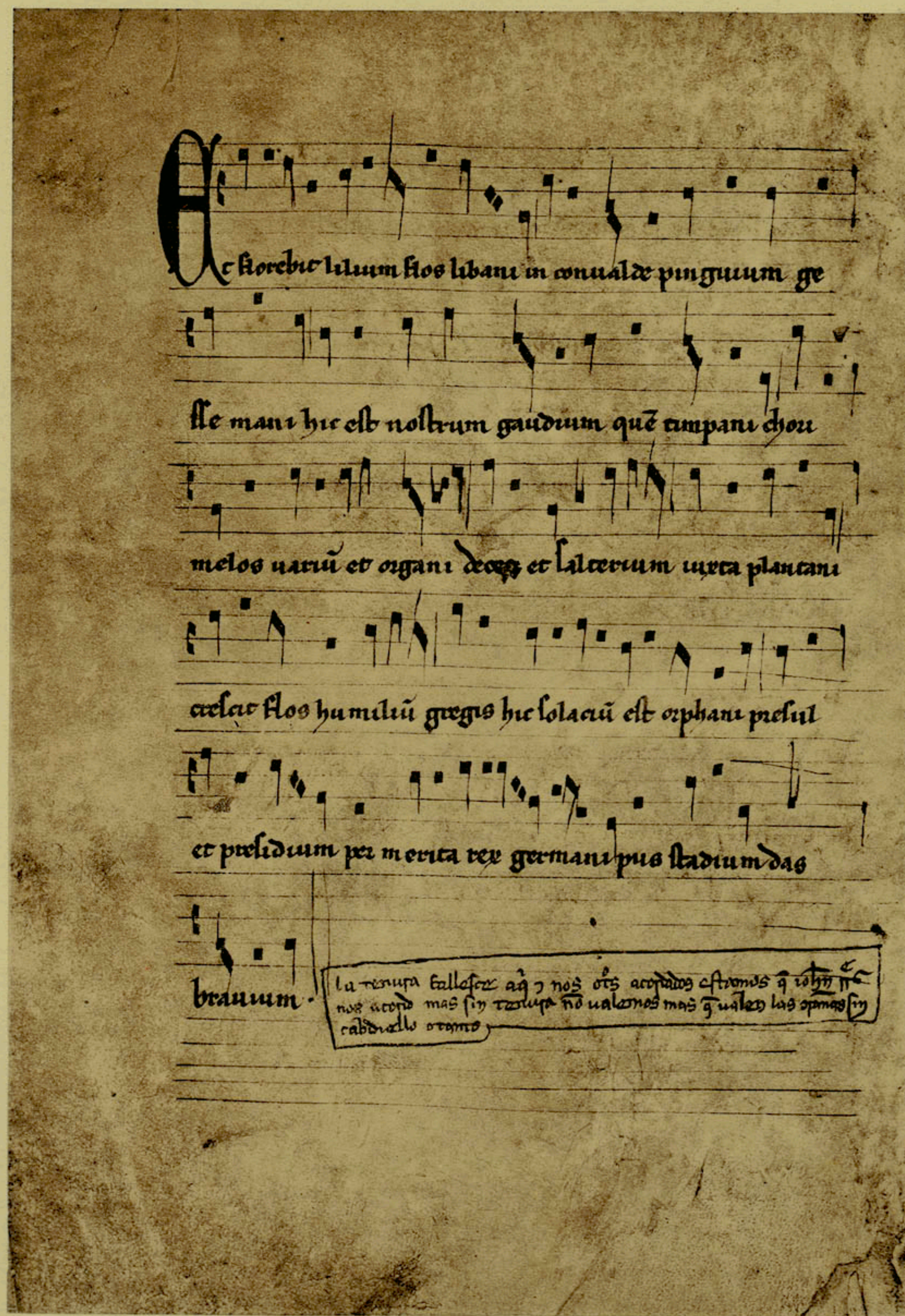
Et florebit lilium flos libani in conualle pinguium ge
ste mani hic est nostrum gaudium quē timpani choru
melos uariū et organi decore et psalterium iuxta plantani
crescat flos humiliū gregis hic solaciū est orphani presul
et presidium per merita rex germani pius stadium das
brauium.

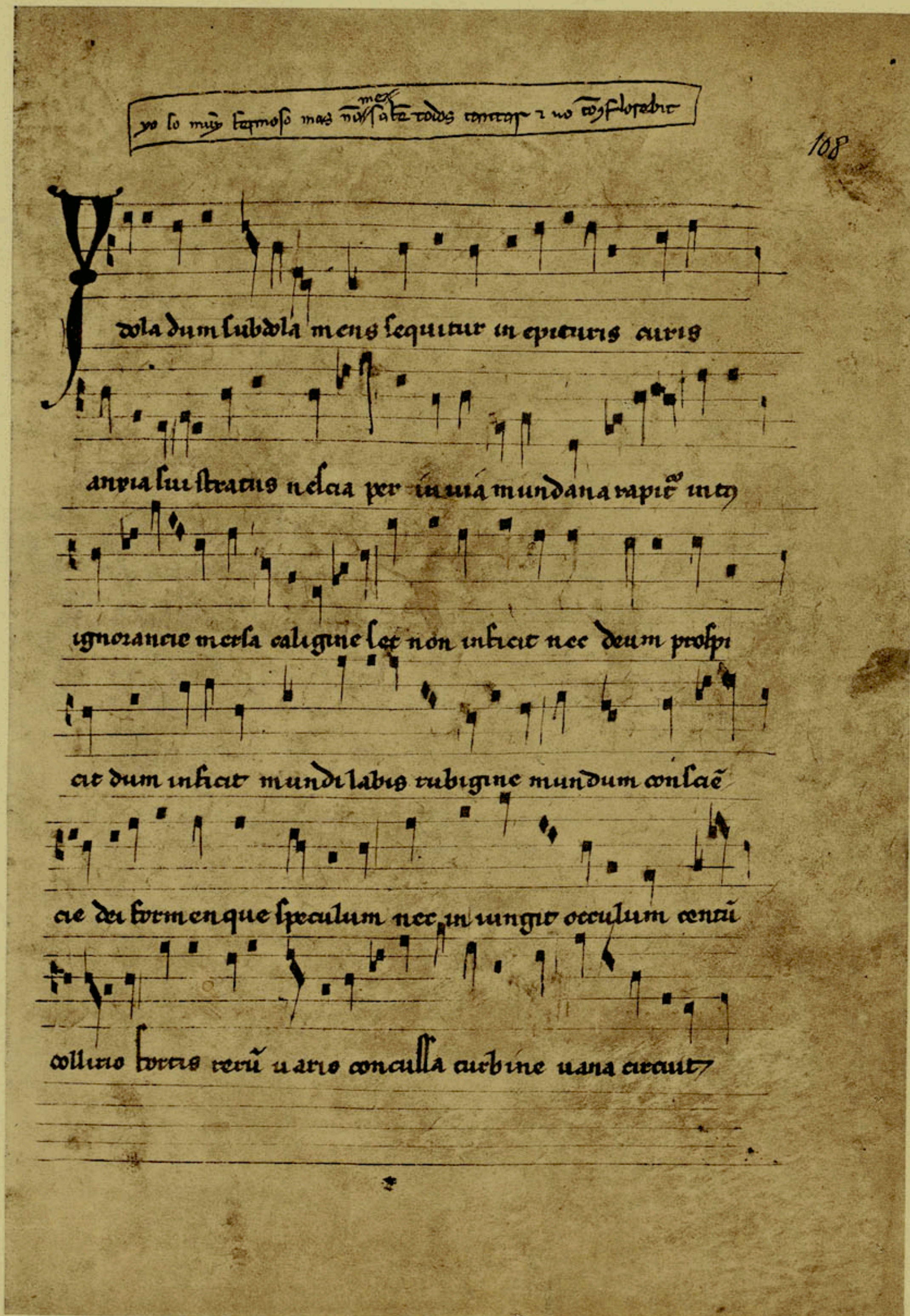
108
dola dum subdola mens sequitur in epicuris curis
anxia sui stratus nescia per invia mundana rapit intq
ignorancie mersa caligine set non inficit nec deum prospi
cit dum inficit mundi labis rubigine mundum consae
cie dei formenque speculum nec iniungit occulum centri
collirio tortis terri uarius concussa turbine uana circuit

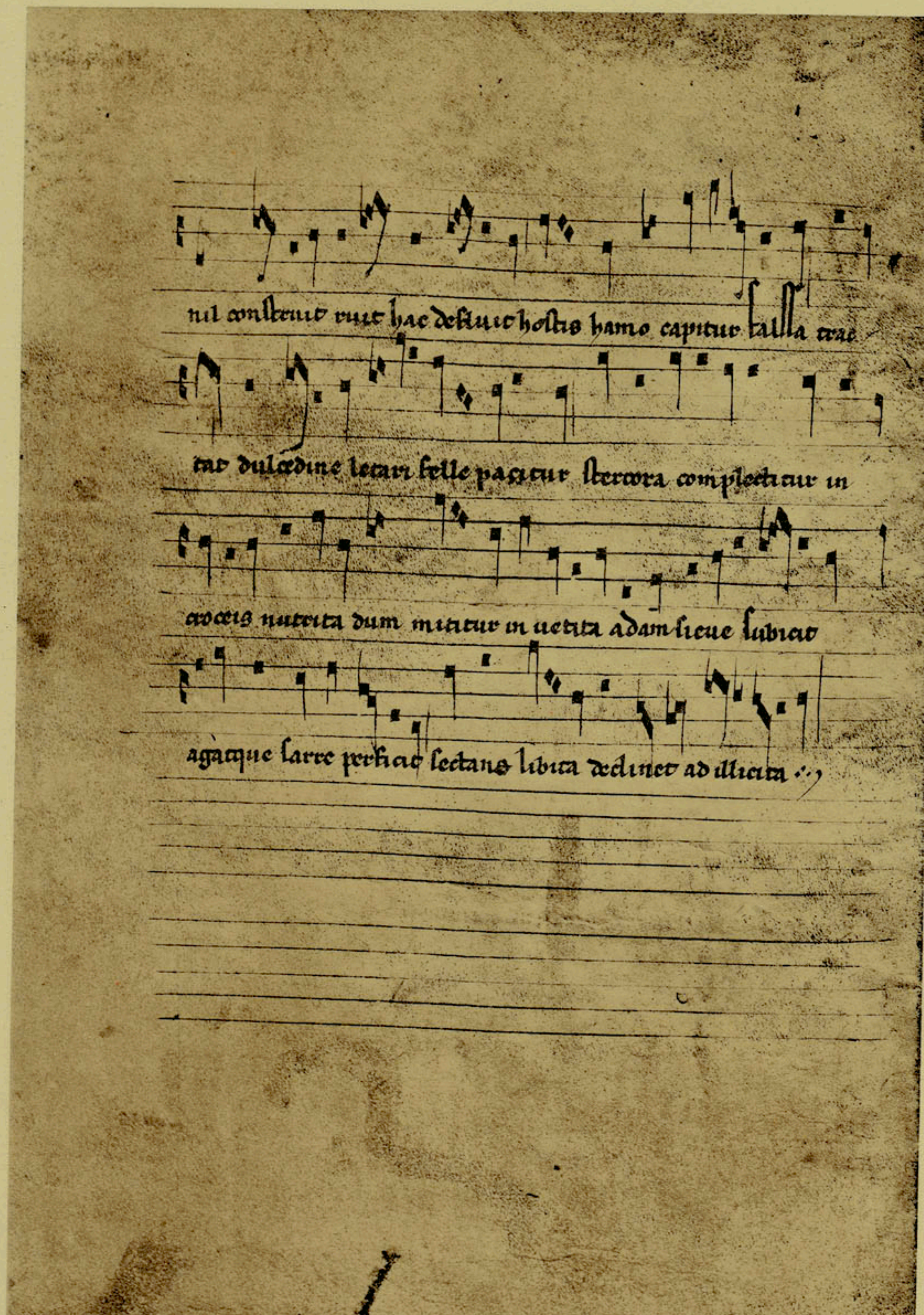
nil construit ruit hac destruit hostis hamo capitur talla trac-
tat dulcedine letari felle pascitur stercora complectitur in
croceis nutrita dum mittitur in vetita adam sicut subiciat
agatque sarte perficiat sectans libita declinet ad illicita

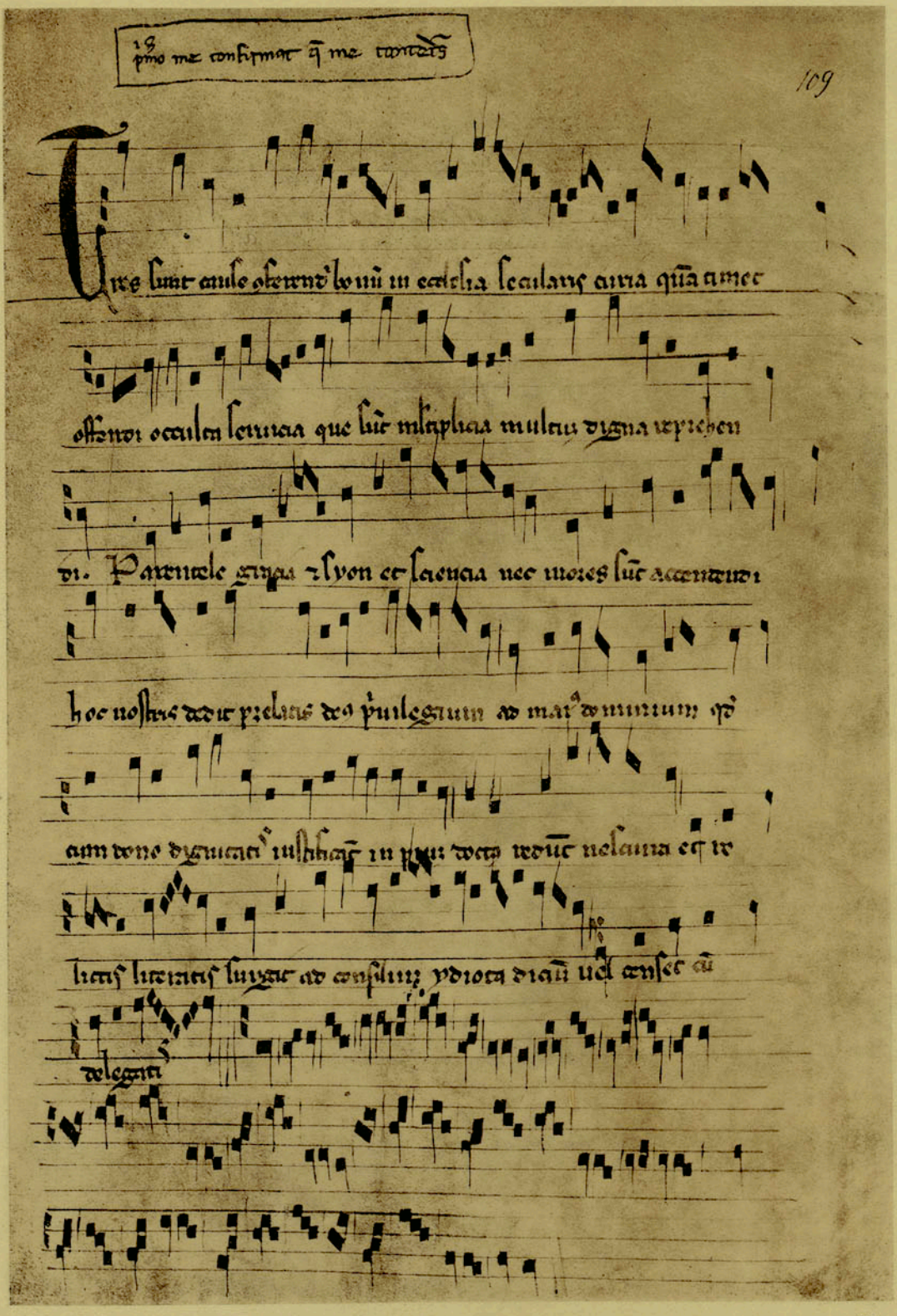

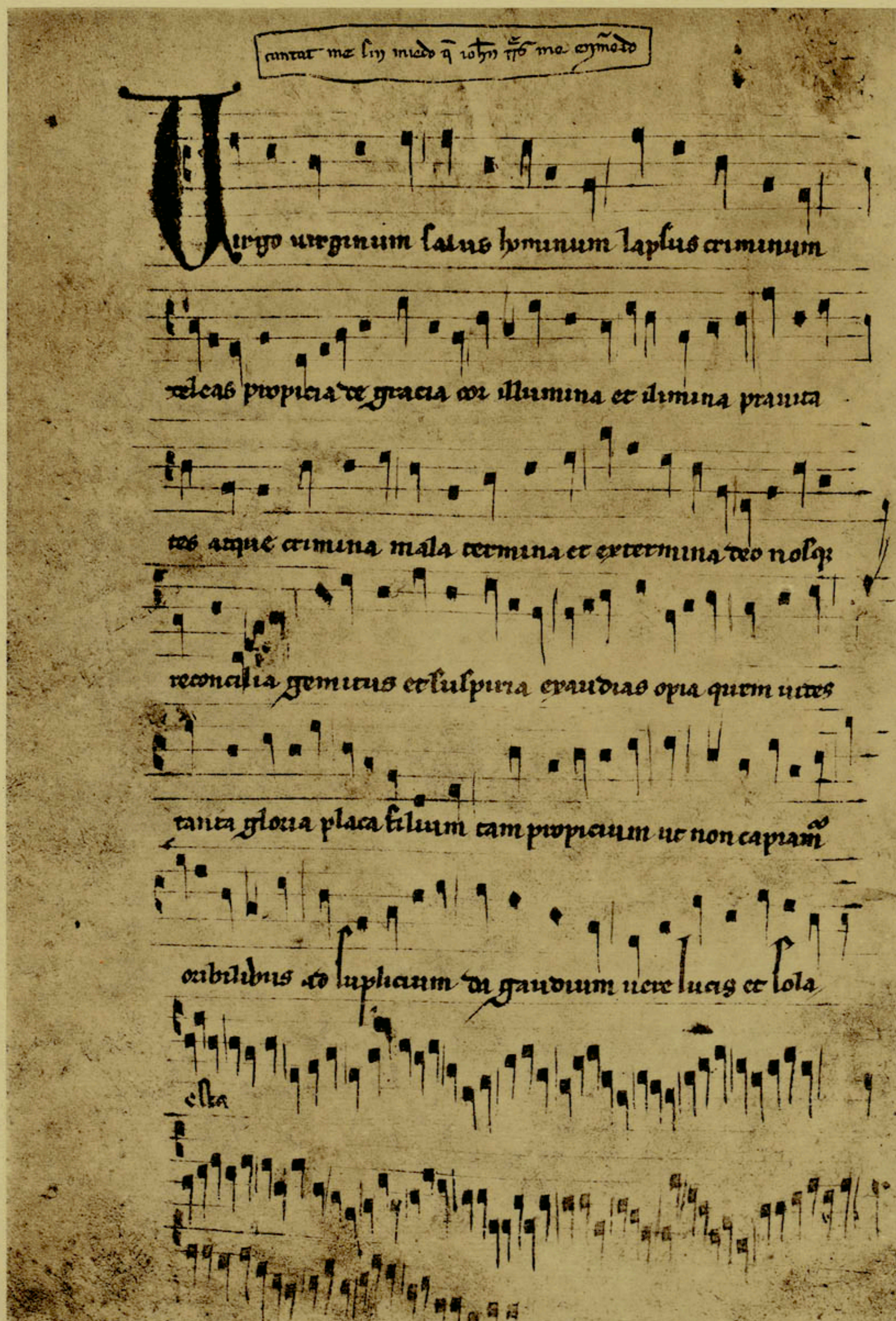
Virgo uirginum salus hominum lapsus criminum
deleas propicia te gracia cor illumina et elimina prauita
tes atque crimina mala termina et extermina deo nosque
reconcilia gemitus et suspiria exaudias opia quem uites
tanta gloria placa filium tam propicium ut non capiam
crudelibus ad supplicium sed gaudium uere lucis et sola
cia

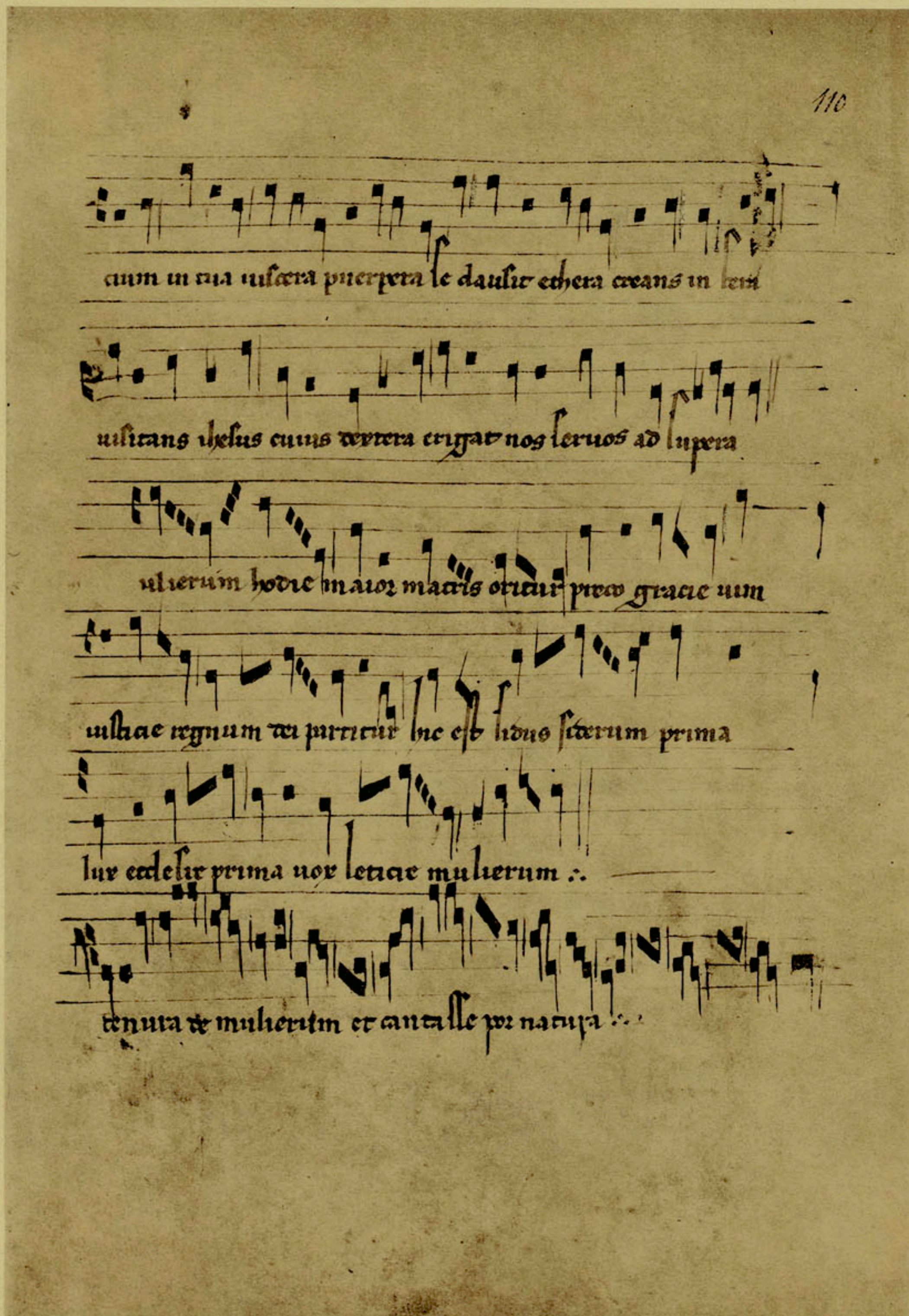
110
cuius in tua uiscera puerpera se clausit ethera creans in terri
uisitans ihesus cuius dextera erigat nos seruos ad supera
ulierum hodie maior matris oritur preco gratie uim
iustitie regnum dei
hic est sidus siderum prima
lux ecclesie prima uox letitie mulierum
mulierum et cantasse per natura

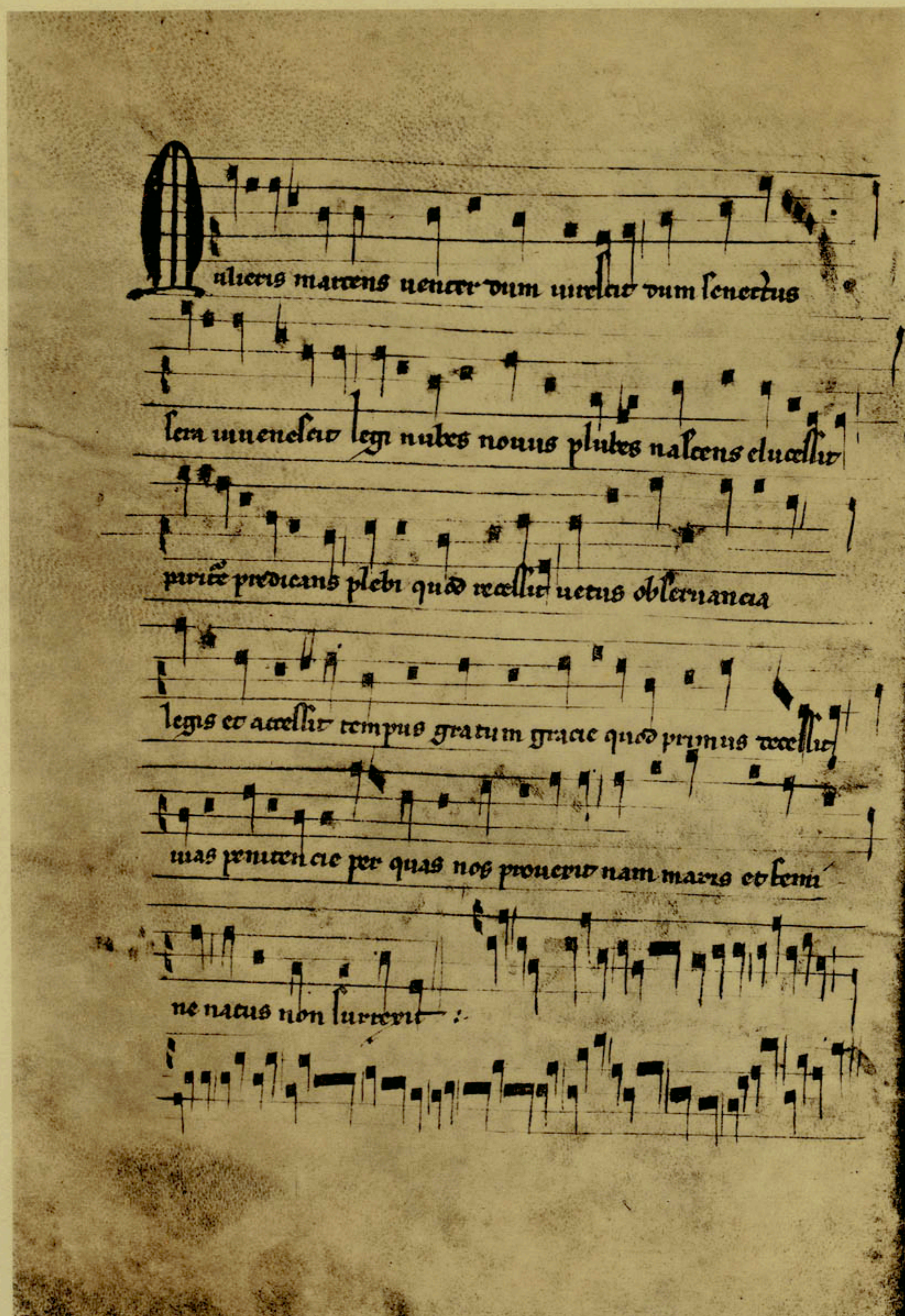
ulieris marcens uenter dum uirescit dum senectus
sera iuuenescit legi nubes nouus pluues nascens eluxit
predicans plebi quod recessit uetus obseruancia
legis et accessit tempus gratum gracie quod primus recessit
uias penitencie per quas nos prouenit nam maris et femi
ne natus non surrexit :

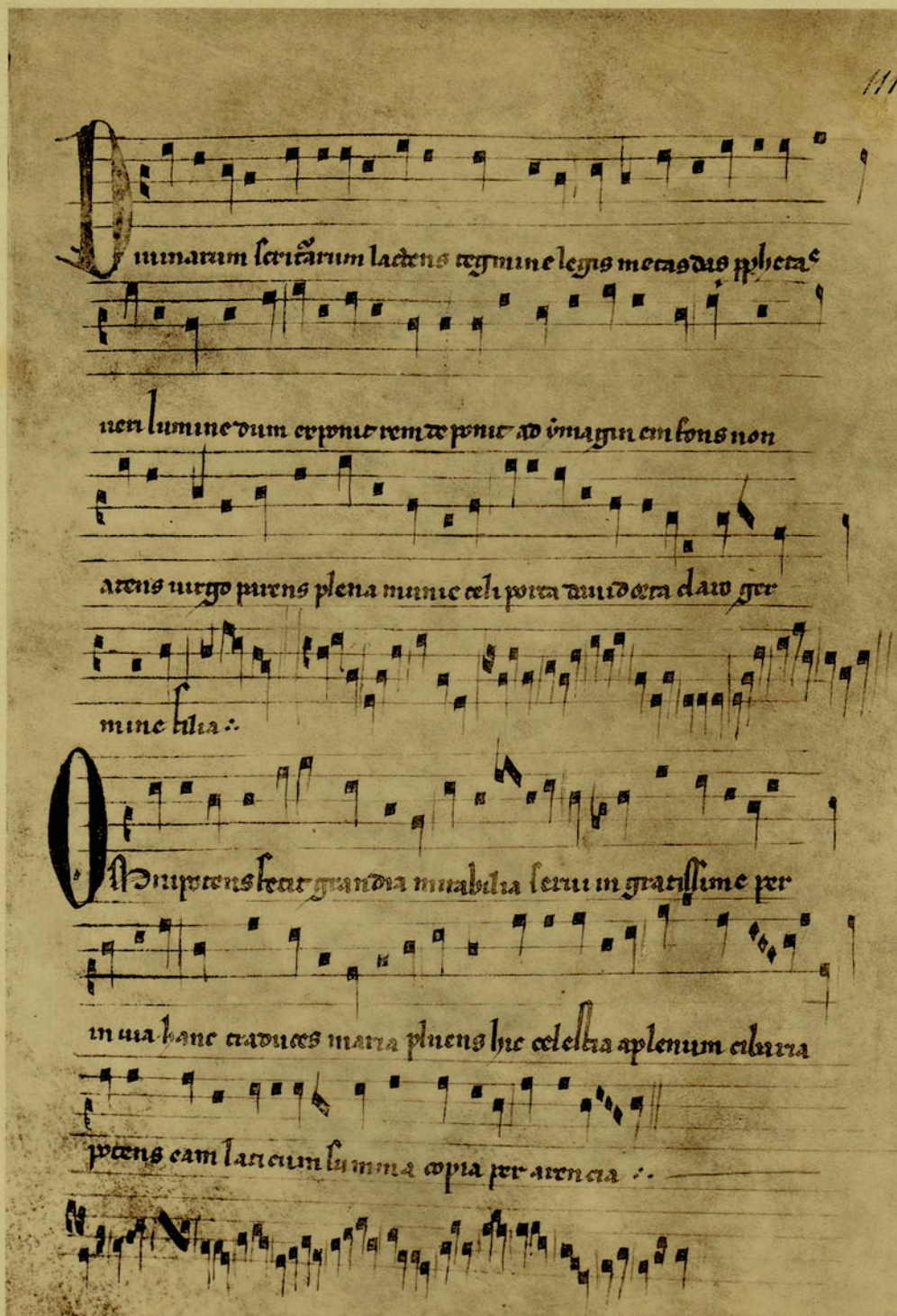

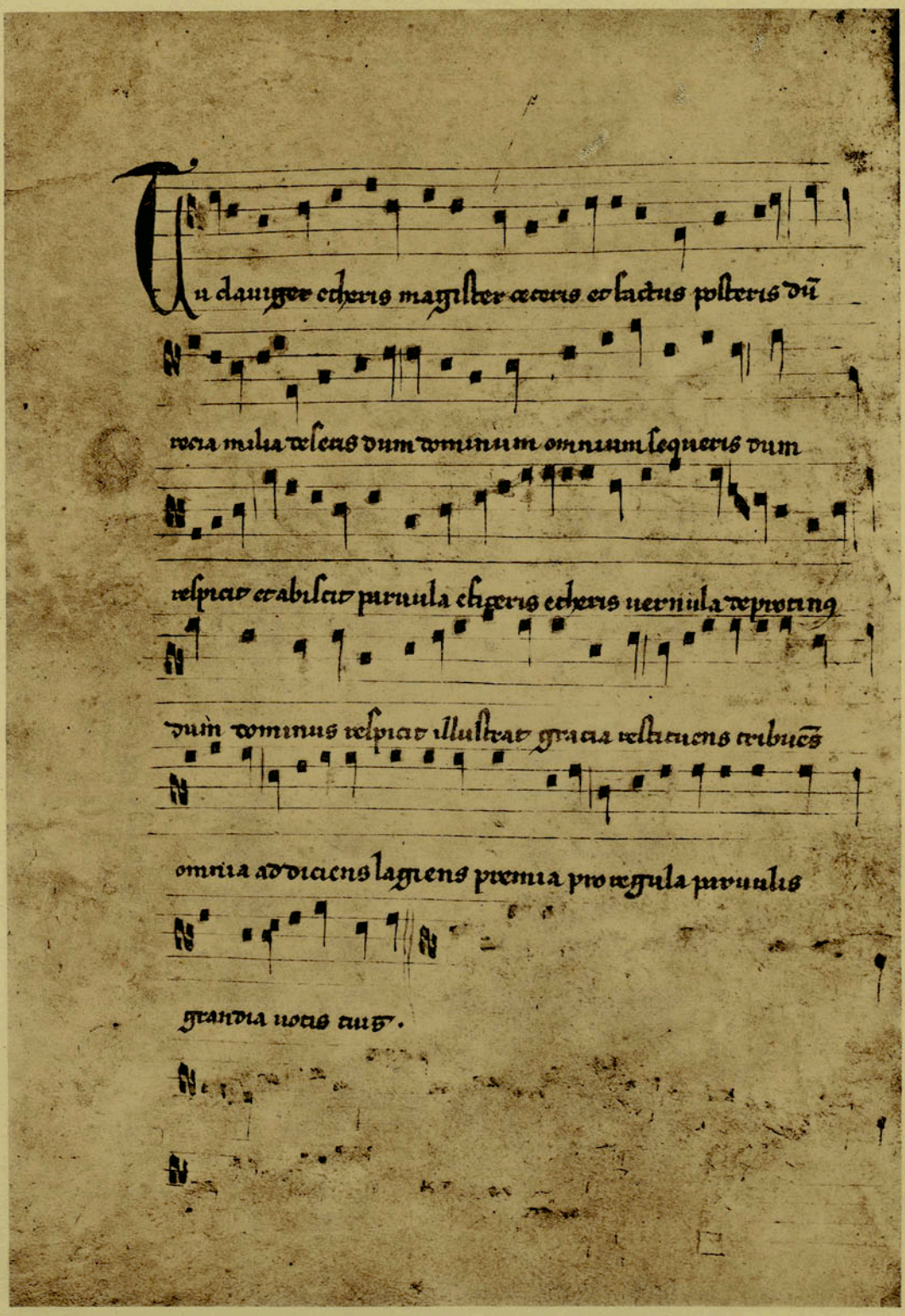

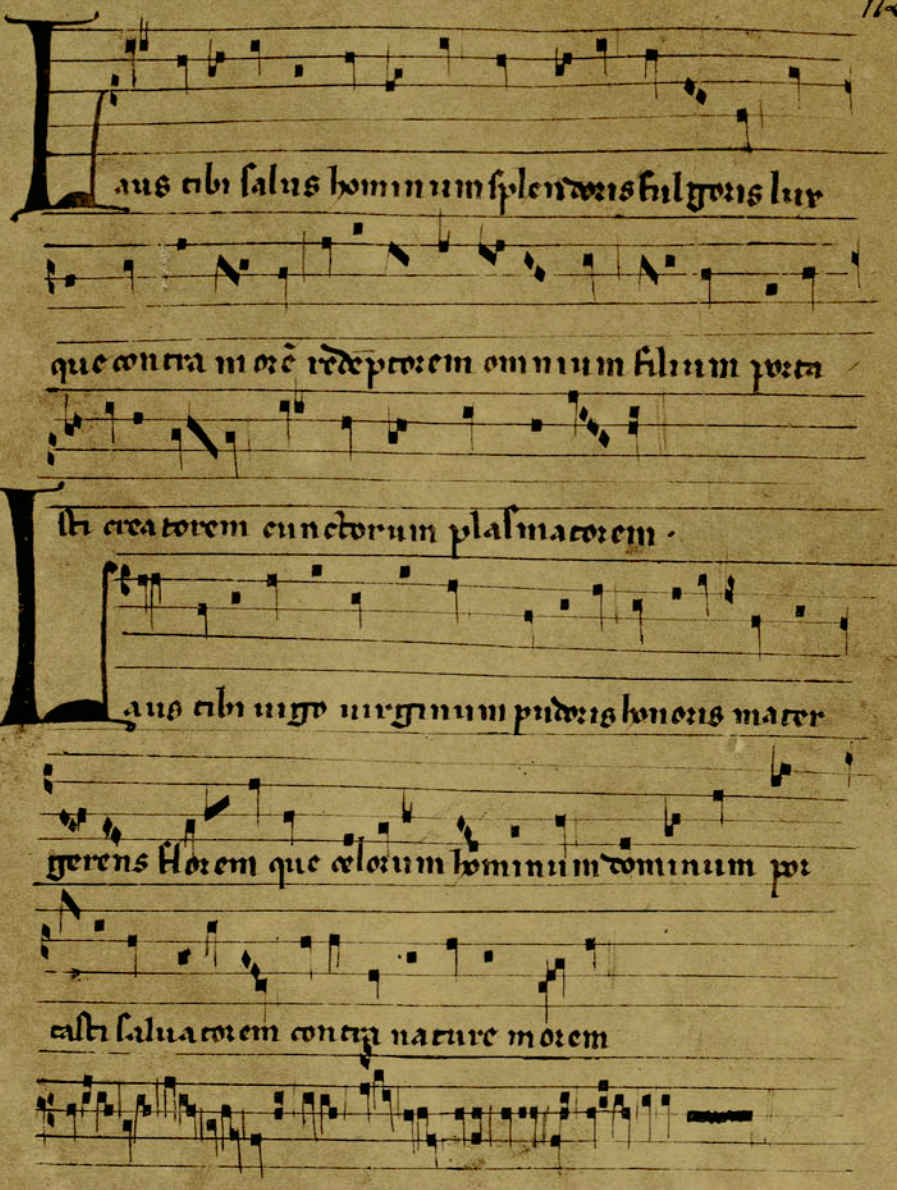
Laus tibi salus hominum splendens fulgens lux
que contra mortem redemptorem omnium filium poeta
Isti creatorem cunctorum plasmatorem
Laus tibi virgo virginum pudens honens mater
gerens florem que celorum hominum dominum pi
casti saluatorem contra nature morem

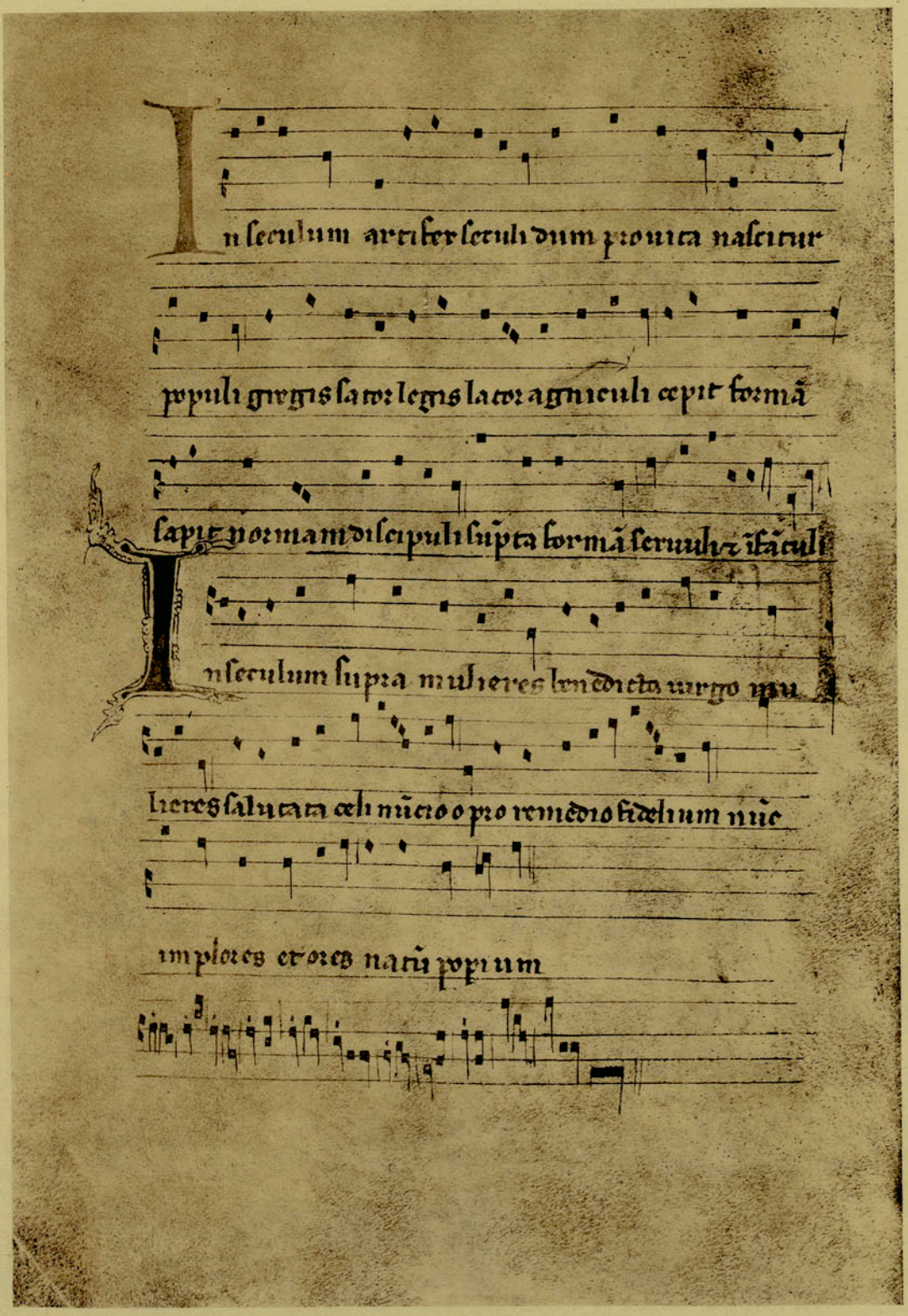

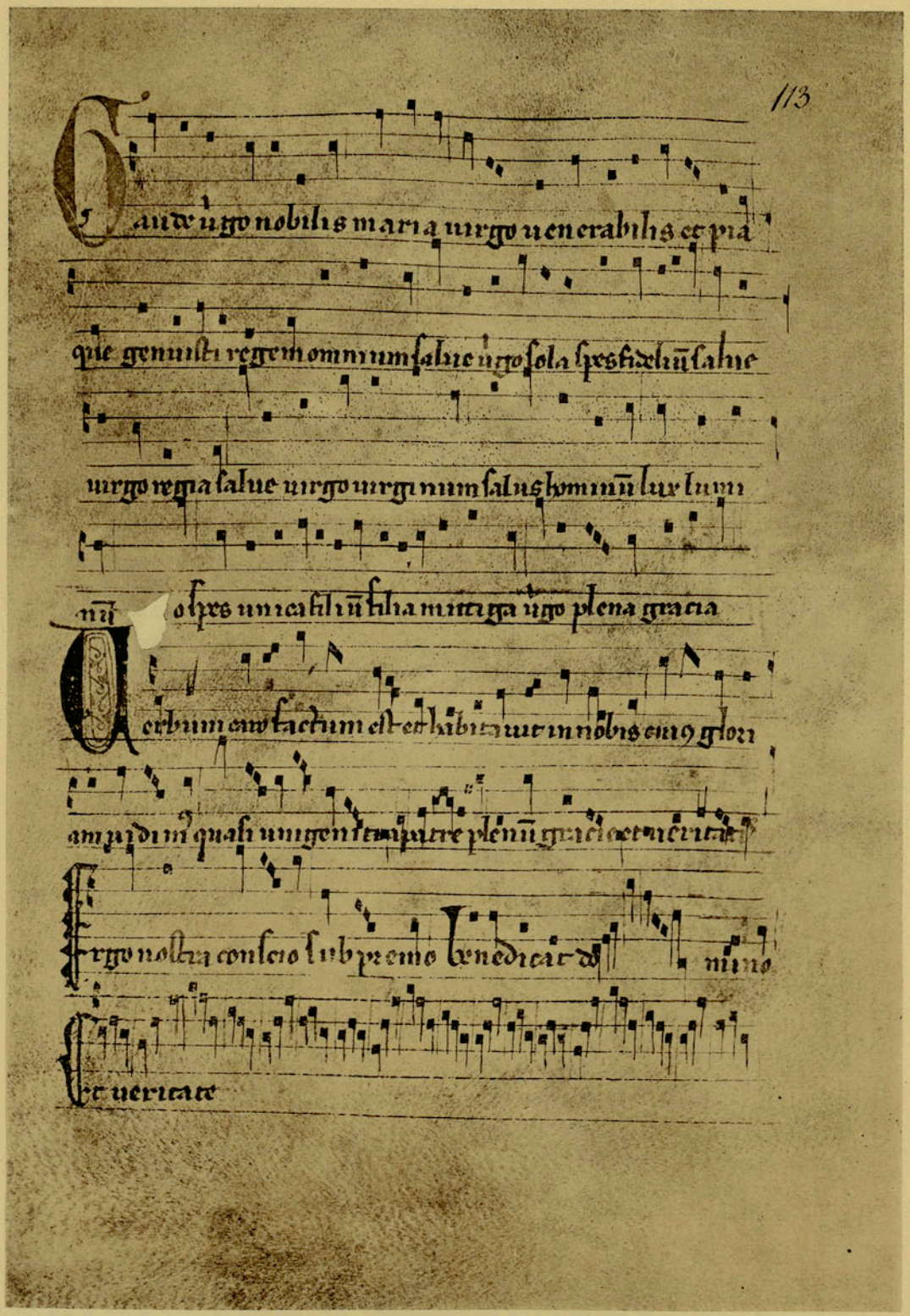
Gaude virgo nobilis maria virgo venerabilis et pia
que genuisti regem omnium salue virgo sola speciosa inter salue
virgo regia salue virgo virginum salus hominum lux lucis
mi[illegible]o spes una cum filio tuo filia mitis ga virgo plena gratia
Verbum caro factum est et habitavit in nobis ego glori
am vidi in quasi unigeniti a patre pleni gratie et veritatis
Virgo nostra conscio supremo benedicat do mino
et veritate

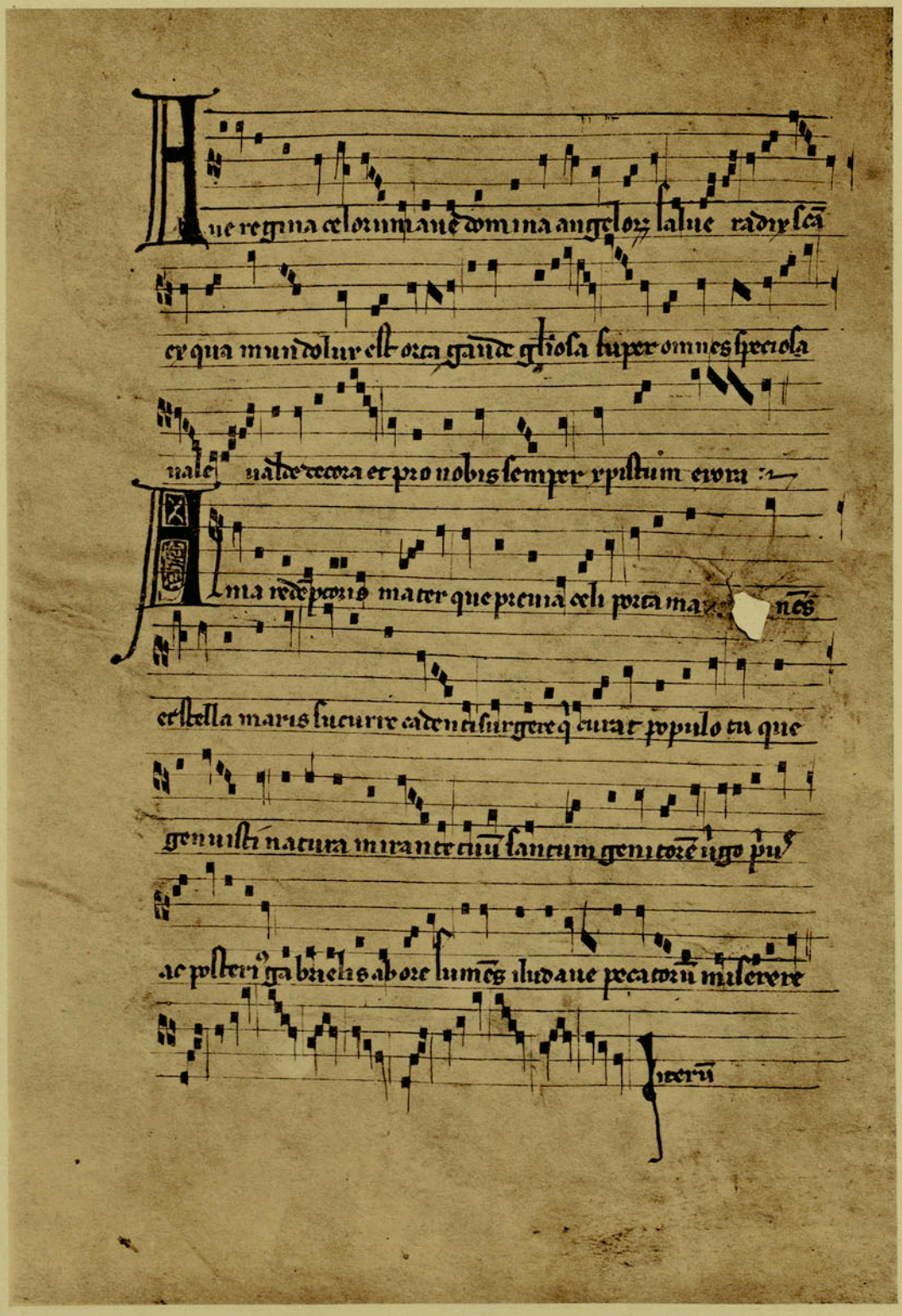

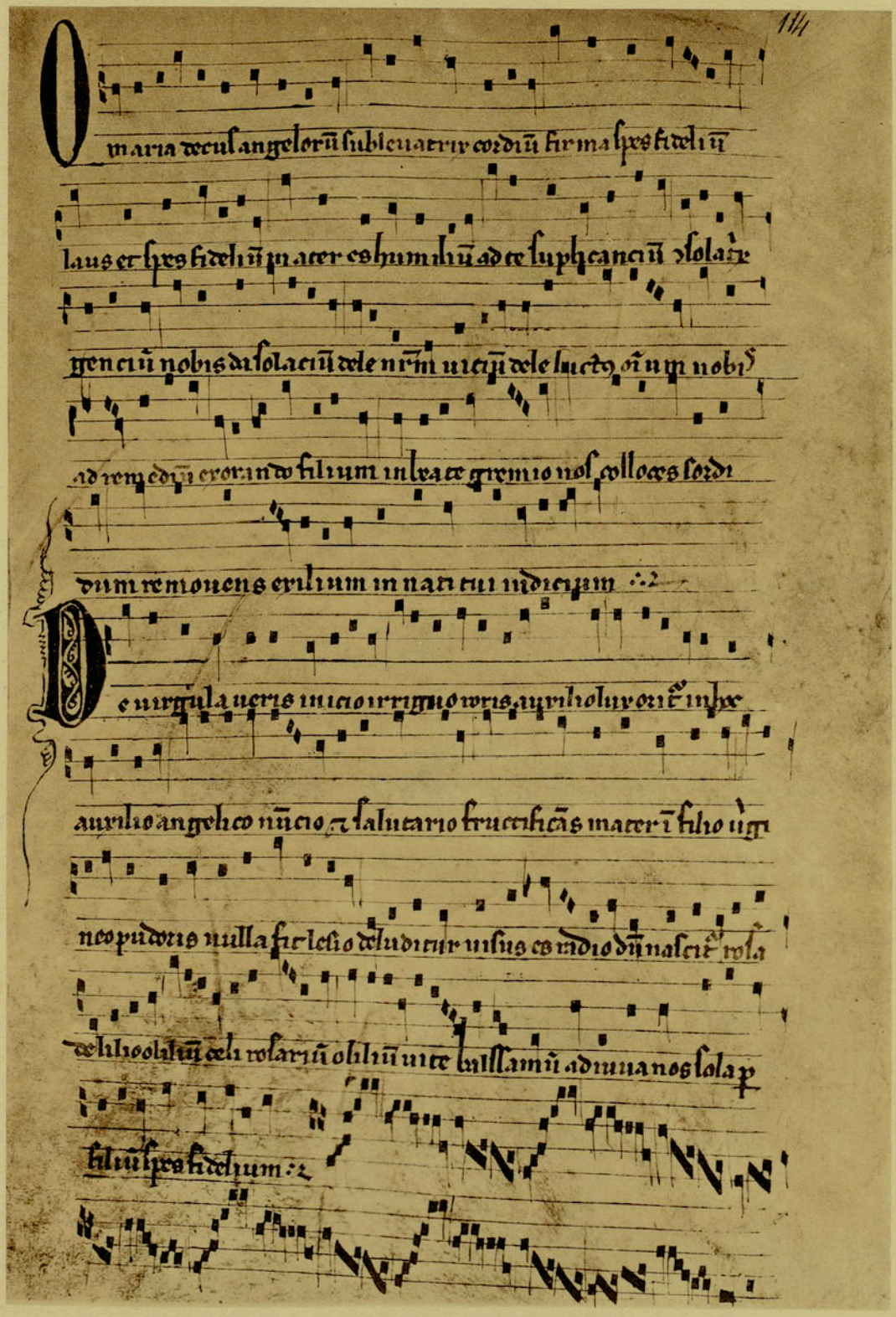

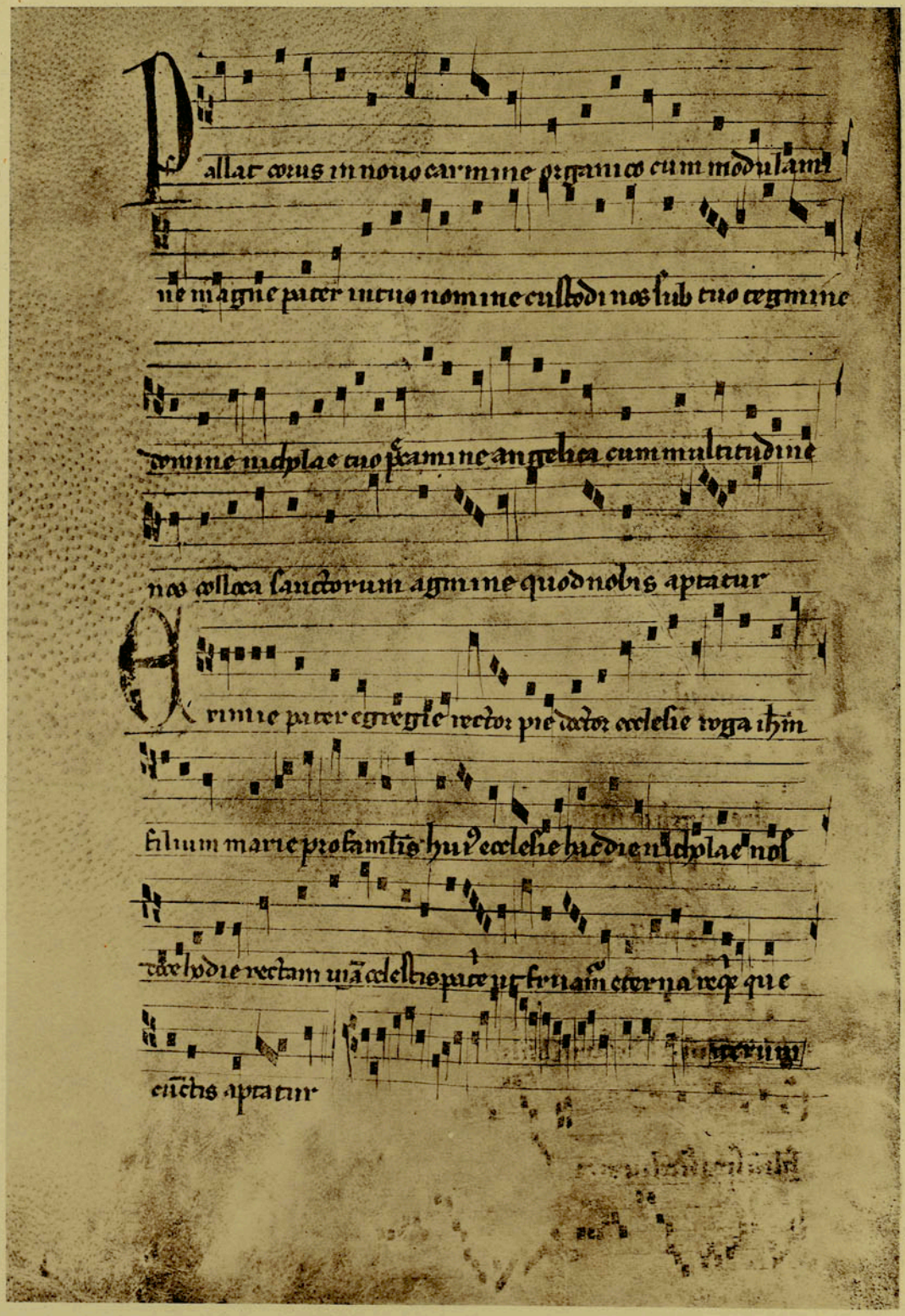
allat ceus in nouo carmine organico cum modulami
ne magne pater uictus nomine custodi nos sub tuo regimine
mine michaelae tuo examine angelica cum multitudine
nos ollaca sanctorum agmine quod nobis aptatur
rimine pater egregie rector prelator ecclesie tuga ihm
filium marie profamtis huius ecclesie hodie michaelae nos
cae hodie rectam uiam celestis pacis ut frui am eterna requie
erum
ctis aptatur

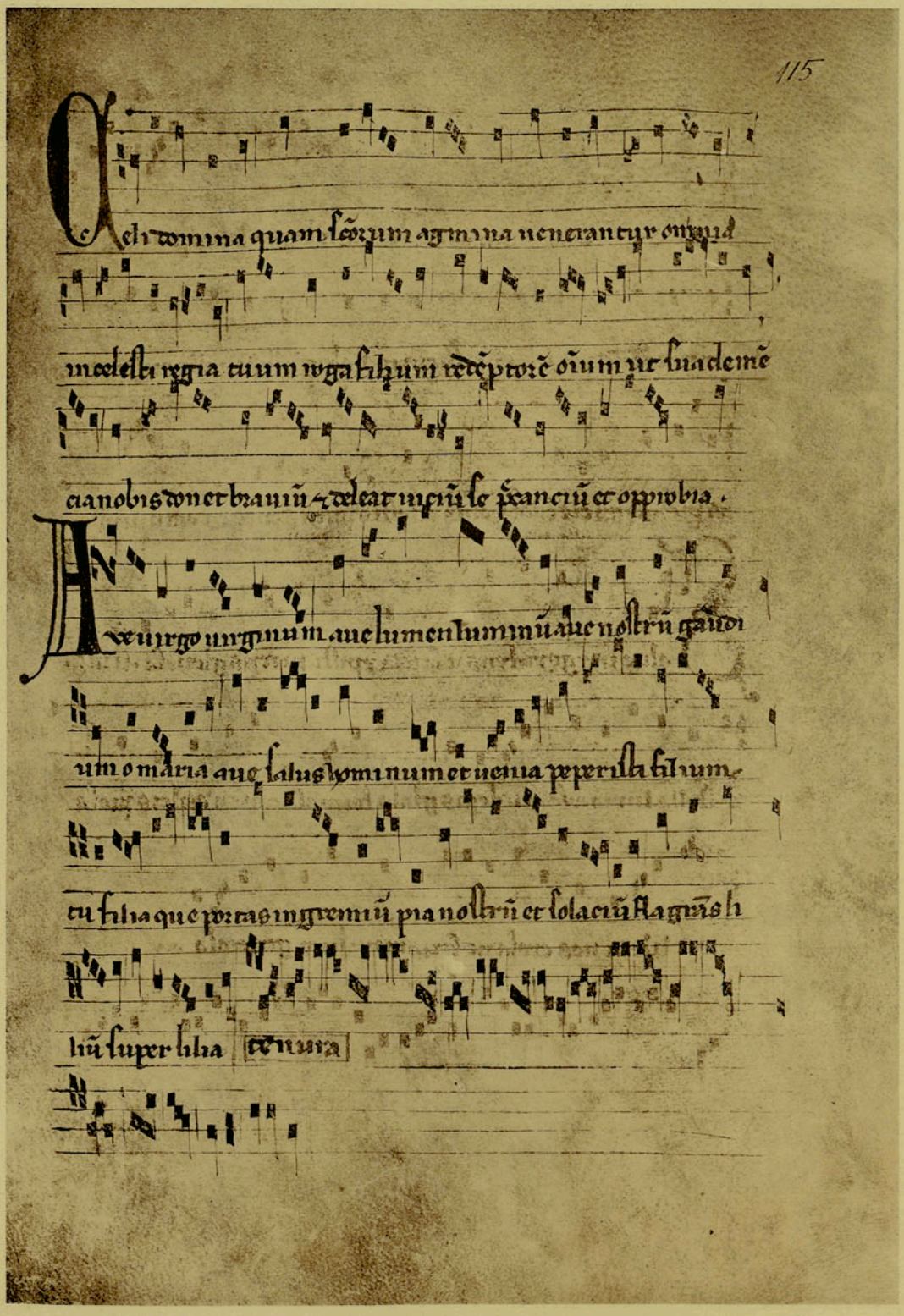

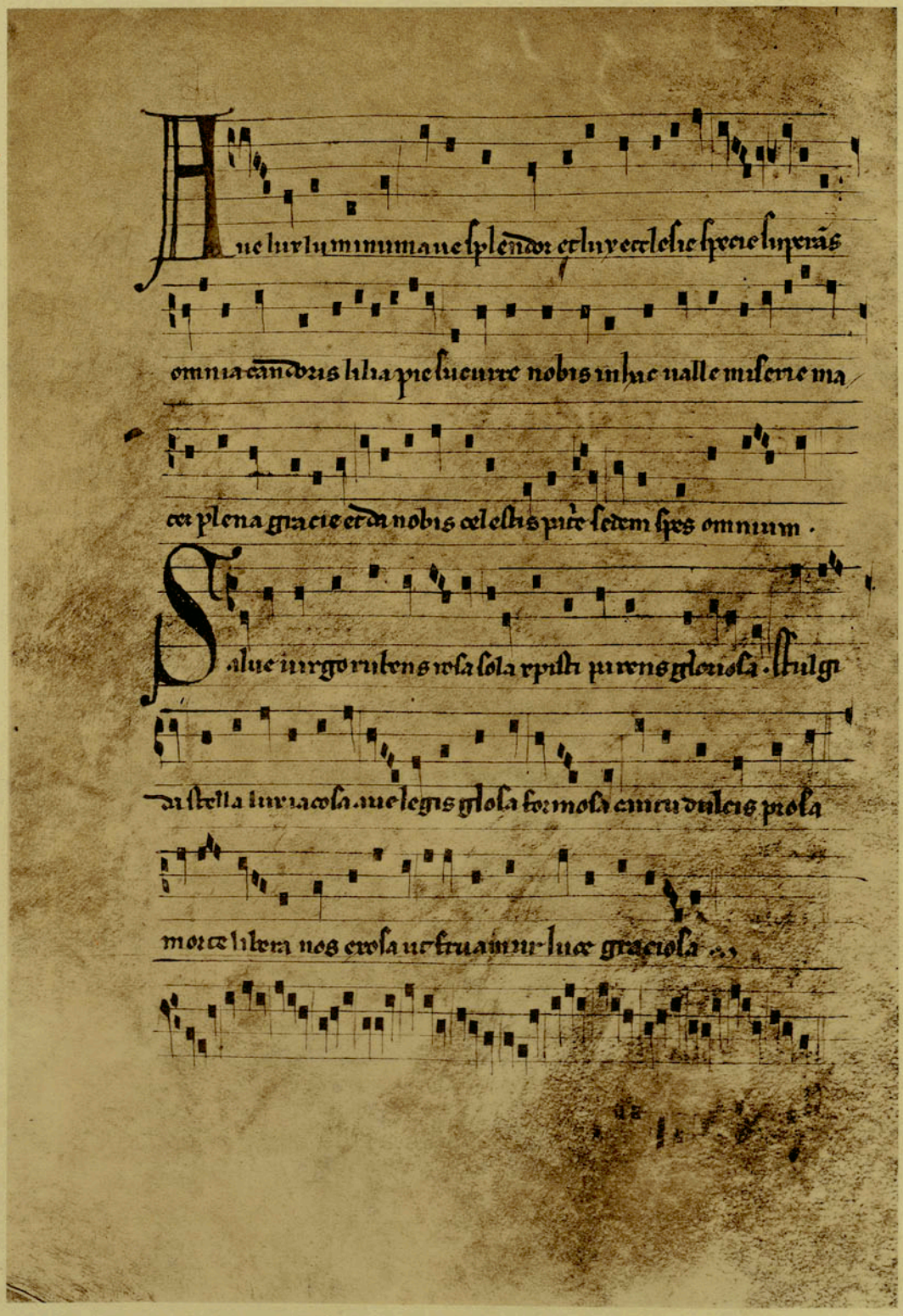

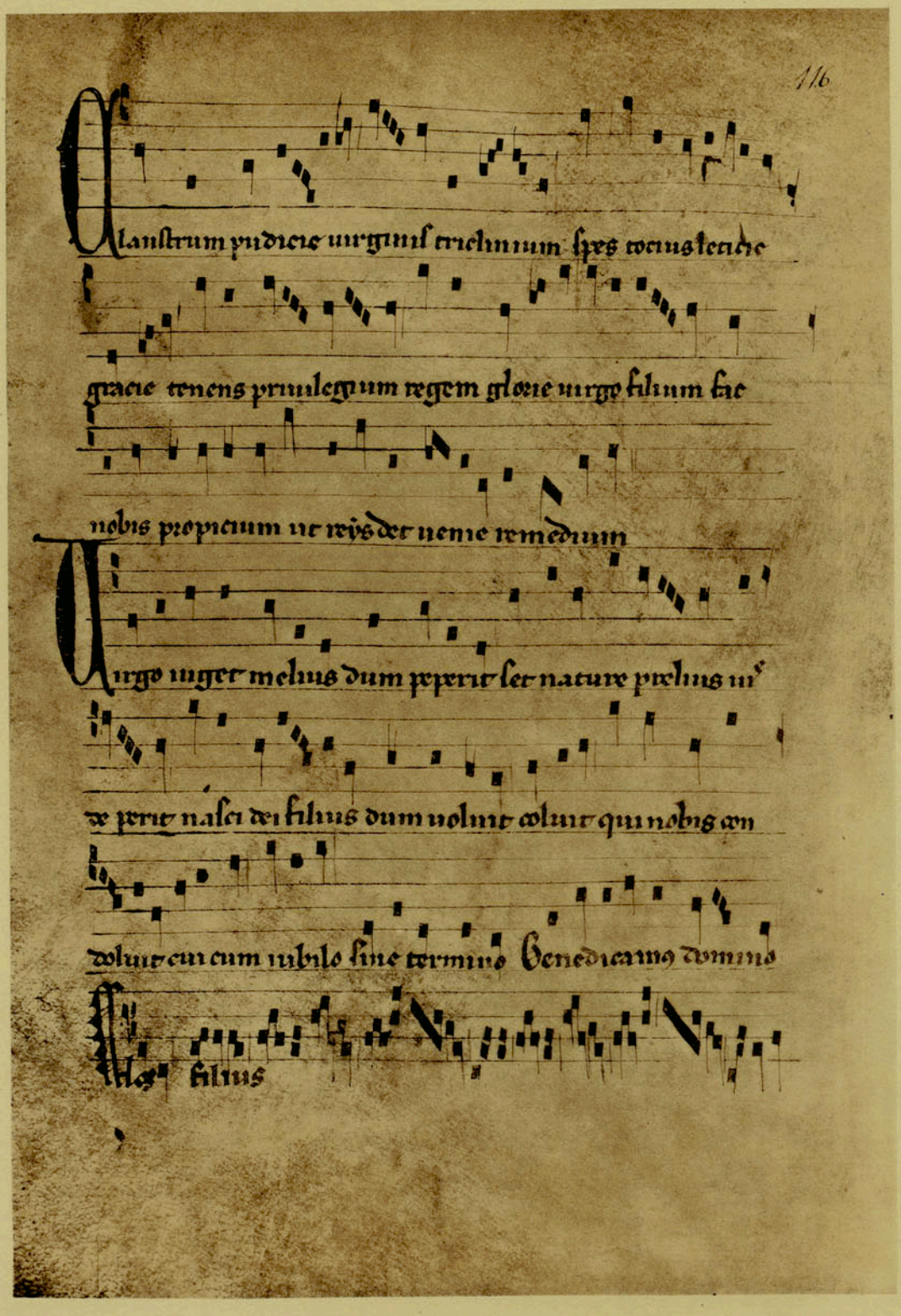
Clanstrum pudicie virginis trichinium spes vocis teneo
gracie tenens primilegium regem gloie virgo filium hic
nobis propicium ut revs det veniie remedium
Virgo virget melius dum peperit set nature prelius ut
re peperit nasci dei filius dum nolunt colunt qui nobis om
nolunt eum cum nubilo sine termino Benedicamus dominus
filius

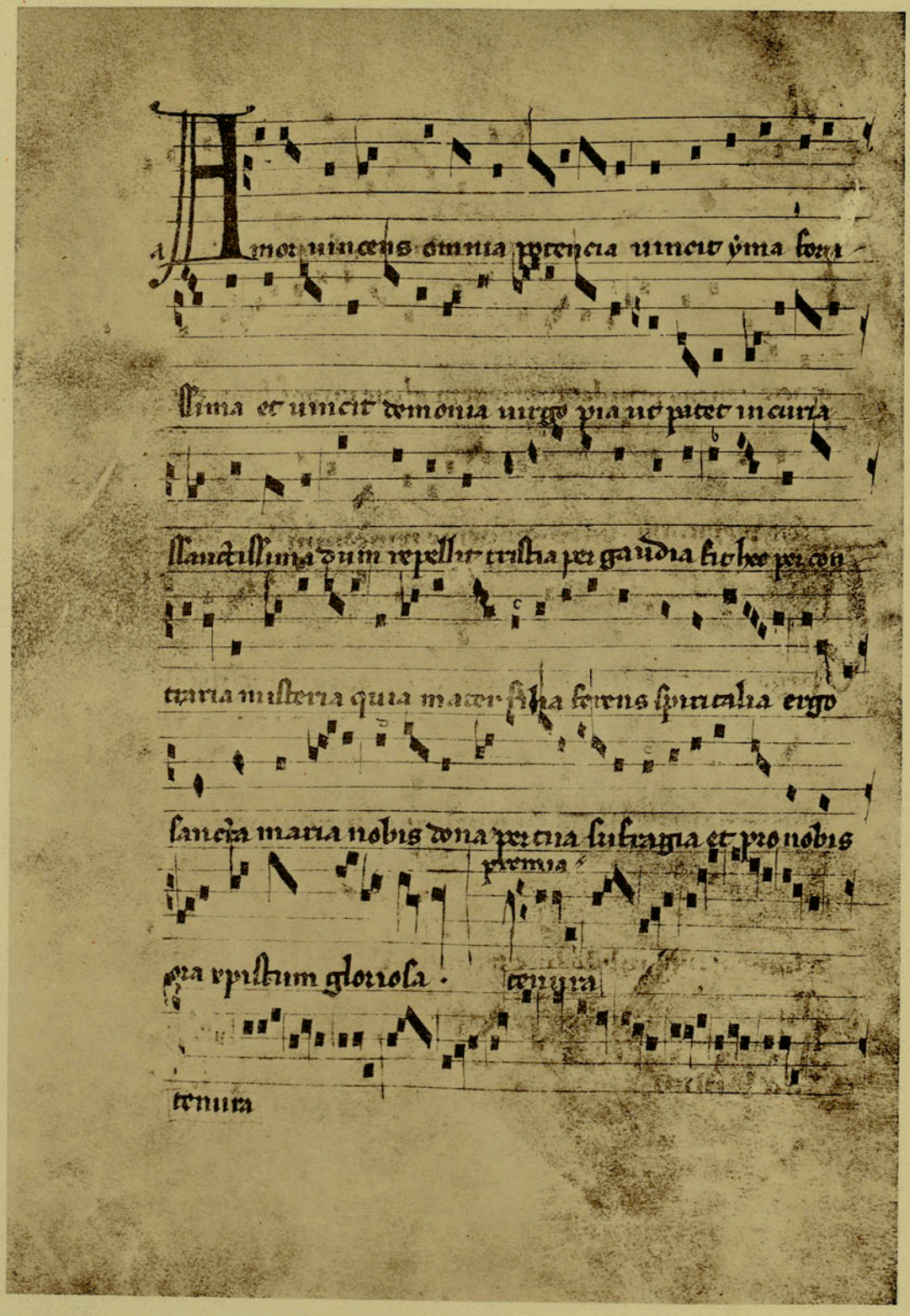

a Amor uincens omnia potencia uincit ÿma fori-

ssima et uincit demonia uirgo pia ut patet in curia

ssanctissima dum repellit tristia per gaudia fit hec per con

traria misteria quia mater filia ferens spiritalia ergo

sancta maria nobis dona per tua sufragia et pro nobis

premia

ora xpistum gloriosa · tenura

tenura

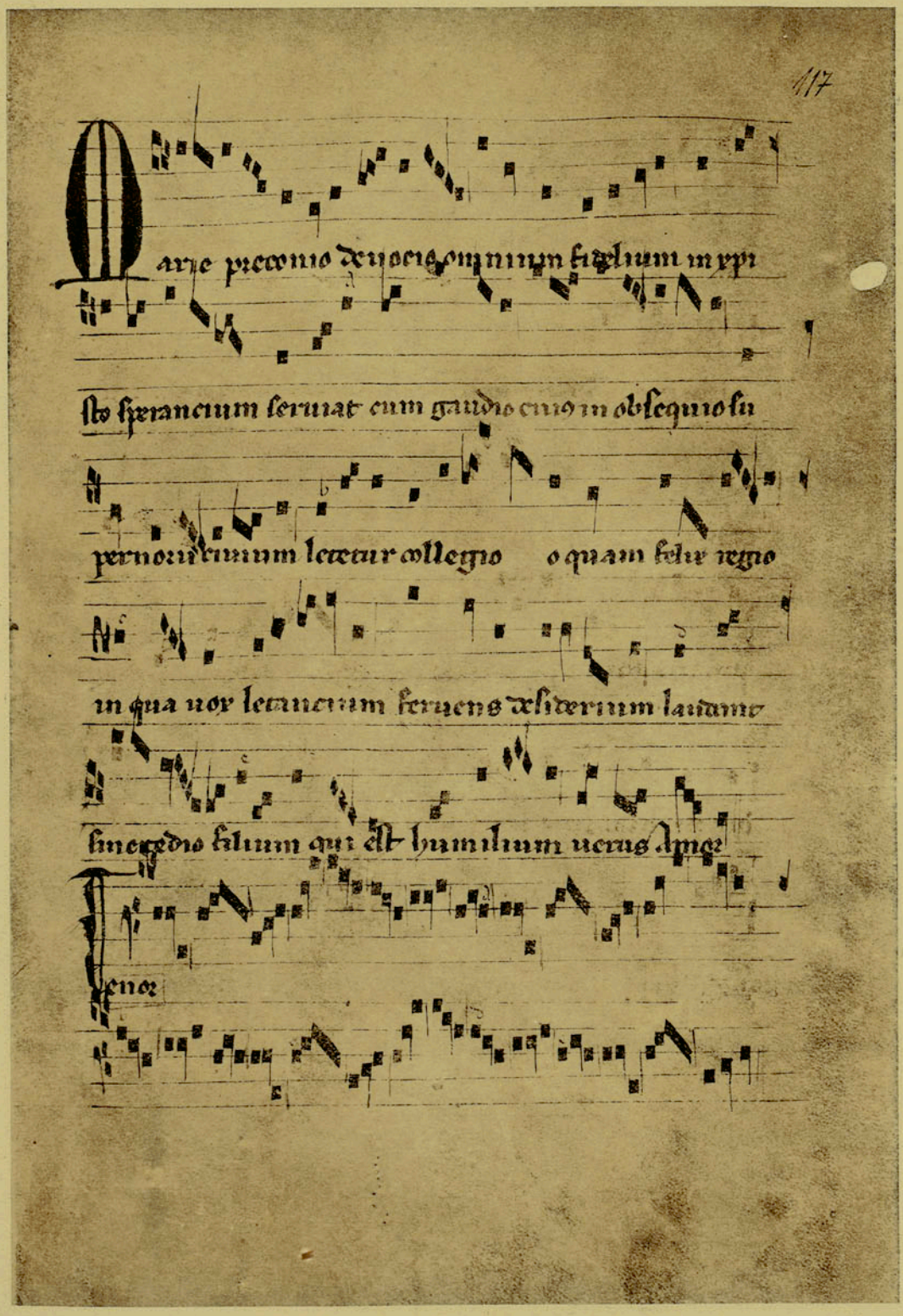

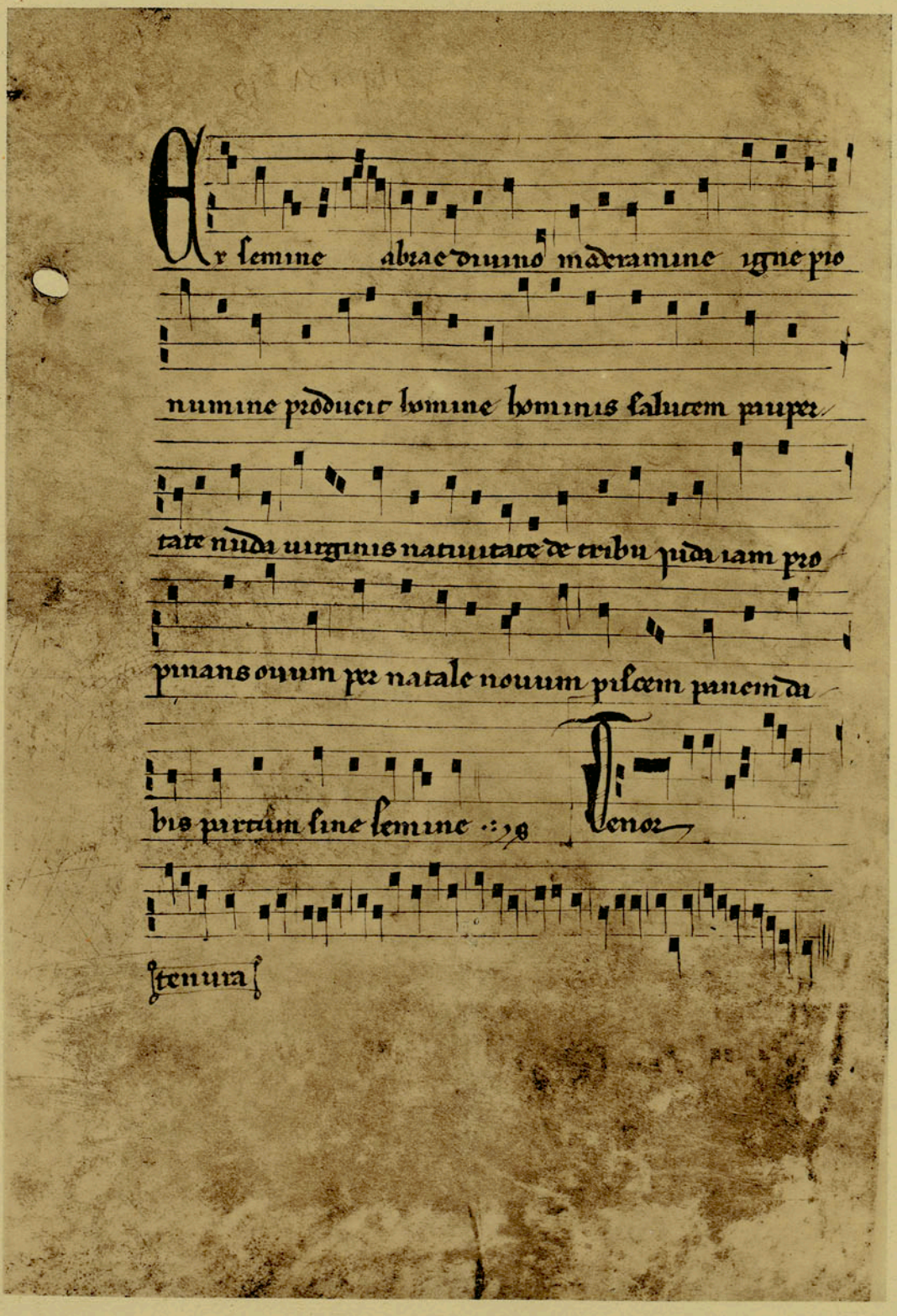
Ar semine abrae diuino maderamine ygne pio
numine producit homine hominis salutem pauper
tate nuda uirginis natiuitate de tribu iudaam pro
pinans ouum pr natale nouum piscem panem di
bis partum sine semine
tenor
tenura

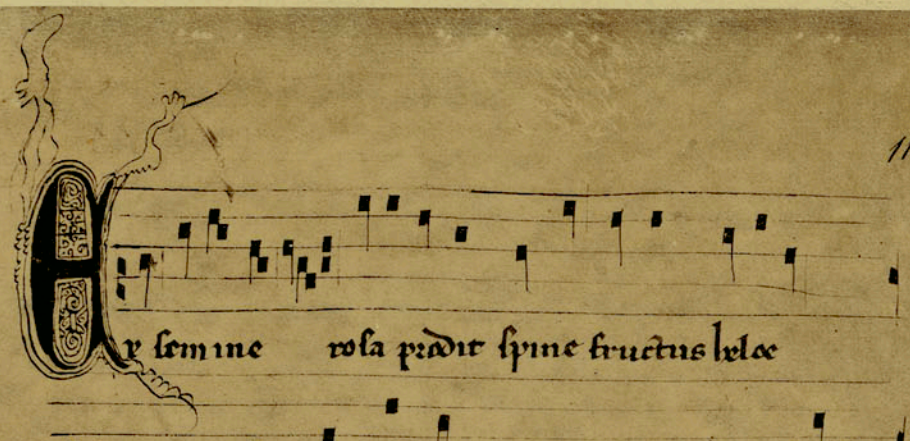

Ex semine rosa prodit spine fructus heloe

heloe austro legitur uirgo propagine nascitur judee

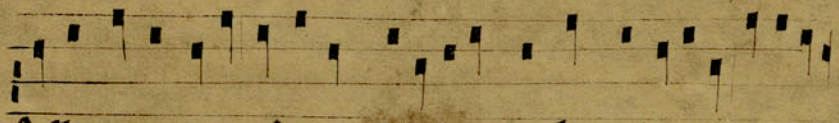

stelle matutine radius exoritur nubis caligine radio

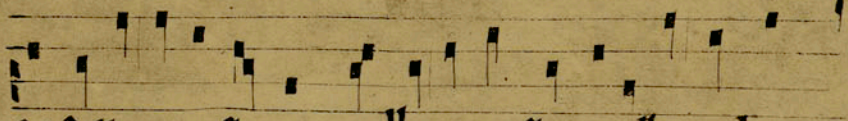

sol stelle petra fluunt melle parit flos puelle uerbum

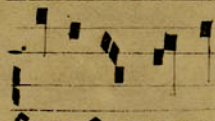

sine semine

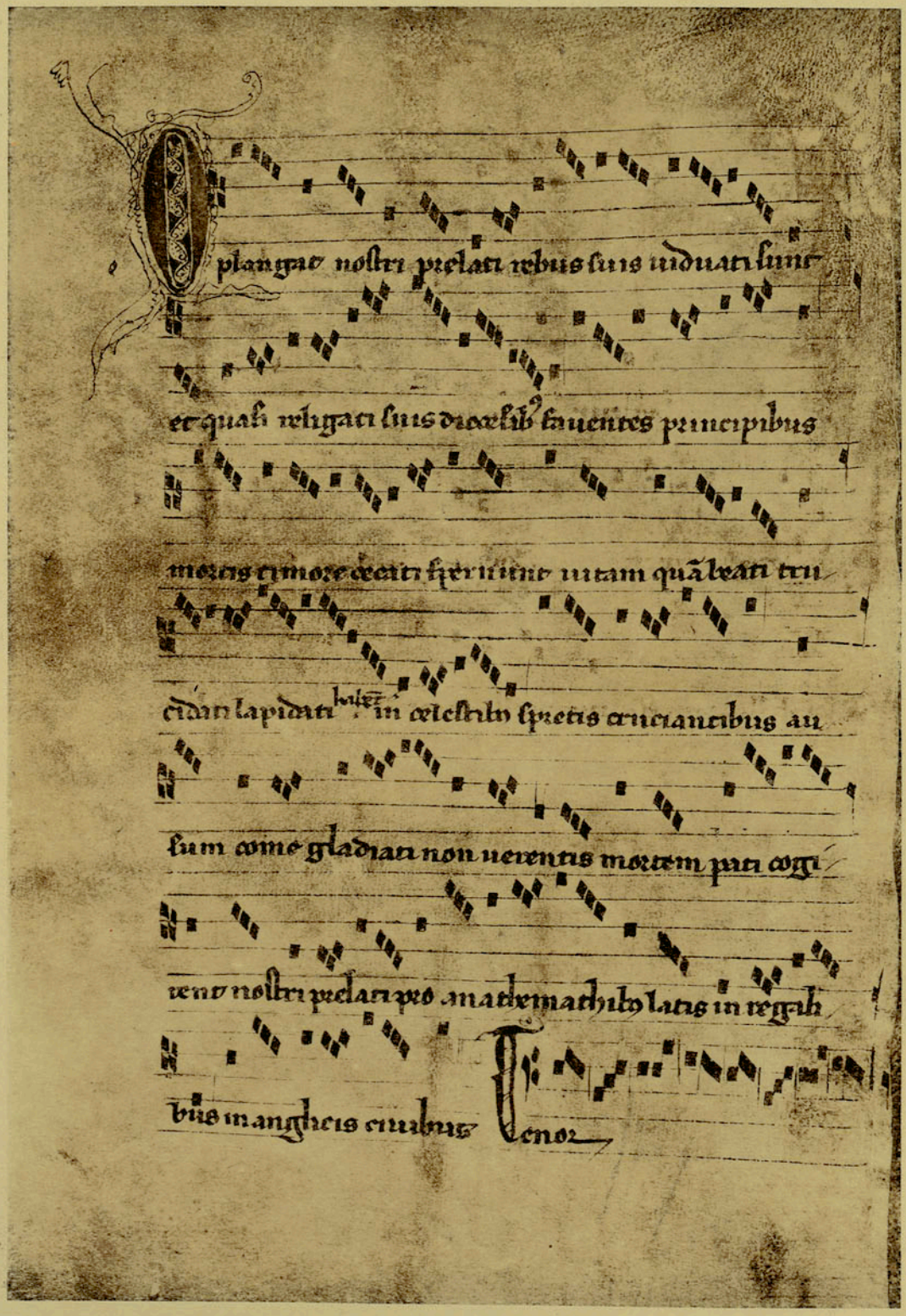

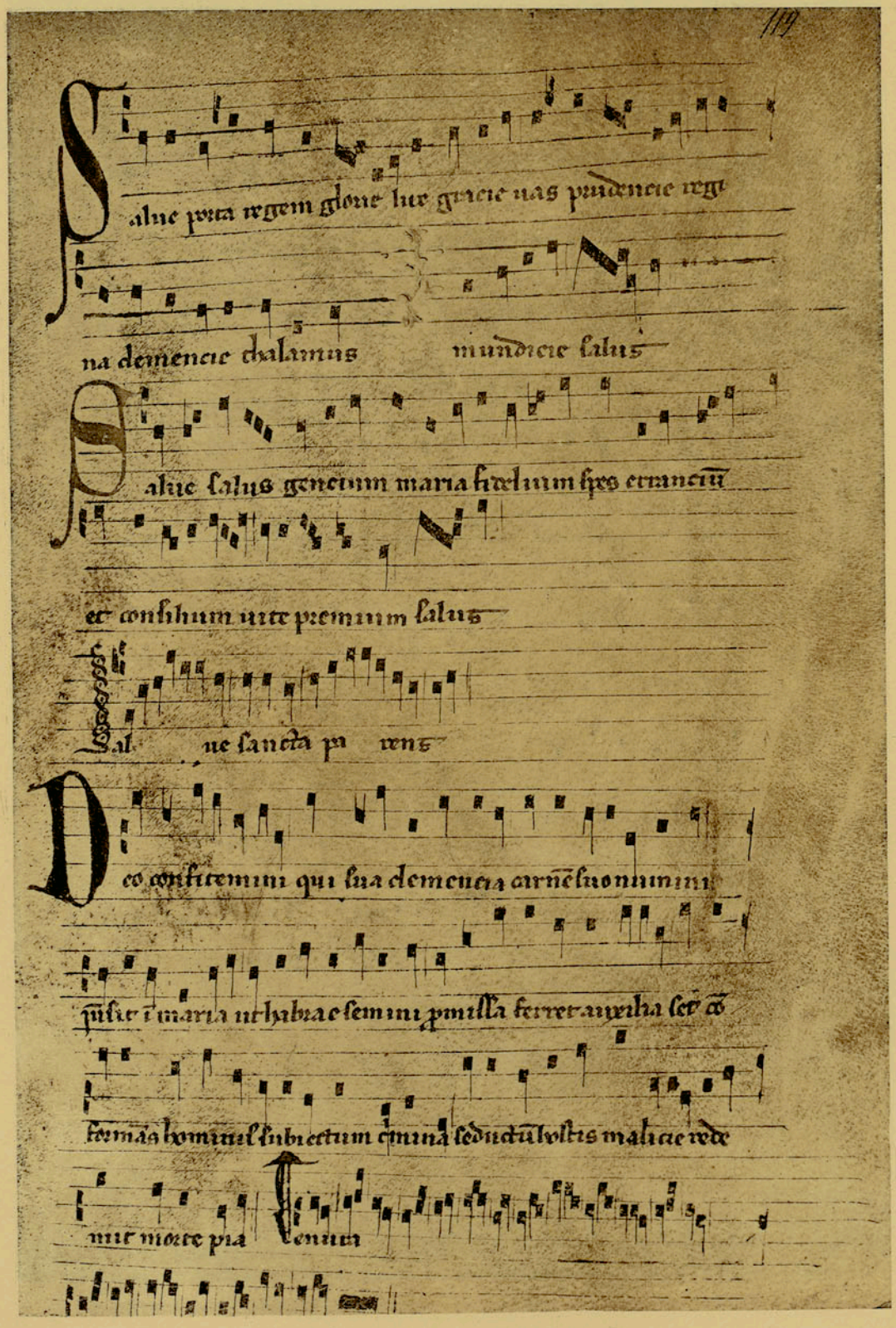
Salue pura regem glorie hec grecie nas pudencie regi
na demencie thalamus mundicie salus
Salue salus gencium maria fidelium spes eternorum
et consilium unte premium salus
Sal ue sancta pu ens
Deo confitemini qui sua demencia carnē suo nomini
sustic i maria ut hubia e semini promissa ferret auxilia sed ō
formas hominū subiectum crimina seducti voltis malicie rede
mit morte pia enium

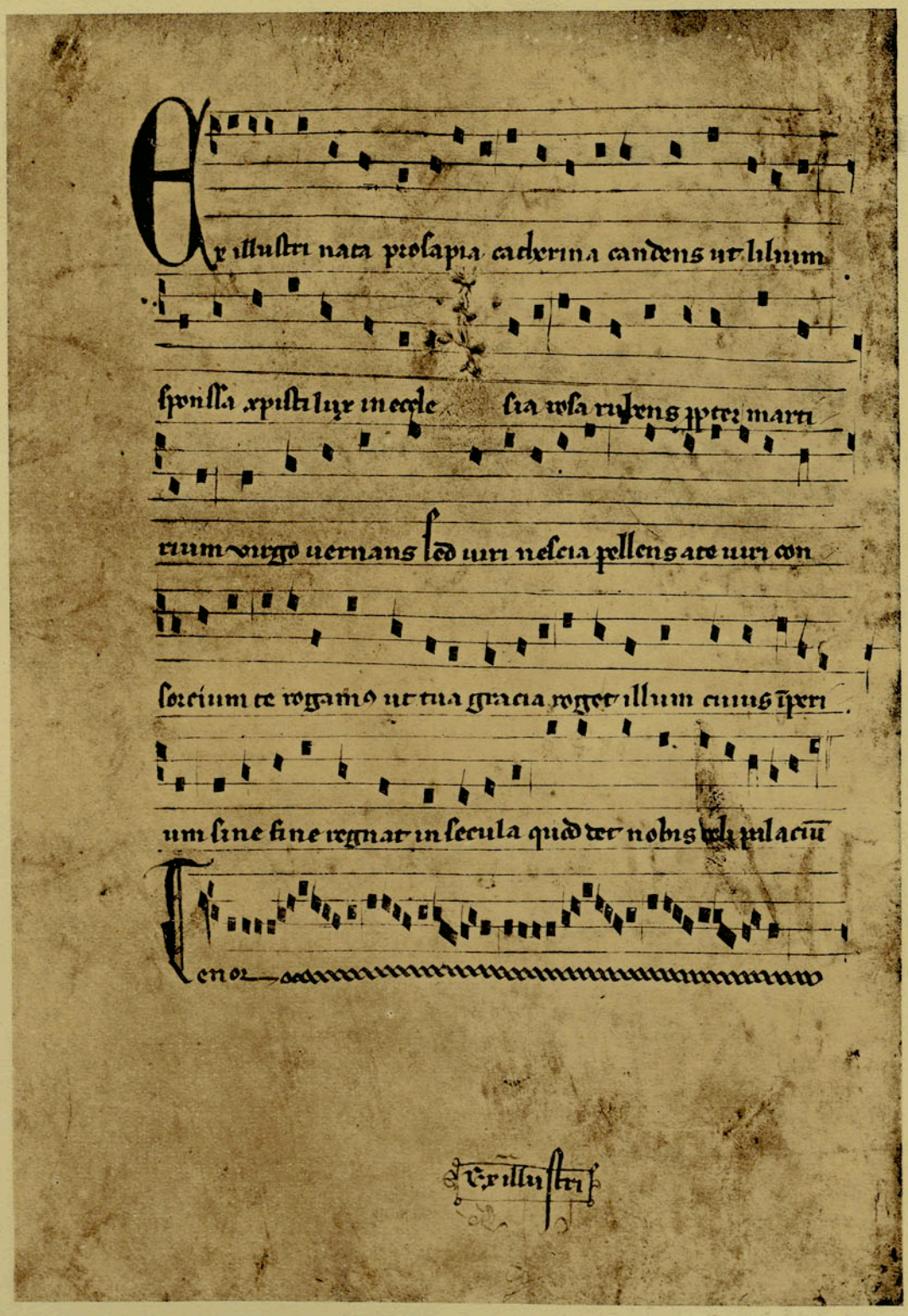

Ex illustri nata prosapia catherina candens ut lilium

sponsa xpisti lux in eccle sia rosa rubens ꝓpter marti

rium virgo uernans sed uiri nescia pellens a te uiri con

sorcium te rogamus ut tua gracia roget illum cuius ĩperi

um sine fine regnat in secula quod det nobis celi palaciũ

Tenor

Ex illustri

Ex illustri nata prosapia catherina candens ut lili

um et nobilis dono mundicie xpillalina gemma lux

uirginum sponsa xpisti et lux in ecclesia rosa rubens

ppter martirium Virgo fulgens et nobilissima et deuī

cens falsa sophismata bonos docēs et uiri nescia fit re

sidens in dei gloria

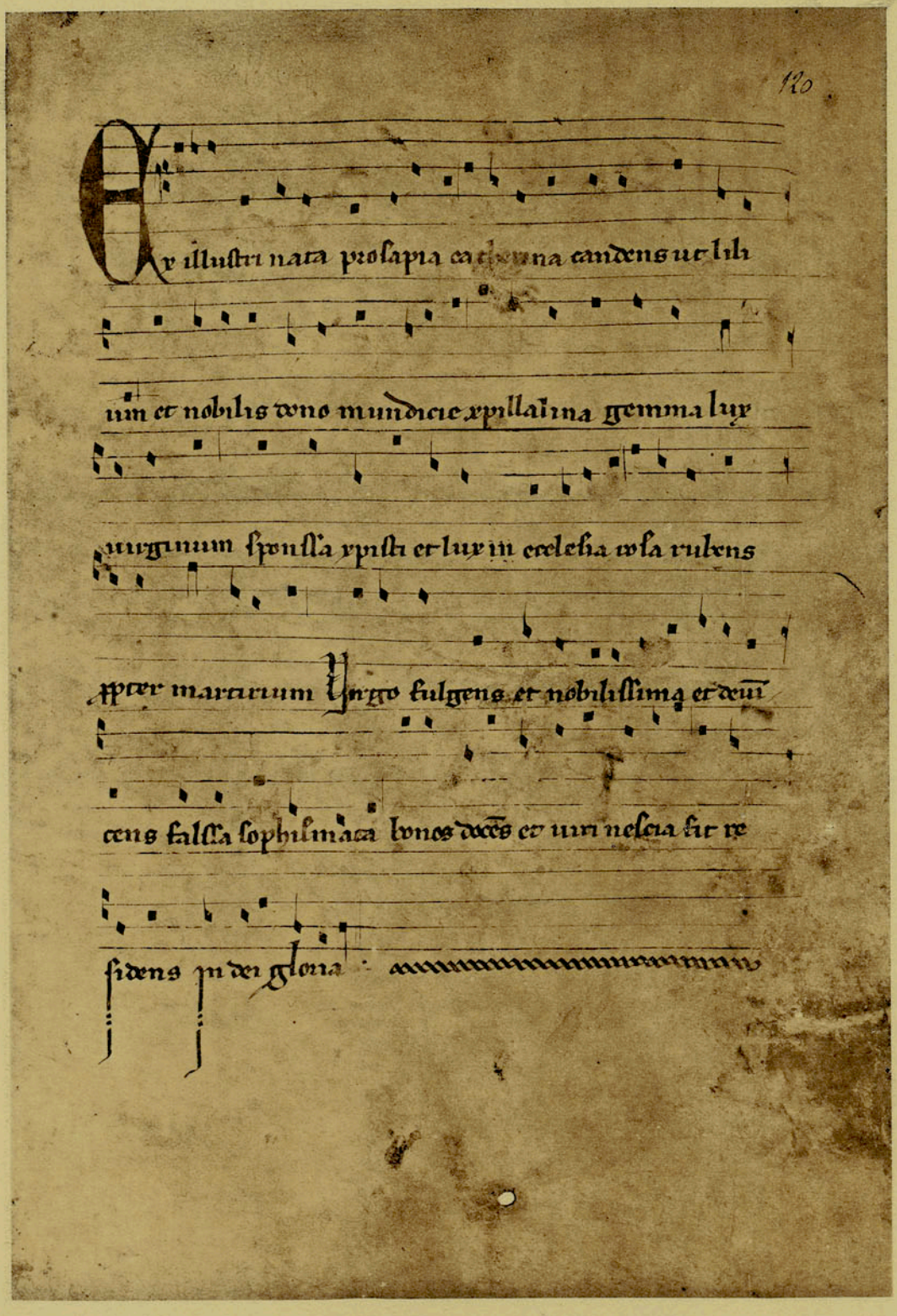

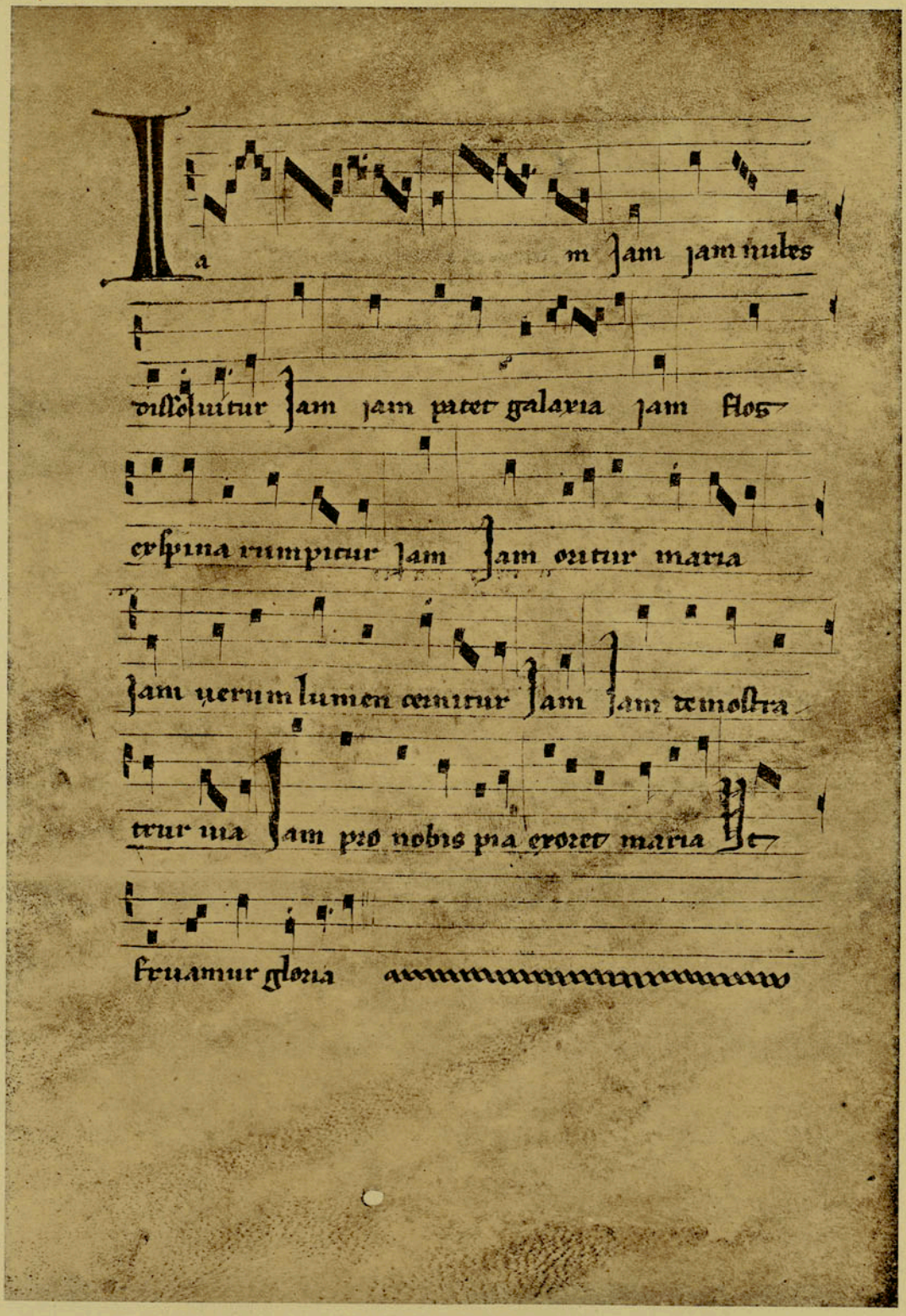
Iam iam nubes
dissoluitur iam iam pater galaxia iam flos
erspina rumpitur iam iam oritur maria
iam uerum lumen emitur iam iam demostra
tur nia iam pro nobis pia exoret maria
fruamur gloria

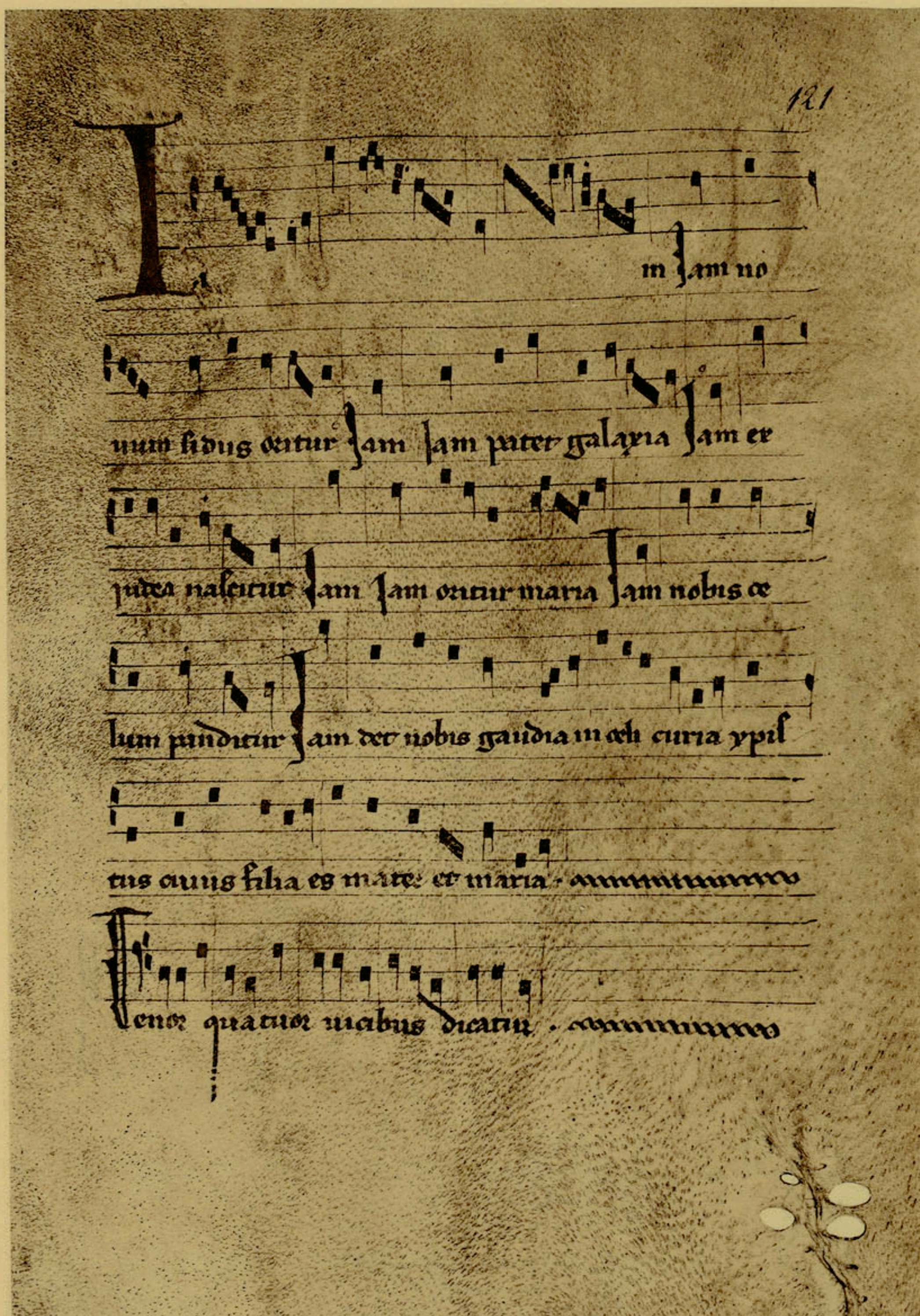
121

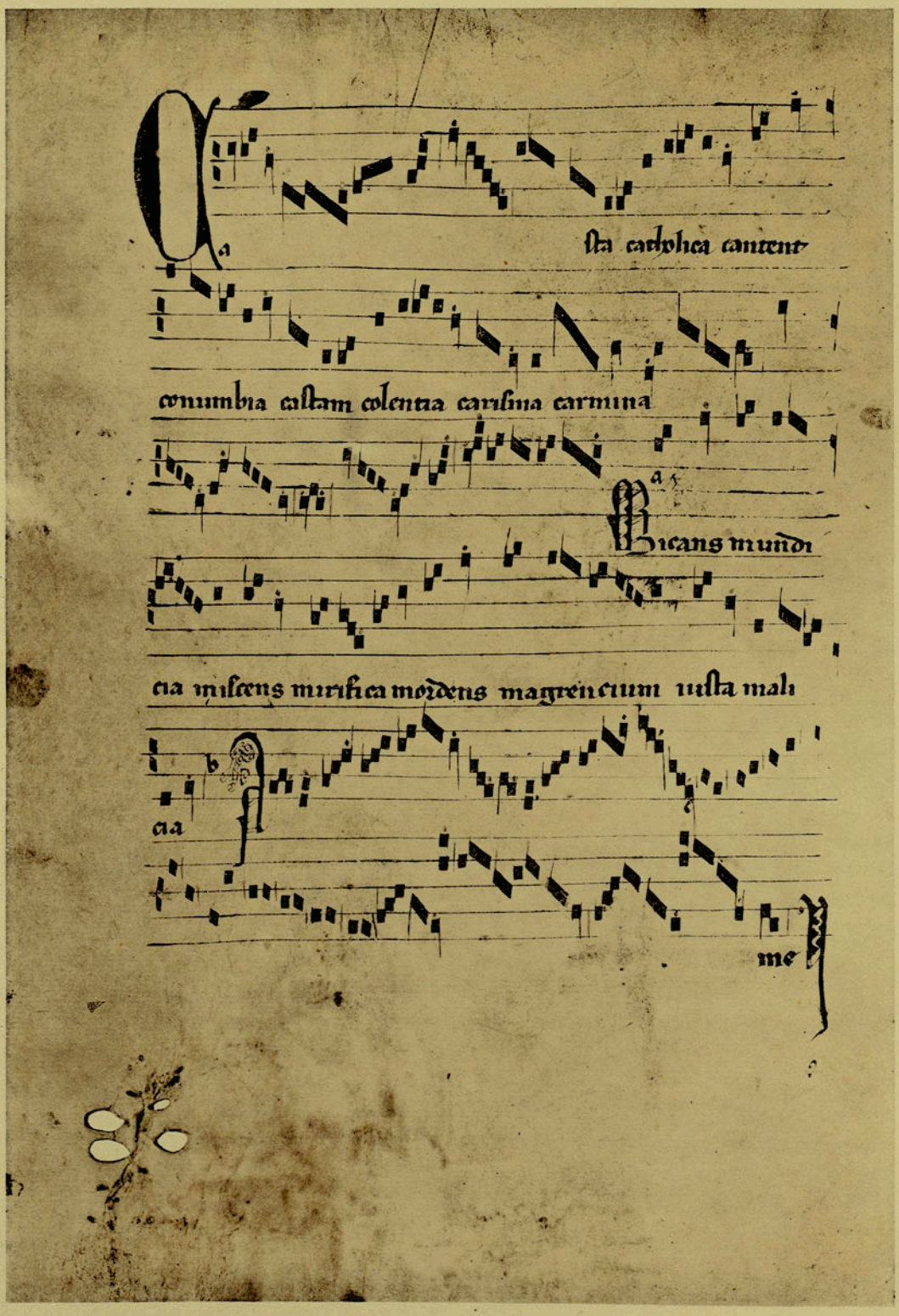
Ca
sta catholica cantent
conumbia castam colentia carisma carmina
Micans mundi
cia miscens mirifica mordens magrencium iusta mali
cia
me

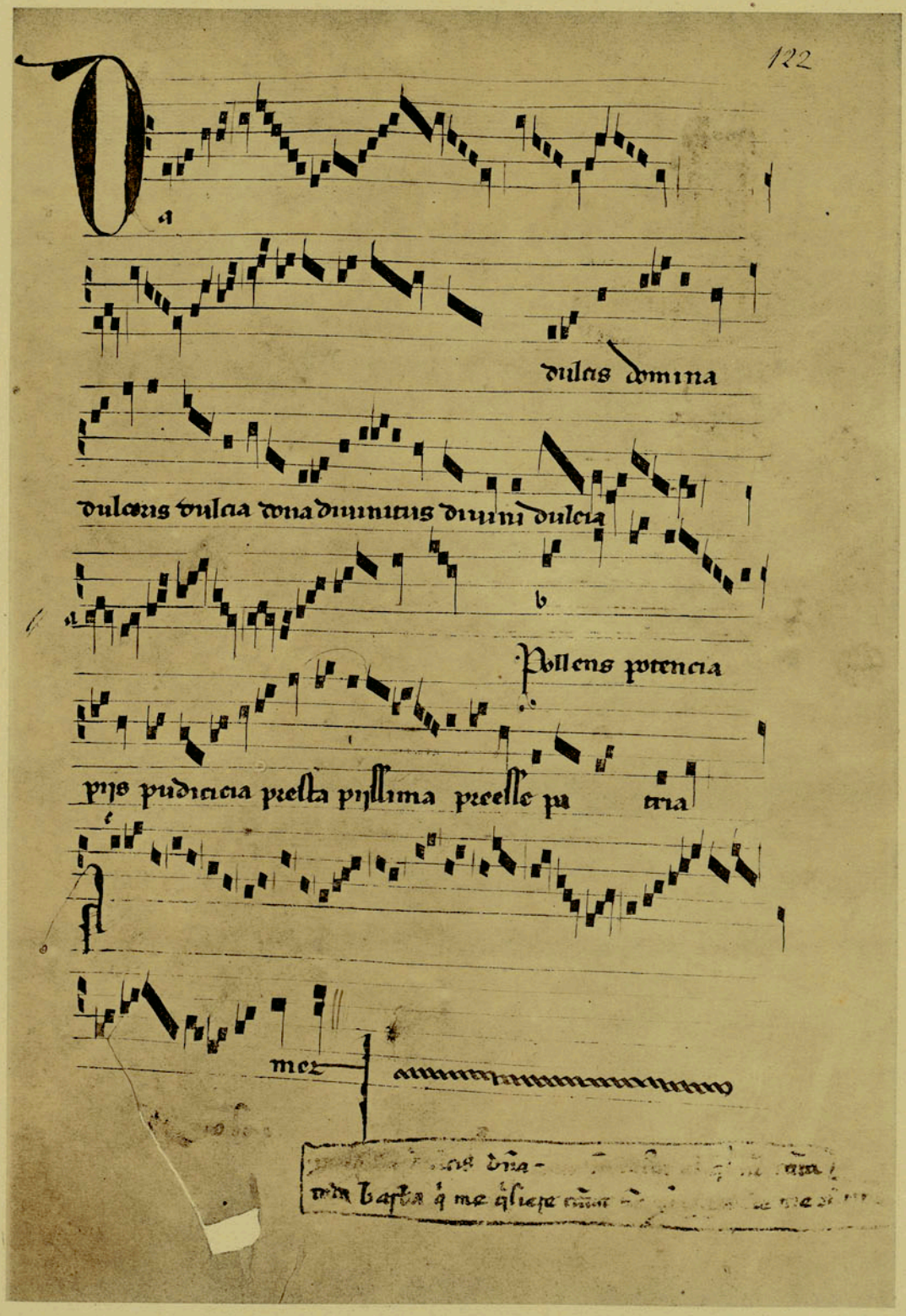
dulcis domina
dulcoris dulcia dona diuinitus diuini dulcia
Pollens potencia
pijs pudicicia presta pijssima preesse pa tria
mer

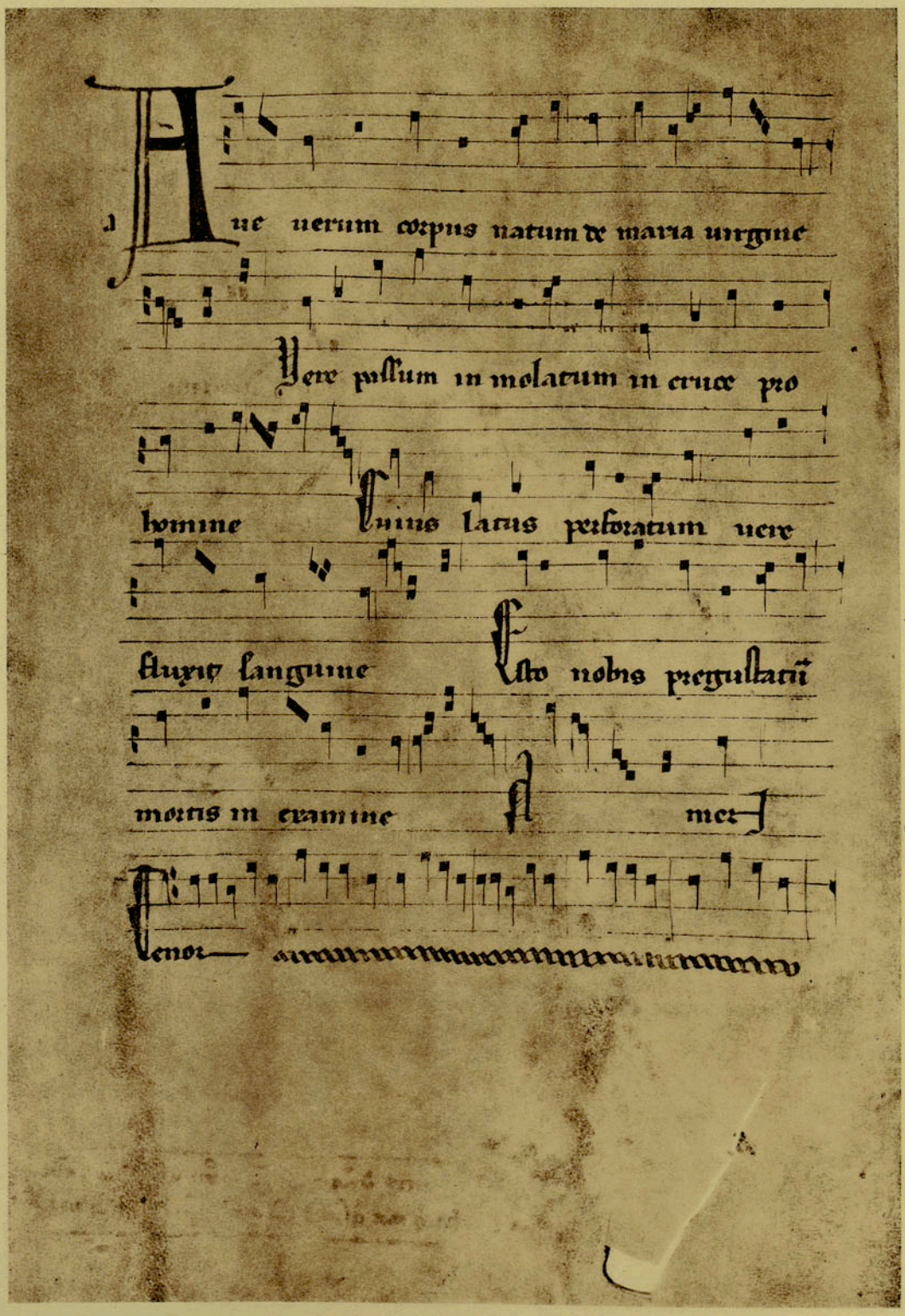
Aue uerum corpus natum de maria uirgine
Vere passum in molatum in cruce pro
homine Cuius latus perforatum uere
fluxit sanguine Esto nobis pregustatū
mortis in examine mei
Tenor

A Aue uera caro xpisti que in cruce

pependisti quando patri tu dixisti ut quid me

dereliquisti Salue sancta caro dei per quā

salui fiunt rei seruum tuum redemisti dum

in cruce pependisti A me

Tenor

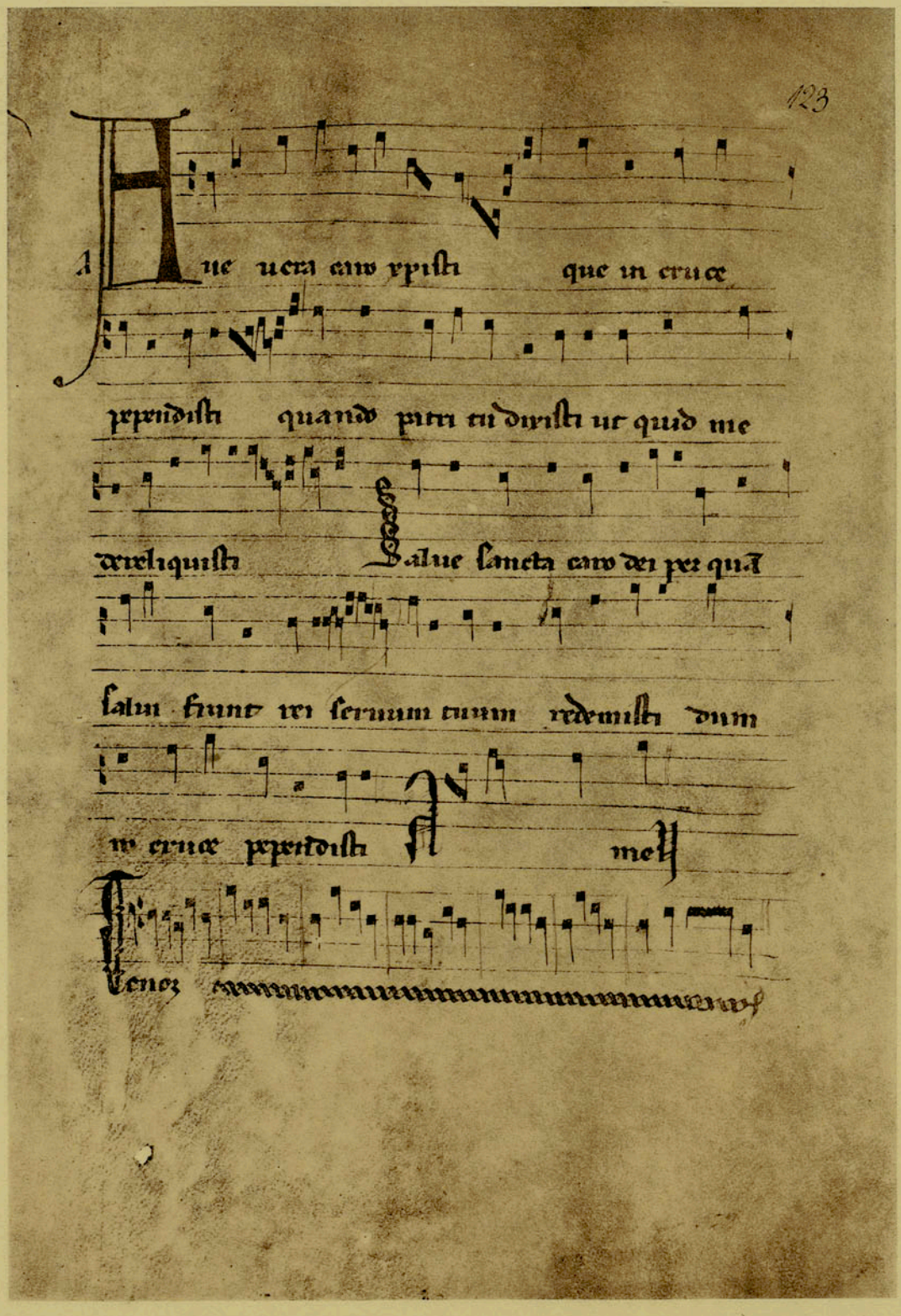

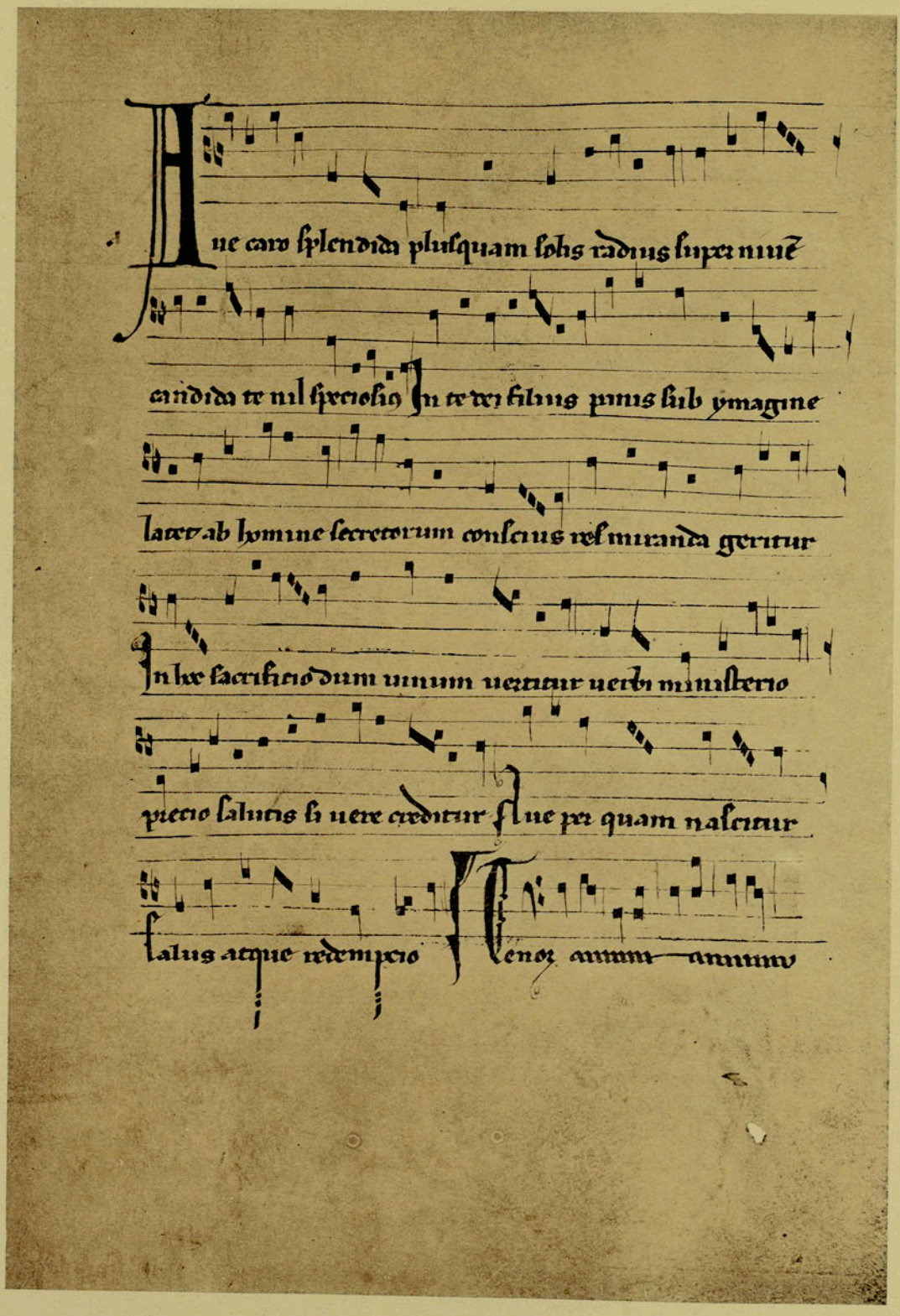

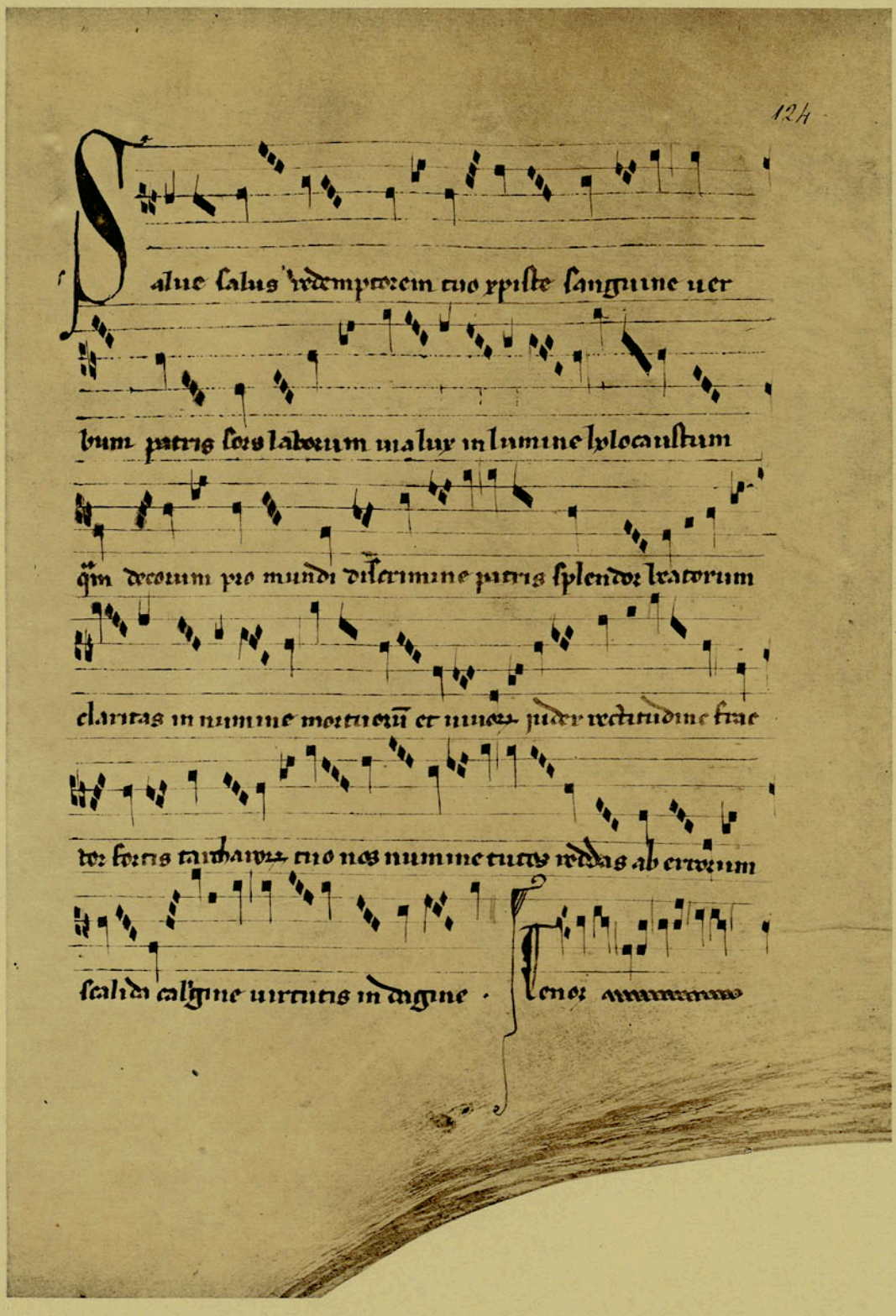
Salue salus redemptorem tuo xpiste sanguine uer
bum patris sors laborum malux in lumine holocaustum
qm decorum pro mundi discrimine patris splendor ceatorum
clamas in numine mortuorū et nuncz iudex redemptionis fine
tu sortis turbamur tuo nos numine tutus redas ab errorum
scalida caligine uirtutis in dignine . enor

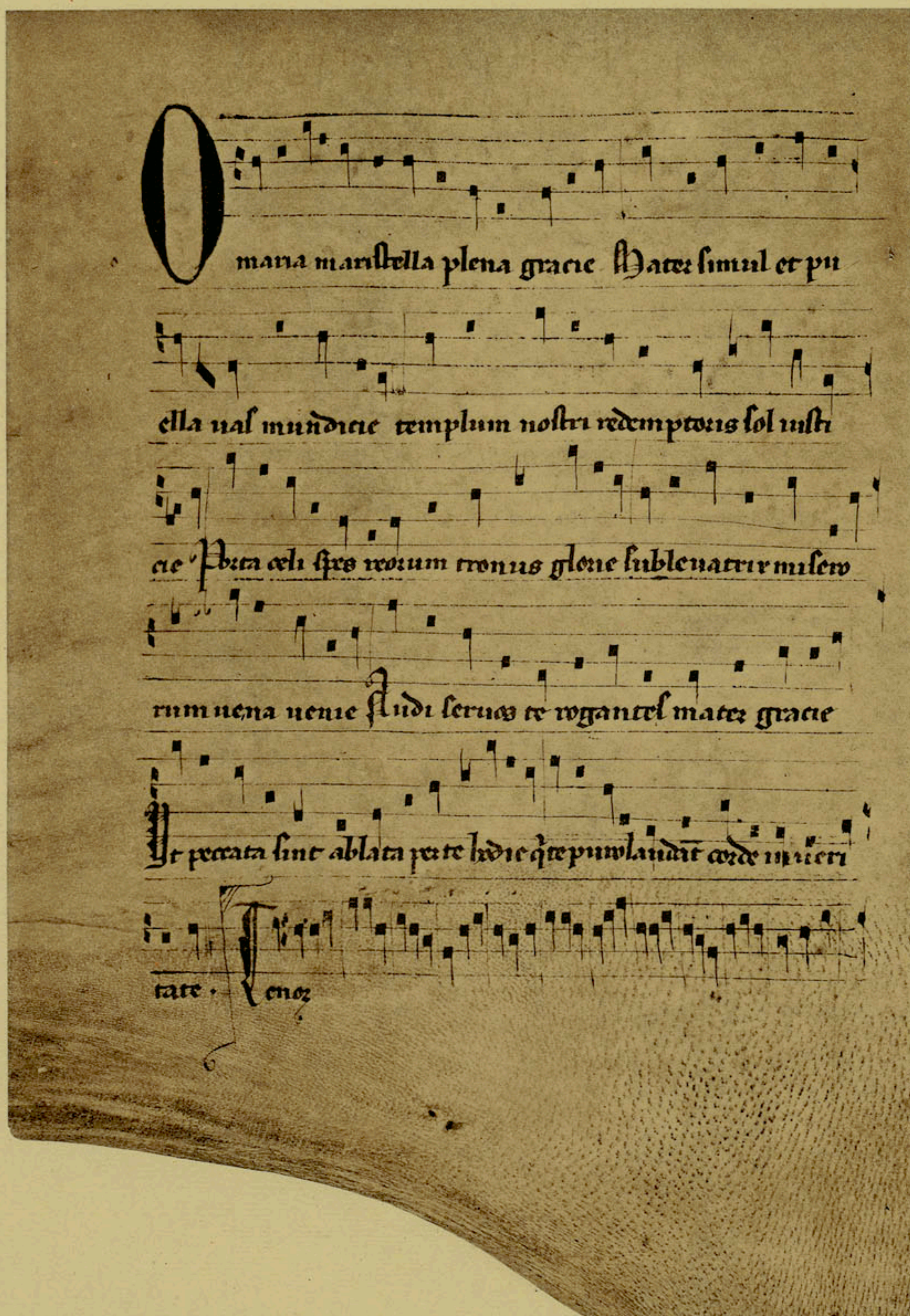
O maria marisstella plena gracie Mater simul et pu
ella vas mundicie templum nostri redemptoris sol iusti
cie Porta celi spes reorum tronus glorie sublevatrix misero
rum vena venie Audi servos te rogantes mater gracie
Ut peccata sint ablata per te hodie qui te puro laudant corde in veri
tate. Tenor

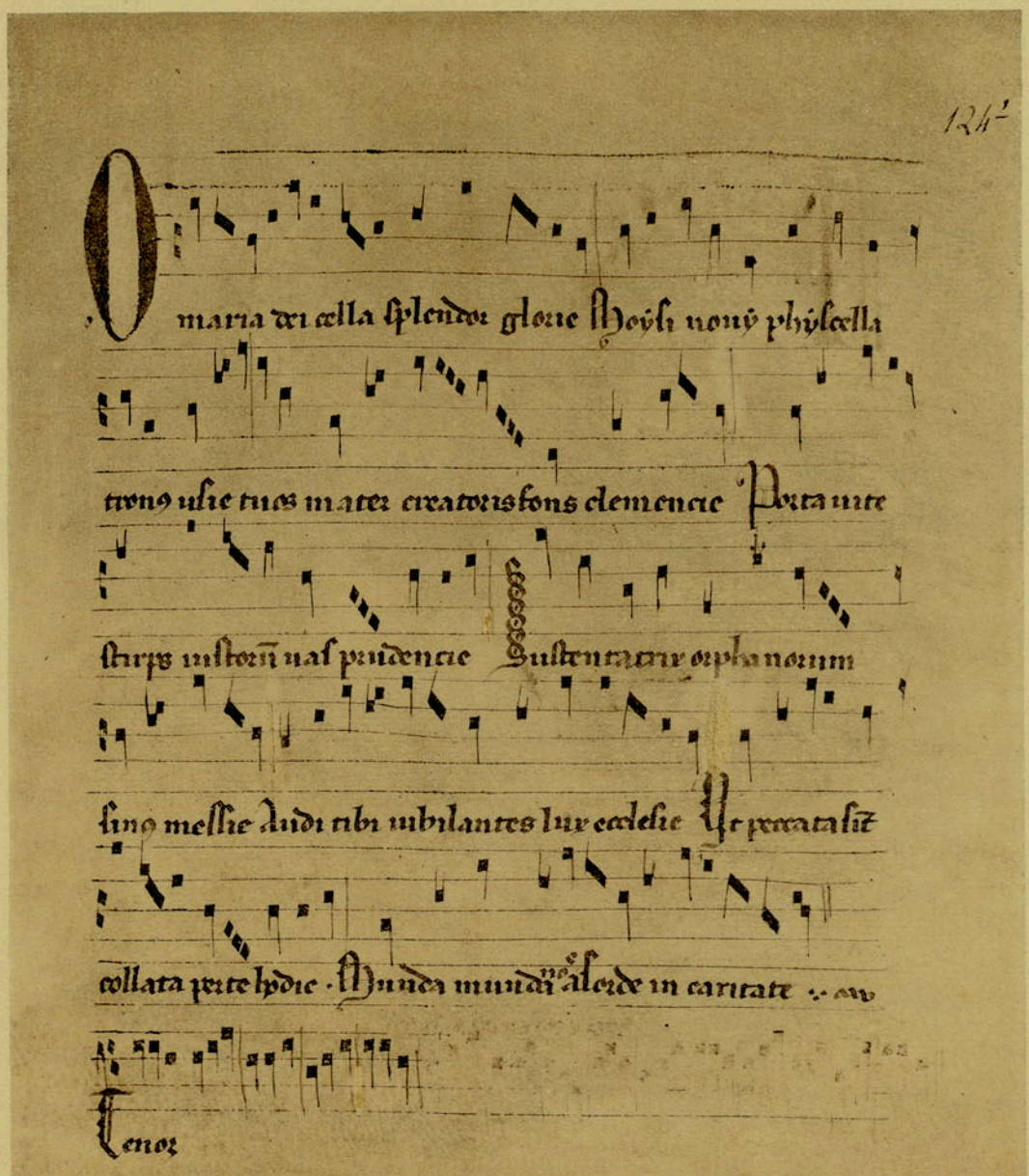
O maria dei cella splendor glorie sydus nouum phylcella
tuum ulie tues mater creatoris fons clemencie Porta nite
stirps ustorum nas prudencie Sustentatrix orphanorum
fuge messie audi tibi ubilantes lux ecclesie Ue peccata sit
collata pete hodie Munda mundi ne[c]e alende in caritate
Tenor

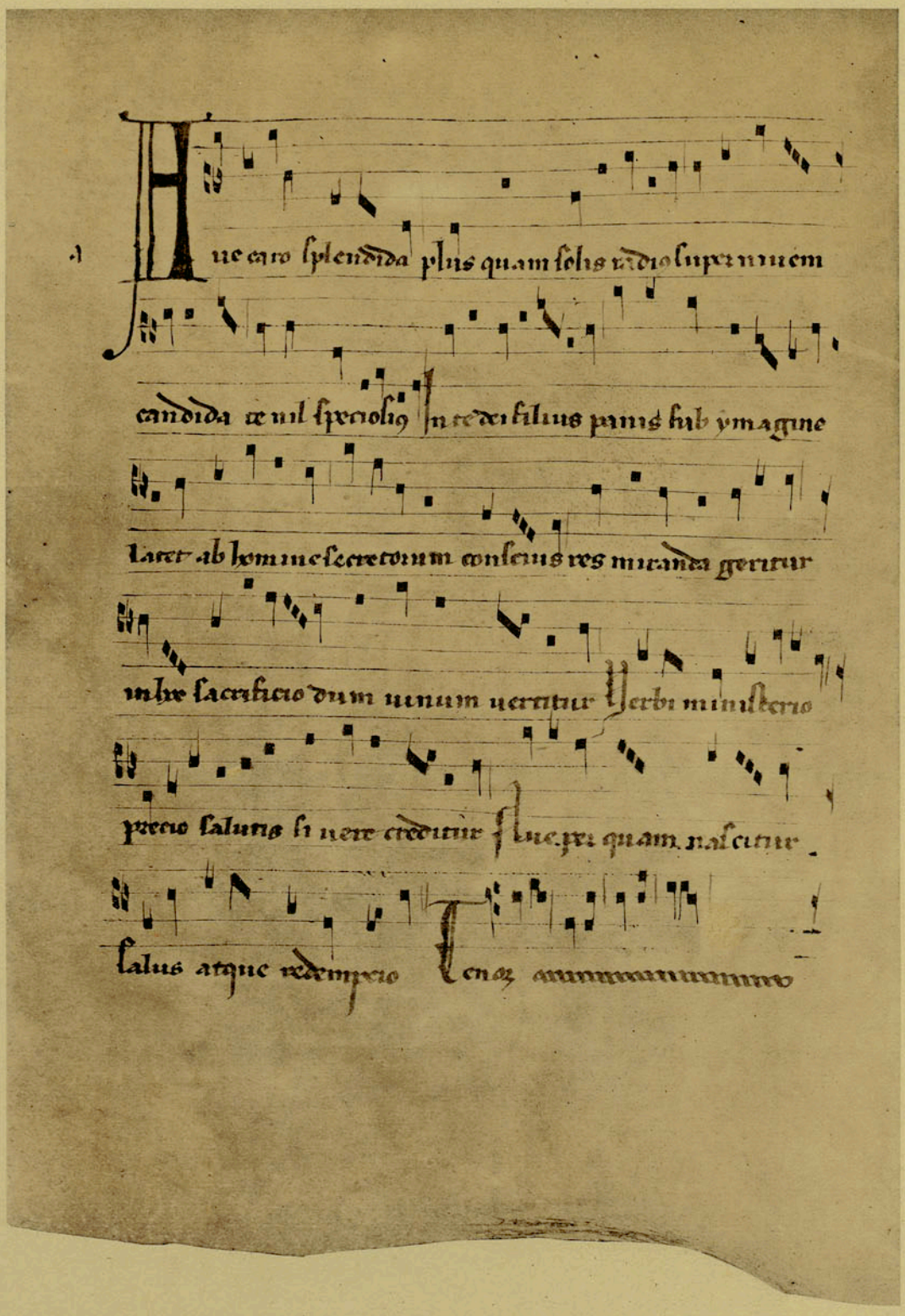

Aue uerum corpus natum de maria uirgine uere

passum in molatum in cruce pro homine Cuius latus perfo

foratum uere fluxit sanguine Esto nobis pregustatum

mortis in examine O dulcis O pie O

fili marie

Tenor

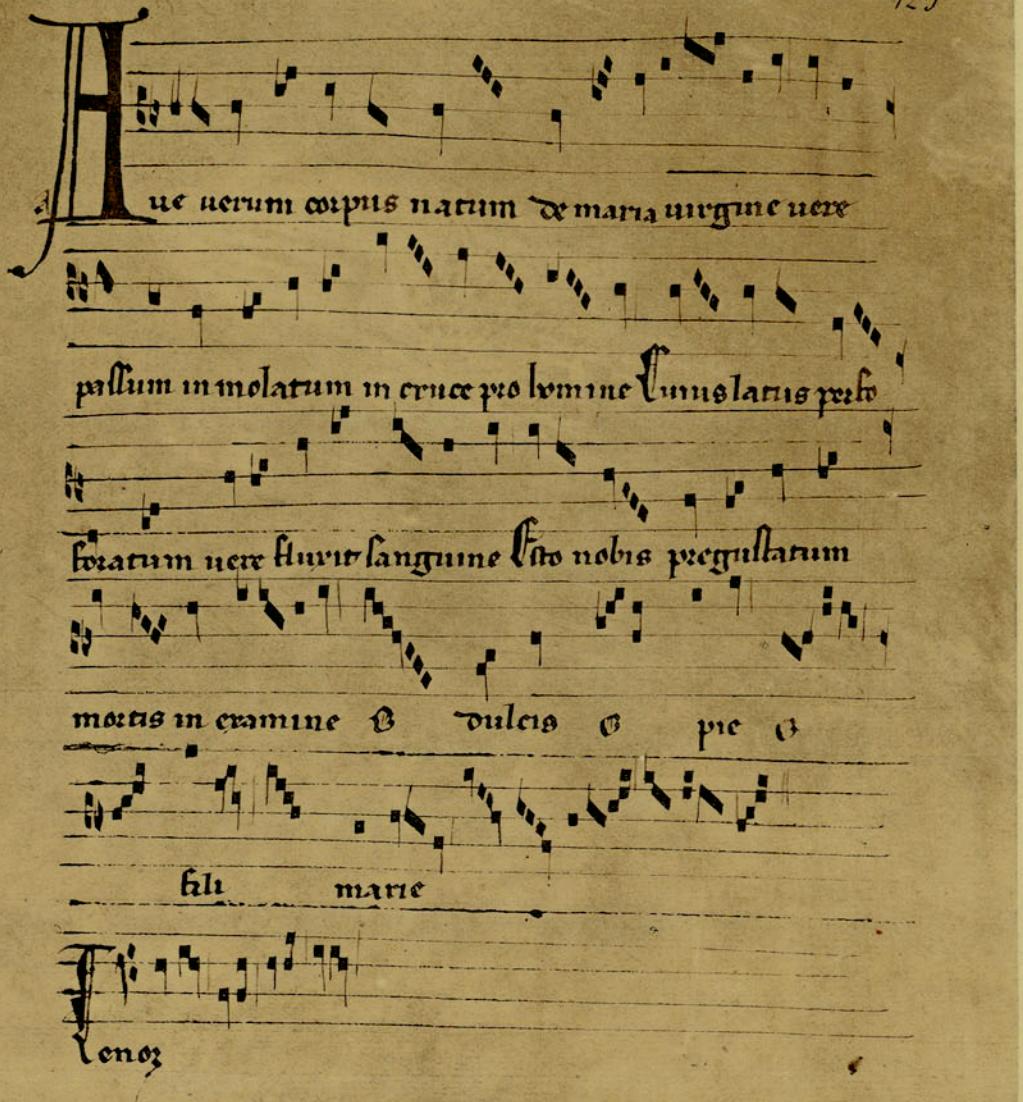

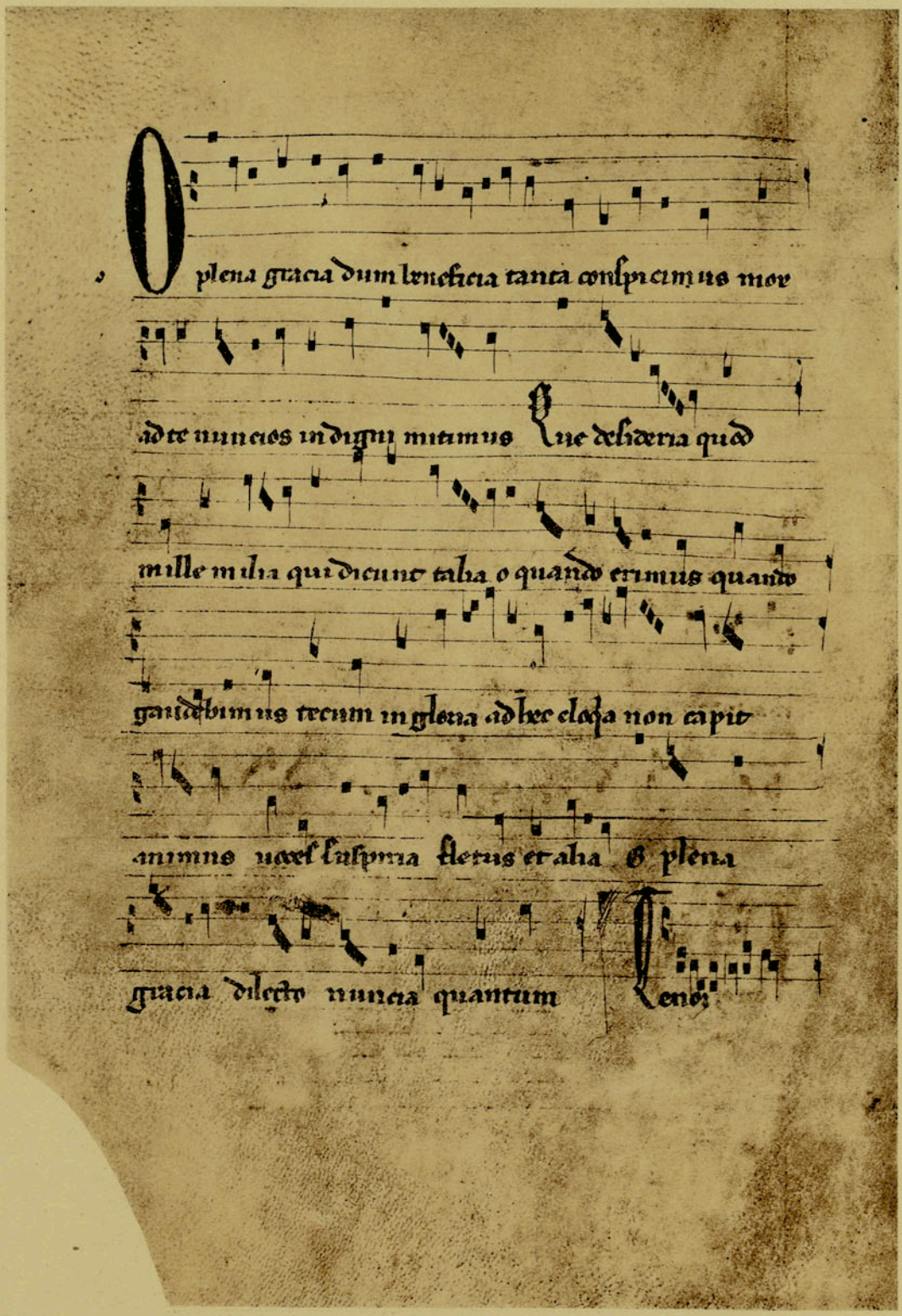

O plena gracia dum beneficia tanta conspicimus mor

ad te nuncios indigni mitimus Que desideria quod

mille milia qui dicunt talia o quando erimus quando

gaudebimus tecum in gloria ad hec eloqua non capit

animus uoces suspiria fletus et alia O plena

gracia dilecto nuncia quantum Leno:

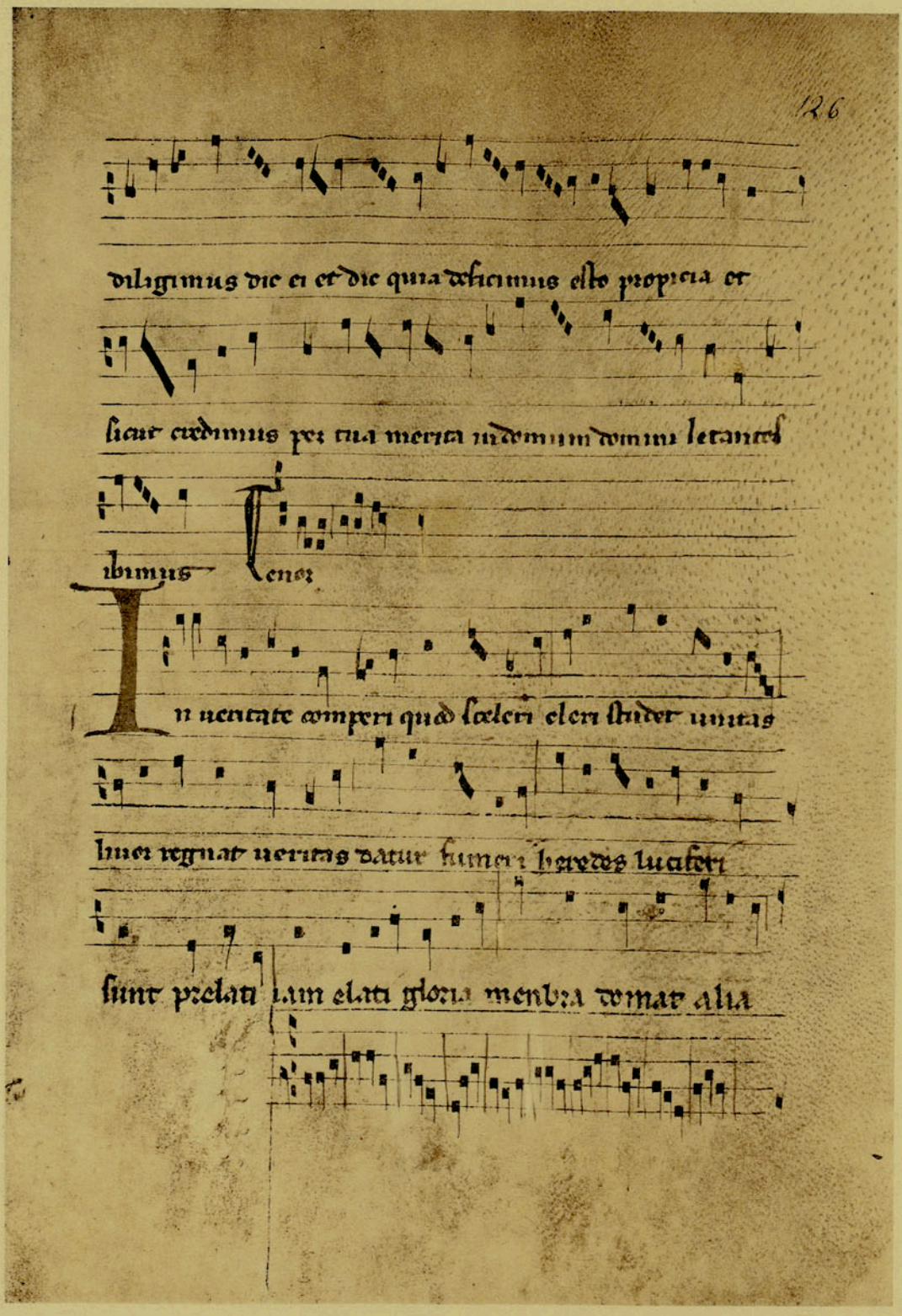

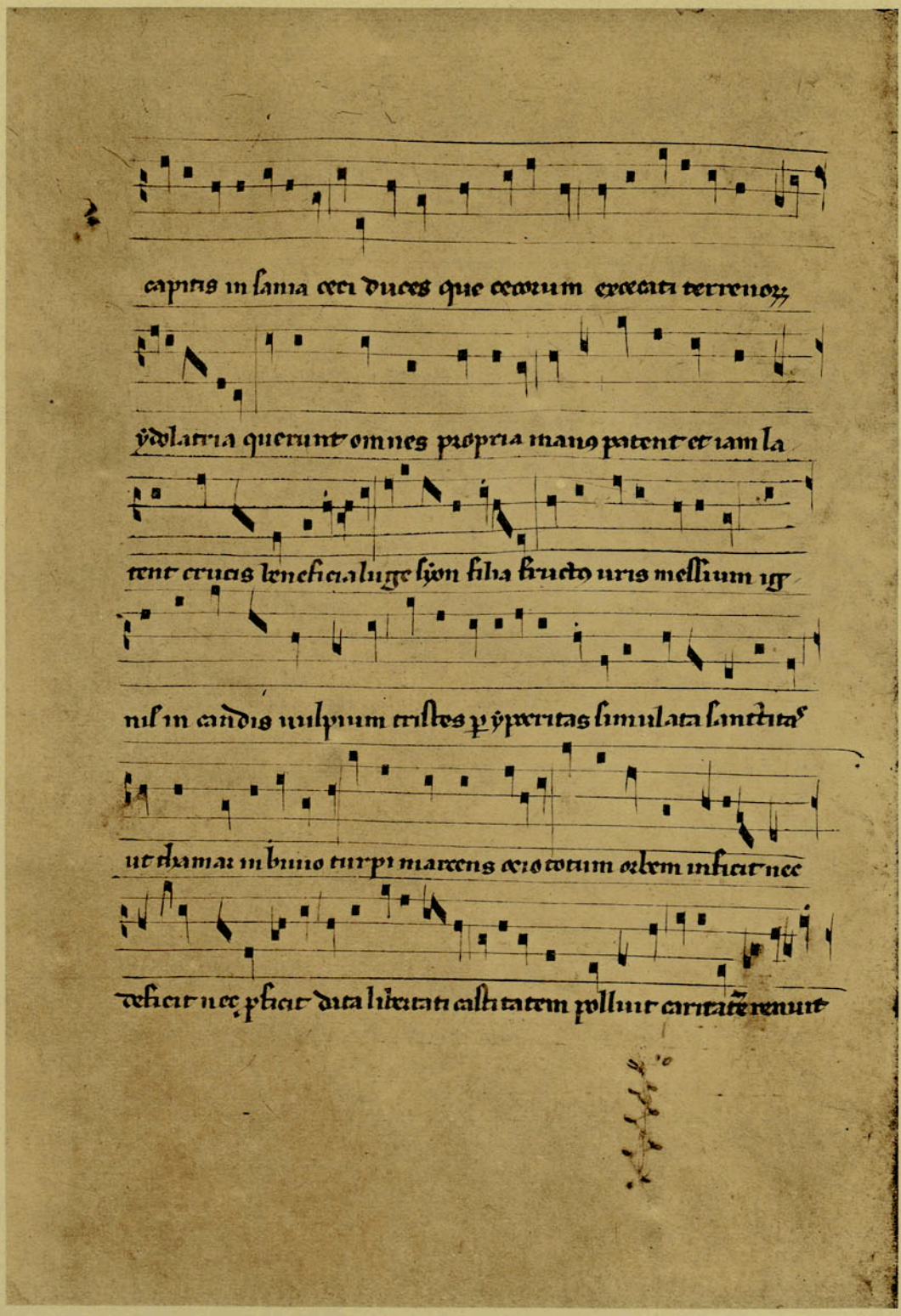

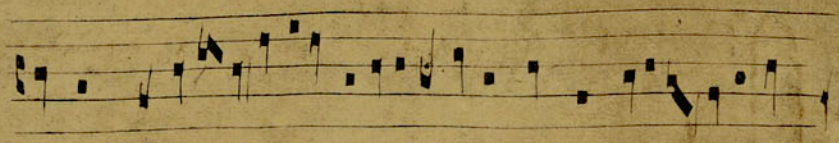

studens parcitati sedet in insidijs hominum pre filijs pauperem

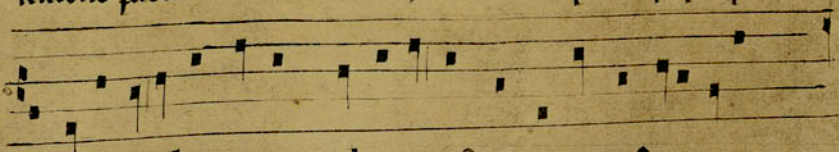

ut rapiat et linguarum gladijs iustum ut interficiat non

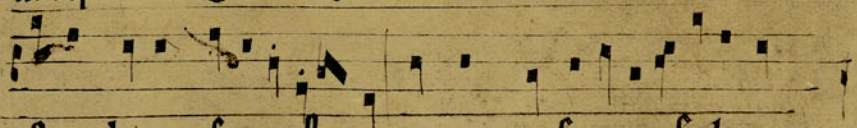

est qui bonum faciat istorum quorum consciencia spelunca

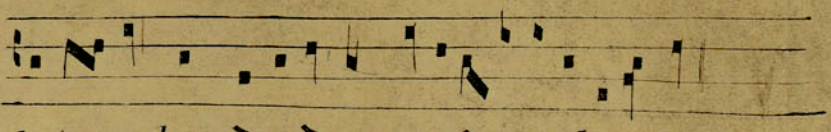

latronum hanc uide uidens omnia deus ulcionum · aaaa

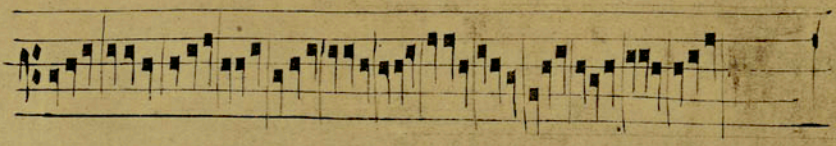

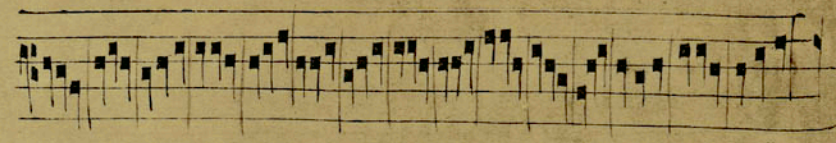

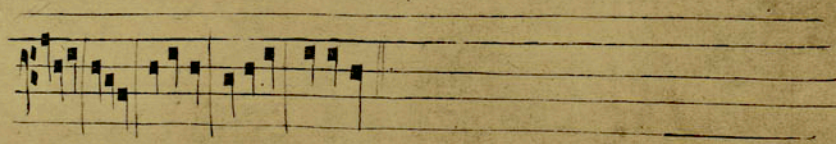

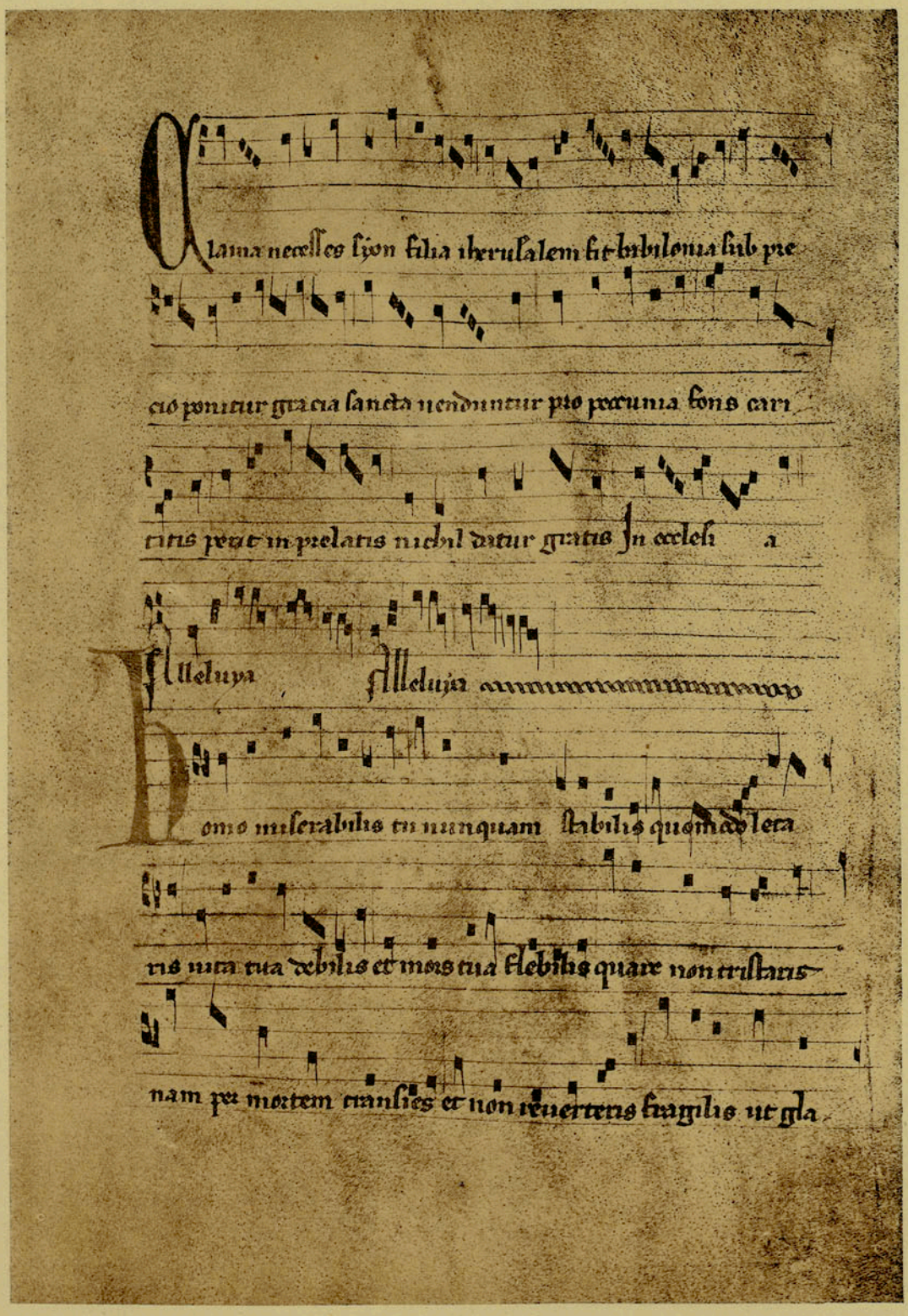

Clama necesses syon filia iherusalem fit babilonia sub pre

cio ponitur gracia sancta uenduntur pro pecunia fons cari

tatis perit in prelatis nichil datur gratis In ecclesi a

Alleluya Alleluya

Homo miserabilis tu nunquam stabilis quomodo leta

ris uita tua debilis et mors tua flebilis quare non tristaris

nam per mortem transies et non reuerteris fragilis ut gla

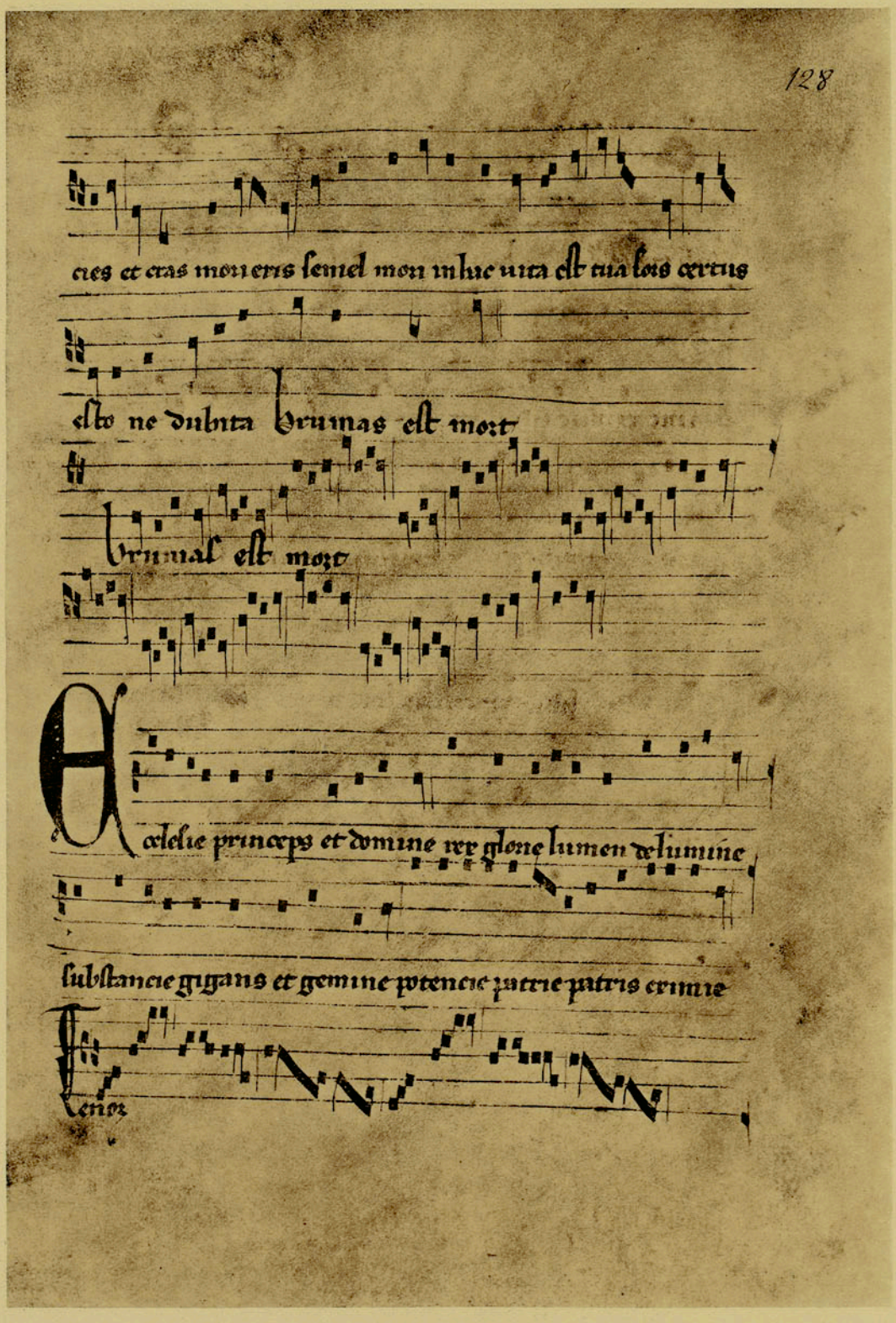
cies et cras moriens semel mori in hac urna est tua sors certus
esto ne dubita brumas est mors
brumal est mors
Alcelie princeps et domine rex glorie lumen de lumine
substancie gigans et gemine potencie patrie patris crimie
tenor

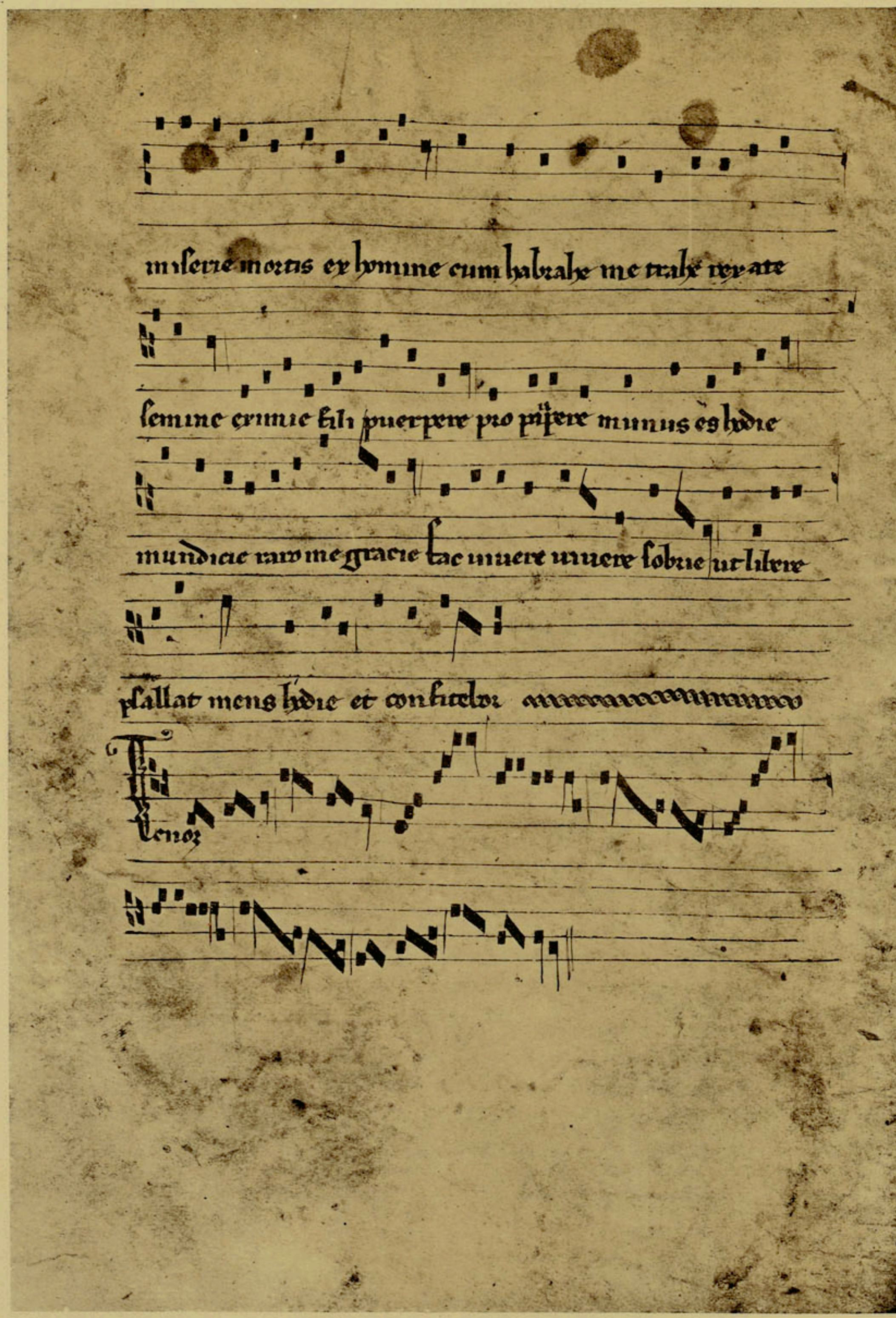
Tenor

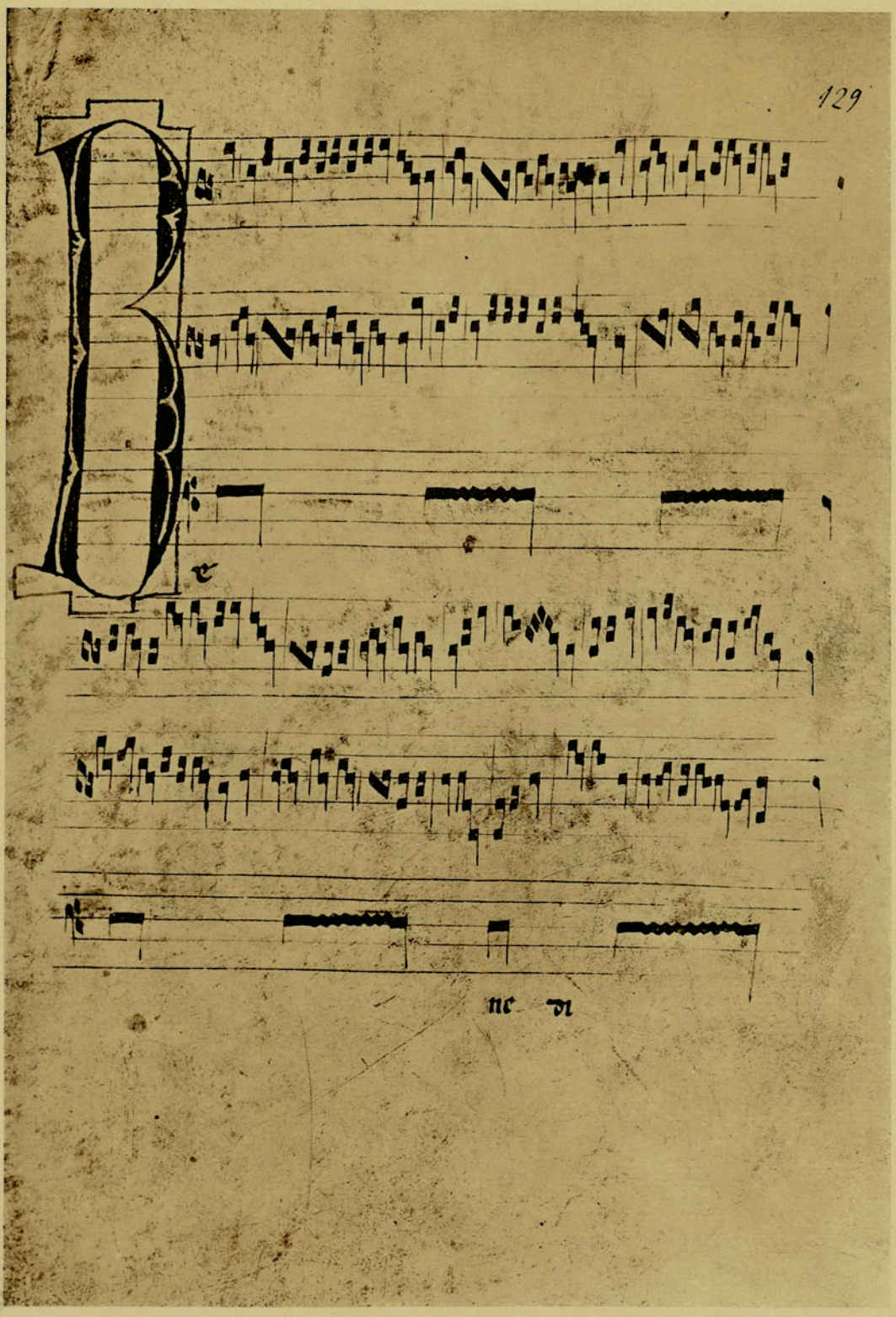

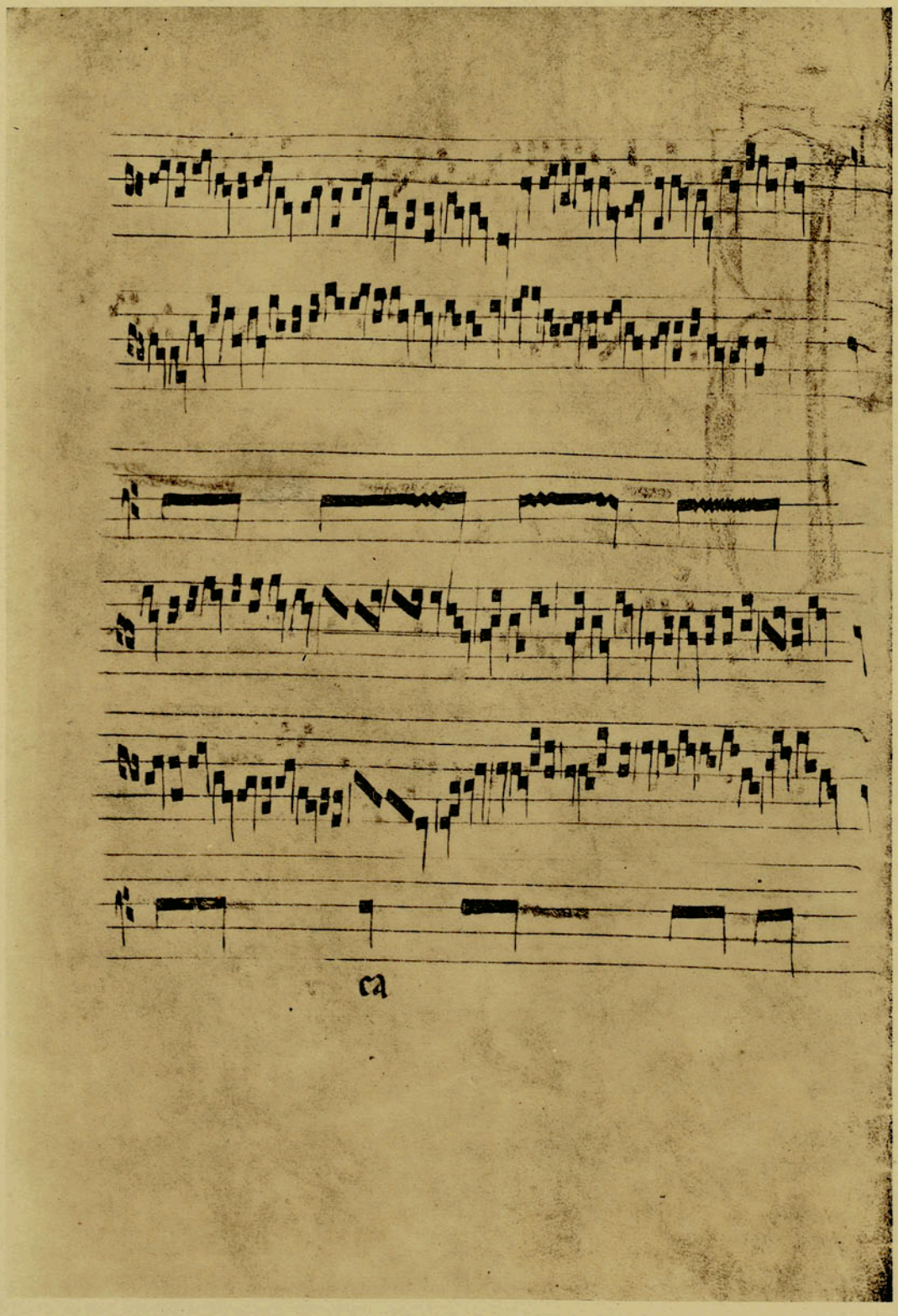
ca

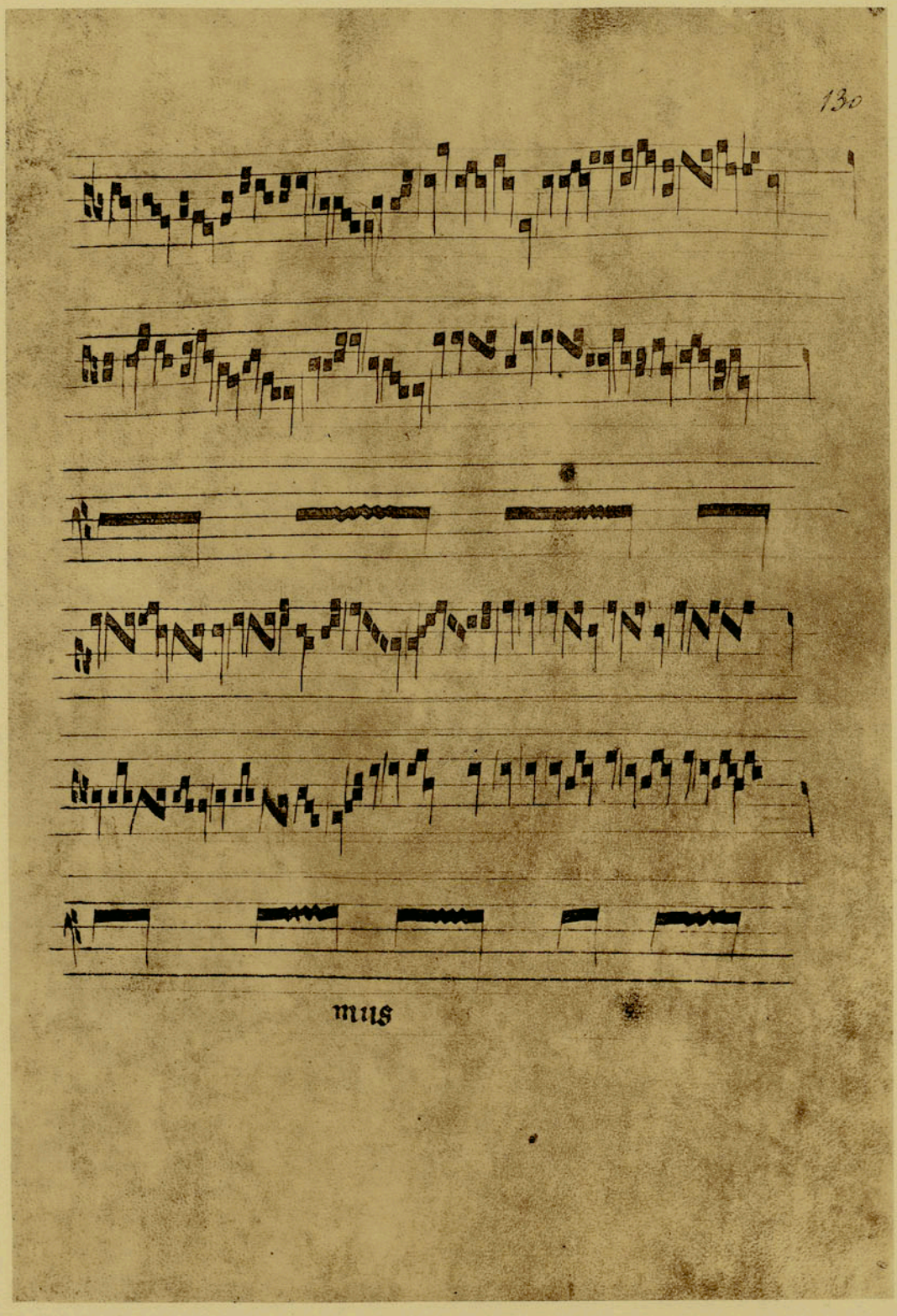

mus

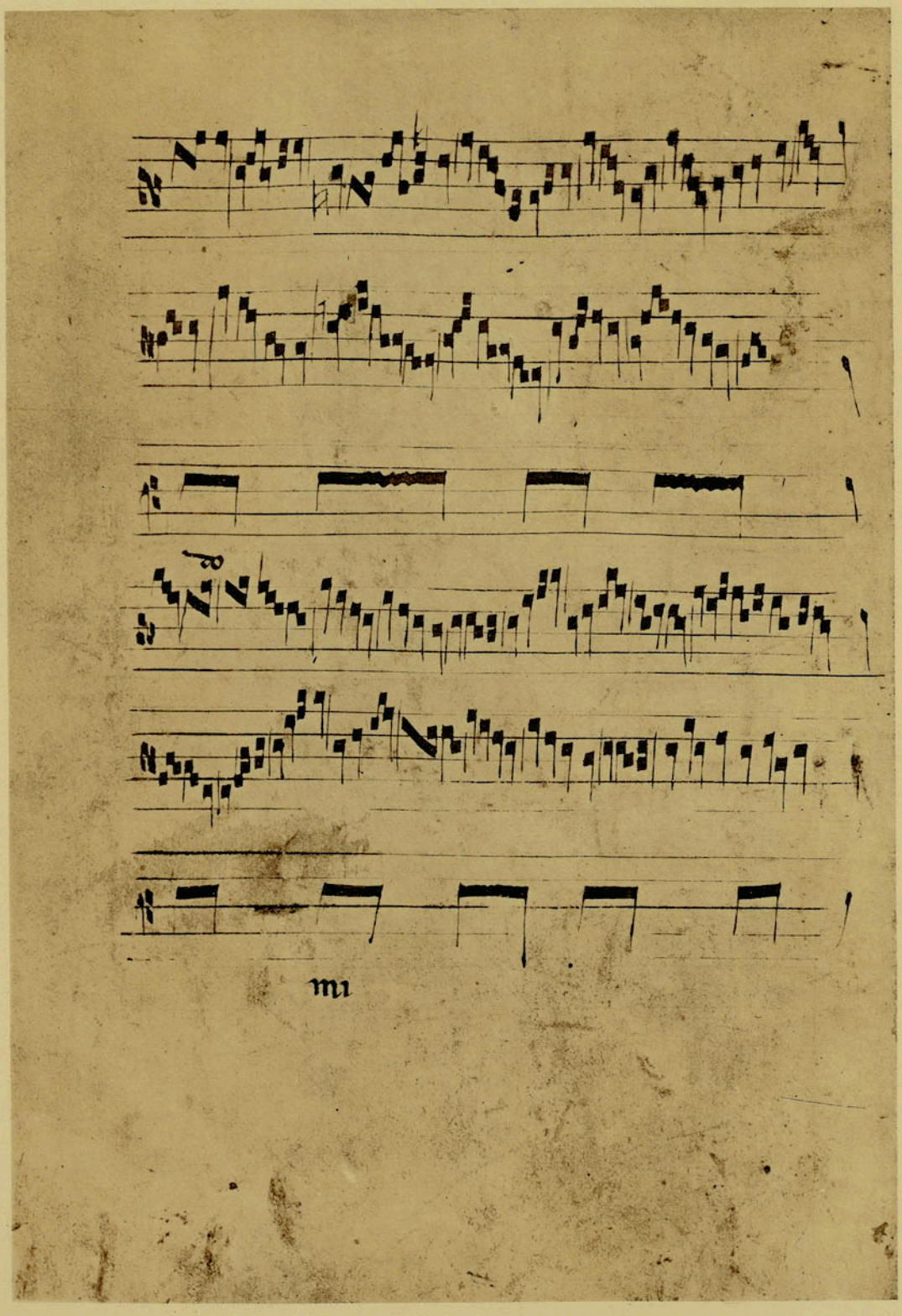
m1

no

a

castitatis thalamũ

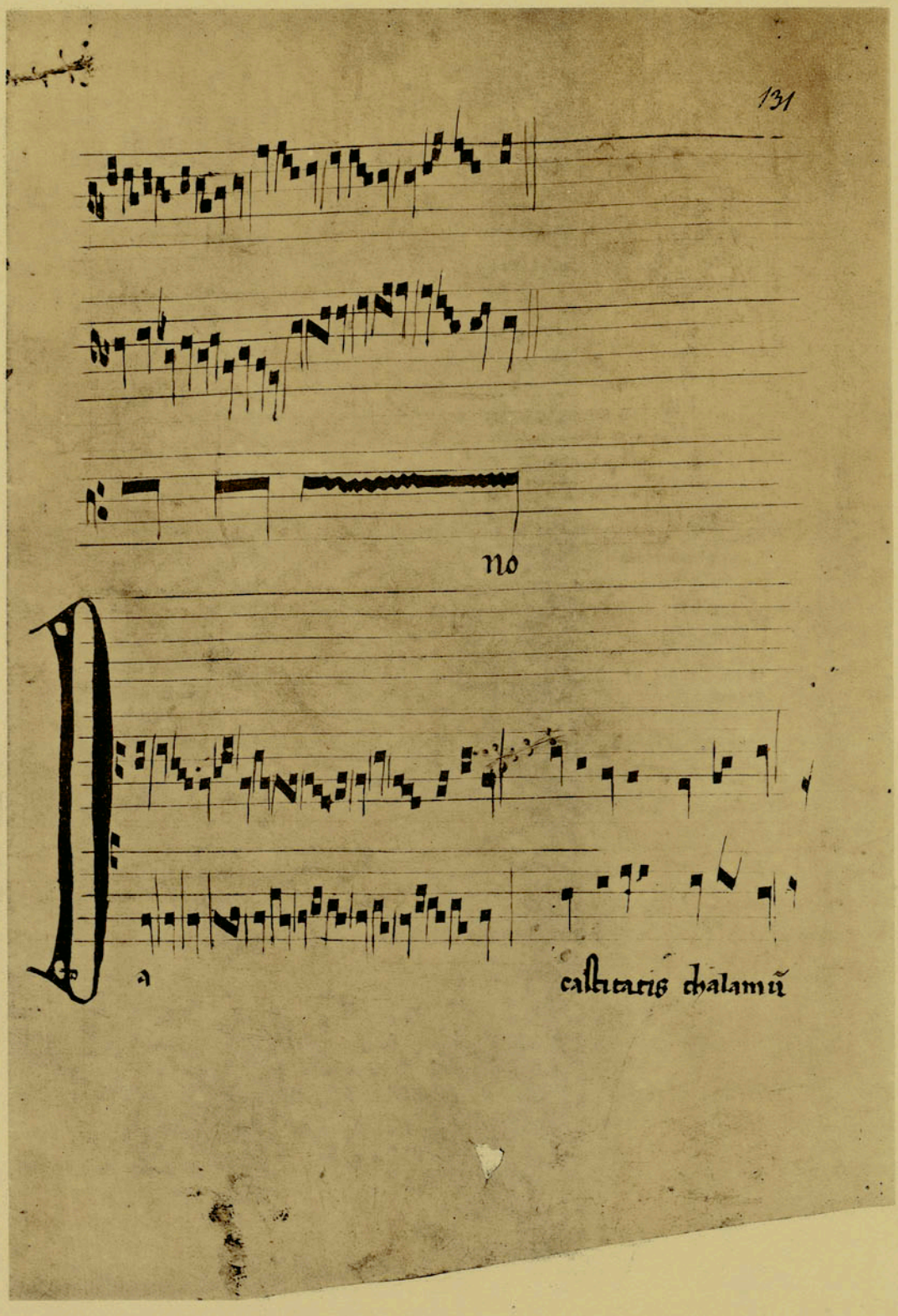

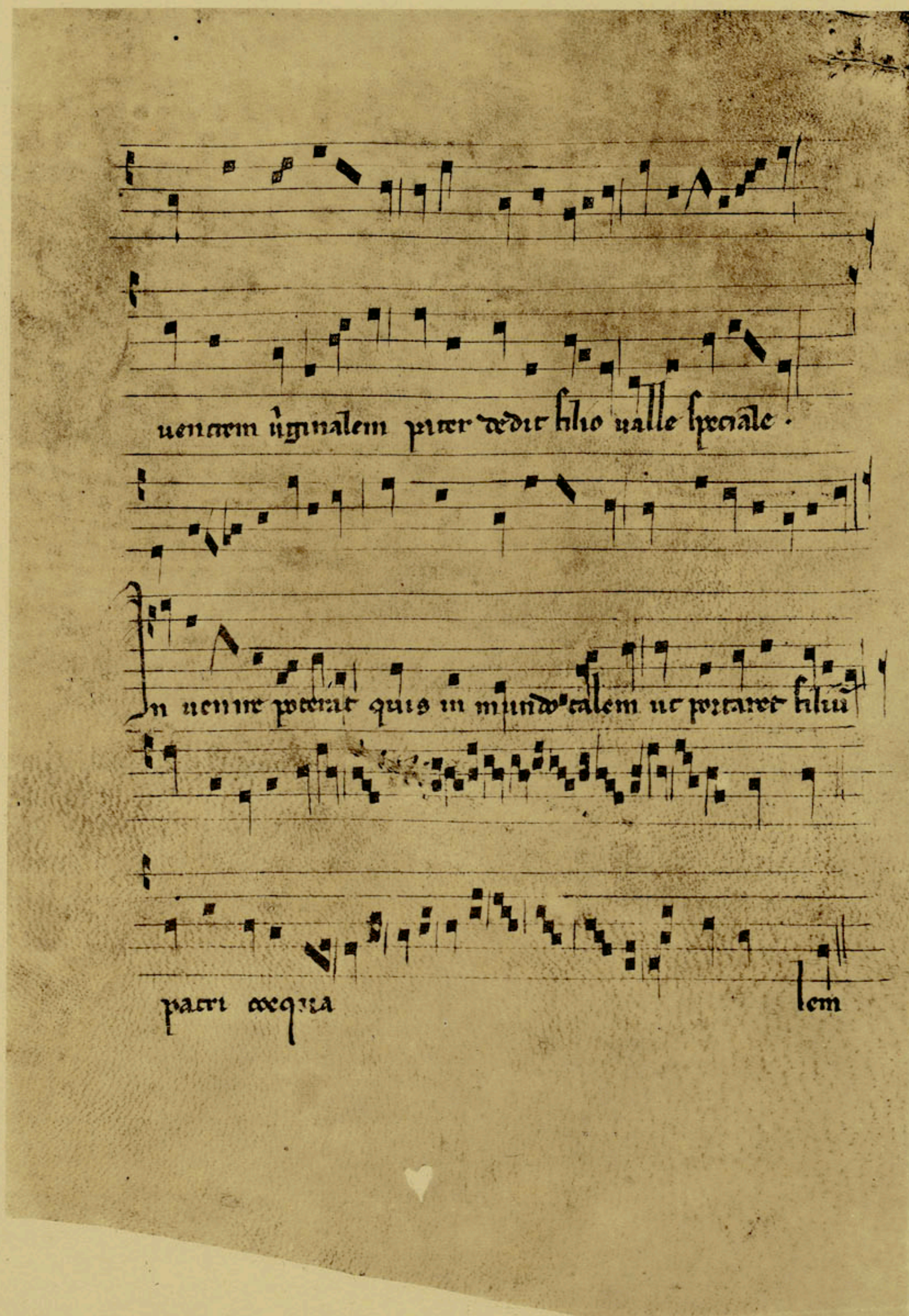
uentrem uirginalem pater dedit filio ualle speciale .
In ueniri poterat quis in mundo talem ut portaret filium
patri coequa lem

Quod promisit ab eter-

no die soluit hodiet no verbum

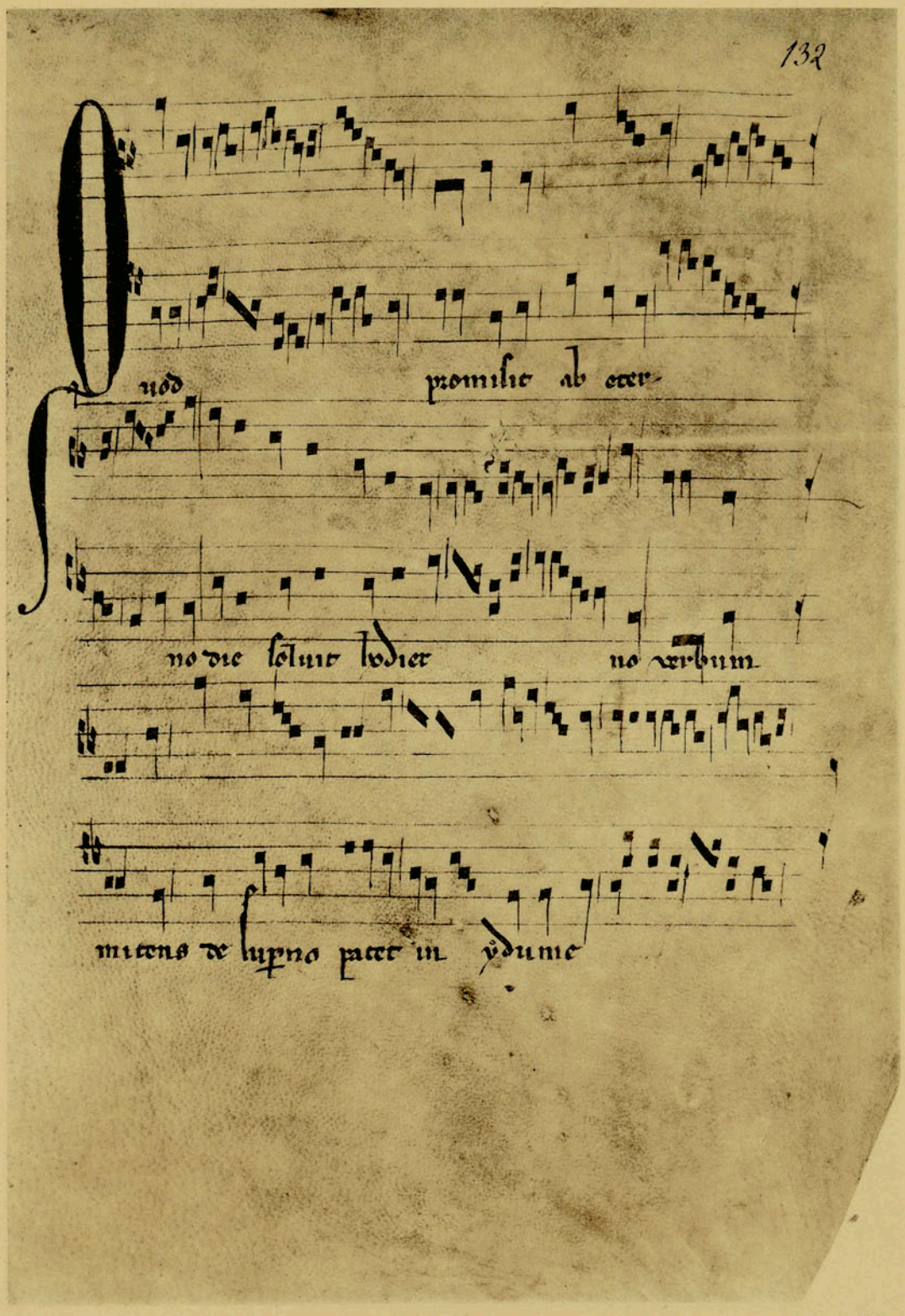

mitens de supno patet in ydume

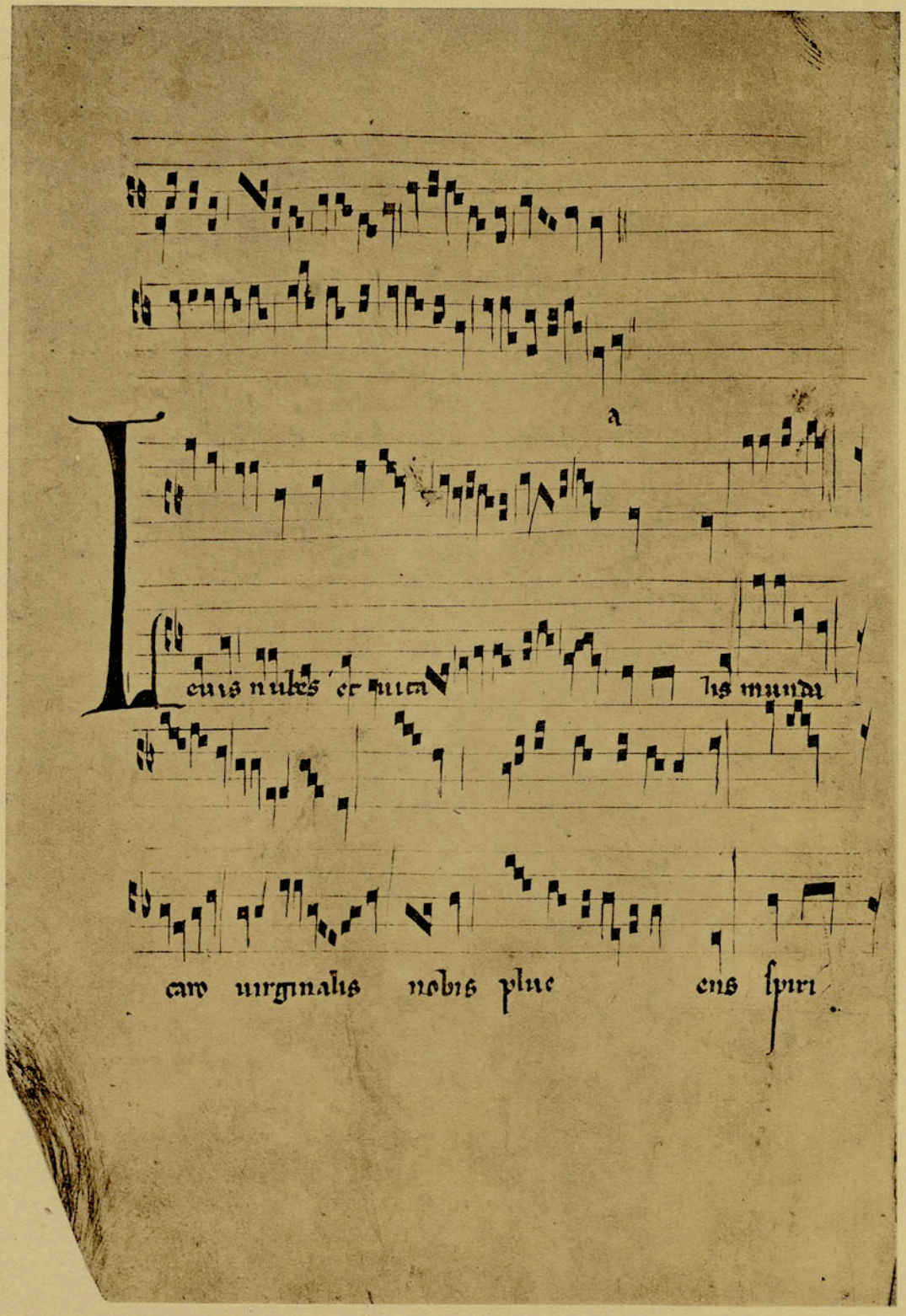

a

Leuis nubes et uita lis munda

caro uirginalis nobis pluc ens spiri

talis iuris plenitudi

nem ·

O lim fuit argu men tum uerbi signans

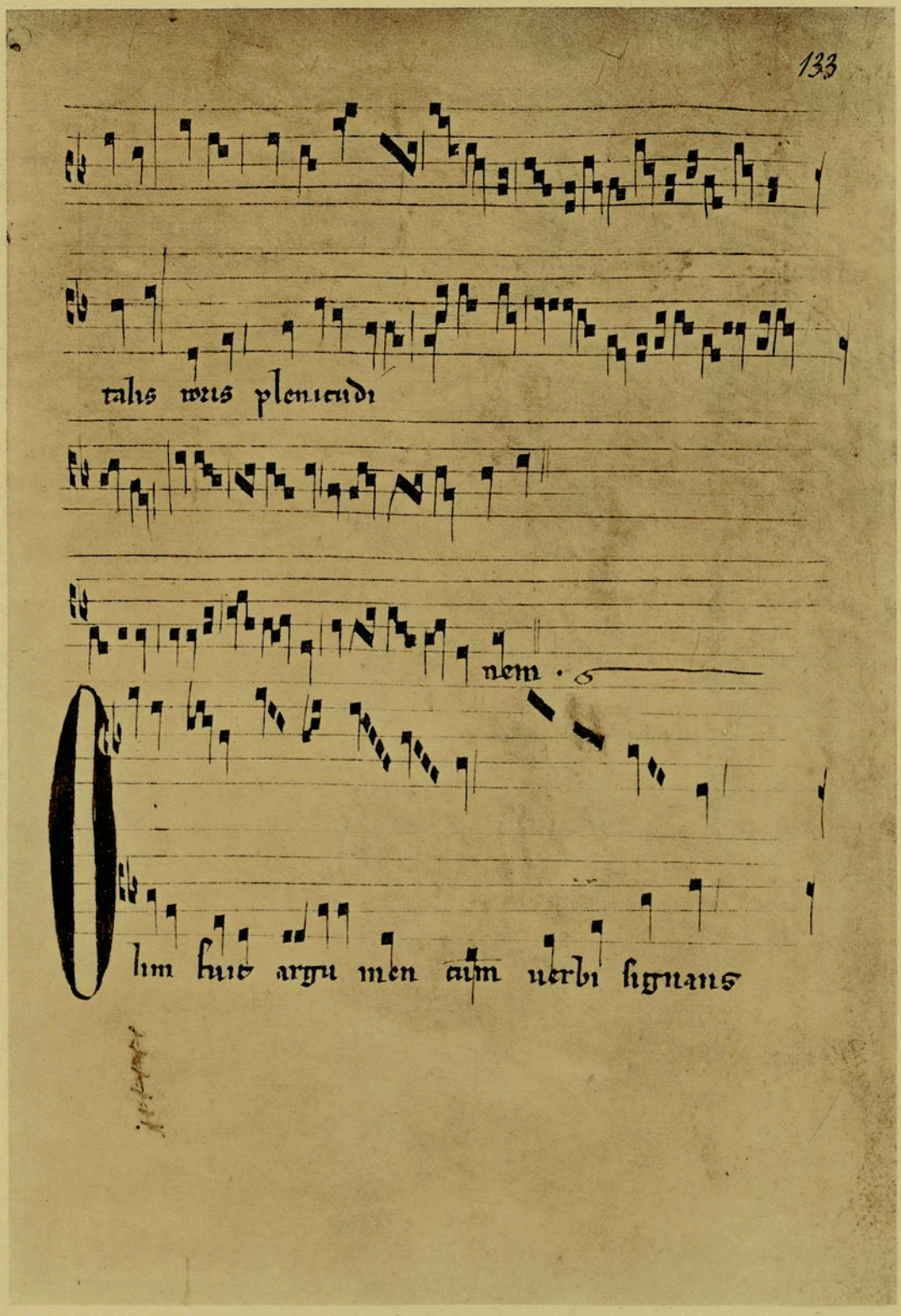

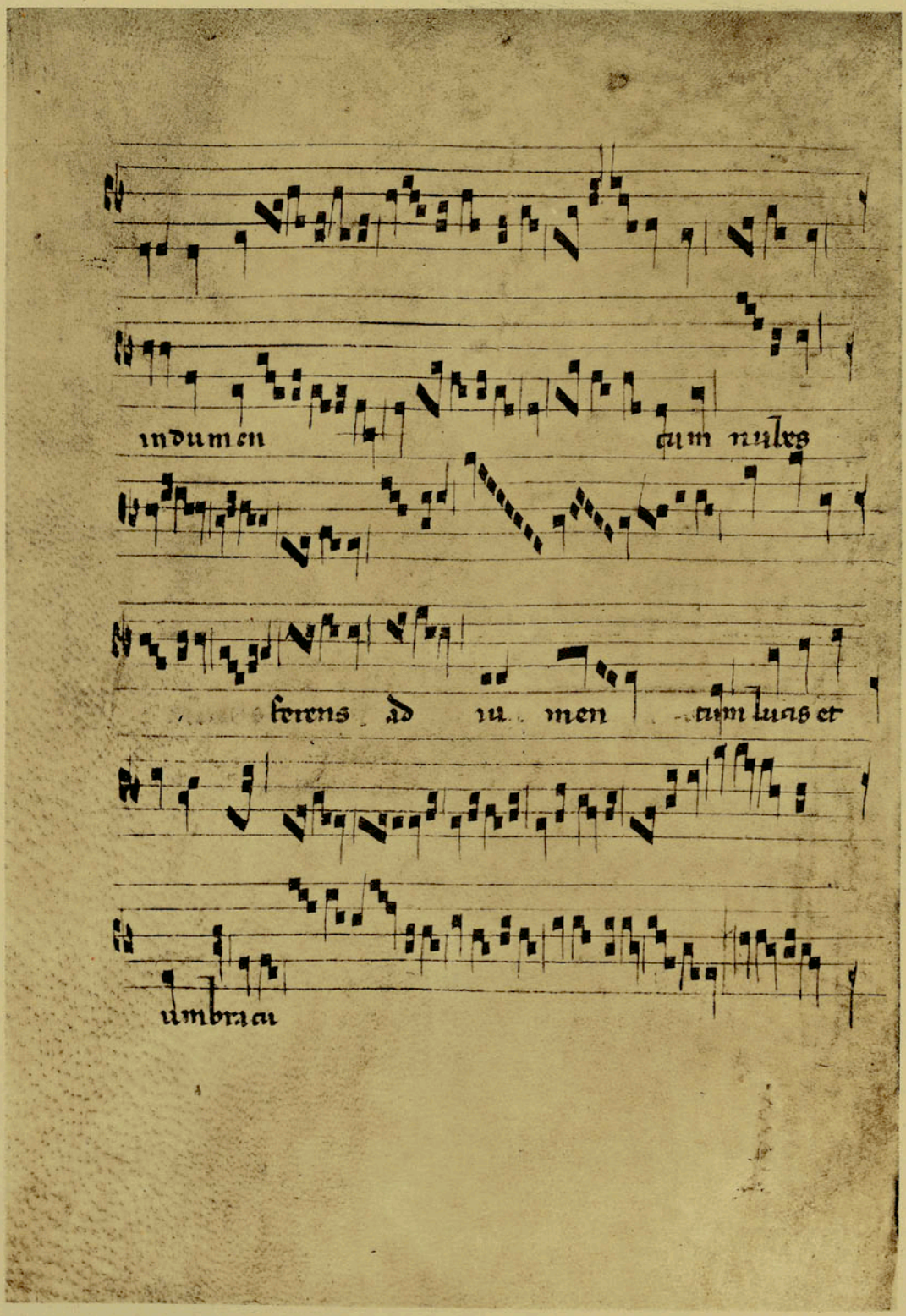
indumen
tum nubes
ferens ad u. men tum luas et
umbra

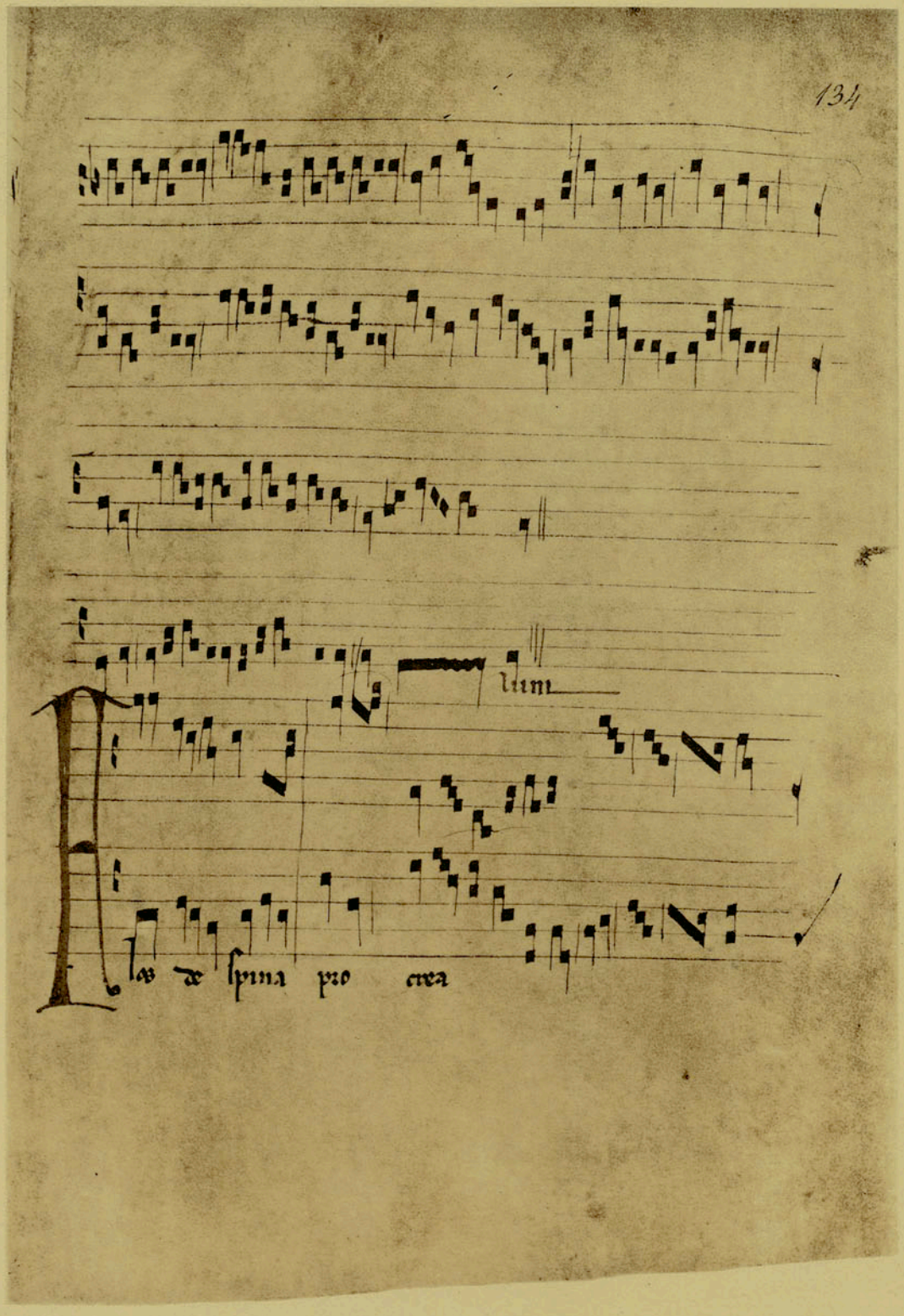
lium
las de spina pro cea

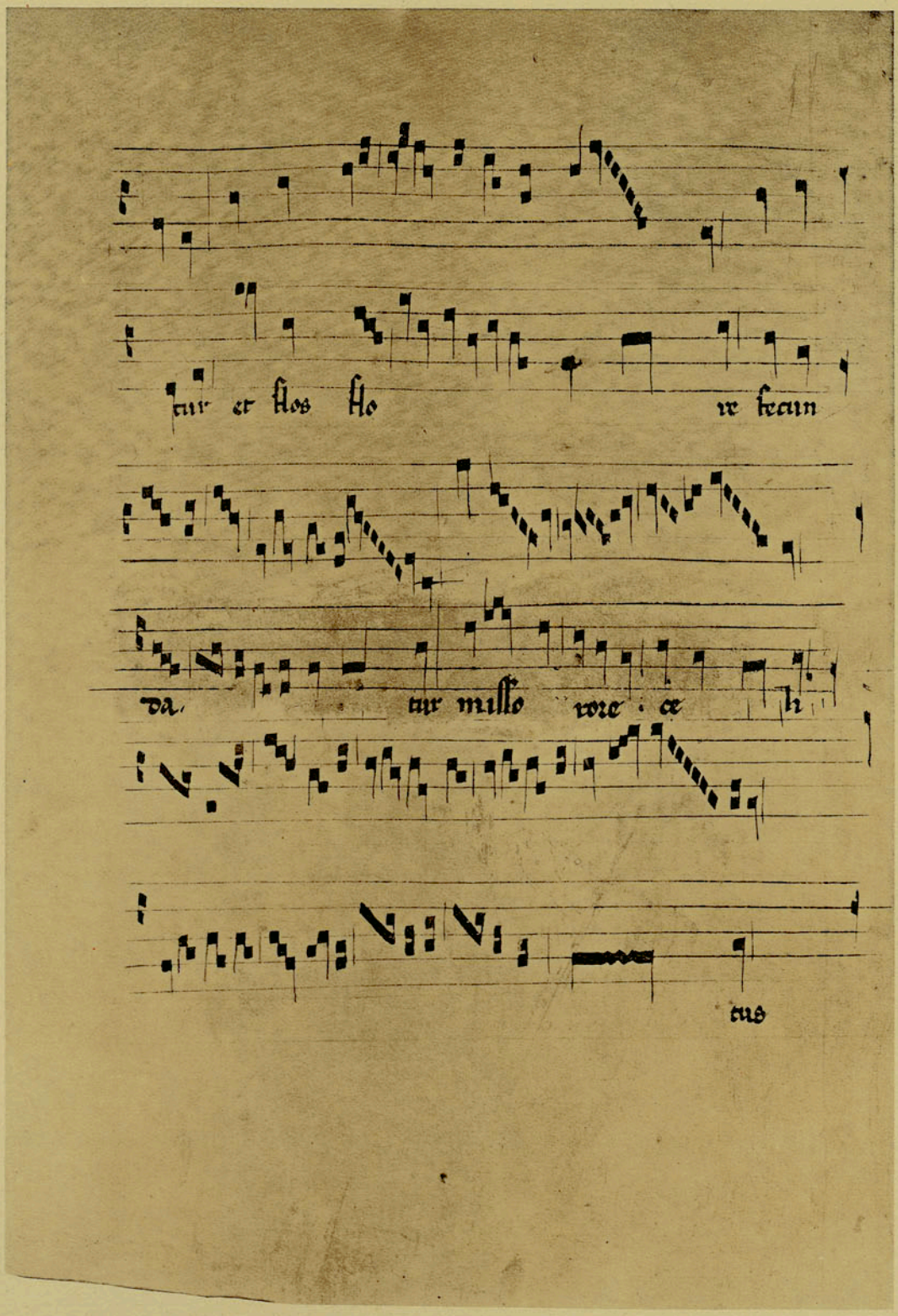

tur et flos flo re fecun

da. tur misso rore : ce li

tus

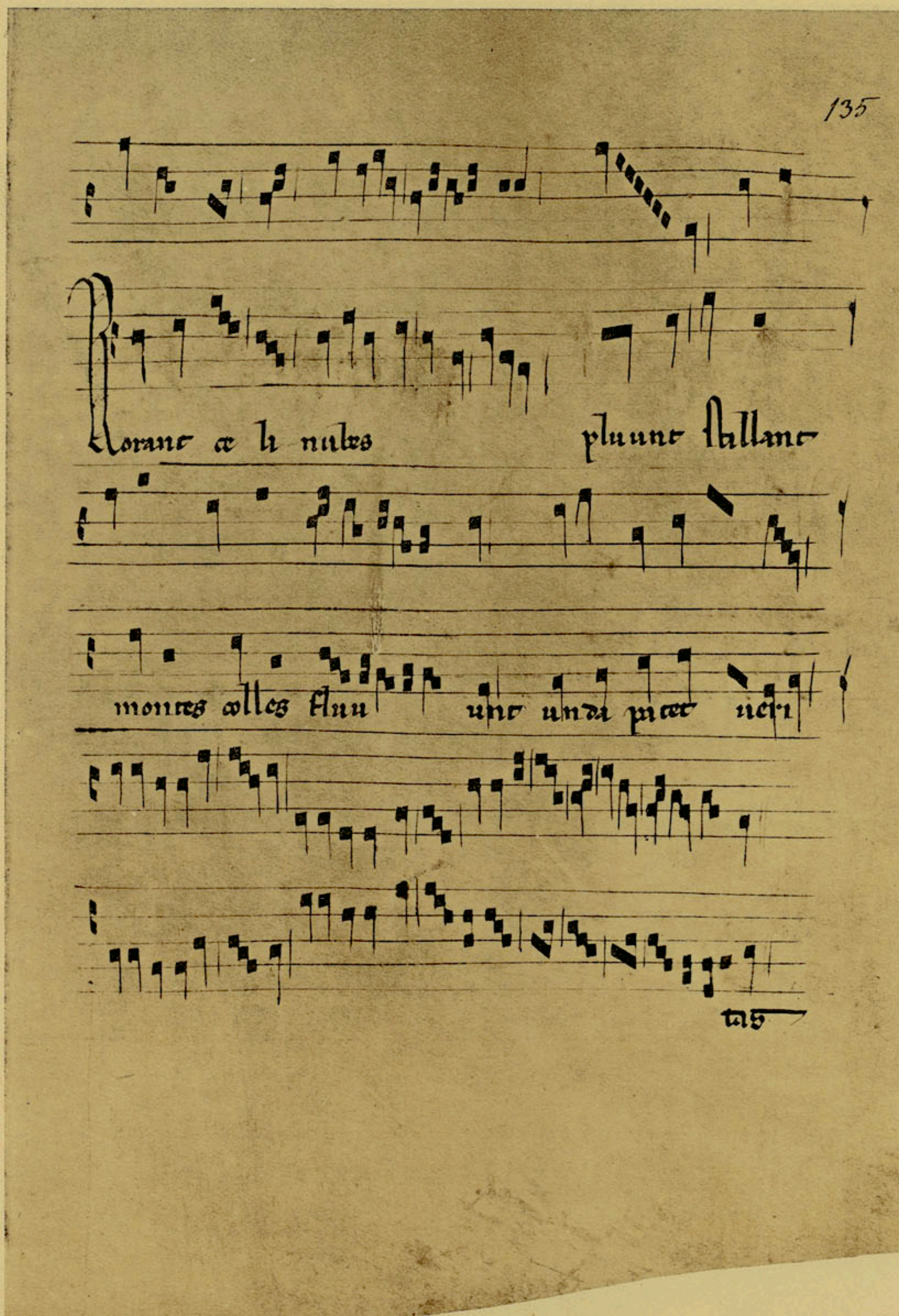
135
Rorant ce li nubes
pluunt stillant
montes colles fluu
unt unda
tas

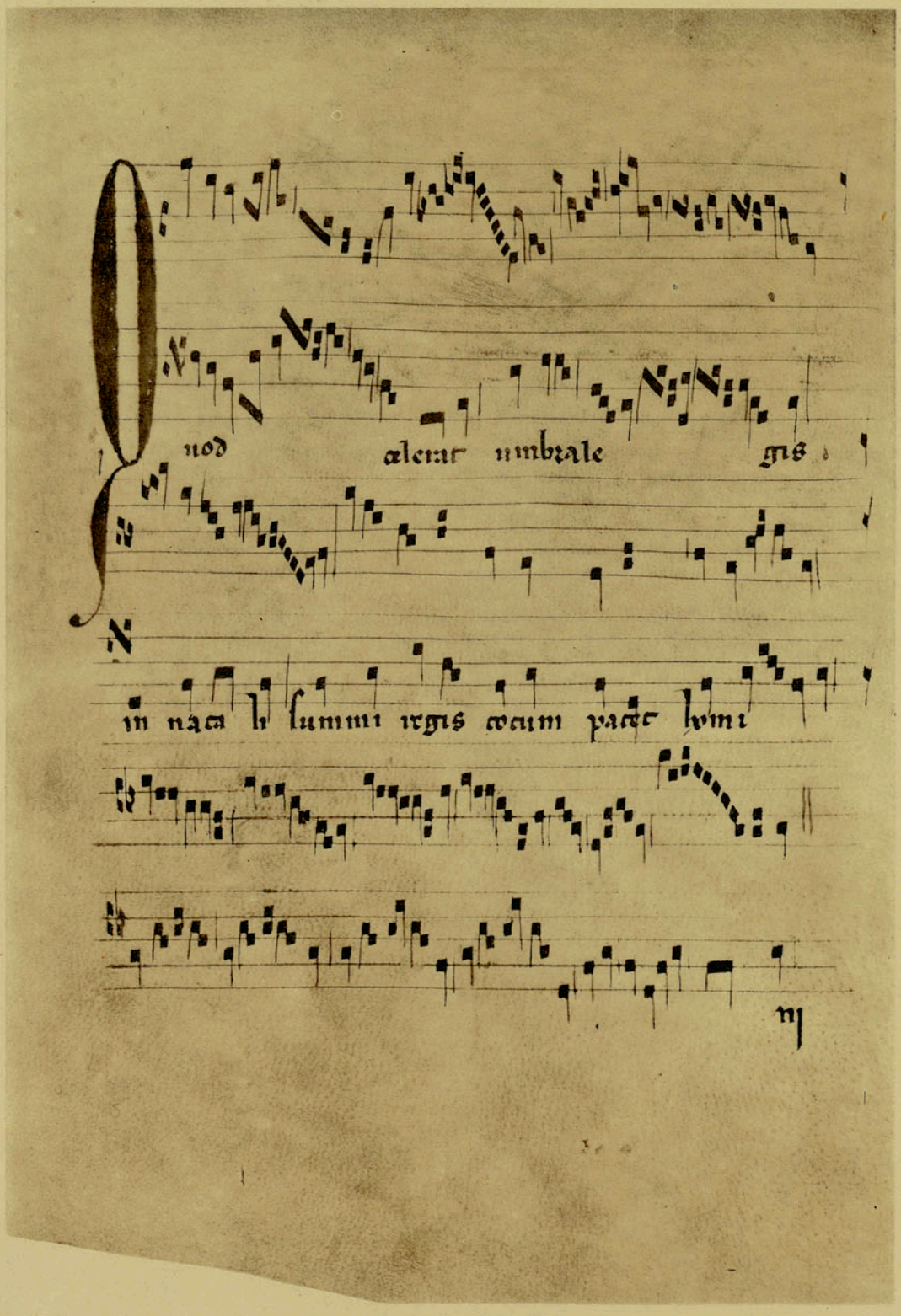

Delise us in curua

cur uerbum patris in carna

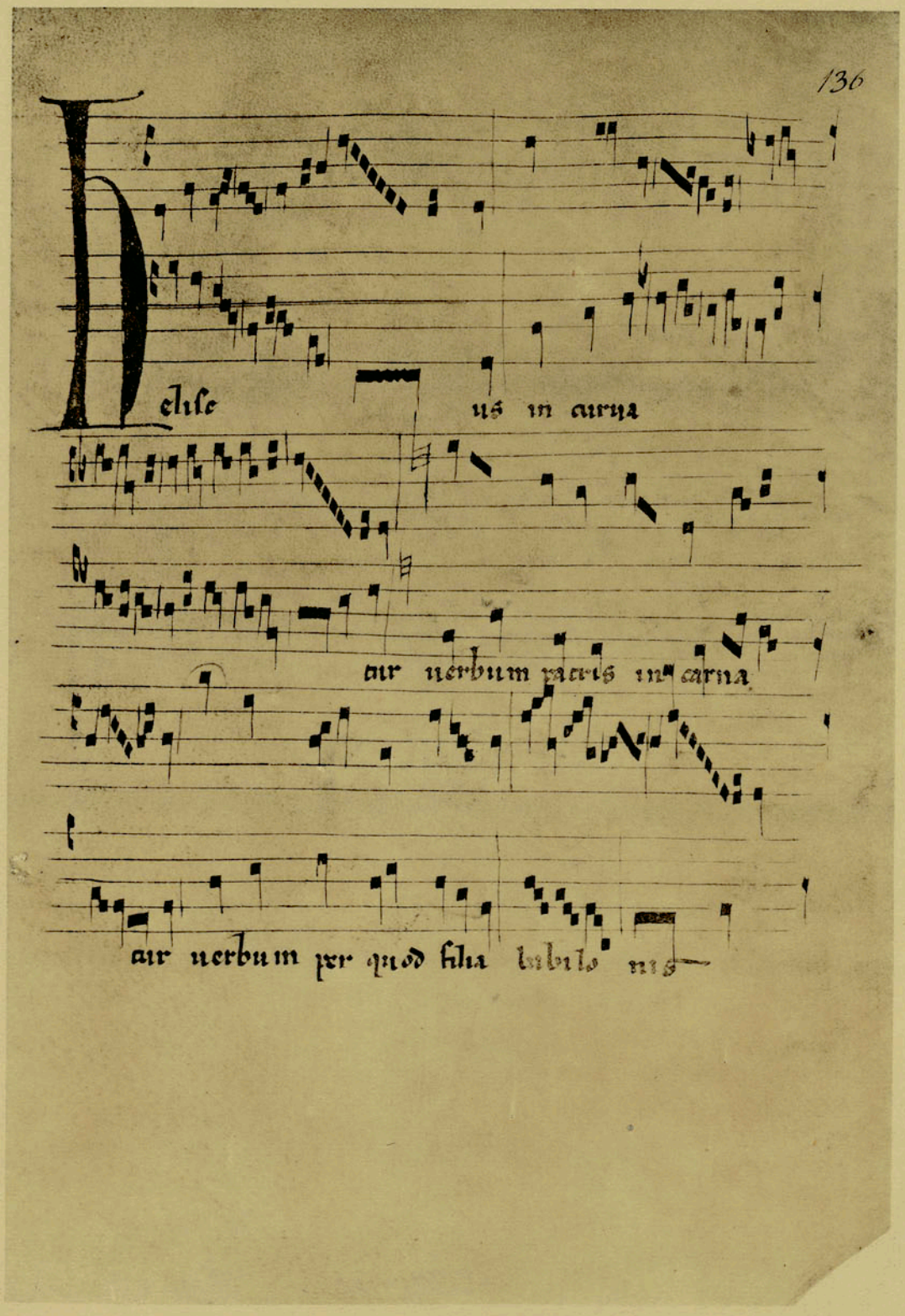

cur uerbum per quod filia babilo nis

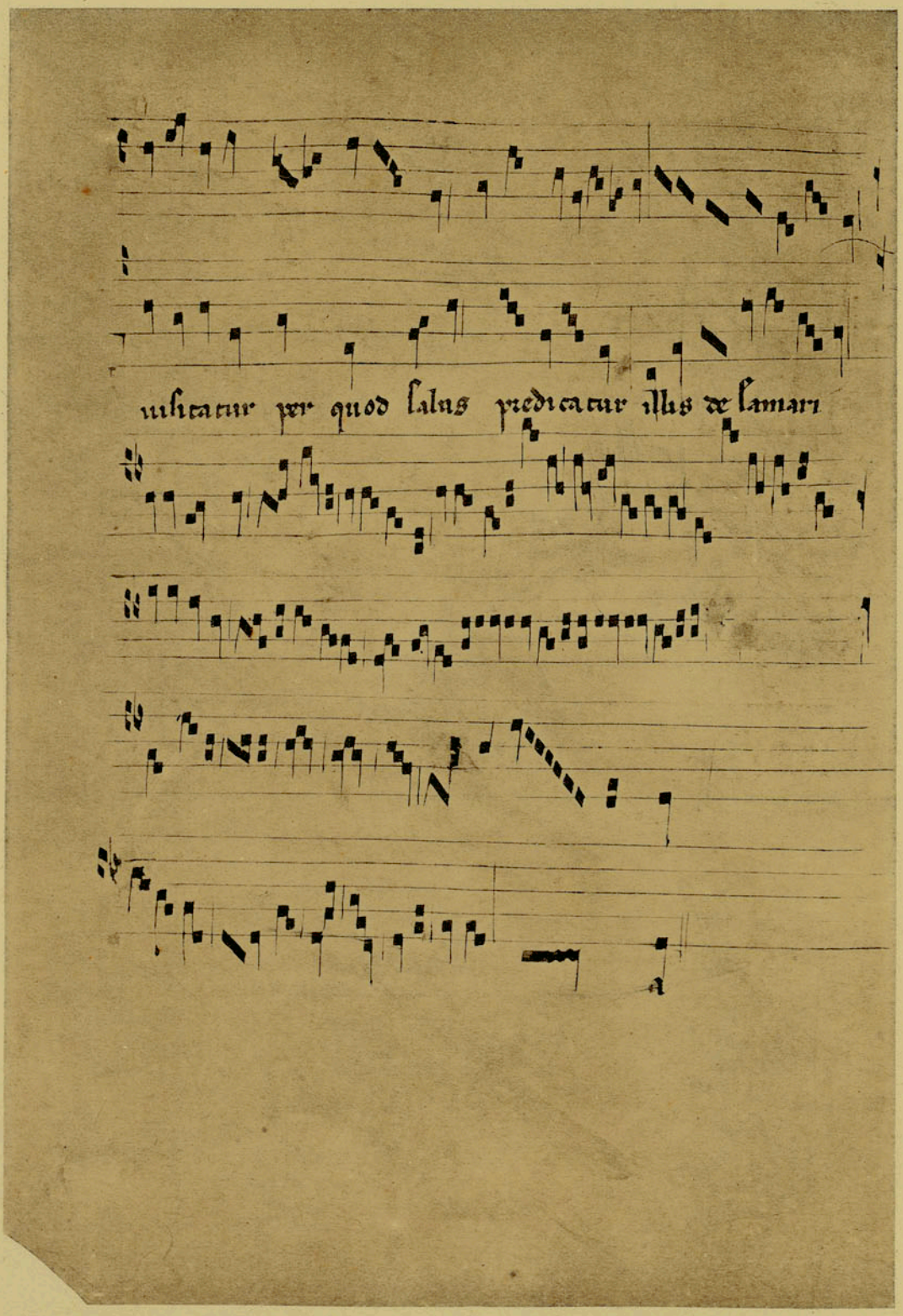
uisitatur per quod salus predicatur illis de samari

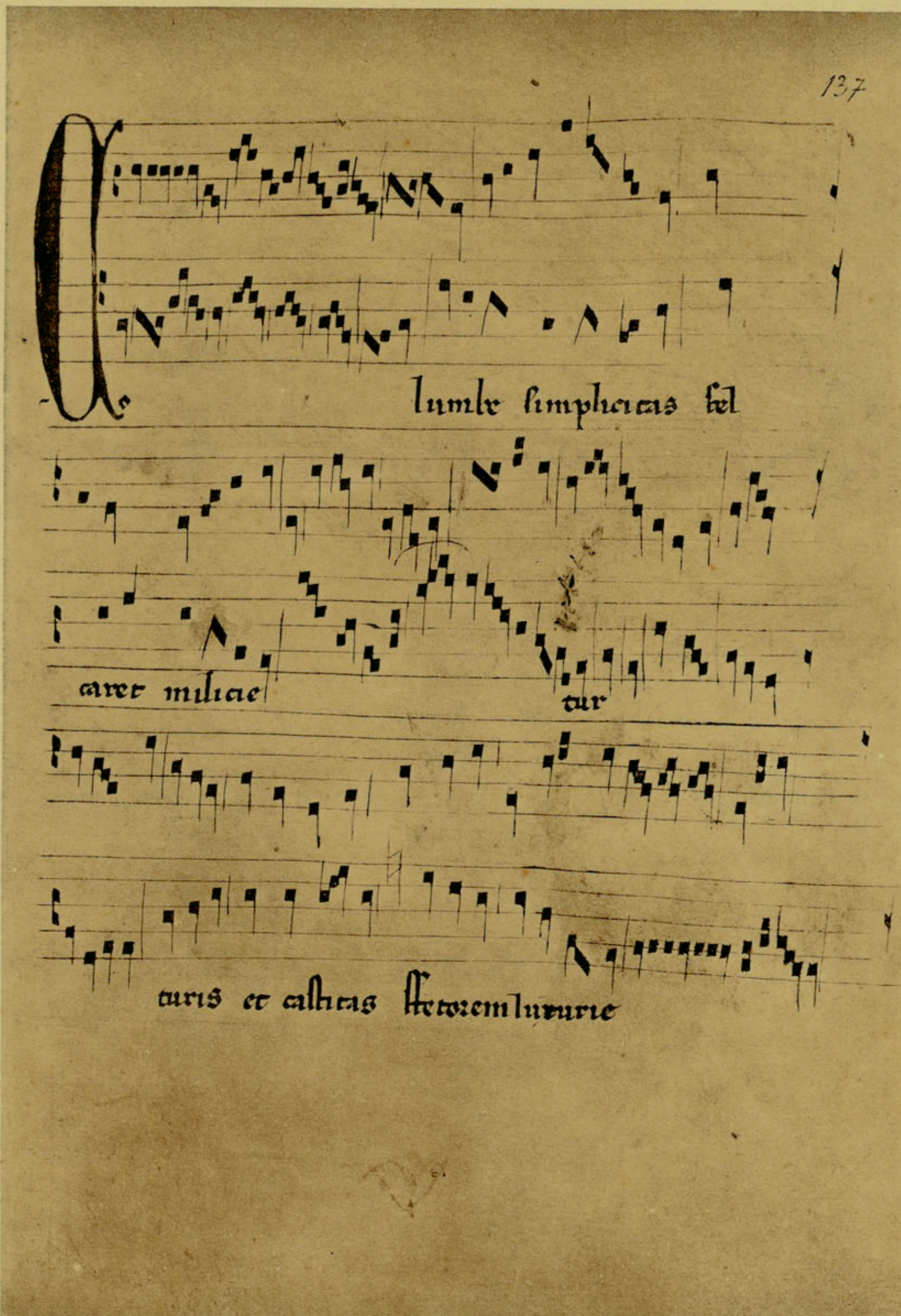
137
lumbe simplicitas fel
caret milicie
tur
turis et castitas ffectorem luxurie

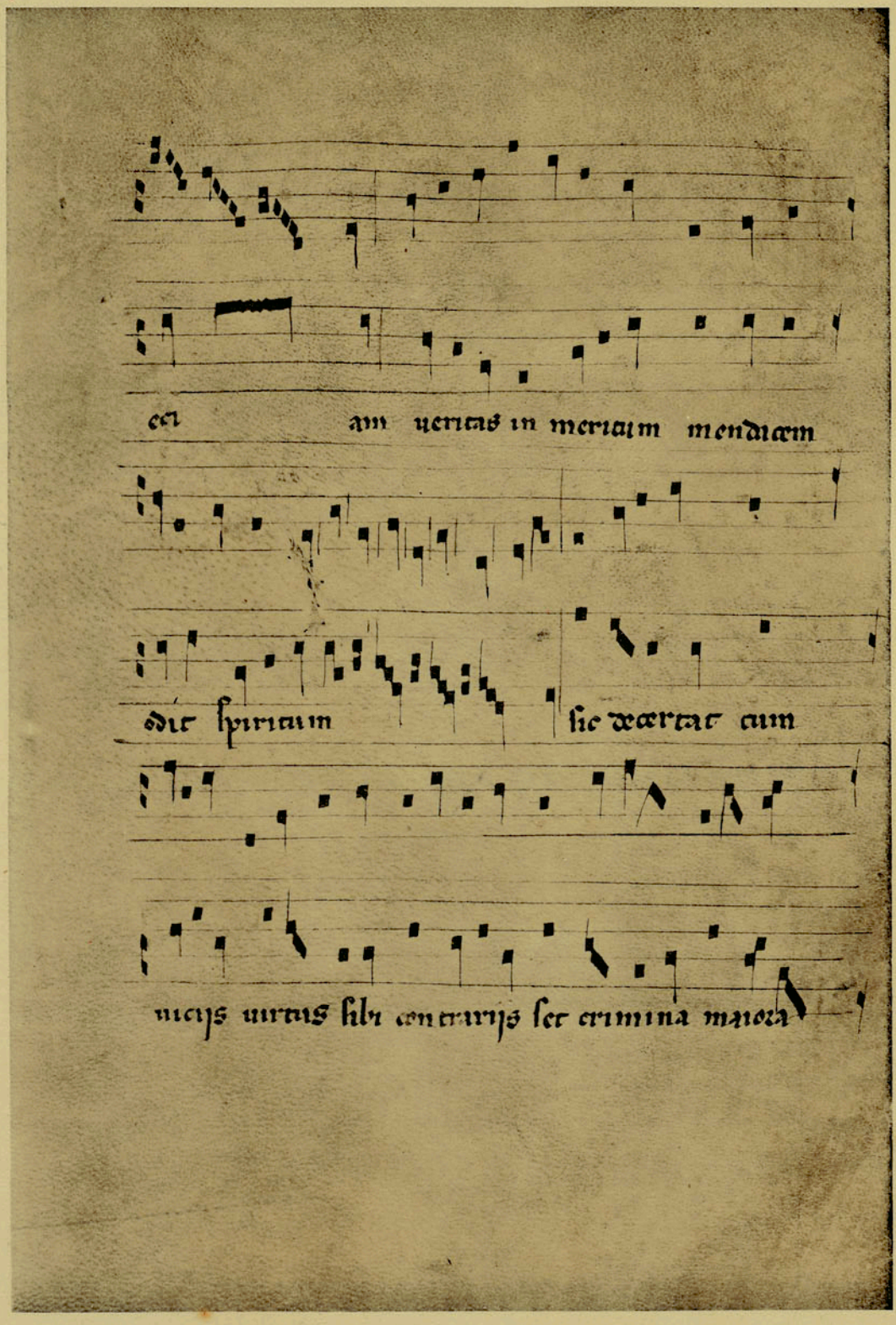

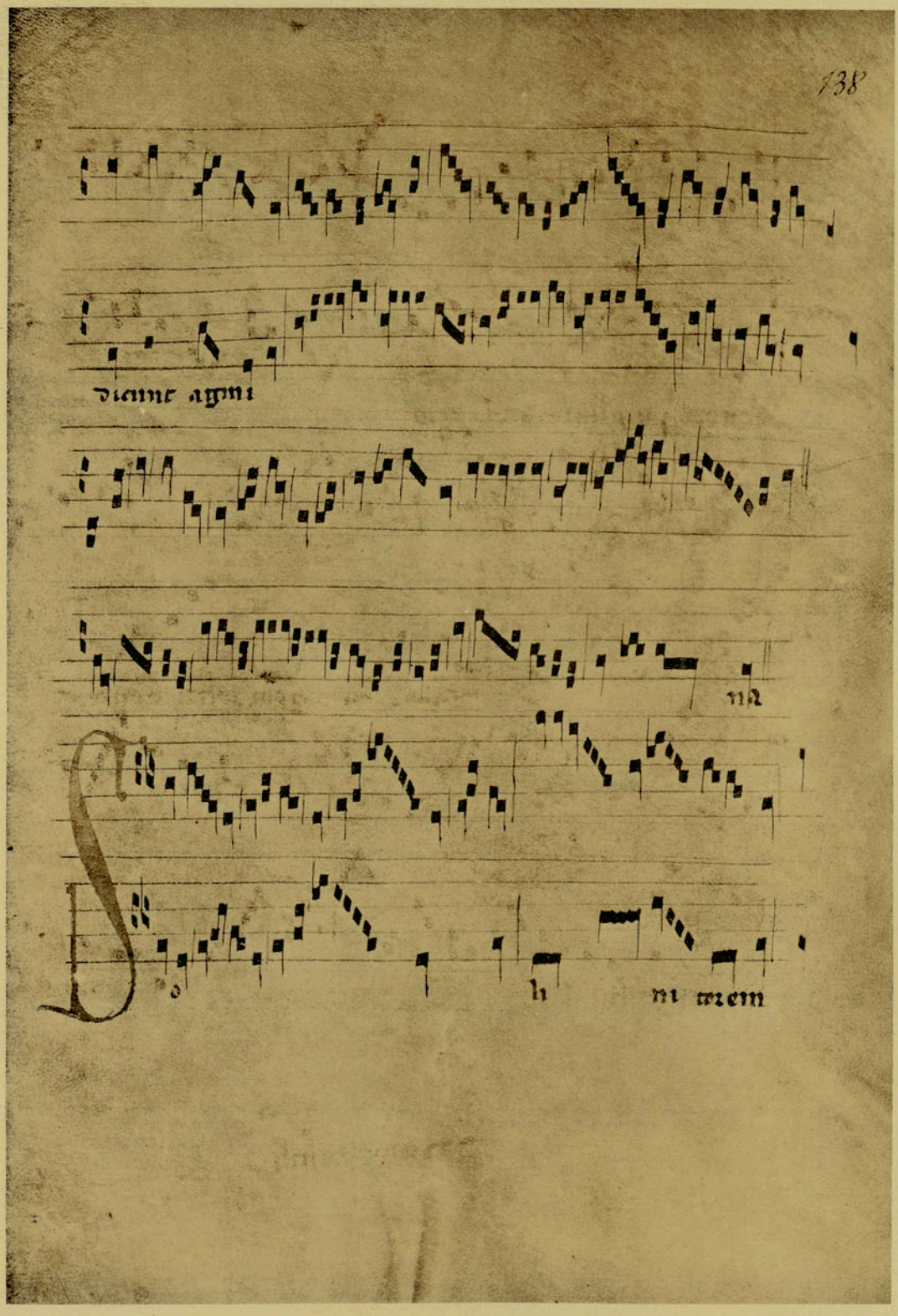
dicunt agmi
na
o
li
ni terem

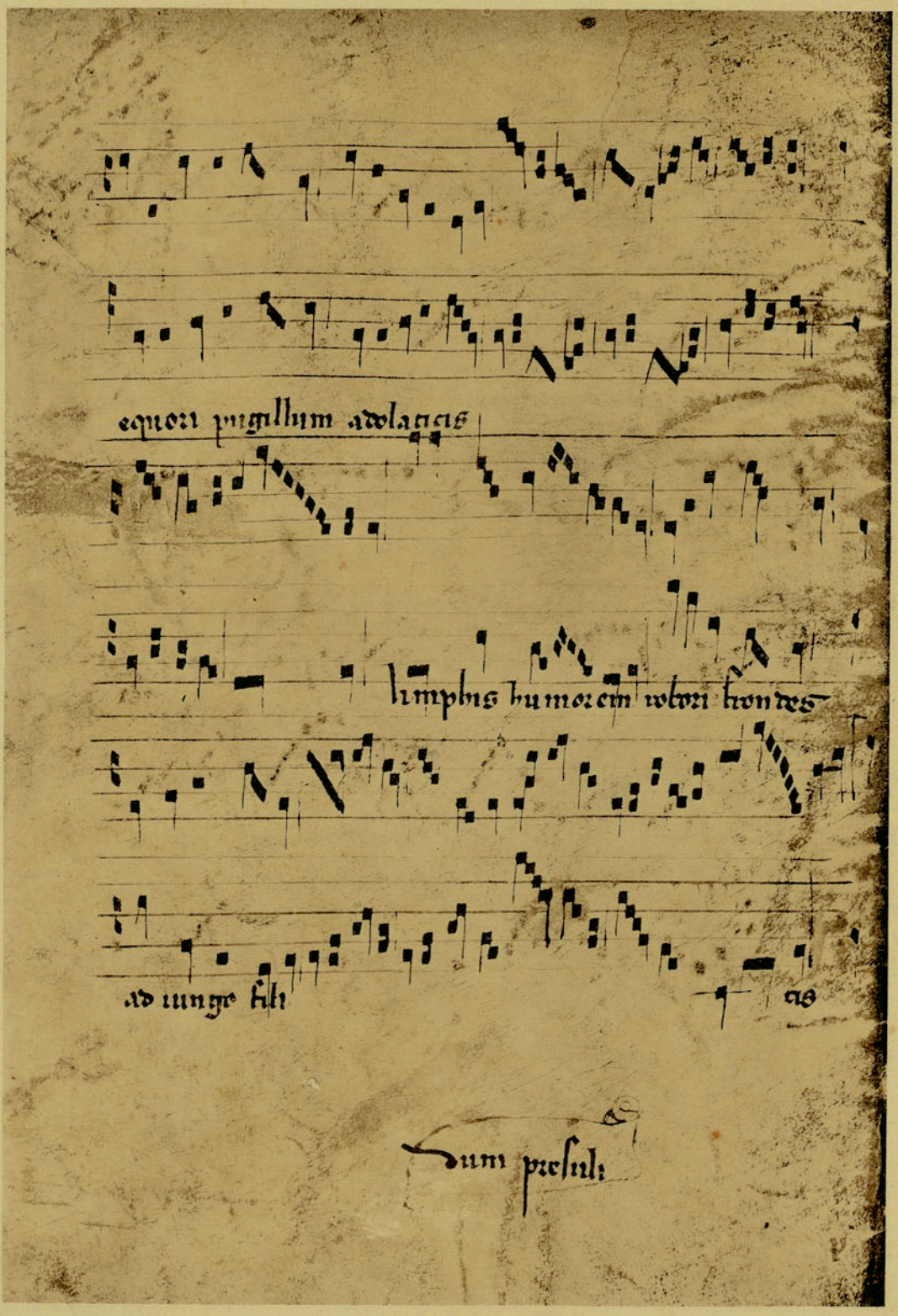

equori pugillum adolaticis

limphis humorem robori frondes

ad iungo fili cis

Sum presuli

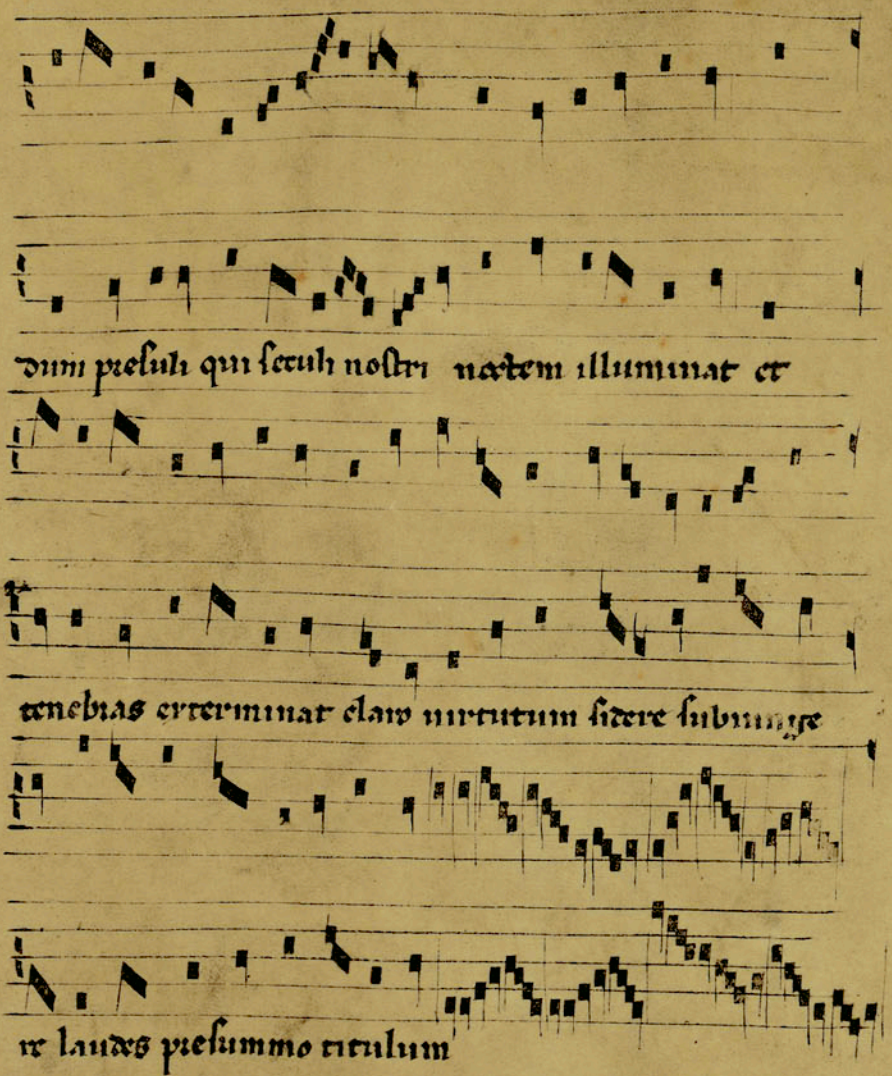
dum presuli qui seculi nostri noctem illuminat et
tenebras exterminat claro virtutum sidere subiunge
re laudes presummo titulum

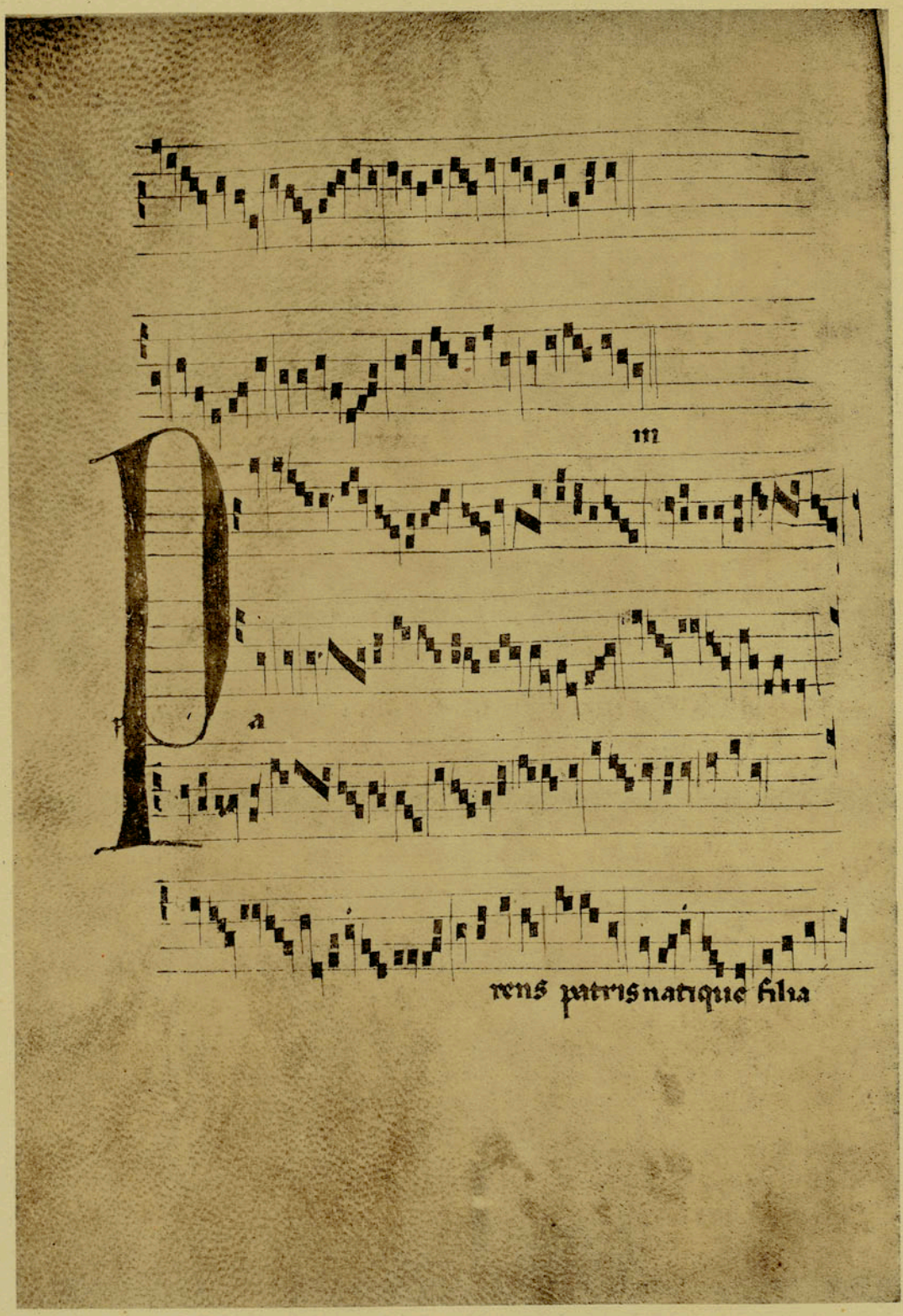
m
a
rens patris natique filia

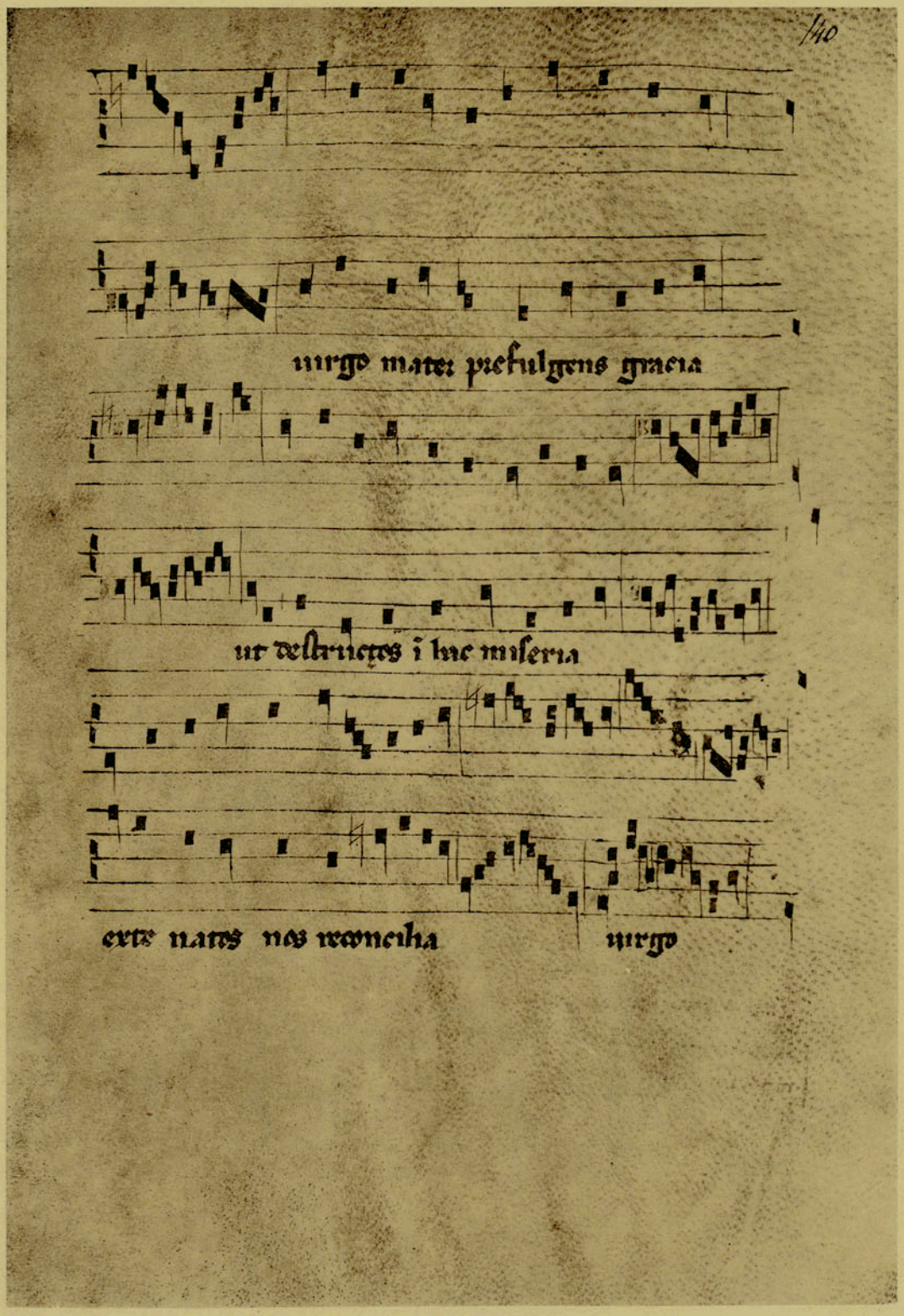
140
uirgo mater prefulgens gracia
ut destructos i hac miseria
exte natos nos reconcilia
uirgo

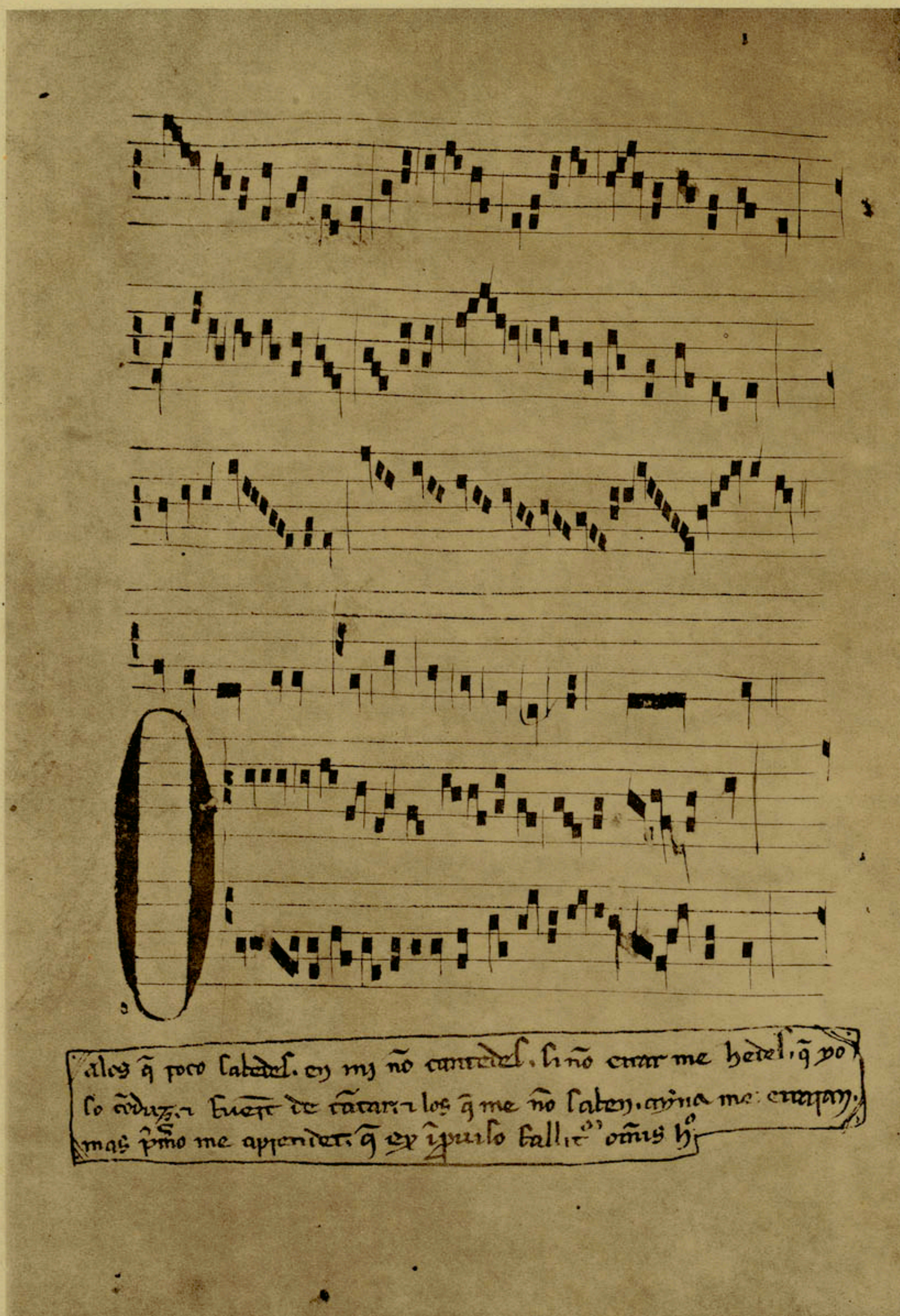

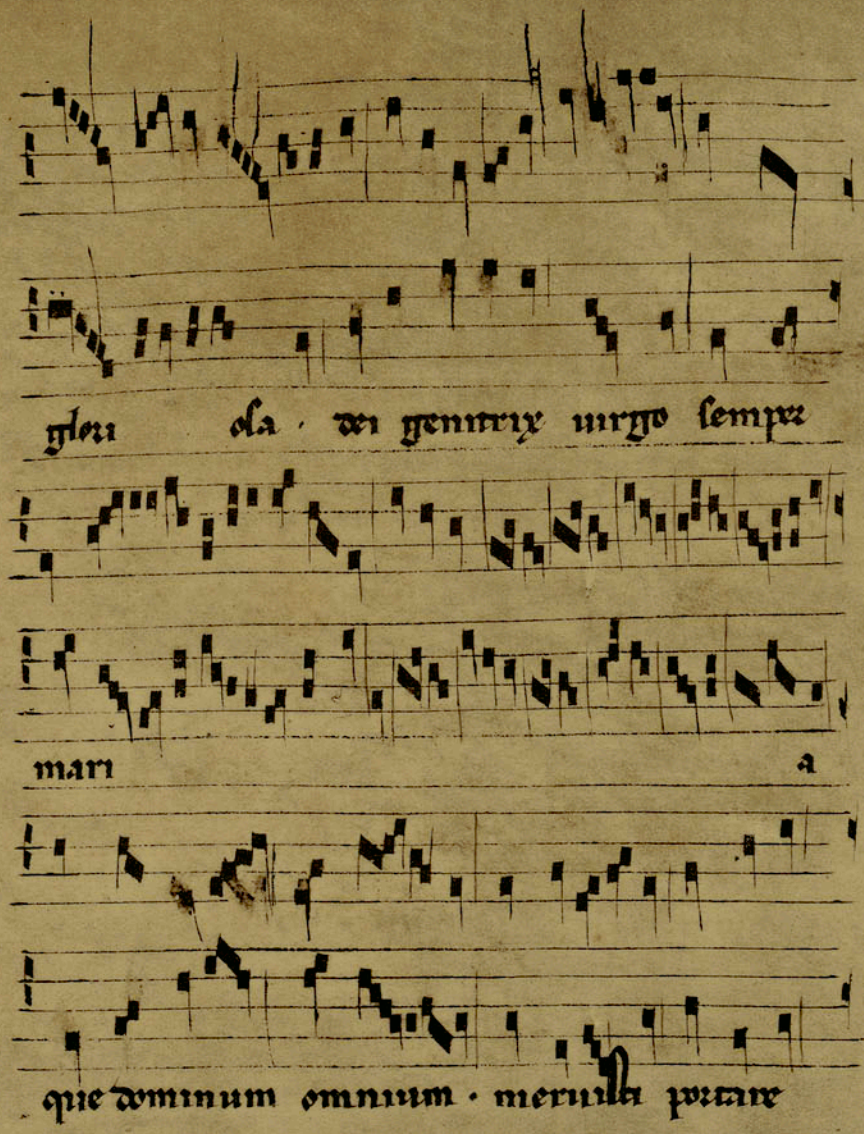
glori ola · dei genitrix uirgo semper
mari a
que dominum omnium · meruisti portare

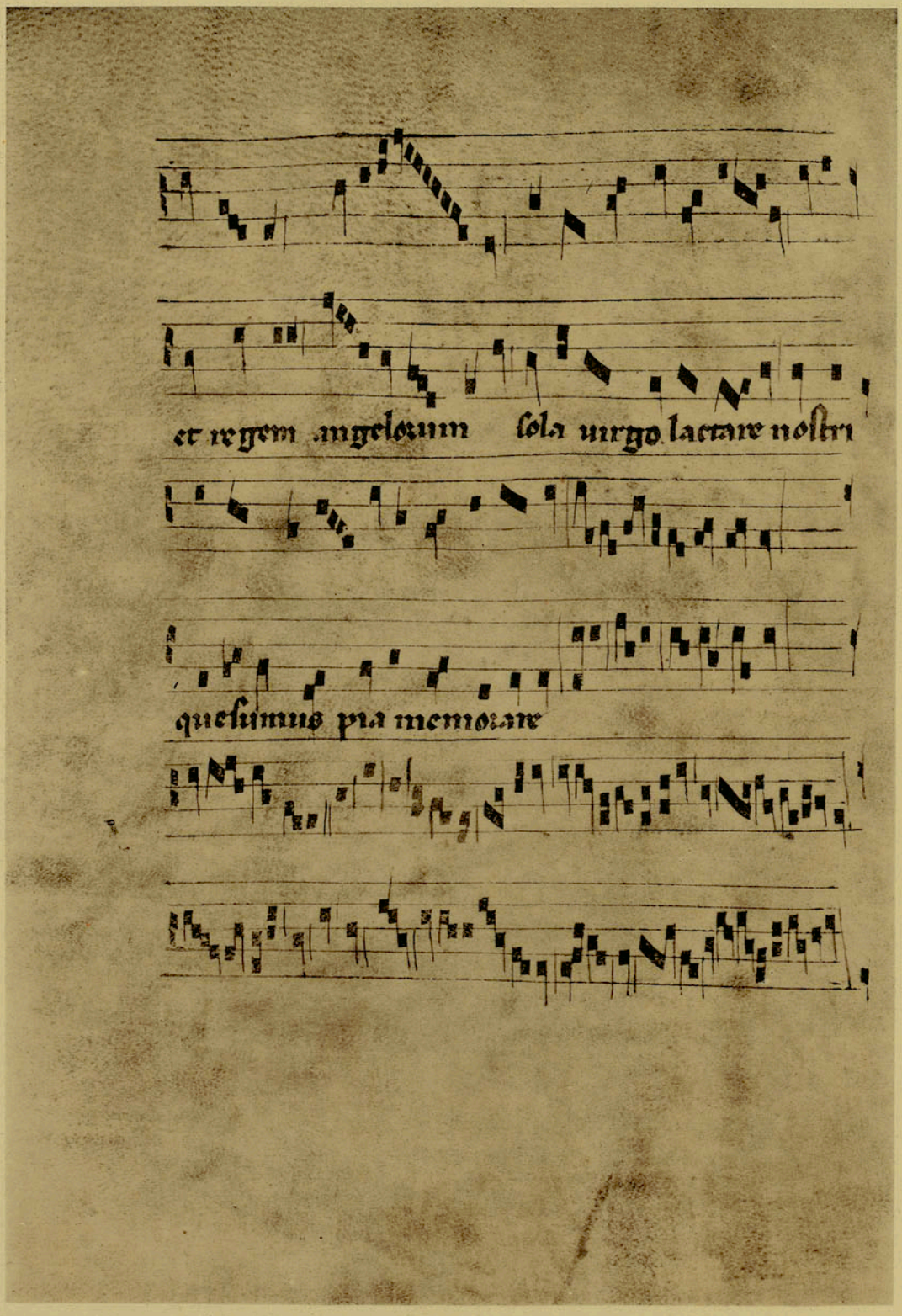
et regem angelorum sola virgo lactare nostri
quesumus pia memoriae

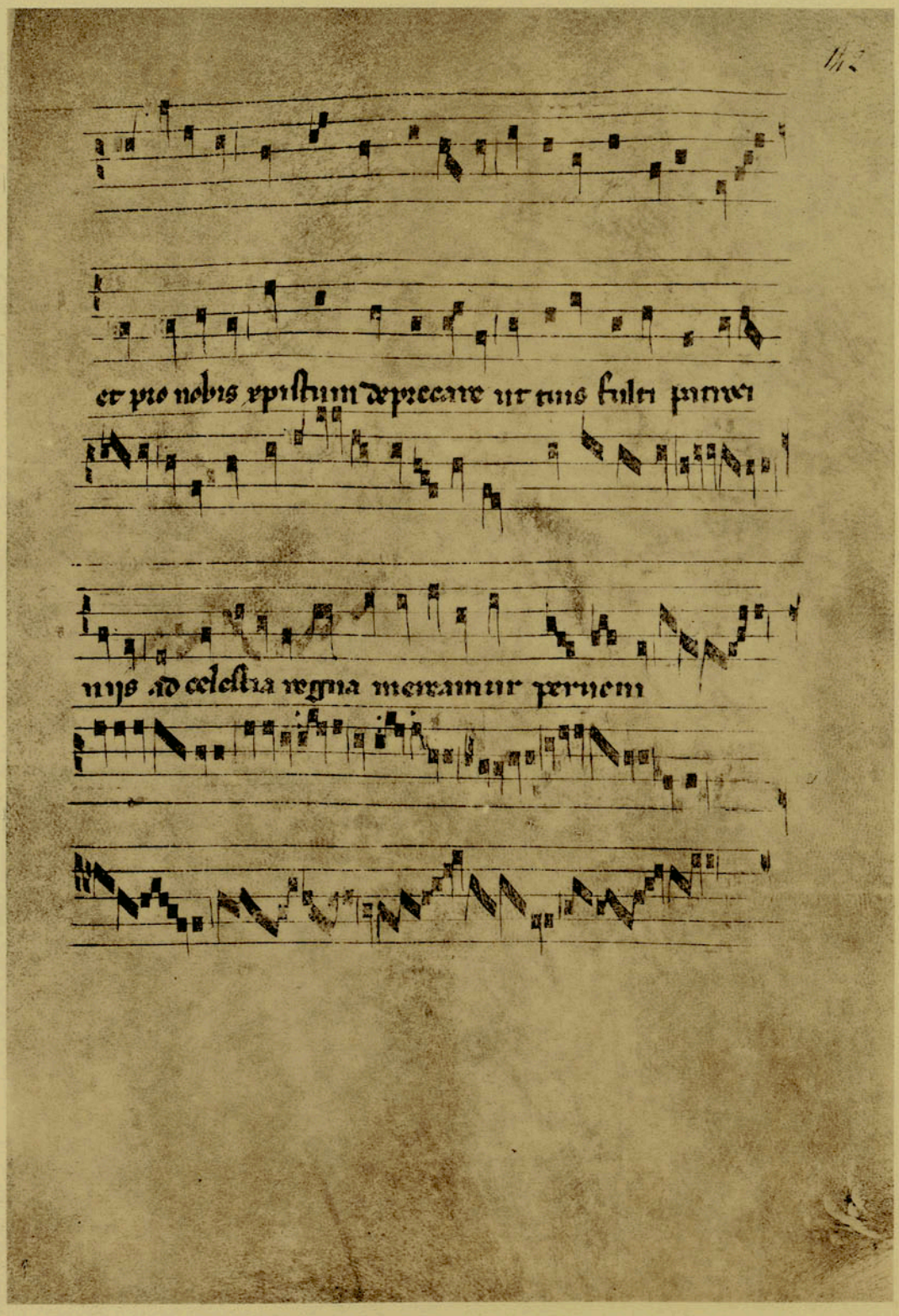
et pro nobis xpistum deprecare ut tuis fulti patroci
nijs ad celestia regna mereamur peruenire

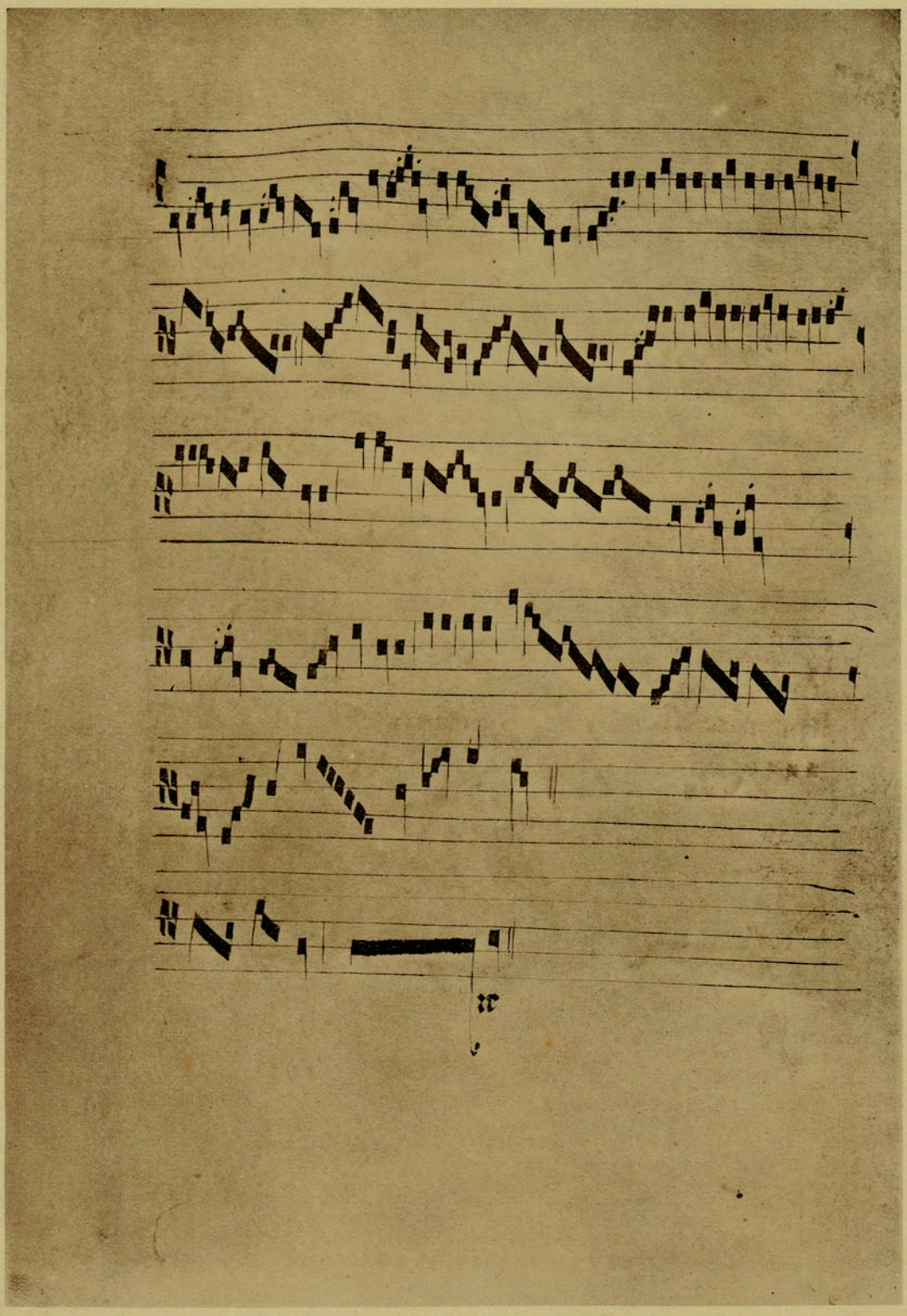

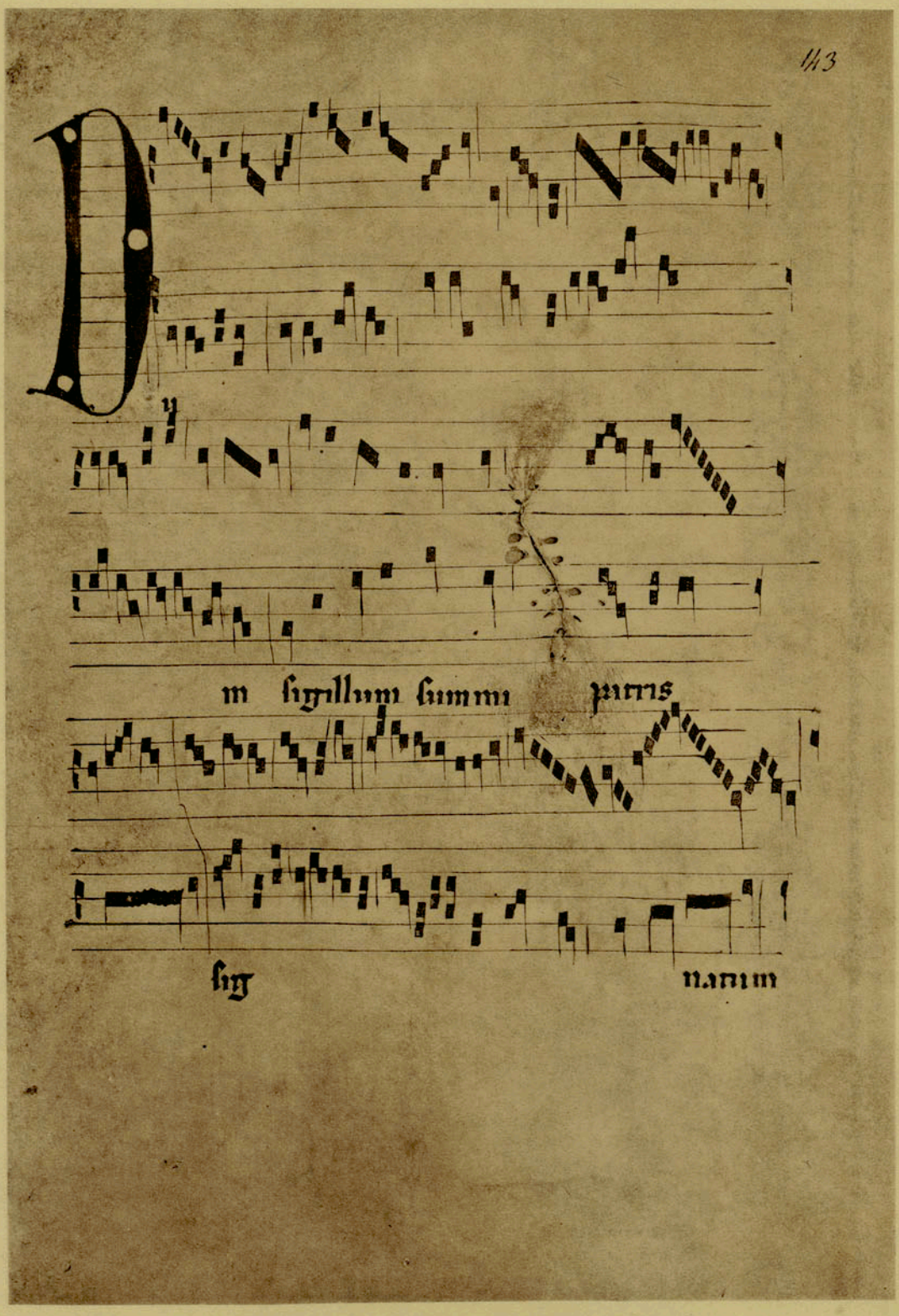
m signillum summi patris
sig
natum

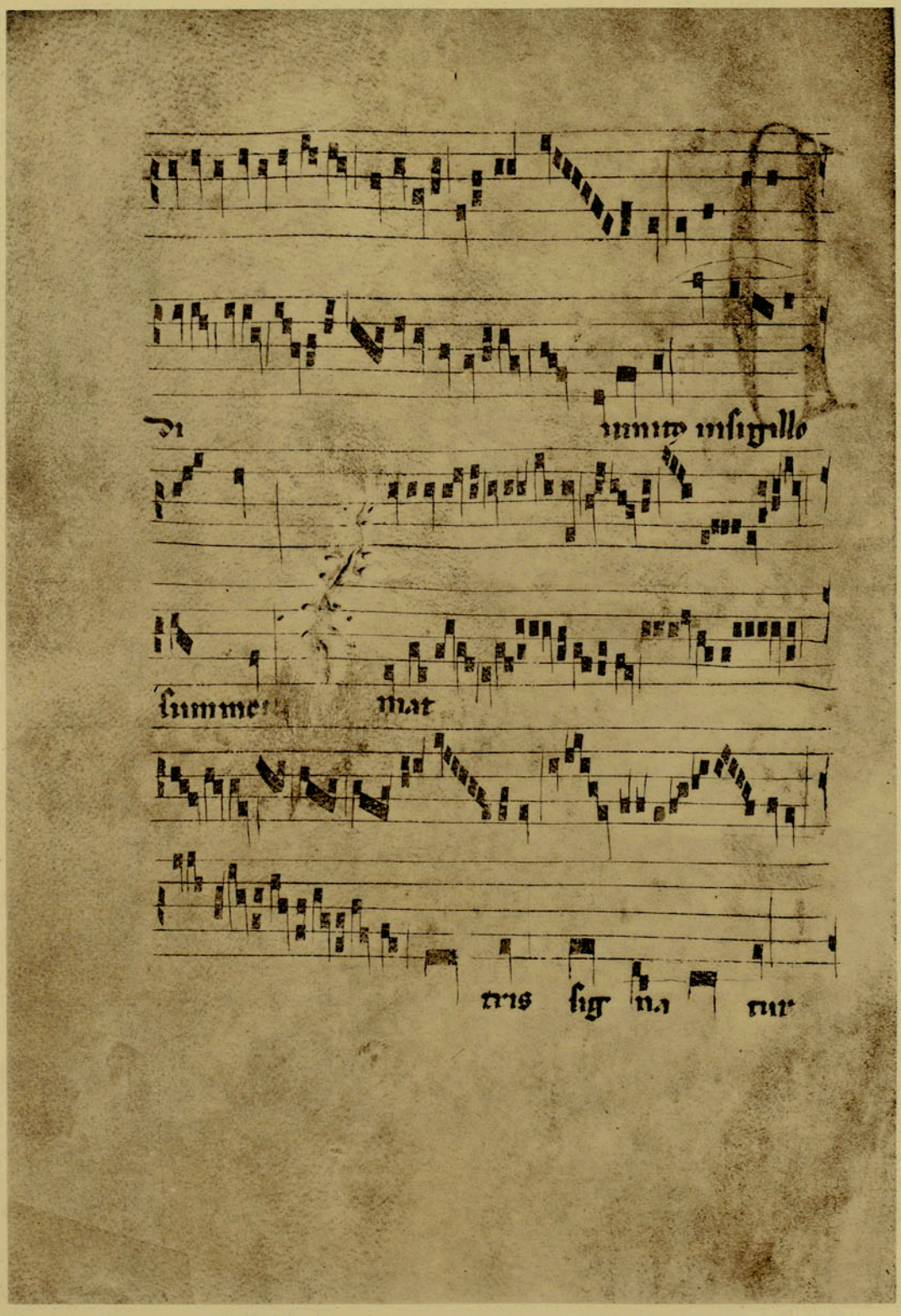

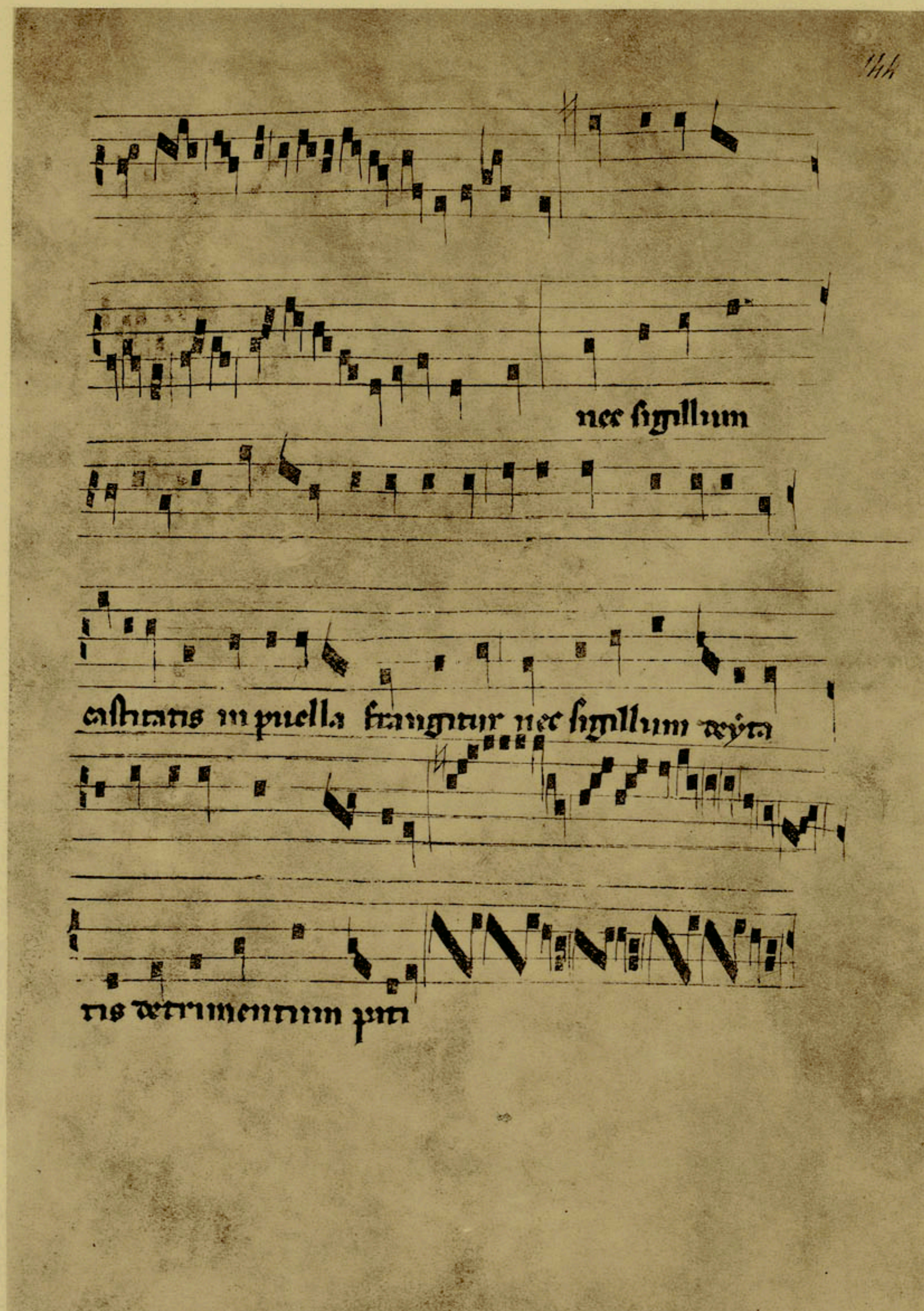
144
nec sigillum
castitatis in puella frangitur nec sigillum dexta
ris detrimentum pati

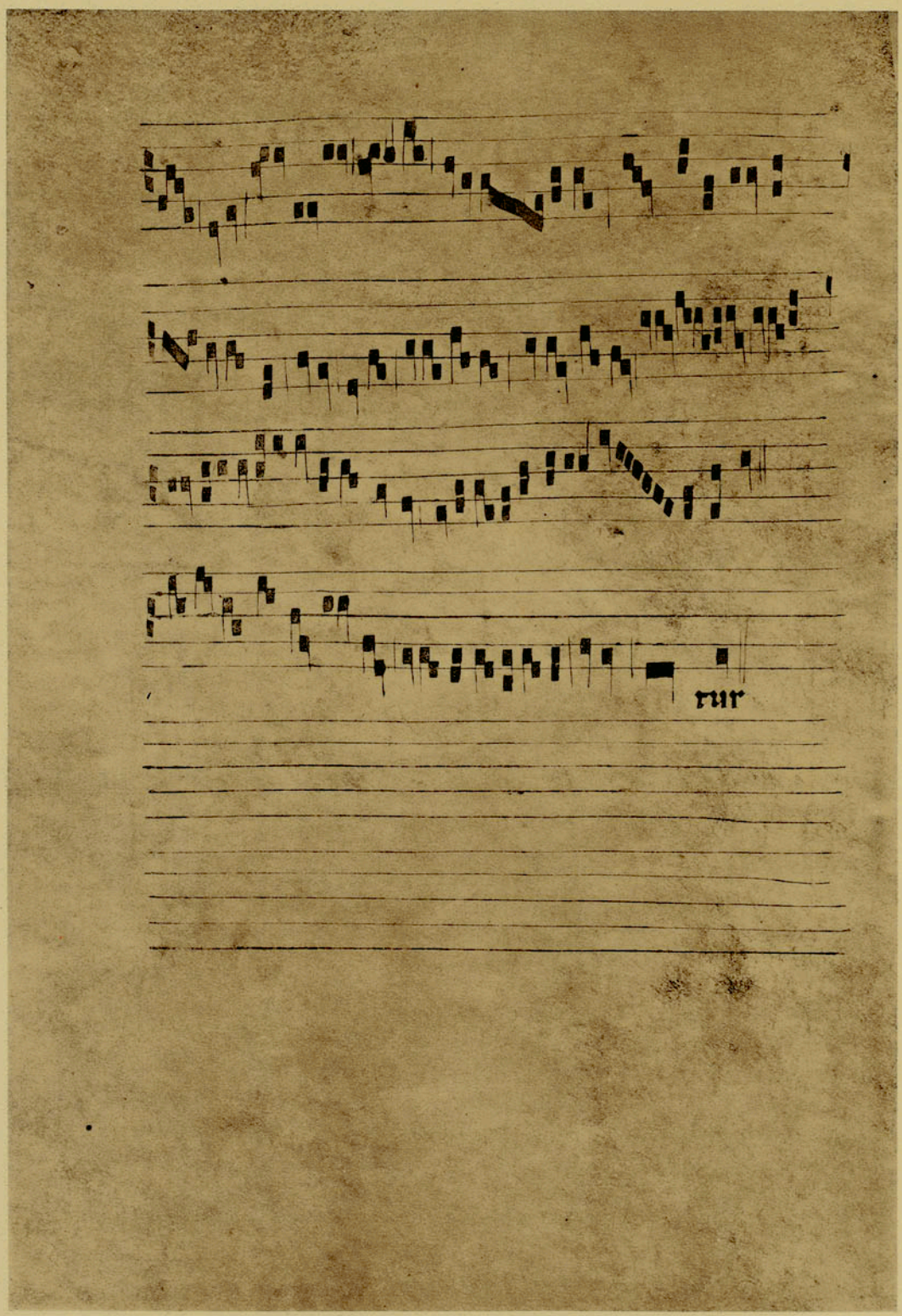
rur

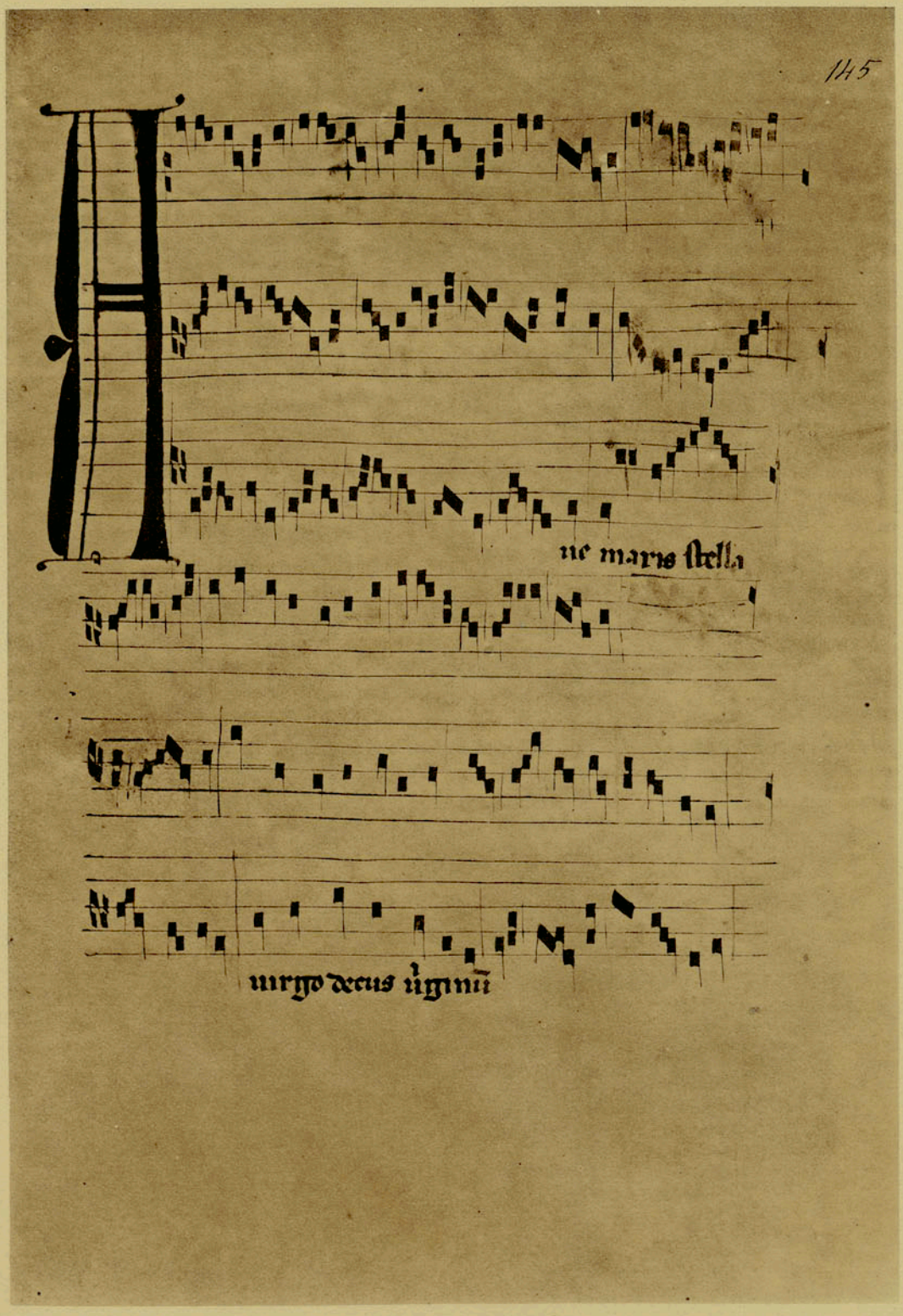
ne maris ſtella
urgo deus iginii

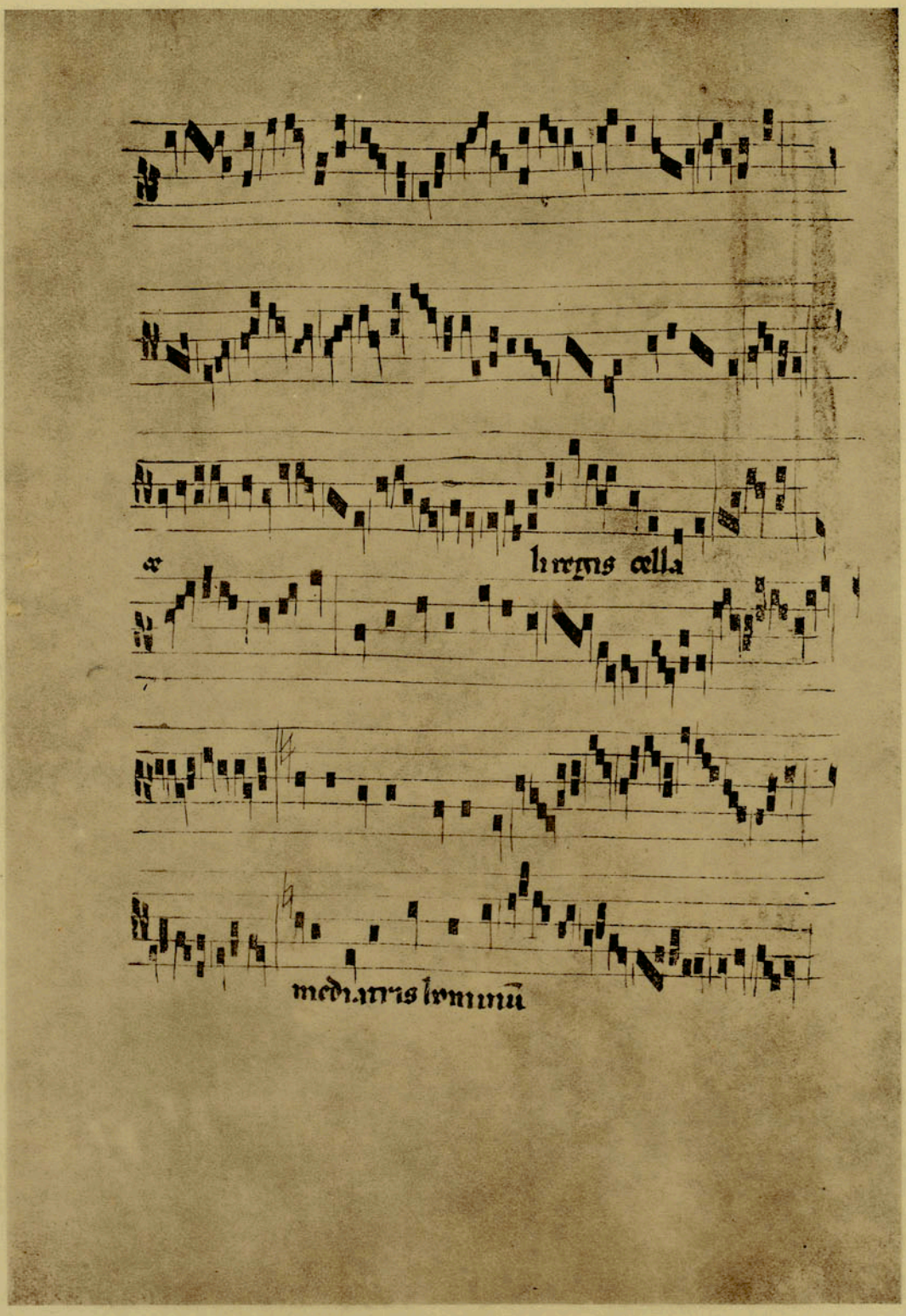
li regis cella
mediatris hominū

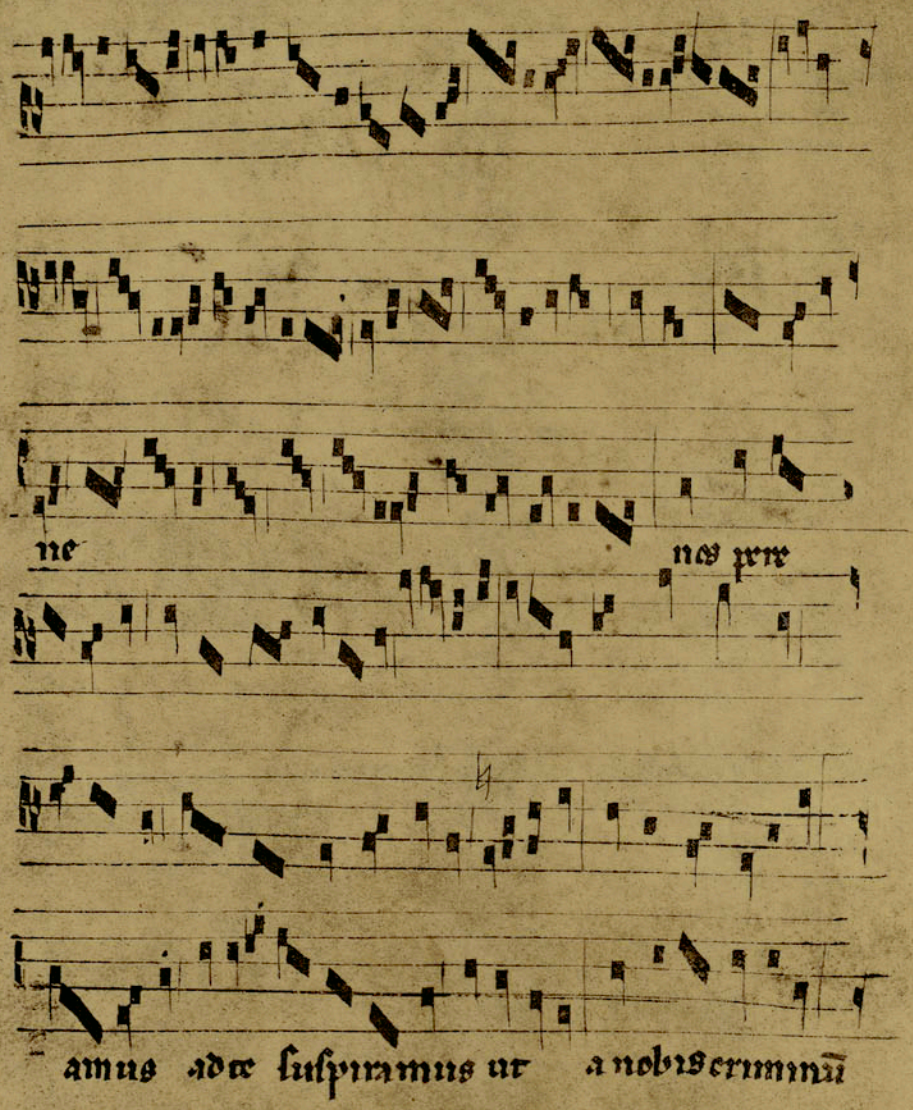
ne
nos pere
amus ad te suspiramus ut a nobis erimmū

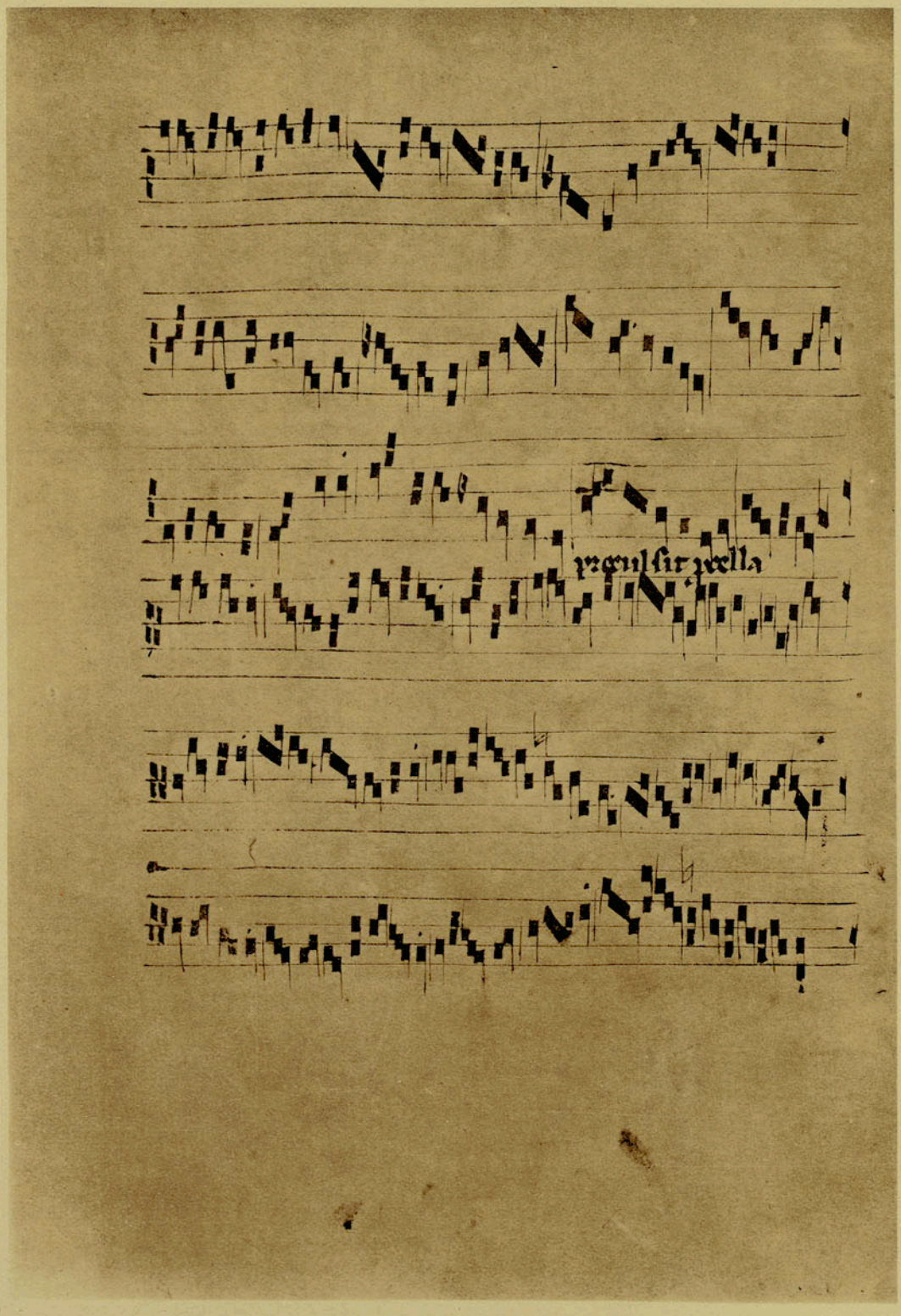
procul sit procella

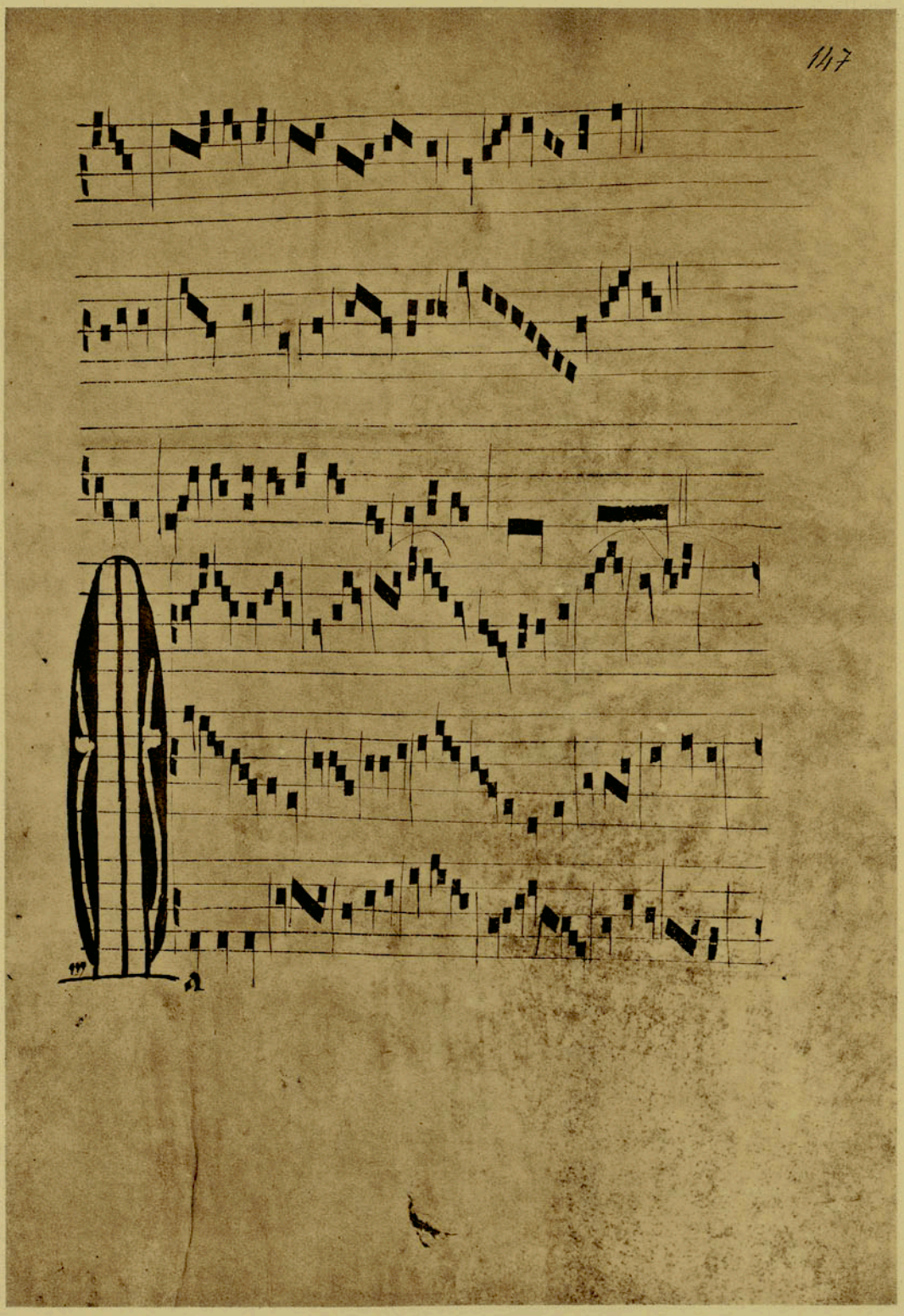

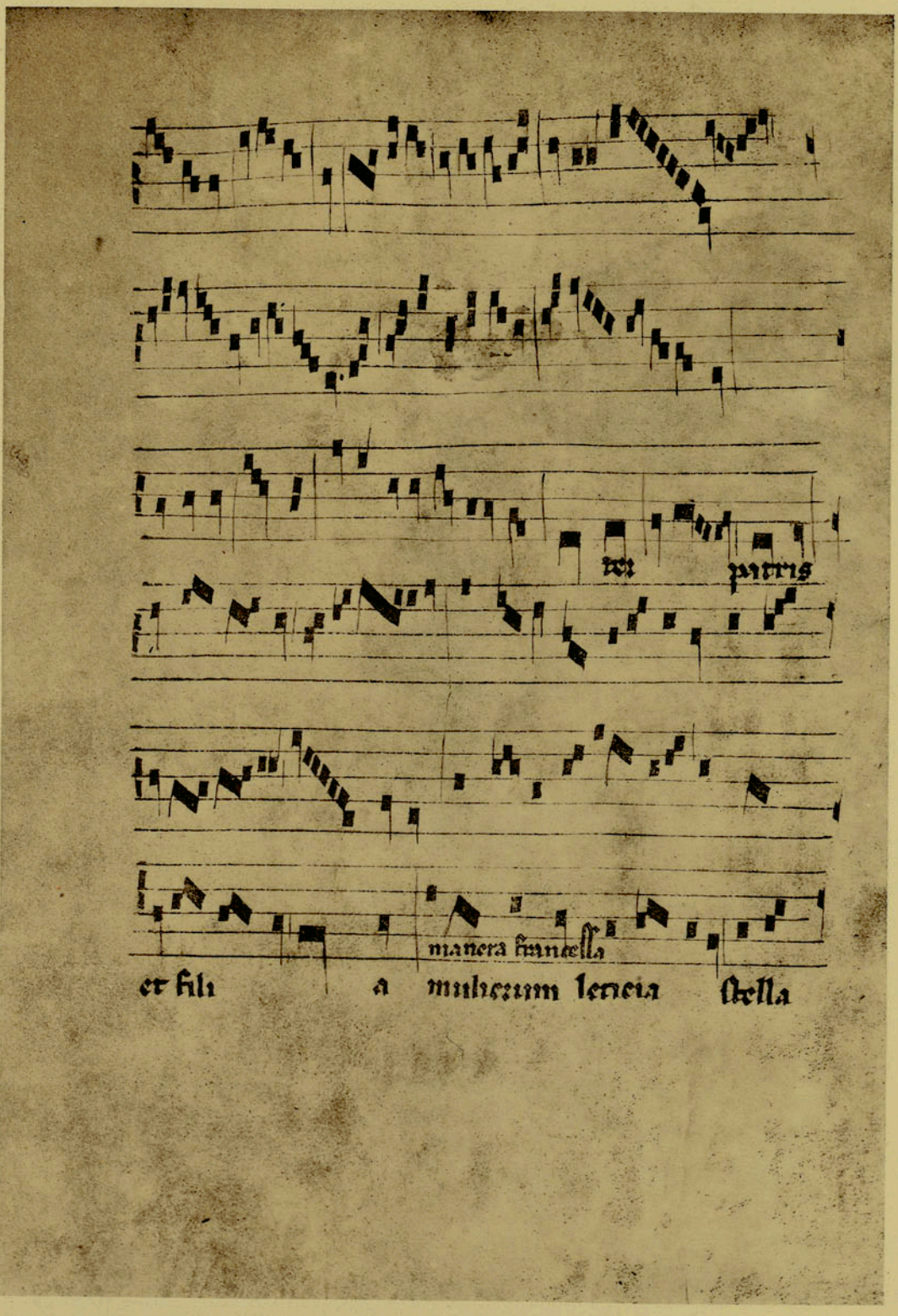
ter patris
manera francella
et fili a mulierum leticia stella

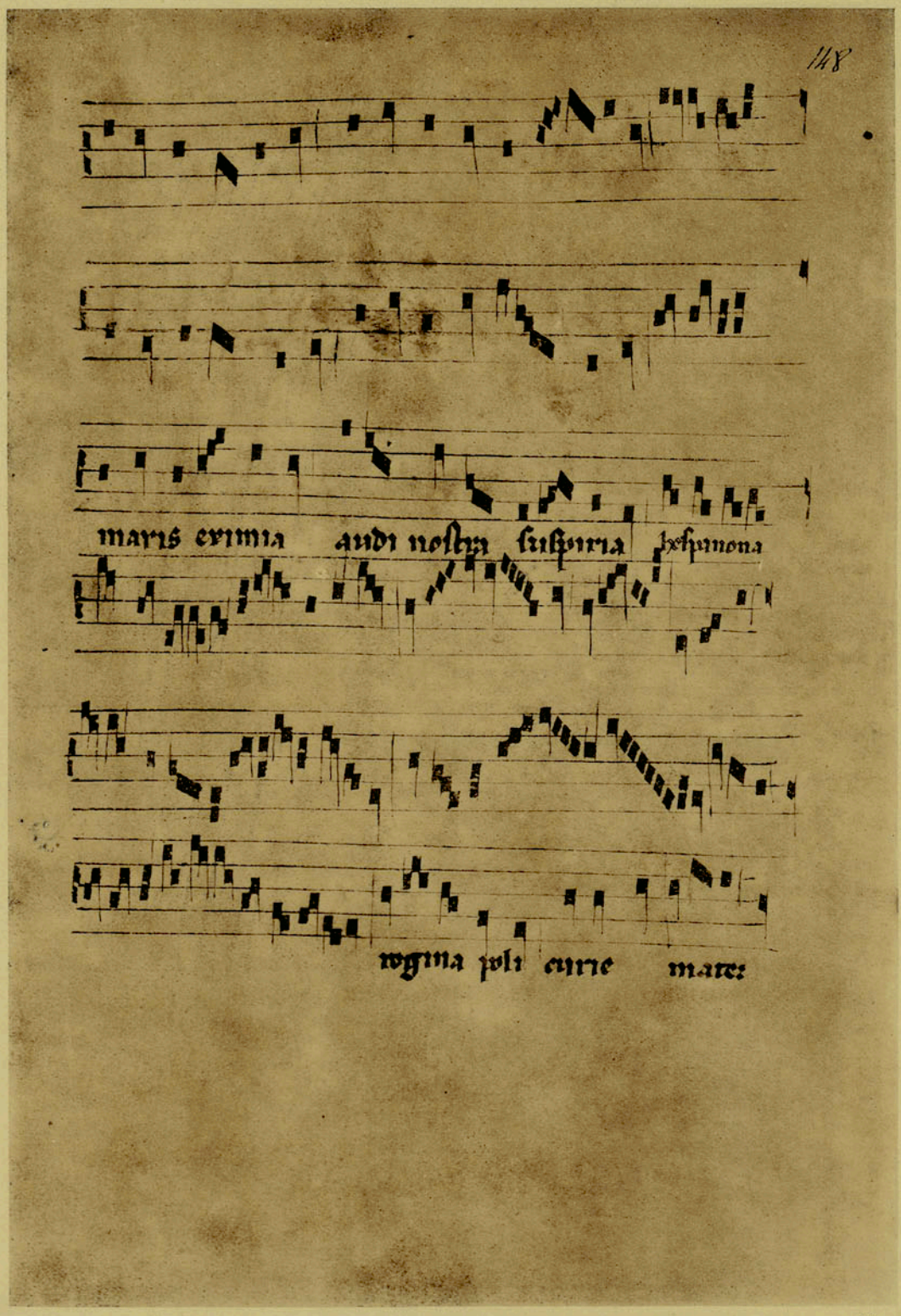
148
maris eximia audi nostra suspiria hespanona
regina poli curie mater

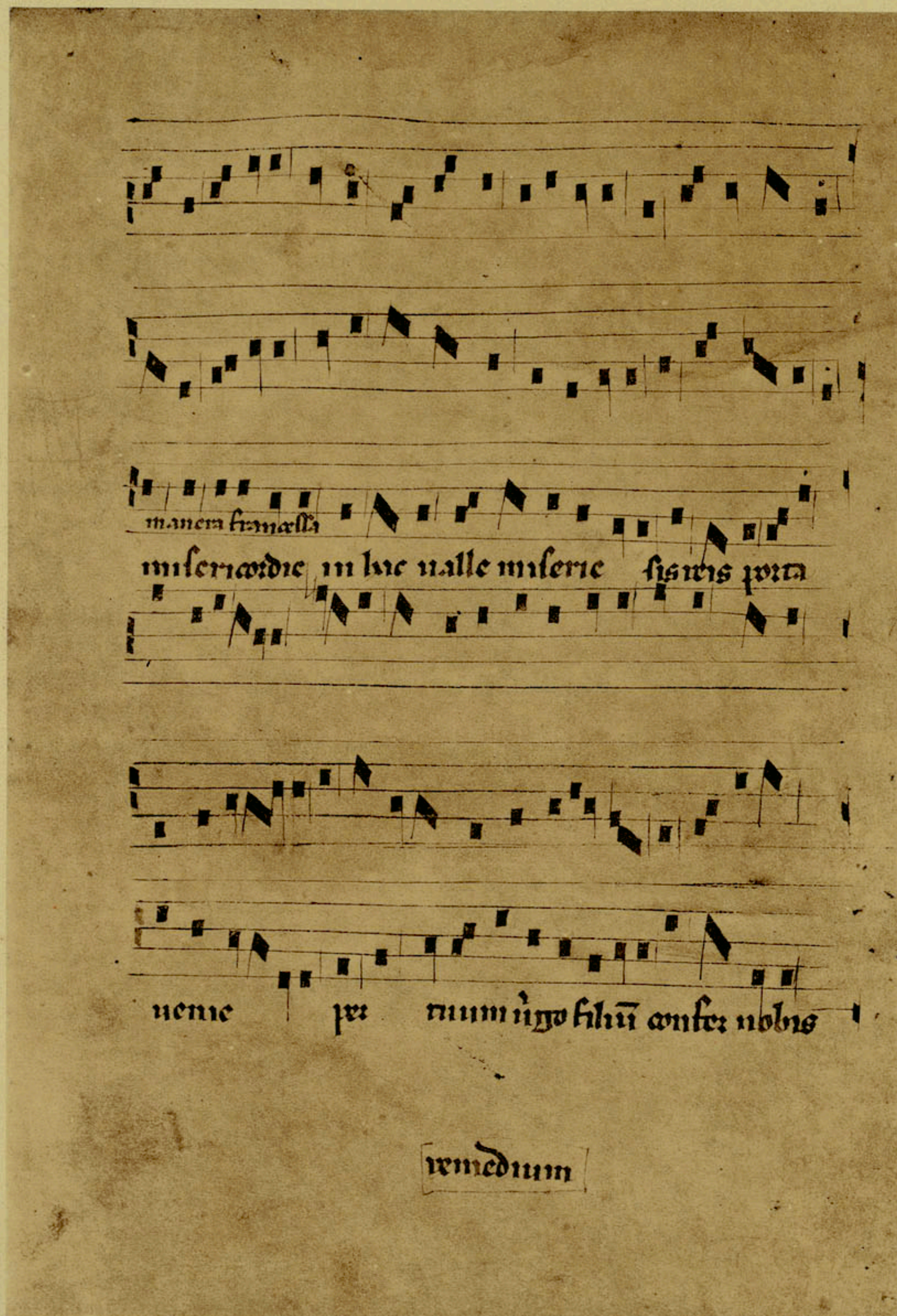
misericordie in hac valle miserie
venite
remedium

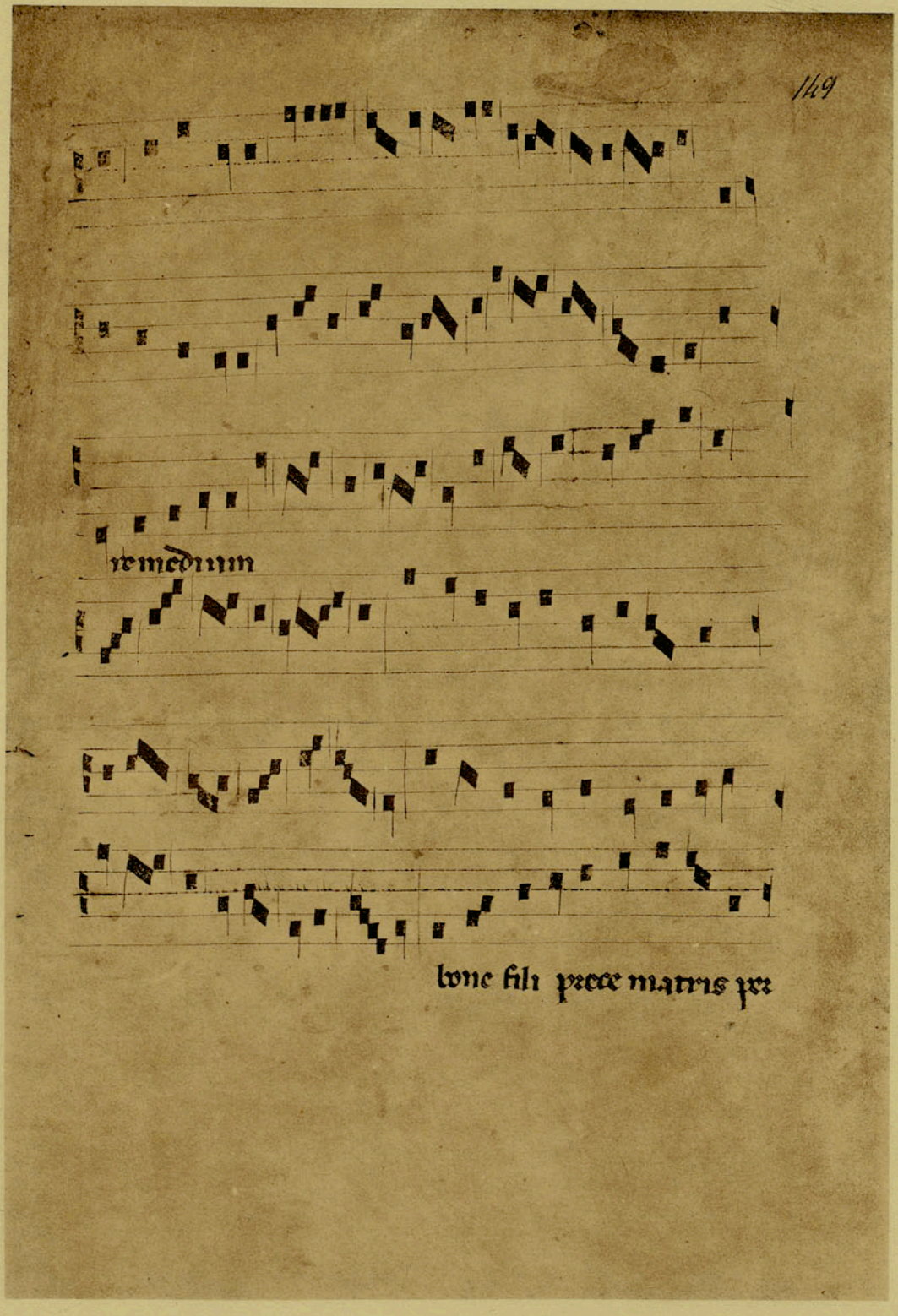
remedium
lone fili prece matris pi

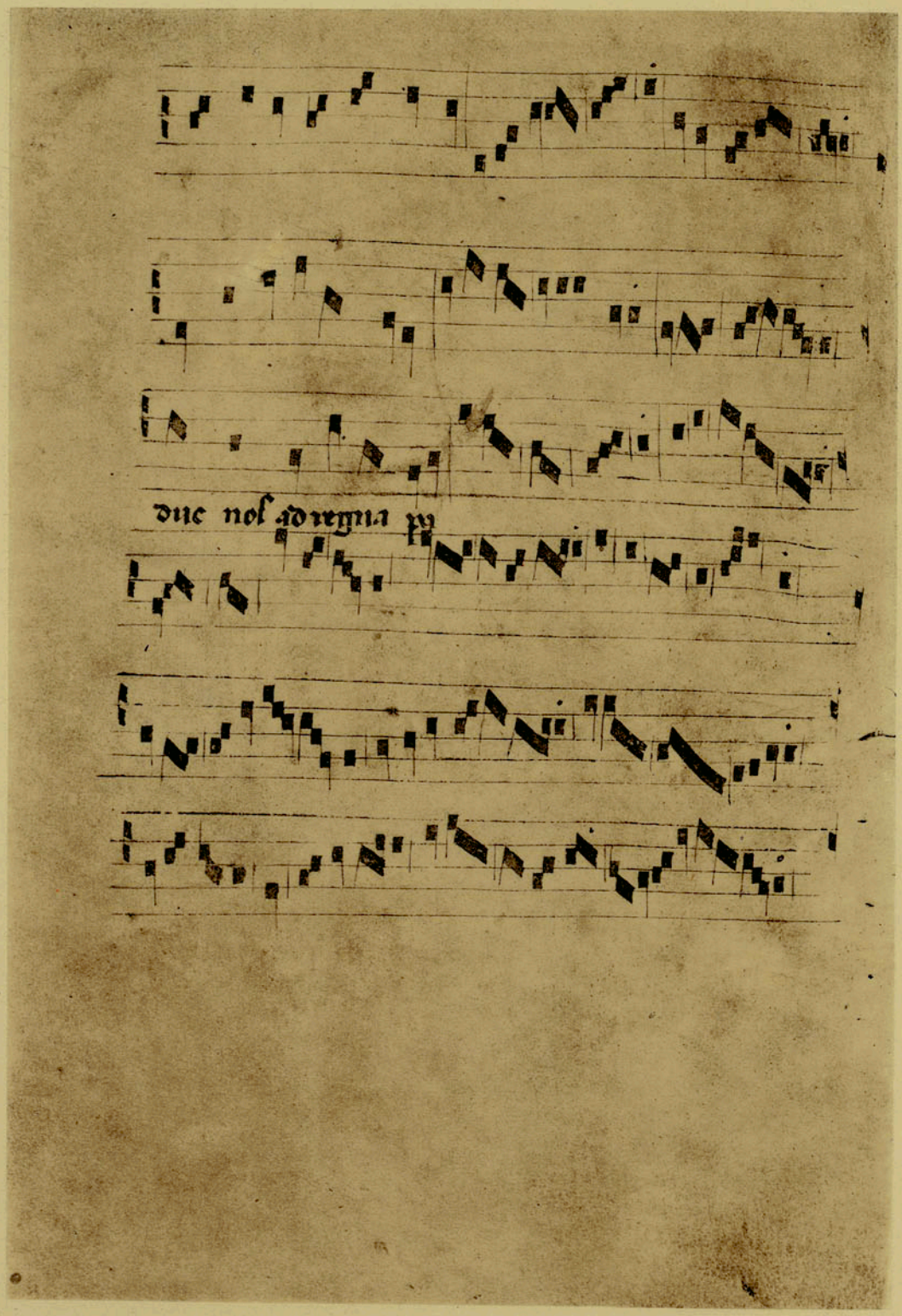
duc nos ad regna

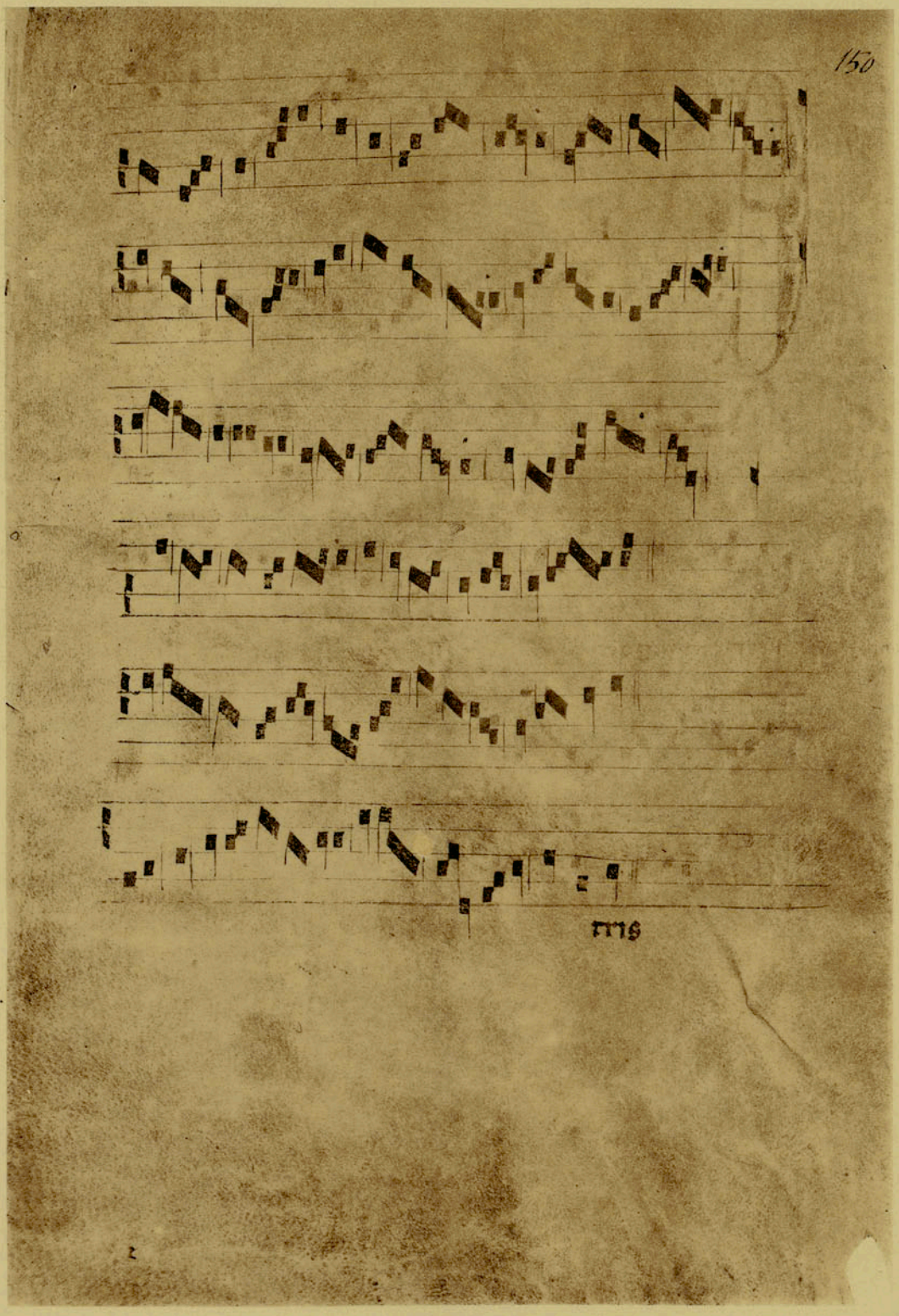

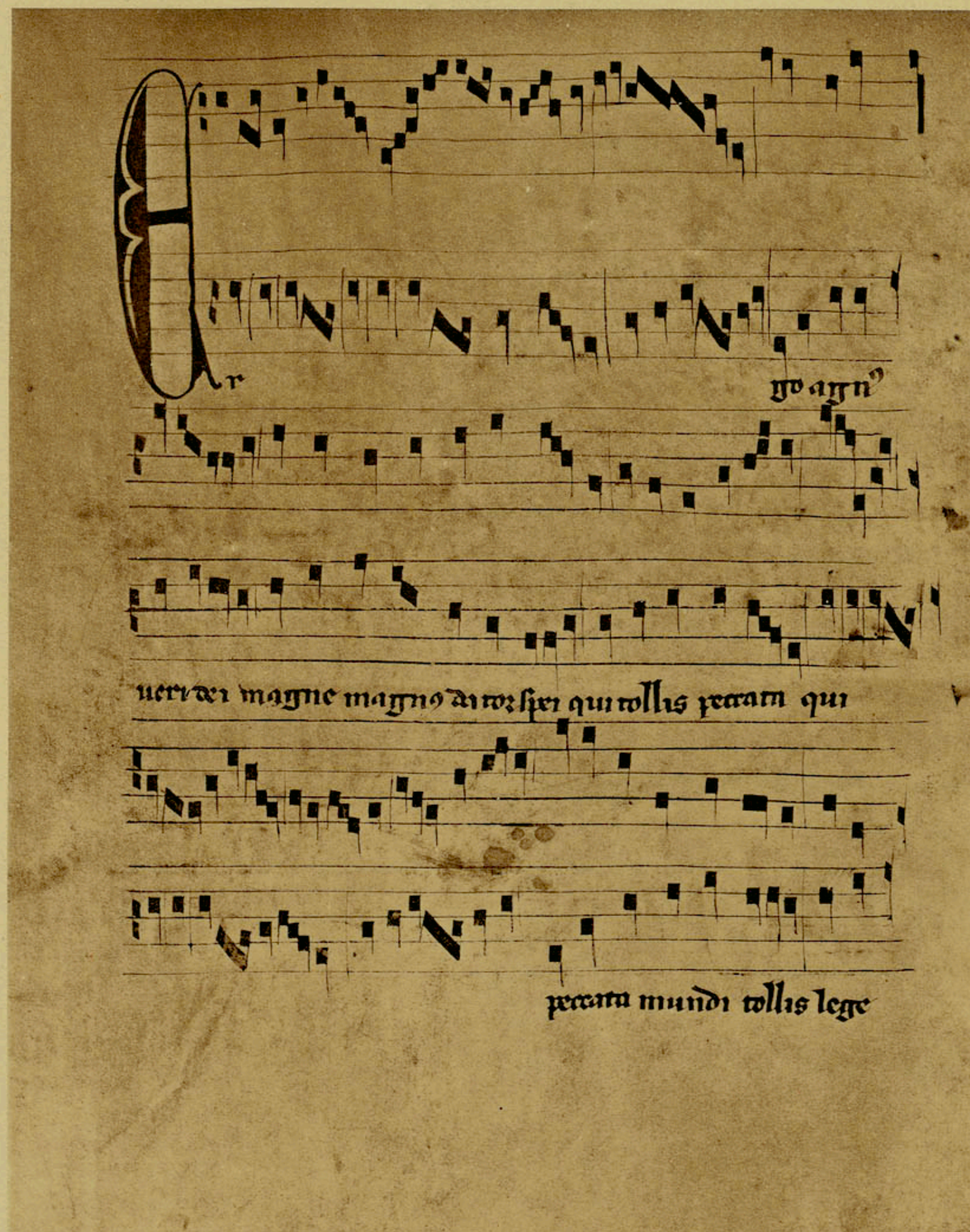
peccata mundi tollis lege

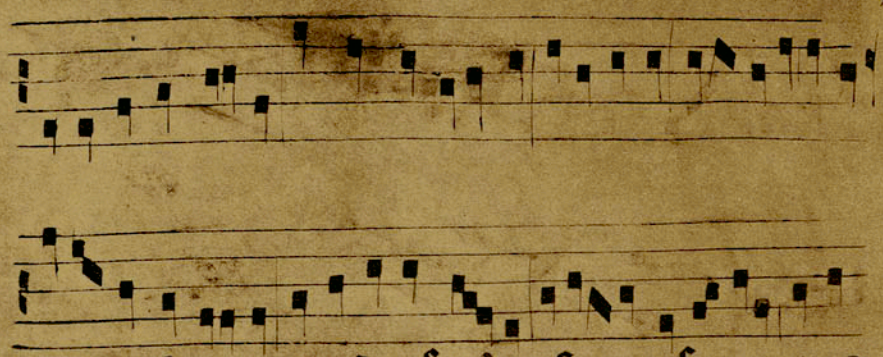

lata penas mollis et emendas facta miserere miserator uerus

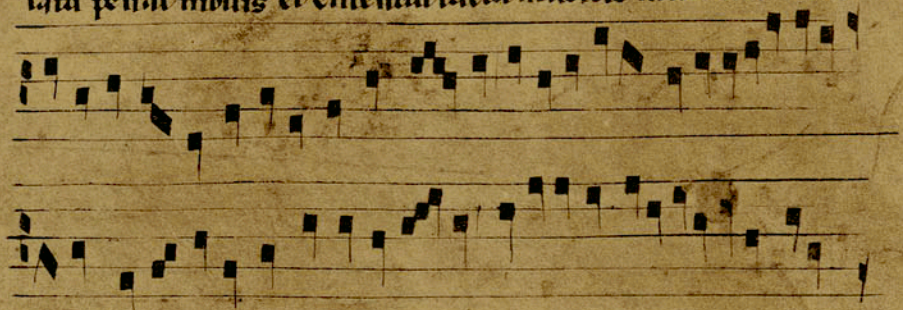

uere legis lator leua pacis facem miserator misere legis lator

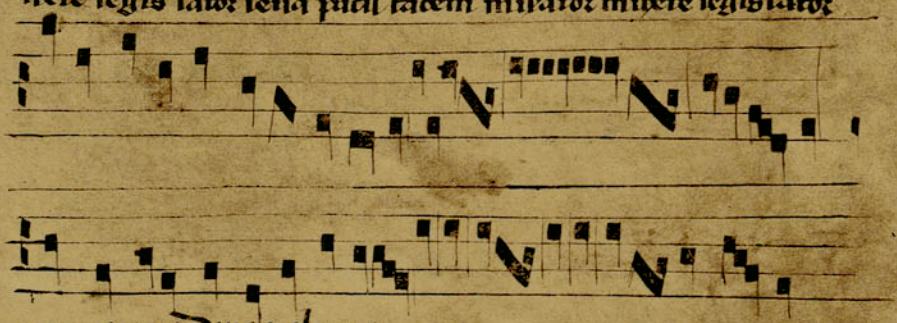

uerus uere dona nobis pa

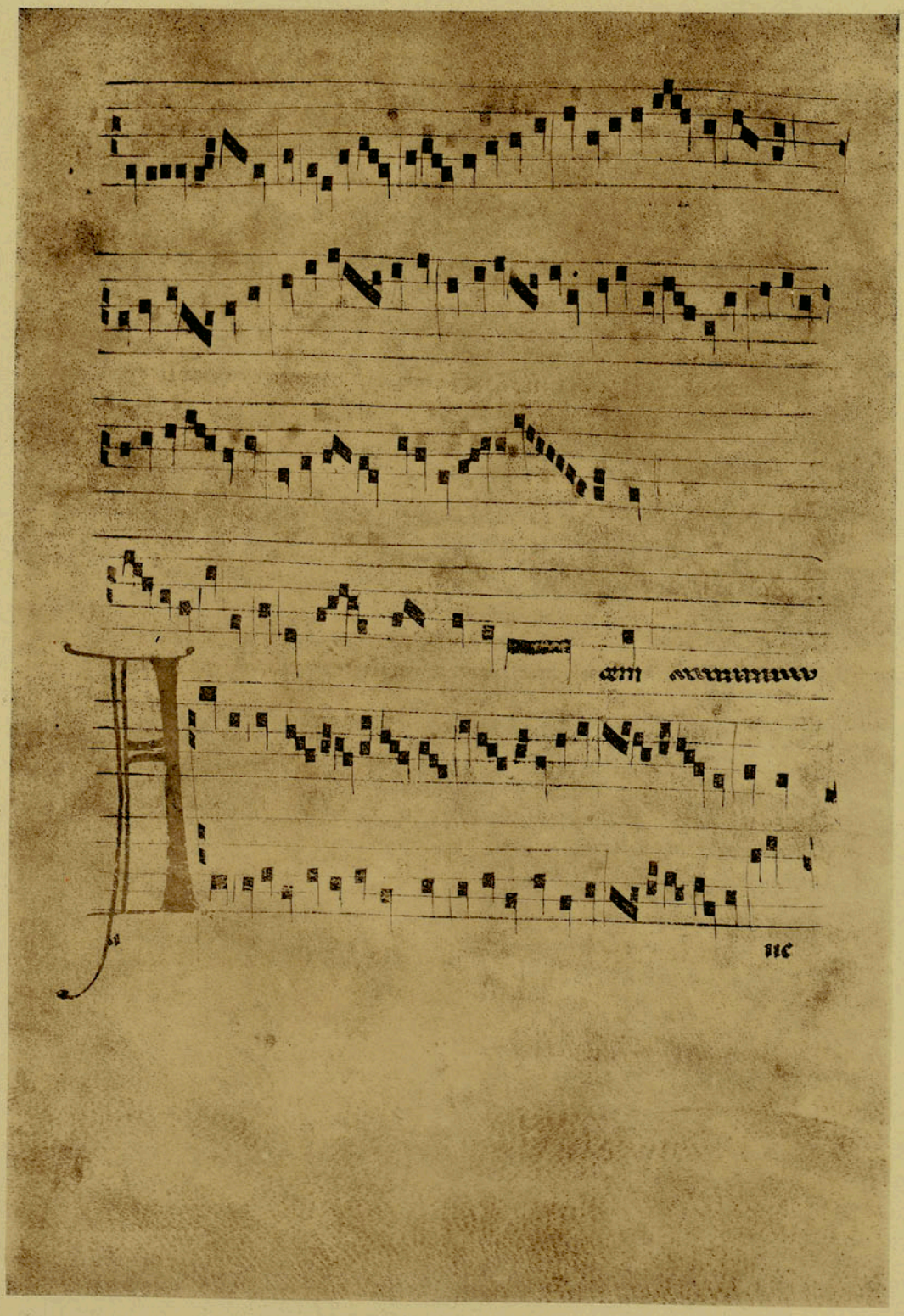

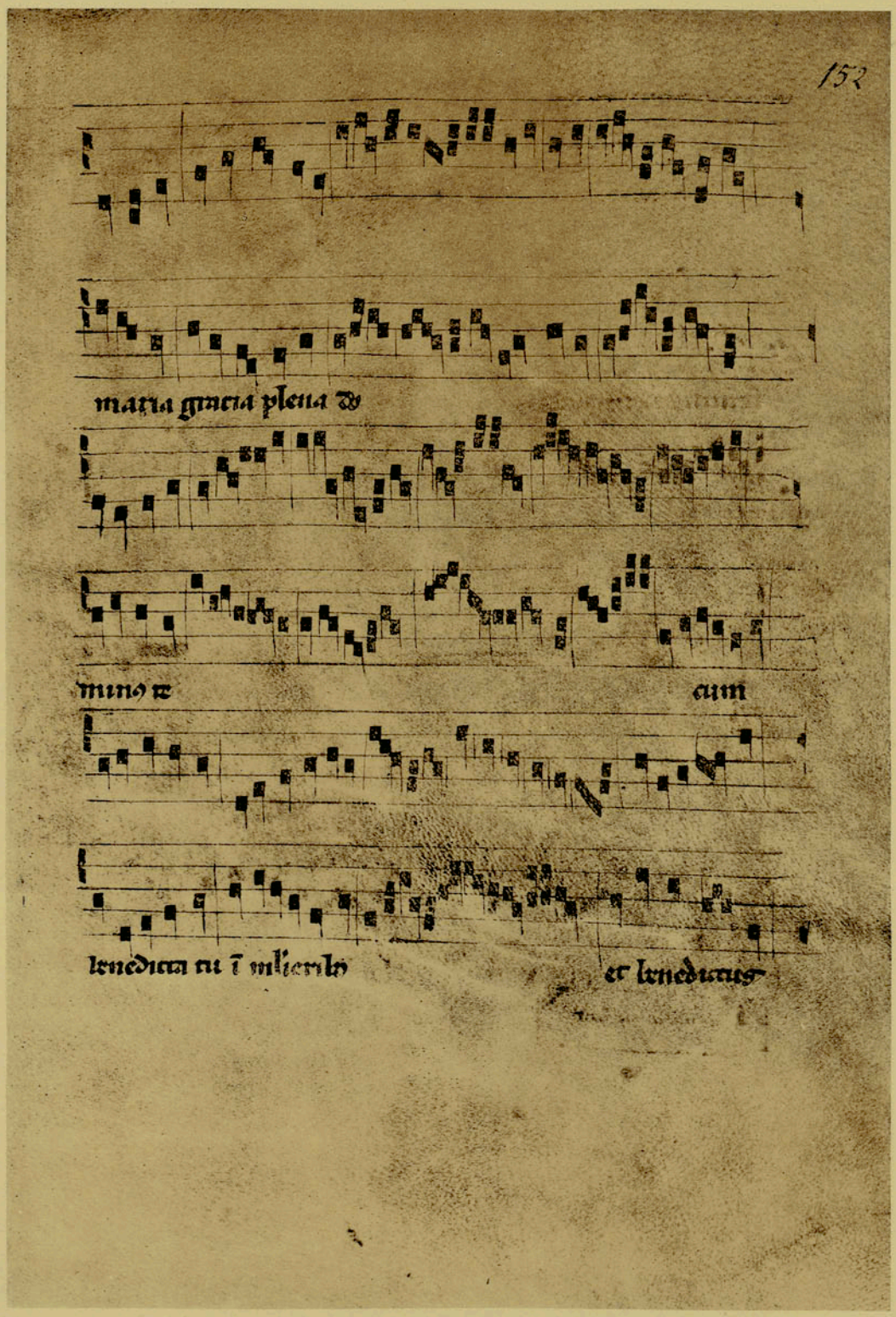
152
maria gratia plena do
minus te
cum
benedicta tu in mulieribus
et benedictus

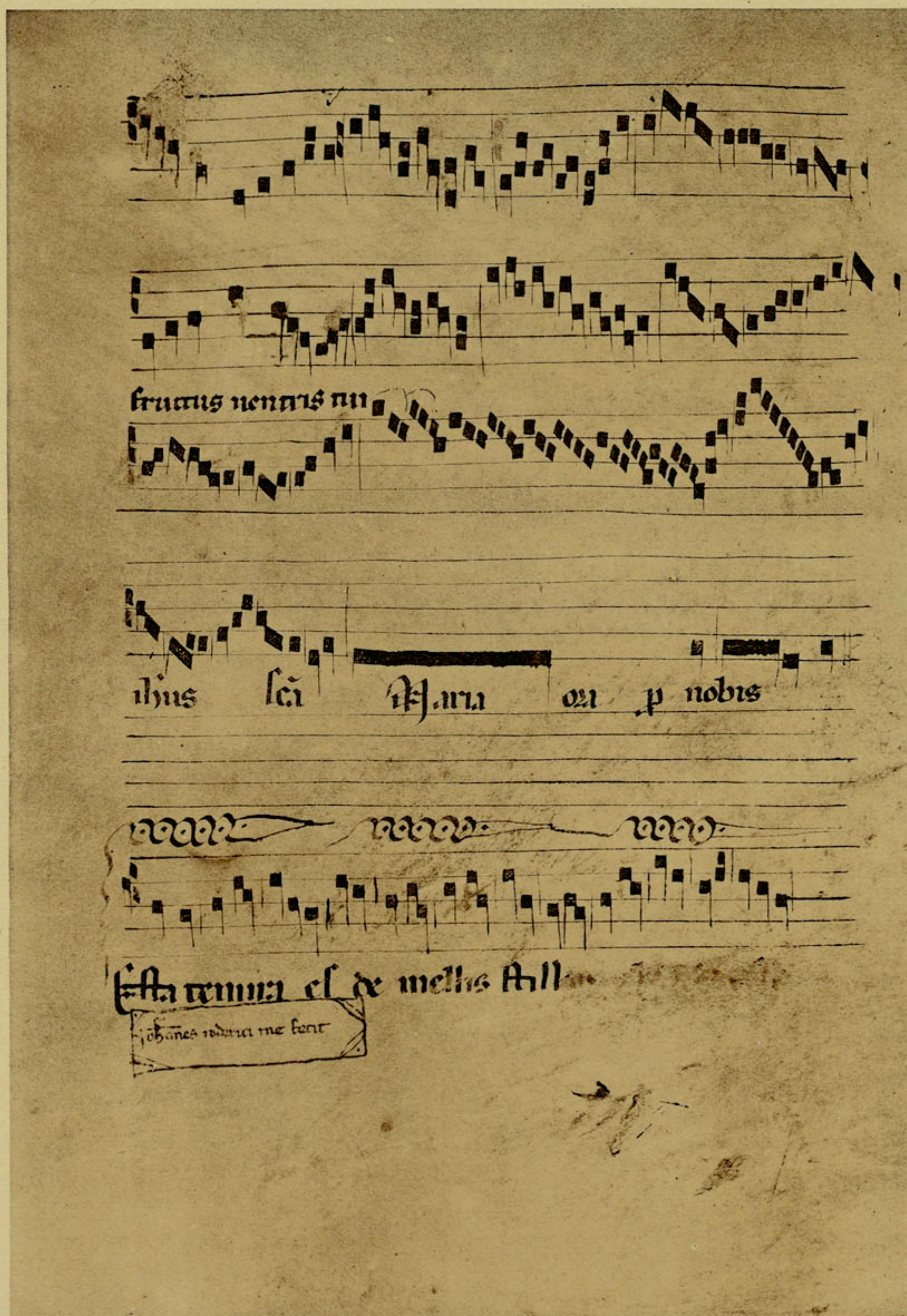
fructus uentris tui
ihus
scā
Maria
ora p nobis

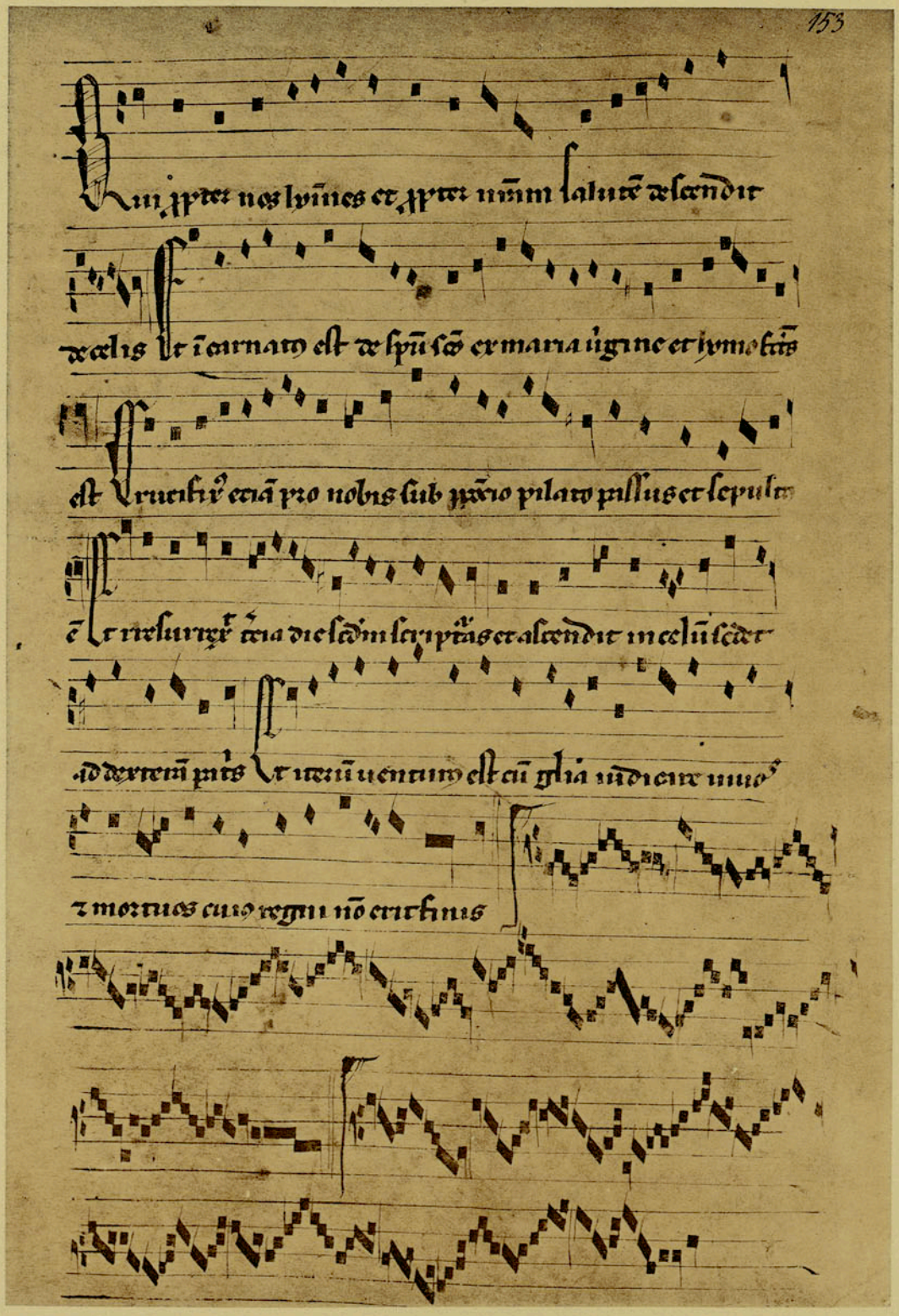

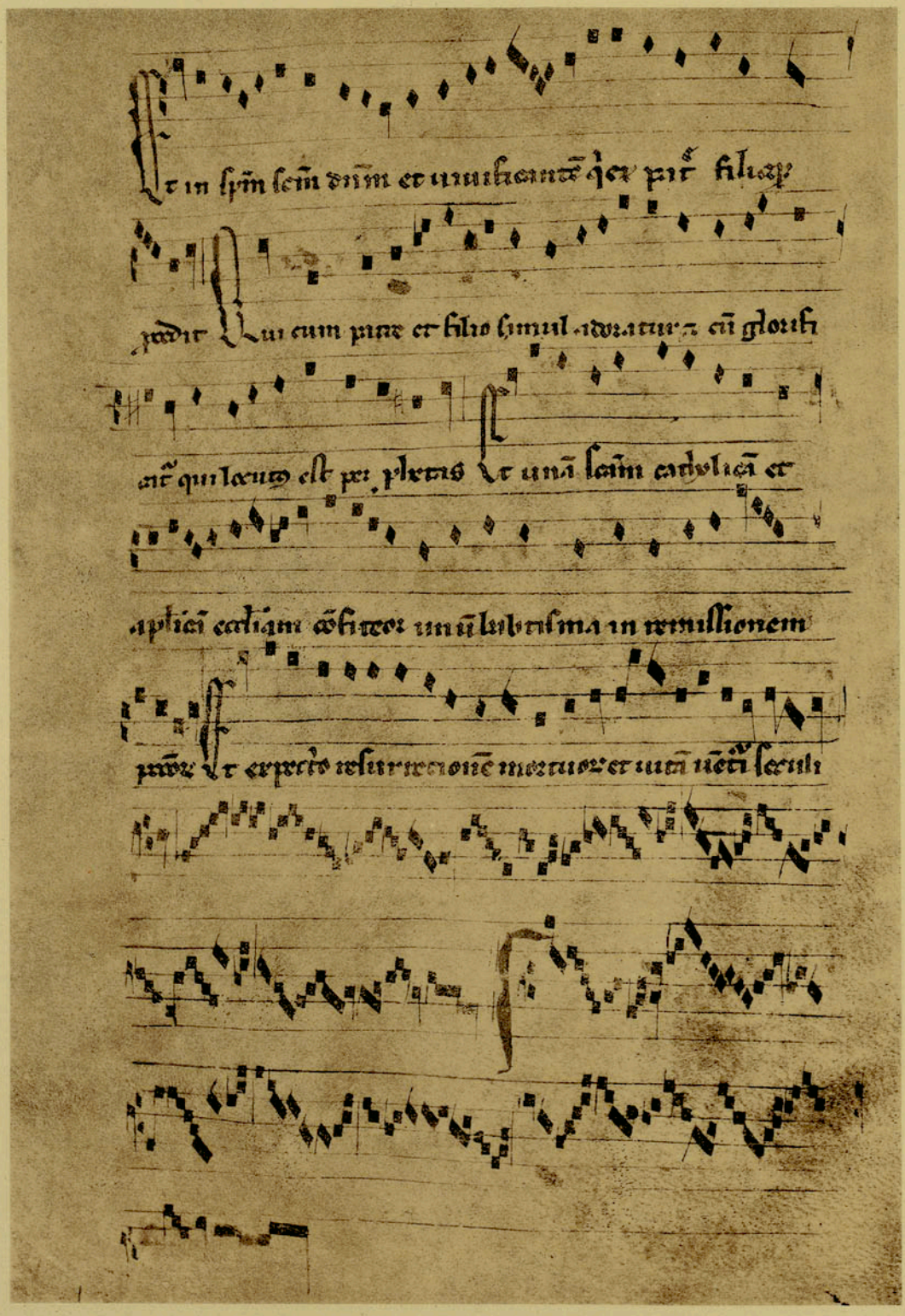

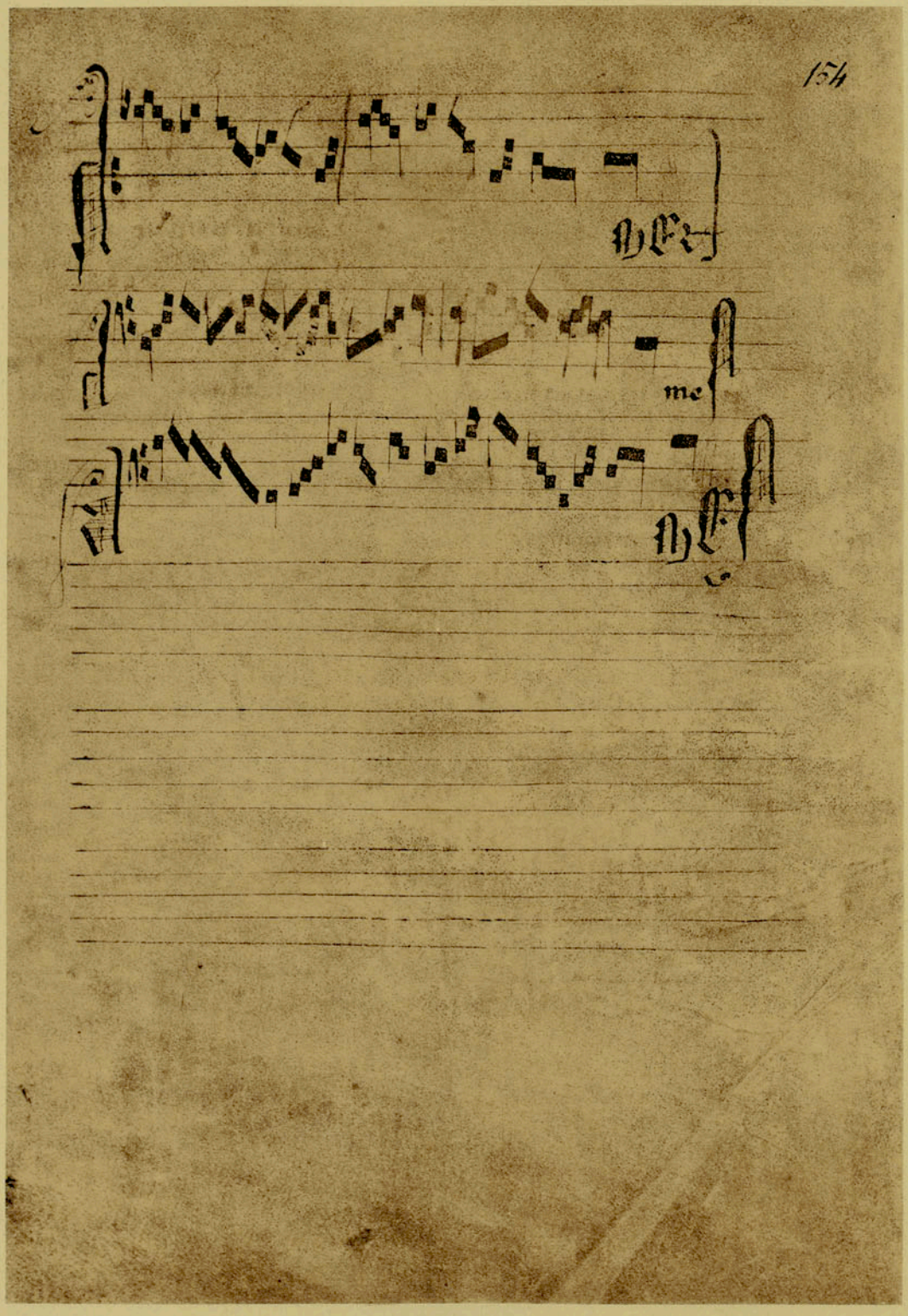
me

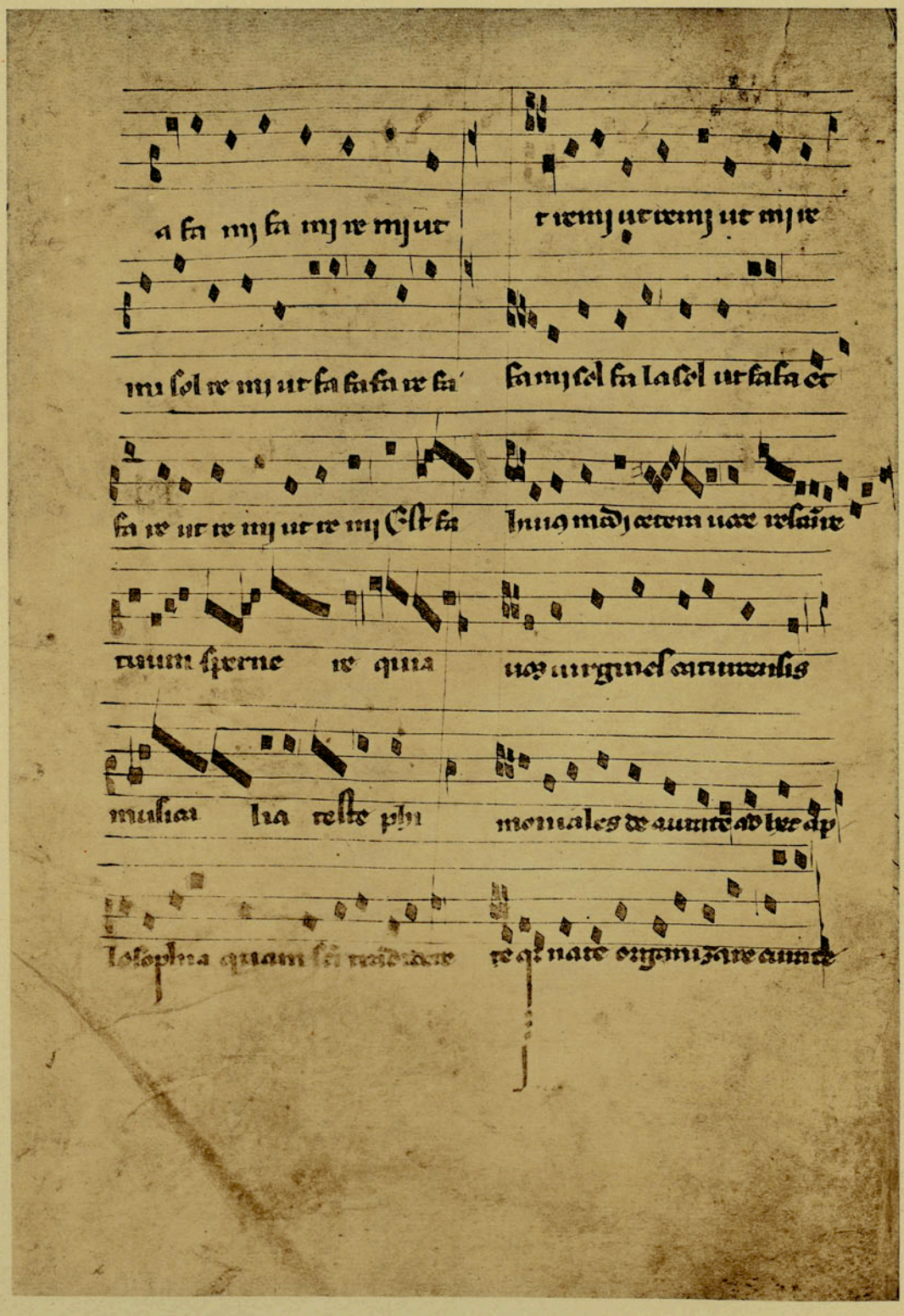

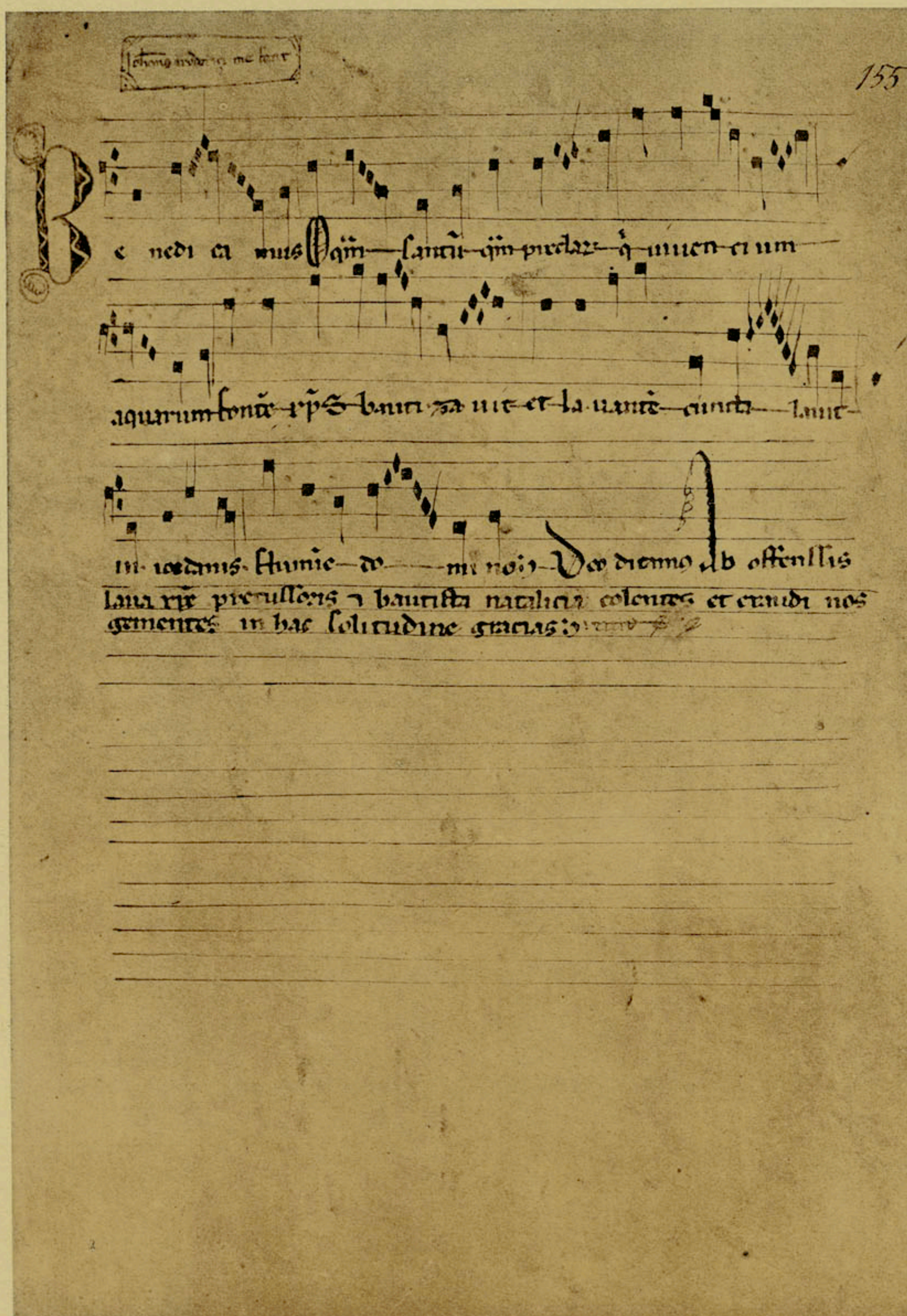
155
Be nedi ca mus Domino
in iordanis flumine
Deo dicamus ab offensis
natalicia colentes et exaudi nos
gementes in hac solitudine gratias

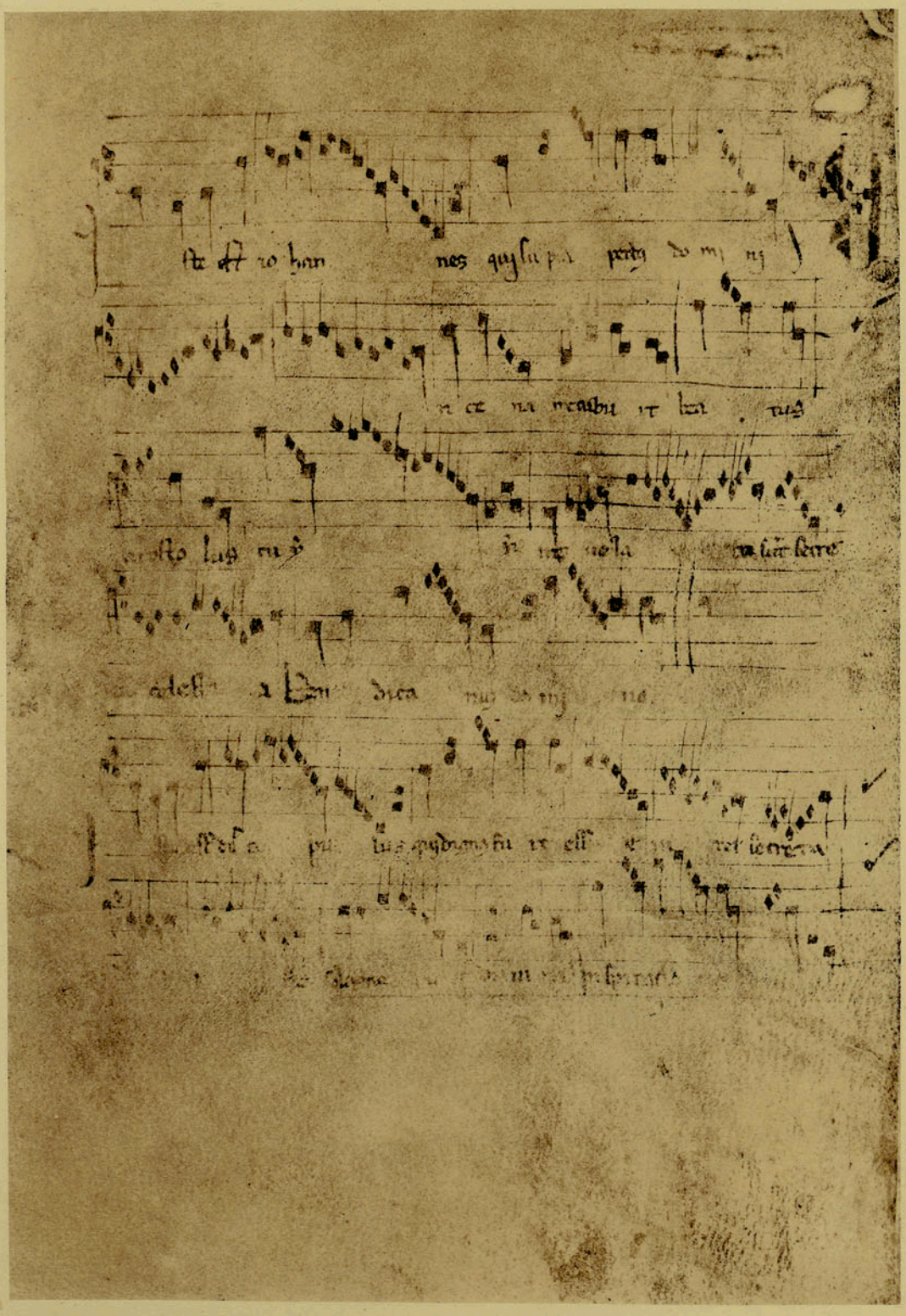

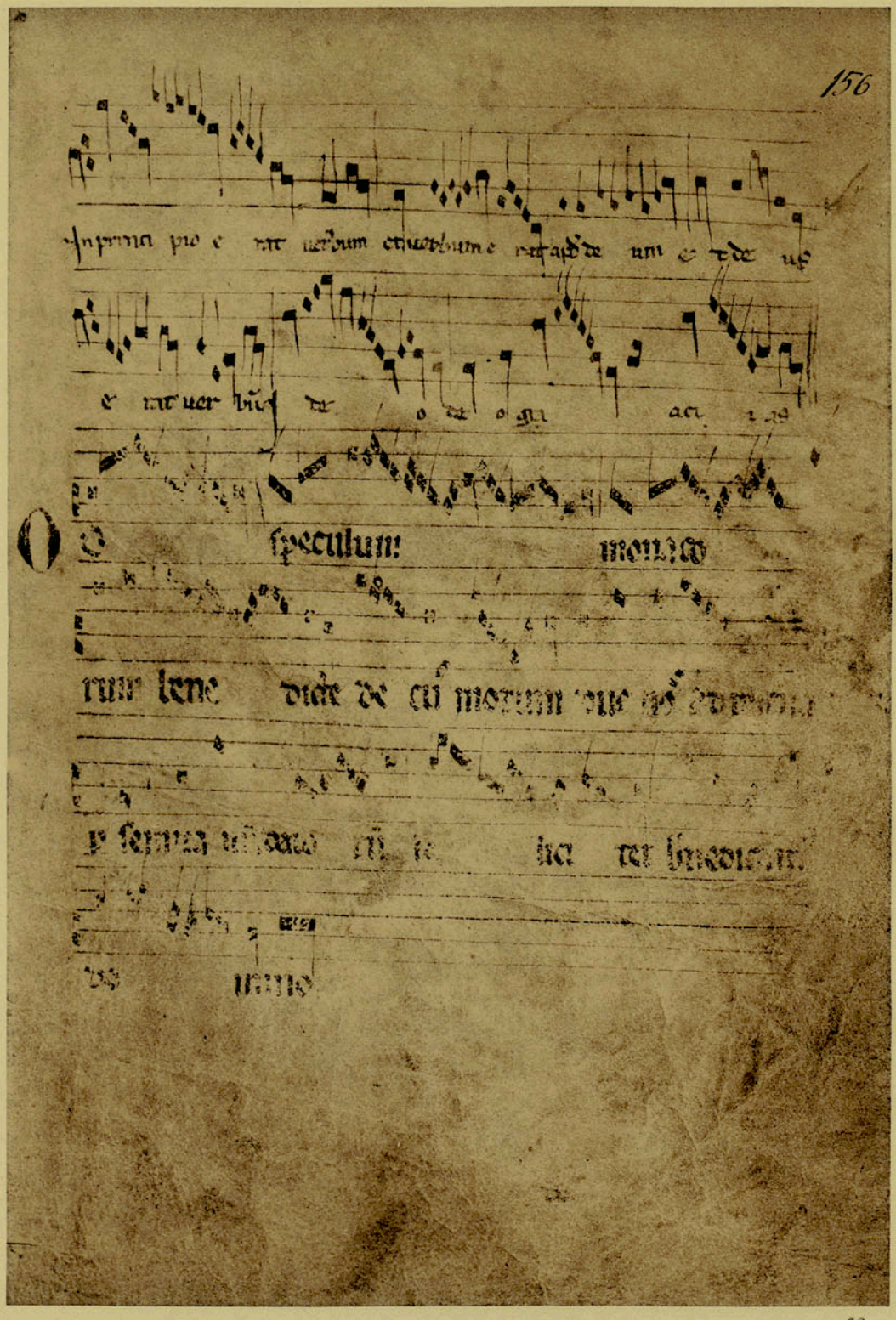

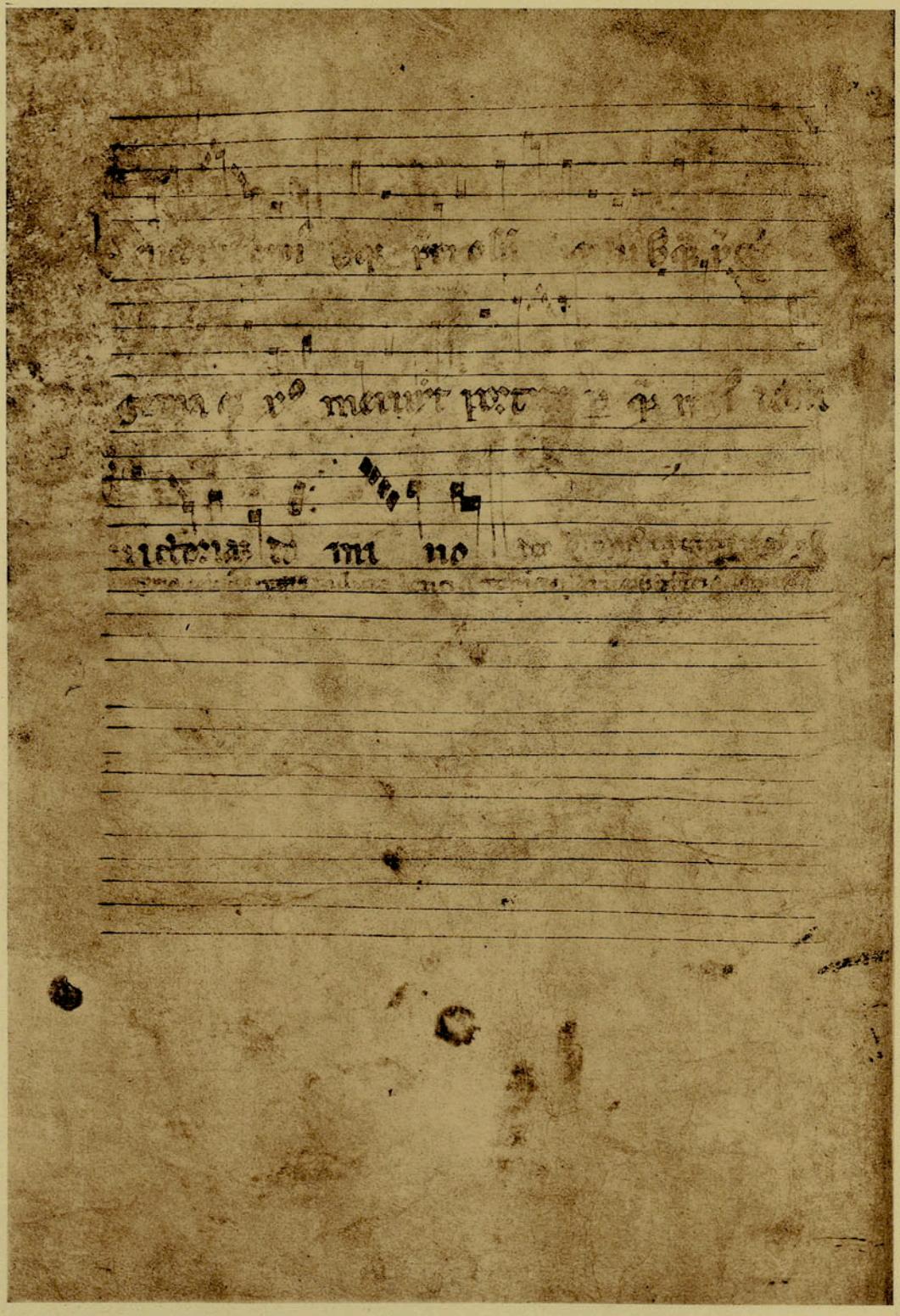

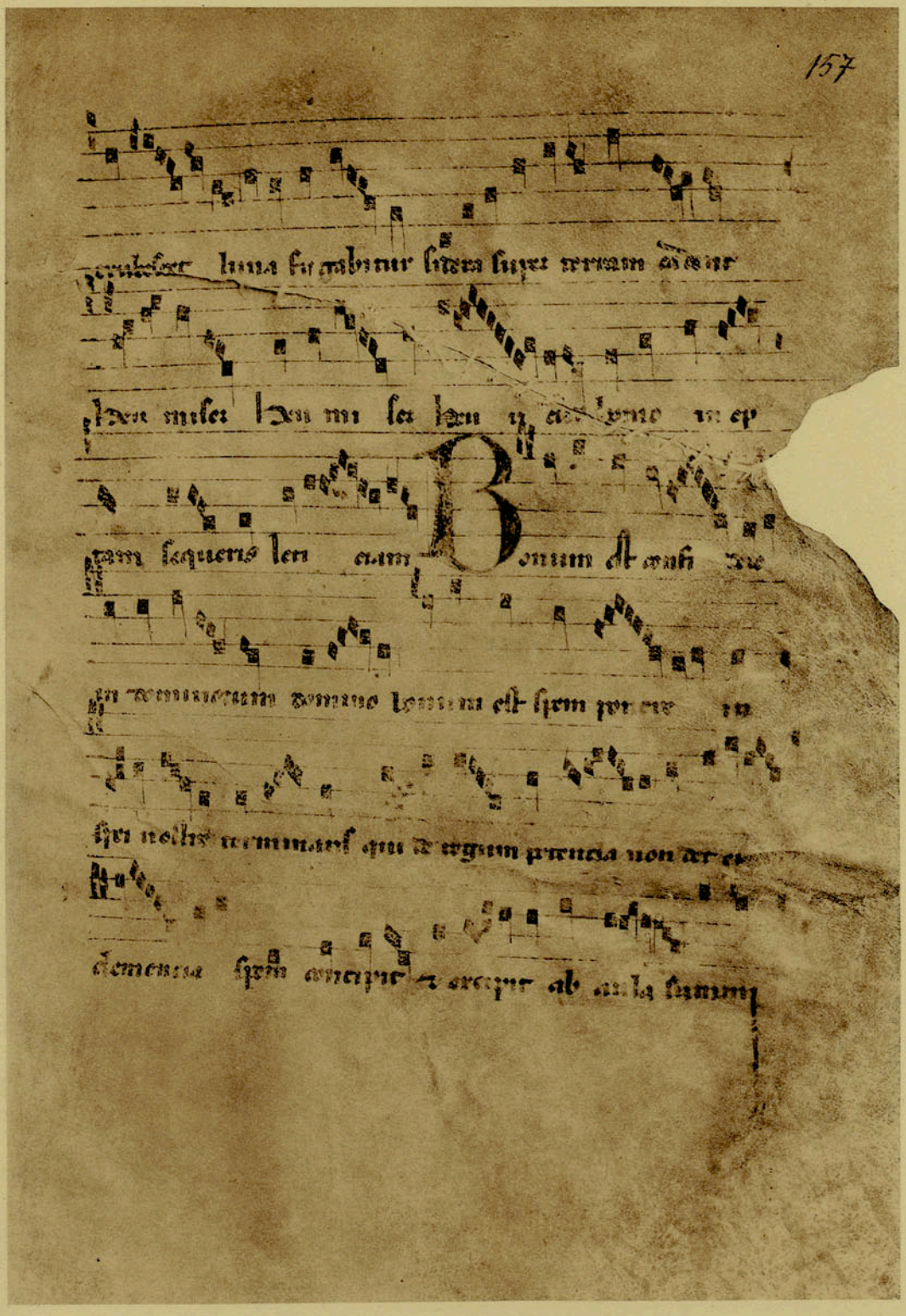

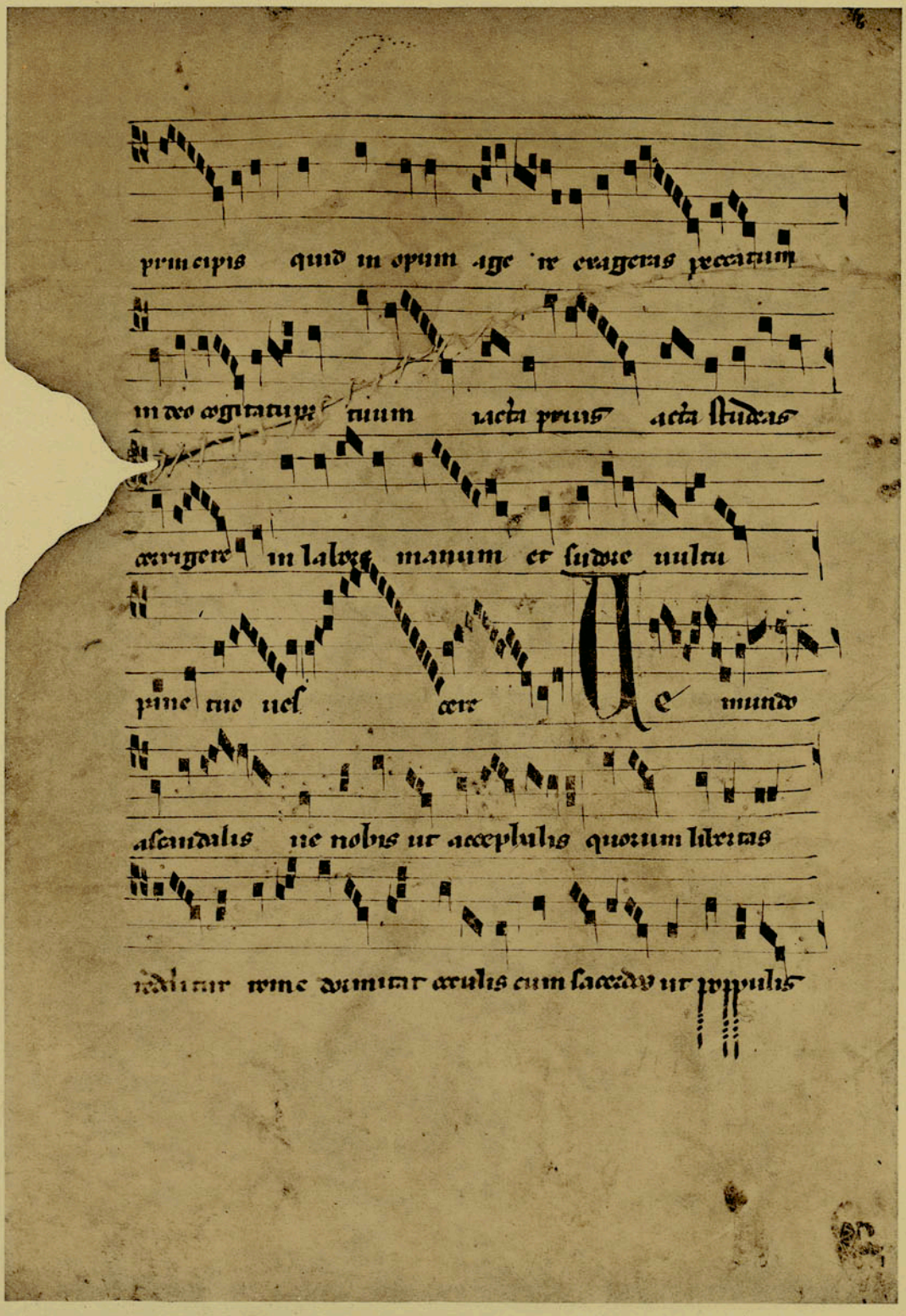

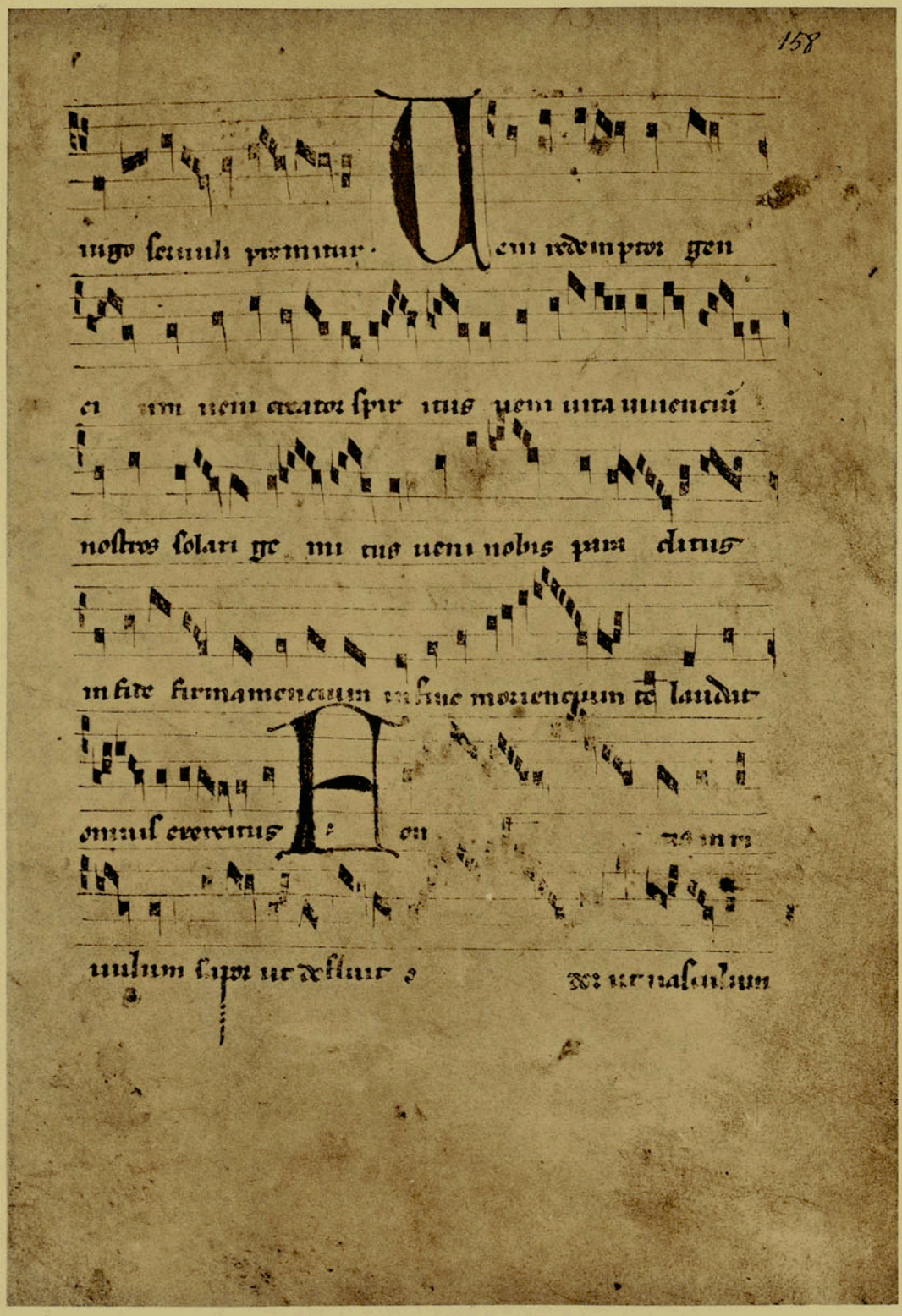

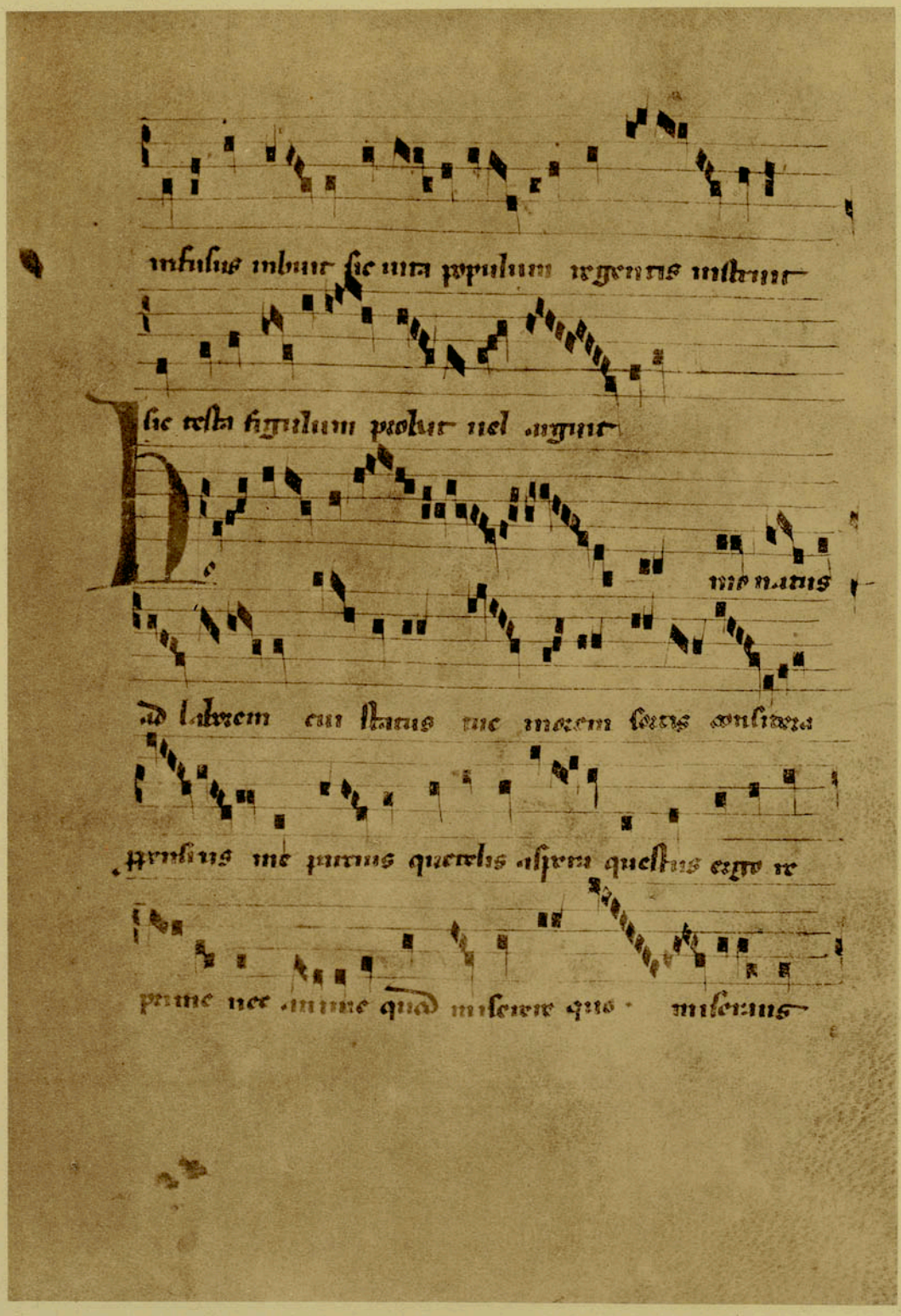

omnibus largitatis · maria ·

Quis dabit ca piti meo aquam ·

et oculis meis fontem lacrimarum ut

plorem die ac nocte interfe ctos

filie po pulli me

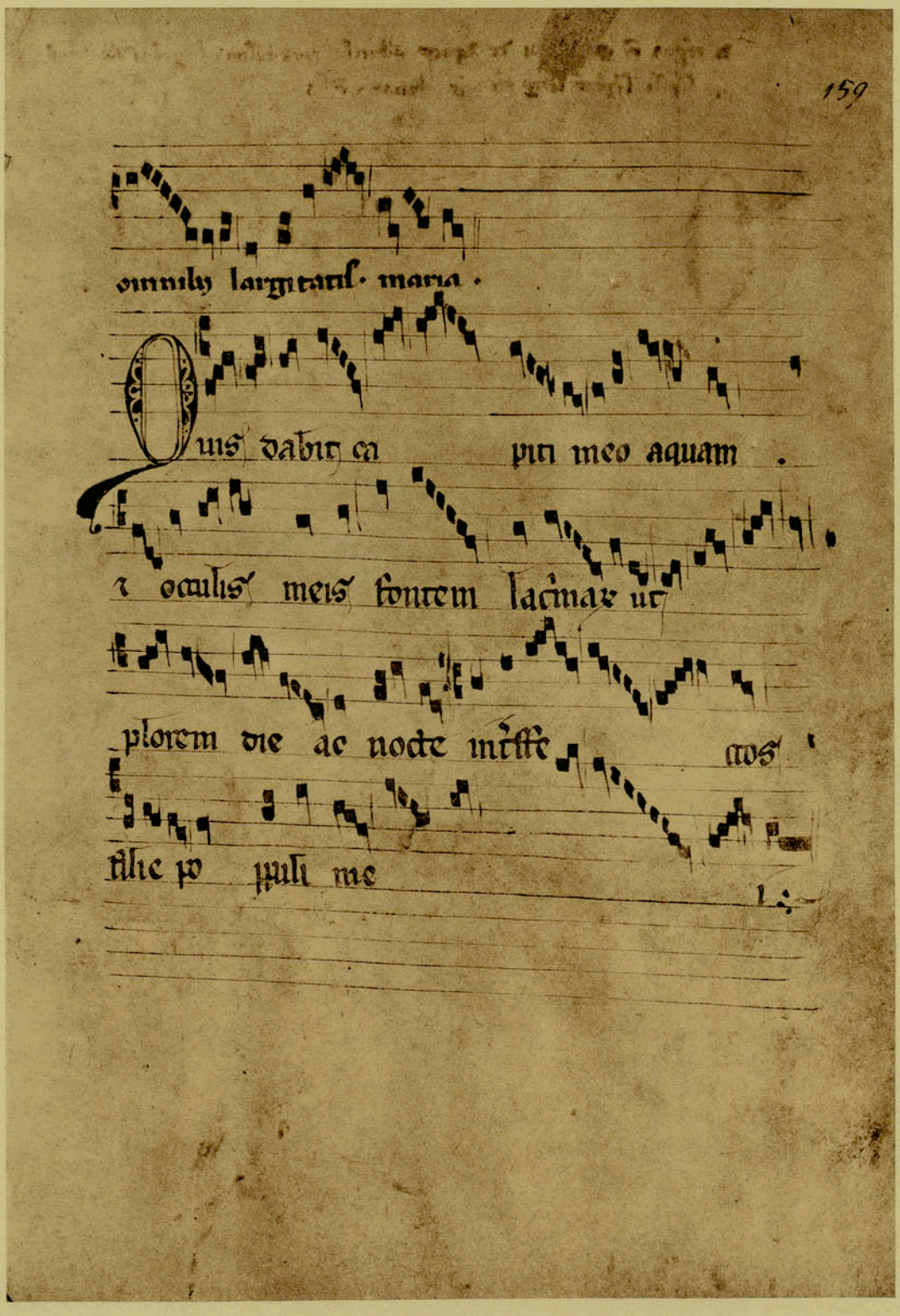

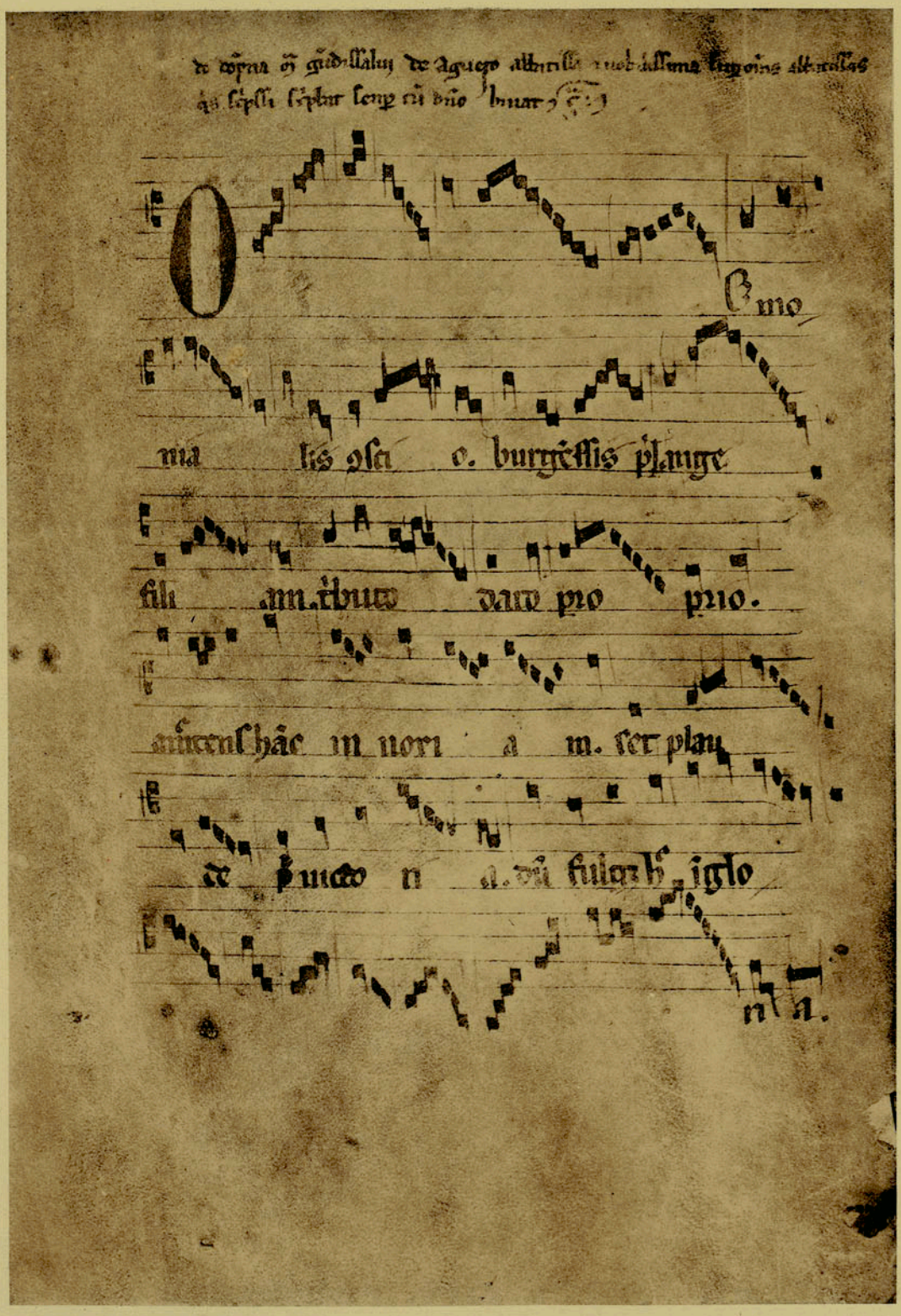

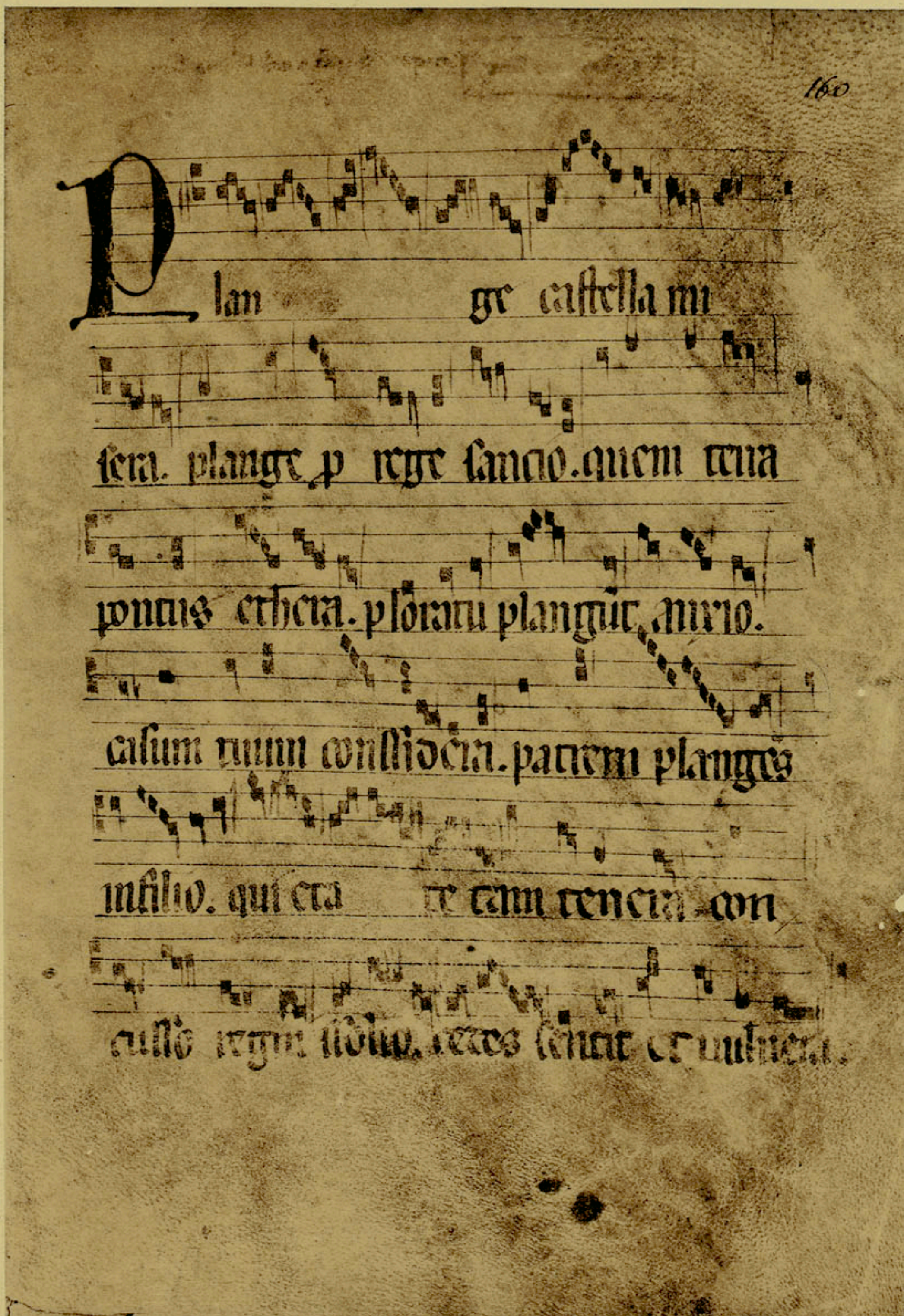
160
Plan ge castella mi
sera. plange p rege Sancio. quem terra
pontus ethera. ploratu plangunt nimio.

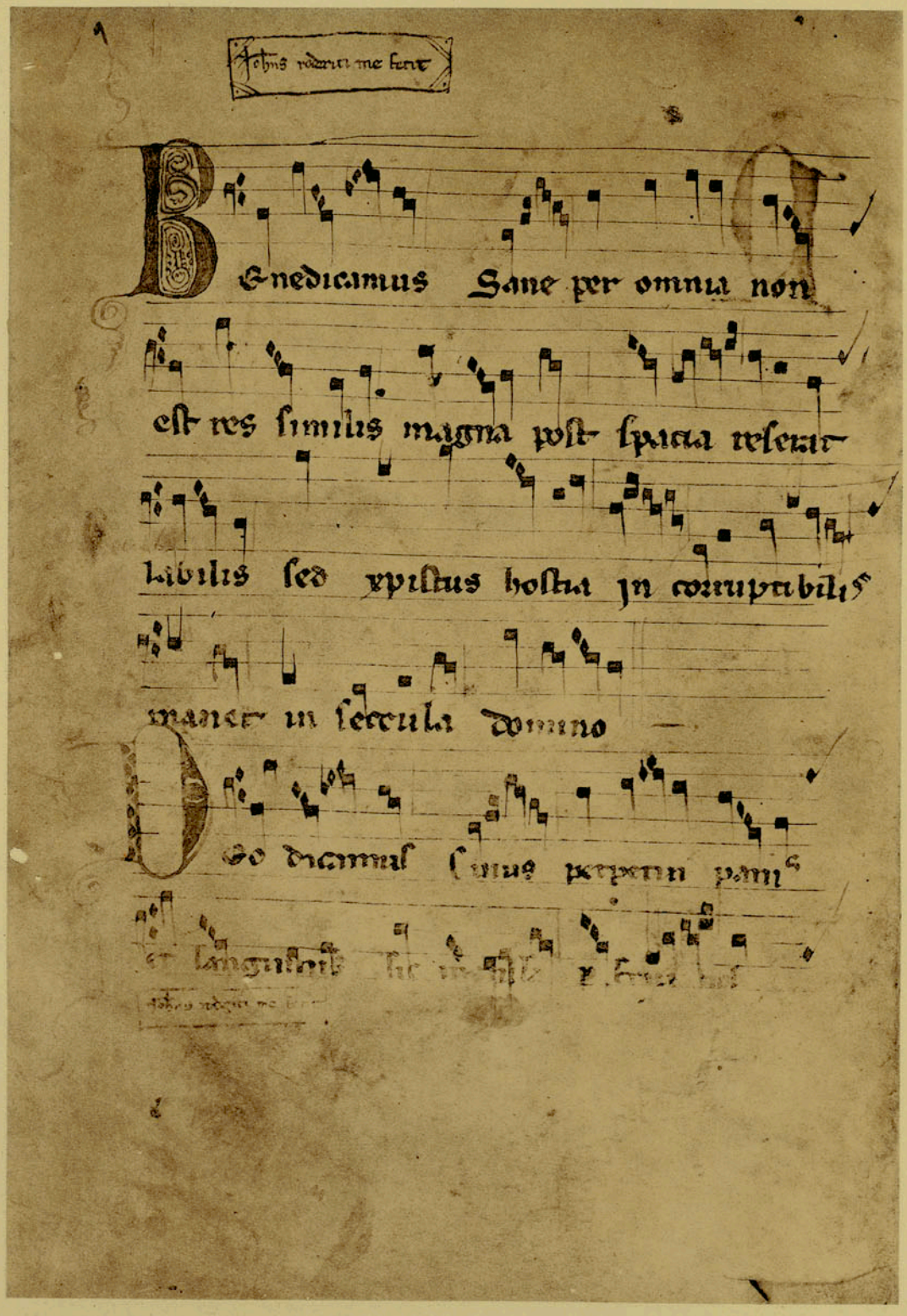

Johns roderici me fecit

Benedicamus Sane per omnia non

est res similis magna post spacia reserat

labilis sed xpistus hostia jn corruptibilis

manet in secula domino —

Deo dicamus sinus perpetui panis

et languidus sic in [illegible]

Johns roderici me fecit

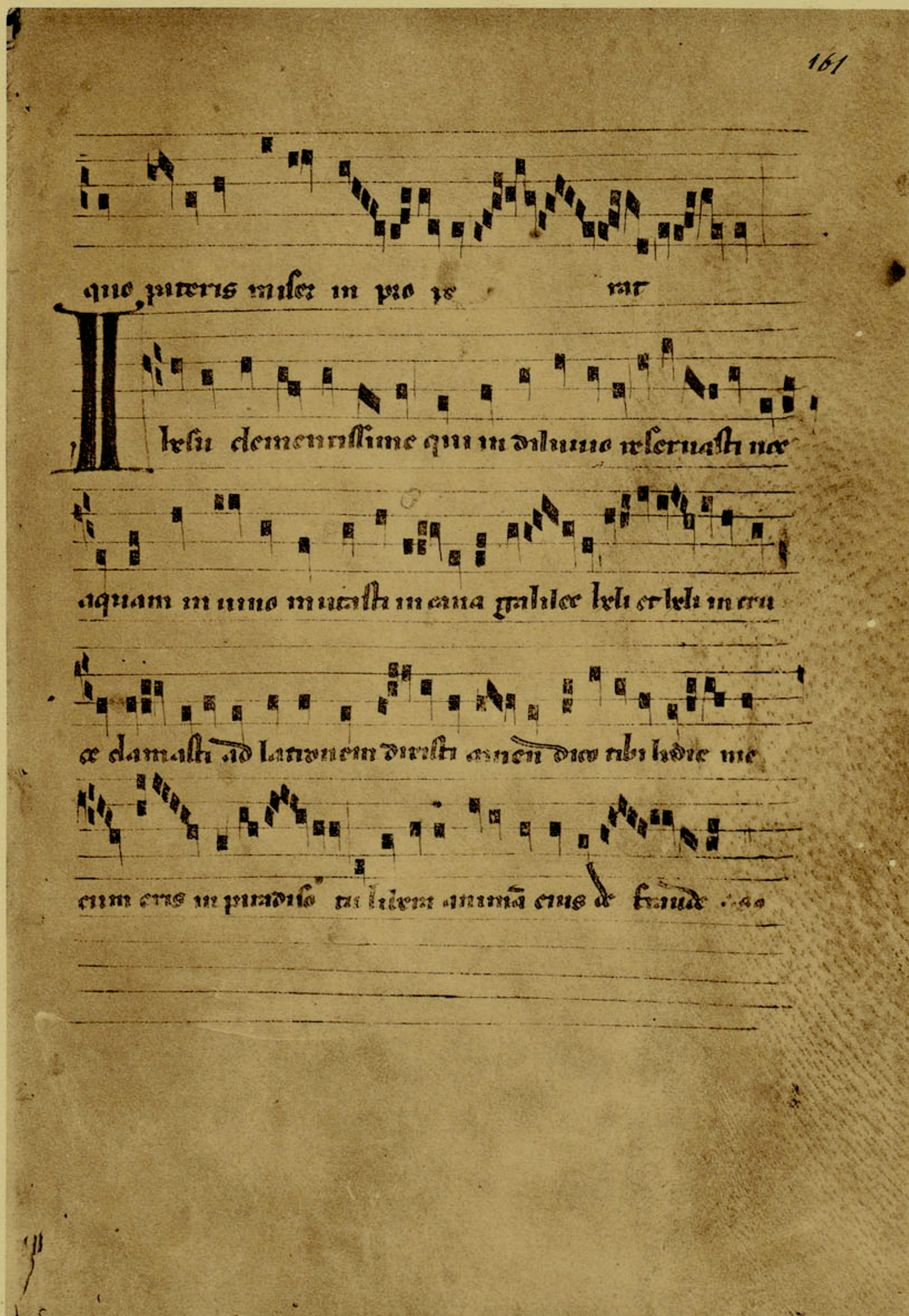
161

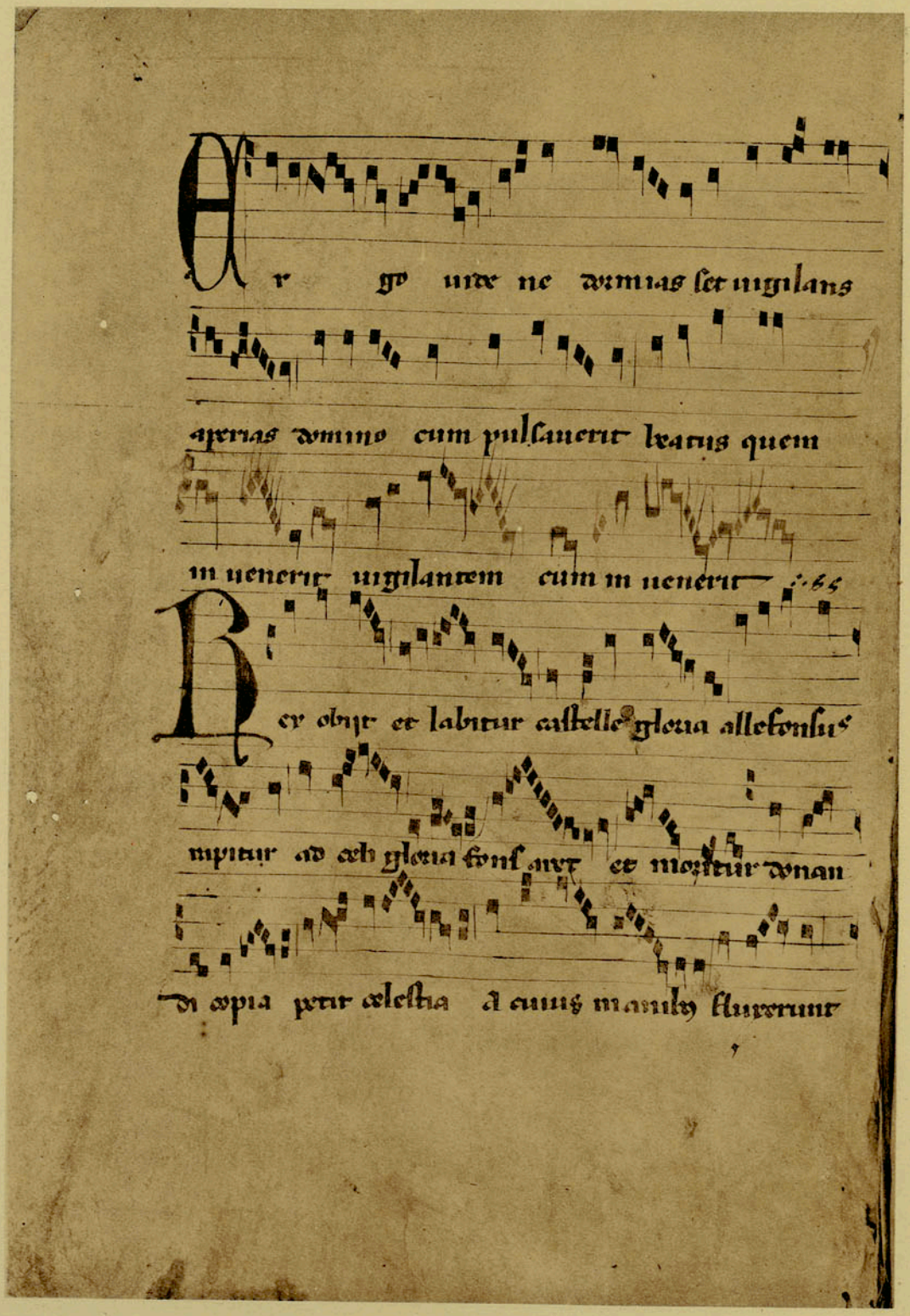

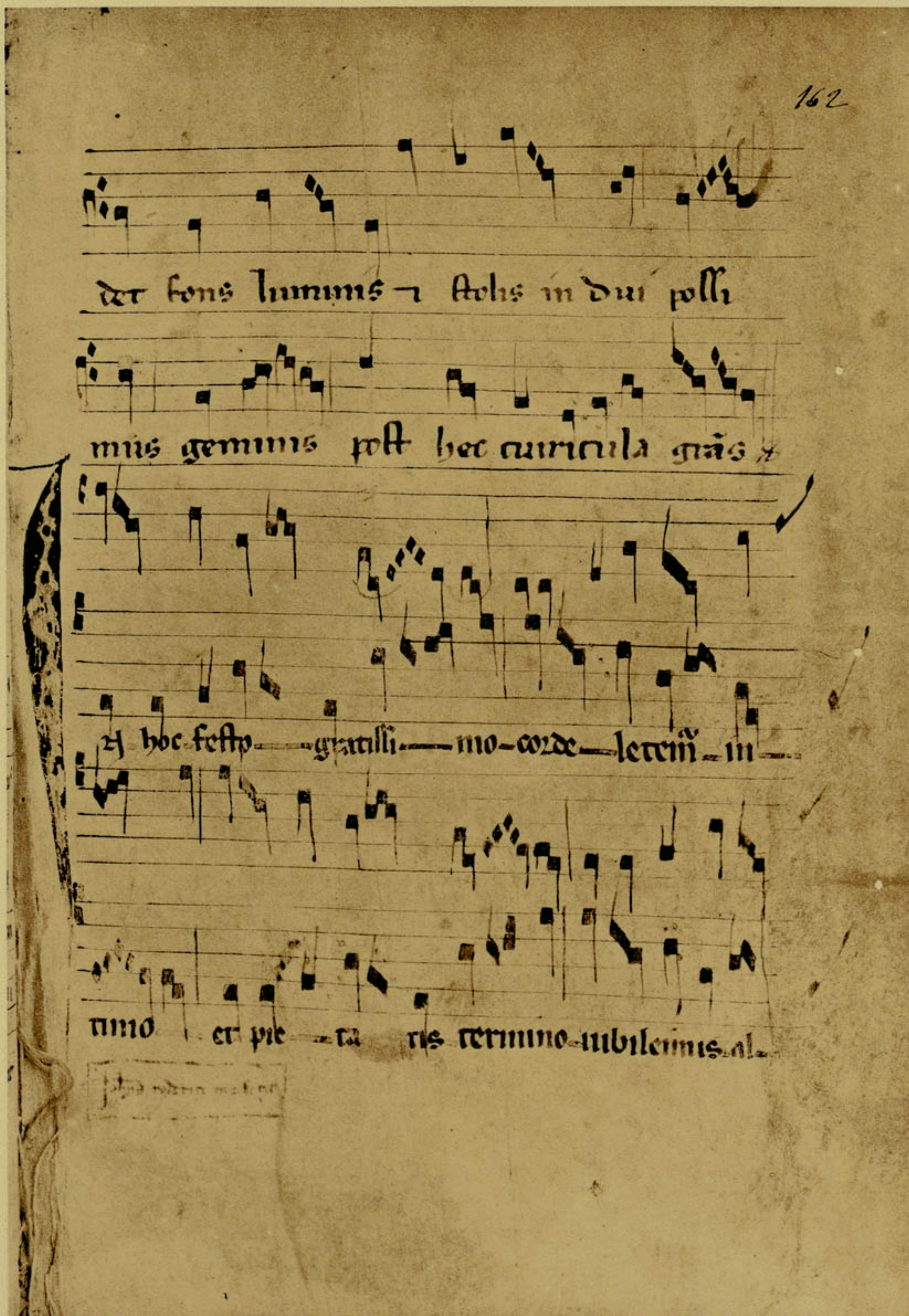
162
det fons luminis et stellis in dui polli
minis geminis post hec curricula gras
in hoc festo gratissimo corde letemur in
timo et pie ta tis termino iubilemus al

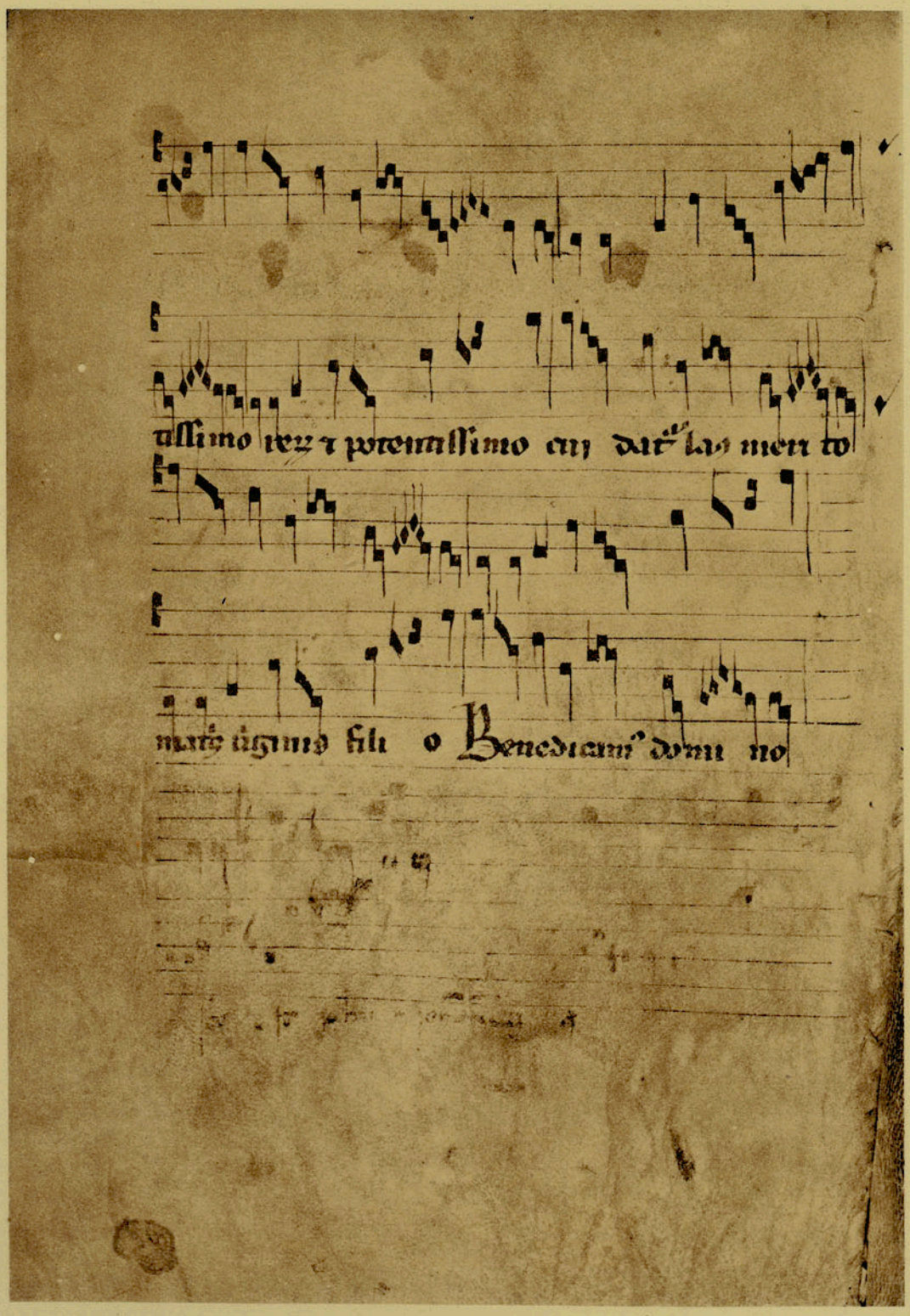

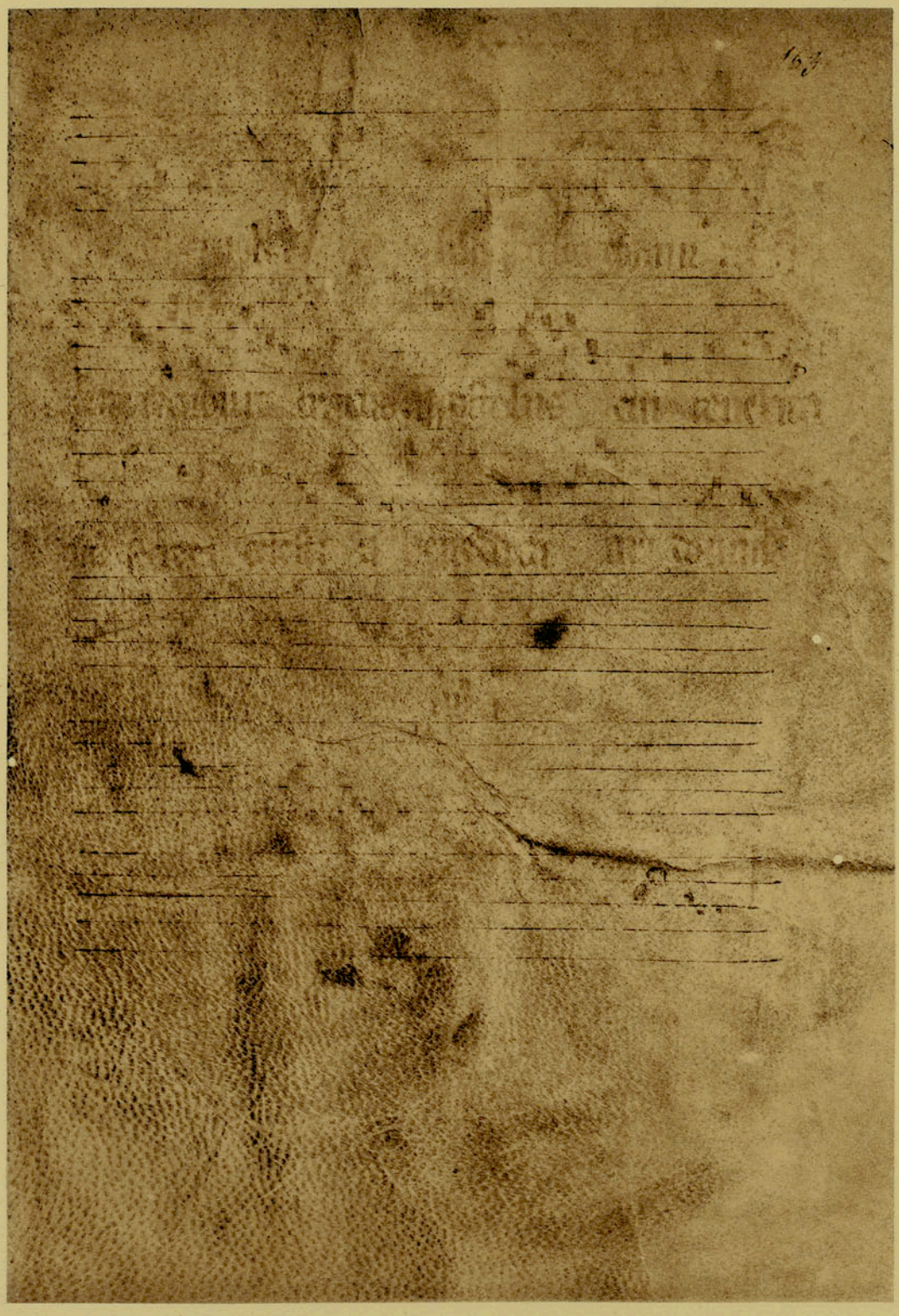

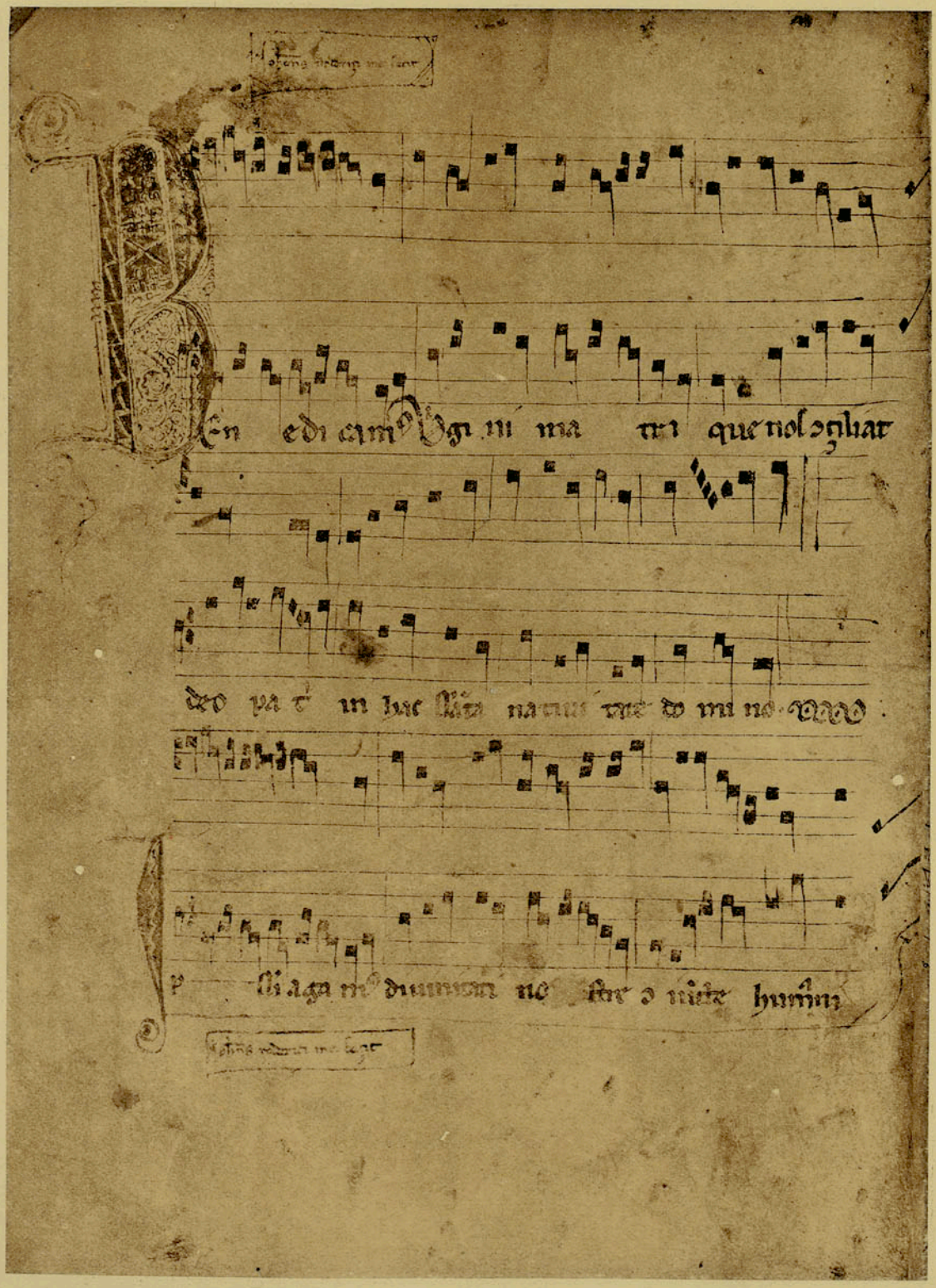

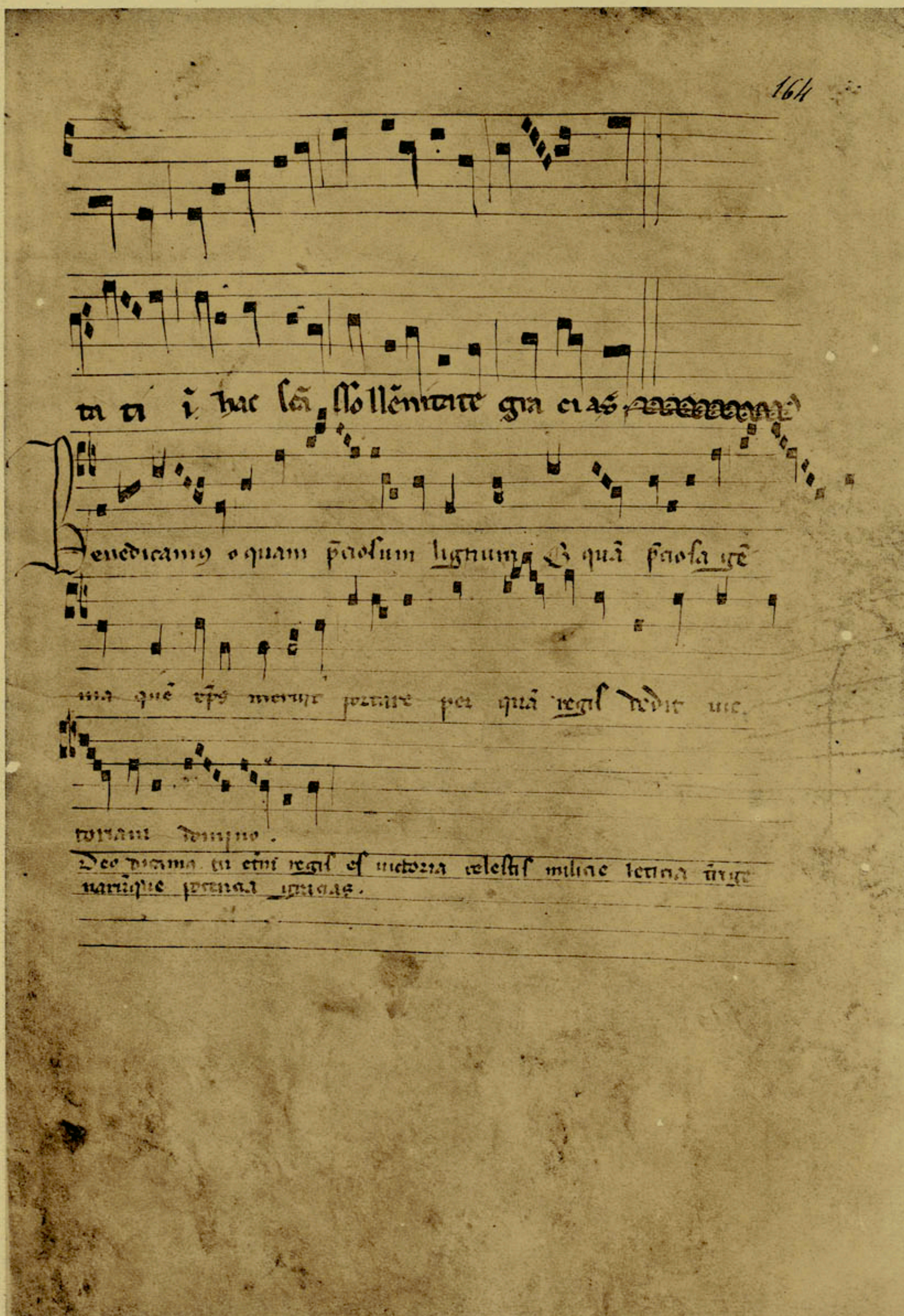

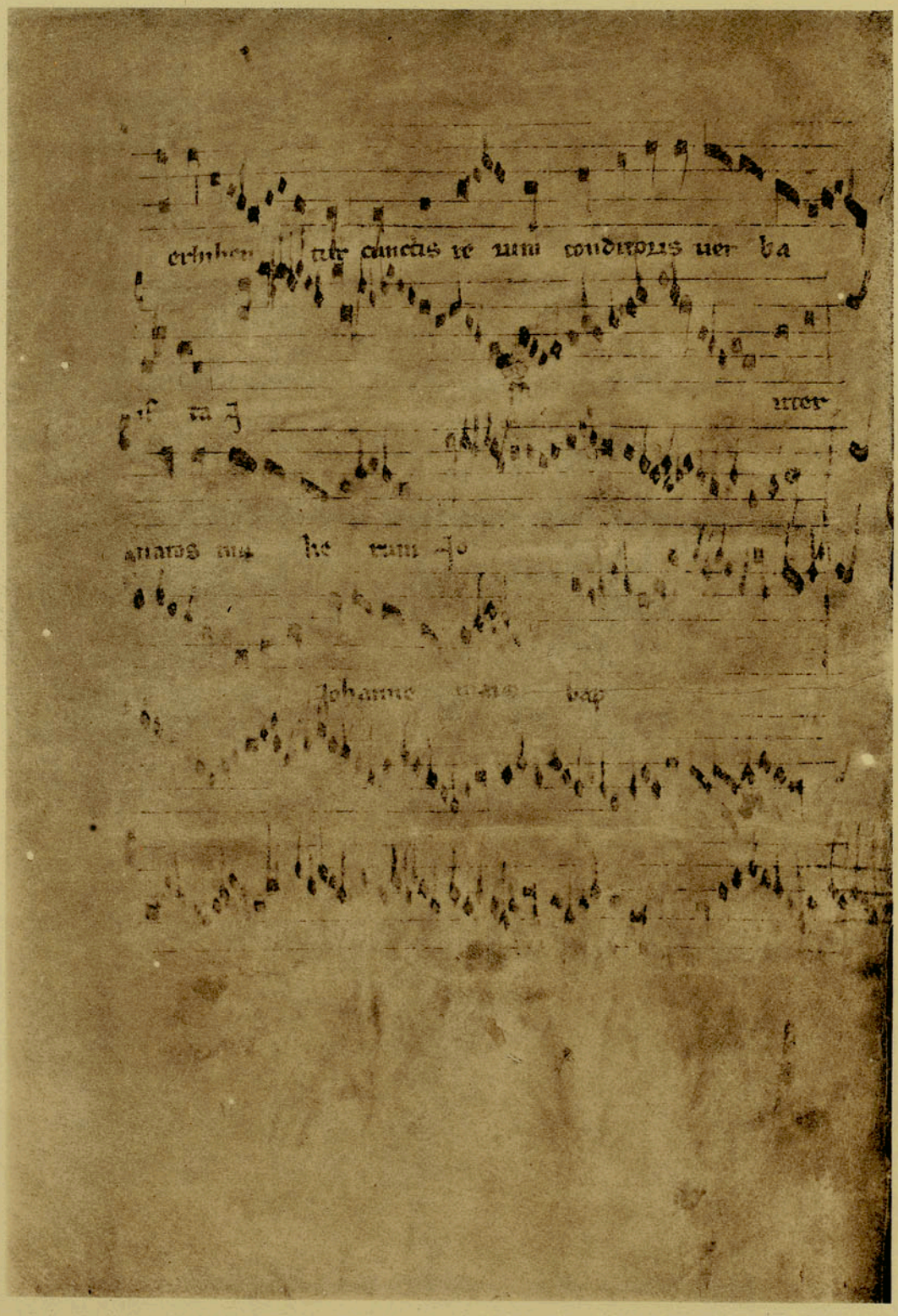

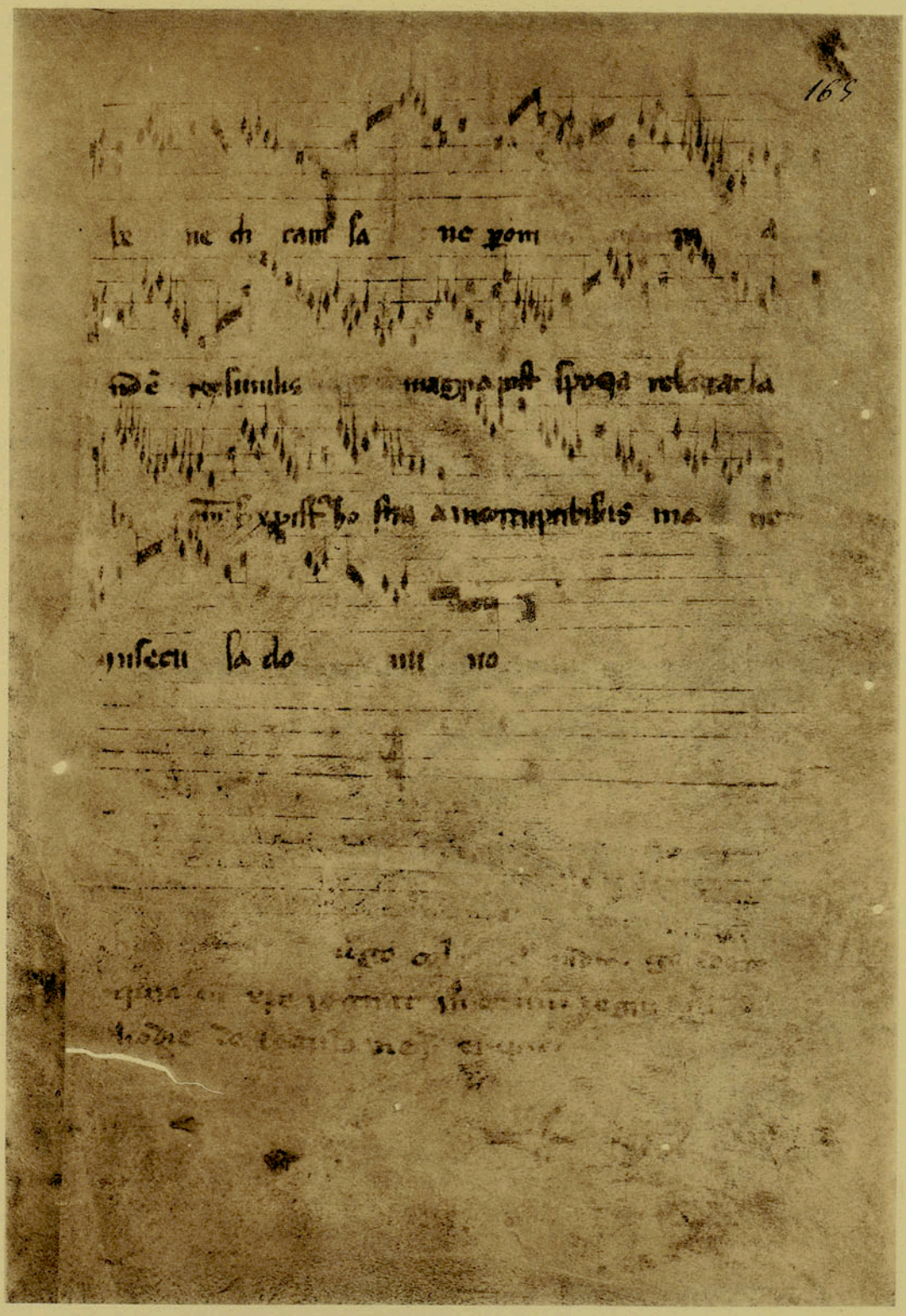

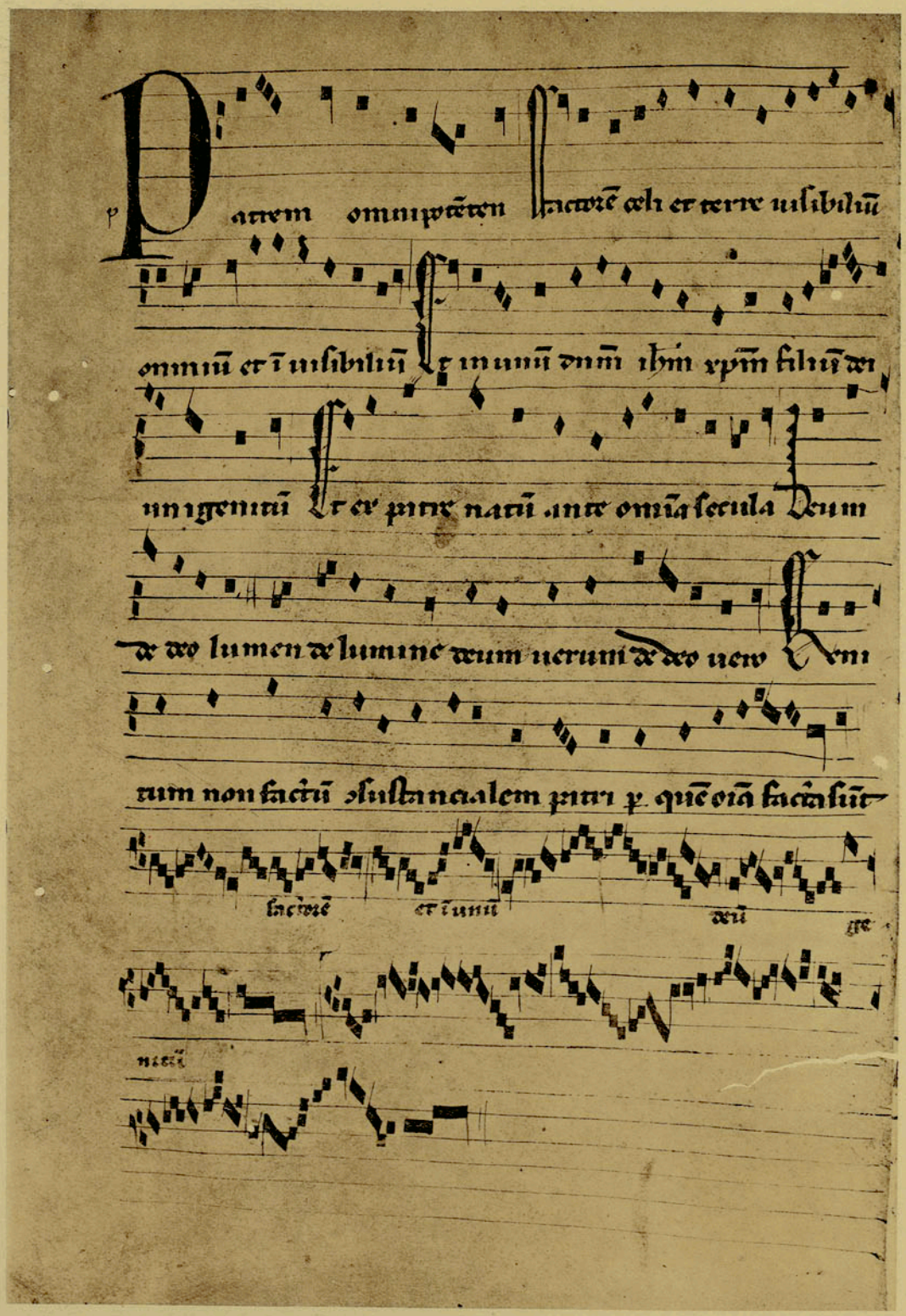

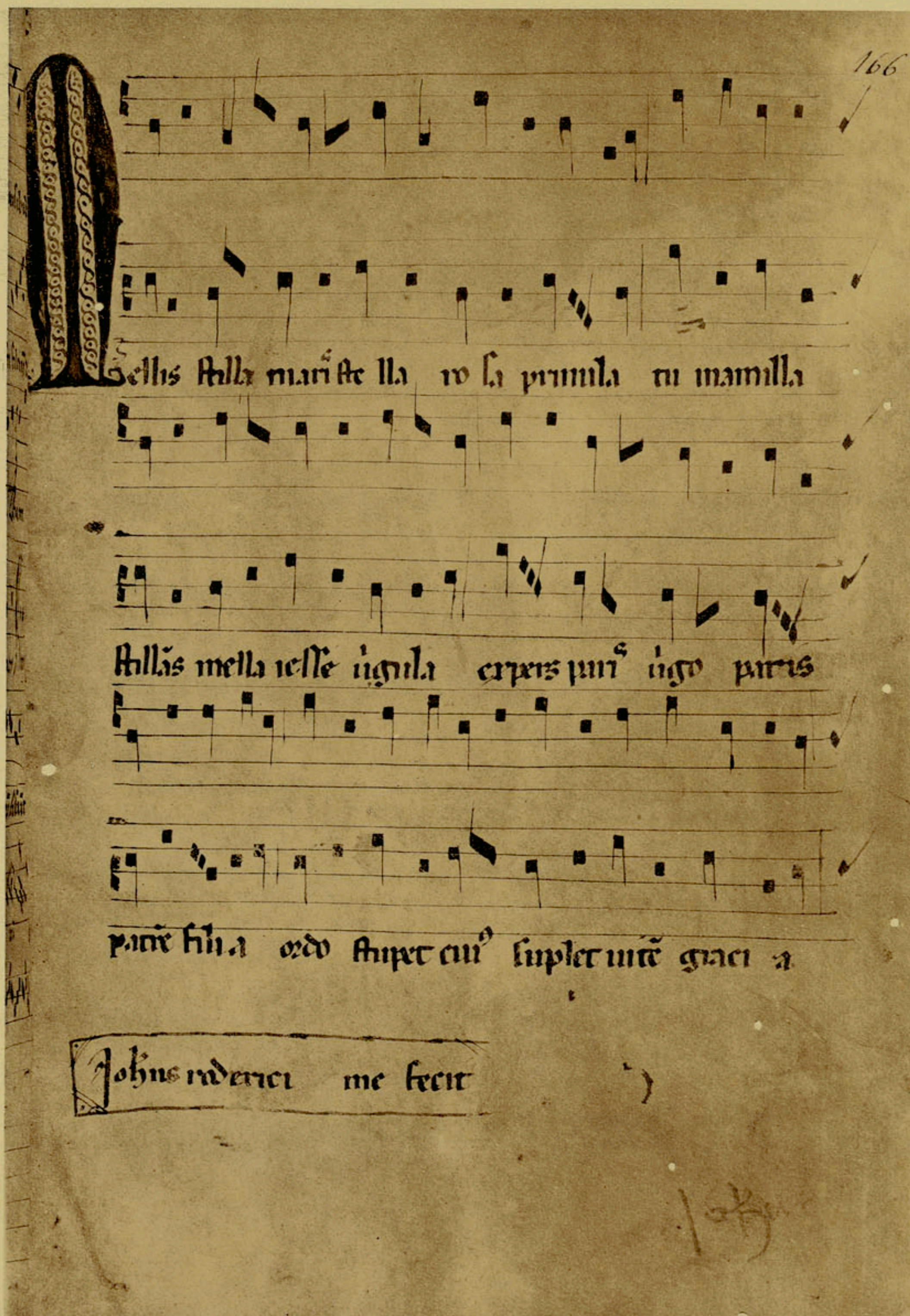
166
me fecit

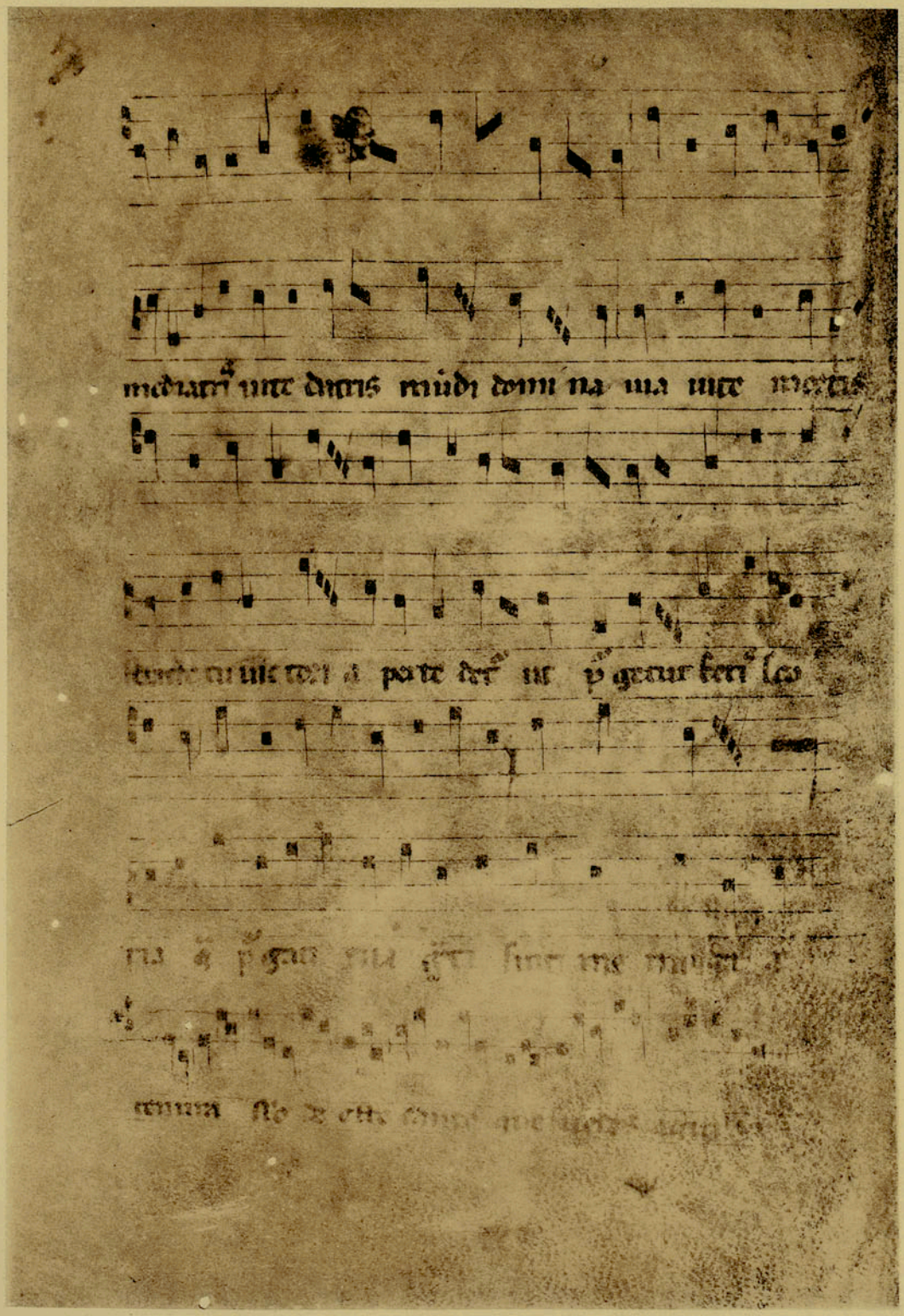

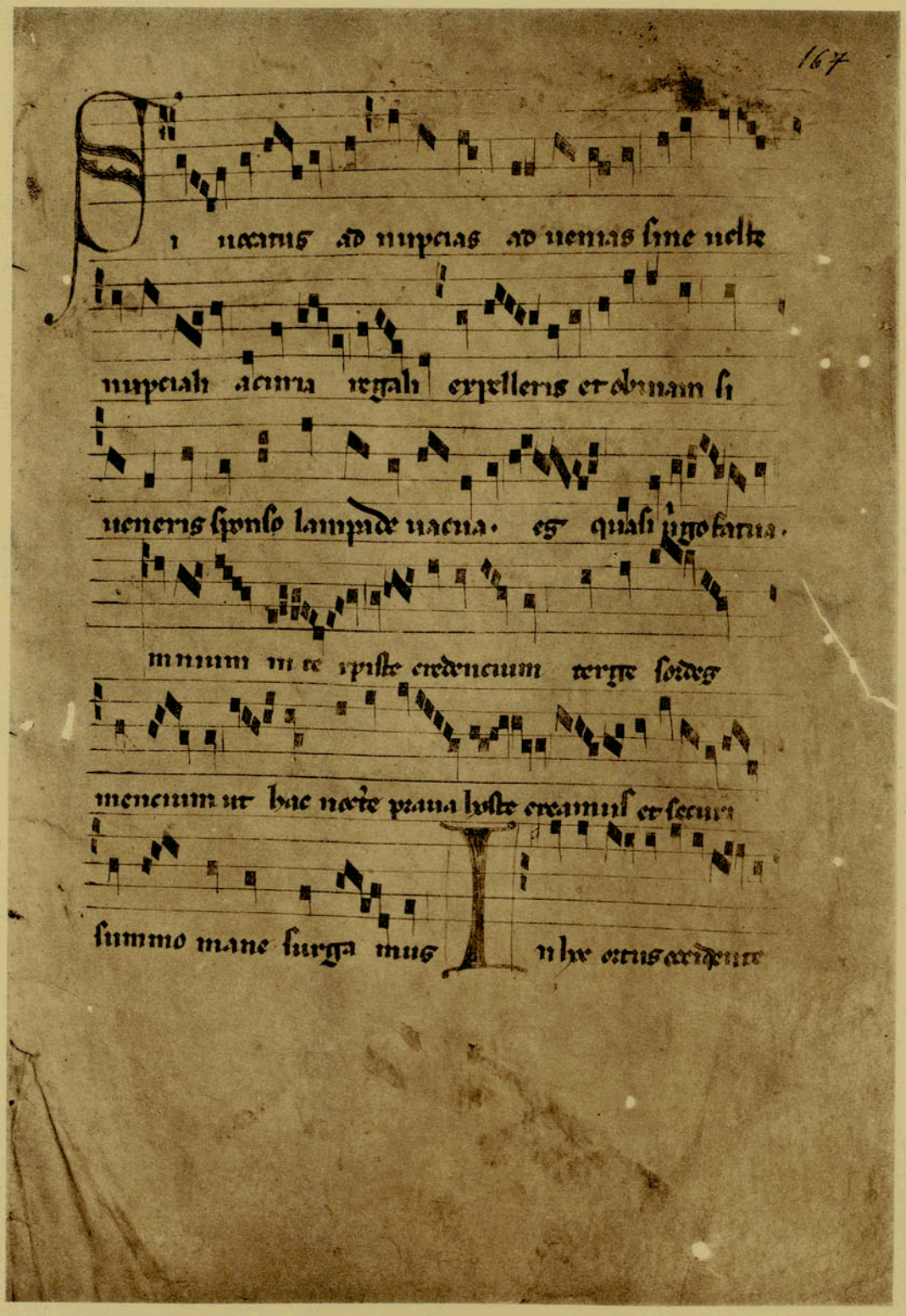

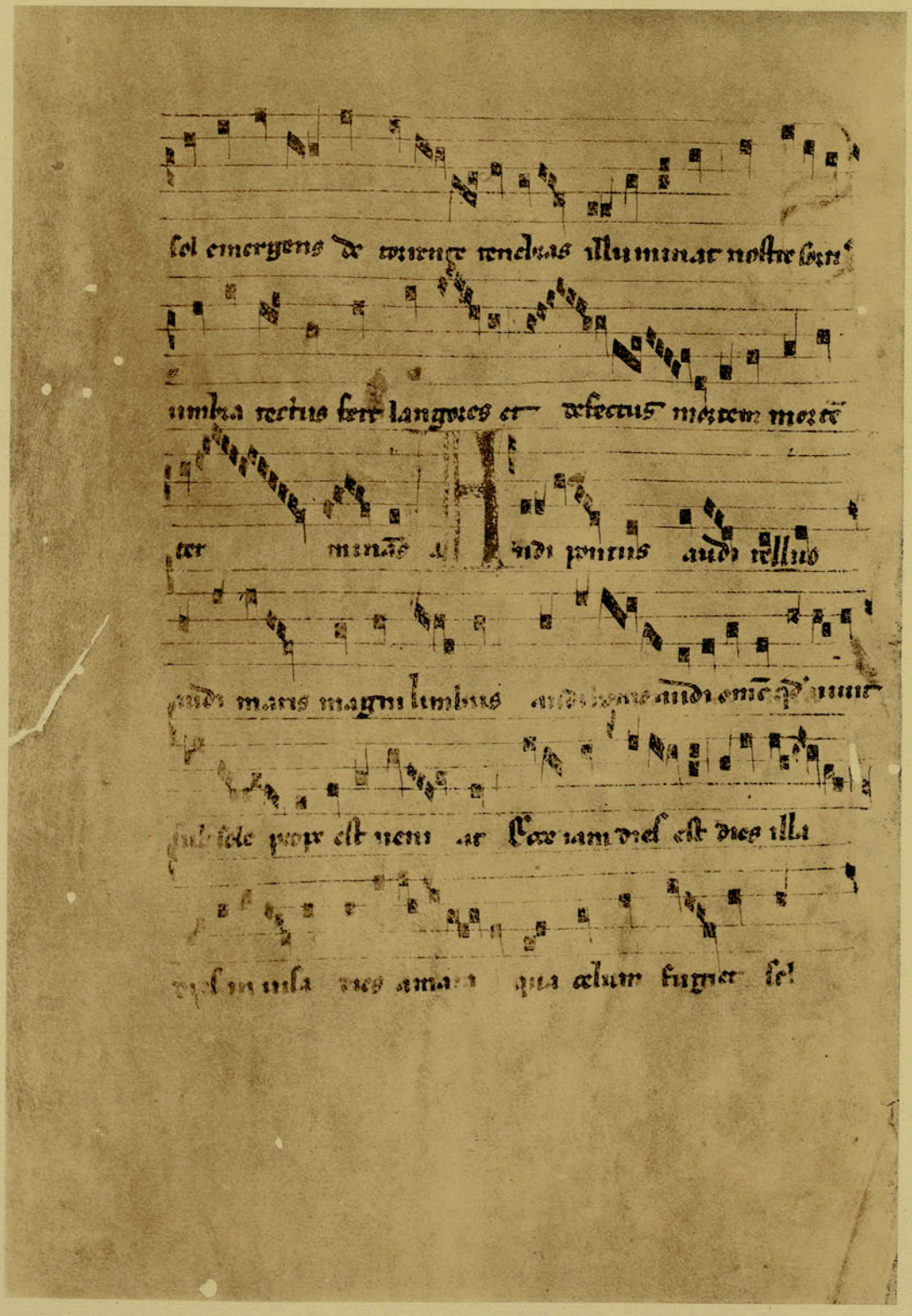

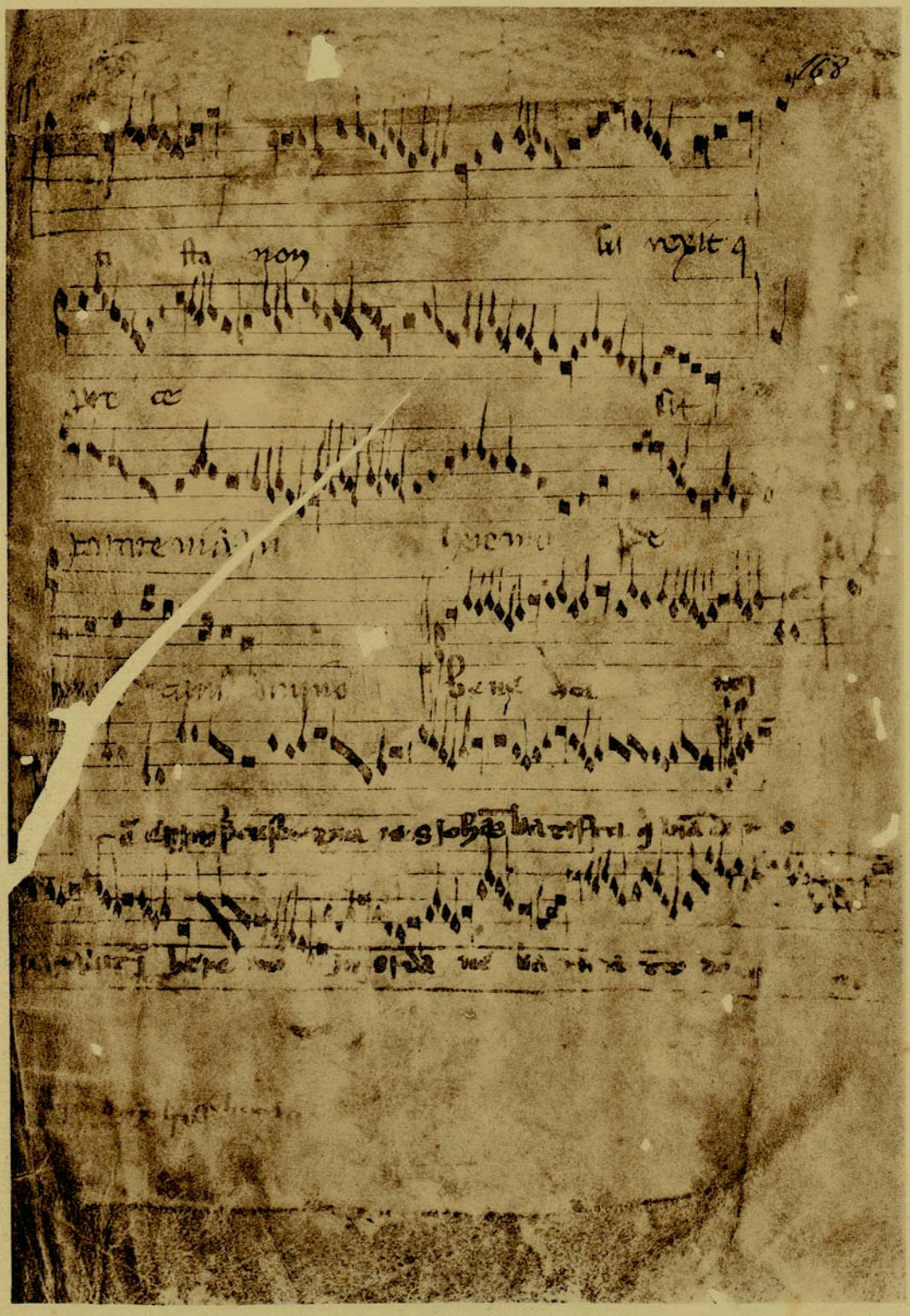

Al dors d'aquesta plana es dóna un facsímil del pergamí que fa de coberta interior al començament del Còdex, mostra d'un *Troparium* perdut de Huelgas (cf. pp. XIV i s.)

Qui tollis peccata mundi miserere nobis. Qui

tuam. Domine deus rex celestis deus pater omni

potens. Domine fili [illegible] ihesu xpe. Do

mine deus agnus dei filius patris. Qui tollis

peccata mundi miserere nobis. Qui tollis

peccata mundi suscipe deprecacionem nostram. Qui

Qui sedes ad dexteram patris miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus. Seruos tuos

[illegible]ctinus. Tu solus dominus. Dicione

ÍNDEX

	Pàgines
El monestir de Las Huelgas	V
El Còdex musical de Las Huelgas	XII
Taula del contingut del Còdex musical de Las Huelgas	XXIII
Organa	XXIV-XXIX
Proses	XXVIII-XXXI
Motets	XXXII-XLI
Conductus	XLII-XLIII
Conductus i Organa	XLIV-XLV
Facsímil	folis 1-168
Mostra d'un Troparium perdut, de Huelgas	169

Fototípia ANTONI MISSÉ
Barcelona